

AUTHOR _____

NO. 4824

TITLE MAHZOR FOR SABBATHS
DURING TAMUZ AND AB
WITH COMMENTARY

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1681

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

02399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

ימים רעים אחדים ונפשו למות משלמים
פרנסת חלק למי שלל עיניו

שיתה יין מורא לאנשי ריבך לכל יעני עיר
ורע אנהבך תקיים לני אשר הבטחתני במכתבך
ונתו לך רחמים ורחמך ורחמך

חשה ורע קרשך שנית לגאלני כאשר מה
מצות גאלת את אבותי ואמץ ורעיני פאז בים
בעברני חששה לעזרתני יין תשועתיני

עזרת " לה במוח כסוד ע"י ויחזק באהבה

פל היום קייני לשמך ולך
ולזכרך אהני ואתה יין

אזרח

אבני בני בכור הדחתני
לפיה לניח שכחתי ולא תשוב לקחתי

ועד מתי יין " גודש מבית חדרני מניצא מה
משל אהני וההלה סגור אחריי דחני ושני לא
גדאה לבגשפר ונכאה ונשפה ואין דואה

ועד מתי יין " הייתי במוסר מתנדר שודר
בין שודר הייתי ביצפור נידר וגסתי כל היום

גרה ברוח עריצים נשדה קול עלי גרה
ועד מתי יין " ומימי צבשי לקחת מפח קשים

בזחת עלתה בנה והיא בפודחת חדה סלה שני
שזאמי ומה אשיב חורמי ידי שמותי למופי

ועד מתי יין " טמני רשת לפעם חדלי מקל
ניעם העם אשר ועם יחד עלי יתלחשי לכל

אשר לו יקששו יום יום ידרושו ועמ

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הַיְתֵאדָרִים הַלְבֵּל עֵץ סוּגָרִים לְמַה תְּפִיט פִּיגָרִים
חֹשֶׁל לַעֲדָה סִמֵּר הַנִּשְׁרֵי מִלְחָמָה לְהֵן מִתְחַבֵּר

חוש לעיני
סֶמֶר בְּשָׂרִי מִפֶּחַד לִבִּי סֶחֱרָחַר
וַיִּבְחָד בְּהוֹסֵרִם עָלַי יָחַד עֲוֹנֹתַי מֵאֵד מִקְשִׁי־
לְהַצִּיא יָחִידִךָ מִבֶּקְשִׁים וּסְפָרִי לְטִמּוֹן מִזִּקְשִׁים
חוש לעיני
פֶּרֶשׁוֹ מִמְּחֹרָת מִיִּינוֹנוֹתֶיךָ

אויב לוחז עינידן יושב פון ארבע זיידיס ז
 יעור אלי עולם לא תחשה ותתעלם תו להם
 בפעלם " חוש לעזר " קובע עלי געוילן

בְּמִירְיוֹת אֹתָם מִדְּעִילִים אֱהִי אֲדוֹם וְיִשְׁמַעֲלֵי ׀
 דַּבְּתִי עִם רֹמְמָה מִקְוֶה יִשְׁעָ שׁוֹמְמָה יִמְיֹז
 יֵן רֹמְמָה " חוֹל לַעֲזֹר " שִׁירֹת הַכֹּל אֲנִיזִים

בְּסוּר בְּבֵינֵינוּ וְחֻדִּים שֶׁבֶת גֵּאֻז עֲלֵינוּ תְּמִיד
בְּשִׁמְעָה יְבוּחָה וְנִפְשִׁי לְעֵפֶר שׁוּחָה עֲרֵבָה פֶּלֶא
שׁוּמָחָה " חוֹלֵל לְעוֹל " יְרִיבֵי בּוֹסְסִים פֶּהֶרֶדֶל

וְרִיחֵי נִבְקָה מִמִּזְרֵחַ סַפְקֵי עַל יָדָּהּ פִּנָּה לֵאמֹר
לֵצִיר מִנְטָה בְּשִׁבְטֵי אֲנֹשׁ נִחְפְּטָה רֵאשִׁית יִלְוֵהָ
וְהַפְּרִטָּה חֶרֶץ לִפְנֵי שׁוֹאֲנִים בְּקוֹל שׁוֹרָה

מִחֲפִים בְּרִית וְשִׁבְעָה וְהָיָה רַק דְּוָעָה "אֵלֶּה
חֵישׁ עַל־עֵצָתָם לְהַאֲדִיז חָזֵק מִלִּי־עָתָם פֶּלֶא מִי
מִצֵּת בִּיעָאָתָם " חֹזֶק לַעֲדֹתֵי " טוֹב סוֹבֵר י

בַּחֲבֵרָה בִּזְתָּן מִלִּנְכָה יִמְעַבְדֶּהּ בִּידֶךָ כַּח וְגִבֶּהָ
עֲדִידֶךָ הֵטֵב לַמֵּאֵוִים לַמֵּעַן חֵי וְדַיִּים מִוֶּשׁ
מִוֶּשׁל בְּנֵאֻנֵּה הֵם חֲנֻשָּׁה לַעֲזִיזֶה

עלית אבותיך
אין אבותי וצרות

של שבתות חטמו "

והתקבצים ויתקבצים יחד
 וכל מן שגרים דבת ולכל
 עני יסוד וישתחוה ויהגיד
 הווי נשוי ויפחד דבת י
 סוד ויפחד נשוי פי מרוב
 פחד מעדרות שונות של
 אדם ענין ויחד

יְהוָה

34

1

הנהיג יספה וטח

התקנים ביחידות

החלטה: **החלטת הוועדה**

דעם זעלבן טאג וואס ער האט געזאגט אז ער וויל זיין א פאטער פאר אים, האט ער געזאגט אז ער וויל זיין א פאטער פאר אים.

ישראל

22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051

44-10134

הנהגתו היתה נכונה ונכונה

עם יצאה והתחיל יחדיו

6770

10

● ● ●

היום נדון

ענין ויחיד ויחיד - ויחיד

מחזור חנוכה

החוק המוצע

החברה והמדינה

11

1998

9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 10

1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2

המחיר הנמוך ביותר

לכבוד הרה"ק רבינו

כורעים וחד אגוד מכריע בך לכבוד לביל עין :
אסגוד למה תביט בחד שוסה וכוזה ומנצד :
ביום עמדך מצד ועד מתי יין " מה אחיל
ומה אקנה הר יבני ניה אל עמק שוה " צפג לבי
לקיץ עדני חדשים לבקדים דיני וזוחם יסתר
מעני " ועד מתי יין " סלה איחל לעדן והפ
הרג ואברז ולמזהר איז דן " עשיתי ונעשיתי
הדמיון נואשתי עוד להאמין לקיץ הימין
ועלי " פרעני מוני אכלוני ועד תכלי
ת בלוגי אר בשחוק וטפלוני " יצמתי חיי להתנא
הורש אל הבת נשואל הם קנאוני בלא א
ועלי " קראו בני שפור דם ולי
שמיד אלהים בגדם ומה לך גרדם ואת שמך
חללי עלילות פרשע ועלילי ומושליו יהלילי
ועלי " שאוז קמיד עולה להמיר
בכורך הנגלה הנכבד ונשלה " תלאיבם הלאוני
הרב שמוי חרבות חרב ש עם שרידי חרב
ועלי " אמרו מוני להכחידי רגשו
אלי להחרידי שויתי יין לבגדי " פניהם חזקו
והעיוה " ברב גאונם הרגיוה שכי ויבדו
ועלי " רינחו וגם ירשו עולם עלי
הקשו על גבי חרשו " ושימוי תמונתם לתבנית
אישי ומידו התבנית הסכית לבם אחודנית
ועלי " מיחדך שמך יאמירו על
עליך ברית נכרתו ונגמרו את משמרת יין שג

חֹפֶשׁ בְּעִלוֹת קֹדֶשׁ שְׂבָחָךְ עַל זֹאת
אל תחוש א'
עודת

אֱלֹהִים

לֹא אֶל דְּמִי בִקֵּשׁ נִדְרוֹשׁ
דְּמִי גְלוּתִי מֵאֵי מִמְקוֹמִי
וְשִׁבְתִּי בֵּין פְּתִיחִים בֵּין :

שְׂבָעִים תַּעֲשֶׂה תַמִּיד אוֹתִי מַעֲשִׂים

דְּרוֹשִׁי בֶן מַעֲלָה הֵן הֵן קִינִי סְגִילָה וּמִן
וּמִתְגַּלְגֵּלִים עָלַי עֲלִילָה וְלִמָּה לֹא חֲמַלְתָּם בְּסִ
נְקִי שְׂפָתֵיךְ דְּמִי עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם קִבַּלְתָּם

נִדְרוֹן אוֹיְבִים עוֹדְרוֹם חִינִי מֵאֶרֶץ
מִמְדֵּי טוֹפְלִים עָלַי שְׁקָרִים סְרִיג מְדִים הֵן
הִרְגָתָם

לִבִּי מֵאֶרֶץ צַבֵּי הַגִּלְיָה
וּשְׂבִיבִים בְּטִיחַ בְּלִי פֶחַד בְּלִסְנוֹעֵי צִנִּים
יָחַד לְכָרוֹת בְּרִית עַל אַחֵר פְּתִיחִים עֲלֵינִי פּוֹתְחוֹם
נִהְיָה כִּי לִנְי אֲחִים לִמָּה תַמִּידָה נִבְחִים

מִלְּלֵיהֶם עוֹד מִזְקָשִׁים נִרְאִיתָם בְּנִים פֶּחַשׁ ים
שׁוֹרָה בֵּית קוֹדֶשׁ חֲקִדְשִׁים בְּלִי אֲשִׁים וּזְכוֹר
נִזְתַּרְתָּם בְּלִי שִׁבְחָ וְאִין עוֹד מִפְּסִי רִינוּחַ

עַל פְּרִיץ חֵיוֹת מִתְאֲכֹר

צִעֲקָתִי לֹךְ עוֹד בִּירָא הָדוֹם וְעֵרִץ בִּטְלָה

מִיָּאֲרִין מִבְּלִיִּין וְחֵרִץ

בְּרַע בֶּל הוֹעִי אֱלִילִי תִכַּל שִׁקוּץ

וּמִקוֹמִנִי מִתְנַבֵּל רִאָה כַּח הַסֶּבֶל כִּי בִשָּׁל וִיָּה

וְיִחַזְבֵּל זְכוֹר חֲרַפְתָּךְ מִנִּי עֵבֶל

תַּחֲשִׁיחַ תַּבַּע לְהַמוֹנֵיהֶם יִחַדִּי אֲסוֹת מֵאֲמִינָה

הַשִּׁמְשׁוֹן עַל לֵב נִשְׁכַּחֲתָם בְּמִית מֶלֶךְ אֱלֹהִים
 וְנִחַתִּי עֲרֵנִי תַעֲנֹגִים מִשְׁתַּיָּהִם וּפֶתַח בָּגֶם כָּל מִית
 מוֹעֲדֵיהֶם וְחָגִם חֵי עֲלִיד חוֹרֵגִי כְּכִלִּי רִיק הוֹעֲגֵנִי
 בְּבֶשֶׁת לֶךְ עֲרֵגִי אֱלֹהִים טוֹמְנִים פֶּח מוֹקֵשׁ
 וְשִׁיר בְּשֶׁךְ יוֹקֵשׁ עֲבֹד מִמֶּךָ לְהַעֲקֹשׁ וְעַל־לֵה
 עַל־לֵה פֶרֶשׁ בְּלִי עֵז וּפֶשַׁע מִמֶּךָ בִּזְחִיל יֵל
 יִשָּׁע אֱלֹהִים כָּל שְׂמִיחָה עֲרֵבָה אֱלֹהִים גֹּל
 בְּלִי לִקְרֵבָה כִּי אֲנַחְתִּינִי רֵבָה לְמִית תְּבִיט בִּזְחִיר
 תִּחְרִישׁ בְּבִלַע חֲסִידֶיךָ לְחֶתֶאֱפֶךָ הַמִּזֵּן חֲסִידֶיךָ
 אֱלֹהִים מִעַת הִכְלִי שִׁמְשׁוֹן כִּדֵּר אֲשֶׁב וְרוֹמֵם
 כָּל הַיּוֹם מִשְׁתוֹמֵם בְּבִטְלוֹ זְבָחִים וְעוֹלוֹת וְנִטְלָה
 עוֹנֵג הִכְלִי וְעֲטוּרֵת חֲתָנִים וְכִלִּי אֱלֹהִים
 סֹד כְּנֻזֵּי עֲרֵעַ זִקְנִים שִׁכְתִּי מִשְׁעָר
 מִבֵּית לְבָבוֹ יָעַר עוֹנֵג גֵּהֶפֶךְ לַעֲגֵן הַמִּמֶּה שִׁירֵי
 גִּזְן מוֹפִית מִשְׁתַּאֲוִת מִנֵּגֶן אֵל תִּחְרֹשׁ אֵל
 פְּקִיד גִּפּוֹ כְּנֶתֶךָ פִּיט חֲמֵר גִּפְתֶּךָ גִּזְלֶךָ וְחִבְלֶךָ מִנֶּתֶךָ
 יָעַר לִישָׁעֶךָ תְּמַהֲרָנָה גִּזְלֶךָ אֲוִירֶךָ תִּצְהַרְנָה לִילָה
 וַיּוֹם תִּצְהַרְנָה אֱלֹהִים קִרְיַת מִשׁוֹשֶׁךְ קֶנֶה
 אֲעִיר חַיִּית קֶנֶה שְׂנִית לִשְׁמִיךְ תִּקְנָה רֵבָה פֶּחֹל יֵצֵ
 יִצְבֹּאֵהָ וְקִיִּים חוֹזֵן נְבִיאֵהָ חוֹפֶת כְּסֹד בְּמִקְרָאֵהָ
 שִׁית פֶּאֶרֶה פֶּחֶתֶן לְהַשִּׁיב בְּנִיהָ
 אֵיתָן בְּרַפְּיוֹ מוֹהֵר וּמִתֵּן בְּשִׁיב מְלֹכָה לְבַעֲלוֹת
 יִלְךְ תִּפְרוֹס עֲלֶיהָ וְכִנְלָה תַעֲרֶה בְּלִיחָה אֱלֹהִים
 שִׁלַּח מִעֶמֶךְ פִּדְיוֹת וְנִשְׁיֵר שִׁיר וְיִדְוֹרֵת
 כִּמֹּז בִּצְאָתִי מִעֲבָדֶיךָ פִּיט רְעִיתֶךָ חוֹזֵת יִצְאָה

ועטות חתנים וכלות
 כפולות של חתנים וכלות
 על עטות חתנים וכלות
 מוספת סוטה ונענה
 לעון לשון נענה וכלית
 ויטותן נען קרית טנו
 ויטותן היו חתנים
 קרית ויטותן קנה היו
 ויטותן ונענה חתית קנה
 נענה חתית חתית כן
 הקנים שניטלה יחיד
 שמונו זה כענין שמונו
 וזה קנים חתנים וכלות
 ונענה וזה כן יענית
 חתית יענין טנו ויטות
 יענית ונענה
 חתית כחית
 חתנים
 טנו
 חת
 טנו חת
 חת חתית ויטות
 חתית שמונה חתנים
 טנו חת חת חתנים

מבטחיהם ומשעיהם " תמלוד אתה לברך יי
 ותמיד אז מודדיך הראינו יין הסדיך
 אל תחדש א "

עודל
 הדיחו פזורה מצית
 לשנות ועודה מאן
 אבקש עודה באי

אריה

כלם בבדית נועצים לב להכרית מפלי תוד
 שארית " חושא לעודת " גבר חסא
 ואשמה אינן מקיח בנשמה שם גפני לט
 לשמה " הוצים ואדיות נהמו הפצי קרבתך
 המו מעי פים יהמה " חושא לעודת " חוסה
 מרום הרים אינן פואו נהרים לשפוך הם
 ממהרים " ותמיד פתור לבאות יחלתי לאי
 העבאות הראותי לטובה אות " חושא לעודת
 ודים מאי הליינני " וכעצב נבזה הפייני
 מה תחפה באינני " חלה זמן ועין ונצדע ע
 ענג ומזעז " ארד קין ומזערן " חושא לעודת
 טבני פחים לנושכה גלית מאר נמישכה
 והפה צדה וחשכה " ידידות מיטכנית ידש
 פנים מגיד בגרשו " על גבי קדשו " חושא לעודת
 בזוכרי פית מעיחה מקום זכח ומנחור
 מלאתי יגון ואנחה לאכל נהפך כעודי
 מתי יגע בעשורי " ואתה תאיר נרי " חושא לעודת
 מלך עוז ומפורש יוחק עני
 ורשי אינה תביט ותחדש " נאץ שמך מתא

אריה

הדיחו
 עודה
 שהפחה
 יסודות

הדיחו עמנו בלם להכרית ות ישראל שכל
 יחיד ויחיד וזה גזירת סוסה כטל ויחידים
 חלייתם

שודות דל ולו יחיד וצו
 חסד וחסד חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית

יכס חסד חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית

חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית

חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית

חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית

חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית
 חליית חליית חליית חליית חליית חליית

AUTHOR _____

NO. 4825

TITLE SIDDUR, YEMENITE
RITE

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1706

DATE MICROFILMED _____

INCHES

1

2

3

4

5

6

7

C2399

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

081001

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

1706

17

בשם יהוה אל עולם

אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו כפי

שואו ידיכם קדש וברכו את יי

סדור באמנו

ללברכות ולתפלות למכילומה בפס גביע ישראל מעמא ידכל מי טייר
מן אצרחיך אלחזמה פי כל וקת אעלם ופקק אלה חן גמיע אברכות
ולתפלות עזרא ובית דינו תקנום ולא על אצרחיך עליהא ולא ינקץ מנהא
אז ודי תרתיב אנכיהא פגחיהא אנכיהא ויחתי ביהם ויקתדי בסנתהם פקט
שלי חן להוסיף וממכו חן לגרוב
ולתפלות ומא ידכל בטייהא לכוון תפלה לל מתעלמך ואען מן אלה תע אז הו
ולי דאך אחול מן דאך ענד חן יחם אנכיהא בליל יבחרך אהו מתגבי
עלי סרייה הדי אברכה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המפיל
חבלי שינה על עיני ומחיר לאישון בת עין יי רצון מלפניך יי אלהי וא להי
חבותי שות ילכי מי ער רע ומפגע רע וא יבאלוכי חלומות רעות ולא הרדורים
רעים ותהיה מטתי שלימה לפניך ותעמידני ממנח להיט ולשלום והאידה
דכי פן חישן המות ברוך אתה יי המחיר לכל העולם ויקרח אפינך
אחול מן קרית שמע תם יחם וצפה אנוס חן תכון סרייה לא
אשמה ואגבוב לא חרם מן ידך בין אשרק ואגרבו לא ידך עלי קפחה ונגה
אי אסמא ולא יבטח עלי בטח אה עלי גנבה אחול אליל עלי גנבה אאיסר
ואכר אליל עלי גנבה אחימן והדי הו אנוס אמוחפק לאשרע ואטבעי
ויקול קבל חן ינוס מוחסיק דעא כמותל בשלום יחיו השכבה ואישן
כי אתה יי לבדך לבטח תושיבני חני שכתתי ואישנה הקיעות כי יי יסמכני
גידך חפיקי רוחי פדית חותי יי חל חמת יי עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי
ותחלימני והחייני חו ויהי טעם ומא ישכה דאך תם יחם וענד
חן יתבה אנכיהא פי חכר נומה יבחרך אלהי נפמה שנתתה בי

טהורה
חליטה
טלח יחיס חזק למעלה
עליה
טלח

5

בדרך. בזה ימנה עושה שרף בזה שרף

בשם ה' יושב ירושלים יתן עצה ויחזק ידו ויגדל יתרונו
ביום באצבח הוליו אתלחה אצלנו

ב"ה א"מ שלח עשרת עבד

נעם
לדין פרידמאן

צלוף אהרן לגמאנה

ענין יבנה

לְבֵית הַכִּנְסוֹת
הוֹלֵחַ אֶת־לֶחֶם אֲבִיכֶם

הולח אתלחא אברכות
במשיחא חסד קדשנו פנינו ופנינו

וְהַעֲרַבְתָּ נָחַם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חַתּוּל דְּבָרֵי תְּהוֹלָהּ בְּמִנּוּ וְהַפִּיטָהּ
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיָה חֲנֻכּוֹ אֶחָד עֶחָד יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִהְיָה חֲנֻכּוֹ

בית ישראל לעולם ודני שמיך אלוהים תורתך וחקיך לטובה צדיק

תורה לעמו ישראל
בחי' אלהי חשר בשר בנו מכל העמים ונתן לנו חסד

תולדו ב'ח' כוונת התורה
ויצרך י' אשה לאמר י' חת ב'צ'
לחמי לא י' חת ב'צ'

לְחַמִּי לֶאֱשׂוּ לָאֵה נִחוּחַ הַשְּׁפָרָד

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל בְּמִוְעָדוֹ וְאָמְרָתָה לָּהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבִי לַיהוָה כְּכַשְׁתִּים בְּיָדֶיךָ
שֶׁלָּה תִּמְיָמִים שָׁכִים לַיּוֹם עוֹלָה תִּמְיָד אֵת הַכֶּכֶּשׁ אַחֲרָי תִּשְׁנֶנּוּ וְלֹא תִּשְׁכַּח אֶת־

לַבַּשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבִים וְעִשְׂרֵי יָמִים תִּהְיֶינָה לְמַנְחָה בְּלֵיל הַבֹּשֶׁם

[illegible]

נִסְכּוֹ רִבְעִית הָהֵן לַכֹּהֵן הַחֹדֶשׁ בְּקֹדֶשׁ הַסֵּךְ נִסְכְּךָ שָׂכַל לֵיכִי אֲמַר הַכֹּהֵן

שני תעשה בין הערבים כמנחת הכהן ונסכו תעשה וזוהי מנחת הורן שלם רמי ייאלה וזהו

וְעַד כִּי יִשְׁלַח יְהוָה אֶת מַלְאָכָיו וְיִשְׁחַדּוּ אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְיִשְׁחַדּוּ אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְיִשְׁחַדּוּ אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ

שָׁלַח חֲמוֹר לָהֶם יְבָרְכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ
וְיִפְּצֶנּוּ לָנוּ וְלָכָּל הָעָם הַזֶּה וְיִשְׁמְרֶנּוּ לָנוּ וְלָכָּל הָעָם הַזֶּה

כִּבְיֹאמֶיךָ יִשְׁסֹלֶךְ שְׁלוֹם אֲשֶׁמוּ חַת שְׁמוֹ עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְחַת־הַמִּלָּה

וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יָשׁוּבִים וְנִשְׁמָעֶנּוּ וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

ואלו דברים ש'ה'ם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן ליתור לעולם הבא כי כבוד חב ואם נמילות כדברים אלה

[illegible]

החמירו על עצמן שחפלו רואות דם טפה כחרדל ושכונת נולד ושריפה

תָּנָא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר כָּל הַשּׁוֹנֶה הַלְלוֹת כָּכָל יוֹם מִבְּטָח לֵין שְׁמֵי

הַעֲלֹם הָבָא שֶׁכָּל הַלִּיכּוֹת עוֹלָם לֹא תִקְרָא הַלִּיכּוֹת הַלִּיכּוֹת

אֵל רַבִּי אֶעֱדֹר הָאֵמַר רַבִּי חֲנִינְיָהּ הִלְמִיָּי הַפְּמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם עַתָּה

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

10. 11. 1950

טוֹרָה אֲתָהּ בִּרְאִיתָהּ וְאֲתָהּ יִצְרָתָהּ וְאֲתָהּ כִּפְחָתָהּ בִּי וְאֲתָהּ מִשְׁמֶרֶת בְּקֶרֶב וְאֲתָהּ
עֲתִיד לִיטֹלָה מִמֶּנִּי וְאֲתָהּ עֲתִיד לְהַחֲזִיךָ לִי לַעֲתִיד לָבוֹא וְלַעֲזֹמֶן שֶׁהַנְּשִׁמָּה
בְּקֶרֶב מוֹרָה אֲנִי לִפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵי חַבּוּתִי רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים חֲדוֹן כָּל הָמַעֲשִׂים
בּוֹרָא כָּל הַנְּשִׁמוֹת בָּא יְיָ הַמַּחֲזִיר כְּשִׁמוֹת לִפְגָּרִים מוֹתִים וְעוֹד אֵין
יִסְמַע עוֹת אֵיךְ בִּאֲצִבַּח יְבַחְךָ בְּאֵיזְמֵה הַנוֹתֵן לְשִׁכּוֹי בֵּינָה לְהַבִּיךְ
בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה וְעוֹד מִחַ יִפְחַס עֵינִיה מִן נוֹמָה יְבַחְךָ בְּאֵיזְמֵה
פּוֹקֵחַ עוֹרִים וְעוֹד מִחַ יִגְלַס עַל סְדִירָה וְקִתְחָן יִפְתַּח יָבֹא בְּאֵיזְמֵה
מִתִּיר חֲסוּרִים וְעוֹד אֵין יִצְעֵד גְּלִיָּה עַל אֲדָרָךְ יָבֹא בְּאֵיזְמֵה רוֹקֵעַ
הָאֲרֵץ עַל הָמִים וְעוֹד אֵין יָקוּם מִן נוֹמָה יָבֹא בְּאֵיזְמֵה זּוֹקֵף כְּפופִים
וְעוֹד מִחַ יִדְכַּל לְבֵית הַכֶּסֶם בְּאֵלֵּי לֹא בְּאֵנָה אֲדָר יָקוּל הָדִי אֲכַלְחִים מִן
בְּעִיד קָבֵל אֵין יִדְכַּל הַתְּכַבְּדוּ מַכּוּבָרִים קְדוּשִׁים מְשִׁלֵּתִי עַל זֶן שְׁמִירוֹן
עַד שֶׁחֲכָנֶס וְחִצָּא כִּי זֶה דָּרְכֵךְ שֶׁלֹּכְנֵי אֲדָם וְכֵן יִדְכַּל לִיקְצֵי חֲאֲגִתָּהּ וְלֹא
יִכְשַׁף תּוֹכָהּ אֵין יִגְלַס וְלֹא יִתְגַּהֵר אֲשֶׁרֶךְ וְלֹא אֲגַרֵּב אֶל אֲשֶׁמֶל וְאֲגִנוּב וְלֹא יִתְצֵא
בְּאֵימִין אֶל בְּאִיסָחֵר וְעוֹד מִחַ יִכְרַג יִבְרַךְ בְּאֵיזְמֵה חֲשֵׁר יִצְרָהּ
הָאֲדָם בְּחִכְמָה וְצִדָּא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים הַלְּנָלִים חֲלָלִים מֵהֶם סְתוּמִים וּמֵהֶם
פְּתוּחִים גְּלוֹי יִדְעֵעַ לִפְנֵי כֶּסֶם כְּבֹדְךָ שֶׁחֵם יִפְתַּח אֲחֵר מֵהֶם אֲחֵר יִפְתַּח אֲחֵר
אֵין יָכוֹל לְהַתְקִיִּים אֲפֹלוּ שְׁעָה אֲחֵת כִּי אֵם עַל יְדֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ וְרַפּוּאוֹתֶיךָ הִרְבִּיתָ
בְּאֵי רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת וְעוֹד מִחַ יִגְסַל אֲחִנְסָחֵן וְגִהֵה בְּאֵנָה
יְבַחְךָ בְּאֵיזְמֵה הַמַּעֲבִיר שִׁנָּה מַעֲבִיר וְתַנּוּמָה מַעֲפֵפִי וְיֵה רִצּוֹן וְרַחֲמֵי
מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי חַבּוּתִינוּ שֶׁתְּרַגְּלִינוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתִרְבִּיקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ וְאֲתַבְּיֵחַן
יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא לִמְדֵי חֲטָא וְלֹא לִשְׂנֵי עֲוֹן וְלֹא לִשְׂנֵי עֲבִירָה וְלֹא לִשְׂנֵי נִסְיוֹן וְלֹא לִשְׂנֵי
בְּצִיּוֹן וְתִרְחִיקֵנוּ מִיֵּצֵר הָרָע וְתִרְבִּיקֵנוּ בִּיֵּצֵר הַטּוֹב וְתַחֲזִיקֵנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתִתֵּן חֲלִיקֶךָ
בְּתוֹרֹתֶיךָ וְתִתְּנֵנוּ לְאֵהֲבָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ תַּחֲלֶה וּבְעֵינֵי כָּל רוּחֵינוּ וְתַגְּמֵל
חֲסִידִים טוֹבִים מִלְפָּנֶיךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַגּוֹמֵל חֲסִידִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וּמִתַּח גְּמֹל אֲחִנְסָחֵן יֵה לֹא צִלְחָה אֲוֹ לֹא כָּל יְבַרְךָ בְּאֵיזְמֵה חֲשֵׁר קִדְשֵׁךְ
בְּמִצּוֹתֶינוּ וְצִוּנוּ עַל כְּטִילַת הַיָּדִים וְעוֹד אֵין יִלְבַּס תִּיחַבָּה יְבַרְךָ בְּאֵיזְמֵה
מִלְכִּישׁ עַד־מִים וְעוֹד אֵין יַחֲגֹז בַּחֲזָחֶלָה יְבַרְךָ בְּאֵיזְמֵה חוֹדֶה
יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה וְעוֹד מִחַ יִלְבַּס נַעֲלִיה יְבַרְךָ בְּאֵיזְמֵה שֶׁעֲשֵׂה לִי כֶּד
יִצְרָכִי וְעוֹד מִחַ יִמְשִׁי כִּי אֲטָרִיק יְבַרְךָ בְּאֵיזְמֵה הַמְכִּין מִצְעָדִי גִבּוֹר
וְעוֹד אֵין יִשְׁתַּמֵּל בְּאֵיזְמֵה בִּיּוֹם לֹא בִּלְלָה יְבַרְךָ בְּאֵיזְמֵה חֲשֵׁר קִדְשֵׁךְ
בְּמִצּוֹתֶינוּ וְצִוּנוּ לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית וְעוֹד אֵין יִגְעַל מִגִּדִּילָה עַל רַחֲסָה

צריך
לחמור
בלחן
רבים

יברך

פסוק שאמר

זה יהי העולם ברוך חומר ועושה ברוך גודל

ומקיים ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על

הבריות ברוך משלם שכר טוב לירחי ברוך אל חי לעד וקיים לנצח ברוך

פורה ומציל ובשבת חוגג ברוך המנחיל מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש

ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עדי

מועדי שמחה לעמו ישראל את יום טוב מקרא קדש הזה את יום חג כל הזה ברוך הוא וברוך

שמו וברוך זכרו לעולמי עדי ובראשי חודשי חוגג ברוך אשר נתן ראשי חודשים לעמו

ישראל ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עדי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המלך אב הרחמן הגדול והקדוש מהולל

במה עמו משוכח ומפואר בלשון כל הקידין ועבדין ובשירי דוד עבדיך

נהללך יי אלהינו בשבחות ובזמירות כהודך כגדלך נשבחך נפחדך כרוממך

וכמליכך ונקדישך ונערייך ונזכיר שמך מלכינו אלהינו יחיד חי העולמים

משוכח ומפואר עדי עד שמו הגדול ברוך אתה יי מלך מהולל בתשבחות

ועונן חמך וקורין פסוקי הזמירות בכוונה ואלו הן ובשבת מתחיל במזמור שיר ליום

מזמור לתורה הריעו לי כל הארץ עבדו אתי

בשמחה בואו לפניו ברננה יי הוא אלהים הוא עשנו ולא אכחנו עמנו

אנא מרעיתו בואו שעריו בתורה חירותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו כי טוב

יי לעולם חסדו ועד דור ודור חמונתו יהי כבוד יי לעולם ישמח יי

במעשיו יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבואו מהולל

שם יי רם על כל גוים יי על השמים כבודו יי שמך לעולם יי זכרך לדור

ודור יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה ישמחו השמים ותגל

הארץ ויאמרו בגוים יי מלך יי מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד יי

מלך עולם ועד אברו גוים מארצו יי הפיר עינת גוים הניח מחשבות עמים

עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו א רבות מחשבות בלב איש

ועינת יי היא תקום עינת יי לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור כי

הוא חמר ויהי הוא יצא ויעמוד כי בחר יי בציון אזה למושב לו כי יעקב

בחר לו יה ישראל לסגולתו כי לא יטוש יי עמו ונחלתו לא יעזוב

זהו רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב חפו ולא יעיר כל

חמתו יי הושיע המלך יענינו ביום קראינו יי צבאות עמנו

משגב לנו אלהי יעקב סלה יי צבאות אשרי אדם בוטח בך

אשרי יושבי ביתך עוה יהללך סלה אשרי העם שצלה לו אשרי

העם שיי אלהיו תהלה לדוד הרוממך אלהי המלך

ליום
שבת
חג
התורה

היום
הוא
יום
השבת

ביום
השבת

וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ לְעוֹלָם יִהְיֶה אֲדָם יֵרָא שְׁמִים בְּסִתְמֵי
 וְכָל לֹא וּמִוִּדְיָה עַל הָאֱמֻת וְדִוְבָר אֱמֻת בְּלִבָּנוּ יִשְׁכּוּם וְיִאמַר רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִי
 לֹא עַל יִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תִּחְכּוֹנֵנוּ לִפְנֵיךְ כִּי עַל לִחְמִידְךָ הָרָבִים
 מִה אֲנוּ מִה חֵינֵנוּ מִה חֲסִידֵנוּ מִה יִדְקִינוּ מִה מַעֲשֵׂינוּ מִה בּוֹחֵינוּ מִה גְבוּרֵינוּ
 מִה נֶאֱמַר לִפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֵלֵךְ הַגְּבוּרִים כֹּחֵן לִפְנֵיךְ וְחַנּוּשֵׁי הַשֵּׁם כָּלֵךְ הִיוּ
 וְחַכְמִים כְּבִלִי מִדֵּעַ וְנִבְּוִים כְּבִלִי הַשֶּׁכֶל כִּי רֹב מַעֲשֵׂינוּ תִהְיוּ וַיְמִי חֵינֵנוּ הֵבֵר
 לִפְנֵיךְ כִּמוֹ שֶׁלְּתוֹב בְּדַבְרֵי קָדְשְׁךָ וּמוֹתֵךְ הָאֲדָם מִן הַבְּהֵמָה חֵינֵנוּ כִּי הֵבֵר הֵבֵר
 לִבְנֵי הַנְּשִׁמָּה הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לִיתֵן יֵין וְחֶשֶׁבּוֹן לִפְנֵי נֶפֶשׁ כְּבוֹדִיךָ
 וְכָל הַגּוֹיִם כֹּחֵן כְּגִידִיךְ שֶׁנֶּהֱיָה גּוֹיִם כְּמֹר מִדְּלִי וְכִשְׁחָק מִזִּמְזָנִים נֶחֱשָׁבוּ הֵן חֵינֵנוּ
 כִּדְקֵי יִטּוֹלֵךְ אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתֶךָ בְּנֵי אֲבֵרָהִם אֲוֵהֲלִיךְ שֶׁנֶּשְׁבָּעוּ
 לֹא בִּהְיוֹת הַמִּוִּדְיָה זֶרַע יִצְחָק עִקְדִיךְ שֶׁנֶּעֱקָד עַל גְּבִי מִזִּבְחֶיךָ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵי
 בְּכוֹרֶיךָ שֶׁמֵּאֲהַבְתָּךְ שֶׁאֲהַבְתָּ אֶתְּךָ וּמִשְׁמַחְתָּךְ שֶׁשְׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶתְּךָ וְיִשְׂרָאֵל
 לִפְנֵיךְ אֲנוּ חֵיבִין לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשִׁבְחֶיךָ וּלְפִאֲדֶיךָ וּלְרוֹמְמָתְךָ
 וּלִיתֵן הוֹדִיָּה וְשִׁבְחָה לְשִׁמְיֶיךָ וְחֵיבִין אֲנוּ לֵאמֹר לִפְנֵיךְ בְּכָל יוֹם עֲרַב אֲבָקֵךְ שֶׁמֵּאֲ
 יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱחָדִי אֲשֶׁרֵינוּ מִה טוֹב הִלְקִינוּ מִה נְעִים גּוֹדֵלֵנוּ
 יִפְהֵ מִמֶּנִּי יִרְוֶשְׁתִּינוּ אֲשֶׁרֵינוּ שֶׁאֲנוּ מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים וְאֲוִמָּרִים שֶׁמֵּעַ יִשְׂרָאֵל

שְׂבָחָת
 שְׂבָחָת

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱחָדִי אֲשֶׁרֵינוּ מִה טוֹב הִלְקִינוּ מִה נְעִים גּוֹדֵלֵנוּ
 יִפְהֵ מִמֶּנִּי יִרְוֶשְׁתִּינוּ אֲשֶׁרֵינוּ שֶׁאֲנוּ מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים וְאֲוִמָּרִים שֶׁמֵּעַ יִשְׂרָאֵל
 אֲתָה הוּא קוֹשֵׁם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אֲתָה הוּא אֲחִינוּ
 שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אֲתָה הוּא הָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲתָה הוּא הָאֵל לְעוֹלָם הַבָּא אֲתָה הוּא
 רַחֲשׁוֹן וְאֲתָה הוּא אֲחִירֹן קָדֵשׁ אֵת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶיךָ וּבִישׁוּעָתְךָ
 תָּרִים וְתִגְבִּיָּה קִדְּשֵׁנוּ בְּרוּךְ מִקֵּדֶשׁ שְׁמוֹ בְּרָבִים
 לְבָרְכֶיךָ אֲתָה עֲשִׂיתָ אֵת הַשְּׁמִים שְׁמֵי הַשְּׁמִים וְכָל יִצְחָק הָאֲרֶץ וְכָל אֲשֶׁר
 עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֲתָה מֵהִיָּה אֵת כּוֹלָם וַיִּצְבֹּחַ הַשְּׁמִים לָךְ מִשְׁתַּחֲוִי
 אֲתָה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹיָאֲתוֹ מֵאֲחִירֹן כְּשֵׁרִים וְשִׁמְ
 שִׁמוֹ אֲבֵרָהִם וְאֲתָה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן

בְּרַכָּה שֶׁלִּפְנֵי הַזְמִירוֹת

וְזוּ הִיא
 לִאֲנָשִׁי כְּנֻסַת הַגְּדוּלָה עַל פִּי כִּיתָקָה שִׁירֵי

מִן הַשְּׁמִים וּמִצִּיּוֹן כְּתוּב בָּהּ וַיֵּשׁ בּוֹ כֵּז תִּבְרַח מִכֵּן כֵּז וְהִסִּיחַ רַחֲשׁוֹ כִּתְסַ כֵּז וְעִשְׂרֵי
 בְּרוּךְ כְּגִיד עֲשֶׂה מִחֲמִלּוֹת שִׁבְחֵם כְּבִרְאָה הָעוֹלָם וּכְכֹדֶץ עֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ דּוּחַ עַלֵּי הַשְּׁלֹכֶם
 סִפְרֵי תִלְבִּים בְּסוּף עֲשֶׂה מִיֵּכֵי זִמְרָה וְהַמוֹסִיק חוֹ הַגּוֹרֵעַ מִמִּסְפַּר זֶה טוֹעָה וְסוֹרֵר
 הַכּוֹנֵה הַמְּכַוֵּנֵת בּוֹ כִּי כֵן קִיבְּלוּ חֵישׁ מִפִּי חֵישׁ וְזוּ הִיא הַכּוֹסֶחָה שֶׁלּוֹ

בְּיָד שֶׁאֲמַר

בְּקֶרֶבְךָ הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חֹטִים יִשְׁבִּיעַךְ הַשּׁוֹלֵחַ חֲמִלְתּוֹ חֶרֶץ עַד
מִהֲרָה יִדּוּן דָּבָרוֹ הַנּוֹתֵן שְׁלֵג כְּצֶמֶר כְּפֹר כְּחֶמֶר יַעֲזֹר מִשְׁלִיךְ קֶרֶחַ כְּפֶתֶם
לִפְנֵי קָדְתּוֹ מִי־עֲמוּד יִשְׁלַח דָּבָרוֹ וַיִּמָּס יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם מִגִּיד דָּבָרוֹ
לִיעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לִישְׂרָאֵל לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים כָּל יִדְעוֹם
הַלְלוּהָ
הַלְלוּהָ הַלְלוּ חֵת יִי מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמֵם
הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צַבָּאוֹ הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ אֲדִירָה הַלְלוּהוּ
כָּל כּוֹכָבֵי חוּר הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם הַלְלוּ חֵת שֵׁם
יִי כִי הוּא צוּה וְנִבְרָאוֹ וַיַּעֲמִידֵם לַעֲדָה לַעֲוֹלָם חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבוּר
חֵת יִי מִן הָחֶרֶץ תִּנְכִּים וְכָל תְּהוֹמוֹת אֶשׁ וּבָרָד שְׁלֵג וְקִיטוֹר רוּחַ שְׂעָרָה עוֹשֶׂה
דָּבָרוֹ הָהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ כָּרִי וְכָל חֲרָדִים הָחִיָּה וְכָל בְּהֵמָה דָּמָשׁ וְצִפּוֹר כָּבֶד
מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לֶחָמִים שָׂרִים וְכָל שְׁפָטֵי אֶרֶץ בְּחֹרִים אֲגָם בַּתּוֹלוֹת עֲקָנִים עִם
נְעָרִים הַלְלוּ אֶת שֵׁם יִי כִי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְכָדוֹ הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם וַיִּרְם קֶרֶן
לַעֲמוֹ תִּהְיֶה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִדְּוֹ הַלְלוּהָ
הַלְלוּהָ
שִׁיר לַיִי שִׁיר חָדָשׁ תִּהְלֹתוֹ בְּקֹהֶל חֲסִידָיו יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲוֹשָׁיו
בְּנֵי צִיּוֹן גִּילּוֹ בְּמַלְכָם הַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחּוֹל בְּתוֹף וּבְכֹר יִצְמְדוּ לוֹ כִּי רֹאֵה יִי
בַּעֲמוֹ יַפְחֹר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה יַעֲלִזוּ חֲסִידָיו בְּכֹפּוֹ יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכָּבוֹתָם רוֹמְמוֹת
אֲבִיבֵינוֹם אֲחֵרֵב כִּיפּוֹת בִּידָם לַעֲשׂוֹת כְּקֵמָה בְּגוֹיִם תּוֹכַחַת בְּלֶחָמִים לֹא פֹר
מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכֹבֶלִי בְּרִגְלֵי לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הָדָר הוּא
לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּהָ
הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֲבִיבֵינוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִיקָה עֲלוֹ
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב
בְּנֶפֶל וּבְכֹר הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחּוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוֹבֵב הַלְלוּהוּ בַּעֲלִיצָה שְׂמֹעַ
הַלְלוּהוּ בַּעֲלִיצָה תְּרוּעָה כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֹל יִי הַלְלוּהָ בְּרוּךְ יִי לְעוֹלָם
חֲמֵן וְחֲמֵן יִמְלוֹךְ יִי לְעוֹלָם חֲמֵן וְחֲמֵן
יִיבָרֶךְ דָּוִד חֵת יִי לְעוֹלָם
כָּל הַקֹּהֶל וַיֵּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֲבִינוּ מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם
לֹךְ יִי הַגְּבוּרָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפִלָּה וְהַנִּצְחָה וְהַהוּא כִּי כָּל בְּשָׁמִים וּבְאֶרֶץ לֹךְ
יִי הַמַּמְלָכָה וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לֶחָשׁ וְהַעֲוֹשֶׂה וְהַכְּפֹר מִלִּפְנֵיךְ וְאַתָּה מוֹשֵׁל
כָּל וּבִידֶךָ כּוֹחַ וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ לִגְדֹל וּלְחֻזֶּק לְכָל זַעֲתָה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ
לֹךְ וּמִהַלְלִים לְשֵׁם תְּפִלָּתֶיךָ וַיִּבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶיךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה
וְתִהְיֶה
וַיִּשְׁעוּ יְהוָה כִּי־וַיִּשְׁעוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרַיִם וַיִּרְא
וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֵל הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת יְהוָה

וְאֵבֶרֶכָה שְׂמֶךְ לְעוֹלָם אֲעֹד׃ בְּכָל יוֹם חֲבֵרְכִיךָ וְהִלְלָה שְׂמֶךְ לְעוֹלָם
אֲעֹד׃ גְּדוּל יֵי וּמִהוֹלָל מֵאֹד וְלִגְדוּלָתוֹ חֵין חֶקֶר׃ יוֹד לַיּוֹד יִשְׁבֹּר
מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יִגְדֹּל׃ הָדָר כְּבוֹד הוֹדִיךָ וְדַבְרֵי נִמְלֵחוֹתֶיךָ אֲשִׁיחוּ
אֶעֱזֹז נִוְרָאוֹתֶיךָ יִחַמְרוּ וּגְדוּלָתְךָ אֶסְפְּרֶנָּה׃ לִפְנֵי רַב טוֹבָךָ יִבְעוּ
אֶנְדַּקְתֶּךָ יִרְנִינוּ׃ חֲנוּךְ וְרָחוּם יֵי׃ חֶרֶךְ חֲפִים וּגְדוּלָתְךָ טוֹב יֵי
לִפְנֵי וְרָחוּם יֵי עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ׃ יוֹדֶךָ יֵי כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּ
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יִחַמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִגְדֹּל׃ לַהוֹדִיעַ לִבִּי הָאֵל
גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים
וּמִמֶּשֶׁלֶתְךָ בְּכָל יוֹד וְיֹד׃ סוּמֶךְ יֵי לִפְנֵי הַנּוֹפְלִים וְזוֹקֵף לִפְנֵי
הַכּוֹפִים׃ עֵינִי כָּל חֵלֶיךָ יִשְׁבִּירוּ וְחֵתֶךָ נֹתֵן לָהֶם אֶת הַכֹּל בְּעֵת
מוֹתָה אֶת יִדְיָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לִפְנֵי חֵי רִצּוֹן׃ יֵי יֵי בְּכָל יֵי רַב
וְחֲסִידֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂיךָ׃ קָרִיב יֵי לִפְנֵי קוֹרְאֵיו׃ לִפְנֵי אֲשֶׁר יִקְרְאוּ
בְּחַמֶּת׃ רִצּוֹן יֵי יֵי עֲשֵׂה וְחֵת שׁוֹעֵתִים יִשְׁמַע וְיִשְׁיַעֵם׃ שׁוֹמֵר
יֵי אֶת כָּל חוֹהֲבֵיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמֹד׃ תִּהְלֵת יֵי יֵי בְּרַפִּי
וְיִבְרַךְ כָּל בֶּשֶׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם אֲעֹד׃ וְחֵתֶךָ נֹתֵן לָהֶם אֶת הַכֹּל בְּעֵת
עוֹלָם הַלְלוּהָ׃

יֵי בְּחֵי אֲמַרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי׃

חֲדָם שְׂחֵין לוֹ תִשׁוּעָה׃ תִּצַּח רוּחוֹ יִשׁוּב לִחֲדָמָתוֹ בְּיוֹם הָהוּא אֲבֹד
עֲשִׂתוֹנוֹתָיו׃ אֲשֶׁר־יִשְׁחַל יִעֲקֹב בְּעֶדְרוֹ שִׁבְרוּ עַל יֵי חֵלָיו׃ עוֹשֵׂה שְׁמִי
וְחֵרֶץ אֶת הָאֵם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשּׁוֹמֵר חֲמַת לְעוֹלָם׃ עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקֵי
נֹתֵן לָהֶם לִרְעֻבִים יֵי מוֹתִיר חֲסוּרִים׃ יֵי מוֹקֵף עוֹרִים יֵי זוֹקֵף כְּפֹפִים
חֲנוּכַּת יֵי יֵי שׁוֹמֵר אֶת גְּרִים׃ יָתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזוּר וְדָרֶךְ רִשְׁעִים יַעֲזוּר
יִמְלֹךְ יֵי לְעוֹלָם חֵלֶיךָ יֵי יֵי לַיּוֹד וְיֹד הַלְלוּהָ׃

חֲדָם שְׂחֵין לוֹ תִשׁוּעָה׃ תִּצַּח רוּחוֹ יִשׁוּב לִחֲדָמָתוֹ בְּיוֹם הָהוּא אֲבֹד
עֲשִׂתוֹנוֹתָיו׃ אֲשֶׁר־יִשְׁחַל יִעֲקֹב בְּעֶדְרוֹ שִׁבְרוּ עַל יֵי חֵלָיו׃ עוֹשֵׂה שְׁמִי
וְחֵרֶץ אֶת הָאֵם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשּׁוֹמֵר חֲמַת לְעוֹלָם׃ עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקֵי
נֹתֵן לָהֶם לִרְעֻבִים יֵי מוֹתִיר חֲסוּרִים׃ יֵי מוֹקֵף עוֹרִים יֵי זוֹקֵף כְּפֹפִים
חֲנוּכַּת יֵי יֵי שׁוֹמֵר אֶת גְּרִים׃ יָתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזוּר וְדָרֶךְ רִשְׁעִים יַעֲזוּר
יִמְלֹךְ יֵי לְעוֹלָם חֵלֶיךָ יֵי יֵי לַיּוֹד וְיֹד הַלְלוּהָ׃

כִּי טוֹב עֲמַרָה חֵלֶיךָ כִּי נָעִים נִחֹה וְהִלְלָה׃ בּוֹטָה יְרוּשָׁלַם יֵי׃

נִחֵי יִשְׂרָאֵל יִצְעֹק׃ הָרוּחַ לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמִחֲבִישׁ עַצְבוֹתֵם׃ מוֹנֶה מִסֵּפֶר
לִכּוֹכָבִים לִכּוֹלֵם שְׁמֹת יִקְרָא׃ גְּדוּל חֲדוֹנָיו וְלֵב שֹׁחַ לִסְבוֹנָתוֹ חֵין מִסֵּפֶר
מִעוֹדֵי עֲבוּרִים יֵי מִשְׁפָּט לְרִשְׁעִים עֲדִי חֵרֶץ׃ עֲצוּ לֵי בְּתוֹדָה עֲמַרָה לֵאלֹהֵי
כְּבוֹד׃ הַמִּכְסֶּה שְׁמִים בְּעֻבִים הַמִּכִּין לַחֲרֹץ מִנֵּי הַמִּצְמִיחַ הָרִים חֵי יֵי
נֹתֵן לִבְהֵמָה לֶחֱמָה לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ׃ לֵאמֹר צִנּוֹרֵי הַטֶּס יִחְפֹּן לוֹ
בְּשׁוֹקֵי אֲחִישׁ יִדְעָה׃ רוּחָה יֵי אֶת יִרְחוֹ אֶת הַמִּיחָלִים לִחְסֹדוֹ׃ שְׂבִיחַ
יְרוּשָׁלַם אֶת יֵי הַלְלוּ חֵלֶיךָ יֵי יֵי׃ כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעֶיךָ בְּרֶךְ בְּכִין

בְּקֶרֶבְךָ הָשֵׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חֹטִים יִשְׁבִּיעַךְ הַשּׁוֹלָה חֲמִלְתּוֹ חֶרֶץ עַד
מִהֲרָה יִדּוּץ וְכָרוּ הַנּוֹתָן שְׁלֵג לַצֶּמֶר כַּפּוֹר כַּחֲמֵר יַעֲזֹר מַשְׁלִיךְ קָרָא כַּפְתִּים
לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי־עֲמוּד יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יִשְׁבֹּב רוּחוֹ יִזְלוּ מֵי־מִגִּיד דְּבָרָיו
לִי־עֵקֶב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לִי־שֹׁדֵל לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל־גּוֹ וּמִשְׁפָּטִים בָּלִי־עוֹם
הִלְלוּהָ
הִלְלוּהָ הִלְלוּ חֵת יֵי מִן הַשָּׁמַיִם הִלְלוּהוּ בְּמִרוֹמֵי
הִלְלוּהוּ כָּל־מַלְאכָיו הִלְלוּהוּ כָּל־צַבָּאוֹ הִלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיִּרְחַ הִלְלוּהוּ
כָּל־כּוֹכָבֵי חוּר הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם יִהְיוּ אֵת שֵׁם
יֵי כִי הוּא צוֹה וְנִבְרָאוֹ וַיַּעֲמִידֵם לַעֲדָה לְעוֹלָם חֵק נִתָּן וְלֹא יַעֲבוֹר
חֵת יֵי מִן הָאֶרֶץ תִּנְכִּים וְכָל־תְּהוֹמוֹת אֲשֶׁר וְבָרָד שְׁלֵג וְקִיטוֹר רוּחַ שְׁעָרָה עוֹשֶׂה
דְּבָרוֹ הַהֲרִים וְכָל־גְּבוּעוֹת עַץ פָּרִי וְכָל־חַרְזִים הַחִיָּה וְכָל־בְּהֵמָה דָּמֵשׁ וַיַּצְמִיחַ כֶּכֶף
מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לֹאֲמִים שָׂרִים וְכָל־שְׁפָטֵי אֶרֶץ בַּחֲוִיִּים וְגַם בַּתּוֹלוֹת זַקְנִים עִם
נְעָרִים יִהְיוּ אֵת שֵׁם יֵי כִי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לִבְרוֹ הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם וַיִּרְם קָרָן
לַעֲמוֹ תִּהְיֶה לְכָל־חַסִּידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרוֹבוֹ הִלְלוּהָ
הִלְלוּהָ
שִׁיר לַיֵּי שִׁיר חָדָשׁ תִּהְיוּ בְּקֹהֶל חַסִּידִים יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲוֹשָׁיו
בְּנֵי־צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם יִהְיוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל בְּתוֹף וְכִנּוֹר יִצְמָרוּ לוֹ כִּי רוֹצֶה יֵי
בַּעֲמוֹ יַפְחֵר עַבְדֵּי־בִישׁוּעָה יַעֲלִזוּ חַסִּידִים בְּכִבּוּד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכָּבוֹתָם רוֹמְמוֹת
אֵל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפּוֹת בָּיִדָם לַעֲשׂוֹת כִּקְדָּמָה בְּגוֹיִם תּוֹכַחוֹת בְּלֹאֲמִים לֹא־סוֹר
מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם כְּכֹבֵדֵי בְּרָגֵל לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא
לְכָל־חַסִּידָיו הִלְלוּהָ
הִלְלוּהָ הִלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הִלְלוּהוּ בְּרִיקָתוֹ עֲלוּ
הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הִלְלוּהוּ כְּרֹב
בְּגִבּוֹר וְכִנּוֹר הִלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחֲוֹל הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוֹבֵד הִלְלוּהוּ בַּעֲלִילָתוֹ שְׁמֵעַ
הִלְלוּהוּ בַּעֲלִילָתוֹ תְּרוּעָה כָּל־הַנְּשִׁמָּה תִּהְיֶה הִלְלוּהָ
חֲמֵן וְחֲמֵן יִמְלוֹךְ יֵי לְעוֹלָם חֲמֵן וְחֲמֵן
יִבְרַךְ דּוּיֵד חֵת יֵי לַעֲבֹד
כָּל־הַקָּהֵל וַיִּחַמֵּר דּוּיֵד בְּרוּךְ אַתָּה יֵי חֵלֶה יִשְׂרָאֵל חֲבִינוּ מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם
לֵךְ יֵי הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתַּפְחָחַת וְהַנִּצְחָה וְהַהוּא כִּי כָּל־בְּשָׁמַיִם וּבָאֶרֶץ לֵךְ
יֵי הַמַּמְלָכָה וְהַמַּתְנַשֵּׁא לְכָל־לֶחֶשׁ וְהַעוֹשֶׂה וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל
בְּכָל־וְבִידֶךָ כּוֹחַ וְגִבּוֹרָה וּבִידֶךָ לְגִדְּלֹת וּלְחֻזֶּק לְכָל־דָּעָתָה חֲלִינוּ מוֹיִסִּים חֲנֻכּוֹ
לֵךְ וּמִהִלָּלִים לְשֵׁם תַּפְחָחֶיךָ וַיִּבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶיךָ וּמִרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה
וְתִהְיֶה
וַיִּשְׁעֵי יְהוָה כִּי־וָה הוּא אֵת יִשְׂרָאֵל מִיָּד
מִצְרַיִם וַיִּרְא
וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֵת הָאֵל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם אֵת יְהוָה

וְאֶבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם אֲעֹד׃ בְּכָל יוֹם חֲבֵרְכִיךָ וְחֶהְלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
אֲעֹד׃ גְּדוּל יְיָ וּמַהוֹלֵל מֵאֵד וְלִגְדוּלָתוֹ חֵן חֶקֶר׃ יוֹד לַיּוֹד יִשְׁבַּח
מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יִגְדֹּד׃ הָדָר כְּבוֹד הוֹדִיךָ וְדַבְרֵי נִמְלֻחוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה׃
אֲעֲזוּז נִוְלָחוֹתֶיךָ יִחַמְדוּ וּגְדוּלָתְךָ אֲסַפְרֶנָּה׃ זָכָר רַב טוֹבְךָ יִבְיֵעוּ
אֲנִי־קִתְךָ יִרְנִינוּ׃ חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ׃ חֶרֶךְ חֲמִים וּגְדֹל חֶסֶד׃ טוֹב יְיָ
לְכָל׃ זֶרְחָמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו׃ יוֹדֵךְ יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּהָ׃
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יִחַמְדוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ׃ לַהּוֹיָע לִבְנֵי הָאָדָם
גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים
וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל יוֹד וְיֹד׃ סוּמֶךָ יְיָ לְכָל הַנִּתְּלִים׃ זִקְקָה לְכָל
הַכְּמוּפִים׃ עֵינֵי כָל חֶלֶךְ יִשְׁבִּירוּ׃ וְחֶהְלֵה נֹתֵן לָהֶם אֶת הַכֹּל בְּעֵתוֹ׃
פֹּתֵחַ אֶת יָדֶיךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חֵי רִצּוֹן׃ צְדִיק יְיָ בְּכָל יָרֵכָיו
וְחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו׃ קָדֹשׁ יְיָ לְכָל קוֹדֵשׁ׃ לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ
בְּחַמֵּת׃ רִצּוֹן יִרְחֹן יַעֲשֶׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר
יְיָ אֶת כָּל חוֹהֲבָיו׃ וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד׃ תִּהְלֵת יְיָ יִדְבַּר פִּי
וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשֶׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם אֲעֹד׃ וְחֶהְלֵנוּ בְּבִרְךָ יְהִי מַעֲתָה וְעֵשֶׂה
עוֹלָם הֶלְלוּהָ׃ **הַלְלוּהָ**
יְיָ בְּחַיֵּי הַזְּמַנָּה לְאֵלֵי בְּעוֹדֵי׃ **הַלְלוּהָ**
אָדָם שֶׁחֵן לוֹ תִּשׁוּעָה׃ וְתִצַּח רוּחוֹ יִשׁוּב לְחַדְמָתוֹ בָּיוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ
עֲשִׂתוֹנוֹתָיו׃ אֲשֶׁר־יִשְׁחַל יַעֲקֹב בַּעֲדָיו שִׁבְרוּ עַל יְיָ הֶלְלוּ׃ עוֹשֶׂה שְׁמַיִם
וְאֶרֶץ אֶת הָאֵם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הִשְׁוֹמֵר חַמֵּת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה מִשְׁכָּט לְעֹשׂוֹקִים
נֹתֵן לָחֶם לָרַעֲבִים יְיָ מִתִּיר חֲסוּרִים׃ יְיָ כּוֹקֵחַ עוֹרִים יְיָ זֹקֵק כְּמוֹפִים יְיָ
חֹנֵהב צְדִיקִים יְיָ שׁוֹמֵר אֶת גְּרָמִים׃ יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזוּד וְדָרֶךְ רַשָּׁעִים יַעֲזוּב׃
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֲלֵהֶיךָ צִיּוֹן לַיּוֹד וְיֹד הֶלְלוּהָ׃ **הַלְלוּהָ**
כִּי טוֹב זְמַנָּה חֶהְלֵנוּ כִּי נַעֲשִׂים נִחֻה וְתִלְלָה׃ בֹּטָה יְרוּשָׁלַם יְיָ׃
נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל יִצְלָם׃ הֲרֹמֵחַ לְשִׁבּוּרֵי לֵב וְחֶהְלֵנוּ עַל עֲבֹתָם׃ מוֹנֶה מִנוֹכַח
לְכוֹכְבִּים לְכוֹלֵם שְׁמֹת יִקְרָא׃ גְּדוּל חֲדוּנָיו וְאֶל שִׁחַ לְחַבּוֹנָתוֹ חֵן כִּסְפָּר׃
מַעֲזוּד עֲבוּרִים יְיָ מִשְׁכֵּל רַשָּׁעִים עֲדִי׃ חֶרֶץ׃ עֲצוּ לִי בְּתוֹדָה זְמַר לְאֵלֵינוּ
בְּכָבוֹד׃ הַמְכַסֶּה שְׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִּין לְאֶרֶץ מִצְרַיִם הַמְצַנֵּחַ הָרִים חֲסִיר
נֹתֵן לִבְהֵמָה לֶחֶמָה לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא צַדִּיקוּת הַטֹּס יֶחֱפֵן לֹא
בְּשׁוֹק אֲחִישׁ יִדְעָה׃ רוּחָה יְיָ אֶת יִרְחֹן וְאֶת הַמִּיחָלִים לְחֶסֶד׃ שְׁכָחָה
יְרוּשָׁלַם אֶת יְיָ הֶלְלוּ אֲלֵהֶיךָ צִיּוֹן׃ כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעֶיךָ בִּרְךָ בְּכִיךָ׃

בִּקְרֹבךָ

מִרְתָּהּ זֶלַח יִכְלֹוּ לְשִׁתֵּת מִיָּם מִמֶּדֶה כִּי מֵרִים הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מִרְתָּה וְיִכְלֹוּ הָעַם
עַל מִשְׁהַלְחָמָהּ מִהַנְּשִׁיתָהּ וַיַּעֲבֹק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר עַם יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ אֵלֵינוּ וְיִשְׁלַח אֱלֹהֵינוּ
עִם שָׁם לוֹ חֵק וּמִשְׁכָּט וְשֵׁם נִפְחָו וַיֹּאמֶר אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל אֱלֹהֶיךָ וְיִשְׁעֶךָ
בְּעֵינֶיךָ תַעֲשֶׂה וְהִיאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ כָּל חֻקָּיו כָּל הַחֻלָּה אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ בְּמִצְוֹתָיִם
לִפְנֵי אֱלֹהִים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַחֲמֶיךָ וְנִהְיֶיךָ לֹאֵם פְּסוּקִים מִמִּצְוֹתָיִם קוּיִם יִשְׁתַּבַּח טַל יֵרֶךְ

רַחֲמֵי יְיָ וְחֲרָפָה הוֹשִׁיעֵנִי וְחֹשֶׁעַה כִּי תִהְלֹתִי אֲדָה וְחִמְרָת בְּיוֹם הָהוּא חוֹדֶךָ יְיָ כִּי
אֲנִי בִי יֵשֶׁב אֶפְרַיִם וְתִנְחַמְנִי הִנֵּה אֵלֵינוּ עֹתִי אֲבִטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עֲלִי וְזִמְרָת יְהוָה
יְיָ וְיִהְיֶה לִי לִישׁוּעָה וְשִׁחַבְתָּם מִיָּם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעַיִן הַיְשׁוּעָה וְחִמְרָתָם בְּיוֹם הָהוּא
הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו הִזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ יְיָ יִשְׂרָאֵל
אֲחֻסָּה בּוֹ מִגְדֵּי וְקָרָן יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבִי וּמִכּוֹסִי מוֹשִׁיעֵי מִחַמֶּס תּוֹשִׁיעֵנִי מִהֲלֵל אֶקְרָא
יְיָ וּמִחֲבִיבִי אֲנֻשֶׁעַ כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּבִגְדָלוֹ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ עַל כֵּן חוֹדֶךָ יְיָ
בְּגוֹיִם וְלִשְׁמֹךְ אֲזַמֵּר זָמְרוּ יְיָ כִּי גִחוֹת עֲשֶׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ יְהוָה לִי
אֲרִנִּי יִשְׁבֹּת יִצְיֹן כִּי גִדּוֹל בְּקִרְבֶּךָ קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְחִמְרָת בְּיוֹם הָהוּא הִנֵּה אֲחֻסָּה בּוֹ
זֶה קוּיִנוֹ לוֹ וְיִשְׁיַעֲנוּ שָׁהּ יְיָ קוּיִנוֹ לוֹ בְּגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ כִּי לִי־הִמְלִיכָהּ
וּמוֹשַׁל בְּגוֹיִם וְחִנִּי בִי־אֶעֱפֶה אֶחֱוִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תִּשְׁמָחִי
אוֹיְבֹתִי לִי כִּי נִפְלֹתִי קָמַתִּי כִּי אֲשַׁב בְּחֶשֶׁךְ יְיָ אֲוֹר לִי יְיָ אֲחֻסָּה אֶתֶּה אֲרוֹמַמְךָ חוֹדֶה
שִׁמְךָ כִּי עֲשִׂיתָ כָּלֵה עֲצוֹת מִרְחֹק אֲמוֹנָה אֲוִמָּן יְיָ אֲנִי לֶךְ קוּיִנוֹ הִיָּה זְרוּעֶם
לְבַקְרִים אֲחֻסָּה יִשְׁוֹעֲתִינוּ בְּעֵת צָרָה וְתִרְחַח אוֹיְבֹתִי וְתִכְסֶּיָה בּוֹשֶׁה הִיא וְחִמְרָה אֲחֻסָּה
אֲחֻסָּה יְיָ אֲחֻסָּה עֵינִי תִרְחֹקֶנָּה עֵתָה תִּהְיֶה לְמִרְמָס בְּטִיט חוֹצוֹת וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהֶרֶץ יִצְיֹן לְשִׁכְט אֶת הָהָר עֲשׂוֹ וְהִיאֲזַנְתָּ לִי־הִמְלִיכָהּ יְיָ לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
בְּיוֹם הָהוּא יִהְיֶה יְיָ אֲחֻסָּה וְשִׁמּוֹ אֲחֻסָּה אֲחֻסָּה חֲלוֹתֵינוּ גִדּוֹל אֲרוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ אֲוֹרָה שְׁמוֹ
לְעוֹלָם יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם מִמְּזִלָּח שְׁמִשׁ עַד מִבּוֹאֵן מִהֲלֵל שֵׁם
יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קוּיִתִּי יְיָ

בְּרַכָּה שְׁלֹאֲחֵר הַזְּמִירוֹת ומבדק

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְכֵינוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשִׁמִּים וּבְחֶרֶץ כִּי לֶךְ
נָחָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד שִׁיר וְשִׁבְחָה הִלֵּל וְזִמְרָה עוֹז וּמִמְשָׁלָה
נִצָּח וּגְבוּרָה גִדּוֹלָה תִּהְלֶה וְתִפְאֶרֶת קָדוֹשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכּוֹת אֲהוּרָחוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וְהַמְּעוֹלָם וְהַמְּבֹרָךְ עוֹלָם אֲתָה אֵל זָרוּךְ אֲתָה יְיָ מֶלֶךְ גִּדּוֹל וּמִהֲלֵל
בְּתִשְׁבָּחוֹת אֵל הָהוּרָחוֹת אֲרוֹן הַכִּפְלָאוֹת בּוֹרָא כָּל הַנְּשִׁמוֹת וְכֹון כָּל הַמַּעֲשִׂים
הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ יְחִיד חֵי הָעוֹלָמִים אֲמֵן ועוכן חננין
וְאֵל וְאֶתְהִיבֵנָה לִי קְרִית שִׁמְעֵי נבקול חמא קרית שמע פוחגב קרחתהח

וְיֵאמְרוּ כִּי יִהְיֶה וּבְמִשָּׁה עֲבָדוּ

אֵל יִשְׂרָאֵל מֹשֶׁה וְכָל יִשְׂרָאֵל הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לְחַשְׁדָּה
לַיהוָה כִּי גָאָה גָאָה קוֹס וְרֶכֶב רָמָה בָּיָם עֲלֵי

וְאָמַרְתָּ יְהוָה לִי לֵשׁוּעָה
וְחַרְוֹמָמְנָיו יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁמוֹן

תָּרַעַה וְחִילֹו יֵרֶה בַּיָּם וּמִבְּחָר
יִכְסִימוּ יִרְדּוּ בַּמַּיְצוֹלוֹת כִּמּוֹ
שְׁלִשִׁי טַבְעוֹ בַּיָּם סוֹף
אֲבָךְ

יִמְיֵךְ יְהוָה נֹאדָרִי בָכָה
יִמְיֵךְ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיְבֵי
אֲבֹרֶב גַּאֲכֹךְ תִּהְיֶה קִמְיֶךְ תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ
אֲכַלְמוּ

בְּקֶשׁ וּבְרוּחַ אֲפִיךָ נִעְרָמוּ
קָפְאוּ תִהְיֶה בְּלִבֵּי יָם
מֵיִם נִתְּנוּ כִּמוֹ נֹד נִדְלִים
אָמַר אֱוִיב אֲרָרָה

חֲשִׁיגְךָ חֲחִלְךָ שֶׁלֹּל תִּמְלֹאמוּ
נֶפֶשׁ אֲדִיק חֲרִיב תִּוְרִישְׁמוּ
נֶשֶׁפֶת בְּדוּחַךְ כִּסְמוּ יָם עֲלֵלָה
כְּעוֹפֶרֶת

בְּמִים חֲדָיִים מִי כְמוֹכָהּ בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כְמוֹכָהּ
כְּחֹדֶר בְּקֹדֶשׁ בּוֹרָא תִהְיֶה עֲשֵׂה פֶלֶא נְטִית

יִמְיָךְ תַּכְלֵעֲמוּ אֱרֶץ
בְּהֹלֶת בְּעֶדְךָ אֶל־נֹחַ קֹדֶשׁ שְׂמֵנוּ עַמִּים

יִרְגְּזוּן חֵיל אֱהָז יִשָּׁבִי
כָּל־שָׁנָה אֶזְכְּרֶנּוּ אֶל־כָּל־יְמֵי
אֶרְצוֹס אֶל־כָּל־יְמֵי אֶרְצוֹס אֶל־כָּל־יְמֵי

יְשֻׁבֵי כְנָעַן תִּכְלַל עֲלֵיהֶם
יָדְמוּ
חִימָתָהּ אֶפְחָף בְּגָדִל עָרֶעֶךְ
כְּאֶבֶן עַל יַעֲבֹד עֲמֹךְ יְהוָה
עַל

יֵעָבֵר עִם אֵל קִנְיָתִי
נֶחֱלֶתְךָ
תָּבִיאוּ אוֹתָם עִמּוֹ בְּהָר
מִכּוֹן לִשְׁבֹתְךָ פְּעֻלַּת יְהוָה
מִקֵּץ

אֲדֹנָי כְּוֹנֵן יִרְיָה
יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד
בְּאֵן שׁוֹם מְדֻעָה לְרַכְּלוֹ וּבְמַלְאֲכָיו
בְּיָמָיו

וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת מִי הָיִים וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבֶּשֶׁה בְּתוֹךְ הָיִים

וְתָקַח מִרְיָם הַכִּבִּיָּיָה חֲחוֹת אֶהְרֹן אֵת הַתָּף בִּידָהּ וְתַעֲזֹן כָּל הַנָּשִׁים אֲחֵרֶיהָ
בַּתִּפְּסִים וּבַמַּחֲלָתִי וְתַעֲזֹן לָהֶם מִרְיָם שִׁירָו לַיהוָה כִּי גָאֹה גָאֹה סוֹם וּרְכָבוֹ

רָמָה צִיִּים׃ וַיִּסַּע מִשְׁהַחֲת יִשְׂרָאֵל מֵיָם סוּף
וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַּר וְלֹא מָצְאוּ מַיִם׃ וַיִּבְרְאוּ

מחנה

כֹּהֵן עֹנִים בְּחֵמָה וְחֹמְרִים בִּירְחָה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ עֲבָדֹת מְלֹא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהַאֲפִיכִים וְחֵיּוֹת הַקָּדָשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹל יֵחָד מִתְנַשְּׂאִים לַעֲמֹתָם
מִשְׁבָּחִים וְחֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ
יִתְּנוּ לַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵי אֱלֹהִים זְמִירוֹת יִחְמְלוּ וְתִשְׁבְּחוּת לִפְנֵי יִשְׁמְעוּ כִּי הוּא לְבָדוֹ
מְרוֹם וְקָדוֹשׁ מוֹעֵל בְּכוֹרוֹת עוֹשֶׂה הַדָּשׁוֹת בְּעַל מַלְאָכוֹת זוֹרֵעַ עֲדָקוֹת מִצְמִיחַ
יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת חֲדָיוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ טוֹבוֹ כָּל יוֹם וְתָמִיד
מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית כְּחֹמֶר לַעֲוִשָׁה חוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לַעֲוֹלָם חֶסֶד הַתְּקַדֵּת
מַחֲוֹרוֹת לִשְׁמַח עוֹלָם בָּא יְיָ יוֹצֵר הַמַּחֲוֹרוֹת

בִּרְכַּה שְׁנִיָּה

אֲהַבֵּת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוֹלָה
יְתִידָה חֲמֵלָת עַלְיָנוּ אֲחִינוּ מְלִכֵנוּ בְּעָבוֹר שְׁמֶךְ הַגְּדוֹל
וְעָבוֹר אֲבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר בָּטְחוּ בְךָ וְתִלְמִידֵינוּ חֲקִי חַיִּים לַעֲשׂוֹת דְּרֹגָךְ בְּלִיבָב
שָׁלֵם כֶּן תַּחֲיֵינוּ וְתַחֲכֵינוּ אֲבִינוּ אֲבִי הַדָּתָא הַמְּלָחֵם רַחֵם נָא עַלְיָנוּ וְתֵן בְּלִיבָב
בִּינָה לַהֲפִיץ וְלַהֲשִׁיב לְשִׁמּוֹת לְלִמּוֹד וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל
דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאֵהָבָה וְהָאֵל עֵינֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְדָבַק לְבִינוּ בְּתוֹרַתְךָ
יֵחָד לְבַבֵנוּ לְאֵהָבָה וְלִירְחָה אֶת שְׁמִיךָ וּמְלוֹךְ עַלְיָנוּ מִהֲרָה אֲתָה לְבָדִידֶךָ כִּי שֵׁם
קָדְשְׁךָ בְּחֵמָה נִקְרָא עַלְיָנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ אֲחִינוּ מְלִכֵנוּ בְּעָבוֹר שְׁמֶךְ הַגְּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא מִהֲרָה בְּאֵהָבָה תָּרִים קֶרְנֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקֶרֶב לִמְעַן שְׁמִיךָ
כֶּן בְּטַחָנוּ לֹא נָבוֹשׁ כִּי בְשִׁמְךָ חָסִינוּ לֹא כָּלֵם וְלֹא נִכְשַׁל עַד עוֹלָמִי עַד כִּי אֲחִינוּ
אֲלִכֵינוּ אֲתָה נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְחֶסֶדְךָ אֱלֹהֵינוּ
נִצַּח פֶּלֶא וְעֵד מִהֲרָה וְהִבָּח עַלְיָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ וְשָׁלוֹם מִחֲרַבָּע כְּנֻטָּת כָּל הָאָרֶץ
וְשִׁבוֹר עוֹלֵי הַגּוֹיִם מִעַל צְוָאֲרֵינוּ וְהוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמָמִיּוֹת לְאֲדָרֵינוּ כִּי אֵל מוֹעֵד
יְשׁוּעוֹת אֲתָה וּבָנוּ בְּחֵרֶת מְכַל עַם וְלִשׁוֹן וְקִירֵבְתָּנוּ מְלִכֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאֵהָבָה
לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדָּךְ וּלְרֹמְמֶךָ וּלְאֵהָבָה אֶת שְׁמֶךָ בָּאִי הַבוֹחֵר בְּעַמּוּיָּשְׁךָ בְּאֵהָבָה
יְשֻׁרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה

שְׁבִיעִי

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתוֹ לַעֲוֹלָם
וְאֲהַבֵּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל
מַאֲדְךָ זֶה יוֹ הַדְּבָרִים הַחֲלָה אֲשֶׁר אֲנִכִּי מֵצִיךְ הַיּוֹם עַל לִבְּךָ וְשִׁנְתָּם
לִבְּךָ וְדְבָרֶתָם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוֹמָךְ
וּקְשָׁתָם לַחוֹת עַל יְדֶיךָ זֶה יוֹ לְטוֹטָפֶת בֶּן עֵינֶיךָ וּבְהַבְתָּם עַל מַזְוֵזַת
בֵּיתְךָ וּבְשִׁעְרֶיךָ
וְהָיָה אִם שָׁמַעְתָּ שִׁמְעוּ אֵל
מִצְוֹתֶי אֲשֶׁר אֲנִכִּי מֵצִוָּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאֵהָבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ

באליל ובאצבא לקול אלה בה ובשכבך ובקומך ונקת קראתה באליל מן חץ
תכלג אנגוס אי אן יטלע עמוד אגד ובאנהאר מן קרב בזוג אשמש אי גמאעאת
באנהאר והיה נסכת אברכות וקרית שמע שלשחרית אדי כאכו
עשרה חואכטר פיקום שליח צבור כרום על שמע יבתי ויקול קדיש וזהו

נוסח הקדיש

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא
ברעותיה וימליך מלכותיה ויעמח פרקניה ויקריב משיחיה
ויפרוק עמיה בחייכון וביומיון ובחיייהון וכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב
ואמרו חמין יהא שמה רבא מכלך לעלם לעלמי עלמיה יתברך ישיבתב
ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא שמה די קדישא בריך הוא
לעילא מכל ברכותא שירתא ותשבחתא ונחמא די חמירן בעלמא ואמרו
חמין ויקול ברכו את יי המבורך ויגבו ברוך יי המבורך לעולם
ועד ומברך ברכה ראשונה

ויתנשא
ויתהדר
ויתהלל
ויתעלה
שמה

בא יי אלה יוצר אור ובורא
חשך עשה שלום ובורא את הכל המאיד לארץ ולמים עליה ברחמים וטובו
מאד שכל יום תמיד מעשה בראשית
מה רבו מעשיך יי כולם ברחמים
עשית מלאה הארץ קנייך המלך המרומם שמו לבדו מאד הא המטבח הממאר
זהמתנשא לבל וטוב מימות עולם אלה עולם מלכינו ברחמיך הרבים
רחם עלינו אדון עדינו צור משגבנו מגן ישיענו משגב בעדינו

על כל
ביתא
חומכו
בבונה
בנשימה
חמית

אל ברוך גדול דעה התקין ופעל דהרי חמה טוב יצר כבוד לשמו מאורות
נתן סביבות עולו כחות צבאות קדושים רוממי שרי תמיד מספרים כבוד
א וקדושתו תתברך יי חלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
על כל שבח מעשה ידיך ועל מאורי אור אשר יצרת חמה יפארוך סלה
תתברך לעד צורינו מלכינו וגואלינו בורא קדושים יתרום ישיבתב
שמך לעד מלכינו לנצח יוצר משרתים ואשר משרתיו עומדים ברם עולם
משמיעים את קולם יחד קול בצברי אלהים חיים ומלך עולם כולם אהובים
כולם ברוכים כולם גבורים כולם קדושים כולם טהורים כולם עושים באימה
וביראה רצון קוניהם ברחמים
ובטהרה בשירה ובזמרה מצרכים משבחים מפארים ומקדשים ומעריצים
וממליכים את שם הא המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא
אכולם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים ברצון רשות זה
לזה להקדיש ליוצרים כלחת רוח בשפה ברורה ובנעימה טהורה כולם

וחקיק מלכינו ישים על לבו
 חמת חתה הוא ארון לעמך ומלך
 חמת חתה הוא לחשון וחתה הוא
 חמת ממעדים גאלתו
 יי חלהינו מבית עבדים מיתנו כל בלוי מצרים בצהר הרגת ובכורך
 ישראל גאלת דים סוף להם בקעת וזרים טיבעת וידיים עבדו ים ויכסו
 מים צריהם אחי מהם לא נותר
 לא ונתנו ידיים שירות זמירות ותשבות למלך מוציאם א חי וקיים רם
 אנשא גדול גבור כורא משפיל גאים עדי הרץ מגביה שפלים עד מרום
 מוציא חסירים פודה עניים עוזר דלים העונה לעמו ישראל בכל עת שוועם
 חליו ותהלה לא עליון גואלם ברוך הוא משה וכל בני ישראל
 לך חמרו שירה בשמחה לבה חמרו כולם מי כמכה באלם יי מי כמכה
 נאמר בקדש כורא תהלות עושה פלא יי מלך לעולם ועד ונחמ גואלנו
 יי עבדות שמו קדוש ישראל ברוך חתה יי גאל ישראל

הם יקומון לגמחה יצולן בלחש יט ברכות כל אחי לעצמו וסומכין בחולה לתפלה
 לחן תפך לגמחה ותפלה לנטילה ברכה ותפך לסמיכה שחיטה וזה הוא

נוסח ברכות התפלה

אפי יגיד תהלתך ברוך חתה יי
 חלהינו וחלהי אבותינו חלהי אברהם חלהי יצחק חלהי יעקב האלהיך
 הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות
 ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר ומושיב ומבין
 ברוך חתה יי מלך אברהם
 מתים חתה רב להושיע בקיץ
 הרוח ומוריד הגשם מוריד הטל בחורף
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
 זרופא חולים עוזר דלים סומך נפלים ומתיר חסורים ומקיים חמונתו לישוני
 עפר ומי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה
 ונחמן חתה להחיות מתים ביי מחיה המתים חתה קדוש
 ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך פלה ביי האל הקדוש
 חתה חונן לאדם דעת ומלמד לחנוש בינה חננו מאתך דעה ובינה
 והשכל באיני חונן העני
 מלכינו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלימה למלך ביי הרוצה בתשובה
 פלה לנו חבינו כי חטאנו מחול לנו מלכינו כי פשענו כי אטוב וסלח

נוסח
 ברכות
 ראשונה
 לבית
 כבוד
 שם
 שמואל
 והתורה
 יי פס
 לביסך
 כותלת
 פני
 ונחמיה
 ברכי

חתה ביי חנו
 המדבה לסלוח

כָּל־לִבְבָכֶם וְכָל־כַּמְשַׁכְכֶם וְנָתַתִּי מִטָּר אֲדִירָכֶם בָּעֵתוֹ יִזְרֶה וּמִלִּקּוֹשׁ וּחֲסָפֹת
 דָּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְיָךְ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶךְ לִבְהֵמָתְךָ וְחִלָּת וְשִׁבְעַת
 הַשָּׂמָיוּ לָכֶם כֶּן יִפְתָּה לִבְבָכֶם וּמִרְתֶּם וְעִבְדֶּתֶם חֲלָהִים אֲחֵרִים וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם וְהָרָה אִיךָ יִהְיֶה בָכֶם וְעֵצֶר חַת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר וְהָאֲדָמָה לֹא
 תִתֵּן חֵת יְבוּלָהּ וְחִבְרָתָם מִהֲרֶה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יִהְיֶה כִתָּן לָכֶם
 וְשִׂמְתֶם אֶת־דָּבָרִי אֱלֹהֵי עַל־לִבְבָכֶם וְעַל־כַּמְשַׁכְכֶם וְקִשְׁרֹתֶם וְהָתֶם לְאוֹת עַל־
 יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בִּיז עֵינֵיכֶם וְלִמְדֹתֶם אֶת־כֹּנִיכֶם לִדְבַר בָּם
 בַּשַּׁבָּתֶךָ בְּכִיתֶךָ וּבִלְכֹתְךָ בָּרֶךְ וּבִשְׂכַכְךָ וּבִקּוּמְךָ וְכִתְבֹתֶם עַל־מַזְוֹזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ לִמְעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָהֶם כִּי־מִי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מִשֶּׁה לֵאמֹר דָּבַר אֵל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְּרִיָּהֶם לִדְרָתָם
 וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית הַכֶּכֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וְרָאִיתֶם חֹוֹתוֹ
 וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִטְּלוּ אֶחָדִי לִבְבָכֶם וְאֶחָדִי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־חָתֶם זָנִים אֶחָדִיהֶם לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתֵי
 וְהִיִּיתֶם קָדְשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהֲיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

בְּרַכָּה שְׁלֹאֲחֶרִיָּה

121 ויח

ומבכך

אֲמַת וַיִּצִיב וְנָכוֹן וְקִיִּים וַיִּשֶׁר
 וְכָמֶן וְאֶהוּב וְחָבִיב וְנֶחֱמָד וְנֶעִים וְזוֹרָא וְאֶחָדִיר וּמִתּוֹקֵן וּמִקּוֹבֵל וְטוֹב
 וַיִּפֶּה הָדָר הָשָׁה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד אֲמַת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלָכֵינוּ צוּר
 יְעֻקֵּב מִגֵּן יֵשׁ עֵינוּ לְצוּר וְצוּר הוּא קִיִּים וְשִׁמּוֹ קִיִּים כִּסְאוֹ נָכוֹן וּבִלְכּוֹתוֹ
 וְחִמּוֹנֹתוֹ קִיִּימֹת דָּבָרִיו קִיִּים וְקִיִּימִים וְנֶחֱמָדִים לְעוֹד וְלְעוֹלָמִי
 עוֹלָמִים עָלֵינוּ וְעַל־אֲבוֹתֵינוּ עַל־בְּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־דּוֹרוֹת עָרֶע
 יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ עַל־הָרָשׁוֹנִים וְעַל־הָאֲחֻזִּים דָּבַר טוֹב וְקִיִּים בְּאֵמֶת
 וּבְחִמּוֹנָה חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר אֲמַת שְׁחָתָה הוּא יֵצֵר אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ מְלָכֵינוּ וְנֶמֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵינוּ וְגֹאֲלֵי אֶת־אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵרֵינוּ וְצוּר
 יִשׁוּעֵנוּ כּוֹדֵנוּ וְנֶמֶלֶךְ מֵעוֹלָם הוּא שֶׁמֶיךָ וְחֵן לָנוּ אֱלֹהֵי עוֹד עוֹלָתְךָ
 פֶּלֶא עֲזָרָת אֲבוֹתֵינוּ חֲתָה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם
 אֶחָדִיהֶם כָּל־דּוֹר וְדּוֹר בָּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁיעֶיךָ וּמִשְׁכַּתְךָ וְעִדְיָתְךָ עַד חֲפְצֵי
 אֲמַת אֱשֶׁר־חֵשׁ אֱשֶׁר־יִשְׁמַע אֱמִצוֹתֶיךָ וְתוֹרַתְךָ וְדָבָרְךָ

נחקיק

עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי לא שומע תפלות ותחנונים אתה
 ומלפניך מלכינו ריבם לא תשיבנו חננו ^{ועצמו} ושמע תפלתנו כי אתה שומע
 תפלות כל פה בא יי שומע תפלה רצה יי אלהינו בעמך ישראל
 ולתפלתם שעה זה שב העבודה לביר ביתך ואש ישרא ותפלתם מהרה בזה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודה ישרא עמך
 ותחפץ בנו ותצונו ותחלינה עינינו בשוכך לעיון ברחמים באי המחזיר שכינתו
 לעיון מורים אכחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור היינו מגן ישענו אתה הוא לאור ואור נורה לך ונספר תהלתך
 על היינו המסורים בידיך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסך שבכל יום
 עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ופקדונותיך הטוב כי לא
 מרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך
 בכל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכינו לעולם ועד
 וכל החיים יורוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול לבחמת לעולם כי טוב
 ה' ישועתנו ועזרתנו סלה ה' הטוב בא יי הטוב שמך ולך נאה להודות
 שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כלי ישראל
 עמך וברכנו חבינו כלנו יחד באור פניך כי באור פניך נחת לנו יי אלהינו
 תורה וחיים תהיה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב בעיניך לברך
 את כל עמך ישראל ברוב עוז ושלום בא יי המברך את עמו ישראל בשלום
 חמץ יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה אלמקללי נפשי תרוב
 אנשי כעמר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוק נפשי וכל
 הקמים עלי לרעה מהרה חמר עינתם וקלקל מחשבותם עשה למען שמך
 עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך הושיעה
 מינך וענני עושה שלום במרומו הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל
 כל ישראל חמץ יהי לרצון וגו' אם יתאכזרן בעד כרחמים מן הרה
 אעלה כל וחד תלאת בטח אי וראה ובעד דאך יתקדם שליח ציבור
 יתבי אעלה בעות עא לברג וחגב מן לא יחסך ואגמיע וקוף יסמעון ויגבו
 חמץ אחר כל בדכה סוח ארי יערסו ואי לם יערסו ויבתרי ויקול יי שפתי
 תפתח וגו' באי' וגו' אי מגן חברהם אלה גבור וגו' אי במחיה המתים
 ויקול ש"צ אקדושה פנוסה זה בכהי שוך ובערי שוך
 כנועם ש"ח סוד שרפי קדש המשלשים לך קדושה ככתוב על יי

כביאך וקדש

אתה ב"ח יי חנון המרבה לעלות
לגאלינו גאולה שלימה למען שמך כי אל גואל חלק אתה ב"ח יי גואל ישראל
לחיה ב"ח יי וזכרנו הושיענו ונושעה

כי תהלותינו אתה והעלה ארובה ומרפא שלימה לכל תחלומונו ולכל מבחובינו
ולכל מצותינו כי אל רופא לחמך ונחמך אתה ב"ח יי רופא חולי עמו ישראל
ברכינו יי אלהינו בכל מעשה ידינו וברך את שנותינו בטרלה

ליון ברכה ונדבה ותהי אחריתת חיים ושובע ושלום לשנים הטובות לברכה
כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים ברוך אתה יי מברך השנים
ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני

תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה על כל פני האדמה ורזה פני תבוא
ושבעת העולם כולו מטבך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנותיך
שמרה והצילה שנה זו מכל דבר רע מכל מיני משחית ומכל מיני מדעניות

ועשה לה תקוה טובה ואחרית שלום ואוס ורחם עליה ועל כל תבואתה
ופירותיה וברכה בגשמי ליון ברכה ונדבה ותהי אחריתת חיים ושובע ושלום
לשנים הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים ב"ח יי מברך

השנים תקע בשופר גדול להירותינו ושם נס להבין
גליותינו וקבענו יחיד מהרה מחדבע בנפשות הארץ להירותינו ב"ח יי מקבץ
נדחי עמו ישראל השירה שופטנו בבראשונה ויעצנו לבתחלה

זה סר ממנו יגן ואנחה ומלך עלינו מהרה אתה לבדך ברחמים בצדקה
ובמשפט ב"ח יי מלך אוהב צדקה ומשפט
למלשנים יי תהי תקוה וכל הארץ ברגע יחבדו וכל עושי

רשעה מהרה יכרתו ותכלם ותכניעם במהרה בימינו ב"ח יי שובר רשעים
ומכניעים על הצדיקים ועל האסירים ועל שקני שחרית
עמך בית ישראל ועל פליטת בית סופריהם ועל גדי הצדק ועלינו יהמו כח

רחמיך יי אלהינו חתן שכל טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקינו
עמכם ולעולם לח נבוא כי כך בטחנו ועל חסדך הגדול באמת נשענו
ב"ח יי משען ומבטח לצדיקים
תשכון בתוך ירושלים עירך

כחשר וברית אכסא וייד מהרה בתוכה תבין ובנה אותה בצין עולם במהרה
בימינו ב"ח יי בונה ירושלים
את צמח דוד עבדך מהרה

תצמיח וקרנו תרום בישועתיך כי לישועתך קונו כל היום ב"ח יי מצמיח
קרן הישועה
אב הרחמן שמע קולינו יי אלהינו ורחם

עלינו

ועד אז ירדו אלהים וגוהם אי אהכל יקולו
עשה עמנו מה שהבטחתנו השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך
ישראל ואי כניסה לם יבון פיהם כהן ביהם פענך אן יצא שני אי ולך נחה להודות
יקול אלהינו ואלהי אבותינו ברכינו בברכה המשולשת בתורה הכתובה
על ידי משה עבדיך המורה מפי אלהיך ובלו פהנים עם קדושך כחמור יברך
עיי וישמריך יאר יי פנו חליך ויחנך ישא יי פנו חליך וישם לך
שלום והעם שונן חלל כל פסוק כן יהי רצון
ואני אברכם שים שלום וגו' יהיו לרצון תם גלם שני ויסקר ויצפת
קגוריהם הו חן יצע אחסחן רכבתה איסרא עלי אחרך כסבילה אחי הו קא ער
ויטוי רכבתה אימנא פוקהא כסבילה אחי הו בארץ פיון כאלנצא גחתי ולנצא גאס
ויקולו ענא סגוריהם כל ואחד לרוחה רחום וחנן חטאנו לפניך רחם
עלינו לאדון חליך יי נפשי חשא חלה בך בטחתי א חבושה א יעלצו
אויבי לי גם כל קוין לא יבשו בשו חבגדים ריקם דרביך יי הודיעני חורחותיך
למדני הדריכני בחמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום זכור
לחמיך יי וחסיך כי מעולם המה חטאת בעורי ופשעי א תזכור כחסדך זכר לי
אתה כלענן טובך יי טוב וישר יי על כן יורה חטאים בדרך ידרך עניים במשפט
ויחמם עניים ודכו כל ארחות יי חסד ואמת לנצח לי בריתו ועדותיו למען שמך יי
אסלחת לעוני כי רב הוא מיזה האיש ירא יי יורנו בדרך יבחר נפשו בטוב תליך
ודענו יי שחליך סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם עיני תמיד א יי כי הוא יצא מלשת
רגלי פנה חלי וחנני כי יחיד ועני חני ירות לרבי הרחיקו ממנו וותי הווי חני
רחם עני ועמלי ושא לכל חטאתי ראה חלי כי רבו ושנאת חמם שטאני שמרה
נפשי והעילני א חבוש כי חסיתי בך תום וישר יצרוני כי קויתיך פדה אלהים את
ישראל מכל צרותיו והוא יפדה את ישראל מכל צרותיו

לפניך חני כורע ומשתחוה ומתחנן אדון העולם אלהי האלהים ואדוני האדנים כי לא
על צדקותינו אטחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים מהנחמד לפניך
יי אלהינו מה נדבר ומה נצטדק חטחנו עוינו פשענו הרשענו ומרדנו ומרדנו ממצותך
וממסעך לפניך לפני הצידיקה ולנו בששת הפנים השחרו פנינו מפני אשמתינו וכפפה
קומתינו מפני עונותינו איך לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש חלה בושת
וכבלמתי להדים פני אליך כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים
איך בנו מעשים עשה עמנו צדיקה למען שמיך כמו שהבטחתנו על ידי בביאתך

נביאך וקרא זהא זהאמר קדוש קדוש קדוש יי עבדות מלא כל הארץ
בבורו וזהו וגדלו מלא העולם כולו ומשרתיו שוחלים זה לזה
איה מקום בבורו להעריצו משרבחים ואומרים ברוך בבורו ממקומו
ממקומו חבינו מלכינו תופיע ותתנשא ותמלוך עלינו כי מחלים חנו
לישעך מתי תמלוך בעיני בפרוב בחיינו ובימינו תשכון תתגבר
ותתקדש בתוך יושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים ועינינו תראינה
במלכות עזך כדבר האמור בשיני קדשך עלי ידיו עבדך משיח עבדך
ימלוך יי לעולם אלהך ציון לדור ודור הללויה לדור ודור בגיו
גדלך ולנצח נצחים קדשך נקדיש שבחך אהינו מפנינו לא ימוש כי חל
מלך גדול וקדוש אתה אתה קדוש וגו' בא' הא הקדוש אתה חונן
ומשלים על הסדר ועונין העם חמן אחר כל ברכה וברכה וכשיגיע למומים כל
העם כורעין עמו ואומרים מוידים רבבך וזהו מוידים חנכו
לך שחתה הוא יי אהינו ואהי חבותינו אהי כל צורך יארינו ויוצר בראשית ברכות
זהו חות לשמך הגדול והקדוש על שהחיינו וקיימתנו כן תחיינו ותחננו ותאמון
גלי יותינו לחירות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בכל שנים על
שחננו מוידים לך בא' יי אהינו וזהו וענך חן יצא לי ולך נאה להודות בחרכו
אכהנים אגמעה ויצפה ברטת כהנים עבד חן יצא ש"ע רצה גמיע
אכהנים אהי פי אכניקה ^{בטל חידושים והגלהם למ} ינתקלו מן מוחצעהם ויטלעון
אדוכן קבאת ש"ע ווקת מח ינקלו חרבלהם ללמש יקולון יהי רצון מלפניך
יי אהינו שתהיה הברכה שיויתנו לברך את עמך ישראל ברכה שלימה ואי יהי ביה
מכשול ועון מעתה ועד עולם תם יסתקמון אי אקבלה וגוההם אי אהיכר
וקפחהם אי ש"ע ואצבחהם תכון מכפופה ופט חידושים אי חן יתם מוידים וקב
חן ירדו וגוההם אי אנחם יבחרכו הנה אברה ב"א יי אהי חשך קדשכו
בקדושתו שלאחרין וצונו לברך את עמו ישראל בברכה ויגבו חמן
פחדו רדו וגוההם אי אנחם מדו אצבחהם ורפעו חידושים קבאת אכתחנהם
ויבתדו יבחרכו אנחם חן כחן כהן ואחר פקט יקול מן דחת נפסה ברכך ואח
כחנו חתנין חו אכתר יקול להם חזן הכנסת באבתרא כהנים והם יביבון בברך
ויקריהם ש"ע כלמה כלמה והם יביבון מתלה אי חן יפרג אפסוק אהול ועוד העם
חמן וירגע ש"ע יקריהם אפסוק אלתני ועונין העם חמן וכדאך אפסוק אלת
תם יבתדי ש"ע ויקול שים שלום ובעד דאך ירדו אכהנים וגוההם אי אהיכר
ויינמו אצבחהם ויקפון פי אדוכן אי חן יפרג ש"ע שים שלום וירגעון אי מוחצעהם

פונד

למען שמי אחר דאפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך. לא למענכם חני עשה
בית ישראל ב'אם לשם קדשי. לא לנו יי' לא לנו כי לשמוך תקבד על חסדך עבד
אמתך. למה יאמרו הגוים חיה נא אלהים. אבא יי' א'תפן א' קשי העם הזה ואל
רשעו וא' חטאתו. סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשחתה לעם הזה
ממצרים ועד הנה. למען שמך יי' וסלחת לעוני כי רב הוא. יי' שמועב
יי' סלחה יי' הקשיבה ועשה א'תאחר למענך חלתי כי שמך נקרא על עורך
ועל עמך. ומגביהין ראשיהן ויושבין ומתחננין בפסוקים א' ואומרים
א'בינו מלכינו א'בינו חתה' א'בינו מלכינו חין לנו מלך א' חתה' א'בינו
מלכינו רחם עלינו א'בינו מלכינו חננו ועננו. כי חין בנו מעשים עשה עמנו
צדקה למען שמך הגדול והקדוש והושיענו. וא'כחונו לא נדע מה
נעשה כי עליך עינינו. זכור רחמך יי' וחסדך כי מעולם ה'מה. א'תזכר לנו עונות
ראשונים מזה יקדמונו רחמך כי ילוננו מאד. קומה עזרתה לנו ופדיונו לא מ'צק
חסדך. יהי חסדך יי' עלינו כאשר יחלנו לך. אם עונות תשמר יהי יי' מי' עמך
כי עמך הסליחה למען תזכור. יי' הושיעה המלך יעננו ביום קראינו. כי הוא ידע
י'דיו זכור כי עפר חננו. ע'א' חתה' יי' ע'א' על דבר כבוד שמך והעילנו ולפר
על חטאתינו למען שמך. תם יקום ש'ע ויקול יתגדל א' ואמרו חמין
תם יקולון והם גלוס וש'ע וזקק. והוא רחום תהלה לדוד א' וימך בלעשר שם
קדשו לעולם ועד וא'כחונו כבדך יהי מעתה ועד עולם הללויה. וי' קולון
ל'מ'צח מזמור לדוד. יענך יי' ביום צרה ישגבך שם חלתי יענך
עזרך מקדש ומציון יסעך. זכור כל מנחותיך ועולתך יד שנה סלה. יי' חן
כלבבך וכל ענתך ימלא. נרננה בישועתך ובשם חלתינו נדגל ימלא יי' כר
משחלוותיך. עתה י'עתי כי הושיע יי' משיחו יעננו משמי קדשו בגבורות י'שע
ימינו. חלה ברב חלה ב'קוסים וא'כחונו בשם יי' חלתינו נזכיר. ה'מה נדעו אנפלו
וא'כחונו ונתעודד. יי' הושיעה המלך יעננו ביום קראינו. ויקול ס'ע
ס'ר היום וזהו
יי' וא'ני זאת בריתי אותם אמר יי' רוחי אשר עליך וא'ברי אשר שמוני ב'פך
לא ימושו מפך ומפי דרעך ומפי דרע דרעך אמר יי' מעתה ועד עולם. וא'תה
קדוש ונשב תהלותי ישראל. וקרא זה א'זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי' ונשבחות
כל ה'אין כבודו. ומקבלין דין מדין ואמרינן קדוש ב'שמי מרומא עלאה בית
שמינתיה קדוש על ארעא ענפי גבורתיה קדוש בעלם עלמיה יי' עבדות מליא
כל ארעא דיו קריה. ותשחנ רחם וא'שמע אחרי קול רעש גדול ב'רוך כבוד יי'

לית
שקה
לעה
לוח
שחמחול
לנו על
כל מה
שחמחו
חוטאים
בשקה
ימים

כלים
שחין בו
כל אפיס
חן חמדי
זה המזמור
ולא חמור
לדוד א'ך
יי' נביא
חשא

המזמור
בסדר
היום
ל'מ'צח
מגיד
ברכות
שבתגל

יְבוֹנֶנֶה עַד עוֹלָם סֵלָה רָמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִידֶיךָ בְּקִלְבָּהּ כִּלְיֶיךָ בְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כִּן
 תַּהֲלִיתְךָ עַל קִצּוֹי אֲרִיץ צִדִּיק מִלְחָה יִמְעִידְךָ יִשְׁמַח אֱלֹהֵי עֵינֶיךָ תִּגְלַלְהָ בְּנוֹת יְהוָה לִמְעַן
 מִשְׁפָּטֶיךָ סִבּוּ עֵינֶיךָ וְהִקִּיפוּהָ סָפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ שִׁיתוּ לִבָּבָם לֹאִילָהּ כָּסְפוּ אֲרָמְנוֹתֶיהָ
 לִמְעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרָיוֹן כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעַד הוּא יִבְהַגֵּינוּ עַל מוֹתֵינוּ

פירוש
 עלמות
 בצריות
 ויא יבגנו
 עלמות
 כאלין
 עלימות
 צדא
 בתוך
 עלמות
 תופפות
 שפירות
 בנות
 עלמות
 צריות
 להכות
 בתוך
 ורבינו
 קעדיה
 מלכה
 כחיהם
 לעבא

ליום שלישי מזמור לאסף חללים נצב בעדית אל בדרב

אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט עַד מֵתֵי תִשְׁפֹּטוּ עוֹלֵי וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁחָאוּ סֵלָה
 שִׁפְטוּ דָלֵי אֲתוֹם עֲנֵי וְרֹשֵׁי הַיָּדִיקוּ כִּלְטוּ דָלֵי וְאֲבִיוֹן מִיַּד רָשָׁעִים הִצִּילוּ לֹא יִדְּבֹ
 וְלֹא יִבְיֹנוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלְלוּ יְמוּטוּ כָּל מוֹסְדֵי אֲרִיץ חֲנִי חֲמֹדֵי אֱלֹהִים אֲתָם וּבְכִי
 עֲלִיוֹן כִּלְכֵם אֲכִיז כִּחַדִּים תַּמּוֹתוֹן וּכְחֹחַ הַשָּׁרִים תִּכּוּלוּ קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטוּ הָאֲרִיץ
 כִּי אֲתָה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם

ליום רביעי מזמור לאסף חללים נצב בעדית אל בדרב

כָּקָמוֹת הוֹפִיעַ הַנָּשָׂא שׁוֹפֵט הָאֲרִיץ
 מֵתֵי רָשָׁעִים יִדְּ עַד מֵתֵי רָשָׁעִים יִעֲלֹזוּ יִבְיֵעוּ יִדְּבֹרוּ עִתְק יִתְחַמְדוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲזִק
 עֲמֹךְ יִי יִדְבָּאוּ וְכֹחַ לִתֶּךָ יִעֲנוּ אֲלֹמֶה וְגִר יִהְיוּ וְיִתְחַמְדוּ וְיִתְחַמְדוּ לֹא יִרְחֹה
 יֵה וְלֹא יִבְיֹן אֱלֹהֵי יַעֲקֹב בִּינּוּ בּוֹעֲרִים בָּעֵם וּכְסִילִים מֵתֵי תִשְׁפִּילוּ הַנִּטְעֵי אֲזִיק הַלֵּא
 יִשְׁמַע אִם יוֹצֵר עֵינֶיךָ הַלֵּא יִבְיֹן הַיּוֹסֵר גּוֹיִם הַלֵּא יוֹכִיחַ הַמִּלְחָמָה אֲדָם דָּעַת יִבְיֹ
 יוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת אֲדָם כִּי הֵמָּה הַלֵּא חֲשִׁידֵי הַגִּבּוֹר הַשֶּׁר תִּסְרְדוּ יֵה וּכְחַתוֹרֵתְךָ
 תִּלְמִדְכָּו לֹא תִשְׁקִיט לֹא מִיָּמִי רַע עַד יִכְרֶה לִרְשָׁע שִׁחַת כִּי לֹא יִבְיֹן עֲמֹו אֲכֹחַ לִתּוֹ
 לֹא יִעֲזֹב כִּי עַד צִדִּיק יִשׁוּב מִשְׁפָּט וְאֲחֵרִיו כָּל יִשְׂרָאֵל כֹּכ מִי יָקוּם לִי עִם מִדְּעִים
 מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פְּעֻלֵי אֲזִיק לֹאִי יִי עֲזָרְתִּי לִי כִמְעֵט שִׁכְנָה דוֹמָה נִפְשִׁי אִם
 חֲמֹדֵי מִטָּה רַבִּי חֲסִידֶיךָ יִי יִשְׁעֲדֵנִי בָרוּךְ שֶׁרַעְפִּי בְּקִרְבִּי תִנְחַח וּמִיָּךְ יִשְׁפֹּטֵנוּ
 נִפְשִׁי הִיחַבְדְּךָ כִּסֵּא הַחוֹת יוֹצֵר עֲמָל עֲלִי חוֹק יִגְדֹּלוּ עַל נִפְשֵׁי צִדִּיק וְאִם כִּקִּי
 יִרְשִׁיעוּ יִהְיֵי לִי לִכְמוֹשֶׁב וְאִלָּה לִצְוֹר מַחֲסִי וְיִשְׁבַּע עַל־הֵם אֲתָה חוֹנֵם וּבִרְעֻתָם
 יִצְמִיתָם יִצְמִיתָם יִי אֱלֹהֵינוּ

פירוש
 שלגהם
 שמו
 דומה

ליום חמישי מזמור לאסף חללים נצב בעדית אל בדרב

לִמְצִיחַ עַל הַגִּבּוֹרִים לִחֲסֹף הַרְגִינוּ לֵאֱלֹהִים
 לֹאִי יַעֲקֹב שֶׁאוּ זְמִירָה וְתוֹךְ כְּכֹר נָעִים עִם נָבֵל תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר
 בְּכִסֵּא לְיוֹם חֲגִינוּ כִּי חוֹק לִישָׁרָא הוּא מִשְׁפָּט לֹאִי יַעֲקֹב עֲדוֹת בִּיהוֹסֵף שִׁמוֹ
 שׁ בִּצְחָתוֹ עַל אֲרִיץ מִצְרַיִם שִׁחַת לֹאִי יַעֲקֹב הַסִּידוֹתִי מִקְבֵּל שִׁכְמוֹ
 כִּפּוֹן מִדָּוִד תִּעֲבֹרֶנָּה בַּעֲרָה קִרְאָתוֹ וְאֲחֵלֶיךָ אֲעַנְךָ בַּסֶּתֶר רָעִים אֲבַחֲכֶךָ עַל
 מִי מִרִּבְּהָ סֵלָה שִׁמְעֵי עַמִּי וְאֲעִידֶנְךָ יִשְׁרָא אִם תִּשְׁמָע לִי לֹא יִהְיֶה בְּךָ מָלֵךְ
 דָּל וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לֹא נִכְרִי חֲנֻכִּי יִי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶכֶךָ מִחֲרִץ מִצְרַיִם הָרַחֵב פִּידֶךָ
 אֲחִמְלִיאוּ יִשְׁמַע עַמִּי לִקְוֹלִי יִשְׁרָא לֹא חֲבָה לִי וְאֲשַׁלְחֵהוּ בִּשְׂרִירוֹת לִבָּם
 יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֶיהֶם לֹא עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי יִשְׁרָא בִּדְרָכֵי יִהְיוּ כִּמְעֵט אֲחֵי בִיחֵם

פירוש
 זה הכעס
 שכל
 הכועס
 כל טוב
 עז

דוד שכ' ויבן שם דוד מזבח ליה' ויעל עלות ושלמים ויעתר יי' לה' ונתער המנוחה
מעלי ישראל כי אתה חבינו ולך תלויות עינינו רמחנו יי' ונדפח הושיענו ונושענו
כי תהלינו אתה שכן כתוב בתורתך והסיר יי' ממך כל חולי וכל מדוה מצרי
הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שכיך יי' צבאות עמנו משגב
לנו אלהי יעקב סלה יי' צבאות אשרי אדם בוטח בך יי' הושיעה המלך עננו
ביום קראינו תנא רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו
שהוא בן העולם הבא שכ' הליכות עולם לו א תקרא הליכות אה הליכות
אעזר אה חניכה תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שכ' וכל בניך למנוח
ורב שלום בניך א תקרי בך א בוכיך יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך
למען אחי ורעי אברהם נח שלום בך למען בית אלהינו אבקשה טוב לך ורחמי
בנים לבניך שלום עלי ישראל שלום רב לאהבי תורתך ואין למנו מכשור
יי' עוז לעמו יתן יי' יברך את עמו בשלום ואומ קדיש א א מידן
בעלמא ואמרו חמין ואומ על ישראל ועל דבכך ועל תלמידיהון ועל
כל תלמידי תלמידיהון דעסקין בחוריתא קדישתא די באתרא הדין ודי בכל
אתר אתר יהי להון ולכון ולנא חנא וחסדא ורחמי מן קדם מארי שמיא
וארעא ואמרו חמין יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושווע וגו'
וצרכו ואומ ערלינו לשבח לארון הכל לתת גדולה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו ככל משפחות הארמה
שלא שם חלקינו כחלקם ולא גורלינו ככל המונס שהם משתחווים להכל
א זריק ומתפללים א אל לא יושיע אנו משתחווים לפני מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסף ארץ מושב
יקרו בשמים ממעל ושכנת עוזו בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד
אחר אמת מלכינו ואין זולתו ככתוב בתורתו וידעת היום והשבת לא לבדך
כי יי' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד
וינערפו וכסדר הזה עושין בכל שחרית מימי השבוע אין
פוחתין ואין מוסיפין חוץ משני וחמישי שקורין בהן בספר תורה מה שקראו
במנחת שבת ואחד נפי חמים אומ קדיש ומוציא קהל קורין בו ג בני אדם
מן הפרשה עשרה פסוקים אין פוחתין מהן וכשגומדין לקרות בסת מבדך
למלך ולקהל ומחזירו למקומו ואומ קדיש ואומ והוא רחום תהלה
לדוד וסדר היום ומזמור אותו היום ומשלים על הסדר

תכלת מנחה שלחן

במנוחה
עקב
אנו
במנוחה

ואומ
כמה
היכל
אחד
חמים

ולבנה זכה בד בבד יהיה ועשית חתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור
קדש ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד
לך שמה קדש קדשים תהיה לכם וטאמ והקטיר עליך אהרן קטרת סמים בבקר
בבקר בהיטיבו את הכרת יקטירנה ובהעלת אהרן את הנדת בין הערבים יקטירנה
קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם תבז רבבן פטום הקטרת כיצד שלש
מאות וששים ושמונה מנים היו בה שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה
מנה בכל יום מחציתו בבקר ומחציתו בערב ושלשה מנים יתרים שמהם היה
מכניס בהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים
כדי לקיים בה מצות דקה מן הדקה ואחד עשר כמנים היו בה ואף הן היצרי
והצפורן והחלבנה והלבנה משקל שבעים שבעים מנה מור וקציעה ושכולת
נרד' וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה קשט' שנים עשר קליפה
שלשה קנמון תשעה בורית כרשינא תשעה קבין יין קפריסין פאיין
תלתה וקבין תלתה ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חור עתיק מלח
קדומית רובע הקב מעלה עשן כל שהוא ל נתן הבבלי אומ' אף כיפת
הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסלה ואם חימר אחד מכל סמניה
חייב מיתה רבן שמעון בן גמליא אומ' היצרי חינו לא שדף הנוכח
מעצי הקטף יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את היצפורן מפני שהיא
עזה בורית כרשינא למה היא באה כדי לשפות בה את היצפורן כדי שתהא
נחה והלא מי רגלים יפים לה לא שאין מכניסים מי רגלים למקדש מפני
הכבוד ל נתן אומ' כשהוא שוחק אומ' הדק היטב היטב
הדק מפני שהקול יפה לבשרים פיסמה להצאין כשרה לשליש ולרביע
לא שמענו אף יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה להצאין און שחיסר
אחת מכל סמניה חייב מיתה תני בר קפרא אחת לששים און
און לשבעים שנה היתה באה שלשירים להצאין ועוד תני בר קפרא
אף היה נותן בה קרטוב שלדבש אין חרס יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין
מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו
אשה ליי רבון העורבים גלוי לפני כסא כבודך אשר מודת
הדין מתוחה עלינו בעונותינו ובאנו לחלות פניך שתעזור
המגפה מעלינו ולא תתן המשחית לבוא אבתינו ורחם עלינו ועל טפינו ועל
עוללינו ועל כל ישראל עמך וקבל תפלותינו כמו שקיבלת קטרת הסמים שהקטיר
לפניך אהרן הכהן כאשר החל הנגף בעם שכ' ויעמד בין המתים ובין החיים
ותעצר המגפה וכן פירשם שכ' ויעמד פירשם ויפלט ותעצר המגפה וכן

בא"י גא' ישראל
ברכה שניה
השכיבנו חבינו לשלום ורעמ' 191

מלכינו להחיים ולשלום

טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמיר והגן בערינו ושמרינו והצילנו מכל

דָּבָר רַע אֲמַכָּהּ הִלְלִינָה שֶׁצִּוּר וְהַסָּר הֵשִׁיטוּ מִלִּפְנֵינוּ וּמִחֲחוּרֵינוּ וְשִׁמּוֹר אֲחֵינוּ וְצִוּרֵינוּ

כִּי שׁוֹמְרֵינוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, בְּשֶׁפֶט חַיִּים וּפְרוֹס עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְהוּדָה לְחַיֵּיהֶם כְּנֻסָּה רַחוּמִים.

וְיָצֵא לַכֹּהֲנִים תְּקֵילָתוֹ כִּדְבַר שְׂכָרְהֶם שֶׁהָיָה שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח וְיִזְכָּר

שומרי ישראל בדרך היתה יי שומר את עמו ישראל לעד חמון

ברוך יי לעולם אמן ואמן יימלך יי לעולם אמן ואמן

וַיֵּרָא כָּל הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּּ יָדָיו הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ

והוא האלהים יהוה יעזבאל ישיענו והצבנו והצילנו מן

הַגּוֹיִם לַהוֹדוֹת לַשֵּׁם קָדוֹשׁ לַהֲסֵת כְּכֹחַ בְּתִלְתֵּי יָדַי. כִּי לֹא

טוֹשׁ יֵי אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא יֵי לַעֲשׂוֹת

וְאֵלֶּים לֹא יִתְּכֶם יְיָ אֱלֹהֵינוּ מוֹשִׁיעֵנו בְּיָד צִיּוֹן לֹא שָׁמְטָה אֱלֹהֵינוּ נְעִיזָנוּ

הַיְתֵּה לִי אֱמָלָכָה יְהוָה יֵצִי לִּפְנֵי כָל רָשָׁע וְרָשָׁע

[illegible]

אברהם שבתאים קיים

וביום השבתאים הוא ופרוה עבד'ק'
אי ריניעלס חמק' פ' ביום הדין צפוד

מִתִּים אֲשֶׁר בָּרוּךְ נֶאֱמַר לְרֹאשׁ יְרֵמְיָהוּ

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִקְרָא אֶת אֶבְרָהָם וְיֹאמַר אֵלָיו הֵן אַתָּה אֵלֵינוּ וְהָיָה לְךָ אֶת הָאָדָם הַזֶּה וְיֹאמַר אֵלָיו הֵן אַתָּה אֵלֵינוּ וְהָיָה לְךָ אֶת הָאָדָם הַזֶּה

אֵל מִן הַשָּׁמַיְם וְהוֹרָה בְּכָפָר תִּתֶּנָּה לְעַד יְיָ הָעֲבִירָה נַפְשִׁי מִשַּׁפַּת שִׂקָךְ מִלִּשׁוֹן

מִן הַיָּשָׁר בְּכֵן תִּשְׁעַת עוֹלָמִים לֹא תִבְּשׂוּ וְלֹא תִכְלְמוּ שֶׁ עוֹלָם עַד יִהְיֶה

אברהם עמו כחשר היה עם אבותיו לא יעזבו דלא יטשנו ללשונות לצבנו מלך

וְשָׁמַר מִצְוֹתָיו חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתָיו כָּל הַיּוֹם

ברוך יי ביום ברוך יי כלילה ברוך יי בבקר ברוך יי בערב ברוך

בשכנו ברוך יי בקומנו תמיד נהללך סלה לדור ודור נשיח כח מולתך ב"י המולך

בדור ח' וקיים משוכה שמו' וזכרו תמיד ימלוך לעולם ועד חמץ

יֵשׁ וַיְקוֹמֶנָה יִצְחָק יָט בְּרִבּוֹת פָּחַד פָּרְגוּ יָקוֹל קִדְיֵשׁ תִּתְקַבֵּל וַיְגַלְסוּן וַיְקוֹלְסוּן

מִי אֲדֹנָינוּ מִה אֲדִיר וְגו' וְאֵלֵינוּ שִׁיר לְמַעֲלֹת אֲשֶׁר עֵינֵינוּ שֶׁהֵנָּה בְּרַכּוֹ רַחֲמֵיכֶם

שִׁיחַ וְקָדִישׁ עַל־יִשְׂרָאֵל יְהוָה שְׁלֵמָה וּבְרָכָה וְעֲלֵיכֶם לְשִׁכְחָה וּבִצְרָפָה

צלוה איינז יקדח אברכות ואמירות ויקול ברחי כפשי חתני המבורך ב' י' המבורך

לפניו ויש' ויבחר בלידו אי גא' ישראל ומדלגה קדושה ומדלגלי' צדקות רב' מדורגות/

[illegible]

תפלת מנחה שלחול - חונן למנחה על הגותית לבני קרח מזמור: מה ידידות משכנותיך וגו' וחונן פרשת התמיד' וחונן

אשר יושבי ביתיך וגו' תהלה לדוד וקדיש ועומדין ומתפללין יט ברכות וחונן ש"ע התפלה בקול רם בזימרת אקדושה ואין נשיאת כפים במנחה וכשגומר להתפלל בקול רם נופלין על פניהם ואח"כ יושבין וחומדין חבינו מלבינו ואנחנו לח נדע וחונן קדיש תתקבל וחונן פטום הקטרת ומזמור לדוד יי קרחתיך משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה וקדיש על ישראל ועל לבנו יהא שלמה

תפלת ערבית שלחול - חונן מזמור לך דומיה תהלה ומזמור רעיית יי ארצך ועומד ש"ע וחונן והוא לחוס

יפמל עון ולא ישחית והרבה להשיב חסו ולא יעיר כל חמתו ברכו את יי המבורך והן עונים ברוך יי המבורך לעולם ועד ובברך

ברכה ראשונה שלפני קריית שמע וזו היא ב"י יי ז' מ"ה אשר בראו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים בתבונה משנה עתים מחליף את הזמנים מסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברכיע כרצונו בולא יומם ולילה וגולל חור מפני חשך ואשך מפני חור מעביר יום ומביא לילה ומכבד לבין יום ללילה יי צבאות שמו קדוש ישראל ב"י המעריב ערבים

ברכה שניה אהבת עולם עמך ישראל אהבת תורה ומצוות חקים ומשפטים חוננו לימדת על כן יי אהינו בשכבנו ובקומנו נשיח ברוך רצונך וגשמה ונעלה בברך תלמוד תורתך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך ואהבתך לא תסור ממנו לעולם ועד כי היא עטרת ראשינו ותפארתינו סלה ברוך אתה יי אהב את עמו ישראל לעד וקורין

שמע ישראל א"י א"י אהינם **ברכה ראשונה** שלאחר רידה חמת ואמונה כל זאת קיים עלינו

כי הוא יי אהינו ואנחנו ישראל עמו אמת מלכינו ואמם זולתו הפו"י מ"י מלכים הגואלינו מכף כל עריצים הא הנפרע לנו מכל צרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשינו השם נפשינו בחיים ולא נתן רמוט רגלינו המדריכנו על צמות ארצנו וידים קדונו על כל שונאינו הא העושה לנו נסים ועשה נקמה בפרעה חותות ומופתים בצדמות בני חם המלה בעפרותו כל בכורי מצרים ויוציא עמו ישראל מתופס לחירות

עולם המעביר בנו בין גזרים סוף זאת רועיהם זאת שונאיהם ביה ומוות טיבע ראוינים את גבורתו והורו ושיפחו לשמו ומלכותו ברצון קיבלו עליהם ועבדו שירה בשמחה רבה חמרו כולם מי כמכה באלים יי מי כמכה בארץ בקדש נורא

ע"י
ויצא
עמו
בשטן

חורי עורי עורי שיר דברי כבוד יי עליך נגלה כז לא תבוש ולא תכלמי
מה שתוחחי ומה תהמי כך יחסו עניי עמי אנצנתה עיר על תלה כז
למשפח שופיך ורחקו כל מבלעיך ישיש עליך חלהך כמ שוש חתן על כלה
כז ימין ושמאל תפריצי ואת יי תעריצי על ידי שכן פריצי אנשמה אנגילה
כז בוחי בשלום עטרת בעלה גם בשמחה ובצהלה תוך חמוני עם סבלה
בוחי כלה בוחי כלה לך דודי וחומ יי מלך ירגזו עמים מזמור לתודה
מזמור לדוד הבולי בני אים וחח חומ פרק במה מדליקין חמר אעזר וקדיש
עלישרא וחח חומ פוט יגדל אהים חיש ועומד שיש וחומ מזמור
שיר ליום השבת טוב להודות ליי ולשמו לשמך עליון להגיד בברך חסדיך
אמונתך בלילות עלי עשור ועלי ככל עלי הגיון בכבוד כי שמחתני יי כמעליך
כמעשי ייך חרנן מה גדלו מעשיך יי מאד עמקן מח שבותיך חיש בער לא ייע
וכסיל לא יבין את זאת בכרח רשעים כמו עשבי יצו כל פעלי חזק להשמדם עדי
עדי ואתה מרום לעולם יי כי הנה חוייך יי כי הנה חוייך יחברו יתקדו כל פעלי
חזק ותלם כרחם קרני בלתי בשמן רענן ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים
תשמענה חזלי ייך כחמר יפרח כחל בלבנון ישבה שתולים בבית יי בחצרות
חלהינו יפריחו עור יכובזן בשיבה רשעים ורעננים יהיו להגיד כי ישר יי צורי ולא
עולתה צו ופודם על שמע כחול וחומ ופרוס בברכות השכיבנו וחומ קדיש

וברכה אמצעית

ועומדין ומתפללין מגן ומחיה והא הקדוש
אתה קדש את יום השבת לשמך תכלית
שמים וארץ וברכנו מכל הימים וקדשתנו מכל העממים כחמור ויכלו השמים
והארץ וכל צבאם ויכלו אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו וכל
בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות חלהינו וחלהי אבותינו
דעה נא במוכותינו קדשנו במצותך ותן חלקינו בנורתיך ושמח נפשינו בשועתך
אשבענו מטובך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו ברחמים וברצון
שבת קדשך וינחא צו כל ישראל מקדשי שמך בא יי מקדש השבת רצה מודים
שים שלום פחד פרגו מן אעלמה קורין פרשת ויכלו מתחילין וחומדין

יום הששי ויכלו השמים וגו' וחח מתפלל שיש ברכה אחת מעין שבע וזוהי
בא יי אלהינו ואהי אבותינו אהי אברהם אהי יצחק ואהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא עליז קונה ברחמי שמים וארץ גומל חסדים טובים אקונה הכל
מגן אבות בברוך מחיה מתים במחמרו האל הקדוש שאין כמוהו ואין לו רלונו

המניח
בבית החבל ולא בבית החתן

הקין וזמירין
בשבת שלום טוב
עלי חלה
שמואל פקדן
והוא פקדן
על שבת
לית לנפשה

הקין חזק
והוא חזק
בשבת
וימים טובים
כלל פקדן
שבת חזק
מדת הקדוש
ועוד פקדן
שבת פקדן
א כלל פקדן
וקדש פקדן
והוא פקדן
והוא פקדן

חם חלים
חזק חזק
לחיות בשבת
חזק חזק
בשבת
שבת חזק

וחן חזק
חזק חזק

החדי ואלסחן דרבה גיר מתגלגלה חמא חיי חצל לה שגל בא חו חיי תגלגלת אלסחן
מי עלי ג דא שוכות וגאחרונות וברכה אחת באמצע מעין יג ברכות וזו היא

הבינו ייאלהינו לך עת רכך ומול את לבבינו לראותך לקנולח היה לנו להיות גאולים
דחקינו ממכאוב ודשנינו אשכנינו בנאות ארצך ונטיצים מארבע תקבץ והטעים
בדעתך ישמיטו ועל הרשעים תניף ידך וישמחו צדיקים בבנין עירך ובתיקון הכלל
ובהצמחת קרן לדוד עבדך ובעריכת נר לבן ישי משיחך טרם נקרא ואתה תענה טרם
נדרר ואתה תשמע כי אתה הוא עונה בכל עת צרה וצוקה מודה ומציל בך שומע ותמלא
ולא יעלי הבינו מי לילה מוכרג אסבת ואע"י לכונה יחתאג ידבר להבדלה בחוכך

הדעת ופדאך מי חיים טלבת אמטאר לא יעלי הבינו לכונה יחתאג ידבר ותן
טל ומטר ובחקי אמיאם חיי חצל לה שגל בא יעלי הבינו וליס פי דאך גנאח

שאלות מטר

ואח ודברנא פלותעלם חנה מכתלף פי אעאס
ויצפה דאך חן חל ארץ ישראל גיבו ותן טל בברכת
השנים מן יז במרחשון אי אפסח ומן אפסח איז במרחשון דחיר ידור גיבו ברכת השנים
עלי ה' אנספה בלבינו ייאלהינו בכל מעשה ידינו וברך את שנותינו בטללי רצון
ברכה ונדרבה בשנים הטובות בך מברך השנים ואמא פי ה'ה למוחצע אי

נחן פיהא גיבו בטללי רצון מן אפסח איתמאם סתין יום מן תקופת תשרי ויום סתיו מן
יום אתקופה גיבו ותן טל בברכת השנים אי אפסח סימנ בזה חוץ מיום התקופה ויום השלה

ובחקי צלחת איחיד כסביל אגמאעה ויכתיר אקדושה וליס יתני אתפלה בצות על ולא
יקרא בספר תורה כסביל אגמאעה ויקול פאכר כל צלחה בריך שמייה דקאשא
בליך הוא לעילא מכל ברכתא שילתא ותשכחתא וזה מתא די חמירן בעלמא ותתקבל
צלותא ותתעביד בעותתא עם צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קאם אבונא דבשמיא

עירך
לשנתך
עצמות
הצבור
בדגלות
ואם שפח
יחיד

סדר תפלת לילי שבת

הלל דודי לקראת כלה פני שבת נקבילה פז שמו
וזכור צדיבור אחי השמייענו אל המ' ויח' ייאלהינו ושבנו
אחי לשם ולתפלות ולתהלה פז לקראת שבת לבא ונללה כי היא מקור
הברכה מראש מקדש כסוכה סוף מעשה במחשבה תחלה פז מקדש
מלך עיר מלוכה קומי צאי מתוך ההפלה רכלך שבת בעמך הצבא והוא יחמול עליך
חמלה פז התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי על ידך ישי
בית הלחמי קרבה אל נפשי גאלה פז התעוררי התעוררי כי בא חורך קומי

חורי

מִצְרַיִם כִּי בָנוּ בַחֲדָתָא וְהוֹתָנוּ קִיּוּשָׁתָא מִכָּל הָעַמִּים וְשַׁבְתָּ קִיּוּשָׁךְ בַּאֲהַבָּה וּבְרַחֲמֵינוּ
הִנֵּחַ לָתֵנוּ בְּחַיֵּי מִקְדָּשְׁךָ הַשְּׁבִיטִי אֵת יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לְקִיּוּשׁ מִצְוָה מִן הַתּוֹרָה
וְחָם לֹא מִצְוָה יֵין מִקְדָּשְׁךָ עַל הַפֶּתַח

תפלת שחרית של שבת

מבדכין הברכות וקורין הזמירות

וּמְבַרְכִין לַפְנֵיהֶן וְלֵאחֲרֵיהֶן וּמוֹסִיף קוּדֵם מִזְמוֹר לַתּוֹרָה מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת
וְקוּדֵם יִשְׁתַּכַּח נִשְׁמַת כָּל חַיִּי וְחוּכָה זֶה הַפְּסוּט לְאַבְרָהָם בֶּן עֲשָׂרָה דָּל קוּדֵם בְּשַׁבָּת וְזֶה

צִמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לֵאלֹהֵי לִבִּי וּבְשִׁלִּי יִדְּכֵנוּ אֱלֹהֵי אֲלֹהֵי
בְּרַחֲמֵינוּ וְהִמָּר חַי אֱמֵן כִּי לֹא יִרְאֵנוּ הָאָדָם וְחַיִּי בָרַח כָּל בַּחֲכָמָה בָּעֵת וּבְמִזְמוֹר
מִחַד אֲנֵעַלְמָה מֵעֵינֵי כָל חַיִּי רָם עַל כָּל כְּבוֹדוֹ כִּלְכֵּה יְהוָה הוֹדוּ בְרוּךְ הוּא שֶׁרַב־בִּי
נֶפֶשׁ כָּל חַיִּי הִנֵּחִל בְּיָמֵינוּ חֲקִים לְהוֹרֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה חוֹתָם הָאָדָם וְחַיִּי
מִיָּדָה יִצְטָדֵק נִמְשָׁל כְּחֶבֶק דֶּק חֵמֶת כִּי לֹא יִצְדֵּק לִפְנֵיךְ כָּל חַיִּי בָלֵב יִצְרָח שׁוֹב
בְּיָמוֹת חֵמֶת עֹכֵשׁוֹב וְחֵיכָלָה יִשׁוֹב הַבֶּשֶׁר הָחַיִּי נְסוּגִים חָם חָבוּ מִדְּכָם שָׂבוּ
טָרָם יִשְׁכְּבוּ בֵּית מוֹעֵד לְכָל חַיִּי עַל כָּל אֲהוּיֵךְ כִּלְכֵּה תִּחְיֶיךָ פּוֹתַח חֵתִי יִדֶּיךָ
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַיִּי עֲבוֹר אֲהַבְתָּ קְדוּמִים וְהָחִיָּה נִדְרָמִים וְקָדַם הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן
יִשְׂרָאֵל רָחֵם לְגַבְרֵת חֵמֶת שִׁפְחָה כּוֹחַ חֵמֶת לֹא כִי בִנְךָ חֵמֶת וּבְנֵי הָחַיִּי

הָלֹא חֲלָק מִלְּחָם חֲלָק יָמֵינוּ תִּדְרוֹשׁ שְׁכֹךְ חֶף עַל לֹחַשׁ הַשְּׁעִיר הָחַיִּי חוֹלֵי
עַתָּה בָּאָה לְהַשִּׁיב כְּשׁוֹךְ חֲטָאָה לְבִיתְךָ וְרָחֵם חוֹתוֹ וְחַיִּי חֲקוּד עַל חֲפִי חֲמִלוֹשׁ
לֵךְ כֹּפֵי עַתָּה כִּי אֲפִתָּח פִּי בְּנִשְׁמַת כָּל חַיִּי

נִשְׁבַּחְתָּ כָּל חַיִּי תִּצְדֵּק אֶת שִׁמְךָ חֵתִי זְכָרְךָ מִלְּכֵינוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בְּשֶׁר לֵךְ תִּפְחָד וְתִרְוֹם תִּמְדָּ לְאוֹר וְאוֹר וּמַעֲוֹלִים וְעַל עוֹלָם אֲתָה אֵל וּמַבְלַעֲדֶיךָ חֵין אֱלֹהִים חֵין לָנוּ מִדְּכָךְ
גּוֹא וּמִוֹשִׁיעַ כָּל עַתָּה יִצְרָה וְיַעֲקֹב חֵין לָנוּ עוֹדֵד וְסוּמָךְ אֵל אֲתָה חֵילֵךְ הָרֹאשׁוֹנִים

וְהָאֲחֵרִים כּוֹדֵה וּמַצִּיל מִדְּכָם וּמִדְּכָם אֵל כִּלְכֵּה בְּרִיּוֹת חֵין כִּלְכֵּה לְאוֹרֵי הַמַּהוֹלָלִים
כָּל הַתְּשַׁבְּחוֹת הַמִּנְהַג עוֹלָמוֹ בְּחֵסֶד וּבְרִיּוֹתֶיךָ בְּרַחֲמִים רַבִּים וְיְיָ אֱלֹהִים אֲמֵת

לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן הִמָּעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְּקִיץ נִדְרָמִים מַחִיָּה מוֹתִים וְרוֹפֵא חוֹלִים מוֹקֵחַ
עוֹרִים וְזוֹקֵף כְּפֹפִים הַמְּשִׁיחַ אֲלֵמִים וְהַמְּפַעֵחַ כְּעֵלָמִים וְלֵךְ לְבַדֶּךָ הִנֵּחֵנוּ מוֹדִים

וְחָלוּ פִינוּ מִלֵּךְ שִׁדְּהָ כֵּים וּלְשׁוֹנֵנוּ לִכָּה בְּהַמוֹן גְּלוּי אֲשַׁפְתוּתֵינוּ שִׁבַּח כְּמִדְּחֵי
הַדִּקְיָה וְעֵינֵינוּ מִחִירֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִידֵךְ וְיִדֵּינוּ כְּרִשּׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ כְּלוֹת

כְּחֵילֹת חֵין חָנוּ מִסְּפִיקֵן לְהוֹדוֹת לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּלְבַדֶּךָ אֶת שִׁמְךָ מִלְּכֵינוּ חֲמָלוֹ עַל
אֲחַת מִחֲלָף אֵלֵינוּ אֲלֵמִים אֲדוּבֵי רַבְּבֵי רַבְּבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נִסִּים וְנִפְלְאוֹת שְׁעֵי

עֲמָנוּ וְעַם חֲבוּתֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ מִמִּצְרַיִם גְּאֻלָּתוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִבֵּית עַבְדִּים מִיִּתְּנוּ בְּרַעַב
זָכָנוּ וּבְשִׁבְעַת כָּל כְּלָלֵנוּ וּמִחֲרָב הַיָּעֲלָתָנוּ וּמִדְּבַר מִלְּטָתָנוּ וּמִחֲלָאִים רָעִים עֲשִׂים

וְקָשִׁים וְלִיתָנוּ

וְקָשִׁים וְלִיתָנוּ

וְקָשִׁים וְלִיתָנוּ

וְקָשִׁים וְלִיתָנוּ

וְקָשִׁים וְלִיתָנוּ

וְקָשִׁים וְלִיתָנוּ

הַמְנִיחַ לַעֲמֹל יִשְׁדָּא בְיוֹם שַׁבָּת קָדְשׁוֹ כִּי בִסְרָעָה לִהְיוֹת לָהֶם לַפְנֵי נַעֲבֹד בִּירָאָה וְפָחַד
אֲנוּחָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכּוֹת אֲדֹנָי הַשְׁלוֹם מְבָרֵךְ הַשְּׂבִיעִי וּמִקֳּדֵשׁ הַשְּׁשִׁית
וּמִנִּיחַ בְּקֹדֶשׁ לַעֲם מִדְּשָׁנִי עֲנֶה זָכָר לַמַּעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית אֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ רָעָה
בְּמִנוּחַתֵּינוּ וְגו' וְאוֹמֵר קִדְשׁ תִּתְקַבֵּל וְיוֹשֵׁבִין וְאוֹמְרִין מִזְמֹר יִי אֱדוּנוֹנוֹ וּמִזְמֹר
לְדָוִד יִי רֹעִי לְחִנּוּכָה בֶן עֲקִישָׁא וְקִדְשׁ עַל יִשְׂרָאֵל וּבִרְכּוֹ וְעַלֵינוּ לְשַׁבַּח וְהוֹלֵכִין
לְבֵיתֵהּ וְאִם חֵל יֵט חוֹרָה לִהְיוֹת בַּשַּׁבָּת חֵינוּ מִזְכִּיר עֵינֵינוּ הַיּוֹם בְּבִרְכָּה מֵעֵין
שֶׁבַע אֵל חוֹתֶם מִקֳּדֵשׁ הַשְּׁשִׁית בְּלִכְוֹד לִפְיֵי שְׁלֹשׁ נִתְחַיֵּב הַיּוֹם בְּבִרְכָּה זוֹ

קִדּוּשׁ לֵיל שַׁבָּת

הוֹלְכִין אַחֵר הַתְּפִלָּה לְבֵיתֵהּ וְלוֹקַח כּוֹס שְׂמֵחָה
רְבִיעִית אֶחָד יֵתֵר וּמְדִיחוֹ מִכַּפְּנִים וְשׁוֹטְפוֹ מִבַּחוּץ וּמִמְלָחוֹ
יֵין וְעוֹמֵד וּמִקְבֵּלוֹ בְּשֵׁתֵי יָדָיו וְנוֹתְנוֹ לִיְמִינוֹ וּמִתְחִיל לִקְדֹשׁ וְאוֹמֵר סְבִירֵי מְרִנָּן
וְאוֹמְרִים לֵאלֹהֵינוּ וּמַעֲשֵׂנוּ בְּדִכּוּסִין שְׂמוֹסִיפִין זֶה הַפִּיּוֹט הַקָּדוֹשׁ הָאֵלֵינוּ וְסִימְנוֹ חֲכִי
יִצְחָק בֶּן שְׁלֹמֹה **אֶלְדָּבֹר** בְּשַׁבָּחוֹן לְמִיֵּל גּוֹ פִתְחוֹן דְּבַחְתָּ קִלְתָּ פִתְחוֹן דְּאִכּוֹן
קִדְשֵׁינוּ בְּעֵינֵינוּ לֵאמֹר הַשְׁתָּא בְּטָטְרָא חֲדָתָא וְכַמְנָרְתָּא טַבְתָּא דְּנִהָרָא
עַל לֵישָׁנֵינוּ יְמִינָא וְסִמְלָא וְכִינְהוּ כְּלָה בְּקִשּׁוּטִין אֲחֻלָּא וְאִמְנִין וְלִבּוֹשִׁין
יִחְזִיק לָהּ בְּעֵלָה וְכִינְהוּ דִּילָהּ דְּעֵבִיד כִּיחָא לָהּ יְהִי כְּתִישׁ כְּתִישִׁין עֲוֹחִין חֲדָה
עֲתִיתִין בְּטִילִין וְשִׁבִיתִין בְּרָם חֲנִפִין חֲדָתִין אֲנוּנִין עִם לִחְשִׁין חֲדָה סְגִי יִתִּי אֲעֵל
חֲדָה תִּתֵּנִי כְּהוֹרָא לָהּ יְמִינִי וְכִינְהוּ דְּנִפְשִׁין קִדְשֵׁנוּ שׁוֹשְׁבֵינוּ עֲבִידוֹ תִקְוִין
לְחֻפְשָׁא דִּינִין וְרוּחִין עִם כְּפִישִׁין לְמַעַבְדֵּי כְּשִׁמְחוֹן וְרוּחִין חֲדָתִין בְּתִרְתִּין וְכַתְלִין
וְכַתְלִתָּא שְׂבִישִׁין אֲשַׁבְעִין פִּיטוּרִין לָהּ וְכַמְנָרְתָּא דְּלֵעִילָא דִּיתְעַטְר כְּוֹלָא בְּקוּדֵשׁ
קִדְשֵׁינוּ דְּשִׁימִין וְסִימְנִין בְּגֹה כָּל עֲלָמִין בְּרָם עֲתִיק יִמִּין הֵלָא בְּטִישׁ בְּטִישִׁין
יְהִי רַעוּהָ דְּמִיָּה דִּיתְשִׁי עַל עֲמִיָּה דִּיתְעַנְגָּה לְשִׁמְיָה בְּמִתְלִין וְדִבְשִׁין

חֲסִידֵי לְדִירוֹמָא מְכַרְתָּא וְסִימְנִין עִם כְּהִמָּא בְּכַוְנָא חֲדָשִׁין בְּחִמְרָא
גּוֹ כְּפָא וּמִדְּחִי חֲסִידֵי לְחִירוֹס וְחִירוֹסָא לְהַתְקַפָּא חֲלִישִׁין לְעֵבִיד לְהוֹכְתִין בְּמִלִּין
יְקִירִין בְּשַׁבְעִין עֲטוּרִין דְּעַל גְּבִי תְּמִישִׁין שְׂכִינְתָּא תִתְעַטְר בְּשִׁית כְּהִמָּא לְסִטְרָא
בְּוִין תִּתְקַטְר וְזִינִין דְּכִישִׁין וְכִינְהוּ עֲלֵה חֲדָה לְמַבְעֵעַ עַל רְסוּתָא כְּדִיתָא
וְכִינְהוּ עֲתָא תִרִין יְהִינִין נְהִטָא פְתוּמִין וְכִינְהוּ מִשְׁחָא דִּיתָא דְּכִינְהוּ דִּיתָא דִּיתָא
וְכִינְהוּ כְּחִלָּה בְּגֹה בְּלִחְשִׁין הֵלָא כִימָא לִישִׁין וְכִינְהוּ דְּגִינִין דִּיתָהוֹן מִתְחִינִין
טְמִירִין וְכִינְהוּ חֲסִידֵי יִתְכַלֵּה בְּדִישִׁין וְלֵעִילָא בְּגֹה הֵלָא חֲסִידֵי דְּכִישִׁין
קִדְשֵׁינוּ וְאוֹמֵר מִזְמֹר לְדָוִד יִי רֹעִי לֵאמֹר חֲסִידֵי יוֹם הַשַּׁשׁ וְכִינְהוּ הַשְּׂבִיעִי
וּמְבָרֵךְ בְּאִימָה בּוֹרָא כְּרִי הַגָּבֹה בְּאִימָה חֲקִב וְרָעָה כְּוֹ וְשַׁבָּת קָדְשׁוֹ בְּאִימָה
וְכִינְהוּ הַנְּחִילָנוּ זְכָרוֹן לַמַּעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית תִּתְחַלֵּה לְמִקְרָא קִדְשׁ זָכָר לִי יִצְחָק

יְהִי רַעוּהָ
וְכִינְהוּ
חֲסִידֵי

וַיִּזְלַח חֹמֶר לִמַּה אֶתְקִין עֹרֹת הַלְבָּנָה שֶׁכָּח יִתְּנוּ לוֹ כָּל עֲנַף מִדֹּרֹם

תַּמְחִלָּת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְחוֹפִכִים וְחַיֹּת הַקֹּדֶשׁ ^{עַבְדֵי הַיָּדָיִם וְכָל הַיְּהוּדִים} לְהַלְחֵשׁ שֶׁכָּח מִכָּר ^{לְבַח וְכִסְלֵי וְחֹמֶר שֶׁמֶךְ יֵי אֵיכָנִי יִתְקַדֵּשׁ וְגוֹ}

הַמַּעֲשִׂים זְכָרִים הַשְּׂבִיעִי כֹחַ אֲנִתְעֵלָה וְיֵשֵׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ תַּמְחִלָּת עֲטָה לַיּוֹם
הַמְנוּחָה עֲכָב קָרָח לַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי דָּה שִׁיר שֶׁכָּח שְׁלִיִם הַשְּׂבִיעִי שִׁבּו שֶׁכָּח חֹל
מִכָּל מַלְאָכָתוֹ יוֹם הַשְּׂבִיעִי מִשְׁכָּח וְחוֹמֶר מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי לְפִיכָךְ
יִפְחָדוּ לֹא לְאִי־עוֹרֵי שֶׁכָּח וְיִקָּר וּגְדֻלָּה וְכָבוֹד יִתְּנוּ לְמֶלֶךְ יוֹעֵר כָּל הַמְנוּחָה
מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם שֶׁכָּח קֹדֶשׁ שֶׁמֶךְ יֵי אֵיכָנִי יִתְקַדֵּשׁ אֲזַכְרֶךְ
יִתְפָּאֵר מִלְכֵינוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל כָּל שֶׁכָּח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל

מִחוּרֵי חֹמֶר חֲשֵׁר יִצְרֵת הַמָּה יִפְחָדוֹךְ סֵלָה תַּתְּבַרֵךְ לְעַד עוֹרֵינוּ וְגוֹ וְיָתֵם
כַּסְבִּיל אֲחוּלֵי גַל־יִשְׂרָאֵל וְעוֹמְדִין וּמִתְבַּלְלִין מִגֵּן וּמִחַיָּה וְהַאֲקִדוּשׁ

וּבִרְכָּה אֲמִיצְעִית וְזוֹ הִיא יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ
כִּי עֲבָד כְּחֶמֶן קָרָאתָ לוֹ כְּלִיל תַּמְחִלָּת בְּרֹאשׁוֹ

נִתְּנָה בְּעַמְדוֹ לְפִנֵּיךְ עַל הָרִי שִׁנִּי לְוָחוֹת חֲכָבִים הוֹדִיָּה בִּיָּדוֹ וְכָל כְּבֹהֵן שְׁמִירָת
שֶׁכָּח אֲכֹן כְּתוּב בְּמִזְרָחֶיךָ וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׂבִיעִי לְעֵשׂוֹת אֶת הַשְּׂבִיעִי לְאִלָּתָם
בְּרִית עוֹלָם בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי הֵא לְעַלְמֵי כִּי שֶׁכָּח יָמִים עֲשֵׂה יֵי אֶת הַשְּׂמִיִם
אֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי שֶׁכָּח דִּינָפֶשׁ אִישׁ מִחוּ בְּמִלְכוּתְךָ מִלְכֵינוּ שׁוֹמְרֵי
שֶׁכָּח וְכָל קוֹרְאֵי עֲכָב עִם מִקְדָּשֵׁי שְׂבִיעִי אֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה נָח בְּמִנוּחֵינוּ

רִצָּה מוֹדִים שִׁים שְׁלוֹם וְחוֹשֵׁר שִׁי הַתַּמְלָה בְּקוֹל רִם בְּיָחִידָה אֲקִדוּשָׁה וּבִרְכָּת
כְּהִנִּים וּכְשִׁגּוּם הַתַּמְלָה חוֹמֶר קֹדֶשׁ תַּתְּקַבֵּל וּמוֹעֵד סֵת וְקוֹרִין בּוֹ זְבִי חֲדָם חִין
פּוֹחֲתִין מִהֵן וְחִין מוֹסִיפִין עַל יָאֵי וְהַמְסִיִּים שֶׁקָּרָא בְּתוֹרָה הוּא שֶׁמֶכֶטֶר בְּנִיָּא וְנִהְיָ

שִׁי הִיָּה אַחַד עוֹמֵד וְקוֹרָא גַּ כְּסוּקִי מִסּוּף הַפְּרָשָׁה שֶׁהַשְּׂלִים הַשְּׂבִיעִי וּמִבְּרֶךְ קוֹדֶם
קְרִיָּה בְּסֵת וְחוֹמֶר בְּרָכּוֹ אֶת יֵי הַמְּבֹרָךְ וְהַעֵם עוֹנִין בְּרוּךְ יֵי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם
וְעַד וְחוֹדֵר הַקּוֹרָא וְחוֹמֶר בְּאִי־מֶלֶךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנִתֵּן לָנוּ אֶת
תּוֹרָתוֹ בְּיָדֵינוּ כְּוֹתֵן הַתּוֹרָה וּכְשִׁגּוּם לְקָדוֹת מִבְּרֶךְ בְּאִי־מֶלֶךְ אֲשֶׁר כָּתֵן לָנוּ תּוֹרָת
חֲמַת וְחַיֵּי עוֹלָם כְּטַעַב בְּתוֹכֵנוּ בְּאִי כְּוֹתֵן הַתּוֹרָה וּכְשִׁגּוּם מִחוֹדֵר סֵת לְמִקְוָם

וְחוֹמֶר קֹדֶשׁ וּמִכְסִּיר בְּנִיָּא מִעֵינֵי הַפְּרָשָׁה וּמִבְּרֶךְ לְפָנֶיהָ בְּאִי־מֶלֶךְ אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנִיָּאִים טוֹבִים אֲרִצָּה בְּבִרְיָהֶם הַנֶּאֱמָרִים בְּחֲמַת בְּאִי הַבּוֹחֵר בְּתוֹרָה בְּמִשְׁה עֲבָדוֹ
וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנִיָּאֵי הַחֲמַת וְהַיָּדֶק וּכְשִׁמְשִׁים לְקָדוֹת הַהַפְּטָרָה מִבְּרֶךְ
בְּאִי־מֶלֶךְ יַעֲרֵר כָּל הָעוֹלָמִים הַיָּדִיק בְּכָל הַיּוֹרֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָר הַאֲוֹמֵר
אֲהַעֲשֶׂה הַמְּבֹרָךְ וְהַמְּקִיִּים אֲשֶׁר כָּל־בְּרִיֹת חֲמַת וְיָדֶק נֶחֱמֵן אֶתֶּה הוּא יֵי אֵיכָנִי

וְקָשִׁים לִיתֵנוּ מִלִּכְנוֹ וְעַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסִדֶיךָ עַל כֵּן
 חַיִּיבִים שְׂכָלָתָנוּ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שְׂנֵמָחַת בְּחַמֵּינוּ וְלִשְׁוֹן חֲשֵׁר שְׁמַת בְּתוֹךְ פִּינוֹ הֵן
 הֵם בְּרַנָּה יוֹדוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַיִּבְרָכֵנו אַתְּ שִׁמְךָ מִלִּכְנוֹ עַל רֹב־נְסִי פִלְאִיךָ בִּי כָל־מַהֲלָךְ יוֹדֶה
 וְכָל־לִשְׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח וְכָל־עֵיץ חַלִּיךְ תִּעֲמָה וְכָל־בָּרֶךְ לָךְ תִּבְרָע וְכָל־קוֹמָה לִמְכִּיךְ תִּשְׁתַּחֲוֶה
 וְתוֹדֶה וְכָל־הַלְבָבוֹת יִירְאוּךָ וְהַקְרָבִים וְהַכְלִיֹּת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ כַּדָּבָר שֶׁנֶּ' כָּל־עֲצָמוֹת
 תִּחְמַדְנָה יְיָ מִי כִמּוֹךְ מִיֵּיל עֲנִי מִחֲזַק מַמְנוֹ וְעִנִּי וְחִבּוֹן מִגֹּזְלוֹ שְׁוַעַת עֲנִיִּים אַתָּה
 תִּשְׁמַע יַעֲקֹב הָרִל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ וְכֹחֲמָר רִנְנוּ צְדִיקִים צִיִּי לִישָׁרִים נֶחֱוֶה תִּהְיֶה
 כִּפִּי יִשְׁרִים תִּתְרוֹמֵם וְבִדְבָרִי צְדִיקִים תִּתְבָּרֵךְ וְכָל־שְׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדֵּשׁ
 וְכִקְרָב בְּיוֹשִׁים תִּתְהַלָּל בְּמִקְדָּה־רַחוּת לְבָבוֹת עִמָּךְ כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
 יִתְפָּאֵר שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁכֵּן חֹבֶלֶת כָּל־הַיְצוּרִים לִמְכִּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשִׁבְחָה
 לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר וְלִכְבֹּד עַל כָּל־דְּבָרֵי שִׁירוֹת עֲמִילוֹת תִּשְׁבָּחוֹת דְּיוֹד כֵּךְ יִשְׂרָאֵל
 עֲבַדְךָ מְשִׁיחֶיךָ וְכִכֵּן יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלִּכְנוֹ הֲלֹא וְגו'
 עוֹמֵד שִׁי' וְחֹמֶת קָדִישׁ וְבִרְכּוֹ וְחֹמֶת בְּרַכּוֹת הַיּוֹמָר

וּבְהוֹשֵׁעַ עֲלֵה לְבָבְךָ

וְזֶהוּ שְׁחֹמְרִיךְ חֹמֶת בְּשִׁבְחוֹת וּבִימֵי טוֹבִים

בְּחַיִּי מִה' יוֹמָר חֹר וְבוֹרָא חֲשֵׁךְ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וְבוֹרָא אַתְּ הַכֹּל הַכֹּל אֱלֹהֵינוּ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּךָ
 וְהַכֹּל יִחְמְדוּ אֵיךְ קָדוֹשׁ כִּי־י' הַכֹּל יִרְוֹמְמוּךָ כִּלְה' יוֹמָר הַכֹּל הֲלֹא הַמּוֹתָה כָּל־יוֹם דְּלִתּוּהָ
 שְׁעֵרֵי מִזְרַח וּבֹקֶע חֲלוֹנֵי רִקִּיעַ מוֹצִיא חַמָּה מִמִּקְוָמָה וְלִבְנֵה מִמְלֹךְ שַׁבָּתָה וְמִחִיּוֹ
 לְעוֹלָם כּוֹלֵן וְלִיוֹשְׁבֵי שְׂבָרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים הִמְאִיר לְאֲדָמָה וְלָדָרִים עֲלִיָּה הִמְאִיר
 טוֹבוֹ כְּכִלּוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית מִה דְּבוֹ מַעֲשִׂיךָ יְיָ כּוֹלֵם בַּחֲכָמָה עֲשִׂית מִלְּחָמָה
 הַחֲרִץ קְנִינִיךְ הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם שָׁמוֹ לְבָדוֹ מֵאֵז הֲלֹא הַמְשׁוֹבַח הַמְּמוֹחַד וְהַמְּתַנַּשֵּׁח לְכִי
 וְטוֹב מִיָּמוֹת עוֹלָם אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלִּכְנוֹ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזִינוּ עוֹן
 מִשְׁגָּבֵינוּ מִגֵּן יִשְׁעִיט מִשְׁגָּב בְּעֵדֵינוּ אֵיךְ עָרוֹךְ לָךְ וְאֵיךְ זֹלָתְךָ אֶפֶס בְּלִתֵּן
 וְמִיָּוְמָה לָךְ אֵיךְ עָרוֹךְ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הֵנָּה וְאֵיךְ זֹלָתְךָ מִלִּכְנוֹ לֵחִי הַעוֹלָם
 הַבָּא אֶפֶס בְּלִתֵּךְ גּוֹאֲלֵינוּ לִיָּמוֹת הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְמִיָּוְמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְחַיִּית הַמְּתִיבִים
 אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ כִּפִּי כָל־הַנִּשְׁמָה בְּדָבָר
 וְטוֹבוֹ מִלֵּא עוֹלָם יַעֲתוֹת בְּכֹחַ סוֹבָבִים חֹמֶת הַמִּתְגַּאֲה עַל חֵיוֹת הַקָּדָשׁ וְזֶהוּ
 בְּכָבוֹד עַל הַמְּדַבֵּר עֲבוֹת וּמִישׁוֹר לְכִי כִסְאוֹ חֲסִד וְרַחֲמִים מִלֵּא בְּכָבוֹד
 טוֹבִים מִחֲלוֹת שְׂבָרָא אֱלֹהֵינוּ יִצְרָם בְּיַעֲתוֹת בְּכֹחַ וְכֹחַ שְׂכָל כָּח וְגִבּוֹרָה
 נִתְּנָה בָהֶם לֵהֱיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקִרְבֵּי תִבְלִי מִלְּחִים זִיו וּמִפִּיקִים נֹבֶה כֹּחַ
 זִיוֹם כָּל־הָעוֹלָם שְׂמִחִים בְּצִאֲתָם שְׂשִׁים בְּכּוֹחֵם עוֹשִׂים בְּחַיִּימָה דְּעוֹן קוֹנִיָּה
 פִּאֵר אֲבָדוֹ נֹתָנִים לְשִׁמוֹ אֱלֹהֵי אֲרֵנָה לְעֲזָרָה מִלְּכוּתוֹ קָדָשׁ לְשִׁמְשׁ

וְיִזְרַח חֹמֶר

שְׁכָל

תחדי נפשא ישר לן שופריה ונחדי ביקריה ויחדי לן סתריה דמתאמר בלחשי
גלי לן טעמי דבתרי סר נהמי דחנן חת בשמיה כפלא וקלישא צורא
דלעילא דביה חיי כלה דיתרבי חילא ותפק עד לישא חיו חדי חקלא בדיבור
ובקלא ומלילו מלא דחמא בלבושא קדם רבון עלמין במלין סתימין תגלוך
מתגמין ותימרון חיושא לעטר פתורא ברשא יקירא עמיקא וטמירא ולאו
מלתא חושא ואלין מליא יהון ברכיעיא ותמן מן שריא הלא הלא שמשא
רבו יתיר יסגי לעילא מן דרגי ויסב בת זוגיה דהות פרישא ואומ מזמור לאוי
י רועי לא חסר עד סוס ואומ דיאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום
ליני היום לא תמלאוהו בשדה ראו כי יי נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם
ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו לא יצא איש ממקומו ביום השביעי וישבתו
העם ביום השביעי אם תשיב משבת רגליך עשות חפצך ביום קדשי וקראת
לשבת עבד לקדוש יי מכובר וכבדו מעשות דכרך ממנוא חפצך ודבר דבר
חז תתעלה עלי יי והרכבותיך על צמתי ארץ והחכלתיך נחלת יעקב חכך כי יי ודבר
כה חמר יי שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות
חשרי חנוש יעשה זאת ובן חדם יחזיק בה שומר שבת מחסל ושומר ידו מעשות כל רע
ואי חמר בן הנכר הנלוה לא יי לחמר הבדל בילני יי מעל עמו ואי חמר הסלים הן חכי
עין יבש כי כה חמר יי לסריסים חשר ישמרו חת שבתתי ובהרו באשר חפצתי ומחזיקים
בבריתי ונתתי להם בתי ובחומותי וישם טוב מבנים ומבנות שם עולם חתן לו אשר לא
יכלת ובני הנכר הנלוים עלי יי לשרתו ולאהבה חת שם יי להיות לו לעבדים כל שומר
שבת מחסלו ומחזיקים בבריתי והביאותם לא הר קדשי ושמחתם בבית תפילתי עולותיהם
אזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים נאם יי אלהים מקבץ
נחמי ישראל עוד הקבץ עליו לנקבציו על כן ברח יי את יום השבת ויקדשהו
כוס ישועות חשא ובשם יי חקראי הודו לי כי טוב כי לעולם חסדו בייגמה בורא פרי
הגפן וישרבונה ואחיל ברכת בפה תסמא קידושא רבא ובעד אלך יסעוד
והדי לקידוש דינא לא יפון לא במקום הסעודה וכשבגמ הסעודה כשבא לטול
ידיו אחר הסעודה אומ יי חסדי חנא לגבי חמא מנא לסטרא חורא דלית ביה
מששא חזמין בתלתא בכסא דבדכתיא לעילת עילתא פנתיקא קדישא
ויברך ברכת המזון תפלת מברכה שדשבת אומ מזמור
מה ידידות וידבר יי למשה לחמר יי את בני ישראל ואמרת להם את קרבני וערבה ליני
ועומד שני ואומ חשרי יושבי וגו' תהלה לאוד ובא לציון ומזמור שיר ליום השבת
חין קדוש כיין חין כלהינו וקדיש ומעלי סת וקורין בו ג בני אדם מפרשת שבת הבאה

לג
סעודה
שדשבת
עבד
עין
ג

אנחנו נכנס דברך ודבר אחד מדברך אחר לא ישוב ריקם כי אמלך רחמן ורחמן אתה
בחי' הא' רחמן בכל דבריו רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלוה' כפ' ש'
תושבי' במהרה בימינו באי' מ' שמה ציון בבניה' שמה'ינו יי' אלהינו באליהו
הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבוא ויגל' לצינו על כפחו' לא ישוב ער
ולא יחלו עוד חחרים את כבודו כי בשם קדשך נשבעת' לו שלא תכבה ב'ו לעולם ועד
באי' מגן דוד על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום המנוח השביעי
הזה שנתת לנו יי' אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת ועל הכל יי' אלהינו אנו
מודים לך ומברכים את שמך יתברך שמך בפה כל חי תמיד לעולם ועד באי' מקדש
השבת חמק ואם חל' יום טובא רח להיות בשבת מזכיר ענין היום בצרכה
זו בדרך שמזכיר בתפלה

תפלת מוסף

חונן חשרי ושב ביתי
מגן ומחיה והא' הקדוש
לבושה צוה' על הר סיני מצות שבת עבור
אשר ובו צויתנו יי' אלהינו להקריב לך קרבן מוסף בראי' יהי רצון ורחמים
מלפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו שתעלינו לארצנו ותטעינו בגבולינו דשם לעשה
לפניך את קרבנות חובתינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן ואת מוסף יום
המנוח השביעי הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו
בתורתך עלידי' משה עבדך כאמור וביום השבת שני כפשים בני שנה תמימים
ושני עשרים פלות מנחה בלולה בשמן זכוכי' עלת שבת בשבת על עולת התמיד
אנסכה' לא נתתו אלהינו לגוי' הארצות ולא הנחלתו מלכינו לעובדי פסילים גם
במנוחתו לא ישכנו ערלים לבית ישראל עמך נתתו דרע ישראל אשד כם בארצ
חמדת ימים חונן קדחת' אלהי' וז' חבו רצה נא במנוחתינו רצה מודים שים שלום
וחזר ש' ומתפלל בקול רם בדרך שטשה בשחרית ואומ' בכל יום שיש בו

מוסף במקום נקדישך כהתר יתנו לך יי' אלהינו מלאכים המוני מעלה ועמך
ישראל קבוצי' מטה יחיד לך קדושה ישלשו אפן כתוב על ידי נביאך וקרא זה אלהי אמר
קדוש קק יי' צבאות מלא כל הארץ כבודו כבודו והודו ויתם כסבילה
בזימרה ברכת כהנים ואומ' קדיש' תתקבל איין קדוש כיין איין כלהינו וסטום
הקטרת וקדיש' על ישראל ועלינו לשבח והולכין לשלום
ואעלם חן כמח ואגב חן יקדש לילה אסבת כדאך ואגב חן יבדך עלי' אגמן יום אסבה
קבל חן יסעוד סעודה שניה וצפה דאך חן יגבל כוס של ברכה וימליה גפן
ואומ' זה הביוט תחלה וזהו אסור לסעודתא צמר שבתא וזה זמין לה
השתא עתיקא קדישא כהוריה ישראל כה בקדושא רבא ומחמרא טבא דכ
תחדי מסא

כ"ב
חגיגות
לילה

יוסף בן יועזר אדש צרידה חומ יד' ביתך בית ועד לחכמים והו' מתחבבך בעמך רבליה
 ושותה בצמחה את דבריהם' ויוסף בן יוחנן איש ירושלם חומ יד' ביתך פתוח
 לרווחה ויהיו עניים בני ביתך ולמד את כל בני ביתך ענוה וא' תרבה שיחה עם האשה באשת
 אמרו קל וחומר באשת חבירו' מכאן אמרו חכמים כל המרבה שיחה עם האשה גורם
 רעה לעצמו ובטל מדברי תורה וסופו יירש גהנם' יהושוע בן פרחיה ונתני הארכלי
 קיבלו מהם' יהושוע בן פרחיה חומ עשה לך רב וקנה לך חבר והו' דן את כל האדם לכף
 זכות' ונתני הארכלי חומ הרחק משכך רע וא' תתחבר לרשע וא' תתיאש מן הפרענות'
 יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קיבלו מהם' יהודה בן טבאי חומ א' תעש
 עצמך בעורכי הד'נים וכשיהיו בעלי הדין עומדין לפניך יהיו בעיניך כרשעים שלא
 קיבלו עליהם את הדין וכשנפטרין מלפניך יהיו בעיניך כזכאים שקיבלו עליהם את הדין'
 ושמעון בן שטח חומ הו' מרבה לחקור את העדים והו' זהיר בדבריו שמה מתוכן
 ילמדו לשקרי' שמעיה ואבטליון קיבלו מהם' שמעיה חומ אהוב את המלאכה
 ושנוא את הדבנות וא' תתורע לרשות' ואבטליון חומ חכמים הזהרין בדבריהם שמא
 תחובו חובת גלות ותגלו למקום המים הרעים וישתו התלמידים הבאים אחריהם וימותו
 ונמצא שם שמים מתחללי' הלל ושמואי קיבלו מהם' הלל חומ הו' בתלמידיו
 שלא הרק אהב שלום ורודף שלום אהב את הבריות ומקרבן לתורה' הוא היה אומר
 נבד שמא אבד שמיה' ודלא מוסף יסף' ודלא יליף קטלא חייב' ודאשתמש בתגא חלף'
 הוא היה חומ אם איך חני לי מי לי' ובשחני לעצמי מה חני' ואם לא עכשיו חימתי'
 שמואי חומ עשה תורתך קבע' אמור מעט ועשה הרבה' והו' מקביל את כל האדם
 בסדר פנים יפות' רבן גמליא חומ עשה לך רב והסתלק מן הספק' וא' תרבה לעשר
 חומדות' שמעון בנו חומ כל ימי גדלותי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב אלא
 שתיקה' ולא המדרש הוא העיקר לא המעשה' וכל המרבה דברים מביא חטא'
 רבן שמעון בן גמליא חומ על שלשה דברים העולם עומד על הדין ועל האמת ועל השלום
 שכ' אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם'

פרק שני

רבי חומ איזו הייך דרך ישרה שיבור לו האדם כל שהיא
 תפארת לעושה ותפארת לו מן האדם' והו' זהיר במצוה קלה כבחמורה' שאין אתה יודע
 מתן שכרן של מצוות' והו' מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה' ושכר עבירה כנגד הפסדה'
 הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה' דעמה למעלה ממך' עין רואה ואוזן
 שומעת' וכל מעשיך בספר נכתבים' רבן גמליא בנו של ר' יהודה הנשיא
 חומ יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ ש' גיעת שניהם משכחת עון' וכל תורה שאין עמה
 מלאכה סופה בטילה וגוררת עון' וכל העמלים עם הצבור יהיו עמלים עמהם לעם שמים'

למלכות
 שמים
 מקדש
 לו לאדם
 למלכות
 עשרה

בבית
 מלכות
 בלתי
 שמים

הענין
 של
 הפסד
 שמים
 נפש
 תורה
 פקידות

הוא
 דבר
 פקידות

וכשגומדין לקרות בס' מברך למלך ולקהל ומחזירו למקומו וחוז' קדיש' ועומדין ומתפללין
 מגן ומחיה והאקדוש' וברכה אמצעית' אתה אהר' אשמך אהר' וכי
 כעמך ישראל גוי אהר' צהר' תפארת גדולה זעזע' יטעה מנוחה וקדושה לעמך ברתה
 אברהם יגל יצחק ירנן יעקב וכו' ינוחו בו מנוחת אהבה ונדבה מנוחת חמת ואמונה מנוחת
 שלום השקט וזכרון מנוחה שלימה שאתה הוא רישה בה יכירו בעך וידעו כי מאתך היא מנוחתם
 ועל מנוחתם יקיישו את שמך' וברצונך הנה לנו חבינו זלתי יצלה ויגן ביום מנוחתנו
 אלהי וג' אבו רצה נח במנוחתנו' רצה מורים' שים שלום' וחוזר ש"צ התפלה בקול
 רם בדיבור אקדוש' וחזן נשיאת כפים במנוחה' וכשגומ' התפלה חוז' יצחק
 כהר' אל משפטיך תהום רצה אדם ובהמה תושיע יי' יצחק חלהים עב' מרום
 אשר עשית גדולות חלהים מי כמוך' יצחק חלהים ותורתך חמת'

וכל יום שחזן בו כפלת חפים כנגדו בשבת אפילו במנוחה' כגון מנחת המזבח חזן ערב חנוכה ופורים' חזן חנוכה יצחק במנוחה'
 וחוז' מטום הקטרת' הללויה חודה יצ בכל לב' וחוז' קדיש' על ישראל' והולכין לשלום'
 לסעודה שלישית שלשבת' לשער חנני' יאמ' בפוס מלח יי' בידן' סימ' בייחוק לריח'

בני היכלא רכסיפין למחזי דיו דעיר חנפין'
 יהון ה'א' ב'ה' ת'א' וכו' מלכא בגלופין' יצו לח'א' ב'ה'א' ד'ע'א' בני עירין דכל'
 גרפין' ח'יו השת'א' ב'ה'א' ש'ע'ת'א' ר'בה ר'ע'א' דלית דעפין' קריבו ל' ח'זו חילי דלית
 י'נין דתקיפין' ל'כר דטלין' אלא ע'לין' ה'ני כלבי דח'יפין' ו'א' ח'זמין' ע'תיק' ו'מין'
 למ'צ'ה ע'י יהון ח'לפין' ר'עו ח'ליה דג'לי ל'יה' ל'ט'ל'א בכל קלפין' י'שו' ל'ון'
 ב'וקב'יהון' ו'י'ט'מ'רין ב'גו כיפין' א'רי השת'א' ב'מנח'ת'א' ב'ח'ז'ת'א' ד'ע'יר חנפין'
 וחוז' ו'י'ח'מ'ר מ'שה ח'כלוהו ה'יום וגו' ר'חו כי י'י נתן ל'כס השבת וגו' ויברך ב'טה' וישלם
 סעודתו כמו שעשה בשחרית' ואסתקנו אנח'ס חן יקרו פרק'

מן מסכת חבות בע' יצלות אמרה יום אסבת'
 חן ראש חדש' לא'ה'ן ימי שמחה' ואלו הן' **פרק ראשון**
 ולא יגוז ירא פ'יום טוב'

משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושוע ויהושוע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים
 מסרה לחנני' כנסת הגדולה' והם אמרו שלשה דברים' היו מתונים ביי' והעמידו תלמידים
 הרבה ועשו סג' לתורה' שמעון הצדיק הוא היה משידי חנני' כנסת הגדולה הוא
 היה חוז' על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות החסדים'
 חנני' גטס חיש שוכו קיבל משמעון הצדיק הוא היה חוז' א תהיו כעבדים המשמשי' את הרב
 על מנת לקבל פרס' א' ח'ז' עבדים המשמשי' את הרב על מנת שלא לקבל פרס' ויהי מורא
 שמים עליכם' יוסי בן יועזר חיש צדיקה ויוסף בן יוחנן חיש ירושלם קיבלו ממנו
 יוסי בן

זהיר בגחלתן שלא תכזה שנשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ולא שדך
לחישת שרף וכל דבריהם כגחלי אש יא' ה' יהושוע חזק עין הרע ויצד הרע
ושנאת הבריות מוציאין את האדם מן העולם יב' ה' יוסי חזק יהי ממוץ חב' דרך
חביב עליך כשליך והתקן עצמך ללמוד תורה שחינה ירושה לך וכל מעשיך יהיו לשם שמים
יג' ה' שמעון חזק הוי זהיר בקרית שמע ובתבלה וכשאתה מתפלל לא תעש תפלתך
קבע' לא תפלה ותחנונים לפני המקום שכ' כי חנוך ורחום הוא ארך אפים ורב חסד וניחם
על הרעה וא' תהי רשע בפני עצמך יד' ה' לעזר חזק הוי שקוף ללמוד תורה
ודעמה שתשיב לאמיקדוה ודע לפני מי אתה עמל' ונחמן הוא בעל מלאכתך שישלם
לך שכר פעולתך טו' ה' טרפז חזק היום קצר והמלאכה מרובה והפועלים
עצלים והשכר מרובה ובעל הבית דוחק יו' הוא היה חזק לא עליך המלאכה
לגמור ולא אתה בן חורץ ליבטל ממנה ואם למדת תורה הרבה נותנים לך שכר הדנה ונחמן
הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך ודע מתן שכר של צדיקים לעתיד לבוא
מרק שרישי עקביה בן מהללל אומר הסתכל

לקדושה
בשמונה

שמונה

שמונה
שמונה
שמונה
שמונה

בשלשה דברים וחי אתה בח לידי עבירה יא' מתיין באתה ולאין אתה הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון מתיין באתה
מטפה סרוחה ולאין אתה הולך למקום עמר רמה ותולעה ולפני מי אתה עתיד ליתן
דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים ה' ב' ה' חנינא סגן הכהנים חזק הוי
מתפלל בשלומה של מלכות שאמלא מורחה של מלכות איש את דעהו חיים בלעו ה'
חנינא בן תרדיון חזק שנים שיושבין ודין ביניהן דברי תורה הרי זה מושב לעים ש' ונמושב
לעים לא ישב' אבל שנים שיושבין ויש ביניהן דברי תורה שכינה שרויה ביניהם ש' חז'
נדברו יראי יי' איש אל דעהו ויקשבי יי' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו לירא יי' ולא ישבי שמו'
אין כל אה שנים מנין שאכלו אחד שיושב ועוסק בתורה שה' קובע לו שכר שנאמר ישב
בדד וירום כי נטל עליו ג' ה' שמעון חזק שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו
עליו דברי תורה כאלו אכלו מזבחי מתים שנ' כי כל שלחנות מלחו קיח צואה בלי מקום
אכל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה כאלו אכלו משלחנו של מקום
שנ' וידבר חלי זה השלחן אשר לפני יי' ה' חנינא בן חבינא חזק הניעור בלילה
והמהלך בדרך יחיד והמפגה לבו לבטלה הרי זה מתחייב בנפשו ה' ה' נחניא בן
הקנה חזק כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ וכל
המורק ממנו עול תורה נותנין עליו עול מלכות ועול דרך ארץ ה' חלפתא חזק
כפר חנניה חזק עשרה שיושבין ועוסקין בתורה שכינה שרויה ביניהן שנ' אהים נצב
בעדת א' ומנין אכל חמשה שנ' ואבודתו על ארץ יסדה ומנין אכל שלשה שנאמר

ורמי לין לפטור
שמונה
שמונה
שמונה
שמונה

שזכות חבותם מסייעתן וצדקתם עומדת לעד וחתם מעלה חני עליכם שפר כאל עשיתם
ג היו זהירין בלשות שאין מקדבין לו לאדם אף לעורך עצמן כדאין כחובבין
בשעת הכחתן ואין עומדין לאדם בשעת דחק 4 הוא היה אומ' עשה רצונו כדצונך
כדי שיעשה רצונך כדצונו בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך
הכלל אומ' אתפדוש מן הצבור וא' תאמן בעצמך עד יום מותך וא' תדון את חברך עד
שתגיע למקומו וא' תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שקופו להשמע וא' תאמר לפשטא פכה
אשנה שמוא לאתפנה 5 הוא היה אומ' אין בור' ירא חטא' ולא עם הארץ חסיד'
ולא הבישן למד' ולא הקפדן מלמד' ולא כל המדע' בסחורה מחכים' ובמקום שאין אנשים
השתדל להיות איש 6 חף הוא ראה גלגולת אחת שצפה על פני המים אמר לה
על האטפת חטפוך וסוף מטיפיך יטופון 7 הוא היה אומ' מרבה בשר מרבה
רמה' מרבה כבשים מרבה דאגה' מרבה נשים מרבה כשפים' מרבה שפחות מרבה זמנה'
מרבה עבדים מרבה גזל' מרבה תורה מרבה חיים' מרבה ישיבה מרבה חכמה' מרבה עצה
מרבה תבונה' מרבה צדקה מרבה שלום' קנה שם טוב קנה לעצמו' קנה לו דברי תורה
קנה לו חיי העולם הבא 8 רבן יוחנן בן זכאי קיבל מהלל ומשמאי' הוא היה
אומ' אם למדת תורה הרבה א' תחדיק טובה לעצמך כי לכך נוצרת' חמשה
תלמידים היו לו לרבן 9 יוחנן בן זכאי וא' הן' ר' אעזר בן הרקנוס' ור' יהושוע בן חנניה
ור' יוסי הכהן' ור' שמעון בן נתנאל' ור' אעזר בן ערך' הוא היה מוכה שבחן חליעזל
בן הורקנוס בורסיד שאינו מאבד טפה' יהושוע בן חנניה אשרי' יולדתו' יוסי הכהן חסיד'
שמעון בן נתנאל ירא חטא' אעזר בן ערך מעין המתגבר' הוא היה אומ' אם יהיו
כל חכמי ישראל בכף מאזנים וא' אעזר בן הורקנוס בכף שניה מכריע הוא את כולם'
אבא שאול משמו אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים וא' אעזר בן הורקנוס חף עמהם
וא' אעזר בן ערך בכף שניה מכריע את הוא כולם' 10 אמר להם צאו וראו
איזו היא דרך ישראל שיבקבה האדם' ר' אעזר אומ' עין טובה' ר' יהושע אומ' חבר טוב
ר' יוסי אומ' שכן טוב' ר' שמעון אומ' הרוחה את הנולד' ר' אעזר אומ' לב טוב' אמר להם
רוחה אני את דברי אעזר בן ערך מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם' אמר להם צאו
וראו איזו היא דרך רעה שיתרחק ממנה האדם' ר' אעזר אומ' עין רעה' ר' יהושע אומ'
חבר רע' ר' יוסי אומ' שכן רע' ר' שמעון אומ' הלוא ואינו משלם' אחא הלוא מן הארץ
כלוא מן המקום שנ' לוא רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן' ר' אעזר אומ' לב רע'
אמר להם רוחה אני את דברי אעזר בן ערך מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם'
הם אמרו שלשה דברים' ר' אעזר אומ' היכבוד חברך חביב עליך כשלך' וא'
תהי כוח לכעוס' ושוב יום אחד לפני מיתתך' והוי מתחמם כנגד אורן של חכמים' והו'

מלכות
שכחה
רשות
לעשות
הכל
והזהירות
שישמו
מהות
הדין
עמדם

הכלל

שם גרמא
לן שפיוסמלי
אחרון שכל
ימי שיכורה
היתה מחבבת
לכתי מדינות
שיבסן
החמס על
העובר ההוא
שידיה תכס

שהכל
תלוי
בכל

שאין הדם
יודע איזה
יום ימות נמצא כל ימיו בתשובה

זהיר

אֶרֶץ אִם אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ אֵין תּוֹרָה אִם אֵין חֲכָמָה אֵין יְרָאָה אִם אֵין יְרָאָה אֵין
חֲכָמָה אִם אֵין בִּינָה אֵין דַּעַת אִם אֵין דַּעַת אֵין בִּינָה אִם אֵין קָמָה אֵין תּוֹרָה
אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קָמָה הוּא הִיא אֹמֶר כָּל שְׂחָכְמוֹת מְרֻבָּה מַמְעִשִׁין לִמְנָה
הוּא דוֹמָה לֵאמֹר שְׂעֻנְפִין מְרֻבִּין וְשִׁרְשֵׁין מוֹעֲטִין וְהַרְוֹחַ בָּהֶם וְעוֹקְרֵתוֹ וְהוֹפְכֵתוֹ
עַל פְּנֵיו שֶׁנֶּה וְהִיא כְּעֶדְעֶר בְּעֶרְבָה וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יָבֹא טוֹב וְשָׂכָן חֲרָדִים בְּמִדְבָּר
אֶרֶץ מִלְחָה וְלֹא תִשָּׁב אֲבָל כָּל שְׂמֻעָתוֹ מְרֻבִּין מִחֲכָמָתוֹ לֵמַה הוּא דוֹמָה
לֵאמֹר שְׂעֻנְפִין מוֹעֲטִים וְשִׁרְשֵׁין מְרֻבִּים שֶׁאֵמְלֹו כָּל הָרוּחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בָּאוֹת
וְנוֹשְׁבוֹת בּוֹ אֵין מַזִּיזוֹת חוּטֵי מִמְקוֹמוֹ שֶׁנֶּה וְהִיא כְּעֶץ שֶׁתּוֹלַע עַל מֵים וְעַל יוֹבֵל
יִשְׁלַח שִׁרְשֵׁין וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יָבֹא חוֹם וְהִיא עֲלֵהוּ רַעֲנָן וּבִשְׁנַת בְּצוּרָתָהּ לֹא יִדָּאָג
וְלֹא יִמָּשׁ מַעֲשוֹת פְּרִי יָח אֶעֱזֹר חֲסִמָּה חוֹמָה קִינִין וּפִתְחֵי נֶדֶה הֵן הֵן גּוֹפִי
הַלְבוֹת וְתַקּוּפוֹת וּבִימָטָרִיחוֹת פִּרְדָּחוֹת לִחֲכָמָה

פרק רביעי

בֶּן דוֹמָה חוֹמָה אֵיזָהוּ חֲכָם הַלָּמָד מִכָּל אִדָּם שֶׁנֶּה

מִכָּל מִלְמָדֵי הַשִּׁבְלֵתִי אֵיזָהוּ בָּבוֹר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יָצְרוֹ שֶׁנֶּה טוֹב אֶרֶץ אִפִּים מִגְבוּר וּמוֹשֵׁל
בְּרוּחוֹ מִלּוֹכַד עִיר אֵיזָהוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמִיחַ בְּחֻלְקוֹ שֶׁנֶּה יָגִיעַ כַּמֶּךָ כִּי תִאֲכַל אֶשְׁרִיךְ וְטוֹב לֵךְ
אֶשְׁרִיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְטוֹב לֵךְ לְעוֹלָם הַבָּא אֵיזָהוּ מְכֻבָּד הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת שֶׁנֶּה
כִּי מְכַבְּדֵי אֲבָדִי וְכֹתִי יִקְלֹוּ בֶּן עֲזָחִי חוֹמָה הוּא דֶּקֶן לְמַצוֹה קֵלָה כְּבַח מוֹרָה וְבִרְחָה
מִן הָעֲבִירָה שֶׁמַּצוֹה גּוֹרֶדֶת מַצוֹה וְעֲבִירָה גּוֹרֶדֶת עֲבִירָה שֶׁשֶּׁכֶר מַצוֹה מַצוֹה וְשֶׁכֶר
עֲבִירָה עֲבִירָה הוּא הִיא חוֹמָה אֵתֵי בֶז לְכָל אִדָּם וְאֵתֵי מַפְלִיגָה לְכָל דָּבָר שֶׁאֵין
לֵךְ שֶׁחֵץ לֹא שְׁעָה וְאֵין לֵךְ דָּבָר שֶׁאֵין לוֹ מִקּוֹם י לֵיטָם אִישׁ יִבְנֶה חוֹמָה מֵאֶחָד
מֵאֶחָד הוּא שֶׁכָּל רוּחַ שֶׁתִּקּוֹת חֲנוּשׁ רֵמָה י יוֹחֲנָן בֶּן בְּרוּקָה חוֹמָה כָּל הַמַּחֲלָל שֶׁסָּם שְׁמִים בְּסֹתֵר
נִפְרָעִין מִמֶּנּוּ בְּגִלּוֹי אֶחָד שׁוֹבֵג וְאֶחָד מַזִּיד בְּחִילּוֹל הַשֵּׁם הִי יִשְׁמַעְיָא בְּכֹן חוֹמָה
הַלָּמָד עַל מִנְתֵּי לִלְמֹד מִסְפִּיקִין בִּידֵי לִלְמֹד וְלִלְמֹד עַל מִנְתֵּי לַעֲשׂוֹת מִסְפִּיקִין בִּידֵי
לִלְמֹד וְלִלְמֹד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת י צִדּוֹק חוֹמָה אֵתֵעִשׂ עֲטָרָה לְהַתְגַּדֵּל בְּהֵם וְלֵאמֹר
קִרְדוֹם לְחִמּוֹר בְּהֵם וְכֵךְ הִיא הַלֵּל חוֹמָה וְדֹחַ שֶׁתִּמַּשׁ בְּתֵגָא חֲלָף הִיא לְמַדָּת כָּל הַנֶּהֱכָה
מִדְּבָרֵי תּוֹרָה נוֹטֵל חֵץ מִן הָעוֹלָם י יוֹסֵף חוֹמָה כָּל הַמְכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה גּוֹפֵן
מִכּוֹבָד עַל הַבְּרִיּוֹת וְכָל הַמַּחֲלָל אֶת הַתּוֹרָה גּוֹפֵן מִחֻלּוֹל עַל הַבְּרִיּוֹת י יִשְׁמַעְיָא
חוֹמָה הַחוּשֶׁךְ עֵצְמוֹ מִן הָרֶדֶךְ מִדֶּק מִמֶּנּוּ חִיבָה וּבְזָל וְשִׁבּוּעַת שׁוֹא וְהַגֵּם לָבוֹ בְּהוֹרָאָה שׁוֹא
רֶשַׁע וּבֶסֶד רוּחַ הוּא הִיא חוֹמָה אֵתֵי דֶקֶן יִחִידִי שֶׁאֵין דֶּקֶן יִחִידִי אֵלָּא אֶחָד וְאֵלָּא תַחֲמַר
קָבֵל דַּעַתִּי שֶׁהֵן רִשְׁחִים וְלֹא אֵתֵי ט יוֹנָתָן חוֹמָה כָּל הַמְקִיִּים אֶת הַתּוֹרָה
מַעֲוֵנִי סוּפוֹ לֵקִי יֵמָה מַעֲוֹשֶׁר וְכָל הַמְבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה מַעֲוֹשֶׁר סוּפוֹ לְבַטֵּל מַעֲוֵנִי
י מִחִיר חוֹמָה הוּא מִמַּעַט בַּעֲסָק וְעַסּוֹק בְּתוֹרָה וְהוּא שֶׁכָּל רוּחַ בִּפְנֵי כָּל אִדָּם

בֶּן דוֹמָה
וּבֶן עֲזָחִי
שֶׁנֶּה י
שְׂמֻעָתוֹ
וְלֵאמֹר
שֶׁנֶּה
הַמְכַבֵּד
יִשְׁמַעְיָא
נִפְרָעִין
עַל שֵׁם
הַבְּרִיּוֹת

בקרוב אלהים יסמוט. ומנין אפלו שנים שנ' אדברו ידא' יי' חיש אדעו ויקשבו יי' וישמע
ויכתבו וי' ומנין אפלו אחד שנ' בכל המקום אשר אדכיר את שמי אבוא איד' ובדברתי י'
א' אעזר חיש בדתותא אומ' תן לו משלו שאתה ושלך שלו זכן בדוד הוא אומ'
כי ממך הכל ומידך נתנו לך. א' שמעון אומ' המהלך בדרך ושונה ומפסיק ממשנתו
ואומ' מה נחה אילן זה ומה נחה ניר זה מעלה עליו הכת כל אומ' מתחייב בנפשו ח'
א' דוסתחי ב' ינאי אדא משום א' מאיד אומ' כל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו
הכת כל אומ' מתחייב בנפשו שנ' רק השמר לך ושמור נפשך מאד פק תשכח את הדברים
אשר ראוי עיניך. יטל אפלו תתקף עליו משנתו תל' ופן יסורו מלכבד כל ימי חייו. הא'
אינו מתחייב בנפשו ע' שישב ויסידם מלכו. ט' א' חניה בן דוסא אומ' כל
שיראת חטאון קודמות לחכמותו חכמותו מתקיימות. וכל שחכמותו קודמת ליראת
חטאון איז חכמותו מתקיימת. הוא היה אומ' כל שמעשיו מרובין מחכמותו חכמותו
מתקיימות וכל שחכמותו מרובה ממעשיו איז חכמותו מתקיימת. הוא היה אומ'
כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו. וכל שאין רוח הבריות נוחה
הימנו איז רוח המקום נוחה הימנו. א' דוסא בן הרביעס אומ' שינה שלשחלית
וייז שלצהדים ושיחת הילדים ושיבת בת בנפשות שלעמי האדץ מוסיחין את האדם
מן העולם. יא' א' אעזר המורעי אומ' המחלל את הקדשים והמבזה את
המועדות והמלביץ פני חבירו בדבים והמפר בריתו שלא ברהם חביו והמגלה פנים
בתורה שלא בהלכה אעפ' שיש בידו תורה ומעשים טובים איז לו חלק לעולם הבא.
יב' א' ישמעאל אומ' הוי קל לראש ונוח לתשחורת והוי מקביל את כל האדם
בשמחה. יג' א' עקיבה אומ' שחוק וקלות ראש מרגילין את האדם לערוה.
מפורת סיג לתורה מעשרות סיג לעושר. נדרים סיג לפרישות סיג לחבמה שתליקה
הוא היה אומ' חביב אדם שנכדא בצלם חיבה יתירה נודעת לו שנכדא
בצלם שנ' כי בצלם אלהים עשה את האדם. חביבין ישראל שנקראו בנים למקום
חיבה יתירה נודעת להם שנקראו בנים למקום שנ' בנים אתם ליה' אלהיכם. חביבין
ישראל שניתן להם כלי חמדה חיבה יתירה נודעת להם שניתן להם כלי חמדה שבו
נברא העולם שנ' כי לקח טוב נתתי תורת א' אעזרבו. טו' הכל יספוי
והרשות נתונה ובטוב העולם נידון והכל לפי רוב המעשה. יו' הוא היה
אומ' הכל נתון בעירבון ומצודה פרוקה על כל החיים והחנות פתוחה והחנוכי מקיף
והפינקס פתוחה והיד כותבת וכל תרומה ללות יבוא וילוה' והגבאי מחזרין תדיר
בכל יום ונפרעין מן האדם מדעתו ושלא מדעתו ויש להם עלמה שיסמוכו והכל
מתוקן לסעודה. יז' א' אעזר בן עזריה אומ' אם איז תורה איז דרך

ישכחה
בעל כרחו
לפני
שחמורה
עליו

עודך בתחלה
בחור הוי קל
לבוראך
וגם בקטנותך
היה טוב לו
לתשחורת
לשון עקבה
מן הילדות
והשחירות

שכל ישראל
עירבין זה
לזה

פרק חמישי

בעשרה מאמדות כבודא העולם ומהלל והלל
במאמר אחד יכול להבראות לא להפרע מז' הדישנים

ויהי עתה
ויהי עתה
ויהי עתה

שמאבדין את העולם שנברא בעשרה מאמדות וליתן שכר טוב לעדיקים שמקיימין
את העולם שנברא בעשרה מאמדות ב עשרה דורות מאדם ועד ברא
להודיע כמה חרף חפץ לפקדו שכל הדורות היו מכעיסין ובאין עד שהביא עליהם חורבן
המבול עשרה דורות מנח עד אברהם להודיע כמה חרף חפץ לפקדו שכל הדורות
היו מכעיסין ובאין עד שבא אברהם אבינו וקיבל שכר כולם ג עשרה נסיונות
בהנסה אברהם אבינו ועמד בכולם להודיע כמה חפץ לבנותו שלאברהם אבינו ד

עשרה נסים נעשו לחבולתו במצרים ועשרה עלהים עשר מכות הביא ה' על המצרים
במצרים ועשרה עלהים עשרה נסיונות נסו אבותינו את המקום במדבר שב' ונסו אותם
זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי ה עשרה נסים נעשו לחבולתו בבית המקדש
לא הפילה אשה מריח בשר הקדש ולא הריח בשר הקדש מעולם ולא נראה זבוב בבית
המטבחים ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים ולא כבו הגשמים אש שלעצי המערבה
ולא נצחה הלווא את עמוד העשן ולא נמצא פסול בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים
עומדים צמחים ומשתחווים דווחים ולא הזיק נחש ועקרב בירושלם מעולם ולא אמר
אדם לחבירו צר לי המקום שאליך בירושלם ו עשרה דברים נבראו בערב

עשרה דברים
שלא נבראו
ביום הראשון
ביום השני
ביום השלישי
ביום הרביעי
ביום החמישי
ביום הששי
ביום השבת

שבת בין השמשות וא' הק' פי הארץ ופי הבאר ופי האותן והקשת והמץ והמטה והשמיר
והכתב והמכתב והלוחות ויש אומרים חף המזיקין וקבורתו של משה ואילו שלאברהם
אבינו ויש אומרים חף צבת בצבת עשויה ז שבעה דברים נבראו בגולם
ושבעה בחכם חכם אינו מדבר בפני מי שהוא גדול ממנו בחכמה ובמנין ואינו נכנס
לתוך דברי חבירו ואינו נבהל להשיב שוא ומשיב שומע ומוסיף שוא בענין ומשיב

כחלקיהם
בעצמם
לכל צדקין

כהלכה ואומ' על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון ועל מה שלא שמע אומ' לא שמעתי
ומודה על האמת וחידושיהן בגולם ח שבעה מיני פורעניות באין לעולם
על שבעה גופי עבירה מקצתן מעשרין ומקצתן חנין מעשרין רעב שלבצורת בא
מקצתן רעבים ומקצתן שבעים גמרו שלא לעשר רעב שלמהומה ושלבצורת בא
ושלא ליטול את החלה רעב שלכליה בא דבר בא לעולם על מיתות האמורות בתורה
שלא נמסרו לבית דין ועל פירות שביעית חרב בא לעולם על ענוי הדין ועל עוות הדין
ועל המורדים בתורה שלא כהלכה ט חיה רעה באה לעולם על שבעות שוא
ועל חילול השם גלות בא לעולם על עובדי עז ועל גלוי עריות ועל שפיכות דמים
ועל שמיטת הארץ בארבעה פרקים הדבר מתרבה ברביעית ובשביעית
ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה ברביעית מפני מעשר עני שבשלישית

אם בטלת מז התורה יש לך בטלים הדבה כנגדך ואם עמלת בתורה יש שכרה הדבה ליתן
לך יא' ר' אעזר בן יעקב אומ' העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד
והעובר עבירה אחת קונה לו קטיגור אחד תשובה ומעשים טובים כתר יס' לפני
הפורענות ר' יוחנן הפנדלר אומ' כל כנסיה שהיא לשם שמים סופה להתקיים
ושאינה לשם שמים אין טפה להתקיים יב' ר' אעזר בן שמוע אומ' יהי כבוד
תלמידך חביב עליך כשליך וכבוד חבירך כמורא רבך ומורא רבך כמורא שמים
יג' ר' יהודה אומ' הוי זהיר בלימודי ששגגת לימוד עולה לדון ר' שמעון אומ'
שלשה כתר יס' הם כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות וכתר שם טוב עולה על גביהם
יד' ר' נהוראי אומ' הוי גולה למקום תורה וא' תאמר שהיא תבוא אחריך שחבירך
קיימה בדרך וא' בינתך א' תשען טו' ר' ינאי אומ' אין בידינו לא משלות
הרשעים ואף לא מיסורי העדיקים ר' מתיה בן חדש אומ' הוי מקדים בשלום כל אדם
והוי זנב לאריות וא' תהי ראש לשועלים יז' ר' יעקב אומ' העולם הזה דומה
לפרוזדור בפני העולם הבא התקן עצמך בפרוזדור כדי שתיכנס לטרקלין יח'
הוא היה אומ' יפה שעה אחת שלקודת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה יח'
ר' שמעון בן אעזר אומ' א' תרצה את חבירך בשעת בעסו וא' תנחמנו בשעה שמתו מוטל
לפניו וא' תשא לו בשעת נדדו וא' תשתדל בשעת קלקלתו יט' שמואל הקטן אומ'
בכטל אחיבך א' תשמח ובכשלו א' גל לבין פני דאה י' ורע בעיניו והשיב מעליו אפוי
כ' א' שעבך חבוייה אומ' הלמד ילד למה הוא דומה לדיו כתובה על כייר חדש
והלמד זקן למה הוא דומה לדיו כתובה על כייר מחוק ר' יוסי בן יהודה חיש כפר הבבלי
אומ' הלמד מן הקטנים למה הוא דומה לאוכל ענבים קהות ושחנה יין מגתו והלמד מן
הזקנים למה הוא דומה לאוכל ענבים בשלות ושחנה יין ישן ר' אומ' א' תסתכל בקנקן
א' במה שיש בו יש קנקן חדש מלא ישן וישן שאכלו חדש אין בו כ"א
ר' אעזר הקפר אומ' הקנאה והתאוה והכבוד מוסיחין את האדם מן העולם כ"ב
הוא היה אומ' הילודים למות והמתים להחיות והחיים לדיון לדע' ולהודיע
ולהודיע שהוא א' הוא היוצר הוא הבורא הוא המבין הוא ער' הוא הדין הוא בעל
דין והוא עתיד לדון ברוך הוא שאין לפניו לא עולה ולא שכיחה ולא משוא פנים
ולא מקח שחד שהכל שלו ודע שהכל לפי החשבון וא' יבטיחך יצרך שהשואל
בית מטס לך שעל כרחך אתה נוצר ועל כרחך אתה כולד ועל כרחך אתה חי
ועל כרחך אתה מת ועל כרחך אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא

זה כפי
לעזר
בן עזר
שמעון
י"ט חכמי
בהלכה

פרוזדור
עולם
הזה
טרקלין
העולם
הבא

קטן
משול
הרמת

הרשע יורשין גהנם ויורדין לבאר שחת שכ' ואתה אלהים תורידם לבאר שחת חבשי
דמים ומדמה לא יחיו ימיהם ואני חבטח בד' **ל** **יהוה ידך בן תימא**
אומ' הוי עד כנמר' וקל כנשר' ודן כצבי' וגבור כארי' לעשות
שבשמים' הוא היה אומ' עד פנים לגהנם' ובוש פנים לבן ערן' יהי רצון מלפניך
י' אלהינו שתבנה עירך במהרה בימינו ותן חלקינו בתורתך' **כא** הוא היה אומ'
בן חמש שנים למקרא' בן עשר שנים למשנה' בן שלש עשרה למצות' בן חמש
עשרה לתלמוד' בן שמונה עשרה לחופה' בן עשרים לדרוך' בן שלשים לכוח' בן
ארבעים לכינה' בן חמשים לעצה' בן ששים לזקנה' בן שבעים לשיבה' בן שמונים
לגבורה' בן תשעים לשוח' בן מאה בלא מת ועבר ונטל מן העולם' **כב** בן נגב
אומ' הפוך בה והפוך בה דבולא בה' ובה תחזי וסיב ובלה בה' ומינה לא תזוע' שאין
מדה טובה הימנה' **כג** בן הא הא אומ' לפום צערא אגרא

שכל
שכל
שכל
שכל

ברייתות

שבו חכמים בלשון המשנה ברוך שבחר בהם
ובמשנתם' **רבי מאיר** אומ' כל העוסק
בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה' ולא עוד אלא
כדאי הוא לו' נקרא ריע' אהוב' אוהב את המקום' אוהב את הבריות' משמה את המקום'
משמח את הבריות' מלבשתו ענוה ויראה' ומכשרתו להיות צדיק חסיד ישר וכאמך'
ומרחקתו מן החטא' ומקדשתו ליי' זכות' וכהנין ממנו עצה ותושיה בינה וגבורה שכ' לי'
עצה ותושיה אני בינה לי' גבורה' **ב** ונותנת לו מלכות וממשלה וחי' קור'
דין ומגלין לו רזי תורה' ונעשה כמעין המתגבר' וכנהר שחינו כוסק' והוי צנוע' וארך
רוח' ומוחל על עלבון' ומגדלתו' ומרוממתו על כל המעשים' **א** ה' יהושע בן לוי
בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת וחומרת חי' להם לבריות מעלבוניה של תורה'
שכל מי שחינו עוסק בתורה נקרא כדוף שכ' נדם זהב באף חזיר אשה יפה וסדרת טעם'

שכל
שכל
שכל
שכל

ואומ' והלוחות מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלוחות' אתה
חרות לא חירות' שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה' וכל מי שעוסק בתורה
הדי' זה מתעלה שכ' וממתנה כחלי' ומכחלי' במות' **ג** הלמד מחבירו
פרק אחד' או הלכה אחת' או פסוק אחד' או חפלו חות אחת צריך לנהוג בו כבוד' שכן
מיעזבו דיויד מלך ישראל שלא למד מאחיתופל' אלא שני דברים בלבד' קראו רבו אופן
ומיורעו שכ' ואתה אנוש כערבי' אפי' ומיורעי' והלא דברים קל וחומ' ומה דוד מלך
ישראל שלא למד מאחיתופל' אלא שני דברים בלבד' קראו רבו אופן ומיורע' הלמד
מחבירו פרק אחד' או הלכה אחת' או פסוק אחד' או חפלו חות אחת' על אחת כמה
וכמה שצריך לנהוג בו כבוד' ואין כבוד לא תורה שכ' כבוד חכמים ינחלו ותמימים

שכל
שכל
שכל
שכל

שכל
שכל
שכל
שכל

בשביעית מפני מעשר עני שבששית ובמוצאי שביעית מפני פירות שביעית
ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה מפני גזל מתנות עניים י' ארבע מדות
באדם האומר שלי שלי ושליך שלך זו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת סדום
שלי שלך ושליך שלי עם הארץ שלי שלך ושליך חסיד שלי שלי ושליך שלי
רשע י"א ארבע מדות בדעות נוח לכעוס ונוח לרצות יצא שכרו בהפסדו
קשה לכעוס וקשה לרצות יצא הפסדו בשכרו קשה ללפזן ולקשה להציל לכעוס
ונוח לרצות יצא הפסדו בשכרו נוח לכעוס וקשה לרצות רשע י"ב
ארבע מדות בתלמידים מהל לשמוע ומהל לאבד יצא שכרו בהפסדו קשה לשמוע
וקשה לאבד יצא הפסדו בשכרו מהל לשמוע וקשה לאבד חכם קשה לשמוע ומהל
לאבד זה חלק רע י"ג ארבע מדות בנותני צדקה הרוצה שיתן ולא יתנו
אחרים עינו רעה בשלאחרים יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשלו יתן ויתנו
אחרים חסיד לא יתן ולא יתנו אחרים רשע י"ד ארבע מדות בהולכי
לבית המדרש הולך ואינו עושה שכר הליכה בידו עושה ואינו הולך שכר מעשה בידו
הולך ועושה חסיד לא הולך ולא עושה רשע ט"ו ארבע מדות ביושבי לפני
חכמים ססוג ומשפך משמרת ונפה ססוג שהוא סופג את הכל משפך שמכניס
בזו ומוציא בזו משמרת שמוציאה את היין וקולטת את השמרים נפה שמוציאה
את הקמח וקולטת את הסלת י"ז כל אהבה שהיא תלויה בדבר בטל דבר
בטלה האהבה ושאינה תלויה בדבר אינה בטלה לעולם חיצו היא תלויה
בדבר זו אהבת חמנון ותמר ושאינה תלויה בדבר זו אהבת דוד ויהונתן י"ח
כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם שמים איך סופה
להתקיים חיצו היא מחלוקת שהיא לשם שמים זו מחלוקת הלל ושמואל ושאינה
לשם שמים זו מחלוקת קרח ועדתו י"ח כל המזכה את הרבים אין חטא בא
על ידו וכל המחטיא את הרבים אין מספיק בידו לעשות תשובה משה זכה וזיכה
את הרבים זכות הרבים תלוי בו שכ צדקת ייעשה ומשפט עם ישראל ירבעם
חטא והחטיא את הרבים חטא הרבים תלוי בו שכ על חטאות ירבעם בן נבט אשר
חטא ואשר החטיא את ישראל י"ט כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו
מתלמידיו שלאברהם אבינו ושלשה דברים אחרים מתלמידיו שלבלעם הרשע
תלמידיו שלאברהם אבינו עין טובה ורוח נמוכה ונפש שפלה תלמידיו שלבלעם
הרשע עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה מה בין תלמידיו שלאברהם אבינו
לתלמידיו שלבלעם הרשע תלמידיו שלאברהם אבינו אוכלין בעולם הזה ונוחלין
לעולם הבא שכ להנחיל אהבי יש ואו צדוניהם אמלא אכל תלמידיו שלבלעם

ובל
טעם

שלי
הקדמה

מהלך בדרך ומגעב אדם אחד ותתן לי שלום והחזרת לי שלום אמר לי רבי מאי קרי
 מקום אתה אמרת לי מעיר גדולה שלחכמים ושלסופרים חני אמר לי ר' רענן
 שתדור עמנו במקומינו ואני אתן לך אף אפים דינרי זהב וחכמים טובות ומרגליות
 אמרת לי לו בני אם אתה עותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם
 איני דר אף במקום תורה לפי שבשעת כטירתו של אדם אין מלוין אותו לח כסף ולא
 זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אף תורה ומעשים טובים בלבד שנ' בהתהלךך תגהה
 אותך בשכבך תשמור עליך והקיעות היא תשיחך בהתהלךך תכחה אותך
 בעולם הזה בשכבך תשמור עליך בקבר והקיעות היא תשיחך לעולם הבא
 וכן כתוב בספר תלים על יידי דיוך מלך ישראל טוב לי תורת פיך מאפי זהב וכסף
 ואומ' לי הכסף ולי הזהב אמר יי' צבאות
 הנה בעולמו וא' הן תורה קנין אחד שמים וארץ קנין אחד אברהם קנין אחד
 ישראל קנין אחד בית המקדש קנין אחד תורה קנין אחד מנין דכתיב יי'
 קני דאשית ורכו קדם מפעליו מאז שמים וארץ קנין אחד מנין שכ' כה
 אמר יי' השמים כסאי והארץ הדום רגלי איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום
 מנוחתי ואומ' מה רבו מעשיך יי' כולם בחכמה עשית מלאה הארץ קניןך
 אברהם קנין אחד מנין דכתיב ויברכנו ויאמר ברוך אברהם לא עליון קונה שמים וארץ
 ישראל קנין אחד מנין דכתיב ער עבר עמך יי' ער עבר עם זו קנית ואומ'
 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בט' בית המקדש קנין אחד מנין
 שכ' מקדש יי' כוננו ידיך ואומ' ויביאם אגבול קדשו הר זה קנתה ימינו
 יי' וכל מה שברא הנה בעולמו לא ברא אף לכבודו שכ' כל הנקרא בשמי
 ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו ואומ' יי' מלך לעולם ועד ר' חנניה
 בן עקישה אומ' רצה הנה לעשות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שכ'
 יי' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאריך
 ר' חנניה אינו מן הבריתא אף סיוס כהה שנהגו בו
 בסוף הפרקים הלאה לפי שחין אומרי קדיש על המשנה לא על האגדה

בראשית קדוש
 לעולם ברייתא
 אחר כך פטירה
 שיה' עמו
 של עולם שני
 הנהגה חסד
 והנהגה
 חסד

שמואל על
 חבין
 הנהגה
 שפירא
 ר' חנניה
 ר' חנניה

לכש למה מסכת אבות בעזרת שוכן ערבות

תפלת מוצאי שבת

אומ' ש' והוא רחום וברכו' ואומ'
 מעריב ערבים ער סוכו' ואומ' קדיש
 עומדין ומתפללין יי' ברכות ואומ' בברכה רביעית ההבדלה וצ' היא
 ואתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה ואתה הבדלת בין קדש לחול ובין אור
 חשך ובין ישראל לגוים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה בשם שהבדלת בין קדש
 חול כך פדיונו וצ' לנו מכל מיני משחית ומכל מיני פורענות המתרגשות לצא בעולם

ושמדינו

ינחלו טוב ואין טוב אלא תורה שנ' כי לקח טוב נתתי לכם תורתי א' תעזובו 4

כך הוא דרכה של תורה פת במלח תחיל ומים במשורה תשתה ועל הדרך תישן וחיי יעבר תחיה ובתורה אתה עמול ואם אתה עושה כן אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא א' תבקש גדולה לעצמך וא' תחמוד כבוד יותר מלימודך עשה וא' תתאוה לשלחנם של מלכים ששלחך גדול משלחנם וכתריך גדול מכתרם ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר בעולתך ה'

גדולה תורה מן הכהונה ומן המלכות שהמלכות בשלשים מעלות והכהונה בעשרים וארבע והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים בלימוד בשמיעת החושן בעריכת שפתיים בניית הלב בשכלות הלב באימה ביראה בענוה בשמחה בשימוש חכמים בדקדוק חברים ובפליטת התלמידים בישוב במקרא במשנה במיעוט סחורה במיעוט שינה במיעוט תענוג במיעוט שחוק במיעוט דרך חרץ בארץ חכים בלב טוב באמונת חכמים ובקבלת היסורים המכיר

את מקומו והשמח בחלקו והעושה סיג לדבריו ואינו מחזיק טובה לעצמו אהוב אהב את המקום אהב את הבריות אהב את העדיקות אהב את התוכחות אהב את המישרים מתרחק מן הכבוד ולא מגים לבו בתלמודו ואינו שמח בהוראה נושא בעול עם הכירו מכריעו לכף זכות מעמידו על האמת מעמידו על השלום מתישב בתלמודו שוא ומשיב שומע ומוסיף הלומד על מנת ללמוד והלומד על מנת לעשות המחכים את רבו והמבין את שמועתו והאומר דבר בשם אומרו הא למדת שכל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם שנ' ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ג' גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושיה בעולם הזה

ובעולם הבא שנ' כי חיים הם למוצאייהם ולכל בשרו מרפא ואומ' רפאות תהי לשהיך ושקוי לעצמותיך ואומ' עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר ואומ' כי לוית חן הם לראשיך וענקים לגרדתיך ואומ' תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגדך ואומ' ארך ימים בימינה בשמאה עשר וכבוד ואומ' כי אורך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך ח' שמעון בן מנסיא אומ' משום ר' שמעון בן יוחאי הנו'

והכח והעושר והכבוד והחכמה והזקנה והשיבה והבנים נאה לעדיקים ונאה לעולם שנ' עטרת תפארת שיבה בדרך עדיקה תמצא ואומ' עטרת זקנים בכי בנים ותפארת בפעם אבותם ואומ' תפארת בחורים כוחם והדר זקנים שיבה ואומ' וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יי' עבדות בהר ציון ובירושלם ונגד זקביו כבוד ט' שמעון בן מנסיא אומ' לו שבע מדות שמנו חכמים לעדיקים כולם נתקיימו בלבי ובלביו אמר רבי יוסי בן קיסמא פעם אחת הייתי

בסנהדרין
מכ' לבן
ומקנתם
מהיך
מפרש המלך
ובשמואל וזה
משפט המלך
והכהונה
בכור התנות
כהונה
שהקפידו
שלמשה
גדליה
שנשתכחה
ממנו הלכה

זעק
שחן כח
דמיה
בבונה מכל
מקום תנו
שכחגלגל
הדבר יבול
ידי כך

שהוא
חיתם כל
הבריות

היה רב
הקדוש

מחיבוט הקבר מחבולו של משיח ממלחמת גוג ומגוג מחללים הרעים
ממקדים הרעים מהרהורים הרעים מבני אדם הרעים מבני
מבני אדם החמסנים מן השעות הרעות מן הפגיעות הרעות מן הגזלות הרעות
המתחשקות והמתרגשות לבוא בעולם אכא יי למען שמך חוס וחמול ורחם
עלינו ושמרינו מכל דבר רע כי אתה יי טוב ופולח ורב חסד לכל קוראך
אלהינו ואלהי אבותינו שים פחדינו שלום שים ירחותינו שלום שים פחדינו
שלום שים תקוותינו שלום שים ותחלתינו שלום שים פתרון כל חלונותינו שלום
השמיענו שלום מפי שר השלום משמדת השלום תהא פרוסה מאתך עלינו ופד
עמך כל בית ישראל ויברכו את שמך כי אתה מרומם על כל ברכה ותהלה אתה יי
לא תכלה לחמך ממנו חסדך ואמתך תמיד יצרכנו לך דומיה תהלה אליהו
הנביא ומשיח בן דוד במהרה יבוא אלינו ביינו ובימינו וכן יהי רצון

אליהו הנביא

איש אשר קנה לשם ה' איש בושש שלום על יד יקותיאל איש גש איסור על
עדת ישראל איש דורות שנים עשר ראו עיניו איש הנקרא בעל
שער פסימנו איש ואזור עור אזור במתכין איש ענק על עופות
חמנים איש חש אנש בעשתי האלים ואדני האדנים איש טל ומטר בער
שליש שנים איש יצא למצוא לכפשו נחת איש כנכלוהו חעורבים
ולא מת לשחת איש למענו נתברכו כד אעפחת איש מוסרין
הקשיבו כמהים איש נעצה באש משמי גבוהים איש סחו אחריו יי הוא
האלהים איש עתיד להשתלח משמי ערבות איש פקיד על כל
בשרות טובות איש ציד נחמן להשיב לבנים על אבות איש קדח קנא
קנאתי ליי בתפארה איש רב על סוסי אש כסערה איש שלא טעם מיתה וקבוליה
איש תשבי על שמו נקרא תעליחנו על יד בתולה תשמיענו מפיו בשורה
טובה במהרה תויעחנו מהפלה לאורה זה השבוע יבוא וישמח לבני
איש יהוש כדור אעגבי טרוף יטרוף אויבי כלבא
ששעני לחמות מכתבי פנס יכנסני ממזלח וממערבי
להביאני לא מכון מושבי אשרי מי שלקח מידו מנה אשרי מי
שלמד ממנו מקרא ומשנה אשרי מי שבתן לו שלום והחזיר לו שלום
אשרי מי שראו בחלומן אשרי מי שראו בהשבת כנה
אשרי מי שפגעו בדרך בכוה אשרי מי שראו בשוב יי ציונה

וְשִׁמְרֵינוּ מִן הַכֹּל וְחַנּוּן מִהֲתֵךְ דָּעָה וּבִינָה זֶה שֶׁכָּל בָּאִי חוֹנֵן הָדָעַת הַשִּׁיבֹנוֹ וַיִּתְּנוּ
עָלֵינוּ סְבִילָהֶם אֵל אֶחָד אֶעֱלֶה מִתַּל סִּידֵר אֱלֹהֵי וְבַעַד יֵאָדָּק יָקוֹל קָדִישׁ וַיְהִי
נוֹעַם וּבַח לַעֲיוֹן גּוֹאֵל תָּם יָקוֹל קָדִישׁ תִּתְקַבֵּל וּמִזְמוֹר יִדְּחֹנְנוּ שֶׁל חֲשָׁא עֵינֵי
שֶׁהָהֵנָּה בִּדְכוֹ וְקָדִישׁ עַל יִשְׂרָאֵל וּבִרְכוּ וְעַלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ וְהוֹלֵכִין לְשִׁלּוֹם

וְאֵעֲלֵם אֵין כִּמְאָ וְחַגְבֵּן אֵין יִקְדֵּשׁ לִילָה אֶסְבֵּת כְּדָאךְ יִבְדִּיל לִילָה אֶחָד
וְחַמָּא עֲכָה אֶהְבִּירָהּ אֵין יִגְסֵל כּוֹס בְּרִיָּה וַיִּמְלִי הַגֶּבֶן וַיִּתְנַחֲלֶה בְּשִׁימָן כְּחֶעֱה
אֵין נִבְיָא חוּדֵי מִסְכַּד כְּאֵין עֲחָדָה אֶהֱלֵ אֶבְלָדֵךְ אֵין יִשְׁרָאֵל וַיַּחֲלֵךְ קִלִּיל בְּשָׁמִים וַיִּצֹ
שָׁמְעָה אֵין סְדָחָה וַיִּבְחָרֵךְ בָּאִי זִמְנָה בּוֹדָא מִדְּהַגְמֵן אֵין שֶׁהֶכֶל תָּם יִבְחָרֵךְ
עַלֵ אֶבְשָׁמִים בָּאִי זִמְנָה בּוֹדָא עֵינֵי בְּשָׁמִים אֵין בּוֹדָא מִינֵי בְּשָׁמִים עַלֵ קִדָּר
לְמַשְׁמוֹס וַיִּבְחָרֵךְ עַלֵ אֶנֶר בָּאִי זִמְנָה בּוֹדָא מִחֹרֵי הָאֵשׁ וַיַּהֲבִירֵל הַכְּדִי
בָּאִי זִמְנָה הַמְּבָרִיל בִּין קָדֵשׁ לְחוּל וּבִין חוֹר לְחֶשֶׁךְ וּבִין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם וּבִין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשֶׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה בָּאִי הַמְּבָרִיל בִּין קָדֵשׁ לְחוּל וַיִּשְׁרָבֹנָה

וְבַעַן מוֹאֲלֵעַ יִבְיָנוּ הָיִי אֶעֱהָ קֶבֶל אֵין יִבְדִּיל

אֶהְבִּירָנוּ הָחֵל עַלֵינוּ חַת שֶׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבָּאִים לְקִרְאָתֵינוּ

לְשִׁלּוֹם חֲשׂוֹכִים מִכָּל חֶטֶא מִנּוּקִים מִכָּל עֲוֹן וְחֲשֵׁמָה אֶפְשָׁעֵי אֶהְבִּירָנוּ וְאֶהְבִּירָנוּ
אֶהְבִּירָנוּ לֹא תַעֲלֶה קִנְיָתֵינוּ עַל לֵב אָדָם וְלֹא קִנְיָתֵינוּ תַעֲלֶה עַל לִבֵּינוּ וְכָל
הַמַּעֲשֶׂה עַלֵנוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה טוֹבָה וְמִחֲשָׁבָה טוֹבָה לְמַעַן שִׁמּוֹךְ תִּתְקַבֵּן
הַיָּמִים עֲצָתוֹ וְתִתְקַן מִחֲשָׁבוֹתוֹ וְקִיִּים עָלָיו מִקְרָא שְׁכָחוֹב וַיַּחֲמֹר חֲנִי אֶעֱבִירֵךְ כָּל
טוֹבֵי עַל פְּנֵיךְ וְהָרָחֵת בְּשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְהַנְּחִי אֶת חֲשֵׁךְ חֲחֹן וְהָרָחֵת אֶת אֶשְׁרֵךְ
אֶרְחָם וְכִתּוֹב כִּי יְיָ דָּבָר טוֹב עַל יִשְׂרָאֵל וְכָל הַיּוֹעֵץ עַלֵנוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל עֲצָה שְׁחִיבָה טוֹבָה וְמִחֲשָׁבָה שְׁחִיבָה טוֹבָה בִּין שֶׁהוּא בֵּין בְּרִית בִּין שְׁאִינוּ

מִדְּוָכִים
בִּירְחֵיךְ

בֵּין בְּרִית לְמַעַן שִׁמּוֹךְ קִלְקֵל כֹּלֵטֵלוֹ כִּתְּנוּ גִדְעוּ הַכְּדִיתוּ הַעֲמִיתוּ הַשְׁמִידוּ הַפְּרֵ
עֲצָתוֹ וְקִלְקֵל מִחֲשָׁבוֹתוֹ וְהַנְּחִי גִמּוּלוֹ בְּרַחֲשׁוֹ וְעַל קִדְּוָן חֲמִסָּן יִרְדֵּי וְקִיִּים עֲבָרִין
מִקְרָא שְׁכָחוֹב הַחֲשִׁימָם אֱלֹהִים יִפְלוּ מִמוֹעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פֶּשַׁעֵיהֶם הַדִּיחֵמוּ כִּי מִרְ
בָּךְ עוֹצֵנוּ עֲצָה וְתוֹפֵר דְּבָרָו וְיִצְרָ וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל רַחוּם מִחֲשָׁבוֹת בִּלְבָבֵי אִישׁ
וְעֲצָתֵי יְיָ הִיא תִקּוּם בְּרוּךְ מִכָּר עֲצוֹת הַרְעוֹת וּמִחֲשָׁבוֹת הַרְעוֹת מִעֲלֵינוּ וּמִעַל
כָּלֵל עֲמוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִי שְׁכָלֵת בְּרִיתוֹ עִם אֲבֵינוּ אֶהְרָהֵם עִם אֲבֵינוּ

יִצְחָק עִם אֲבֵינוּ יִעֲקֹב עִם מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וְרַבֵּן שְׁלֵמֶל הַנְּבִיאִים עִם אֶהְרֹן קָדִישׁ
יְיָ עִם פִּינָחָס עִם אֵיהוָ לְכוֹר לְטוֹב הוּא יֵצִיל אֶתֵנוּ וְיִצִּיל עַמּוֹ כָּלֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל
מִן הַשּׁוּר מִן הַשְּׁבִי מִן הַבְּזָה מִן הַטִּלְטוּל מִן הָעֲבִית מִן קִדְּוָן עֲבִית
מִמִּיתָה מִשׁוֹנָה מִמִּיתָת חֲכָסְנִיא מִחֲסָרוֹן כִּים מִחֲמָס מִלְכִּיּוֹת מִבּוֹשׁ הַגִּסְיוֹת

מחִיבוֹט

שְׁבִי

תפלת ראש חדש

עומר ש"ז ואומ' והוא

רחום ומבדך מעריב עדנים כשאר
 החול ועומדין ומתפללין י"ט ברכות וכשמיגיעין לברכת דעה א' תמיד עבדית
 ישראל עמך חומדין אלהינו ואלה חבותינו יעלה ויבוא יגיע יראה
 ידעה ישמע יפקד יצא יי' אלהינו ואלה חבותינו פקדוננו זכרוננו זכרון
 חבותינו זכרון ירושלים עירך זכרון משיח צדקך בן דוד עבדך זכרון כל עמך בית
 ישראל יעלה לפניך לפליטה לטובה לבדלה לישועה לגאולה לחן להסר ולרחמים
 להי"ם ולשלום ביום ראש החדש הזה לרחם בנו עלינו ולהושיענו זכרנו יי' אלהינו בו
 לטובה פקדנו בו לבדלה הושיענו בו להי"ם טובים בצדק ישועה ורחמים חס וחננה
 וחסד ורחם עלינו וכל טובנו בו מכל צרה ויגן ושמחנו בו שמחה שלימה מלפניך
 כי אמתך רחום וחנון אתה ותלצנו ותחזיקה עינינו וגו' ויתם כסבילה
 ויקול קדיש תתקבל ומשמור יי' חסדנו ש"ל חשן עיני' ש"ה הנה ברכו וקדיש על
 ישראל וברכו ועלינו לשבח והולכין לשלום

של ראש חדש כשאר החול עד גא' ישראל ועומדין ומתפללין
 י"ט ברכות ומוסיף יעלה בעבודה וחוזר ש"ע התפלה בזימרה לקדושה ויעלה
 פירצה וברכת כהנים וכשגומה התפלה קוראין ההלל ביחוד ואומ' הללויה הללו
 עבדי יי' עד חלמיש למעינו מים ומדלג ואומ' יי' זכרנו יבדך עד מעתה ועד
 עולם הללויה ומדלג ואומ' מה חשיב ליי' עד בתוכפי ירושלים הללויה
 ומדלג ואומ' מן המצר קראתי יה עד סוף ההלל ולא יבדך עליו לא בתחלה
 ולא בסוף שאין מביטין על המנהג וכשגומה ההלל אומ' קדיש תתקבל
 ומוצי' ס'ת וקורין בו ר' בני אדם מפרשת תמידין הראשון קורא וידבר יצו ואמרת
 והשני חוזר וקורא ואמרת שהשלים הראשון ושני פסוקים אחריו והשלישי
 קורא עד ובראשי חדשיכם והרביעי קורא ובראשי חדשיכם עד סופו ומחזיר
 ס'ת למקומו ואומ' קדיש

תפלת מוסף שלח חומ' והוא רחום תהלה לדוד ובה לעיון

ומזמור חותו היום ומזמור לה וזהו
 שירו ליי' שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזלוע
 קדישו הודיע יי' ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל
 ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו הדיעו ליי' כל הארץ פצחו ודגנו וזמרו זמרו
 ליי' בנמר בנמר וקול זמרה בחצוצרות וקול שופר הדיעו לפני המלך יי'
 רעם הים ומלואו תכל ויושב ב'ה כהרות ימחו כף יחד הרים ידגנו לפני יי' כי בא

לשמו

כְּכַתּוּב הִנֵּה אֲנִי שֶׁלַח לָכֶם אֶת חֲלִיָּה הַנִּבִּיא לִמְנֵי הַגָּדוֹל וְהַנּוֹדָח אֱלֹהֵי שֵׁיב
לֵב אֲבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם בַּחֲיֵינוּ וּבִימֵינוּ וּבַחֲיֵי עַמּוֹ כְּלִבֵּית יִשְׂרָאֵל וְכָךְ יֵה
רִמּוֹן שְׂבֹדַע אֶהְיֶה שְׂבֹדַע בִּלְכָּה שְׂבֹדַע בְּאוֹלָה

שְׂבוּעַ דְּעָמָא שְׂבוּעַ הַעֲלָה שְׂבוּעַ זְכוּת
שְׂבוּעַ זְכוּת שְׂבוּעַ טוֹב אֶתְרָא שְׂבוּעַ

שְׂבֻעַת הַמִּיָּדוּת שְׂבֻעַת הַמִּיָּדוּת שְׂבֻעַת הַמִּיָּדוּת שְׂבֻעַת הַמִּיָּדוּת

שְׂבֹדֶה נְדִיבוֹת שְׂבֹדֶה שְׁשֹׁן אֶשְׁמָחָה שְׂבֹדֶה עוֹד

אהבה שבע פאות שבע מצות שבע קדושה

שְׂבֹאֵי רָחִים שְׂבֹאֵי שָׁלוֹם שְׂבֹאֵי תַמּוּת וְתַמִּימוֹת עֲלֵינוּ

ועל כל עמובית ישראל וכן תהי רעוא מן שמיא וכימר חמן

קִימָן הַהִבְדִּילוֹת בְּמוֹעֵד שַׁבָּת יִכְנֶה יֵין בְּשִׁמְיֵם נֶהֱבִילָה
דְּמִוּתוֹ יִזְכָּר בְּרַמְבוּדִים יִכְנֶה יֵין נֶהֱבִילָה וְחֵץ מְבַרְכִין בְּמוֹעֵד יוֹם הַכֹּמֶץ

במיתחיוס הכפודים יה' ינה יין נה הצדקה ואין מברכין במוצאי יום הכניסה
על אור ששבת וכוהגים להדליק במוצאי יום הכניסה מעשיות שלבית הכנסת ומצדק עליו

ובמוצאי יום טוב יה' יין הבדלה : ובמוצאי שבת ליום טוב יקנה'ל
 יין מוצאי יום טוב יה' יין הבדלה : ובמוצאי שבת ליום טוב יקנה'ל

יין קידוש נר'ה בדלה' זמן' לפ' שאין מצדילין לא מקדושה חמורה לקדושה
קלה אבל מקדושה קלה לקדושה חמורה אין מצדילין.

בשבת שלפני ר"ח מנחם-אב ויום

יהי רצונך מלפני ה' השמים לזנוק את בית חייט

וְלֹא־שִׁיבֶשְׁכִּינְתוֹ לְתוֹכוֹ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְאָמְרוּ אָמֵן

הַשָּׁמַיִם לַיהוָה עַל כָּל־טָהוֹר וְלִעֲלֹז הַמַּגָּפָה וְהַחֲרִיב וְהָרָעַב וְהַשָּׂכִי וְהַנְּזֹחַ

מַעֲלִינוּ וּמַעֲלִיכֶם וּמַעֲלֵל כָּל עֲמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהַמֶּלֶךְ הָאֵל
יְהִי רַצּוֹן מִלְפָּנֶיךָ

אלהי השמים לקיים לנו את כל חכמי ישראל הם ובניהם ונשיהם ואתלמידהם בבר

מקומות מושבותיהם ואמרו אמן. יהי רצון מלפני אלהי השמים שנסמך

וְנִתְּכֶם בְּשׂוּרֹת סֻבּוֹת בְּשׂוּרֹת יְשׁוּעוֹת וּנְחִמּוֹת מֵאֲרֻבַּע כְּנֻפֹת הַחֲדָשׁ וְאֵל מֶלֶךְ
חַיִּים מִי יִשְׁלַח אֶת־כָּל־לִבִּי וְאֶת־כָּל־נַפְשִׁי וְאֶת־כָּל־יָדָי וְאֶת־כָּל־אֲזְנוֹתַי

חמץ מי שבושה כמים וראוהו וזממתיש גארים הוא יגשחותה
 וישיב צנים לגבולם בסימון טוב ירח ללן ראש חדש מל' ביום מל' ואם חל בט"ו

ימים חזק ביום כל יום כל
בשמים טוב יהא לנו רחש חרש כל ביום כל

בכל מקום שהם לטובה ולברכה לששון ולשמחה לישועה ולחיים

לְמַדְנָסָה וּלְכָל־כֹּהֵן לְשִׁמּוֹנוֹת טוֹבוֹת וְלִבְשִׁירוֹת טוֹבוֹת וְלִבְשִׁמִּים 5 עַתָּה

אֶלֶּסוּחָהּ שְׁלִימָה וְלִבְהוּלָה קְרוּבָה וְחִמְרוֹ חֲמֵן

בליל ראש חודש קודם תפלת ערבית מתחיל במזמור ברכי נפשי חתיני יי

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׂרָאֵל אֶחָד וְאַחַד לַיהוָה וְהָיָה שֵׁם יְהוָה אֶחָד

הנהגה

והשחר כתמלת השבת ומדלגין ההלל ואחר שקורין סדר חותה שבח במוציאין
ספר שני וקורין בו ענין ההפטר והיום השבת ובראש חודש יסוד ומפסידין השמים
כסא וזכרון מזכיר לה בדרכת ההפטר והותם בה מקדש השבת ואחכ

מפסיד תמלת מוסף ואומ ב מגן חזרהם ב מחיה המתים ב הלא הקדוש
וברכה אמצעית / אתה יצרת עולמך מקדש כליות

מעשיך ביום השביעי ובחרת לנו מכל העמים
ורצית לנו מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקדשתנו מלכינו לעבודתך ושמך
הגדול והקדוש עלינו קראת ונתת לנו יי' אלהינו בזהבה שבתות למנוח היום
ראש החודש הזה לכפר בעדנו אלהינו ואלהי חבותינו מפני חטאינו בלינו
מאד יצו ונתת חק מעל אדמתנו ואין חנו יכולין לעשות לפניך את קרבנות חובותינו
יהי רצון ורחמים מלפניך יי' אלהינו ואלהי חבותינו שתעלינו לאדנינו ותטענו
בגבולינו ושמע נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמירין כסדרין ומוספין כהלכתך

ואת מוספי יום המנוח השביעי הזה יום ראש החודש הזה נעשה ונקריב לפניך בזהבה
כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדיך יהי רצון

ורחמים מלפניך יי' אלהינו ואלהי חבותינו שתחיש עלינו את ראש החודש הזה לטובה
לבדכה לישועה לגאולה לחן לחסד ולרחמים לחיים ולשלום ויהי ראש החודש הזה
סוף וקץ לכל חטאותינו וערותינו תחלה וראש לפדות נפשינו ורצה נח במבואותינו

קדשינו במצותיך ותן חלקינו בתורתך ושמח נפשינו בישועתך ושבחנו מאדך ואלה
לבינו לעבודך באמת והנחילנו יי' אלהינו בזהבה ובדיון שבת קדשך וינוחו בו כל
ישראל מקדשי שמך בא יי' מקדש השבת וישראל וראשי חודשים רצה מורים

שים שלום ואומ אשרי יושבי תהלה לדוד וקדיש ועומדין ומתפללין כמו
שהפסיד ש"ע התפלה וחוזר ש"ע התפלה בזהבה כתיב ותנו לך ובדרכת כהנים
וקדיש ותתקבלי ויתם כסבילה ואלו הימים שאין נופלין על פניהם בהם

כל ימי ניסן מרח' גיון עד ארבעימים אחר עזרת לג' בעומר י"ז בתמוז ט' באב
טו' באב ג' בתשרי מערב כמור עד סוף תשרי ב' בטבת טו' בשבט חנוכה
ופורים י"ד וט"ו באדר ראשון טו' באדר שני כל ערבי ימים טובים ואין

נופלין על פניהם בבית האבל וכן בבית החתן ויום שיש בו מילה אין נופלין על
פניהם בשחרית חם אביהן עמהם ואלו הימים שאין נופלין על פניהם במנוחה לבד
ערב שבת ערבי ראש חודשים ערב חנוכה ופורים ערב ט' באב

והכותב סעדיה באה שלמה בירב סעדיה בירב דוד הידוע לקיב' זללה
בשנת שני אלפים לטטרות תהא סוף וקץ לכל הערות ותחלה וראש לכל הציפורות
אמן כן יחיה בעל הגבורות ירחם עובדי

ידי מלך

לשפט את הארץ. שפט תכל בצדק ועמים במישרים. ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ. יצ ציון גדול ולם

הוא על כל העמים. יורו שמך גדול וזורא קדוש הוא. ועוז מלך משפט אלהב אתה כוללת מישראל משפט וצדקה ביעקב אתה עשית. דוממוי לאינו והשתחוה להיום רגליו קדוש הוא. משה ואהרן כהנים ושמואל בקורא שמו. קוראים לא יי זהו יעצם בעמוד ענן יצבר אליהם. שמרו עדיהו וחוק נתן למו. יצ לאינו אתה עניתם לא נוסא היית להם ונולקם על עליאותם. דוממוי יצ לאינו והשתחוה להר קדשו כי קדוש יצ אלהינו. ואומ אין קדוש כיני אין בלאינו. ואומ קדיש ועומדין ומתפללין מגן ומחיה והא הקדוש. וברכה אמצעית

האלה נחה

וזו היא ראשי חרשים לעמך נתתה למן כפלה לכל תולדותם בהיותם מקריבים לפניך זבחי רצון ושעירי חטאת לכפר בעדם. זכרון לכולם יהיה תשועתם כפשים מיד שונא מזבח חרש ציון תכין ועולת ראש חרש בעלה ערליו. שירי יור נשמע בעידך האמורים לפני מזבחך לרצון. חהבות עולם תביא להם ובריות אבות לבנים תזכור. אלהינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו גלינו מארצינו

ונתרחק מעל ארמתינו ואין אנו יכולין לעשות לפניך את קרבנות חובתינו. יהי רצון ורחמים מלפניך יצ לאינו ואלהי אבותינו שתעלינו לארצינו ונתענן בגבולינו ונסם נעשה לפניך את קרבנות חובתינו. תמידין כסדרך ומוסדיך כהלכתן ואת מוסד יום ראש האחדש הזה נעשה ונקריב לפניך בההבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך עלי יצ משה עבדיך. יהי רצון ורחמים מלפניך יצ לאינו ואלהי אבותינו שתחיש עלינו את ראש האחדש הזה לטובה לברכה לישועה לגאולה לחן לחסד ולרחמים לאהיים ולשלוש ויהי ראש האחדש הזה סוף וקץ לכל חטאתינו וצרותינו תחלה וראש לפדות נפשנו כי בעמך ישראל מכל האומות בחרת וראש חרשים להם כדתה בא יצ מקדש ישראל וראש חרשים רצה מוידים שיש שלום. וחוזר שיע התפלה בדיאור

כך כרה בשע שחונג יצ כתר והחבד כרב שח חום כתר בית וחה והטנים כיד לתת כתר ומעלה יהיה לזכרון ויטוב יצ ראש חרש וחול המנוחה

כתר יתנו לך במקום הקדושה וברכת כהנים. ואומ קדיש תתקבל ואומ כל ישראל להם ופטום הקטרת וקדיש עלי ישראל ועלינו לשבח. והולכין לשלוש תפלות בזמנה. כתפלות ערבית ואין נפ אפים בראשי חדשים וכן בזמנה שלפני רח. וכן אם חל רח להיות באחד בשבת אין אומדין צדיקתך בזמנה שלפני רח ותפלות יחיד כתפלות צבור בערבית ושחרית ומוסף ומנחה אבל אינו קורא ההלל ואם חל רח להיות בשבת מזכיר יעלה ויצוא בעבודה בערבית ושחרית ומנחה ואומ ביום ראש האחדש הזה לרחם בנו וגו' ואינו מזכיר השבת ביעלה ויבא. וכן בברכות המזון אבל בתפלת מוסף שלח שחל בשבת מזכיר

והשחר

סדר העשייה בליל הפסח

<p>קדש מקדש על כוס ראשון</p>	<p>זרח נוטל ידיו ומברך על למדך טיבול ראשון</p>	<p>כרפס מטבל הכלים בחרוקת ואופל</p>	<p>יחץ לוקח אחת מביין שתי השלימות וחולקה לשנים כחצי משום לחם עוני וחצי לחם העושר לארבעה</p>
<p>מגיד קורא ההגדה</p>	<p>רחצה נוטל ידיו ומברך על</p>	<p>מוציא מברך ברכת המוציא</p>	<p>מצה ומברך על אכילת מצה</p>
<p>מרוז מברך על אכילת מרוז</p>	<p>פורק לוקח מנה ומריר ופודכן ואופל</p>	<p>שלחן מסדר שלחן</p>	<p>עורך ואופל ושוחט כפי מה שירצה</p>
<p>צפון מוציא החפץ קומן ואופל בסוף פעולתו</p>	<p>ברך מברך ברכת המזון</p>	<p>הלל</p>	<p>נרצה קורא ההלל ונוברך עליו בקוץ</p>

בער יצא את אמצעים יגתמעו חהל לבית ומן חרצו מעהם ויגסל כוס ברכה
 מן דחכל ומן כחרג וימלוה גפן וימזגוה באמא ויבתדי אכבר אגמחה באעלם
 יקדש מתחיל ואומ' כוס ישעיות אשא וכשם יי אקרא הודלתי כי טוב כי
 לעולם חסדו אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים וידבר
 משה את מועדי יי אל בני ישראל באיני שמה בורא פרי הגפן באיני שמה אשר
 קדשנו מכל עם ארוממנו מכל לשון בחר לנו ויגדלנו רעה לנו ויפארינו
תרומה הבדילנו מכל עם ארץ חמדה הנחיל אותנו קדש את שמו
 בעולם בגלל אבות שעשו את דעוננו גבורות עשה למענהו
 ואין חקר לנפלאותיו עדת קדושים אותנו קרא כלם חמדה אנטע שעשועים
 ויקראם סבולה לשמו ורא שית לקחם מכל גוי הארצות שהם משולים בצבא
 מרום ומכוננים ככוכבי רקיע ויהיו עליונים בקרב תבל אנכבדים על כל
 החמות זיו פניהם כזיו השמש ומראה דמותם כמלאכי שרת להם יראו מלאכים
 וקמו שרים וישתחוו למען יי אשר נחמן קדוש ישראל אשר בם בחר כל רחיהם
 כיחם כי הם גלע בלך יי ויקדשנו קדושת עולם ושמו הגדול עלינו
 קרא אותנו קרא עדה לשמו סבלה ונחלה מימות עולם ויקדשנו לפני הר סיני
 ויגישנו לפני אורב ויורישנו רבלי חיים כתובים באמצע הדור ויעש לנו יי
 ונלהינו נסים וגבורות ויבאלינו מיד אויב ותתן לנו חלהינו משפטים ישירים

תפלת לילי פסחים

תפלת לילי פסחים

100

וזהו העם לקרות בכל ליל ימים טובים מזמור אשרי החיים והללויה הללו שבקשן

הַחַיִּים וְהַלֵּלוּ לְבָרְכֵי שׁוֹ' וְזֵהוּ אֱלֹהֵי הַחַיִּים אֲשֶׁר לֹא יִלָּךְ וְיִשְׁכָּח וְיִצְטָר וְיִשְׁכָּח

[illegible]

מלכו לא יאומד רשעים במשפלה ויבטלו חסידיו

דבר אלהים

סוף ד' נפתח עמו זה ידבר אליו בחרו ובהלכו ואני נשכח ממנו על

ג' ט' תמוז (אחריהם) חפץ חרץ תרועה בשבת ברך בכלי יציר תנפלים ושהה מלכי

דף פ' יבער כמעט אמו אשרי כל חוסי בו"ה הלכהה הללו א בארשן וגו'

אתה בחרתנו מכל העמים ורצית בנו מכל הלשונות קיימת

והקדש עליכו קדחת ונתת לנו יי אלהינו בזהב מועדים לשמחה חגים

בְּחֶבְרֹן מִקְרָא קָדֵשׁ זֶכֶר לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ מִצִּיּוֹן מִצִּיּוֹן

כִּי־אֶמְלֶכֶּךָ רַחוּם וְחַנוּן אֱתָהּ׃

בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ וְשִׂמְחָה נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעֶתְךָ וְשִׂבְעָנוּ מִטֶּאֱבֹךְ וְטָהֳרָה לִבֵּנוּ לִעֲבֹדֶךָ

שֶׁמֶךְ בְּחַיִּי מִקֶּדֶשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים רַעַה מְוִרִים שִׁים שְׁלוֹם וְאַחֲכַּי מִכֶּרֶךְ מִטְרִיב

וְיָגִיד קַיִשׁ תִּמְקַבֵּל לְמַנְתַּח עַל הַגּוֹתִית מִזְמֹר לַיהוָה יִי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַ לַיהוָה שְׁלֵמֹת וְקַיִשׁ עַל

סדר הדין

1

משוי וטביך למשוי זכר למסח' ואמט' בוך זכר לחגיגה' תם יבחר' אכבד ויבחר
 ב'א'מה בורא כרי' ה'א'מה' ויגמלו אבקול' פי' אדוכה ויחכלו כל ואח' לא חקל
 מן כזית' ואכזית' ה'א' קדר רבע אבי'צה באתקריב' ויבפה עמל' אדוכה אמסמחה
 חרופת' יחכלו תין או זביב ותמר וימרסובה מע גלגלון וחתאביל' ויחתאג חן ירמי
 פיהא וקת' אתעבייה ענאק' סנבל' או מן אנוחע לעשתת' ג'ר מטאון חת' יכון זכר
 לטיט ולתבן א'י אסתכדמו אבחיכא במער פחעלס' א'אך' תם ימלא אקרה
 אתאני ויקרא עליה להגדה' וקד' רחית חן אשרח בעין ש' מן להגדה כל הלכה
 בשדחהא' **וזהו פירוש ההגדה** חוול' א'אך בורא פ'א' העלם חן
 אענב יסמא גמן' ואסמיה אחקיקי כרם קא ענב נחו ויטע
 כרם וקא מי' החיש אשר נטע כרם' וכתיד מתל' א'אך' פענב מא' גרם יסמא כרם'
 וענב מא' יתמר יסמא גמן' וענב מא' יכרג תמרה יסמא ענבים קא ביה ואכלת ענבים
 כנמשך שבעין' וענב מא' יעצרה יסמא יין' וענב מא' ה'א' זביב יקול בורא כרי' העין
 לחנה מן סחיר אגראים' ואנמא צאד עלי' איין מברכא תחלה כמי' קדמה בלנץ עלי'
 אדגן שכ' וכל חלב תירוש ודגן ראשי' אשר יתנו לך' ותכון אברכה בסוף הסעודה
 על הפת כמי' קא ארץ חטה ושעורה וגפן' וימון' קרם אטח עלי' אגפן' וקא
 זל שכו כתבדך יעקב אבינו כשפירכו אבין קא רבא לו יין וישת' וקו אשר קדשכו
 מכל עס' א'י קרסנא וכזהנא ען גמיע אהמם' ורוממנו מכל לשון' וכברכא ען
 גמיע אלגאת' בחר בנו ויגדלינו אבתאדנא ועצמנא' רעה בנו ויפחדינו ר'צ'י
 ענא ופכרנא וזעלנא שאננא ואעטאנא היה אהוקאנא איהם פרח וסלורי' והי' איהם
 עלאח א'י חעל' לישל' בהא אכיר לעצים ואפרג' חוול' חג המצות כרגו פיה ישר
 ממל' ופכהם אלה מן תחת יד קאדלה ומא' תוחל' בין מא' יבתמר לעגין אה' אכלה
 פטיר' ודאך אסר לעצים א'י מא' חלתמר לעגין אה' בער מדה טוילה' קא זל
 אותה העוגה כתבדכה ואכלו ממנה אחת וששים סעודה מן טו' בניסן עד טו' באייר'
 וטלבו אמן א'י כבדא בין השמשות והו' מוכן לישל' והגיע זמנו' ותג השבועות
 שבו שמעו עשר הדברות ובקיו' ישר יערון איהם ואסאביע והי' מצוה מן המובחר
 עדידהן כמי' ועד משה וקא וזה לך האות והו' תעבדון חת האלים על ההר הזה' עדי
 לך חמשים' הוריעו ה'ה' שלאחר חמשים יום ישמעו עשר הדיברות ותיכתג להם
 התורה' קא אלה עליה א'י ההרה והיה שם וחתנה לך חת לוחות האבן והתורה נהמצוה'
 וזה הסכות' כתל' כר עכן השכיכה א'י כחן מחיט עליהם כמי' קא כי בסכות
 הושבתי את בני ישר' ותרבס חרי' במטלת ענני אותי בית ית בני ישרא' ואמא
 ראש השנה שבו נברא אדם הראשון ואסתקאד לעלכ פיה קא זה היום תחלת מעשיך

זה אדם הראשון שכ' בו נעשה אדם בעלמנו כדמותנו כאמ' בו לשון עשייה ויום
הב' הוא זמן כפרה לישראל וה' יומין למלאכי השרת לחאכלין ולא שותין ובמיע אשרוט
ועוסקין בתפלה ובתורה קאל' כל ימות השנה השטן מקטרג על ישראל חוש מימים
טובים ויום הכפ' עדר שטן ושסה סווא נחקק סתה ח'אם וה' ראשון ושביעי
שלפסח וראשון ושמיני שלחג הסכות ויום עצרת וקיל שביעי שלפסח ח'ינו דגל
בכני עצמו וברלה יום הכפ' וראש השנה וה' ח'אם תובה ועבאדה ללה תע' וקיל
השטן ושסה סווא נחקק יום ואחד וה' יום הכפ' א'י העלבה ג'פדאן ישראל במעשה
העגל ובו ביום נאמ' סלחתי כדברך וביום פקדי ומקדתי עליהם חטאתם זה יום
הכפ' ובו נאמ' ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ואלך להתי' ערפ' גמיע אלכלך ח'קך
כתכפר להם לישראל על מעשה העגל ומן אלך סמי משכן העדות עדות היא לכל
בחי העולם שכתכפר לישראל ועדר משכן א'י אקאם למקדש א'י עשה שלמה
ארבע מזוזות ועשר שנים מנין משכן' בזאת יבא אהרן מנין בזאת' ונקול
בחג המצות זמן חירותנו ופי חג השבועות זמן מתן תורתנו א'י הי' אשמחה
אח'יק'יה וה' נזול אתורה לישראל אמ'מלה להם ופי חג הסכות זמן שמחתנו
מבמע אשמחות בלהא' אמא בראש השנה היו זכרון תרועה אנתבחה לעלם
לאתובה ואמא רבי קל' פ'ציתת יום טוב ששת ימים האן שחפרן הכתוב בעשיית
מלחמה שה' ראשון ושביעי שלפסח וראשון ושמיני שלחג הסכות וביום חג השבועות
ובאחד לחדש השביעי הן הנקראין ימים טובים' ושביעי שלפסח נקראים לישראל
ונעשה להם נסים הרבה כי בנו בחרת ואותנו קידשת דאגע'לי חולל מעני' אברה
ב' מקדש ישראל והזמנים ה'יה אברה עלא גמיע ימים טובים' ב' שהח'ינו
וק'ימנו והגיענו לזמן הזה ס'כחאן מן אח'יאכא וא'עלחא ובלג'נא לי ה'יה אוקת'
ואעס'ם חן ארבעה כוסות כנגד ארבע גאולות והוצאתי והעלתי ובחלתי
ולקחתי ה'יה ארבעה כוסות עלי תרתיב אומ' לאנה מ'רבע ארבע כדאת למק'ויה
ללארבע אהסתק'צאת א'י יתכוון מנהא מעדן ונבחת וחיואן חבבם וחיואן נאטק'
וכאלך ארבע תקופות וארבע גהות לעלם' לעלה פי אחרות והי' אברה
זכר לטיט ולתבן' ואעלה פי אירק וה' אפגל לאנה עולה על שלחן מלכים'
וק'ן על כט' ידיים' מן מעני' ארבעה קל' וינטלם וינשאם כל ימי עולם'
וק'דמו שני מיני בשר אחד זכר לפסח ואחד זכר לחגיגה לאנה ב'י' אחד חיות'
וקל' אלה לא תשחט על חמץ דם זבחי' כלומ' לא תשחט הפסח והחמץ קיים'
וקל' וזבחת פסח ליני' אהיך צאן ובקר' א'צאן מנהאן כבש הפסח' ואבקר מנה אברה
וקל' ב'י'נה אתרגום ותכוס פסחא ק'י' אהך מן בני ענא ונכסת ק'י'יח מן תורי' וה'
בשר חגיגה

מן אקוזה אי אפעל תסמא ידיעה משובח ממדוח מן קו ויהללו אותה

בְּעֵשֶׂר

כרעה תרג ושכחו יתה למרעה
ור יהושוע ור לעזר בן עזריה ור עקיבה ור
מסובין בבני ברק והיו ~~ממליך~~ ביציאת מערים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם
ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריית שמע שלשחרית
בר אינער בא באך אפעשה אי גרא אי חתפון הולחי אכמסה אכמס אגדולים
מי איך אמוצע והו בני ברק לבני יששכר והם ר אינער ור יהושוע אי הם חכמי
ישראל באטלאך ור לעזר בן עזריה אי באן פי גאיה אעלס ואגנא ור עקי
ור טרפון תראגעו מי תלך אפעגזאת אעצאם אי היכל לישראל בארץ מע ועל הים
בתלך אמכות ואגזלהן כדם טביעה
קל שמע שלשחרית לאנהא מצוה מן התורה

אָמֵר

לעזר בן עזריה הרי אני כבן שבועים שנה ולא זכיתי
ביציאת מערים בלילות עד שדרשה בן זומא שכ למען תזכור את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חיך ימי חיך הימים כל ימי חיך הלילות וחלמים חומרים
מי חיך העולם הזה כל ימי חיך להביא את ימות המשיח
אמ להם ר לעזר בן עזריה הרי אני כבן ע שנה יעני קא להם ועלי כתרית ורסי

אעלום וקד הקם גסמי וצרת כאבן סבעין בלעמור לס אסמע הדי אכבר אנהא
דכר יצי מע באליל אי חן גא בן זומא ושרח לנא הדי אמענא וקד בייך רבינו
אי אמענא מי מס ברכות
קא עס פעם אחת הושיבו ר לעזר בן עזריה בישיבה שלסנהדרין וכולם זקנים

דין הוא תשחורת ונתבייש בפניהם ונתפלל לפני ה' שילבין שערו והלבין שערו
ותם והיה זקן כבן ע שנה פקא מאכאן אערך חן דכר יצי מע בלילות אי מא
דחהא בן זומא אל ואסתדל מן קו למען תזכור את יום צא מא מע כל ימי חיך

מים וזיאה כל לרבות הלילות וקא אכמס מענא תחני ימי חיך העולם
ה כל להביא את ימות המשיח יעני דכר יצינע אי אכבר לא תנסא טול
מאן
ד ארבעה בנים

לם ואחר שאינו יודע לשא
חק והמשפטים אשר יצוה יי אלהינו אתכם אף אתה אמור לו כהלכת
סח אין מפתירין אחר הפסח אפיקימון
עבודה הזאת לכם לכם ולא לו ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל וכפר

רשע מהו חונן מה
בעיקר

תרגם מה' הכא' יעני נחזק ה'ה' אסנה ואקמין ההנא' ואסנה אחתיה בעדהא פי' ארץ
ישראל' שותא ה'ה' עבדי' לשתא דחתא בני חורי' ופי' ה'ה' אסנה נחזק מתל' אעבדי
בא'ל' ואמסכנה' ופי' אסנה אחתיה אחרת' מאפי' לאנפסנא' והנא' סא אסחיל ויקול'

מה נשתנה ה'לילה הזה מכל הלילות שכל הלילות אינן
מטבילין אפלו מעם אחת והלילה הזה שתי פעמים

שכל הלילות אינן אוכלים חמץ ומצה והלילה הזה כולו מצה' שכל הלילות אינן
אוכלים שחר ירקות והלילה הזה מלודים' שכל הלילות אינן אוכלין ביין וישבין -
ובין מסובין והלילה הזה כולו מוסבין' מא אכתלאך ה'ה' אסנה

מן גמיע אלי' שכל הלילות אינן אוכלין מטבילין' יקול' אן נחזק נגמס פי' א'וכה
מדתן פי' ה'ה' אלי' ופי' סחיר אלי' מא שי' מן דאך' ודאך' ענר' מא יחל' אמרוד
גמס פי' א'וכה וענר' מא יחל' אמצה ואבקול' ובאקי' אהלכה ב'ין' מסובין
מגתמעין מן קו כסבו על הבית' ומוסבין מתכין מתל' עחדת בני מלכים
יתכון עלי' יסארהם מתל' קולה וישב המלך א' הלחם לחכל' תם יבאוב אעלס ויחכי

מא גרדא לנא במדכר ומא גרדא ליעקוב גרנא מעלבן וכיף כחנה צפה אגחולה עלי' ה'ה' אנצאס'

עבדים היינו למרעה במערים ד'י' צ'חנו' י'י' חלהינו משם ב'י' חלקה
ובדרוע כטויה' וזאלו לא ג'א' ה'ה' חת' ח'נותינו ממערים' ע'י'ין

א'נו וצ'ינו ובני צ'ינו משועבדים היינו למרעה במערים' ואפלו כלנו חלמים כלנו
צ'ונים כלנו יורעים חת' התורה מ'נא' עלינו לספר ביציאת מצרים' וכל המהריך
ביציאת מצרים ה'ה' מהשוכח' עבדים היינו למרעה' יקול' אן נחזק

כנא עבדי למרעון ואכרדנא אלה ב'י' שדידה ודרע ממדודה קא ובני ישראל יצאים
ב'י' דמה ודאך' בחצי היום שנ' ויהי בעצם היום הזה יצאו כל עבדות י'י' מארץ מצר'

וקא ומ' מקבדים את אשר הכה י'י' בהם כל צבור' ורכן לקבור צ'וס' וקא הוציאך
י'י' אהיך ממ' לילה תרג' ועבד לך נסין בליליא' וקא' זל' אן סרעה חגלס מן גדולי'

מ' מע' ישראל פי' ארץ גשן יחרסו ישראל לא יכדו מן מע' א' ברעאה' ואן לא ג'א'
ה'ה' וגו' עדין אבו' ולו לס' יכדג אלה ישראל מן מע' ארץ עמד כנא מסתבדים תם א'

א'ון' וק'ן ואפלו כלנו ח' וכל כנא עלחם בגאית אעלם ואפיהם ושארין באתורה
פוחב עלינא מן ככחבר בצ'ר'ג ישראל מן מע' חתלך למעגזחת אתי ח'על להם'

וק'ן ואפלו כלנו ח' כלנו כבוני' פלנו יורעים מא אפרק בינהם' א'גו'
אעלם אן אחכם מתעלם מן ג'רה כמי קא' ח'זהו חכם הלמד מכל אדם שנ'

מכל מלמדי השכלתי' ואי' א' כל ששחין חותו דבר חכמה מכל מקום והוד
משיב' וכבון מתעלם מן נפשה וסבין דבר מתוך דבר' ואי' דע' מא אכדו

מן אקו'

מן אקוזה אי אפעל תסמא ידיעה משובח ממדוח מן קו ויהללו חותה א

פרעה תרג ושכחו יתה לפרעה **מעשה** ברכי אי עזר

ור יהושוע ור לעזר בן עזריה ור עקיבה ור טרפון שרין

מסובין בבני ברק והיו מחפזין ביציאת מצרים כל חותו הלילה עד שבאו תלמידיהם

ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קרית שמע שלשחריית קו מעשה

בר אי עזר גא בראך אמעשה אי גרא אי חתפון הולחי אכמסה אכמאגדולים

פי ראך אמויע והו בני ברק לבני יששכר והם ר אי עזר ור יהושוע אי הם חכמי

ישראל באטלחן ור לעזר בן עזריה אי כאן פי גאיה לעלם ואגנא ור עקי

ור טרפון תראגעו מי תלך אמעגזאת לעצחם אי חתל לישל בארץ מע ועל היס

בתלך אמכות ואגזלהן כרם טביעה עד שבאו תלמי ואמ להם רבו הגיע זמן

קו שמע שלשחריית לאנהא מצוה מן התורה **אמר** להם רבי

לעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי

יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא שכ למען תזכור את יום צאתך מארץ

מצרים כל ימי חיך ימי חיך הימים כל ימי חיך הלילות וחכמים אומרים

ימי חיך העולם הזה כל ימי חיך להביא את ימות המשיח

אמ להם ר לעזר בן עזריה הרי אני כבן ע שנה יעני קא להם ועלי כתרתי דרסי

באעלוס וקר הרם גסמי וערת כאבן קבעין בלעמר לס אסמע הדי אכבר אנהא

אכבר יצי מע באליל אי חן גא בן זומא ושרח לנא הדי אמענא וקר ביץ רבינו

הדי אמענא מי מס ברכות דא הדי אני כבן ע שנה ולס יקולכן ע

קאו עס מעס אחת הושיבו ר לעזר בן עזריה בישיבה שלסנהדרין וכולס זקנים

וצדין הוא תשחורת ונתבייש בפניהם ונתפלל לפני הבה שילבין שערו והלבין שערו

ומותם והיה זקן כבן ע שנה פקא מאכאן אערף אן דכר יצי מע בלילות אי מא

שרחה בן זומא זל ואסתדל מן קו למען תזכור את יום צא מא מע כל ימי חיך

הימים וזיאה כל לרבות הלילות וקאו אכמא מענא תאני ימי חיך העולם

זה כל להביא את ימות המשיח יעני דכר יצי מע אי אכבר לך תנסא טול

אמאן **ברוך המקום** שכתן תורה לישל עמו ברוך הוא

פגד ארבעה בנים דברה תורה אחי חכם ואחד רשע

ואחד תם ואחד שאינו יודע לשא חכם מהו חונם מה השרה

זה חקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו אתכם אף אתה אמור לו כה לכת

הפסח אין מפטירין אחר הפסח אפיקימון רשע מהו חונם מה

העבודה הזאת לכם לכם ולא לו ולפי שהוציא את עצמו מן הפלל וכפ

תרגם מה הכח יעני נחן הרה אסנה ואקפין ההנח ואסנה אחתיה בעדהא פי ארץ
ישראל שותא הדא עבדי לשתא דחתיה בני חורי ומי הרה אסנה נחן מתל לעבדי
בארל ואמסכנה ומי אסנה אחתיה אחרתא מאכין לאמסכנה והנח יסא אסחיל ויקול

מה נשתנה

הלילה הזה מכל הלילות שכל הלילות אין אנו
מטבילין אפלו פעם אחת והלילה הזה שתי פעמים
שכל הלילות אנו אוכלים חמץ ומצה והלילה הזה כולו מצה שכל הלילות אנו
אוכלים שחר ירקות והלילה הזה מרורים שכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין -
ובין מסובין והלילה הזה כולנו מוסבין
מא אכתלאך הרה אסנה
מן גמיע אלישי שכל הלילות אין אנו מטבילין יקול אן נחן נגמס פי אדוכה
מרתין פי הרה אליה ופי סחיר אלישי מא שי מן דאך ודאך ענר מא יחכל אמרור
יגמס פי אדוכה וענר מא יחכל אמצה ואבקול ובאקי אהלכה ביין מסובין
מגתמעין מן קו נסכו על הבית ומוסבין מתכין מתל עחדת בני מלכים
יתכון עלי יסארהם מתל קולה וישב המלך א הלחם לחכל תם יגחוב לעלם ויחכי
מא גרדא לנח במער ומא גרדא ליעקוב גרנח מעלבן וכיף כחנה צפה אגחולה עלי הוי אנצחם

עבדים

היינו למרעה במערים ויוצאנו יי חלהינו משם ביד חזקה
אבד רוע כטויה ואכלו לא גא הבה את חבותינו ממערים עדיין
אנו וצנינו וכני צנינו משועבדים היינו למרעה במערים ואכלו כלנו חכמים כלנו
נבונים כלנו יודעים את התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מערים וכל המאריך
ביציאת מערים הרי זה משובח עבדים היינו למרעה יקול אן נחן
כנח עבדי למרעון ואכדגכא אלה ביד שדידה ודרעא ממדודה קא ובני ישראל יוצאים
ביד רמה ודאך בחצי היום שנ ויהי בעצם היום הזה יצאו כל עבדות יי מארץ מצר
וקא ומצ מקברים את אשר הכה יי בהם כל בכור דרכן לקבור ביום וקא הוציא
יי אהיך ממצ לילה תרג ועבד לך נסין בליליא וקא זל אן פרעה חגנס מן גדולי
מצ מעישראל פי ארץ גשן יחרסו ישראל לא יכרגו מן מצ אה בריחה ואן לא גא
הבה וגו עדין אנו ולו לס יכרג אלה ישראל מן מצ ארץ עאד כנח מסתכרמין תם א
אמן וקו ואכלו כלנו חכ וכו כנח עלאם בגאית לעלם ואפהם ועאדמן באתורה
פואגב עלינאמן ככאבר בצרוג ישראל מן מצל ותלך למעגזחת אתי חצל להם
וקו ואכלו כלנו חכ כלנו נבוני כלנו יודעים מא אפרק בינהם אגו
אעלם אן אחכס מתעלם מן גירה כמי קאן איזהו חכס הלמד מכל אדם שנ זה
מכל מלמדי השכלתי ואינא כל ששולין חותו דבר חכמה מכל מקום והוא ה
משיב וכבון מתעלם מן נפסה ומבין דבר מתוך דבר ואיודע מא חכמה ה

מן אקונו

אתה טליל ואל כפר . אף חתנה הקהה את שני חתני חתנה ואת חתנה וקל
 לה בסבב דאך והו כבש הפסח עניע אלה לי במיני הדא למעבדאיה ולו פנתה מיני
 ואמת מותק עלי מעחציק הדא לש וכללג מן בוי . וואלגדלם חתנה פאן
 פי מע מן ישר רשעים כאלו גאבין לוי כרגו מן מיני והיו מלעיגין על משה ומהרין
 מיני הביח עליהם הלה דבר גדול בימי החטך וביקש משה עליהם לחמיהם חמור
 לו הלה חייך שאני משחיד לך דוגמא מהם נשתייר בכולם דתן וחצירם שיני
 אחיהם רשעים גמורים כאנו עכא דהם וישרא פי למדבר לי הן בלשחחותם החריץ
 הם ומא כחן מעהם ומא בקא להם חתך קא ענהם ובאכור רשעים דנה
 יעני פי הלחך למלחעין ומותהם מצלחה ללעאט יכתפו שרהם . תם
 מהו חונת' הו אמתווסט פי אנאס לים הו כחמל ולא הו נחקק יקול מח דאך לפעל
 פי בדה ליליה פקל לה חנה תע אכרגנא בקוה עצימה מן מעד' ואלך עלי אתם
 מן קו כי ישאך בכך מחר לאמר מה זאת דכר לפצה בן ועלי ארשע דבר לפצה
 בנים קא והיה כי יאמרו איכם בניכם מה העבודה הזאת לכם . ושאבו
 יודע לשא' אכור איי מא מעה עלם דחסא . חת מתח לו שג' והגדת לבנך חונת
 אכרא כחברה באחבתא בגמיע אאמור . וקו ביום ההוא יכול מרחש חודן
 הל' ימין דאך מן חול אשהר . חו מבעווי יום חו מן קבל דאך אנהאר קא לים
 אה פי וקת מא אפטיר ואלמרחר בין ידיך . וקא בעבור דה' זה בצניס הפסח אה
 חמר אלה בדבחה פי מע קא ודחה חת הדם על המטקור ועל שתי המשוואת
 שני ערים לישר חן קד כרגו מן מדהב אצחבה לחתם כחיו יעבדו ברג אהור
 ובה אחמל סלח יסתגיון אבח . קא פי דאך הן נזכרה חת הטעבת מעלעיהם
 ולא יסקלונ' ובהור לעבן . **מתחלה** עובדלי עז' היו אבותינו דעכשיו עובדלי
 חרבנו המקום ברוך . הוא לעבדוהו יד' חתמה יהושע א כר
 חתם כה חמר יי אלהי ישראל בעבר הנאר ישבו אבותנו עם מעולם תרח אבי אברהם ואבי
 ידעבדו אלהים אחרים . ואקח חת אבינו חת אברהם מעבר הנאר ואחור חורו
 חרץ כנען וארב' חת דרעו וחתן לו חת יצחק וחתן לי יעקב ואת עשו
 חתן לעשו חת הר שער לרשת חותו ויעקב ובניו ידו מצרים . צדוק שומר
 חתו לישר עמו ברוך הוא שהב' מחשב חת הקין לעשות פנמו שחמור לאברהם
 חתו בין הבתרים שנ' ויחמר לחברת ידע הרע כי בר יהיה שערך צדוק לראיהם
 ופיהם ופיהם אהרע מאות שנה . וגם חת הקין חשך יעבדוהו חן הנאי ונחירי
 כן ידעו בדבוס גדול . היא שעמדה לאבותינו ולנו שלא חתך בלפני עמור
 עלינו חלא בפל חור ודור עומדים עלינו לפלחתינו ודקדוקינו ברוך הוא חתנו בלפני

בעיקר אף חתה הקהא את שניו ואמור לו בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים
 לי ולא לו אלו היה שם לא היה נגל
 תם מהו חומ מהזאת והמרת חליו
 בחזק יי הוציאו יי ממצרים מבית עבדים
 ושאיו יודע לשל את
 פתח לו שכ' והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים
 והגדת לבנך יכול מראש החדש תלמוד לומר ביום ההוא או ביום ההוא
 יכול מבעור יום תלמוד לומר בעבור זה ליח אמרתי אלא בשעה שיש מצה
 ומרור מוכחין לפניהם
 פירוש קו ברוך המקום שנתן תורה לישראל עמו
 מקום ישר איה תע לחן ערר מקום ויהיה סוף ערר איו עשר מרחת יג מחיה
 ואהי כמס מרחר ואו סת מרחר ואהי אכרח כמס מרחר יעח אגמיע קמו ערר
 מקום סוף אפהם אף פקא סבחהן אלה תע אף אעטאנא אתורה תלמלנא
 כנגד חרבעה בנים וברה תורה אחת חכם וגו' מענא אף לא יכלו מן אעלם
 עאם ומלעון ומתווסט ואכלה מאמעה עלם אכור מתל ארץ אעלבה אף לא
 תזרע ולא תחצר וכנגדן מינין שכלולכ אתרוב דומה לחכם שיש בו
 תורה ומעשים טובים יעני כאמל פי אפיאיל אכלקיה ואפיאיל אנטקיה
 הדם דומה לעם ארץ פיה פיאיל אכלקיה מתל אהדס ריח בלא טעם ואחתרוב
 ריח וטעם התמר טעם בלא ריח מתל אתם עמו תורה ואין בידי מעשים טובים
 ערבה לא טעם ולא ריח מתל אכור לא מעשה פיאיל אכלקיה ולא פיאיל אנטקיה
 ומתל מי שאינו יודע לשל אף אכלה מתל אבהימה סוף דא כאמל לשון
 בבולם אחכם קא פיה כי ישאך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמש' העדה
 הי אמצות ואחקים הי אמצות אתי עלתהא באטנה עסרה מתל פרה אדומה
 ושעיר המשתלח ובתיר מן אף שאין טעמן גלוי פנקול פי כל מאכאן עמר גזירי
 הכתוב ואמשפטי הי גמיע אחכאם אתי פי אתורה דיני ממונות ודיני קנסות
 ודיני מכות וכלהן פי אתורה אתי הי שמהיה עלי ישראל קא פיהא לקה את ספר התורה
 הזאת והיה שם כך לעד וקא ארון העדות אף פיה אתורה וקא לחות העדות והי
 קא משכן העדות אכל שמהיה עלי ישראל חס תשמעו חייב לכם ואם לא תשמעו חייב
 לכם פקא אחכם מה העדת והחקי והמשפטי אשר צוה יי אהי אתכם אדכל כפטי
 מני ישראל אף חתה אמור לו ובהלכת הפסח חנתא יא חכרא באובה באבתא
 בגמיע אחכאם אפסח ומא גרא עלי ישראל ותלך אמצעות לעצאם אתי חתפיקת בהן
 ולא תחתאג שרח גיר עלי מא קא אין מפטידין אחר הפסח אפיק מון והי לפניה
 מרבה מן לפיתין אפיק מין יעני לא יאחק שי בעי אמצה מן אפוסכה וגיריה
 רשע מהו חומ מה העבודה הזאת לכם למא חכרג נפסה מן ישראל וכרג

בכוחה' והי' מן' נביאות' שרה רבקה רחל מרים ודבורה וחנה וחלדה הנביאה
 וסמית חלדה לאנהא כאנת תלת' בבתי' כנסית' ובבתי' מדרשות' ותתקמע דבר-
 תורה' אי' חז' כמלת' וצחרת' נביאה' וזאת' לעשו' את' הר' שער' לאנה' כחז' בני
 שער' מי' גאיה' לעצמה' פסבב' אלה' להם' עשו' ונאכבה'ם באהל' במה' בת' ענה' בת' דבעון
 שהי' יצאה' מן' החבוב' והם' בלה'ם שטופים' בזמה' וענה' הו' אלה' רבב' אכבה'
 מתקלט' עליהם' עשו' וקתלה'ם לגמיע' מא' בקי' לא' תמנע' אחות' לוטן' ברוך
 שומר' הבטח'ו לישראל' יעני' סבחה'ן חזק'ן עהדה' לישראל' כתוב' אחד' חומ' וענדום
 וענא' וותם' ארבע' מאות' שנה' וכתוב' אחד' חומ' ויהי' מקץ' שלשים' שנה' וארבע' מאות'
 שנה' חותן' שלשים' שנה' משני' דבר' עם' חבינו' אברהם' בין' הבתרים' עד' שכולל'
 יצחק' ומשכול' יצחק' עד' שיצאו' ממצ' תשבה' קו' יצא' ולמד' יעני' אכל'ג
 מן' למענא' אחול' ותפכר' מא' עמל' לבן' אלה' טלב' יקתל' יעקב' ונסלה' קא' פיה' ארמי' אחד'
 חבי' מלמ' שלא' ירד' להשתקע' יעני' לא' ימזין' באסכון' במצ' לא' מודה' קריבה'
 וקלא' זל' חז' ישראל' נשתעבדו' מנין' לדו' עלי' מא' קא' להם' יעקב' רדו' שמה' יעני'
 חסיד' דל' מן' עמר' יוכבד' לאנהא' נולדה' בין' החומות' וכחנת' פי' וקת' מא' אלהא' עמרם'
 בת' קל' שנה' ומשה' בן' שמנים' שנה' ואהרן' בן' שלש' ושמנים' שנה' בדברם' אפרעה'
 תח' עד' רדו' מאתים' ועשר' שנים' וקו' מצוי' שם' יעני' מעלומין' משה' ורין'
 מתל' קוליהם' ומצוי' על' הקברות' יעני' יעלמונה' ודאך' לפי' שלא' הסתכל' אחד' מהן'
 באשת' חבירו' ולא' היו' פתחיה'ן מכוונין' זה' בכבר' זה' ובני' ישראל' פרו' וישרצו' מלמ'
 שהיו' פרי' ורבי' והיו' מולידין' כשרצים' ששה' בכרס' אחת' לעצם' למעגז' אלה' חיצו'
 אלה' ותבאי' בערי' ערים' בערי' זו' בזת' מצרים' ערים' זו' בזת' הים' שהי' א'
 במלים' שרים' נכנו' זה' משה' ואהרן' ושערך' צמח' זו' מרים' ואת' עירם'
 עריה' או' ישראל' עירום' מן' המצות' ועריה' ממעשים' טובים' יעני' עהדי'ן ען' אלה'
 שעמל' ולא' נגלו' ממצ' לא' בזכות' אבות' וישימו' עליו' שרי' מסים' זה' פרעה'
 שעשה' עמה'ן במלחמה' כדי' לפתות' ליבן' שלישראל' שרי' מסים' שהמסו' את' לבן'
 שלישראל' יעני' ייקוה'ם ואחז'ו' קלוב'הם' קא' אחינו' המסו' את' לבבינו' ענר' אמרגלים'
 דא' וישימו' עליו' שרי' מסים' שרים' חכזרים' יעני' קסא' אקלוב' לא' ישפיקו'
 אלה' ישראל' ויבן' ערי' מסכנות' לפרעה' שממסכנות' את' בעליה'ן שפעמים' נופל'
 מן' הבנין' ומת' ופעמ' נופל' הבנין' עליו' דא' שכל' העוסק' בבנין' מתמסכן'
 זה' ביתם' שהיה' פי' תהום' בולע' מה' שבנו' ואת' רעמסס' שהיה' מתמסמס' כחז'
 מזה' אבחר' תטלע' תכרב' פי' אליל' מא' בנו' דא' רעמסס' שהיה' מסוסה' רע'
 שנסתעבדו' ישראל' במצרים' מנין' רעמסס' תל' שנה' וכחז' לזכר' ונענן'
 וכיצעק' א' די

צא ואלמד מה ביקש לבן הארמי לעשות חביו שפרעה הרשע לא גזר
אלא על הזכרים ולבן ביקש לעקור את הכל שכ' ארמי חובר אבי יורד מערימה ויגר
שם מלמד שלא ירד להשתקע חלא לגור שם שכ' ואמרו לא פרעה לגור בארץ
בחנו כי אין מרעה ליתחן אשר לעצדיק כי כבוד הרעב בארץ כנען ועתה ישבנו
עצדיק בארץ גשן במותי מעט כמו שכ' בשבעים נפש ירדו חבולת
מערימה ועתה שמך יי' אלהיך כנפוצי השמים לרב יהי שם לגוי מלמד
שהיו ישראל מצוינין שם גיור עצום כמו שכ' ובני ישראל פרו וישרינו
וירבו ויעצמו בממד מחד ותמלא הארץ חיותם ורב' כמו שכ' רבבר
כעמח השדה כתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בערי ערים שדים נכזו ושערך ימח
ואת עירום ועריה וירעו אותנו המצרים כמו שכ' הנה נתחננו
לו מן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם שאל הוא על שנאינו ונלחם ב
ועלה מן הארץ ויעזבונו כמו שכ' וישימו עליו שרי מסים למען עבדו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פיתם ואת רעמסס ויתנו עליהם
עבדה קשה כמו שכ' ויעבדו מצרים את בני ישראל במרד

קו מתחלה עובדי עז מתחיל בגנאי ומסיים בשבח חזק להגדה קל
ויאמר יהושוע לכל העם דאך ענד מא נכנסו לארץ קא להם יהושוע חן גיור
אחולק בחנו כפרה יעבדו אצנאם אי ליס פיהח נפאעה אי חן ולד חברה ולכ
כחזקן שלש שנים התחיל משוטט בדעתו יעני בקי יתפכר מא אי יחרד אמלך ומא
אי ידברה ולמא כחזקן בן ארבעים שנה הכיר את בורחו ערף חן אלה תע מובור
פיאעאם מדבר לגמיע אגוד כלה ואסתדלו עלי קובן שלש שנים מן קול
עקב אשר שמע חברהם בקולי ערד עקב ועמד חברהם סוח נחקץ שלש שנים
ואי קא בן ארבעים שנה מן קו עקב אשר שמע חברהם ער עקב ועמד
לחן עמדה קעה קא זל תפוש את הנעלם והשלך את המצוי לחן חכר לעאן כ
ואכר אקופ פי ואכר אבי ואו ואואו הו מבחן איור מתל קדואי קריאי פכא
פניא ללון ללון ובתיד מתל דאך קא ואולך אותו בכל ארץ כנען יעני מא
ארץ כנען ירד אנאם לעבאדה אלה תע וימתנעון ען עבאדה אצנאם אי ליס פיה
נפאעה קא יעבר חכרם בארץ והכנעני חז בארץ וקא והכנעני והפרזי חז
ושב בארץ לחן כנען חסתקץ עז וקו וארבה את זרעו כתובה וארז
וקורין וארבה ישיר אי ינחק ואתנן לינחק את יעקב ואת עשו ולס ידבר ישמעאל
קטורה לחן ליס הם בני חשה חחת ואמא עשו ויעקב פהמא מן חם ואחדה רבין
ערקת גמורה מעחה רוח הקדש ענד מא קאת עלי קללותך בני ותרג עלי חתא

בנבואה
90

ויתרו ובלעם כהם מה יהיה רפואתו' אמר בלעם אין לך רפואה עדי שתשחוט מן
העבדים ותקח מלוא בריכה מרמס ותטבול בה ותתרחם' יתרו ברח למיכך כי על
בלעם יעץ לרעה למיכך נהרג' חיוב שתק והשתיקה כהויה למיכך נענש בכל שיש
לו ונתפר בשחין רע' ועשה מלך כן ושחט מהם מלוא בריכה וטבול בה ותתרחם
ויאנחו בני ישראל' וישמע זאת נחמיהם' יעני שהיקהם מתל מח קל ענן יחזקל האבק
רום יעני בטל אשהיק עלי ישראל ואסכת במי הם יסתחקון אף וקע בהם' וירא
את עניינו זו פרישות ודרך ארץ יעני חנעזא'ם עז כסא'ם מן כריה ורביה' וקל
זל בשעה שגזר מל ואז כל הבן הילוי הארה תשליכוהו היו משליפין בנהם לים חיים
והים משליפן למדבר וזימן להם ה' חיות טהורות והיו מניקות אותם במדבר' וקול
מן עצם למעגז ויניקו רבש מסלע ושמן מחלמיש צור וגדלו הילדים והם שאמרו זה
אי ואנוהו' וירא זאת בני ישראל קל זל רחל בת בנו שלשותלה דמסה עם בעלה
בטיט שהיה חולה וכפלו ילדיה לטיט ודמסה אותם בטיט ונעקה בקול גדול לפני ה' וישמע
ה' ויעקתה' וידע אהים ששלם הקץ שלשבו ישראל'.

כ"ף קו' ויוציאונו יי ממז' לא על ידי מלאך וגו' וקד קל וישלח מלאך
ויוציאונו ממצרים' פה'י כלוא כ"ף יכון לתופיק' אלו' חזק קולה וישלח
מלאך ויוציאונו' הו' חשודה לי משה רבי' אף יצאונו ממז' על ידי' וחמא מקוול
הנח מעננה חן לים כפוסהם אתי הי מן כפס אפלך חז' כל אנפוס מן אנפס אכלייה
ליס קד כמולת חותה יעני פיהח חז' לענניה בסבב אכמא כמי קל וחת עירוס ועריה
יעני עזרי' עז אכמא' ויא ויוציאונו יי ממז' לא על ידי מלאך יעני כל רכול
מן אנפוס וכל מנפ' חמר יסמא מלאך' לא על ידי שרף מרתבה לעקול
למפחדה אתי הי שדמים לא יקולו עלי חדרך למפחדך עלי מא קל רבי' לא פחדקו
למחסוס ולא כמלו במא עקלי' לא על ידי שליח זה נביא כמי קל וחשלה
איהם חת כל עבדי הנביאים' ויא לא על ידי שליח יעני ולא מעזהם חסתעזא
טביעי כותה'יו אמוח פתחק דאף' לא ה'ה בכבודו שני ועבדתי בארץ מצ'
ודאך פ' מכת בכורות והי אעצם למכות' וקו' ובזרוע נטויה זו החרב כמי קל
והרבן שלופה בידי נטויה על ידושלם נטויה מנטויה בגזרה שוה' ובמורא גזול
זה גלוי השכי' והו' לפיך אלהי ולענניה אלהייה אתי אצחבתהם כמי קל' הו'
הנכה אהים' במקות הי למעגזת' בחותות' אחיאת אתי חנקלב אמא דים
והו' כחן מח' וקל ובעצים ובחבנים כחנת תהטל דים' ואמטה רגעתנין והו' חנש
יתכלק וסט אבחר' ואמטה אף בלעה התנינים ומטותה חרטמים' ובמופתים'
אברההין לעצמם אף הן כרם טביעה מתל אבחר וסט אבחר' ואגדא אף נשרת

לאבוא

וּבְצַעַק

חַל יְיָ חֲלוּתֵינוּ כִּמּוֹ שֶׁנִּי בַיָּמִים הָרַבִּים הָיָה וַיָּמָת
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאכְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבָדָה וַיִּזְעַקוּ וַתַּעֲרֹ
שׁוֹעֲתָם אֵל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבָדָה

וַיִּשְׁמָע יְיָ אֶת קוֹלֵנוּ כִּמּוֹ שֶׁנִּי
אֱלֹהִים אֶת נַחֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת חֲבֵרָהֶם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב
וַיֵּרָא אֶת עַבְדֵינוּ זֶה פְּרִישׁוֹת הַדָּרֶךְ הָרָץ כִּמּוֹ שֶׁנִּי וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדַּע
אֱלֹהִים וְאֶת עַמּוּלֵנוּ חָלוּ הַבָּנִים כִּמּוֹ שֶׁנִּי כָּל הַבֶּן הַלֵּוֹי הַיֹּהֲרָה תִּשְׁלִיכֻהוּ וְכָל
הַבֵּת תַּחֲיוּ וְאֶת לִחְצֵנוּ זֶה הָרוּחַק כִּמּוֹ שֶׁנִּי וְגַם לֹאִיתִי אֶת הַלֵּחָץ אֲשֶׁר

מִצְרַיִם לֹאֲחִיצִים אֹתָם
יְיָ מֶלֶךְ לֹא עַל יְדֵי שָׂרָף לֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ
שֶׁנִּי וַעֲבַדְתִּי בַּחֲרָץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה וְהָכִיתִי כָּל בְּכוֹרֵי בַּחֲרָץ מִצְרַיִם מֵאֲדָם וְעַד
בְּהֵמָה וְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם חָעֲשָׂה שְׂמֵשִׁים חֲנִי יְיָ
בְיַד חֲזָקָה וּבְזִרְיוֹעַ

כְּטוֹיָהּ וּבְמוֹרָא גְדוֹל וּבִאֲתֹת וּבְמוֹפְתִים
בְיַד חֲזָקָה זֶה הָרַבֵּר כִּמּוֹ שֶׁנִּי
הִנֵּה יְיָ הוּיָהּ בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בָּשָׂרָהּ בְּמִסִּים בַּחֲמִירִים בְּמַלְאִים בְּבִקָּר וּבְצִמָּן וְכָר
כְּבֹד מֵאֲדָם וּבְזִרְיוֹעַ כְּטוֹיָהּ זֶה הָחֶרֶב כִּמּוֹ שֶׁנִּי וְחָרְבוּ שְׁלֹפָה בְיָדוֹ כְּטוֹיָהּ
עַל יְרוּשָׁלַם וּבְמוֹרָא גְדוֹל זֶה גְלוֹי הַשְׁכִּינָה כִּמּוֹ שֶׁנִּי אֵן הַנֶּפֶשׁ אֱלֹהִים

לְבוֹא לִקְחָת לֹא גוֹי מִקְרָב גוֹי בְּמִסֻּת בִּאֲתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמַלְאֲמָה וּבְיַד חֲזָקָה
וּבְזִרְיוֹעַ כְּטוֹיָהּ וּבְמוֹרָאִים גְּדוֹלִים כִּמּוֹ שֶׁנִּי אֱלֹהִים לָכֵם בְּמִצְרַיִם
לְעִינֵיכֶם וּבִאֲתֹת זֶה הַמַּטָּה כִּמּוֹ שֶׁנִּי וְאֶת הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר
וּבְמוֹפְתִים זֶה הָרִים כִּמּוֹ שֶׁנִּי וְנִתְּתִי מוֹפְתִים בְּשִׁמְשׁוֹ

וּבַחֲרָץ רִים וְחֵשׁ וְתִימָרוֹת עֵשֶׂן
בְיָד אַחֵר בְיַד חֲזָקָה שְׁתֵּים
וּבְזִרְיוֹעַ כְּטוֹיָהּ שְׁתֵּים וּבְמוֹרָא גְדוֹל שְׁתֵּים וּבִאֲתֹת שְׁתֵּים וּבְמוֹפְתִים שְׁתֵּים
אֵל עֲשֶׂה מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַבָּה עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְאֵל הָאֵל הָאֵל עֲפָרְדָּע כִּנּוּס
עֲרוֹב רָבִד שְׁחִין בָּרִד אֲרִבָּה חֲשֹךְ מַלְאֲכַת בְּכוֹרוֹת לְכִי יְהוָה הִיָּה בִּזְמַן
בָּהֶם סִימֹן

וַיִּצַּק עוֹלָם בְּאֲרָב

כִּי הִבֵּה נִתְחַכְמָה לֹא וְעָלָה מִן הָאֲרָץ מַעֲנָה וְעָלִינוּ אֵל מִכָּאן
שְׁחִין פּוֹתֵחִין מֵהַ לְשֹׁטָן וַיִּמְרְדּוּ אֶת חֵייהֶם בַּעֲבָדָה קָשָׁה רָבִד לְפָנֶיהָ עֲבוּדָה
פִּי אֲכַל אֲרִבָּה מִרָחֵר אֲחֻלִּי כִּמְשִׁמְעָה בַּחֲמוּר וּבְלִבְנִים וּבְכָל עֲבָדָה בְּשׁוּדָה
הִיוּ בִּזְמַן עֲבוּדַת הָאִישׁ עַל הָאִשָּׁה וְעֲבוּדַת הָאִשָּׁה עַל הָאִישׁ וְאֶתְּמַל עֲבוּדַתֶּם
עֲבוּדָה שְׁחִין לֵה קֶצֶה שֶׁנִּי עֲבָדוֹ מִלֵּחָכָה שְׁחִינוּ צָרִיךְ לֵה וּמִשְׁוִי כְּבֹד
וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם קָא חֲנָה נִצְטָרַע וְהִיוּ עִמּוֹ שְׁלֹשָׁה יוֹעֲצִים נְבִיאִים אִיוֹב

רבי יוסי הגלילי אומר

מנין אתה אומר שלקו המערים
במערים עשר מכות ועל הים

לקו חמשים מכות במערים הוא אומר ויאמרו החרטמים לא סרעה אצבע
אלהים היא ועל הים הוא אומר וירא ישראל את ה' הגדלה אשר עשה יי
במערים כמה לקו באצבע עשר מכות אמור מעתה במערים לקו עשר
מכות ועל הים לקו חמשים מכות

ל אליעזר אומר מנין
אתה אומר שכל מכה ומכה שהביא ה' על

במערים היתה של ארבע מכות שנ' ישלח בם חרון אפו עברה אחת לעם
שנים ירה שלש משלחת מלאכי רעים ארבע אמור מעתה במערים לקו
ארבעים מכות ועל הים לקו מאתיים מכות

ל עקיבה

אומר מנין אתה אומר שכל מכה ומכה שהביא ה' על
המערים במערים היתה של ארבע מכות שנ' ישלח בם חרון אפו אחת עברה
שנים לעם שלש ירה ארבע משלחת מלאכי רעים חמש אמור מעתה במערים
לקו חמשים מכות ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות

כמה מעלות טובות במולות ומוכפלות למקום ברוך הוא עלינו

אלו הוציאונו ממערים ולא עשה בהם שפטים

אלו עשה בהם שפטים ולא עשה דין באלהיהם

ולא הרג את בכוריהם

אלו הרג את בכוריהם ולא נתן לנו את ממונכם

ובמנין שנתן לנו את ממונכם שנ' וישאלום ויניעלו את מערים אם עשאוה

כמעודה זו שאין בה דגן ואם עשאוה כמעולה זו שחין בה דגה

למה מחבב הכתוב את בלזת הים יותר מבזת מערים אלא מה שהיה בבתיים

נטלוהו במערים ומה שהיה בבתי סודאות נטלוהו על הים וכך הוא אומר כלפי

ינה נחמה בכסף זו בזת מערים ואברותיה בירקרק חרוץ זו בזת הים

ותרבי ותגדלי זו בזת מערים ותבחי בעי עינים זו בזת הים תורי זהב

נעשה לך זו בזת הים עם כקדוה הכסף זו בזת מערים

אלו נתן לנו את ממונכם ולא קדע לנו את הים

את הים ולא העבירנו בתוכו בחרבה

בתוכו בחרבה ולא שיקע שונאינו בתוכו

בתוכו ולא סיפק ערבינו במדבר ארבעים שנה

ערבינו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן

את המן ולא נתן לנו את השבת

אלו נתן לנו את השבת ולא קירבנו

לחנוכה ודכלת לבית מ' מצ' וכאן פ' ריקהא סמומ'יה ע'ימה' וקו' ובמלחמה זו שעו
 הים שנ' יי' איש מלחמה' וביר חזקה בל'בר עלי מא' דבר' ובזרוע נטויה' אחרב
 א'י וק'קא כי יי' נלחם להם במצ' ובמורחים גדלים א'י ביי'א קבל' ענחיה' אלה
 תצחבהם' וקו' ביר חזקה שתים' כל' לפ'ת'י' שתי מכות א'י אחרת' אלה במצ' וכל'ם
 מדה כנגד מדה' ובא' ל' יהודה ע'ה חק'ק אכלאם וקא הולחי' למכות א'י ה' מכותובחת פ'י
 אמה' ר'צך ע'דש באחב' ה'י אסימן' ובחנת אמה' מעאיתרו ויהו
 כאן מן יועזי פ'ל כיון שמת' יוסף נשלל ביתו ונאחרת אמה' א'י בית' יוסף מעת יתרו ובא
 משה ביי' ליתרו ה'י אסימן' וקא חן אלה גזר עלי פ'ל ומצ' ה'י למכותוב עלי אמה' ומן
 דאך קא יתרו כי בדבר אשר זרו עליהם וב'נה אתרגום' חן ה'יה למכות מדה כנגד מדה
 קא זל' בשביל שגזרו על ישר' שיהיו מחימין להם חמין ועושין להם מרחצאות נהפך המים
 לרם' ובשביל שגזרו לצור להם שקצי' ורמשי' באן עליהם הצמרדעים' ובשביל
 שגזרו על ישר' לכבד הבתים והרחובות והשווקים נהפך עסרם לכנים' ובשביל שגזרו
 על ישר' לצור להם דוכים ואריות ונמרים להקריב לע'ז הביא עליהם ה'ה את הערוב וה
 חמשה מינין ארי' ונמר ודוב ונשר וזאב' ובשביל שגזרו לדעות בהמתם הביא
 עליהם ה'ה הדבר שנ' וימת כל מקנה מצ' קא אסאיל' ומהיכן הסוסים שרדף בה
 פ'ל ומצ' שש מאות רכב בחור וכבר נאמ' הכה יד יי' הויה במקנך אשר בשדה בפוס'
 לא אומשל' ירא את דבר יי' ה' תקלה לישר' מכאן אמרו הכשר שבגוים הרוע'
 ויפה שבחשים דין מוחו' ובשביל שגזרו על ישר' לעשות להם מרחצאות
 הביא עליהם ה'ה את השחין' ובשביל שעשאום נוטעי גנות ופרדסי' הביא עליהם
 ה'ה את הברד' ובשביל שעשאום מצ'בי אילנות ונוטעי נטיעות הביא עליהם
 הארבה' ובשביל שהיו ישר' מרליקין להם הנרות הביא עליהם את החשך'
 ובשביל שהשליכו בניהם לאור הדג ה'ה כל בבוריהם' אמרו חזל' המכות היו
 שלש ביד אהרן דם' צמרדע' כנים' קא פיה'ן אמר א'הרן' ולמה היו
 ביד אהרן ולא ביד משה' אמר ה'ה למשה המים ששימדוך כשהושלכת לאור
 ועמר שהגין עליך כשהדגת את המצרי שנאמר ויך את המצרי ויטמנהו בחול
 אינו דין שילקו על ירך ולפיכך היו ביד אהרן' ושלש ביד משה' ארבה
 חשך ברד' ושלש ביד ה'ה ערוב' דבר' מכת בכורות' והשרדן
 כשתתנו בו שלשתן' והמכות ישבו שנה' כל מכה ומכה שהיתה
 שבעת ימים' דור באמל' ושלשה ועשרים יום היה משה מתרה בהם

תם יק'מון אמה'יה ויקול רבן גמלי' וגו'

ובפ' מואצ'ע ידיו היה להגיד קבל רבן גמלי' אל' וה' ה'ה

להודות להלל לשבח לפאר לרומם לגדל ולהדר ולנצח ולעלה ולברך למי
שעשה לנו ולאבותינו את כל הנסים האלו והוציאנו מעבדות לחירות ומשעבוד
לגאולה ומיגון לשמחה ומאכל ליום טוב ומאכלה לאור גדול ונאמר לפניך הלויה
הרלוייה הלויה עבדי יי' הלויה את שם יי'
יהי שם יי' מבורך מעתה ועד עולם מבורך שם ש
מבואו מהולל שם יי' דם על כל גוים יי' על השמים כבוד
מי כיני אלהינו המגביה לשבת המשפיל לראות בשמים
ובארץ מקמי מעפר דל' מחשבות ירים אביון להושיב
עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיב שפלות הבית אם
הבנים שמחה הלויה **בצאת** ישראל ממצרים בית
יעקב מעם לוט' היתה יהודה לקדשו
ממשלותיו הים לאה וינס הירדן יקוב לחזור
באלים גבעות כבני צאן מה לך הים כי תנוס
לאחור ההרים תרקדו באלים גבעות כבני צאן
חולי ארץ מלפני אלה יעקב ההפכי הים לאגם מים
חלמים למענינו מים ואם יאריך באש י' אלה אומר באל לנו ובאל את
אבותינו ממצרים והגיענו ללילה הזה לאכול בו מצה ומרורים ויקול

אתה גארת את אבותינו ממצרים בידי חזקה ובזרוע נטויה
בהיות אבותינו בתוך ארץ מצרים היו מעונים ומשועבדים
תחת יד פרעה מלך מצרים גם שם פרו ורבו כעפר הארץ וכאדני לבנון גבול
בקומה ובר פרעה למחות את שמים ולאחר זכרם מקרב תבל הוא
בעצה אחת היו ויתחכמו סוד על זרע ישראל וימרדו אחיהם בפרך
ובתשניק גדול קצרה רוחם זרע ישראל הנחה לבשו כי יד אויב גמיה
עליהם חיוקיים שמע בקולם מלך מלכי המלכים האזין להם טוב
וישר גידל מהם משה ידיד בחזון השלח יחיד הרוחם באותות שר ומיני
נעים שנשפטו בני חם כל צבוריהם לטבח מקר וראשית בטנם לזכר גדול
הקביר לכן נפלה יעקב גדולה במצרים בבי ומספר בכל חיותיה
מעבדות לחירות יצאו ידיים ואין כושל במספר שפטים כיהגם בטובו
צור עולמים והגיעם לים סוף ברחמים רבים סגר הים בהמון גליו
ושונח רודף בהמון חלו עיניהם נשאו למרום לבקש רחמים מאביר
יעקב פיהם פתחו גאולי יי' לשבח למלכם על רוב נפלאותיו

לפני ה' סיני' ייב' 4

אלו קירבנו לפני ה' סיני' ולא נתן לנו את התורה ייב' 4

אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל ייב' 4

ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה ייב' 4

טובה כפולה ומוכפלת למקום ברוך הוא עלינו

ממצרים עשה בהם שפטים עשה יין באלהיהם הלג את בבוריהם

נתן לנו את ממונם קרע לנו את הים העבירנו בתוכו בחרבה שיקע

שוכנינו בתוכו סיפק צרכינו במדבר חרצנים שנה האכילנו את המן

נתן לנו את השבת קירבנו לפני ה' סיני' נתן לנו את התורה הכניסנו

לארץ ישראל בנה לנו את בית הבחירה לכפר בו על כל עונותינו

ומחזירין השרחן ואומרים כל שלא אמר שלשה דברים אלו

בפסח לא יצא ירי חובתו ואלו הן פסח מצה ומרורים

אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש קיים על שם מה על שם שפסח המקום

ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים שב' ואמרתם לבח פסח הוא לי' אשר פסח

על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו

תם ירפע אמצה בידה יקול מצה זו שאכלנו

אכלים על שם מה על שם שלא אוכלים על שם מה

הספיק בציין שלא בותינו להחמין עד שנבלה עליהם מלך מלכי המלכים ה' ב'ה

וגחלם מיד שב' ויאסו את ה' צדק אשר הוציאו ממצרים עגות מצות כי לא חמץ

כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדקה לא עשו להם

תם ירפע אמצה בידה יקול מרורים אלו

שאכלנו אוכלים על שם מה

על שם שמידדו המצרים את חיי אבותינו במצרים שנאמר וימדרו את

חיייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשנה את כל עבדתם

אשר עבדו בהם בפרך ובכל יור ויור חייב אדם להראות

את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים שלא את אבותינו בלבד גאל אלא אף אותנו

גאל שנאמר ואתנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו

תם ירפע כל ואחר כאסה בידה יקול לפיכך אנו חייבין להודות

אחכלאך והי עשר מרחתב איי רכר רבי פי הל יסודי התורה חוללה חיות הקדש וחכמה
אישים ועלם אחכלאך עשרה חש נרוח נמים וארץ ויתבון מנהא מעדן ונכחית
וחיוון חכמם וחיוון נחטק ואיר ועשן והי אככאדאת איי תצער מן ארץ לגזול אמטא
ומן דאך אמענא כחן יהוה ארני אלהים שלשה יודין יי לאנה ביה מולך על שלשה
עלמות והו אמפיץ עליהא כדאך אקדושה קקק לדאך אמענא וקד שרחה אתרבות
ואקוק ואחר באערב ואקסמה אמחיה ואחר ואאלף ואחר ואעשרה ואחר והו ביה
מנזה ען גמיע והכל צריכין לו והוא אינו צריך להם וקו לפיכך חט חייבין להודות
להלל פלדאך ואגב עלינא חן נכבד ונמגד ונעלן ונעצם ונפכר איי פעל לנח גמיע
אמעגזאת לעצמם ואכרענא מן לעלמם איי גמיע אכרענא לעצמם והיה אפאך אמענא
בהם ואחר ודאך חתסחע באלגה אתרא אלגה אפריחנייה כחנת משהורה ענדהם
חעתבר באהגרה לגה פריחנייה מא פיהא לפצה אה ואחרה פקט והי יצאנו ואבחקי
פריחני וכתיר פי אתורה ואנביאים לגה פריחנייה למך כתיר למן חעתבר
ויקרא אהלל אי חלמיש למעינו מים איי פילענין הללו עבדי יי למה אומדין
הללויה וחין אומדין הללו יי אגו לחנא נעגז ען גמלה חוצמפה תע ולא נקוד
נצפה אה בבעץ חוצמפה פנקול הללויה בחצי השם דא לפי שבשתי חותיות
הללו פברחו שני עולמות העו הזה והעו הבא שני כי ביה יי צור עולמים למה
חין גומדין את ההלל בשמונת ימי הפסח אה בשני ימים הדחשונים בלבד ואמא בתשעת
ימי החג גומדין חותו אגו חין גומדין חותו בשאר ימי הפסח לפי שאין קרבנותיו
חלוקין זה מזה ואמא חגהסכות קרבנותיו חלוקין לדאך גומדין חותו וחין אומדין
הלל בפורים מפני שקריאת המבלה היא ההלל בצאת ישר ממל בית יעקב
מעם לויע לחן אכתיר לגה מיע לעז לחנהא תגמע כתיר מן אלגאת הים רחא וינס
רחא חרונו שליוסף וכרתע קאו אל כשאמ הבה למשה נטה את ירך עלהים ובקעהו
הלך משה אצל הים ואמ לו כך אמ לי הבה שתיבקע אמ לו חין אני נבקע ממך חדר
משה לפני הבה ואמ לא רצה הים ליבקע מיד בא עליו הבה בצעף כיון שראה מעין
גבורתו שלהבה אמ לארץ בבקשה ממך עש לי מחילות שאכנס בחלליך כיון שברח שיחק
עליו משה ואמ מה לך הים כי תגוס אמ הים חין אני נס מפניך אה מלפני הבה שני מלפני
חליו יעקב הידן תסוב לאחור ענד מא רחאו ירחו יבם אידן לחן מא יסירו פיה
אה באסנאביק ההרים רקדו בחלים ענד מא נזלת אתורה קא הרים נזלו מפני יי זה
סיני גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים גבעות כבני צאן לימות המלך המשיח
מחיה יגלה מלפני אדון חולי ארץ כמי קא נטית ימינך תבלעמו חרץ לחנהם שכו
לקבורה לפי שעלו עם יוסף לקבר את אביו ההפכי הצור אגם מים דאך ענד מא

תָּלַל רַכְבּוֹ בַּחֲוִיבֵי עַמּוֹ וְהַשְׁלִיךְ שׁוֹנְאֵיהֶם לַתּוֹךְ מִי מַעֲוֹלָה קָדַע יַיִ אֶת
 מִי יֵם סוֹף לִקְיָיִם שְׂבוּעָה שְׁנִשְׁבַּע לֹאֲבֹרָהֶם אֲכִינוּ לֹאֵן יְדֵי־יָם בַּסִּבְרִין
 שׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁהֵם מוֹטָלִים עַל שִׁמְתֵּהֶם שִׁירָה וְזַמְרָה וְדַבְרֵי הַלֵּל
 אָמַר מֹשֶׁה לִפְנֵי קוֹנִיהוּ תִהְיֶה וְתִבְחָרֶת וְדַבְרֵי תַשְׁבְּחוֹת אָמְרוּ
 פְּדוּיִים לִפְנֵי גּוֹאֲלֵם כֵּן יֵי חֲלָהֵינוּ וְחֲלָהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִגְיַעֲנוּ
 לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אַחֲרִים הַבָּאִים לִקְרֹאֲתֵינוּ לְשֵׁלוֹם שְׂמֹחִים בַּבִּצֹּן עֵירֶךְ
 וְשִׁשִּׁים בַּעֲבוּרֶיךָ וְכֹאֲלֵל שֵׁם מֶלֶךְ הַשְׁבָּחִים וּמֶלֶךְ הַפְּסָחִים שִׁיגִיעַ לָמָס עַל קִיר
 מִזְבֵּחְךָ לִרְצוֹן זְכוּדָה לְךָ שִׁיר הָדָשׁ עַל גְּאוּלְתֵּינוּ וְעַל פְּדוּת כַּפְּשֵׁינוּ בְרוּךְ אַתָּה יי
 גּוֹאֲלֵי יִשְׂרָאֵל תָּם יִבְרַךְ בְּאֵיזְמֵלָה בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן וַיִּתְּבוֹן וַיִּשְׁרְבוֹן

תָּם יִגְסְלוּ אִי-יָהִם מֵרָה תִּחְנֶה וַיְבָרֶךְ עַל כָּטִי יָדָם
 לֹא מִצָּה אֶמְשׁוּמֶרֶת וַיִּכְסֶּר כֶּנֶף וַיִּצְעַה וַיִּמְסֹךְ וַאֲחָד וְנֶעַף בִּיָּדָה וַיִּבְתְּדֵי וַיְבָרֶךְ
 בְּאֵי-שֵׁי אִמָּה הַמּוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ וַיַּעֲטֵי כָל וַאֲחָד לֹא חָקַל מִן כִּזְזִית וּלֹא
 אֶחָד יִדּוּקָהּ חֲתָא יִרְבַּע וַיִּבְחָרֶךְ בְּאֵי-שֵׁי אִמָּה אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַעֲזָנוּ עַל חֲפִילָת
 מִצָּה וַיִּגְמְסוּלָה פִּי אֲדוּכָה וַיִּתְכּוֹן וַיִּחְבְּלוֹן וַיִּחְבְּלוֹן מִדּוּר וַיִּגְמְסוּ פִּי אֲדוּכָה
 וַיִּבְחָרֶךְ בְּאֵי-שֵׁי אִמָּה אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַעֲזָנוּ עַל חֲפִילָת מִדּוּר וַיִּחְבְּלוֹן
 וּלֹא יִכְבְּתוֹנָה פִּי אֲדוּכָה לֹא יִכְבְּתוֹנָה פִּי אֲדוּכָה לֹא יִכְבְּתוֹנָה פִּי אֲדוּכָה לֹא יִכְבְּתוֹנָה פִּי אֲדוּכָה
 וַיִּגְמְסוּלָה פִּי אֲדוּכָה וַיִּתְכּוֹן וַיִּחְבְּלוֹן כֹּלָא בְּרַבָּה זָכַר לְמוֹקֶדֶשׁ

ויגדיל
 לעשותה
 שלט מצוה
 הדחשונה
 שאוכלת
 על כל בילת
 מצוה
 והשניה
 חולקה
 לשנים
 החצי
 לחם
 עוני
 החצי
 אפי' מן
 שלשית

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֱמִצָּה אֱמִסוֹמֶרֶת
 הוּא אֵין יִתְחַבֵּן בְּהָא לֵלֵא יִקְעֵעֵלִי אַחֲבַּ מֵאן מִן יוֹ אֲחֵיךְ לֵאמֹר כִּלְדִּיק וְקִי
 עֲלִיהִי מֵאן פִּהוּ חֲרִיטֵא חֲכֵלָה פִּי אֶפְתֵּי לֵאמֹר קִי חֲתֵל פִּיה בַּעֲן אֶתְחַמֵּיךְ וְאַחֲמֵא אֵין כִּקֹּול לֵעֵל וְקִעֵעֵלִי מֵא
 מִן גִּיר עֲלֵמֵנָא פִּלִּיט עֲלֵינָא פִּי דִּילָךְ וְאַחֲבֵא אֵין יִטֵּחֵן אֲבֵר לִלְפָסָא לְשֵׁם מִינָהּ תָּם יִמְתִּי
 לֵמֵא וְיִחַלְלוֹן וְיִשְׁרָבוֹן מֵא טֹאב לָהֶם וְכִדְלָךְ אֵין אֲרִיחֵו אֵין יִשְׁרָבוֹ פִּי וְסֵט אֶקְרִיאָה לָהֶם דִּילָךְ
 וְיִקְרָבוּ אֲפֵר מֵא חֲכֵלָה בְּלִקְמָה פִּטִּיר לֹא בְגִידָה מִן אֶטְמַחָה לִקֹּול רִבּוּתִי זֵל אֵין מִפְטִירִין אַחֲרֵי מִינָה
 כְּלוֹם כְּלוֹם אֵין עוֹשִׂין טִילוֹן לֹא חֲכֵלָה מִמִּיכִי מִגִּידִים כִּמְנַהֵג כֹּל טַעוּדָה כְּמוֹן תַּמְרִים קִלְיוֹת וְחִיגוּזִים וְכִיּוּזִא
 בְּהֵן אֵין אֲרֵפֵס שֶׁאֵין כֹּל מֵהֵן חוּזֵר וְאוּכַל כְּזִית מִינָה בְּאַחֲרִינוֹה וְפֹסֶק כִּדִּי שִׁיחָה הִפְסֵק טַעוּדָתוֹ וְטַעַם מִינָה בְּכֹ
 שֶׁאֵין חֲכֵלָה הִיא הַמִּצְוָה תָּם יִרְפְּעוּ אֱמִיחֵדָה וְיִבְטְלוּ חֲדִידֵיהֶם וְאַחֲקִיאָה וְיִמְלֹהֵא גִפֵּן תָּם יִבְרִיךְ
 בְּרִכַּת הַמַּזֶּן עֲלֵי אֶקְרִיא אֶתְאֵל וּבַעַד דִּילָךְ יִבְרַךְ עֲלֵיהִי בְּחֵיזְלָמָה בִּרְלֵא פִּלִּי הֲגַפֵּן

וְכֹרֶךְ
בַּמָּדָה עַל
מִיָּד
מֵצֵא
סְעוּשָׁה
תְּחִילָה
הֵן שֶׁנִּי
שֶׁל מִחוּץ
בְּזֵמַן
שֶׁל זֶה
וְנִהְיוּ
לְבִצּוֹט עַל

וזה פירושו
 רבן במליא חזוה כל שלא חזו וכו' קאזא אכלאם עלי אהגדה למעני
 פסח מצה ומרורים ומזלם יערך עלתהם מאז כרגען ואגבה' ובייז עלתהם פסח ע"ש
 שפסח ה"ה והי אשפקה ואחרות ואמיה על שם שלא הספיק יעני מאז תמכנו ישראל
 בין מאז יכתמר אעגין ועלה אמרור ע"ש שמירדו המצרים לאן מן תלך אכדמה טחבו
 ובעל דור ודור חייב חרם להראות את עצמו פי במיע
 אחי' ואגב עלי אהבסאן אן יכר יצ' מי' ומא אהתפק טול אהמאן אהתבר באכא
 נקרא שידת הים קבל קרית שמע והי תלאתין סטר עלי תרתיב אעאם והו' ישיר לי אעאם

שתי כמחור
בשבועות
ובימים
טיבים
בזכות
פועל רץ
התורה
ובשלישים
ביום שני
הערך וזה
גיוס טוב
דבר אלה
על כל דבר
בין שנים
שלמה

Երևանի Կոմունիստական Մանկավարժական Վարժարանի
Կրթական Գործունեության Կենտրոնի կողմից

תשובה

ברכת הדרך אֵלֵי תִּיקֶן חֲוֹתָהּ יְהוֹשֻׁעַ עֲנִי מִן דְּכָל אֲחֵרִין וְהִי כוּדָה לְךָ וְהִי שְׂכָרָהּ לָהּ תַּעַ
 אֵלֵי אֲדַכְלֶנָּה אֲחֵרִין אֲמַכְתָּהּ וּפָא צַעֲדָהּ אֲצַחֲדָק וְהִוּוּ קוֹ וְחֹמֶר אֲעֵלֶה אֲתֹכֶם מֵעֵנִי מִן אֲ
 הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לֵאמֹר לִי וְלִיעֲקֹב מִשְׁכָּרָה עַל דָּאךְ וַיִּדְבַּר אֲבִרִית יְקָרְמָהּ עַל אֲ
 אֲתוּרָה וְהִי בְרִית מִיֹּלָה אֵלֵי אָמַר בָּהּ אֲבִדְהֶם וְלֹא הִקְרִיבוּ כְּבֹשׁ הַפֶּסַח עַד שִׁמְלֹו כִּי־אֵל אֲתוּרָה
 עַל־מֵא קֶאֱרָבִי בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים נִכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְבִרִית יַעֲקֹב לֹא קִיבְלוּ הַתּוֹרָה אֲחַבְמִילָה וְטַבִּילָה וְהִרְצָחוּ
 קֶרֶבֶן מִיֹּלָה הִיתָה בְּמֵלֶךְ שֶׁנֶּכְלָעְרָל לֹא יִחְלָבוּ וְטַבִּילָה שֶׁנֶּכְנְסוּ שְׂמִלּוֹתָם וְקֶרֶבֶן
 שֶׁנֶּכְנְסוּ אֶת נַעֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֵם עוֹלֹת וְעַד בְּרִית וְתוֹרָה כּוּדָה נִחְקֵן פִּי תוֹרָה תִּנְתֵּן חֲנֻכָּה
 וְלֹא יִהְיֶה וְבְרִית נִחְקָעָה וְאֲחֵדָה וְהִי חֲנֻכָּה אֵלֵי אֲדַכְלֶנָּה יִשְׂרָאֵל בְּמִרְאָה הַנְּכוּחָה הֵם וּמִשָּׁה כּוּדָה
 וּבִחְקֵי אֲרִיבֵרוֹת קֹא פִּיהָ דְּבַר חֲתָה עֲמָנוּ וְנִשְׁמָעָה חַיִּים וּמִזְוֹן אֲחִיזָה מִדָּהּ מֵא אֲגִידָה
 לְלִחְנִסְחָן טוֹל חִיזָהּ וְעַל תּוֹרָתָךְ שְׁלִימִדְתָּנוּ וְהִי אֲבִיזָה וְרִתֵּב יְהוֹשֻׁעַ וּבִית
 דִּינֹו הָיָה אֲבִדְכָה וְהִי בְרִכְתָּ הַדֶּרֶךְ אֵלֵי וְעַל חֲקֵי רִיעוּנִךְ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וּבִחְ נִצֵּר עֲלֶיהָ אֲסִלָּם
 וְחֲתָם אֲבִרְכָה מִן וְעַל כּוֹלָם אֵלֵי עַל הַדֶּרֶךְ וְעַל הַמִּזְוֹן וּבְעַד הָיָה אֲבִרְכָה אֲכַחְמָה
 תִּיקֶן חֲוֹתָהּ דּוֹד וְשִׁלְמָה בְּנוֹ תִּיקֶן דּוֹד מִן רַחֵם אֵלֵי מִשְׁכָּן כְּבוֹדֶךָ לִחְנָה אֵלֵי אֲסִתְפַּתַּח צִיּוֹן
 לִחְן לִסְ יִסְתַּפְתַּחְהָ יְהוֹשֻׁעַ אֵלֵי דּוֹד מִלְמָא בְּנָה שְׁלֵמָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דְּגַע אֲתָם מִן
 וְעַל הַבֵּית לִחְנָה אֵלֵי בְּנָה וּבִחְ עֲזָרָה אֲתָם אֲבִרְכָה מִן וּמִלְכוּתְךָ אֵלֵי אֲכַר אֲבִרְכָה
 וְקוֹ וּמִלְכוּתְךָ לִחְנָה בְּהַ מֶלֶךְ לִלְעָאִם וּמַעֲתָנִי בְּהַ בְּגַמִּיעַ מֵא יִחְתָּאֵג מִן אֲגִידָה וּבִידָה
 וּמִלְכוּת בֵּית דּוֹד יַעֲנִי לֹא תִנְקֻטַּע אֵלֵי אֲכַר וְאֵן כֹּחַן שֶׁבֶת זָחַד רִיעָה וְהַחֲלִיעֵנוּ בְּכָל
 מִצְוֹתֶיךָ יַעֲנִי כֹסֶם מִן אֵלֵי בְּהַ אֵן יְקִינָא וַיַּעֲנֵנָא עַל־עֲמָל אֲמִצּוֹת מִשְׁתָּךְ מִן חֲלוּעִים יַעֲנִי
 מִגְרִינִן מִגְתֵּהֲדִין לְלִחְרָב תָּם יְקוֹל הַטּוֹב וְהַמְטִיב וְלִכּוּהָ חֲכָמִי מִשְׁנָה עַל הַרְוִבִי
 בֵּית תּוֹרָה אֵלֵי נִהְדְּבוּ כּוֹלָם אֲפִים וְרַבְבוֹת קִתְּלָהִם קִסְרָה מֶלֶךְ מִן מַלְכֵי אֲחֵם בְּעַד אֲחֵדֶבֶן פִּתְגָמָעוּ
 יִשְׂרָאֵל אֵיחָא וּבְכוּהָא וּכֹחַן מַעֲהֵם בְּזִכּוּדְכָא הַמֶּלֶךְ וְיִמּוֹ יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ לִחְנָה בִּחְזֵק פִּי
 בְּחִיָּה אֲעִלָם וְלִ עֲקִיבָה הוּא כּוּשָׁא כְּלִין עַל־מֵא דְּבִרְכָּבִי פִי אֲכַר סְפָר שׁוּפְטִים וּבְמַעַ
 עֲלִיהֶם קִיסָר בִּישׁ עֵצִים לֹא יִחְצָא וּכֹחַן לְתַלְךְ אֲמִידִינָה שְׁלֹשׁ חוּמוֹת חוּמָה שְׁלִבְדָּזֵל וְחוּמָה
 שְׁלִנְחִשֶׁת וְחוּמָה שְׁלִחְבָנִם וּכּוֹלֵן כְּבִלְעוּ בַּדֶּרֶךְ יַעֲנִי גִאֲיִצִּין פִּי אֲחֵרִין וְדִכְלוּ עֲלִיהֶם וְקִתְּלוּהֶם
 אֲגַמִּיעַ וְכָל־דָּאךְ כְּמִי נִתְגָּאוּ וַעֲשׂוּ לֵהֶם מִקְדָּשׁ וְהִקְרִיבוּ וְלִיס יְגוֹז טָא פִי יְרוּשָׁלַם
 בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר בַּחֲרִינִי וּבְלָאֵן מִקְחָתִיל מִדָּה טוֹיִלָה וּבִאֵן יִשְׂרָאֵל וְקִבְרוּהֶם וּמֵא אֲכַר מִן
 אֲטוּחָהִשׁ שִׁי מִן לְחוּמָהִם וְלֹא אֲבִו וּבְעַד דָּאךְ תִּיקֶנוּ חֲכָמִי מִשְׁנָה עֲלִיהֶם הָיָה
 אֲבִרְכָה וְאֲצַחֲפֹהֶם אֵלֵי בְרִכְתָּהּ מִזְוֹן וְהִי הַטּוֹב וְהַמְטִיב הַטּוֹב שְׁלֵא הַסְרִיחוּ וְהַמְטִיב
 שְׁנִיתָנוּ לְקִבְרוּהָ וְיִכְרֹו פִי הָיָה אֲבִרְכָה שְׁלֹשׁ מַלְכוּת מֶלֶךְ הַעוֹן מַלְכוּתוֹ הַמֶּלֶךְ וְהַטּוֹב
 וְהַמְטִיב וְדָאךְ לִלְא כְּקוֹל חֵן דָּאךְ מִן כְּתֵר אֲגִישׁ אֵלֵי חֲכָם עֲלִיהֶם לִחְנָה בְּהַ מִלְכָּךְ עַל־
 שְׁלֹשָׁה עוֹלָמוֹת וְהֵן מֶלֶךְ וּפֶלֶךְ וְאֲסִטָּקֶךָ תָּם יְקוֹל הָיָה אֲנִצּוֹן מִגְדוֹל יְשׁוּעוֹת

קל אלה למשה והכית בצור ויצאו ממנו מים והו' לעצב לעצבים חלמיש הי' לעצרה
להקסיה ויקול כן יי' אלהי יגיענו למועדים יקול כדאך אלה תע' בלגנא לי אעייאך
למקבלה ונחכל שם מן הזבחים ומן הפסחים כדעי לי אלה במבי למשיח ויבכי לי
מקדש ונקרב עליה בשר חגיגה וקרבן פסח שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך
לשמחה לעצמהרה בבנין ירושלם ולששון פי לקלב בחטנה פי אדראך אלה תע'
ופי תקריב גמיע לקראבין אונגבה והי' לעבודה לעצמהרה ואחיל עבודה אלה תע'
וקו ונודה לך שיר חדש הדי' לימות המשיח תגיד חלאת ישל ויכון פרח ופרור פי חלמה
בא' גוא ישראל פי הדי' אוקת למסתקבל ואמא לי פי אכר קרית שמע
פי לכל יקול גא ישראל לחנה ועף פי למאצי פי יצי מצ' תם יבארך עלי ככר
וחצי משום לחם עוני מה דרכו שלעני בפרוסה חף כאן בפרוסה ואמא בשבת
וימים טובים וחלל שביעי שלפסח שביעו על שני כפרות משום לחם משנה שהיו
לוקטין בערבי שבתות וערבי ימים טובים וקל רבי פי לפסח ובדאשון בלבו
הוא שערך לחם עוני ויברך המוציא תחלה וכשיחכל יברך על אכילת מצה
וחובל והי' לעמדה וקת לגלות פקט ואמא בזמן שבת המקדש קיים פלאיכל
כבש הפסח ולמצה ולמרור תואבעה כמי קל על מצות ומרורים יאכלוהו ובעד
יבארך על אכילת מרור ויגמס פי אלוכה ויחכל ויגמע מצה ומרור משח ויאכל
בלא ברכה זכר למקדש יעני לים מעי ישל שמחה עלי לתבאת ולס' בה כבש הפסח
לחנה אחיל פלא יצן חן למצה ולמרור שתי מצות לא חנהן תאבעות לכבש הפסח
פעחוד קל פיהן מעא בלא ברכה חפהם דאך ויאכלו מא טאב להם מן לעינים
וישרבו ויקטעו אכר מחלהם באמצה ואעלם חנה יברך בעד אכאסין אלוולין
על הגפן וכדאך יברך בעד אכאסין אכאסין על הגפן לחן אלוולין במענא ואחד
וכדאך אכאסין אכאסין במענא ואחד ונהגו שלא לברך לא לאחד כולם
יברך ברכת המחן על כוס ג' ויצף חפצא תע עלי גמיע כלקה לי פי לעלם
הזן את העו כולו בטוב אפיה בחן אהין אואפר בחסד חפצא אלה תע'
וברחמים הדי' ארחמה מנה תע עלי מוגור חתה והדי' אברכה תיקן
אותה משה רבי ענר נאל למן לישראל לעולם ועד ובא עזרא עם וחתם אברכה
מן כי הוא זן לי הזן ברחמיו את הכל ודלילה כחמור פותח את ידיך קול דוד עה
והו' בעד משה וקבל עזרה זן מקית ומדבר ומח' לגמיע כלקה בלגנא למח' יא
לה ודאך רחמה מנה תע עלי גמיע אגור ובכף חן משה תיקן הזן על המן
ואין מברכין הזן לא על חמשת מיני דגן אגו תעלם חן קדגא פי למן כץ והו'
וימטר עליהם מן לחכול ודגן שמים כהן כמו דגן מדגן בגזרה שוה תם יקול

אנא יי כי חני עבדיך ^י חני עבדיך בן אמתך פתחת למופרי ^י
לך חזבח זבח תורה ^י ובשם יי אקרא ^י כדרי ליי אשלים ^י נגדה ^י
נא לכל עמו ^י בחצרות בית יי ^י בתוכי יושלם הללויה ^י
הדרן ^י את יי כל גוים ^י שבוהו כל האמים ^י כי גבר ^י
עליו חסדו ^י ואמת יי לעולם הללויה ^י **הדרן ליי כי טוב** ^י
כי לעולם חסדו ^י יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו ^י יאמרו נא ^י
בית אהרן כי לעולם חסדו ^י יאמרו נא יראי יי כי לעולם חסדו ^י
מן המצר קראתי יה ^י ענני במרחביה ^י יי לי לא אירא ^י
מה יעשה לי אדם ^י יי לי בעשלי ואני אראה בשנאי ^י טוב לחסות ביי ^י
מבטוח באדם ^י טוב לחסות ביי מבטוח בנדיבים ^י כל גוים סבבוכי ^י
בשם יי כי אמילם ^י סבוכי גם סבבוכי בשם יי כי אמילם ^י סבוכי ^י
כרבורים ועכו פחש קוצים בשם יי כי אמילם ^י דחה דחיתני לנפלי יי עזרני ^י
עזי וזמרת יה ^י דיה לי לישועה ^י קול רנה וישועה באהלי צדיקים ^י
ימין יי עושה חיל ^י ימין יי רוממה ^י ימין יי עושה חיל ^י
לא חמות כי אחיה ואספר מעשי יה ^י יקר יסרני יה ורמזות לא נתנני ^י
פתחו לי שערי צדק ^י אבוא בס אודה יה ^י זה השער ליי ^י
צדיקים יבאו בו ^י נח יבינו הללויה אחר הקורא אתה הלל קרב סימ לבן ^י

אודך

ימין הכא יבינו כל יבדל ויבדל הוא אונן והם עונין אחריו ^י
כי עניתני ותהי לי לישועה ^י אבן מחסו הבונים היתה לראש ^י
פנה ^י מאת יי היתה זחת היא נפלאה בעינינו ^י זה היום עשה ^י
יי נבילה ונשמחה בו ^י אנא יי הושיעה נא ^י אנא יי העליהה ^י
נח ^י ברוך הלא ^י בשם יי ^י בירכנוכם ^י
מבית יי ^י אל יי ואר לנו ^י אסרו חג בעתים עד קרנות המזבח ^י
אלי אתה ואוריך ^י אלהי ארוממיך ^י הדרן ליי כי טוב ^י
כי לעולם חסדו ^י וזונת הלל הגדול וזהו ^י

הדרן ליי כי טוב כי לעולם חסדו ^י וזונת הלל הגדול וזהו ^י

הדרן לאלהי האלהים ^י הדרן לארני הארנים ^י
לעושה נפלאות גדולות לצדו ^י לעושה השמים בתבונה ^י
לעושה אורים גדולים ^י את הירח וכוכבים לממשלות בלי לה ^י
לעושה חסד ^י ויוצא ישראל מתוכם ^י

וַיִּמְלֹךְ אֶקְרָח אֲבִי וַיָּתֶם עָלֶיהָ אֶהֱלֵל

ויקור שפור חמדת

מִמֶּלְכֹות אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָדְאוּ
כִּי לִשְׁמֶךָ תֵּן כְּבוֹד עַל חֶסֶדְךָ עַל אֱמֻתֶיךָ׃
וְאַל תִּהְיֶה כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה
מִעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃
לֹא יֵהְיֶה וְלֹא יֵרָאוּ
אֲנָשִׁים לֹא־יִשְׁמְעוּ
יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן
כַּמּוֹהֵם יִהְיוּ עוֹשֵׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר בּוֹטַח בָּהֶם׃
וְלֹא־יִהְיֶה הָאֱלֹהִים בְּיָמֵינוּ
בֵּית אֲהֲרֹן בִּטְחוֹן בְּיָדֵינוּ׃
עֲזָרָם וּמִגְדָּם הוּא׃
יְבָרֶךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל
יְבָרֶךְ אֶת בֵּית אֲהֲרֹן׃
יְבָרֶךְ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל׃
יְבָרֶךְ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל׃

הַקָּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים׃ יוֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם׃ עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם׃
בָּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ׃ וְהָאָרֶץ׃
נָתַן לַבְּנֵי אָדָם׃ לֹא הִמְתִּים יִהְיֶה לָלוֹהִי׃ וְלֹא כָל יוֹרְדֵי יוֹמָה׃
וְאִנְחֵנוּ בְּכָרְךָ יְיָ׃ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם הִלְלוּהָ׃

כִּי יִשְׁמָעֵי יְיָ אֶת קוֹלֵי תַחֲנוּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי הִטָּה אֶזְנוֹ לִי וְכִי יִשְׁמָעֵי יְיָ אֶת קוֹלֵי תַחֲנוּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי הִטָּה אֶזְנוֹ לִי וְכִי יִשְׁמָעֵי יְיָ אֶת קוֹלֵי תַחֲנוּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי הִטָּה אֶזְנוֹ לִי

אֶקְרָא יְצִי־הַגִּזְוֹן חֲמִיעָה
 וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא אֲנֵה יְיָ מַלְטָה נַפְשִׁי
 חֲנוּךְ יְיָ יִצְחָק וְנִלְהִינוּ מִדָּחַם
 יְהוֹשִׁיעַ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחַי כִּי
 נַפְשִׁי מִמּוֹת לִפְנֵי יְיָ בִּהְרִצוֹת הַחַיִּים
 חֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפְזִי כָּל הָאָדָם כּוֹזֵב
 תִּבְמוּלוֹהִי עָלַי כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשֶׁה
 לַיְיָ אֱשֶׁלֶם כְּבֹדָה נָתַן לְכָל עַמּוֹ
 יְהוֹשִׁיעַ חֲנִי אֲמַרְתִּי חֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד
 מָה אֲשִׁיב לַיְיָ כִּי אֲתִּלֵּךְ
 וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא כִּדְרִי
 יִקָּר בְּעֵינֵי יְיָ הַמּוֹתָה לְחַסִּדָּיו

שנכרחו במיתתם חיים שם ובניהו בן יהוידע בן איש חי וקל ואנחנו נבדד יה מעתה
ועד עולם וכי יש לך אדם שמשבח לו מעתה ועד עולם לאן העדיקים שהן מזמרים
במיתתן שם יעלצו חסידים בכבוד ידננו על משכבותם דוממות א' בגרוכס
שומר פתים יי' און הקטנים שכן בכרכי הים קורין לינוקא פתיח קא אני אמרתי
בחפזי כל האדם כוזב קל בשעה שהיה דוד מקפץ על ההרים ובורח מפני שאול היה
אומ' היה דברי בני אדם שהן אומרים המלכה לדוד והרי אני מקפץ על ההרים הרי כל
האדם כוזב יורה ויגון אמצא ובשם יי' אקרא בשם שמברכין על הטובה בטובת
נפש כך מברכין על הרעה וקל חיוב יי' נתן ויי' לקח יהי שם יי' מבורך
כוס ישועות אשא קל בכל יום ויום ה' יושב עם העדיקים בגן עדן ודוריש להם
ה' מבי בראשית עד לאם לעיני כל ישראל וכיון שמשלים נותן להם כוס של ברכה
ומניחו באמצע פותח אדם הראשון ואומ' הנהן יברך כתח אהרן ואמ' במקום
גדולים א' תעמוד ומיד ענין חבות העולם ואומרים אין אנו מברכין במקום מלך ומיד
נותנין הכל לשות לרוד המלך שיברך וכן הוא אומ' כוס ישועות אשא ובשם יי' אקרא
קל אני עבדך בן אמתך כאן קול בן עבדך אגו כמי אנה מזדעזע המואביה
עני כמי קל לא יבא עמוני ומואבי דרך האיש לקדם ואין דרך האשה לקדם ואמ' לם
קל אני עבדך בן אמתך מתל אעבד לממלוך א' הו עלי דא' סידה ומחבוב ענדה ג' דא
מה לים כ' דא אעבד למשתדא לך אעבד זבח תודה ולמה נבחר דבך תודה מכל
הזבח' א' זה הזבח יצרו ומתודה עליו שם זבח תודה יכבדני מן המזבד קדחת
יה עני במרחב יה קל בשעה שנכנס דוד לארץ פלשתים מצאו יסבי בנות אחי גלית
מילדי הרפה ואמר הדין הוא מלכא דישל דקטל יתחחי וקם וקמט' ואותביה תותיה ואמ'
חיכול ואשתי וארמי יתיה לעין שמשא ואקטול יתיה בחרבא וקרא דוד שם המפורש -
ואתעביד ליה ניסא ואתדואחא ליה ארעא ועף כדכח תרחיב יעדי תחתני
וכלמה כל גוים סבבני שלשה פעמי סבבני סבבני כדבורים א' שעתיד גוג ומגוג לעלות
על ירושלם ג פעמי בשם שעלה סנחריב ימין יי' עשה חיל זה במצ' קל פיה יי'
א' מלחמה ימין יי' רוממה בימי הושע כשעמדה לו חמה והרג שלשים ואחד
מלך ממלכי הנען ימין יי' עשה חיל לימות המשיח במלחמת גוג ומגוג קל
ויצא יי' וכלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב ומתל ב' ימין לאנהא חקא מן אשמא
פתחו לי שערי צדק זה בית המקדש לאנה מעד ללעבאדה א' גלסון בית דין
שלע ואחר והי לשכת פלהדין קל פ' דאך אבוא בם אויה יה זה השער ליי' עדי
יבוא בו יזכה לבן עדן והו חיי העו הבא עלי מא קל רבי אל פ' חכר הל' תשובה על העו
הבא היכל יי' ושער יי' ה' אבן מאסו הבועס היתה לראש כבה

לְגֹזֵזִים סוֹף לְבָזִים
 אֲנִיעַר פְּרֵעָה וְחִילּוֹ בִּים סוֹף
 לַמָּכָה מַלְכִּים גְּדוּלִים
 לְפִיחָן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 וְנֹתָן אֲרִיצִים לַנְּחָלָה
 שְׂבַשְׁפִּלְיוֹ עֶבֶר לָבוֹ
 נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר

בִּיד חֲזָקָה וּבְזִדְעָה כְּטוֹיָה
 וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָו
 לַמּוֹלִךְ עָמּוֹ בַּמִּדְבָּר
 וַיַּהֲדֹג מַלְכִּים אֲדִיָּדִים
 וּלְעֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׂן
 כָּחֳלָה לִישְׂרָאֵל עֲבָדָיו
 וַיַּפְרִקֵּנוּ מִצָּרֵינוּ
 הוֹדוּ לֹאֵל הַשָּׁמַיִם

וְאִחֲכָא חֲזַנְתָּ בְּרַבְרַת הַשִּׁיר וְהִי נִשְׁמַת כְּלָלָה
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִידָיו יִשְׁתַּבַּח אֱלֹהֵינוּ וְעַל עוֹלָם חֲתָנָה לָנוּ וְאִחֲכָא חֲזַנְתָּ בְּרַבְרַת שְׁלֹאֲחִיד הַהִלָּל

יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ וְעַדִּיקִים עֹשֵׂי דִצְוֹנֶיךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַבְרָה יוֹדוּ לְשִׁמְךָ כִּי אַתָּה יְיָ לָךְ טוֹב לַהֲדוֹת
 וּלְשִׁמְךָ נָעִים לְזַמֵּר וּמַעֲוֹלִים וְעַד עוֹלָם אַתָּה הוּא הָאֵל בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַמֶּלֶךְ
 הַמְּהוֹלָל הַמְּשׁוֹבַח הַמְּפֹאָר הִי וְקִיִּים תָּמִיד יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד אָמֵן
 וַיְבָרֶךְ בְּאֵי יִשְׂרָאֵל בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן
 בְּאֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן וְעַל תְּנוּבוֹת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֹדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה
 שֶׁר־צִיִּית וְהַנְּחָלֶת אֶת־חֲבוּתֵינוּ לָחֶם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל
 יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל חֲסִידֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה שְׂמַחָה שְׁלִימָה מְלַפְנֶיךָ כִּי אֵל מֶלֶךְ
 רַחוּם וְחַנּוּן אַתָּה וְבֵטָה אַתָּה יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּקִרְבֵּי כְּאִשֶּׁר דְּבַרְתָּ וְהָעֲלִינוּ לְתוֹכָהּ
 וְשִׁמְחִינוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנִחַלְנוּ מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׂבַּע מִטּוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עֲלֶיהָ בְּקוּשָׁהּ וּבִטְהָרָה כִּי אֵל
 טוֹב וּמְטִיב אַתָּה בְּאֵי יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל הַפִּירּוֹת
 עַד חֲצִיָּה וּבְלֵיל שְׁנֵי שְׁלֹשָׁס מִחֲצִיָּה עַד כּוֹפֶה
 חֲמִישִׁי פִּי־יָי עֲלֶיהָ הַלֵּל הַגְּדוֹל פִּקּוּט וּמִבְּרֶךְ בִּפְנֵי וּמִבְּרֶךְ אַחֲרֶיהָ בְּרַבְרַת הַגֶּפֶן כְּמִי בִּינָח
 וְלֹא יִלָּח אֶת יִי־אֶחָד שִׁי טוֹל אֶל־לִי קוֹא אִמָּא מִן אֶעֱטֵשׁ
 וְזֶה פִּירּוּשׁ

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ הֵל נִקּוֹל אֶת הָאֵל מִן כְּתִיד עֲלֵמָנָח לִים אֵל מִן אֱלֹהֵי תַעֲמִצָא אֵיהָ כִּי
 לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד מִתֵּל קוֹ לֹא בַעֲדָהּ וּבִיוֹשֶׁר לְכַבֵּךְ וְקָא לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית
 יִשְׂרָאֵל כִּי חֶם לְשִׁם קֹדֶשׁ וּוַיִּצָּק עוֹ עֵז אֱלֹהֵי יַעֲבָדוּ אֲחֵינָחֶם אֲשֶׁר לֹא יִדְחוּן וְלֹא
 יִשְׁמַעוּן וְלֹא יִחַלּוּן וְלֹא יִרְיֹחוּ וְקָא יוֹד פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּי־י
 יִתְכַלּוּן עָלֵי אֱלֹהֵי בָּהּ אֲמַעִין לָהֶם קָא לֹא הַמְתִּים יִהְלְלוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁהֵם
 וְהוּא יִקּוֹל וְשִׁבַּח אֲנִי אֶת הַמְתִּים אֲגוֹ לֹא הַמְתִּים יִהְלְלוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁהֵם
 נִקְרְאוּ מִתִּים שֶׁנִּי כִּי לֹא אֲחַפֵּן בְּמִית הַמֵּת וְשִׁבַּח אֲנִי אֶת הַמְתִּים אֱלֹהֵינוּ הַעֲדִיקִים

שְׁנִינָא

סדר תפלת שחרית שולפסח

בשחר משכימין בלהעם

לבית הכנסת וקורין מזמור כחיל תערוג' שפטני' ז' ומברכין הברכות וקורין הזמירות
 והומדין פיוט צמחה נפשי' וכשמת כל חי' ובכץ שתבח' וקורין יוצר שלשבת עד וחיות
 הקדש ומדלגין וחומדין שמך יי' אלהי יתקדש וגו' עד גאל ישראל' ועומדין ומתפללין
 מגן ומחיה והל הקדוש אתה בחרתנו ויעלה ויצוץ והשיחנו קדשינו רצה' מודים
 שים שלום' וחוזר ש' התפלה בקול רם בציארה לקדושה וברכת להנים' וכשגומר
 מברך באי' אלהי אשר קדשנו במצותיו וצונו לגמור את ההלל' והעם עונין אמין
 ואח' חומ' הללויה והן עונין הללויה וכן על כל דבר ודבר' וכופלים הפסוקים מאורך
 כי עניתני עד סופו' וכשחומ' ברוך הבא' הן עונים בשם יי' וכשגומרו כולו מברך
 אחריו יהללוך עד סופה' וחומ' קדיש' תתקבל' ומוציא ס' וקורין בו ה' גברי
 במרשת בא' משל' וקחו' וחומ' קדיש' ומוציא ספר שני וקורא בו המפטיר וצא' קדיש
 אדחשון ומחזירו למקומו וחומ' קדיש' ומפטירין בעת ההיא אמר יי' אליהושע' ומזכיר
 יט בסוף ברכת' ההפטר' כמו שמזכיר בתפלה' ואח' עומד ש' ומסדיר

תפלת מוסף

שלפסח' יברך ויקול' ברוך מגן אברהם
 אתה גבור לעולם יי' מחיה מתים אתה לב להושיע

מזכיר הרוח ומורי' ה' מלך כל חיים בחסד וגו' ב' ה' הקדוש אתה בחרתנו
 לא דבר ליציאת מצ' אר' הינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו גלינו מארצנו ונתלחץ
 מעל אדמתנו ואין אנו יכולין לעלות להראות להשתחוות לפניך בבית בחירתך בכורה
 הדרך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני ה' שנסתלחה במקדשך יי' רצון
 ורחמים מלפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו שתשוב ותרחם עלינו ברחמיך הרבים ותקבץ
 פאורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנוס מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך ברחמיך ולירושלם בית
 מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובתינו' תמידין כסוד רך
 ומוספין בהלכותן ואת מוסף יום טוב מקרא קדש הזה יום חג המצות הזה נעשה ונקריב
 לפניך בחהלה כמציאות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך עלי ידי משה עבדך' מלך
 רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמוך רחמיך בגלל אבותינו שעשו את
 רצונך כנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשך על מכונן והרחנו בבנינו ושמחנו בתיקונו והשב
 ישראל לנוהו כהנים לעבודתם ולויים לרופנס וישראל למעמדם ואחר מון על משכטו ישב ושם
 נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלינו בכל שנה ושנה ככת בתורתך שלש פעמים
 בשנה יראה כל זכורך את פני יי' אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג
 הסוכות ולא יראה את פני יי' ריקם ונחמ' איש כמתנת ידו כברכת יי' אלהיך אשר נתן לך

והשיח' קדיש' יי' ריקם ונחמ' איש כמתנת ידו כברכת יי' אלהיך אשר נתן לך

נחמ' חל
 להיות
 בשבת
 קדיש'
 בו
 בני חיים
 וחומ'
 קדיש'

קלן זה חבדהם חב' שהיו מלעיגין עליו חות העו שנקראו בונים היתה לראש פנה
וקיל זה נח וקיל זה יצר הרע שנקרא חבן שכ' והסידת' את לב האבן מבשרכם
מחסו הבונים מחסו אותם הצדיקים היה לראש פנה עם הרשעים וקיל זו תורה
מחסו חותה הרשעים שכ' לוחת אבן היתה לראש פנה עם הצדיקים וקילאן ישראל
קל משם רעה חבן ישראל מחסו הבונים מחסו חותן חות העו היו לראש פנה
לחנהם צדקה אגוד דא חבן מחסו הבונים זה דוד מהו הבנים זה שמואל ויש
בשעה שאמ' שמואל לישי התמו הנערים אמ' לו ישי עוד שאר הקטן שכ' חוצים השט
דוד השביעי ומהו עוד שאר הקטן שהיה מחוס בעיני חבין מפני שכשהיה קטן היו
מתנבא ואומ' עתיד אני להחריב מקום הפלשתים ואהרוב גלית הפלשתי ועתיד אני לבנו
בית המקדש מה עשו בו אנשי ביתו הניחו חותו עם היצאן לרעות חותן אמ' לו שמו
שלחה וקחנו וישלח ויביאנו התחיל שמואל מזלזל בו אמ' לו הנה קום מכניו הה' היתו
לראש פנה נעשיתי ראש למלכים ברוך הבא בשם יג' זה המלך המשיח
למה חולקין ברוך הבא בשם יג' קלן בשעה שהצדיק נפטר מן העו מלאכי השט
אומרים ברוך הבא ורוח הקדש אומרת בשם יג' אסרו חג בעבתיים יעני מן תח"י
ענדה קרבן מקרבנות החג חייב להיטפל בו עד שיביאנו לבית המקדש לם כו
להלל קכג כנגד שנותיו שלא הרן לפי שנקרא קדוש יג' שכ' לאהרן קדוש יג' והיה ההג
שהוא שבח ליג' כנגד שנותיו שלא הרן שהוא קדוש יג' דא אמ' דוד אהרן חטא במע
העגל ונתכפר לו ואני חטיתי בבית שבע ויתכפר לי לכך היה כנגד שנותיו ואז שחאני
הלל הגדול פלימלח כחם כחם ויהי לקדש לים הו חובה כל מן אהרן פשרב ומן אהרן לא
לם סמי הלל הגדול לאנה כו פצל אכר כל פצל כלל כנגד שם המפורש שה
יהוה דא מפני מה נקרא הלל הגדול מפני שנזכרו בו שני מלכים גדולים שהם סו
ועוב ואעלם אז מן לם יכון מעה גפן פליקדש עלי לכבז כמי יעמל פי לים
אסבת יגסלו חיריהם ויקדמו למחירה תם יתנאול קרין וכסף ויצאוך המוציא וז
קדשנו מכל עם ושהחינו ויעטי כל ואחר כזית תם יצאוך על אכילת מצה ויגמ
פי ארובה ויאכלון תם יאכר כזית ירק ויצאוך בורא פרי האדמה ויאכלון
יגטי למחירה ויקרו להגדה אי אברהם ויגסלו חיריהם מרה תאניה ויאכלו למצ
כלא ברכה תם יבא עלי למרור ויאכלון תם יגמע מצה ומרור מעא ויאכלו
כלא ברכה זכר למקדש תם יתם אכלה ויתם בכזית מצה משומרת ויגסלו חיריו
ויצארכו ברכת המזון תם יתם באקי אהלל ויבא בערה הללון ויצארכו
ומן לם יכון מעה כזר אח מרור כקט יגסלו חיריהם ויאכרו כזית מן למרור ויצאוך בורא פרי האדמו
אכילת מרור ויאכלון פאלי פרגו מן אהגדה ואכלו למצה פאכלו למרור כלא ברכה ומ
יכון מעה מצה משומרת אח כזית יכר וקה אכל עלי למצה את ליסת משומרת המוציא ויאכלו
אי חן יתם אכל ויבא עלי הנה אכזית למשומרת על אכילת מצה ויאכל תלך למצה לחתא יקטע ולי
באכל למצה אחיקייה ואעבליס אז מתל מח יקדש לילה אהלל כדאך יקדש לילה חזק
בינה מח פדק ויבא שהחינו ואלילה אהלל מן התורה ואהאניה מוסק
דלם קייאיש לילי הפסח בעזרת אשר על בית בני ישראל פסח
ואנעוד אי אכלאות

סדר תפלת שחרית
ה

לועד טוב לשמרה לחיים לטובה לישועה לכלכלה מכלכל חיים בחסד מחיה מתים
בדחמים רבים פומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים חמולתו וגומ'
ותם כסבילה בזיחדה כתר וברכת כהנים וקדיש תתקבל ואומ' פטום הקטרת
וקדיש על ישראל ועלינו לשבח והולכין לשלום

תפלת מנחה

אומרים אשרי יושבי בתיך תהלה לדוד וסדר היום ומשמור
אותו היום אין קדוש כי' אין פאלינו וקדיש ועומדין ומתפללין
כדרך שהתפללו בשחרית וחוזר ש' התפלה בקול רם בזיחדה לקדושה פקט וכסגומ'
התפלה אומ' קדיש תתקבל ואומ' פטום הקטרת וקדיש על ישראל ואין קורין
בספר תורה במנחת ימ טובים לא אדם חל להיות בשבת ואין נסיעות כמים במנחה
ותפלת ליל שני שלפסח כתפלת ליל ראשון לא שהוא אומ' אחר שמתפללין
אומ' קדיש תתקבל ואח' מברך באיני' אלה אשר קדשנו במצותיו וצונו
על ספירת העומר ועובדין חמין ואומרי' ה' יצאנו מארץ מצרים ואומ' ה' יצאנו
יחזיר עבודת בית המקדש במהרה בימינו ואומ' למענה בכנינות משמור שירי אלהים יחננו וגומ'

הטעם שחמירין זה המשמור בספירת העומר לפי שיש בו ז' פסוקים כנגד ז' שבועות ויש בו מ'א תיבות כנגד
מ'א מים של ספירת העומר ואומ' אחריו ב'ט שלפסח שיר המעלות לדוד ש'מחתי וגו' ואחריו בחול של אשח
עיני אהרנים וגו'

ספירת העומר וצפה

אם טוב שני שלפסח כל לילה בשכחה חן כחנו ציבור
מליבארך להם ש' ויג'ו חמין ויעד כל ואח' לרוחה פ' אלילה אולי יקולו האידנא חו'
ומא בעמרא ובליל שני אומ' האידנא תלין ומין בעמרא ובליל שלישי אומ'
באי' דנא תלתא יומי בעמרא וכן עד ליל שביעי ואומ' האידנא שבעה ומין בעמרא
הוא ח' שבועה וכך עד ליל י' ואומ' האידנא ארבעת עשר ומין בעמרא דאנון
תלין שבעה ובליל כ"א אומ' האידנא עשרין ואח' ומא בעמרא דאנון תלתא שבועי
ובליל כ"ח אומ' האידנא עשרין חמני ומין בעמרא דאנון ארבעה שבועי
ובליל ל' אומ' האידנא תלתי' וחמשה ומין בעמרא דאנון חמשה שבועי ובליל
מ"ב אומ' האידנא ארבעין ותריין ומין בעמרא דאנון ששה שבועי ובליל מ"ט
אומ' האידנא ארבעין ותשעה ומין בעמרא דאנון שבעה שבועי שלמי

וספירת העומר מצוה מן התורה וצריך למנות מעומר בכל לילה ואם מנה ביום יצא ואינו צריך לבדק
וסבב קולתם זל כל אחד מונה לעצמו פ'אלף לקו תנע וספרתם לכם ממחרת השבת וק'א זל שתהא ספירה
לכל אחד ואחד מכם וסבב קולתם צריך למנות מעומר כמ' ק'א שבעה שבועות תספר לך מהחול
חרמש בקמה א תקרא בקמה חלץ בקומה מלמד שצריך למנות מעומר וק'א תנע תספר לך מלמד שצריך
היחוד לספור כמו שסופרין הצבור פ'עלם דאלך וכסדר שעושין ביום ראשון עושין בשני
חמין מן הקריאה בתו שביום שני קורין שור או כשב הבני אדם בספר ראשון ובספר שני

והשיאנו קדשינו רצה מוריס שים שלום ואחכ אומא אשרי יושבי ביתך
תהלה ליוז' וקדיש ועומדין ומתפללין כמו שהסדיר להם ואומא מעביר ה' ראו
ומוריד הטל ממוסף זה וחוזה ש' התכלה בקול רם ואומא

תקון הטר

זהו מתחיל ואומא ארצי שמת' תפתח ופי יבין
תהלתך ברוך אתה יי' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם

אלי יצחק ואלי יעקב הלא הגדול הגבור והנורא א עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזו
חסדי אבות ומביא גש' לבני בניהם למען שמו ב' אלה' שזופת
מתרועעים מרודיה תבוצב בטללי רסיסים הלא העונה בעת

לכל החוסים מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי' מגן אברהם
לעולם יי' מחיה מתים אתה שולח רוחך הטוב להחיות גו' יינו לישמותה תי
נחלת צדיקינו ממך טוב לכל ימצא פד' יינו הלא אתה תשוב תחיינו

מבטח

כל היצור ומעצם יצלים המכין טרף ומ
בעב מלקוש ותושלם והשמים יתנו טלם
לכלם שנתנו תעטר והשמים

ראה קמה למלאות ברסימי ברכה לחם לאוכל ומרפא וארובה היות
נפולה כלולכים כהלם ירעמו נאות מדבר וגם תחגורנה גבעות גיל
ובפטורי יציעים תחגורנה פתיגיל ירונן יחיו רוב חסדיך במלם והשמים

למלכיש סות סמור ערומי שורקה ומשביע בטובו נפש שוקקה ורעבה וליקה נמ
ממלאם ישבעו עמי יי' בשפלה ובהר ומלאן הגרנות בר והיקבים תי
ויצהר תלכנה פלזות עומדות על תלם והשמים

אלהי ותבחר בשירים ששמת בפי טוב ממסחר ונגדך פוננת יערי ממשחר ולי
תתה בקראי לא נחר ויצרי הלכנת כמו יצמר יחר ולכך לא שתה לבבי כי סחר
היה סתרי עתה כחתמול וכמחר מגיני אתה אלהי א תאחר מבני אלה

לך

לשלוש גשם וכא בשלום טל כי רב להושיע ומוריד הטל
אשרי שירת ושרים וברתי ואגביה שמת' ליצור יצועתי וביום חג
תשל כטל כי שם כבודך הלא שוכן בתוך עמ' ותעמי מ' כחל כי רב

אלהינו

לו לגואל היום לישד' אלהי כטל
בטללי אורה תאיר אדמה בטללי ברכה תברך אדמה בטללי גילה תגיל אד
בטללי יצה תישן אדמה בטללי הוד תהדר אדמה בטללי ועד טוב תועד

בטללי זמרה תשמר אדמה בטללי חיים תחיה אדמה בטללי טובה תטיב א
בטללי ישועה תושיע אדמה בטללי כלכלה תכלכל אדמה כמו שאתה הוא יי' אל
רב להושיע ומוריד הטל לברכה אלא הורידהו לאורה לברכה לגילה לייצה לל

וְיִהְיֶה בְשִׁלָּח אֵלַי כִּי אֲנִי יְיָ לַפָּאָךְ וְאִם חָל לִהְיוֹת בַּשַּׁבָּת קוֹרֵין שְׁבַעֲה־וּמַחְזִירוֹ וְאִם מִקֹּדֶשׁ וּמוֹעֵד סֶמֶר שְׁנֵי וְקוֹרְאֻם הַמַּפְטִיר אֶתְקַלְבֶּתֶם וּמִפְטִירֵין וְיִדְבָּר דָּוִד וּבִיּוֹם שְׁנֵי מוֹעֲדֵי שְׁנֵי סִמְרִים קוֹרֵין בְּרֵאשִׁיוֹן הַבְּנֵי אָדָם כָּל הַלְלָכוֹר וְאִם חָל לִהְיוֹת בַּשַּׁבָּת קוֹרֵין עַבְדֵי אֲדָם וּמִתְחִילֵין עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂה וּמִפְטִירֵין עוֹד הַיּוֹם בְּנוֹב לַעֲמוּד וּבְסֶמֶר שְׁנֵי קוֹרְאֵי הַמַּפְטִיר אֶתְקַלְבֶּתֶם וְאִם מִקֹּדֶשׁ בְּכַסְפָּא פֶסַח בְּמַדְבָּרָא שִׁלָּח בּוֹכְרָא וְזֶה הַסֵּדֶר לֹא יִשְׁתַּבֵּה

אַחַר כֵּן הָיָה לְהַזְכִּיר רֵאשִׁון שֶׁלִּפְנֵי הַיָּד הַיְּמָנִית
 מִשְׁךְ תֹּרֵא וְגו' אַחַר כֵּן הָיָה לְהַזְכִּיר מִשְׁךְ תֹּרֵא פָּסוּל קָדֵשׁ בְּכַסְפָּא בְּמִדְבָּרָא
 שֶׁכָּח בּוֹכְרָא וְאֵין אֶתְפֶּק אֶעִיד אִי עִיד כַּחַן יוֹם אֶכְבֵּת יִשְׂרָאֵל כִּכְר אֶסְבֵּת פִּי
 אֲתָה בַּחֲרִיתָנוּ יְקוֹל וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּחֲבֵה שְׂבָתוֹת לַמִּנּוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
 חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת יוֹם הַמִּנּוּחָה הַשְּׂבִיעִי הִזָּה אֶת יוֹם טוֹב מִקֵּדָא קָדֵשׁ הִזָּה אֶת יוֹם
 חֹג כָּל הִזָּה עֲמָן כָּל בַּחֲבֵה מִקֵּדָא קָדֵשׁ זָכַר לַיְיָ מִצֵּי וּכְן הוּא מְזַכֵּיר הַשְּׂבִיעִי
 בִּיעֲלָהּ וּכְן בְּמוֹסָף אומ' וְאֶת מוֹסְפֵי יוֹם הַיָּד וְחֻתֶּם מִקֵּדֵשׁ הַשְּׂבִיעִי וְיִשְׂרָאֵל וְהַזִּמְנִים
 וְאֵין אֶתְפֶּק אֶעִיד אִי עִיד כַּחַן לִילָה אֶחָד אֶחָד אוֹ חוֹלָה אוֹ כַּחַן חוֹלָה אֶסְבֵּת
 וְאֶחָד עִיד כָּל יִשְׂרָאֵל כִּכְר אֶבְדֵּלָהּ פִּי יַעֲלוֹה לִילָה אֶחָד יְקוֹל אֲתָה בַּחֲרִיתָנוּ אִי
 עֲלִינוּ קִדְּשֵׁנוּ וְיָקוּל וְתוֹדִיעֵנוּ מִשְׁפָּטֵי צִדִּיק וְתִלְמִידֵינוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי דִעּוּלִין
 וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ קִדּוּשֵׁת שְׂבִיעִית וּכְבוֹד יוֹם טוֹב וְחֲבִיגָתָהּ הַגָּדֹל וּבִין קִדּוּשֵׁת שְׂבִיעִית לְקִדּוּשֵׁת
 יוֹם טוֹב הַבְּדִלָתָהּ דִּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקִּדּוּשׁ מִשְׁשֵׁת יָמִים קִדְּשֵׁת וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בַּחֲבֵה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן וְגו' וְיִתֵּן עָלֵינוּ סְבִילָה וְאֶתְפֶּק

עיקר
יח סימן אהבדלה במוצאי יום טוב יה' יין הבדלה במוציא כפור יכה יין כה' הבדלה
במוציא שבת יכה יין בשמים כה' הבדלה וכך ידבר אהבדלה כי חתה חונן עמנו רגל עז ממלא אקבה

יום ראשון

זיכרון בעבודה ואומץ

מִי־עַד חֵג הַמִּצֻּוֹת הַזֶּה לֶחֶם בּוֹ וְגו'

ש"צ תפלת שחלית בקול רם קורא ה

חומר קדוש'תתקבל.

וואס איז אומקדיש לפי

מִן הַקִּלְבֵּלִים וּמִחֲזִירוֹ וְאוֹמֵר קִדִּישׁ

מִהֵלֵל לַדָּוָד וּבֹא לַעֲיוֹן וְסֹדֶה הַיּוֹם וְ

ועומדיו ומתפללין חסלה חורב

ומחיר' והל' המדונ'.

וּמִתְּחִלָּה חָטְאוּ בְּיָדָם וְעַתָּה יִשְׁלַח ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת הַמָּלְאָכִים הָאֵלֶּה וְיִשְׁפְּטוּ אֶת כָּל הָעָם וְיִשְׁפְּטוּ אֶת כָּל הָעָם וְיִשְׁפְּטוּ אֶת כָּל הָעָם

מִלֵּךְ לַחַיִּים וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְדָוִד בֶּן יִשְׁכָּרְבָּא רַבֵּי מִנְיָן שִׁים שְׁלוֹם

וְחִסּוֹר שֶׁנֶּאֱמָר בְּמִלָּה בְּמִלָּה רַחֵם בְּצִיּוֹרָה אֶמְרוּשָׁה וּבְרַחֲת בְּהִיבִים' וּבִשְׁנוֹמ חֹמֶה קִדִּישׁ

1

אנפטיז

פנים בחול המועד

המועד שלפסח לא

שני צורותיו הראשונים

וְהַיְיחָדִים יִשְׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית וְיִשְׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית

החברות המובילות

והקדמה

**יחול
במחנה**

כך

ה'רל"ב
יבמות

שבת

מתל צלוח אפסח סווא לא

275

10

97701

1948

תתקבל. ואח"כ יושבין ואומרים מזמור יי' אדוננו שיר לא המעלות לדוד שמחת' ע' הנה ברכו ל' חנניאבן עקשיא' וקדיש על ישראל וברכו ועלינו לשבח והולכין לבתיהן ומקדישין קידוש היום ואומ' שהחינו בשתי הלילות

תפלת שחרית משכימין לבית הכנסת ואומרים מזמור כחיל תערג וגו'

שפטני ז' ומברכין הברכות וקורין הזמירות ושירת הים ונשמת וישתבח ויוצר שלשבת אי' וזוהי הקדש ואומ' שמך יי' אלהי יתקדש וגו' ויתם אי' גא' ישראל ועומדין ומתפללין כתפלת ערבית וחוזר ש"ע התפלה בקול רם בשיחוד לקדושה וברכת כהנים וגומ' ההלל ומברך עליו תחלה וסוף ואומ' קדיש תתקבל ומוציא ס' וקורין בו ה' בני אדם בחדש השלישי והמפטיר קורא בספר שני וביום ה' בבורים ומפטירין ויהי בשלשים שנה ותפלת מוסף כתפלת מוסף

שלפסח כמו שביארנו בל' יחתאג אסם לעי' יב'לה ותפלת מנחה

ביום ראשון עושה בשני וקורא ההלל ומברך לפניו ולאחריו ואומ' קדיש תתקבל ומוצי'

ס' וקורין בו כל ה' בבור ה' בני אדם ואם חל בשבת קורין ז' ומתחילין עשר תעשר והמפטיר

קורא בספר שני וביום ה' בבורים ומפטיר וי' בהיכל קדשן ואז אתפק

ז' תחני לעצרה אסבת ישראל דבר אסבת ואז אתפק לעי' אחרי יזיר ותודיענו

י' צלוח לליל ופי' מברג לעי' יהדל באתה חונן ועל הכוס כמו שנתבאר בתפלת

יום עצרת

אחר שמסלימין השירה אומרים נוסח זה

אשר בגד'ה למשה בפני להכחיל תורת אלהים

איים ביום השלישי השמייע בהר קולות ולפידים וענן כבוד גדול משה היה שהוא

דמותו ראה וקולו שמע ופנים ב'פנים עמו דבר

דרכין שמים והרעיש ארץ והוידע לבנים כי הוא אביהם דע עולם ורעשה ארץ וההרים

זלזלים רקדו חיות השדה וכל עוף כנף עיפים מפני הרעש טוב עולמים השמייע

ההר קול שופר חזק מאד ירד משה ואמר לעמו הביטו ורחו פני שכינה כהתקן

שמד על ראש ההר ואתם ככלה בתוך חופתה להר פני עלה משה וירד להכחיל

שמו תורת אלהים משמיע למקום דבר ישראל ולישראל דברי חקים נתן להם עשרות

הדברים מצאבאש כולם חצובים פביבות ההר היה משה והשמיע להם דברי תורה

עשו חנני ושמעו בקולו שהוא הוציאנו ממצרים מבית עבדים פתחו פיהם כולם

ואמרו כל אשר דבר יי' עשה ונשמע יצאנו ושמחו ופרעו לפניך בשביל לקיים

לא יהיה לך אלהים אחרים קדישו חותך על לא תשא ואמרו אשרינו כי זה מלכינו

לנה ושמחה לבשו לפניך בתתך להם זכור ושמור שמרו כבוד ועשו חותנו וקחו לכם

איים טובים

ועליון איחיד כי לעד כעליון אגמאעה בערבית ושחרית ומוסף ומנחה וקורח
ומזרח עליון אכל בימים שמדלגין בהן ההלל יחיד לא יקרא אותו ואם התח
ישלים בדילוג ואינו חוזר התפלה בקול רם כשליח צבור ומדלג הקדושה כ
שביארנו ואעלם אן קד ביינא פי הדה עליון אפסח נספה לעלוות וא
קידושות וזהבדלות פכז דחברא לדאך פי כל עיר

שחומדין אחר שמעלימין ענין ויהי בשלה בשביעי שלפסח
ליום דיושע נוסח זה

אשר בלה חכמה ליע

זהתקין בינה לבנו בכורו בחרון אפן על מצרים
על בכוריהם גזר ים סוף לגזרים ובין חומות מים עברו שבטים דינים
הים למשה למה משה תעשה לי כלה הלא אני נבראתי ביום שלישי ואתה נבראת
ביום הששי ואני גדול ממך בשלש ימים ואתה מבקש לעבור בתוכי
לא משה שאני החלמתיך ומדוע תאמר הבקעה לי הלא אף משה והשיב כנגדו
שמעני הים וקבל אמרי טפי יעקב ראה אלהים נתונים בערה לפני אויבי יעמ
מימך חומה ובדרך סלולה ימין ושמאל כי הוא אמר אעבור בגלגל הבקעה לי
תתעלב לא הינו נעשה הים ומרכבות ברוב אליו נגלה ממקום תקפו התמוט
ארץ כי פדויי יי ראו אפיקים כלכה סיני לשמוע תורה אמרו פדויים למשה יידי
סגר הים בתפלתו ועל יד שלוחו חרון אף השיב ענהו יי מתוך להבי אש ויאמר
אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים פתחו פיהם כולם וא
יי ימלך לעולם ועד צמחו שבטים בדרך המדבר ואמרו למשה תנה לנו מים
קדע יי באר מים ואותה כרו כדיבי העם לעבו שבטים בדרך המדבר ואמרו למש
תנה לנו לחם שמים צוה להמטיר לחם ואמל לחם אבירים סלויס הין ותנו
בנים לשודר לגואלם כי סוס פרעה וחילו ירה בים ככתוב אז ישיר משה ובני ישראל
את השירה הזאת ליי ברוך נותן התורה ובוחר בנביאים כמלת עליון אפסח

תפלת חג השבועות

חומדין למכצח לדוד מזמור ש
יקום אלהים יפועו אויביו וגו' אשרי הא
והללו אבקדשו ומסדיר ש"ע התפלה מעומר יקול ב מגן אברהם במחיה המתי
ב הא הקדוש אתה בחרתנו וגו' אי עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו בחרה מועדי
לשמחה חגים וזמנים לששון את יום טוב מקרא קדש הזה את יום חג השבועות הזה זמ
מתן תורתנו בחרה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים אלהינו ז' אבו יעלה ויבוא
והשיאנו קדשינו אי מקדש ישראל והזמנים רעה מודים שים שלום ואח
מברך מעריב ערביט ועומדין ומתפללין כמו שהסדיר וכשבגומדין אומר קדיש

ואחרי כן
בבית השני

תתקבל

לחננה כי בא מועד פי רצו עבדיך את חבניה ואת עפרה יחוננו וייראו גוים ארצ
שם יי וכל מלכי הארץ את כבודיך כי בנה יי ציון נדחה בכבודו פנה לתפלת הערער
ולא בזה את תפלתם תכתב זאת לדור אחרון ועם נבדא יהלל יה כי השקיף ממרום
קדשו יי משמים אל ארץ הביט לשמוע חנקת אסיר לפתח בני תמותה לספר בציון
שם יי ותהלתו בירושלם בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבדו את יי ענה בדרך
כחי קצר ימי אומר אלי אל תעליני בחצי ימי בדור דורים שנותיך לפנים הארץ
אקדח ומעשה ידיך שמים המה יחדו ואתה תעמוד וכולם כבגד יכלו כלבוש
תחליפם ויחלופו ואתה הוא ושנותיך לא יתמו בני עבדיך ישכחו וזרעם לפזיך
יבון ואומ הושיענו אין כלהינו ואומ קדיש תתקבל ופטום הקטרת וקדיש
על ישראל ועלינו לשבח וזמטריך ותפלת מנחה אומרין מזמור

מה ידידות ופרשת התמיד אשרי יושבי תהלה לדוד וקדיש ואומ אל ארץ בפתח
ההיכל כמו בשחרית ומוצי סת וקורין בו ויחל בדרך שקראו בשחרית ומחזירו ואומ
קדיש ועומדין ומתפללין כתפלת שחרית ואומ ענינו כי שמע קולינו וחזר שני
התפלה בקול רם בזיזיה לקדושה וענו בין גול לדופא וברכת כהנא כמי קא
רבי זל כגון ט באב ויז בתמוז הוהיל ותפלת מנחה שלהן סמוך לשקיעת החמה הדי שו
ואית כנעילה ואינה מתחלפת במנחה של כל יום ולפיכך יש בה נשיאת כפים ואומ
קדיש תתקבל ויתם בסבילה ואין אתפק לה תענית חלוס בשבת ימלא

אנולה אסבת באוגב ויקול קבל יהיו לרצון עכנו יי אלינוגא כי אתה שומע תפלות
כל מה מודה ומעיל בכל עת צרה יהיו לרצון אמרי פי וגו' ויתם בסבילה

תפלת תשעה באב

מתענה מבעור יום בדרך שמתענה

ביום הכמורים ואחר שמברך ברכות קרית
ביום שלערב עומדין ומתפללין יט ברכות וענר אן יערל משען ומבטח לעדיקים
אומ תשכון בתוך ירושלים עירך בקרוב כחשר דברת וכסא דוד מהרה בתוכה תבין
בנה אותה בנין עולם כמהרה בימינו נחם יי אלינו את אבילי ציון ואת אבילי
ירושלם ואת העיר הארצה והבצורה והשוממה מבלי בניה היא יושבת ואשה חפוי
כחשה עקרה שלא ילדה ויבלעוה לגזנים ויירשנה עובדי פסילים ויטילו את עמך
ישראל לארץ והרגו בציון חסידי עליון ויתנו את נבלת עבדיך מחכל לעוף השמים
אלבהמת הארץ על כן ציון במדר תכלה וירושלם תתן קולה לבי לבי על חלליהם
מעמי מעי על הרוגיהם ראה יי והביטה ורחם שוממותיה וכחמיה כי אתה יי באש
הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה ככתוב ואני אהיה לה נחם יי חומת אש סביב
ולבדוד אהיה בתוכה באש מנחם ציון ובולה ירושלים את תלמח שמע קולינו

אלי מיקם א תשימו

ויש
נוהגים
לומר
בדרך
לפי שאין
תפלת
מנחה
של עומדין
איתה
כשאר
הימים
לפי שיש
קדושה
לתפלת
נעילה
ולפיכך
חומת אש
בה נשיאת
כפים

חיים טובים תהיה יראת יי עליכם לא תרצח ולא תאכל ברוצח תן עיניך בחש
לא תנחף ולא תאכל בנחף שמח בחלקך תהיה עשיר לא תגנוב ולא תאכל בגנב
עדות שקר לא תענה באלהיך כי באמונה העולם קיים שני הדברים האלה לא תענה
לפשיך לא תחמוד ולא תתאוה ואמר להם משה לא תיראו כי חיים הם למוצאי יד
אמר כי חיים הם למוצאי ידם ולכלבשו מרפא ואמר כי בי ירבו ימיך ויסיפו
שנות חיים ואמר כי אורך ימים ושנות חיים ושלום יופיו לך ברוך ה' ה' ה' ה'
ובחר בעיניקים ואחכ חומ הללויה והללויה הל' והל' חשמה צדודי אמר
איומה על זאת לי אברהם סימן טוב סימן טוב יהיה לכל אתי מלכ
כלה וגו' לי אברהם ואומ ובכחה יאמר ומחזיר הספר למקומו ואומ קדיש וכו'
ספר שני ללמפטיר ויתמו לעלוה ויכרפו

תפלת התעניות

כמתל שבעה עשר בתמוז ושלשה בתש

ועשרה בטבת ושלשה עשר באדר לעלוה פיהן ואח

והי מתל עלול בל אלה יזיר מי ברכת שמע קולינו ענד חן יצא ייקם לא תשיב
קול ענינו יי אלהינו ענינו ביום היום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו ו
תסתר פניך ממנו ולא תעלם אצנך משמוע תפלתינו והיה קרוב לשועינו טרם נקרא וא
תענה טרם נדבר ואתה תשמע כדבר שני זה יה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מר
ואני אשמע כי אתה שומע תפלת כל פה באי שומע התפלה רצה מודים שים של
ותפלת שחרית בתפלת החול בדיאדה ענינו כי שמע קולינו חשליח צבור

אבל ביה
באדר נוס
על פניהם
בשחרית
ואם הל' י
להיות
היום
קורס לו
בוסלן
בשחרית
ובמנחה

ענינו ברכה בפני עצמה בין גוא לרופא ענד חן יבלג בגוא ישדא יקול עננו יי אלה
לי עוד הם מרברים ואני אשמע כי אתה עונה בכל עת צרה וצוקה פודה ומציל מכל צ
באיי העונה בעת צרה ואומ רפאנו ויתם עלי כבילה וכשגומר התפלה חו
קדיש ומוציא סת וקורין בו ג בני אדם ויחל משה הראשון קורא מן ויחל עד ויפן ויר
משה והשני והשלישי קורין מפסל לך עד אשר אני עשה עמך ומחזירו ואומק
והוא רחום תהלה לדוד ובח לעיון וסדר היום ומזמור אותו היום ואחריו מזמור התע
וזוהו **תפלה** לעני כי יעטף אלפני יי שפס שיחו יי שמע תפלותי ושוטתיו
תבוא אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אצניך ביום אקרא מהו ע

כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד ניהרן הוכה בעשב וייבש לפי כי שפחתי מאבול לוי
מקול אנהתי דבקה עצמי לבשרי רמיתי לקחת מדבר הייתי ככוס הרבות שקדתי ואה
כצמור בודד על גג כל היום חירמוני אויבי מהוללי בי נשבעו כי אמר כלחם אכלוי
ושקווי בבלי מוכתי מפני דעמך וקצנך כי נשאתני ותשליפני ימי כצל כטוי וא
בעשב חיבש ואתה יי לעולם תשב וזכרך לדוד ודוד אתה תקום תרחם ציון כי ע

לחנה

כי צח מועד

איכה

יְשֵׁבָה בְּדָר הָעִיר רַבְתִּי עִם הָיְתָה כְּאַלְמָנָה רַבְתִּי בְּגוֹיִם שְׂרָתִי

בְּמַדִּינֹת הָיְתָה לִמִּסְ בָּכּוֹ תִבְכֶּה בַּלַּיְלָה וְדָמָתָה עַל לַחֲוֵה

אֵיזָלָה מִנַּחֲמָם מִכָּל־אֲהֻבֶיהָ כָּל־דֹּעֶיהָ בָּגְדוּ בָהּ הָיוּ לָהּ לֹא־יָבִים גִּלְתָה יְהוּדָה

מִעֲנִי וּמִרַב עֲבָרָה הִיא יֹשֶׁבֶת בְּגוֹיִם לֹא מַעֲמָה מִכּוּחַ כָּל־דֹּרְפֶיהָ הַשִּׁגִּיהָ בֵּין

הַמִּצְרִים דָּלַכְתִּי צִיּוֹן אֲבִלּוֹת מִכָּל־בָּאִי מוֹעֵד כָּל־שְׁעֶיהָ שׁוֹמֵמִין כְּהִנִּיָּה

נֶאֱנָחִים בְּתוֹלָתֶיהָ נֹגֶזֶת וְהִיא מֵרָלָה הָיוּ צָרִיהָ לִרְאֵשׁ אֵיבֶיהָ שָׁלוֹ כִּי־הָיְתָה

הוֹגָה עַל־רַב־פְּשָׁעֶיהָ עוֹלָלֶיהָ הָלְכוּ שְׂבִי לִפְנֵי צָר וַיֵּצֵא מִן־בֵּית צִיּוֹן כָּל־הָדָרָה

הָיוּ שְׂרָתֶיהָ כְּאִילִים לֹא־מִצְאוּ מִרְעָה וַיִּלְכּוּ בְּלֹא־כַח לִפְנֵי דוֹדָם זָכְרָה יְרוּשָׁלַם

יָמֵי עֲנִיָּה וּמִרְוּחָהּ כָּל־מַחֲמֹדֶיהָ אֲשֶׁר־הָיוּ מִיָּמֵי קֹדֶם בְּנִפְלַע עֲמָה בִּיד צָר וְאֵין עֹזֶר

לָהּ רָאוּהָ צָרִים שֹׁחֲקִין עַל־מִשְׁבַּתֶּיהָ חֲטָא חֲטָאָה יְרוּשָׁלַם עַל־כֵּן לִכְיָרָה

הָיְתָה כָּל־מַכְבָּדֶיהָ הִזְלִיזָה כִּידָאוּ עֲרוֹתֶיהָ גַם־הִיא נֶאֱנָחָה וַתֵּשֶׁב אַחֲזֹר

טִמְאַתָּה בְּשׂוֹלָלֶיהָ לֹא זָכְרָה אַחֲרֶיהָ וַתִּרְדַּף פְּלָאִים אֵין מִנַּחֲמָם לָהּ רָאָה יְהוָה

אֶת־עֲנִי כִי־הִגְדִּיל אוֹיֵב יָדוּ פֶּדֶשׁ צָר עַל־כָּל־מַחֲמֹדֶיהָ כִּידָתָהּ בְּגוֹיִם בָּאוּ

מִקִּדְשָׁהּ אֲשֶׁר צִוִּיתָהּ לֹא־בָאוּ בִּקְהָלָהּ כָּל־עַמָּה נֶאֱנָחִים מִבִּקְשִׁים לֶחֶם

נִתְּנוּ מִמַּחֲמֹדֶיהָם בָּאֵלֶּה לְהַשִּׁיב נֶפֶשׁ רָאָה יְהוָה וְהִכְסִיטָהּ כִּי־הִיִּתִי זוֹלָלָה

לֹא־אֵלֶיכֶם כָּל־עַבְדֵי דָרָךְ הִבִּטּוּ וַרְאוּ אִם־יֵשׁ מִכָּאוֹב כַּמִּכָּאֵף אֲשֶׁר עוֹלָלָה לִי

אֲשֶׁר הוֹגָה יְהוָה בְּיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ מִמִּדּוֹם שֶׁלֹּחַ אֵשׁ בַּעֲצֻמָּתִי וַיִּדְבַּקָה פֶּלֶשׁ

רִשְׁתָּהּ לְרַגְלֵי הַשִּׁיבָנִי אַחֲזֹר נִתְּנָה שׁוֹמֵמָה כָּל־הַיּוֹם דוּחָה נִשְׁקָרָה עַל־פְּשָׁעֵי

בִּידוֹ יִשְׁתַּדְּבוּ עָלָיו עַל־צוּאֵי הַכִּשְׁיִל כָּחִי נִתְּנָה אֶרְצִי בִּידִי לֹא־אוֹכַל קוֹם

סִלָּה כָּל־אֲבִירֵי אֶרְצִי בְּקֶרֶב־יָדַי קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁכֵר בַּחֲזוֹרִי גַת דָּרָךְ אֶרְצִי לִנְתוּלָת

בֵּת־יְהוּדָה עַל־אֲלָה אֲנִי בּוֹכֶה עֵינֵי עַבְדִּי יִדְדָה מַיִם כִּידָחַק מוֹמֵנִי מִנַּחֲמָם

מִשִּׁיב נֶפֶשִׁי הָיוּ בָנֵי שׁוֹמֵמִים כִּי־גִבֹר אוֹיֵב פֶּרֶשָׁה צִיּוֹן בִּידֶיהָ אֵין מִנַּחֲמָם

לָהּ צוּחַ יְהוָה לִיעֲקֹב סָבִיבוּ צָרוֹ הָיְתָה יְרוּשָׁלַם לְנֹדָה בִּיבֵהֶם צָדִיק הוּא

יְהוָה כִּי־פִי־הוּא מִרִּיתִי שִׁמְעוֹנָה כָּל־עַמִּים וַרְאוּ מִכָּאֵף בְּתוֹלָתִי וּבַחֲזוֹרִי הָלְכּוּ

בְּשִׁבִי קָרָאתִי לְמַאֲהָבִי הֵמָּה רְמוֹנֵי כַהֲנִי וְזִקְנֵי בַעֲדָה גִּזְעוּ כִּי־בָקְשׁוּ אֶכֶל

לְמוֹוִישִׁיבֹו אֶת־נֶפֶשִׁם רָאָה יְהוָה כִּי־צָרָלִי מִעֵי חֲמַד מִרוֹ נִהַמָּה לִּבִּי בְּקֶרֶב־י

כִּי מִרוֹ מִרִּיתִי מִחוּץ שְׂכֵלָה חֲרַב בְּבֵית כְּמוֹת שָׁמְעוּ כִּי־נֶאֱנָחָה אֲנִי

אֵין מִנַּחֲמָה לִי כָּל־אֵיבִי שָׁמְעוּ רַעֲתִי שָׁשׂוּ כִי־אַתָּה עֲשִׂיתָ הַכָּאֵת יוֹם

קָרָאתִי וַיְהִי כַּמֵּנִי תִבָּא כָּל־דַּעֲתָם לִפְנֵיךָ וְעוֹלָלָה לְמוֹ

כָּאֲשֶׁר עוֹלָלָתִי לִי עַל־כָּל־פְּשָׁעֵי כִידְבוֹת אֲנָחָתִי וּלְבִי דוּחָה

אֵלֵינוּ יִקָּרָא לְתַשִּׁיבָנוּ וְאוֹת עֲנֵנוּ בְּדֶרֶךְ שְׂמִיכָר בְּתַעֲנוּת וְיָתֵם עָלֵינוּ כְּבִילָה
וְיַצִּילֵנוּ אֶלְעָבָח כְּסָאִיר אֲחוּל וְיִצְדָּנוּ כַּחַם כִּי תִשְׁכּוֹן וְעֲנֵנוּ כִּי שָׁמַע קוֹלֵינוּ
עֲנֵנוּ בְּרַכָּה בְּכִנִּי עֲצֻמָּה בֵּין גּוֹל לְדוֹמָא וְחוֹתֵם בֵּה הַעוֹנָה בַּעַת צָרָה וְכַחַם
וְאֵינוּ אוֹת בְּרַכַּת כְּהֵנִים בְּשַׁחֲרִית וְיָתֵם כְּכִבִּילָה וְאוֹת קָדִישׁ וּמוֹעֵד סֶה
גְּבִנֵי אָדָם כִּי תוֹלִיד בָּנִים וְהַשְׁלִישִׁי הוּא שְׂמִיכָר בְּחֶסֶד חֲסִידִים וּמִבְרָךְ
תַּחֲלָה חֲשֵׁר בְּחֵר בְּנִיחִים וְגוֹ' וְאַחֲרָיו שְׁתֵּי בְרָכוֹת רִאשׁוֹנָה עוֹר כָּל
אֵל הָאֱלֹהִים כָּל דְּבָרָיו וְהַשְׁנִיָּה רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל
יְרוּשָׁלַם עִדֶּךָ הָעִיר הָאֲבֵלָה הָחֲרָבָה וְהַבְּצוּיָה וְהַשּׁוֹמְמָה מִכָּלִי בְּנֵיהָ הַנֶּתֶר
זָרִים הַיּוֹשְׁבֵת וְרֹאשׁ לָהּ חֲמוּי כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שְׁלֵא יִלְדָה וְגוֹ' אֵל מִכַּחַם צִיּוֹן
יְרוּשָׁלַם וְאַחֲכָאוֹת וְהוּא רַחוּם תַּהֲלֵה לְדוֹד וְאַתָּה קָדוֹשׁ וּסְדֵר הַיּוֹם

[illegible]

סֵת וקורין בו ג בני אדם יהי' משה כמו שביארנו בתפלת מנחה של תעניות כל אלה יציר נחם מי תשכון כללו של דבר מנחה זו כמנחת התעניות בתפלה וספר תורה במלת יצירה את העניות

וּבְעֵד דָּאָר יִקְרוּ קִיעוֹת וְזֶהוּ נֹסֶחַ הַכֹּל
לְאִי אֲבֹתָהּ אֶפְרָיִם וְבִצְרִי חֲמֹרֶר וְהַמִּזֵּן מֵעִי חֲשֵׁן הַלְמֵן
אִין כְּלוּבִים אֲשֶׁר עוֹרְבִים דְּקִפּוּי שֵׁם יִקְנֵן אֲעֵל דּוּכֵן אֲשֶׁר הוּכֵן לֵלֵן לִצְיָה צִשִׁיר לֵאֵל וְרֵכֵן חֹר
מִשְׁמִים עַלֵי חוֹרִים וְתוֹמִים אֲשֶׁר כְּהֵנִי מִשְׁמֵר יִכּוֹנֵן אֲעֵל הֶרֶג חֲכָמִים בֵּית חֲלָהִים וְבֵית
קֹוסִם קֶסָמִים גַּם מַעֲבֹכֵן אֲחִיכָה חֲשֵׁכָה חוֹר הֶהֱלָכָה אֲתֵלֵמוֹד כְּמוֹ גְּלִמּוֹד מִי יִבּוֹכֵן
אֲסוֹר תּוֹרָה הֵישׁ מוֹצִיא לֵאמֹרָה וְאִי הוּא שֶׁה עַלֵי הַיּוֹר יִבּוֹכֵן חֲלָלִים צִפְלֵן עוֹלָלִים דּוּכֵקִים
דּוּחֵן חוֹמֵל וְחוֹכֵן לִשְׁחַת כָּל לֵיל וְכָל יוֹם אֲיֵלֵל בְּרֹב חֲצֵל כְּמוֹ אֲבֵל וְחוֹכֵן וְאִמֵר אֲסִפּוֹד וְאִח
אֲקִרָא לְקִפּוֹד וְאִמֵר מֵעִי עֶפֶר יִצִּין חֲחוֹכֵן וְאִחֲחֵל מִשְׁמֹעַ קוֹל מֵרֵכֵן אֲחִיכָה יִשְׁכָּה צִדִּיר אֲקִוֵּכֵן

אני הגבר ראה עני בשבט עברתו אותי נהג וילך חשך ולא אור
אך ביישוב הפך ידו פלהיום בלה בשירי ועורי שבר עצמותי
בנה עלי ויקף לאש ותלאה במחשפים הושיבני כמתי עולם גדר בערתי
ולא אצא הכביר נחשתי גם כי אדעק ואשוע שתם תמלתי גדר דרכי בגלית
נתיבותי עוה רב ארץ הוא לי אריה במסתלים דרכי סורר ופושחכי
שמני שומם דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ הכא נכדיותי בכי
אשפתו הייתי שחק לכל עמי נגינתם בלהיום השביעני במרורים הרובי
לענה ויגרם בחצץ שכי הכפישני באפר ותזנח משלום נפשי נשיתי
טובה ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה זכר עני ומרודי לענה ולדאשי
זכור תזכור ותשיח עלי נפשי זאת אשיב אללכי על כן אוחיל חסדי
יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמי חרשים לבקרים רבה אמונתך
חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו טוב יהוה לקון לבפש
תדרשנו טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה טוב לגבר כי ישא עול
בעוריו ישב ביד וידם כי בטל עליו יתן בעפר פיהו אולי יש
תקוה יתן למכהו לחי ישבע בחרפה כי לא יזנח לעולם יהוה
כיאם הוגה ורחם כרב חסדו כי לא ענה מלכו ויגה בני איש
לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ להטות משפט גבר נגד פני עליון
לעות אדם בריבו ארני לא ראה מיזה אמר ותהי ארני לא צוה מפי
עליון לא תצא הרעות והטוב מה יתאונן אדם חי גבר על חטאו
נחפשה רגליו ונחלרה ונשובה עד יהוה נשא לבכנו אלכפים אל אלה
בשמים נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת סכותה באף ותדדכנו
הרגת לאחמלת סכתה בענן לך מעבור תפלה סחי ומאוס תשימנו בקרב
העמים פינו עלינו פיהם כל איבנו פחד ופחת היה לנו השאת והשבר
פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי עיני נגרה ולא תדמה מאין
הפגות עדי שקוף וירא יהוה משמים עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי
צוד צדוני בצפור איבי חנם צמתו בצור חי וידו אכזבי צמו מים
על דאשי אמרתי נגזרתי קראתי שמך יהוה מבור תחתיו קולי
שמעת אלהת עלם אדנך לרוחתי לשועתי קרבת ביום אקראך אמרת אל
תירא רבת ארני ריבי נפשי גאלת חיי ראיתה יהוה עותתי שמה משפטי
ראיתה כל נקמתם כל מחשבתם לי שמעת חרפתם יהוה כל
מחשבתם עלי שפתי קמי והגיונם עלי כל היום שבתם וקימתם

אני
והישור
דחמיו
אסני
חסין
אסני
אסני

איכה

יעבבאפואדני אתבת ציון השליך משמים ארץ תפאה ישראל ולאזכר היום דגלו ביום אפוא בלע אדני לאחכ

והלא
ג

את כלנאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכ ושריה גרע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ובענו ביעקב כאשר להבה אכלה סביב דרך קשתו כאויב נצב ימינו כער ויהר כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאשר חמתו היה אדני כאויב כלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצרי וירב בבית יהודה תאניה ואניה ויחמ

כגן שכו שחת מעדו שפח יהוה בציון מועד ושבת וינאן בזעם אפוא מרן זנח אדני מזבחיו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה ק

נתנו בבית יהוה ביום מועד חשב יהוה להשחית חומת בת ציון נטה קו לה השיב ידו מבלע ויאכל חל וחומה יחדו אמר לו טבעו בארץ שערי

אבד ושבר בריחיה מלפה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לאמצאו חז מיהוה ישוב לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקי הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלים פלו בדמעות עיני חמרמרו מכ

נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם בחלל ברחבות עיר בהשתפך נפש

אלחיק אמתם מה אעזב מה אדמה לך הבת ירושלים מה אשוה ק ואנחמך בתולת בת ציון כי גדול פים שברך מי ירפא לך נביאיך חזו

שואות כל ולא גלו על עונך לה שיב שביתך ויחזו לך משאות שוא ומדוח ספקו עליך כפים פלעברי דרך שרקו ויניעו ראשם עלבת ירושלים הזא

אע"פ
ג
שבועת
ק

העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ פצו עליך פיהם כר איביך שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו אף זה היום שקוינהו מצאנו ראינו

עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימיקדם הרס ולא חמו וישמח עליך אויב הרים קרן צריך יצעק לבס אר אדני חומת בת ציון

הורדי כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך אל תדם בת עינך קומי רני בליל ראש אשמרות שמכי כמים לבך נכח פני אדני שוא

אליו כמך על נפש עולל לך העטופים ברעב בראש כל חומת ראה יהוה והפיטה למי עוללת כה אסתאכלנה פרים עללי טפחים אס יהרג במקדש

יהוה כהן ונביא שכלו לארץ חוצות נער וזקן בתולותי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחתי לא חמלתי תקרא ביום מועד מגורי מסביב ולא היה

ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורבייתי איבי כלם

בבל
ג

כופלין
זה
הפסוק

המדבר עורנו כתנור נכמדו מפני זלעפות דעב כשים בציון ענו
בתולות בערי יהודה שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדדו בחורים
טחון נשאו ונערים בעץ כשלו זקנים משער שבת בחורים מנגינתם
שבת משוש לבנו נהפך לאכל מחולנו נפלה עטרת ראשנו אויבא
לנו כי חטאנו עלזה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו עלהר
ציון ששמים שועלים הלכו בו אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור
ודור למה לבצח תשבחנו תעזבנו לארך ימים השיבנו יהוה
אליו ונשוב חדש ימינו כקדם כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו
עור מאר השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם

ספוס הפסוקים
שלמגלה זו
כמאה
והמסרים
וארבעה
סימנים

על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון
על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו כי שם שאלנו
שובנו וברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון איך נשיר את
שיר יהוה על אדמת נכר אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני תדבק
לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על דאש שמחתי
זכר יהוה לפני אדום אתיוס ירושלים האמרים ערו ערו היסוד פה
בתכל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שבמלת לנו אשרי
שיאחז ונפץ את עוללך אל הסלע

והיה קינות ליהודה הרלי ענל

אש תוקד בקרבי בזה עלותי על לבבי צאתי ממזרים	וקינות אעירה למען
אדכירה צאתי מירושלם	אז ישיר משה שיר לא יבשה
בצאתי ממזרים	ויקונן ירמיה ונהה נהי נהיה בצאתי מירושלם
ביתי התכונן ושכן הענן בצאתי ממזרים	וחמתא שכלה עלי כעננה בצא מירושלם
גללים המו וכחומה קמו	בצאתי ממזרים
דגן שמים וצור יזוב מים	בצאתי ממזרים
השכם והערב סביבותהר חורב	בצאתי ממזרים
ומראה כבוד יי כאש אכלת לפני	בצאתי ממזרים
זבח ומנחה ושמן המשחה	בצאתי ממזרים
חגים ושבחות ומוסתים ואותות	בצאתי ממזרים
טוב ואוהלים לאחר בעת דגלים	בצאתי ממזרים

ובל ושמטה

כופל
אל דג
הפסוקים

הביטה אני מנגינתם תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם תתן להם מגנת לבתאלהם להם תדרג באף ותשמידם מתחת שמי יהוה

איכה

אבני קדש בראש כל חוצות בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבל חרש מעשה ידי יוצר גם תנין חלצו שר הניקן גוריהן בת עמי לאכזר כיענים במדבר דבק לשון יונק אלחכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם האכלים למעדרנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקן אשפותות ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם הפוכה כמודגע ולאחרו בה ידיים עזם מפנינים ספיר גזרתם חשך משחור תארם לא נכלו בחוצות צפד עורם על עצמם יבש היה כעין טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יצבו מרקרים מתנובות שרי ידי נשים רחמניות בשלן ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי כלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצתאש ביצון ותאכל יסדתיה לא האמינו מלכי ארץ וכל יושבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים געו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם סודו טמא קראו למו סודו סודו אל תגעו כי געו גם נגעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו עוריינה תכלינה עינינו אל עדרתנו הכל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושיע צרו צערינו מלכת ברחבתנו קרב קצנו מלאו ימינו כי צא קצנו קלים היו דפינו מנשרי שמים עד ההרים דלקונו במדבר ארבו לנו רוח אפינו משיח יהודה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בערו נחיה בגוים שיש ושמחי בית אדום ישבתי בארץ עוין גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך סקר עונך בת אדום גלה על חטאתיך מה היה לנו הכיט וראה את חרפתנו נחלתנו נהמכה לזרים פתינו לכפרים יתומים היינו אין אב אמותינו כאלמנות מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו על צואלנו כרדפנו יגענו לא הונח לנו מצלים נתנו יד אשור לשבע לחם אבתינו חטאו אינם אנחנו עונתיהם סבלנו עבדים משלובנו פרק אין מידם בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר

דגים

כפ

הפסוקים

ישבת
כופל
זה
הפסוק

הביטה

ואין

ואינם ואמחנו

עֵנָה הַשְׂכִּינָה שְׂכָנָה עָלָיו עֲנָה יְהִי לִי חֹק כֹּה וְקִינָה מִדִּי שְׂנֵה בְשָׁנָה לְקָרָא
 חִיבָה הִיטָה לְזוֹנָה קָרִיָה כְּחֶמְנָה
 הַיְמִינִי אִם נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִרְאֵךְ הָרִאשִׁי מְכֹושׁ וּמִחֲרָץ מַלְתִּים מִרְאֵךְ
 לֹאֲהַבְתָּ תַעֲרֹכִי אִם אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי

וְהָאֵיזָא דָּר

יוֹם חֹבִי עֲנָה בִי וְחִנָּה הַעֲיִקְתָּנִי מֵעוֹכִי
 וּמִמוֹנִי מִלְחָמָה בְּחַתְנִי וְחִדּוֹם עִם בֵּת אֲדוֹם וְבֵת קָדָר
 הַמִּתְנִי הַשְׁכַּרְתִּי קָדְרָתִי שְׁמָה הַחֲזִיקְתָּנִי
 מִרְיָאֵלִי יוֹם צִלְלָה בְּדָם חֲלָלִי וְחִוִּיבָה יִתְהַלֵּלִי לֹאֲמַר הֵן מָקוֹם כֹּהֵן בְּדָמִים יִתְגַּדֵּלִי
 אֵז הָדָבִיר קוֹל יִגְבִּיר צוּר חַת קִדְשׁוֹ חֲלָלִי וְחִנְכִי חוּי לִי כִי רָגַל צָרָה כָּתְנִי
 וְשִׁדְּפִים מִשְׁקִיפִים לִגְזֵרָה הִי־צִחָת מִתְחַנְנִים בְּעֵד כֹּהֲנִים בַּתְחִנָּה נִמְדָּעַת
 כִּי עָלִיהֶם הוֹרְגִיהֶם חֲדָבָם חֵשׁ נוֹצֵצַת וְעַם אִידִם עוֹד יָדָם בְּעוֹלָה מִתְחַמֵּצַת וְשִׁכִּינָה
 בְּמֵד עוֹנָה חֲטָאתָלָם הַגִּלְתָּנִי
 חֲמָה וּבְחוּרִים בְּחוּרִים מִתְעַלְפִים בְּצִמְאָה וְעוֹלָלִים פֶּת שׁוֹאֲלִים דְּנִשְׁמָתָם כְּשִׁמָּה
 אֲעִנּוּגוֹת הַנְּחֻגוֹת יְחִימוֹת עַל הָאֲדָמָה לִשְׁחַת חֲלָלִי וְחִלְחָלָה חֲחִזְתָּנִי
 הֵה עֲדָר הָהָרִי הַשְׁכַּחַת הַמְרַבֵּץ כִּי תִתְעַה בְּלִי מִרְעָה וְחִיָּן לִלְאִים מִקְבֵּץ
 וְתִתְמַרְמֵר וְתִצַּעֵק מִרְיָאֵלִי לְיוֹם גָּלוּ בְנֵי יַעֲקֹב וְתִחַזְּכִי כִי אֲחִיזְּ שִׁבְץ לֹבֶשֶׁת תִּשְׁבֵּץ יִצְעָקוּתָם
 עַל גְּלוּתָם לִקְוֹן מִרְיָאֵלִי
 רוּחַם לְיוֹם לֹחֶם בֹּא בְּדַחוּבוֹת בֵּיתִר חֲעִי הָעִיר בֹּאֵשׁ הַכְעִיד שְׁלֹשֶׁת יָמִים וּבִתְרִי
 וּמִחֲעִיתָה בְּשִׁמְחָתָה וְכָל תְּרַחֲמָה חֵץ מִבְּתֵר וְתִתְגַּבֵּר כִּי אֲנִי יָד יָרִי לֹא כִבֵּשְׁתָּנִי
 וְהִיא בְּשִׁחַת לְמַזְלוֹת מִלְחָמָה קָרְבָּה וְנִכְחָלָה כִּי שׁוֹכְלָה שְׁמֹנוֹת

וְהָאֵיזָא דָּר

חֲלָף רִבְבָה וְהוֹשִׁמָה לְשִׁמְמָה כְּחֵלָה וְכִחֵלָה כִּי שׁוֹכְלָה שְׁמֹנוֹת
 וּמִעֲרָבָה וְחִוִּיבָה חֲחָה חוּי לִי הֵה כִּי קִנְיָה עֲמַתְתָּנִי
 עַל רֵעָה הַבָּאָה הִיָּה מִגֵּן וְחִישׁ הִגֵּן בְּעֵד שְׁחָדִית נִמְצָאָה וְתִשְׁבֵּץ אֶל מַעוֹן אֲרִישׁ הָשָׁה
 הַנְּחָלָה וּמִרְחָשִׁית חֲחָרִית שִׁית טוֹב כִּי לִבִּי נִלְאָה וְהַבּוֹשֶׁת לִי כִקְשֶׁת מִלְחָמָה בְּחַתְנִי

יֹכֶה כֹּהֵן לֶךְ מִקְוֹנָתִי תִרְבִּי תִלְוֹנוֹת וְחִכְחוֹת
 עֲחִי כֹא לְקָרָתִי וְנִכְחָה אִם לֹא אֲעִידֶךָ בְּתוֹכָחוֹת הֵלֹא נִמְצָאוּ בְּכִנְפֶיךָ נִמְשׁוֹת כִּקְיִים
 כְּחִנְחוֹת שְׁפָכַת דָּם כְּבִיא וְכֹהֵן וְתִלְמִיד עַל אֲרָחוֹת בְּשִׁלְחִי לְכַרִּיָּה לְהוֹדִיעֶךָ חַת הַנְּחִיבוֹת
 הַנְּחִיבוֹת וְתִשְׁפָּכִי דָמוֹ וְהִנֵּה חֲטָאתֶיךָ מִכּוֹתֶיךָ וְתִחַת אֲבִיךָ יִצְעָק יִדְרוֹשׁ יִי כִקְמָתִי
 חֲרִיץ אֵל תִּלְכִּי דָמִי וְאֵיָּה מָקוֹם לִלְעָקָתִי
 כִּי הִפְרִי אֶת בְּרִיתוֹ וְיִצְמָדוּ לְעַלְמִים וְאֵלִים עֲזָבוּ וּבֵיתוֹ הָעַם וְהַמֶּלֶךְ וְשִׁרְיוֹ וְשָׂרֵי יְהוּדָה
 לְעוֹמֶדָה

יוכל ושמטה' וארץ שקטה' ^{בז' ממו'}
 כפרת אחרון ואבני זכרון' ^{בז' ממו'}
 לויים ואהרונים' ושבעים זקנים' ^{בז' ממו'}
 משה ירעני' ואהרן ינחני' ^{בז' ממו'}
 בערוך מלחמה' ויצי שמה' ^{בז' ממו'}
 סתרי מרבית' וסודי מערכת' ^{בז' ממו'}
 עלה וזבחים' ואשי ניחוחים' ^{בז' ממו'}
 פארי מגבעות' לכבוד נקבעות' ^{בז' ממו'}
 יצין הלהב' וממשל ורהב' ^{בז' ממו'}
 קדושה ונבואה' ושכינה נוראה' ^{בז' ממו'}
 רנה וישועה' ואחצרות תרועה' ^{בז' ממו'}
 שלחן ומנורה' וכליל וקטורה' ^{בז' ממו'}
 תורה ותעודה' וסדר העבודה' ^{בז' ממו'}

מבור לעמיתות' ולתוב לכריתות' ^{בז' ממו'}
 אבני הקלע' וכלי הברע' ^{בז' ממו'}
 נוגשים ומונים' ומוכרים וקונים' ^{בז' ממו'}
 נבוכד נצר הרע' ואהר' נוס הרשע' ^{בז' ממו'}
 רחק ממנו' והכה איכנו' ^{בז' ממו'}
 חמה נתכת' עלי' סופכות' ^{בז' ממו'}
 בחרב מדוקרים' בני ציון היקרים' ^{בז' ממו'}
 שריקות ותדועות' לקלון וזועות' ^{בז' ממו'}
 אפס העזר' והושלך הנזר' ^{בז' ממו'}
 נגואלה ומוראה' ודוה וטמאה' ^{בז' ממו'}
 זעקת עולל' וזחקת חלל' ^{בז' ממו'}
 זחליל ותועבה' ופסל ומצבה' ^{בז' ממו'}
 זחסרון התלמידי' וביטול התמידי' ^{בז' ממו'}

אל אלהי העבאות' יראינו נפלאות כנחתי ממערים'
 וישיב שכינתו' לא ציון ועבודתו' אל תוך ירושלים'

וזה איצא זל

על זהירות בכל חשכה' יפעת אורותינו' והמי'
 יללתינו חשכה' את קול חצוצרותינו' בת בכל שמוחו'
 ערבה נגד מרורותינו' ואנחנו על ערבים בתוכה' תלינו כנורותינו' ^{ואדמחו'}
 שורדים רוחי לוי' וכהני' אשר צור אותם מפר' שאול שאול שר'
 אנגני' שיר במקדש נזכר' איך יהיו שירות דוכני' נגינות שותי שכר' איך נש'
 את שיר יצי' על אדמת נזכר' ^{איך}
 לא מעאנוה' קינה בנות יענה יענוה' וגם תנים יתנוה' בנות ציון יקוננוה' וארתנו'
 האזינוה' היא השירה אשר מאז שרנוה' קינה היא וקוננוה' ^{קינה}
 כבוד מאוהליו' ושמש זרח ונוד' ייללו שירות היכליו' כי מחמדם שווד' שיב'
 זרע לוי כליו' וכל יסנוק ויתנוד' וכבוד דוד יענה מאליו' איפה ישבה בוד' ^{וב}
 אסף אסף הו' הו' ואויה' ויפה ירך בכמו' וידותון בתחנה ואניה' למקו'
 חרב כמו' ובני קרח יוספו בניה' על יוס חשך נשמו' ובני משה בנה' נהיה איפה יעי'
 באמו' ובני' ^{בני}
 אריא הנעים והנאהב' בלה כבוד מישאל' וסר ממשל ורהב' כל רוחי בני ציון שוש' א'
 יועם להב' כל'

ענן השכינה

ש

וּמַרְי מַעֲלִילֵנוּ זֶה כָּמָה שְׂכָעֵנוּ רָחֵם לֹא רֹחֲמָה הַטּוֹעֶרֶה הָעֲנִיָּה עֵינֶיהָ לֹא תִשָּׂא וְאֶת עֲזָרָתָךְ יִצּוּפֶיהָ

על שפא ביותא

קינה על עשרה הרוגי מלכות

חלה חשכרה אנשי עלי חשכרה כי בלעוני חמים כעוגה בלי המוכה כי בימי
 קישר לא עלתה ארובה לעשרה הרוגי מלכה בלמו ספר
 מפי משולי עדמת והבין ודקדק באות רשומת ופתח באלה המשפטים וחשב
 מזמרת וגנב איש ומכלון ונמצא בידו מות ומת גבה לב בליעל
 עובר חלילים וצוה למלחת פלטרן מנעלים וקרא לעשרה חמים גדולים מביני
 דת וטעמיה בכלפולים יצנו משפט זה לאשורו ולא תעוותוהו דין
 כזב לאמרו דק הוציאוהו לאמתו ואורו כי ימצא איש גנב נפש מחיו מביני
 ישרא והתעמר בו ומכרם הם השיבוהו ומת הגנב ההוא נם
 איה חבולתם אשר אחיהם מכרוהו לארחת ישמעאלים פהרוהו ובער
 נעלים נתנוהו ואתם קבלו דין שמים עליכם כי מימותם לא
 נמצאו כלם ואם הם חיים הבאתי דינם לפניכם ואתם תשאו עון חבולתכם
 זמן תנה לנו שלשה ימים עד שנדע אם הדבר נגזר ממדומים
 ואם אנחנו חייבים ואשמים בקבל גזירת מלך רחמים חלו ודעו
 אננו בלמו על רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול נשאו עינינו להזכיר את השם
 לעלות לאדונינו לידעת אם יצוה הגזרה מאת אלהינו טיהר רבי
 ישמעאל את עיניו והזכיר את השם בסלויים ושא מאת המלאך לבוש
 הברדים ונם קבלו חמים צדיקים וידידים כי בזאת אתם כלבדים
 ירד רבי ישמעאל והגיד לחבריו מאמר הא וצוה בליעל להרגם בכח ולא
 ושנים הוציא מהם תחלה שהם גדולי ישראל רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול
 ורבן שמעון בן גמליאל ברות ראשו תחלה הדינה ממנו לבעון
 מרחות במיתת משרת לאר מעון להפיל גורלות יצוה שמעון ונפל הגורל על רבי
 שמעון לשפוך דמו מיהר כשור פר וצרח עליו רבי ישמעאל בקול
 מר כשופר הלשון הממהרת לאבר אמרי שפר איפה לוחכת את העפר
 מה מאד בוכה עליו בחלדה בת בליעל לקול בפייתו עמדה תואר יפיו
 בלבה חמדה ושחלה מאת אביה מיתתו להעמידה נאמן בליעל
 דבר זה לעשותו להפשיט את עורו מעל פניו שחלה מאתו לא אחר שווא דבר
 זה לעשותו וצרח עליו רבי ישמעאל בקול מר לויצר נשמתו

מר
לא
וכל
אש
יצות
את
הכר
יוך
יבך
לחתי
נחמל
האת
יתמלה

נביא
מליח
יוא
בחים
חומר
כיום
יש
לא
אות
חבות
גיה
עם
יכו
יזה
יגו
נכו
גדי

לעומתו ורוח אלהים חז לבשה זכריה והחזיק בתומתו ויעל מעל לעם וכה
בענותו למה עזבתם פי יי ולא תעליחו בצולתו ואם אתם תקשרו עלי חכי
אעזוב צדקתי ויקשרו עליו יחד ואין איש משים על לבבו

איש בשריות לקללו במצות המלך וכיבו והוא מתחת יד הורגיו צועק ליי
במכאובו ואש המלך כבר נא את חסר אבי וטובו הן חין בפי עולה כי אם מ
שדי לעם קרובו ולמה ימתני כהיום להוסיף פשע על חובו ירא יי וידרוש
מאלה שאתי וייד כל זאת אהליצה אלה חטאייך יריבוך

באלה הדברים כדבורים סבוך סבוך אלה שרפו היכלך ולמעצבה השכיב
אלה גלו יליך ומכה ניד האריבוך אלה מכרונך ביד שעיר ובני אמתך העצ
הזכרי לא שמך גם הם תוכחות ישיבוך צדועבדותי ואין איש ואין עונה יוס ק
הנה פשעי הודיתי ואין לי מעח ראש להרים לכן אם אתללך ה

אמי את עיני ארים כי שיה פצורה ונדחה כמעט תחבר בין כפירים ויונה שפחו
קנה כמעט צדוה נשרים קנא לשמך יה וקנא לבני ציון היקרים ורחם על ביתך
אשר חללוהו אכזרים ופדה עמך משחת לאמר כופר מצאתי

ולא איצא דל

יום אחבי הכבדתי ויכפלו עוני בשלחי יד בדם
בחר מקדש יי דמו כים נגרש עדי בוא חרב מוני ולא כסתהו ארמה עדי ה
פלי ליי וירב צבת יהודה תאניה ואניה וירב היה הולך ופוער עדי

רב טבחים ואבא מקדש יי וראה דמים רותחים וישא בעבור זאת לכהנים הלזו
השיבוהו כי אין זה לבד מדם הטבחים וגם הוא עצב עצב רב לחקור מה היה ונ
לכפשי זאת חטאתך וזה פריה ובכל זאת לא שקט ועוד

נגרש ויבקש הרבר וימצא כפולש כי זה רם איש האלהים על לא האמק שור
ויענה כבוער אדן וגם דמו הנה נדרש אקפולי הכהנים והוציאו מביית יה
אשקוש עדי ישקוט דם הנביא שפריה וקד ישישים למ

ובחורים לרבויות ויורד לטבח כהני יי יצאות ותינוקות של בית רב ועני
רואות ואין שקט ליד הומה ויהי למופת ולאות ואחר צור נוקמת והקריה הופ
בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה הוסיף להרוג נשים

ונקי שדים ודם עולה בין דמיהם פים ויאור מערים עדי נשא כבוער אדן ע
לשמים ויאמר הלא די לדם בבנות ירושלים הכלה אתה עושה לשארית השנ
ואז שקט דם הומה ואחר נקם רייה לך חטאנו לאינו וענו

ארשענו והרגנו נביאייך ורשעינו ידענו יה חסדך לנחמינו כי משאול שופ

כל זאת דמעתה נתלה כי לפני צדיה הלכו שבי שריה
יום רצון ממך צור קשורה כצמור ביד צד ואמס עזב ועצור קום בטלם יתבמו
עוללות כלם בצור ופקוד כלם נטשתה ופרצת בדיה

ורה איצא דל
זכור יי מה היה לאבותינו הביטו

יום אויב בא וגדורו וישם לאם דרך מעמיו וא ציון היה הקסם עולה בידו ובתלפיו
שא וראה בכבודו ואכחו לא רחיו חותותינו
בוי חכר יד שלח ובשר חסידיך גזר ויען היה אל עוז התאזר ומה הועיל כי לא
תשתחוה לא צר נאלמנו ויש אתנו שפתינו
ונשארנו ערומים מכל תפארת לא כהן לא עבודה ולא משמרת לא ארון לא
כרובים ולא כפרת לא עולה לכפר על פשונותינו

תם יכתם בהיה אקינה
אז בבית שביינו צד לא הניח לבו

וביום טלטולינו לא חמלו עלינו בחכמי מוסר שמו עיניהם להרג אותם במיתתה
משונה גם על זוג נאה הפילו גורל אישה מהם יהרג תחלה דמעות כמעין
הוריד נשיא רבן שמעון בן גמליא נשיא ישראל הוא בוכה וזכריו מקוננים על
רבי שמעון בן איש עכא גדול ובמה חטאנו אמרו שניהם כי נתחייבנו להריגה
על דבר שונא ושלף חרבנו איבד והשחית זוגו עמו חמה וקנאה לבש צד
על רבי עקיבא בן יוסף דורש אותיות טבחו כטביחת איל וצוה לטקול בפשרו
במחללים ישיש וזקן בלונכיות דכרו את רבי יהודה בן בבא מפלסל תעודה
כל תלמידין של רבי חנניה בן תורדין ראו וברחו בעת נתפס ביד צד וספר
תורה עמו לא חמלו עליו ועל תורתו שעמל בה יומם ולילה מדורת אש
ועצים הניחו לו ושרפוהו יחד וספר תורה עמו נתנו את נבלת ישבאב הסופר
מאכל לכלבים שלא כספר ולא נקבר שש עופות השמים לאכול מבשרו והיה
השרה שברה מרמז על רבי לעזר בן שמוע נביא ראשנו שנהרג על מצות תפלין
מה שעמל בדברי תורה איך כפל לארץ ולשון הוגה בינה איך נתמלא עמר יואר
חניכה בן חנינאי הסיר שונא והתעולל בו כרצון נפשו קרעו כתנותם כל שיותי
מימיו ואמרו אוי נא לנו כי יבש מקורינו רבתי מכה וגדלה צעקה בשעת נפילת
רבי חוצפית התורגמן שמים כתמרמרו וארץ רעשה על רבי יהודה בן רבא
שנהרג על מצות ציצית תמרו מתנינו וכשלו ברכינו על נפילת עשרה דקנים
שנהרגו בעון דוריהם עליהם נזעק בכל עיר ועיר אנגזור תענית בכל המקומות

וזה חומדין חותן
מן המנהג ולמעשה

שָׁרֵפִי מֵעֵלָה צַעֲקוּ בַמֶּלֶךְ הַזֶּה תוֹרָה וְזֶה שִׁכְרָה עוֹטָה כְּשֶׁלֹּא
חוֹרָה חוֹיֵב מִכֹּחַן שִׁמְךָ לְגִדּוֹל וְנוֹרָא וּמַחֲרֵף וּמַגְדִּיף עַל דְּבַר־תוֹרָה
עֲנֵתָה בֵּית קוֹל מִשְׁמַיִם חָס יְהִי קוֹל אַחֵר אֲהַפּוֹךְ עוֹלָם לַמַּיִם לַתּוֹהוּ וּבּוֹהוּ
אֲשִׁית הַדּוֹמִיִּם גִּזְלָה הִיא מִלִּפְנֵי קִבְלָהּ מִקִּיָּמִי דַּת יוֹמִים
נִהְרָגוּ מֵאֲחֵרֵי שִׁבְת כְּנֻסוֹת מַלְאִיִּם מִצוֹת כְּרִמּוֹן וְדוֹרֵשִׁים בְּכָל דְּוִיּוֹת וְצוּה לְהוֹצִיָא
רַבִּי עֲקִיבָה בֶּן יוֹסֵף דּוֹרֵשׁ כִּתְרֵי חוֹתִיּוֹת וְסָרְקוּ אֶת בִּשְׁרוֹ בַּמַּסְרֵךְ שִׁלְפִיּוֹת
צוּה לְהוֹצִיָא רַבִּי חֲנִינָה בֶּן תוֹרֵדִיּוֹן מִבֵּית חוֹלְמוֹ בְּחִבְלֵי דְמִזְרוֹת כְּרִמּוֹ
גּוֹלְמוֹ סְכּוּבִין שִׁלְצִמָּר כְּתָבוּ עַל לְבוֹ לַעֲכָב עֲצָמוֹ מִיַּד נִשְׂרָף וְסָפַר תוֹרָה עִמּוֹ
קוֹנִיכּוֹ עִם לֹא אֵמֶן כִּי עֲנִיִּים הוֹרָגוּ וְשׁוֹפֵךְ דָּמִין לְשֵׁם שְׁמַיִם מִסְרִין
עֲצָמֵן בְּהַרְיגָת רַבִּי חוֹצִפִּית הַתּוֹרֵגָמֶן
וְהַשִּׁיל כָּל עֵין דְּמִיעָה וְיִהְיֶה כָּל שֶׁעָשָׂה בְּהַרְיגָת רַבִּי אֶעֱזָר בֶּן שְׁמוּעֵל
שִׁיחַתוֹכּוֹ בְּנִי עֲרִינָה שׁוֹמְמָה וְהָרָעוּ לָנוּ מִכָּל מַלְכֵי הָאֲרָמָה וְהַפִּיכּוּ
מִמֶּנּוּ כָמָה וְכָמָה בְּהַרְיגָת רַבִּי יְהוֹרָה בֶּן דָּמָא
וּמִחֲנוּ לִקְחָת הוֹן וְכּוֹפֵר כִּי אִם כְּפִשׁוֹת הוֹגִי אֲמַרִי שֶׁפֶר בְּהַרְיגָת רַבִּי יִשְׁכָּב הַסּוֹפֵר
יִחִיתוּנִי צָרִי וּמַעֲנִי וְאֶמְלִאוּ כְּרִימָם מִעֲדָנִי וְהַשְׁקוּנִי רוּשׁ וְאֶמֶר
וְלַעֲנִי בְּהַרְיגָת רַבִּי חֲנִינָה בֶּן חַבִּיכָא
לְהַבִּיחַ הֵן עָלָה אִשׁ חוֹרֵם כָּלָה כִּי הֵם הַכְּפִימוּ לְהַרְגַּי צִדִּיקִים בְּחִיבָה בְּהַרְיגָת רַבִּי יְהוֹרָה בֶּן
בָּרַח
נִחֲסָת חֲלָל בְּכָל דּוֹר בְּכָל לַיִל וְחָרֵץ פּוֹרוֹ טָמֵא קָדָמוֹ לָמוֹ כְּטָוּמַת
הַשְׂרָץ מֵאִין יָבוֹא עֲשָׂרִי מֵעַם יִי עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ
וְלֹא אֵי צָא לֵל
בֵּית צִיּוֹן שְׁמַעְתִּי מִמֶּרְדֵּת חֲמִירָה אֲהִיה
עַל כּוֹס שְׁתִּיתִי וְאִמְצִיתִי שְׁמִירָה אֲלִי עֲרִינָה לְשִׁפְיָה חֲשִׁי
חֲשִׁבוּ מִחוּרֵיהֶּ כִּבְתוּלָה חֲגוּרָת שֶׁקַּי עַל בָּעַל דְּעוּרֵיהֶּ
לְכַנּוֹן אֲרִזִּיךְ אִשׁ אֲכַלָּה וְשִׁעֵר צִיּוֹן יִסְפּוּר כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה וְתִתְקַלֵּשׁ הָעֶזְרָה כִּי
שִׁבְתָּה הָעוֹלָה וְהַלְשָׁכָה תִּקְוֹנֶן כִּי אֲפָסוּ סִנְהֶדְרֵיהֶּ
לְשִׁכְת הַבִּינִיָּה
תִּכְכֶּה אֲנִי עַל זָרַע אֲהַרֵץ וּבֵית קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים אֲנִי עַל גִּנְזֵת אֲרוֹן וְהַפְּרִכָת תִּצְטַק
אֲנִי לְמִקְוָמִי יִתְרוֹן כִּי רָאִיתָ אֲכַזְרִים גָּלוּ אֶת סִתְרֵיהֶּ
מִקּוֹנְנָת אִיָּה קִטְרָת סָמִיִּם וְלֵב אֲהַרֵץ יִקְרַע עַל חוֹרִים וְתוֹמִים וְהַמַּזְבֵּחַ יִתְרַגֵּשׁ
עַל עוֹלוֹת וּשְׁלָמִים וּמִדָּע לֹא כִי עָתָה יִכְיֹנֹה כּוֹדֵרֵיהֶּ
לְוִיִּם מִי יַעֲרִיב גִּבּוֹתַי וְתַעֲנֶה מִזְבֵּחַ טְהוֹרָה מִי יַעֲלֶה נִירוֹתֵי וְהָאֵל מִתְאַוֵּן
אֲנִי מִקִּים יְרִיעוֹתֵי וְהַתּוֹרָה תִּתְרַעֵם כִּי חֲדָלוּ שׁוֹחֲרֵיהֶּ
חֹלִי יְהוֹד
הַשְׁלַחֵן אֲנִי עוֹרֵכִי מִעֲרֹכָה וְכִהְוֹנָה כֵּן תִּהְיֶה אִיכָּה שִׁבְתָּה מִלְּחָמָה וּבֵית עַמִּי עַל
כָּל זֶה

כל זאת

תפלת ראש השנה

אומרים למנצח על הבתיר

החיש והללו אבקדשו ועומ ש"ע ומסדיר התכלה אומ יי שפתי תסתח וגו' אי למען
שמו באהבה ויקול לברינו לחיים א מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים
למענך אלים חיים א חי מלך עוזר ומושיע ומגן ב"י מגן אברהם חנה גבור
וגו' אי ומצמיח ישועה ומי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים ורחמן
אתה להחיות מתים ב"י מחיה המתים אתה קדוש אי יהללוך פלה
ובכן יתקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמך ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל
מעשיך ואימתך על כל מה שבראת ואימת וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל
הברואים ויי עשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בליבב שלם כמו שידעו יי
אלינו שה שלטן מלפניך עוז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל מה שבראת
ובכן תן כבוד לעמך תהלה ליריחך תקוה לדורשיך פתחון פה למיחלים
לך שמחה לארצך ששון לעירך צמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נד לבן ישי
משיחך ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלזו וחפירים ברנה ימלו
ועולתה תקפץ פיה וכל הדשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשרות צדון מן
הארץ ומלכות העליזה מהרה תעקור ותשבור ותמלוך אתה הוא יי אלהינו
מהרה על כל מעשיך בירושלם עירך ובהר ציון משכן כבודך ונגד עקבך כבוד
ככתוב וחרפה הלבנה ובושה החמה כי מלך יי צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד
עקביו כבוד ונאמר יי מלך לעולם ועד ונאמר ויגבה יי צבאות במשפטא והל
הקדוש נקדש בצדקה ב"י המלך הקדוש אתה בחרתנו מכל העמים
ורצית בנו מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקירבתנו מלכינו לעבודתך ושמך הגדול
והקדוש עליו קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום טוב מקרא קדש הזה
את יום הזכרון הזה יום תרועה באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים
אלינו ואלהי אביו יעלה ויבוא וגו' ביום טוב מקרא קדש הזה ביום הזכרון הזה לרחם
בו עלינו וגו' אי כי א מלך רחום וחנון אתה אלהינו ואלהי אבותינו מלך
על כל העולם כולו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהר גאון
עוזך על כל יושבי תבל ארצך וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי
אתה יצרתו ויאמרו כל אשר הנשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל
משלה קדשינו במצותיך ותן חלקינו בתורתך ושמך כפשינו בישועתך
ושבעינו מטובך וטהר לבנו לעבדך באמת ויברך חמת וקיים לעד ב"י
מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון רצה מודים אי הו הטוב

נחמה

זה חומרין חותמו מן המכירה ולמעלה

תרומום שפלה תקומם נכשלה תפוקש אבורה תשובב נדחה תחבוש שבורה תח
חולה תרחם שבויה תרחם ענייה ככתוב נחמו נחמו עמי יאמר אלהים
על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבחה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יי כפלה
בכל חטאתיה ונחמנו כמי ש אשר חמו תנחמנו כן חנכי אנהמם ובירושלם
תבוחמו ונחמנו כי נחם יי ציון נחם כל חרבותיה וישם מדברה כערן וערבתה כל
יי ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה ונחמנו לנו שמים וגילי ארץ ופני
הרים רנה כי נחם יי עמו ועניו ירחם
מהרה יי אלהינו תקרב
קץ גלותינו ותמחה דמעה מעל פנינו ככתוב
גאולי צחה ונחמנו למקרא שנת צון ליי ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלי
ונחמנו בלע המות לצח ונחמה יי אלהים דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יס
מעל כל הארץ כי יי דבר ונחמנו כי עם ציון ישב בירושלם צפה לא תבכי
חזון יחנך לקול ענקיך כשמעתו ענך
במים ההם ובעת ההיא נחם יי שמע עברי יהודה ובחולות ירושלים קול שש
וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אומרים הווי עלי כי לעולם חסדו מבאים תו
בית יי כי חשיב את שבות הארץ ככרא שונה אמר יי ונחמנו כה אמר יי
צבחות קנחתי לציון קנחה גדולה וחמה גדולה קנחתי לה ונחמנו כה אמר יי צבחות
שכתי לא ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והרי יי צבחות ה
הקדש ונחמנו כה אמר יי צבחות עור ישבו עקנים וזקנות ברחובות ירושלים וא
משענתו ממוצ בידו מרוב ימים ורחובות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקי
ברחובותיה ונחמנו והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל
חושיע אתכם והייתם ברכה לא תיראו תחזקנה יריכם ואומר כה אמר יי
צבחות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהו
לששון ולשמחה ולמועדים טובים והחממת והשלוש אהבו ואומנו לשום לאבילי
לאת להם פאר תחת אמר שמן ששון תחת אכל מעטה תהלה תחת רוח כלה וקור
להם חילי העדק מטע יי להתפאר ואומנו ופרו יי ישוכון ובאו ציון ברכו
ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגון כסו יגון ונחמה ואומנו
שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה
ברוך מנחם ציון ואבליה ובוכה ברחמי את ירושלים אמר

שושרש

תגלת רחשה

ומזכיר ענין י"ט בברכת ההפטרס כמו שמזכיר בתפלה "אומ' על התורה
ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום טוב מקרא קדש הזה יום הזכרון הזה שנתת לנו
י' להיזון לקדושה לכבוד ולתפארת על הכל י' להיזון חנומודים לך ומצרכים
את שמך יתברך שמך בפה כל חי תמיד לעולם ועד ויברך חמת וקיים לעד ב' י'
מלך על כל הארץ מקדש ישרא' ויום הזכרון יקול' מן אסליחות
אמנ' ומחת לרחש השנה מה שא' וחכ' עומד מי שהוא צריך לתקוע וכו' טל'
שופר בידו ותוקע' ושיעור השופר בדי' ושיעור השופר בדי' ושיעור השופר בדי' ושיעור השופר בדי'

הַמֶּלֶךְ יְיָ רֹאם

וְתַחַת קוֹנֶה הַבְּדִילִי אֶמְוֹל בְּנוֹעַם שִׁיר וּמַעֲנָה בַּחֲצוֹצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹמֵר הַרְיָנוֹ לִמְנוּחָיו

יְשׁוּעָה לְקַדְמָן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ בְּחַדְוָנוֹת

הַמִּלְכָּד יֵי פֹתֶחַ סַפְרִים לְאֲדוֹנֵיהֶם וְיִשְׁמְרוּהֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיהֶם

שָׁלֵם וּבָרִים עִם דָּוִד יְמֵלָהּ בִּדְמוּעוֹתָי

עַל הַר הַקֹּדֶשׁ וְעַל יְרוּשָׁלַם וְאֵץ כָּנַת יַמִּיכָךְ תִּהְיֶה כְּמוֹ רֹאשׁ כְּמוֹנֵיךְ

הַמֶּלֶךְ יְיָ רַעַה עִם הַלְמֹץ וְקִיּוֹם לָהֶם בְּבִרְךָ הַנְּחֻמִּים וְהִיא טָרָם
קִדְמוֹ וְחִי חַיְיָ

יְיָ בָּקוֹל שׁוֹפָר כְּהָר קָדֵשׁ תִּתְקַע כּוֹה צִיּוֹן

הַמֶּלֶךְ יְיָ בְּחַיֵּינוּ לְכָל הַיּוֹם וְלִפְנֵי הַמֶּלֶךְ עַד אֲשֶׁר יִבְרָאנוּ וְנִתְּנָנוּ וְנִסְמָכוּ וְנִקְרָאוּ וְנִזְכָּרוּ וְנִשְׁמָחוּ וְנִשְׂמָחוּ וְנִשְׁמָחוּ וְנִשְׂמָחוּ

יִתְּנוּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְשֵׁם יִשְׂרָאֵל לְכָל עַמּוּלָּהּ
בְּחַיַּיָּנוּ וְרַחֲמֵינוּ

עַתָּה שׁוּפֵר יִתְקַע אֶהְלֶךְ בַּשְּׁעָרוֹת תִּימָן וְהָיָה שְׁעִיר חֹדִי יִשִּׁית בְּלוֹעָה

המלך יי' שועתנו הקשיבה ופני' קדש ביתך השיבה ויהי כלה
ישך מהרה יכלה

וְיָשְׁמִיעַ בַּשּׁוּרָה טוֹבָה יִדְוַעְתָּ וְיִחַדְתָּ מֵאֵלֶיךָ יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר יְחִיד רֹכֵב שְׂבָעָה

ש' יבנה ויגלה קץ ישועה יעלה / א מלך / ועמוד הדוד ודוד יעלה

והוא הדין לזקוק ודומה חזק שדקעת ודומה
חומר או הפסוקים בניגון

עלה

זכור רחמיך יי אלהינו וכבדו כעסך וכתוב להיום טובים כל בני בריתך ביי הטוב שמן
תמיד ולך נאה להודות שים שלום וגו' אי בכל עת בשלום וחתם הדבקים
ביי אלהיכם חיים כלכם היום היום תחמיצו היום תצרכו היום תגדלו היום תדגלו
היום תהדרו היום תועדו ועד טוב היום תלצו היום תחיינו היום תחזקו היום
תטהרו היום מעונותינו היום תישר ארחותינו היום תכתבו להיום טובים ובספר חייב
ברכה ושלום נזכר וניכתב לפנך אנו וכל עמך בית ישראל לחיים ולשלום ביי המבורך
את עמו ישראל בשלום חמך יהיו לרצון וחחך מברך ברכות שמע וחומ קדיש
ועומדין ומתפללין כמו שהסדיר ש"ע וחומ קדיש תתקבל וחחך מחמור יי אדוני
ש"ה לך נשאתי ש"ה הנה ברכו וקדיש על ישראל וברכו ועלינו לשבח והולכ

בוסח הקידוש

לבתיהן ומקדישין וזהו חומ ביי שמה בורא פה
הגמון ביי שמה אשר קדשנו מכל עם אדוממו מכל לשון בחר ב
אגדלנו רצה בנו ויפאלינו ותתן לנו יי אלהינו בחרה את יום טוב מקרא קדש ה
את יום הזכרון הזה יום תרועה בחרה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי ב
בחרת ואותנו קדשת מכל העמים וברך אמת וקיים לעד ביי מלך על כל האר
מקדש ישראל ויום הזכרון ושהחיו ובליל שני חם מצא פרי חדש מברך עליו שהחיו
וחם לא מצא מברך שהחיו

תפלת שחרית

יום זה דר במרומים מבין כל העלם שמתן לדין עממי
למקור כל מעללם אנה זכור לישראל ברית תמים ושמע והקטב לקולם העת יאמ
כולם זה היום הרת עולם היום יעמיא במשפט כל יצורי עולם היום
היתן יום זה ויחיד נעקד כשה תזכור לכל נבזה אל רם ומתבשא הופע והנש
א ישוב רך נכלם היום חמול על בני לב שופכים המשלח לעפר
בכחא רום ממלכים בזכרונות ובשופר ברכות תשע עורכים תקיעות כן על מספ
ותיטב לך משור פר תהלתם ומהללם היום קול שופר בהשמיעי יעלה
במעוזיך בהיטי בהריעי הטה נא אשכך משפטי צור ישעי יצא מלפנך מלכ
עניך א נא תתעלם היום א מלך ומברכין הברכות וקור
הזמירות ושירת הים ונשמות וישתבח ופרס על שמע כמו שהזכרנו בתפלת הנס
ועומדין ומתפללין בתפלת ערבית וחוזר ש"ע ומתפלל בקול רם בציאדה לקדוש
וברכת כהנים ואין אומדין הלל בראש השנה מפני שהוא ימי יראה ופחד לא
ימי שמחה וחומ קדיש תתקבל ומוציא סוף וקורין בו הבני אדם ויי פקד
את שרה אי ויגר אברהם בא פלי יתדבים ומוציא ספר שני וקורא בו המפט
ובחרש השביעי בחרש לחיט ויפטר ויהי איש אחד מן הרמתיים

עולותיה פ' מת' תעלה בתך מזור' ומבית כלא עולה תשבור
 ותמליח כלא ציחתך כגבור' להתם זכרה מכלותיה פ' חילה
 קבעו הגוי כולו' וטובה שבעו' ובעזו חיש לו' ולבה קרעו' ובכל זאת לא' ממך
 נעו' מעבדותיה פ' זמירה שבת' וחשקה תגביר' לחמוץ קרבת
 יורה ותעביר' מלב דחבת' כפשה ותסיר' לבקש חכמת' כלולותיה פ'
 כחה בנחת' לנוה רבצה' לב כזנחת' מדור חמצה' והיא כפרחת' עלותיה פ'
 נצה' לא הבשילו צמחת' אשכלותיה פ' חזקו אבילו' כי שור גמר'
 לצור הוחילו' בריתו שמר' לכם ותעלו' לציון ואמר' סלו סלו' מסלותיה' תחל'
 שנה וברכותיה' תחל שנה וברכותיה' ואומר קריש' תם יתקדם ש'
 ומתפלל בקול רם ומוציא חובתה יודע כמי שאינו יודע לפי שתפלה זו ברכותיה ארובות ואין
 רוב היוצעים יכולין לכונן דעתן בהן לא הכל עומדין ומכוונין לבם ושומעין הברכות וכשהוא
 בורע כל העם כורעין ועוכין אמר אחר כל ברכה' וזהו נוסח

תפלת מוסף

מתחיל ואומר יי שפתי תפתח' שפתינו לחיים' אתה
 גבור' ומו' כמון' וחומ' באתר' אתה קדוש' ובכך יתקדש' ובכך רבך
 כחך וגו' אתה בחרתנו' אי שבר' ליציאת מצרים' אהינו ואלהי אבותינו
 מכני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחק מעל ארמותנו ואין חס' יכולין לעשות חובתנו
 לפניך בבית בחירתך בנוה הדרך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מכני
 היד שנשתלחה במקדשך' יהי רצון ורחמים מלפניך יי אהינו ואלהי אבותינו
 שתשוב ותרחם עליו ועלינו ברחמך הרבים ותקבץ פדורינו מבין הגוים ונפוצותנו
 כנוס מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם
 ושם נעשה לפניך את קרבנות חובתנו' תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן ואת
 מוספי' יום טוב מקרא קדש הזה יום הזכרון הזה נעשה ונקריב לפניך בההבה
 כהמות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדיך'
 עלינו לשבח לאדון הכל לתת גאולה ליציר בראשית' שלא

כדי
לפול
מוסף
ראש
חודש
סודות
סידור
למפרע

עשנו כגוי' הארצות ולא שמנו ככל משפחות האמה'
 שלא שם חלקינו כהם ולא גורלינו ככל המונם שהם משתחוים להבזל' וריק
 ומתפללים ללא יועיל'
 אנו משתחוים לפני מלך מלכי המלכים הבה
 שהוא נוטה שמים ויוסף ארץ' מושב יקרו בשמים ממעל' ושפינת עוזו בגבהי
 מרומים' הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת מלכינו ואין זולתו כטוב בתורתך
 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
 מתחת אין עוד'
 אוחילה לא אחלה פניו אשחלה ממנו מענה

בלה
אומרים
ומתפללים
ללא יועיל

ॐ नमः

שם יח

ולקח

1947

התורה

עפֿן

9200 323

00

五、

1952

המחנה

129 731E

1975

1987

לשון אשר בקהל עם השיר עוזו חביעה רצנו בעד מפעליו לאדם מערכי לבו
 מענה לשון ארצי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך ברוך אתה יי למדני חקיך
 על כן בקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עוזך להעביר גלולים מן האר
 והארילים כרות כרתון לתפן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפ
 אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע ב
 לשון לפניך יי אלהינו יכדעו ויפולו ולכבוד שמך הגדול והקדוש יקר יתנו
 ויקבלו כולם עול מלכותך ותמלאך עליהם לעולם ועד כי המלכות שלך היא
 ולעולמי עד תמלאך בכבוד ככתוב בתורתך יי מלך לעולם ועד וכתוב ל
 הביט חזק ביעקב ולא ראה עמל בישל יי אלהיו עמו ותרועת מלך בו וכת
 יהי בשורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבי ישראל
 קדשך כתוב לאמר כי לי יי המלוכה ומושל בגוים וכתוב יי מלך גאות לבי
 לבש יי עוז התאסף אף תכון תכל בל תמוט וכתוב יי מלך לעולם אלה
 ציון לדור ודור הכלויה וכתוב שאן שערים ראשיכם והנשאן פתח עולם ויבו
 מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד יי עזוז וגבור יי גבור מלחמה שאן שערים ראשי
 ושאן פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכב
 ועל יי עבדיך הנביאים נאמר כה אמר יי מלך ישו
 סלה
 וגאלו יי צבאות אבי ראשון ואני אחרון ומבלעדי חין אלהים וכתוב ועלו מושיע
 בחר ציון לשפט את הר עשן והיתה לי יי המלוכה וכתוב והיה יי למלך על כ
 הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד ובתורתך יי אלהינו כתוב לאמר
 שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
 אלהי ואלי אבו מלך על כל העולם כו

אין לענות
 המן אחר
 זה הפסוק
 לפי שאינו
 ברכה לא
 בקשה
 וכל
 הדומה
 לו

שם מלך
 שם מלך
 שם מלך

בכבודך וגו' קדשינו אי מקדש ישראל ויום הזכרון ועובדי חמך ויפניך ותעשר
 על סדר הברכות ג' פעם ויקולון
 היום הרדת
 כעבדים
 היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם אם לבנים או
 לבנים רחמינו כרחם אב על בנים ואם כעצבים עינינו לך תלויות עד שתחנן
 ותצו לאור משפטנו קדוש ושובה חנות שייך לבדו ואומר

מן היין
 לתקוע
 ג' פעמים
 כל ברכה
 על סדר
 הברכות
 ומכאן
 טורח
 העובד
 תוקעין
 כל ברכה
 מעם חמית
 ועכשיו
 נהגו לתקוע
 כל ברכה
 ג' פעמים
 והוא
 הכבוד

אתה זוכר מעשה עולם ופוק
 כל יצורי קדם לפניך נגלו כל תעלומות והבנו
 ברכה שניה
 נסתרות שמבראשית כי אין שפחה לפני כסא כבודך ואין נסתר מנגד עיניך
 אתה זוכר את כל הממעל וגם כל היצור לא נכחד ממך הכל גלוי לפניך יי אלהינו
 צופה ומביט עד סוף כל הידורות כי תביא חוק זכרון להפקד כל דוח אכפש ולהזכר
 מעשים רבים והמוץ בריות לאין תכלית מראשית נשאת הודיעת ומלפנים אותה גליה

זה היום

ואומ' ברכת כהנים' שים שלום' ואתם הדבקים' ובספר חיים' וכשגומר
התפלה מוסע לאחוריו ג' פסיעות וכל העם מוסעין עמו' ואומ' יהיו לרצון וגו'
ואומ' קדיש' תתקבל' עושה שלום' ויתם כסבילה' והולכין לבתיהן

לאחר התפלה מדיעים תרועה גדולה בלא תקיעה' והולכין לבתיהם' והדי' אנצאם

אנצאם הו' בלעבור' אצאם איחיד פגב חן יסמע שלשים תקיעות כיון מה חתמק'
תפלת מנחה אומ' אשרי תהלה ליוד' ובא לעיון

ומזמור חות היום' חן קדוש כשי' חן פלהינו' וקדיש' ועומדין
ומתפללין בתפלת ערבית ושחרית' וחוזר ש"ע התפלה בקול רם בדיחיה לקדושה'
ואינו אומ' ברכת כהנים' וכשגומ' אומ' קדיש' תתקבל' ובתרא' ונפטרינ'

ותפלת יום שני בתפלת יום ראשון בברכות ובתקיעות
לא פחות ולא יותר' חוץ מן הקריאה בסוף שקורין ביום שני בספר
ראשון והללים נלה עד סוף הפרשה' ובספר שני קורין ובהלל השביעי'
ויסגיר מציחן למדבר' ועלול איחיד כדלך

אבל אינו אומר
שהחיו בתקיעות
חלף חס חלום
ראשון שלראש
השנה להיות בשבת
שאומר שהחיו
בשני' לפי שאין
תוקעין בשבת

בערבית ושחרית ומוסף ומנחה' ובתקיעות' בל חנה לים יחתאג אעאדה אתקיעות
על סדר הברכות מתל לעיבור' ויחתאג יכתיר פי אומילה לל' יקול עליו הדי' אנצאם

החלה כיון שהחלה ממנו מענה לשון ככתוב לאדם מערכי לב ומי' מענה לשון י' שפתי תפתח וגו'
ובטעם מפני שאינו יכול לומר אשר בקהל עם חשיר' והרי הוא יחיד' לא מדלג ואומ' כשתוצ לאדם וגו'

ואם חל להיות בשבת מתפלל תפלת יום טוב ומזכיר השבת בתפלה אומ' את יום
המנוח השביעי הזה את יום טוב מקרא קדש הזה את יום הזכרון הזה לזרון תרועה
בחה וגו' וכן הוא מזכיר השבת בעלה דכא' וכן במוסף' וקורין לבספר

יהיו בדיבור
אשר יסגיר
חלף חס חלום
הקדוש
שחיו
כשתוצ לאדם

ראשון בוי' פקד את שרה' ואין תוקעין בשבת גזרה שמא יעביר השומר אמות
ברשות הרבים' ופי' כחג אעיר יבדיל באתה חונן ועל הכוס'

תפלת הימים שבין ראש השנה ויום הכפורים שנקראין עשרת
אצלות פיהן כסביל אצאם אכול כל חנה יזיר פי'
שלוש ברכות ראשונות תלך אציחאח' זכרינו לחיים' ומי כמוך' ובכן יתקדש'
בבן בן סחרך' וחותם המלך הקדוש' ואם טעה וחתם הא הקדוש חוזר
לראש' וכדלך פי' השיבה שופטנו חותם המלך המשפט' ואם טעה
חותם מלך אזהב ידקה ומשפט חוזר לתחלת השיבה' ויתם כסבילה' ויזיר פי'
מורים' זכור רחמך' ופי' שים שלום' ואתם הדבקים' ובספר חיים' וכדלך
עלול ג' בתשרי מתל עלול סחיר אציחאח' לוי קד ביינא' לכן יזירו הדי' אציחאח'
לוי דכרנא בראשונות ואחרונות' ואין בו נפילת פנים'

תפלת כפורים

וִיכּוּלֹךְ

ג'פ'מ

תעבורה

ויתקע

ועודן חמק'ת

לְזוֹכֵר הַבְּרִית

ורחשלי ושונה חותן

הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָם וּגְדוֹלָה

ואתו כלי

אֶתֶּה זְבֻלִית בְּעֵנֶם וְצוּרֵךְ

על עמ קדשך לאבד עמיהם' מזג השמים

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתַי וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי בָנֶיךָ

בִּי תֵבֵל וְשִׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנַעַן נֹס הָרִים תִּרְאוּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְיָשָׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

נפוצותיו כלום מירבתי אלץ זהביונו לציין

עֲלֵתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם זֶה יוֹם לָכֶם

ויתקרב , תלית ג' מעמט , ויקולון

[illegible]

ובלכתני

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

100

סדר ערב ראש השנה

הנהגה אי' להתאסף ערב י"ה בבוקר להתרדת נדרים ושבועות ונחלקים לשתי פתות ועוד
תמיד לעדה ויש שנהגו לקבל נזיכה ויש שנהגו שלא לקבל נזיכה ויש שנהגו
שיקבל הש"ס נזיכה לבדו והוא במקום הצבור השלוחו של אדם פחותו וזה נוסחו

שבועות נהגות (ויינים ומומחים) עדה קדושה כל נדר או שבועה או איפור או קונס
או חרס שנדרתי או נשבעתי בהק"ץ או בחלוס או נשבעתי בשמות הקדושים

שאניס נחמתיים ופסס ה"ה ביום הוא וכל מיני נזירות שקבלתי עלי ואפילו נזירות
שמשק וכל שום איפור ואפילו איפור הנאה שאפרתי עלי או על אחרים בכל לשון שר

איפור בין בלשון איפור או חרס או קונס וכל שום קבלה אפילו של מצוה שקיבלתי עלי
בין בלשון נדר בין בלשון נדרה בין בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין בכל לשון וגם

הנעשה בתקיעת כף בין כל נדר ובין כל נדרה ובין שום מנהג של מצוה שהנהגתי את
עצמי וכל מוצא שפתי שיצא מפי או שנדרתי וגמירתי בלבי לעשות שום מצוה מהמצוות

או איזה הנהגה טובה או איזה דבר שהקבתי שלשה כעשים ולא התנתי שיהא בלי נדר יין
דבר שעשיתי יין על עצמי יין על אחרים יין אותם הידועים לי יין אותם שכבר נשכחו

ימתי בבולחן אתחרטנה בהן מעיקרא ושוט' ומבקש אני ומעפלתכם התרה עליהם כי
יראתי פן אכשל ואלכד ח' בעון נדרים ושבועות ונזירות וחרמות ואיפורים וקונסות

והקצוות ואין אני תוהא ח' על היום קומעים טובים הם שעשיתי דק אני מתחרט ער
קבלת הענינים בלשון נדר או שבועה או נזירות או איפור או חרס או קונס או הפסחה

או קבלה בלב' ומתחרט אני על זה שלא אמרתי הנני עושה דבר זה בלי נדר ושבועה
ונזירות וחרס ואיפור וקונס וקבלה בלב' ולכן אני שואל התרה בבולחן אני מתחרט על

כל העבר בין אם היו המעשים מדברים שנוגעים במעלות בין מדברים שנוגעים בגוף בין
מדברים שנוגעים אל הנשמה בבולחן את מתחרט על לשון נדר ושבועה ונזירות ואיפור

וחרס וקונס וקבלה בלב' והנה מעד דין' המתחרט והמבקש התרה עריך לפיכך הנדר ח' ח' ח'
דעו נא רבותי כי אי אפשר לפרט כי רבים הם ואין אני מבקש התרה על אותן הנדרים שאין

להתיר אותם על כן יהיו נח בעיניכם כאלו הייתי מורכב

(וכמתירין מעלין לו ג' פסוקים בלשון הזה)

הכל יהיו מותרים לך הכל מחולים לך הכל שרוים לך אין כאן לה נדר ולא שבועה ולא
נזירות ולא חרס ולא איפור ולא קונס אבל יס' כאן נחילה ופליחה וכפרה וכסס

שמתירין (הכל) העדה קדושה של מטה כך יהיו מותרין מעד' של מעלה ואח' יהא
מוסר מודעא זאת בפניהם יאמר לשון זה

הרי אני מוסר מודעא לכניס ואני מבטל מכאן ולהבא ועד שחבול עלי כל הנדרים
ובכל שבועות ונזירות ואיפורים וקונסות וחרמות והקצוות וקבלה בלב' יין בהק"ץ

יין בחלוס חוץ מעדרי תענית בשעת מנחה ובאם שאסכח לתנאי מודעא הזאת ואדור
והיזם עוד מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהיו כולן בטל' ומבטל' לא שירין

ולא יימני ולא יהיו חל' כלל וכלל בבולחן אתחרטנה בהן מעתה ועד עולם וייעיל זה
כשלא יזכור לתנאי מודעא זאת בבית הנדר במבואר ביד (וכן דבר השנית עוסק בסדר הזה ואם קדר

התרה בלשון יחיד כשהם רבים יאמרונו בלשון רבים ויעין מניצבר לר' לביד' יירצ' וכו')

ובנכ"כ

תפלת כפורים

אין כופלים על פניהם בערב יום הכפורים בערב

הכפורים נהגו לטבול קודם מנחה ומתפללין תפלת מנחה י"ט ברכות וכשגומר התפלה קודם שיעקו
רגליו יתודה בלחש כמו שכתוב בתפלת ערבית ואחר תפלת מנחה כל הקהל לוקין מלקות ארבע
שמתוך כך יתנו לבם לשוב מעבירות שבידם וזה לך סדר המצות

מש ב

שקבי המערכ וחסידי אדני ישראל תוצב החזן הכופת את הלוקה על העמוד אומ' מושרי בני
תמוס ואל תקץ בתולדותיו כי את אשר יאהב יי ופיה נכחב את בן יציה וידעת עם לבבך
כאשר יסר איש את בנו יי אלהיך מוסרך והכפות אומ' יסרי יי אך במשפט אל בזה

המ

פן תמעיטני וכשהוא מלקה אותו קולא גם הוא יי אחרי היין והוא רחום ג פעם מלה אחת
לכל מכה והלוקה מתודה בלחש וכשהחזן מפתח למוסריו אומ' נסר עונך וחטאתך תכ
כל חייבי פליתות שלקו נפטרו מידי פליתותך שנ נקלה אחיך לעיניך כיון שנקלה הרי ה
כאחריך כל פלי יוצר עליך לא יעלה וגו' כל הפסוק

בליל כפורים עם שקיעת החמה מתירים הקהל לש"צ ואח"כ מתיר לקהל ומוע
כל הפסדים שבבית הכנסת קודם ההתרה ומעמידין אותן על התיבה ואומ' ש"צ לו הפלחות ק

ההתרה

יראים שרלחוני לביקש מלמניך על עונם ומענ

למענך לאי עולם

רחם ענים ועמלם ואל ישב דך נבלם

שחלים ממך פליחה בנפש דלה ושחה למענך שוכן טבור

פז

שומע צעקת דל ענה דך שוקד על דל נל

פז

דקומה לעזרת בנך ותו

פז

עלהם עיניך זכרם עת רצונך ומהם לא תתעלם נשא

פז

ופסג לבנים שבי פשע שחרית עמך הושע חתה מעולם גוהלים

ביום כפור לא נורא חיש להם כפרה ובליל דוע גזרה ואחל תגמול כמפעל

הנשמה לך והגוף פעלך יר

אל מרח

חשה אין דומה

לך חוסה על עמלך הנשמה חשדו דרכך

נבנים במצות יום הכפורים ואל תמעלו מעילה ביום ההוא אסור באיילה ביום

בתענית היו ובתחנון לפני רחום וחנון ביום משמי עלייה ואסור הוא בשו

ואסור

רחמים משמי מעונים בקשו בבשת פנים ביום בו לא גרעה ואנ

ואסור

התורו על עונותיכם לפני יי אלהיכם ותפלו

ביום

מעל וחטאת יגזבו ואלם נל

תקריבו ביום עשיר וגם דל אסור בנעילת הסנדל אסור

ימים ושאו לא כלים ביום יכפר אשר חטא ואסור הוא בתשמיש המטה

התבשרו כי ביום זה צורכם עליכם יזה מים טהורים וטהרת

מחטאותיכם

אל מרח

ואחר כך מתיר ש"צ לקהל

בישיבה

ש"צ

ועזכר עמן יין בברכת הכבוד כמו שכתוב לך
ועומד ש' ואמר מה רב כובדך ועבדך לעלך ולקדל ואומר יי' להיג
עמנו וכו' ואם הל' בשבת ואמר בדרך יי' אשר נתן מנוחה וכו' / ומחזיר סת' למקומו ואז
עומד ש' בתוקע ואומר פיון זה בקול רעדה ובכי בדמעות של' לעורר הרחמים וזהו

עת שיערי רחמים להפח יוס אהיה כפי לאל שוטח ומקדב לפניו

קרבן ריח אומר זכור לי אל ביום הוכח עוקר והנעקר והמזבח

באחרית נוסח בסוף העשרה הבן אשר נולד לך משרה אם נטש

בו ער מאד נקשרה קוס העלהו לי לעולה ברה על הר אשר כבוד לך

אמר לשרה כי חמורך יצחק גדל ולא לער

עבודת שחק אכלך ואורחו אשר לו אל חק אמרה לך איון אבל אל

תרחק ענה יי' לבך באל בושח

להלך בבקר ושני נעריי ועתה השקר יוס השלישי נגעו אל חקר

וירא דמות כבוד והוד ויקר עמדי והתבונן להנח

ידע נעריי עת קראם לאמר אור הראיתם צץ בראש הר המעור ויאמרו

לא נחזה רק מהמור ענה שבו כה עם משולים לחמור ואני והנער

להשתבח הלכו שניהם לעשות במלאכה ויענה

יצחק לאביו בכה אבי ראה את ועצי מערכה איוע איה שה אשר

בהלכה דחת ביום זה דתך שוכח

באל חי נחפה כי הוא אשר יראה לעולה השה דע בני ביכל אשר

יחנץ אלהים יעשה נבנה בני היום לפני כפי או יאמר זכור

והזבח דפקו בשערי רחמים לפתוח

הבן להזבח ואב לזבח קוים לאל ולרחמיו לבטוח וקווי יי' יחלימו

בח דרשו בנחלת אל להסתח

באין וחיל יעקוב יצחק בעקרו איל ויהי מאור יומם בעינים

ליל והמין דמעות נוזלים בחיל עין בוער בוכה ולב שטח

אחרית יום זה אחר שגמלים הברכות חומר הזה
זה קודם ברוך שומר וזה נוסחו ופי' ענו שלמה חב

שופט כל הדרך ואותה במשפט יעמיד נא חיים וחסד על עס
עני תמיד ואת תפלת השחר במקום עולה תעמיד
עולת הבקר אשר לעולת התמיד

לובש צדקה ומעטה לך לבדך היתרון מעביר ראשון ראשון להכריע
בשרון אם אין בנו מעשים זכרה ישי' חדרון והם יעלו לזכרון
לפני יי' תמיד עולת מעט כלפי חסד להטות איש

לתתיה עמך הטת לחסד גמול טע עליו ותיה כתוב תינו חיים והיה
על מצחו תמיד עולת היטיב בדונך את ציון עיר

קדושי ונתת יד ושם בביתך למקדשי עריכת נר לבן ישי להעלות
נר תמיד עולת חוקו ושמעך לנבבכם עמי

באל ומעונו עדותיו כי תצרו גם את זו לעומתו יבט בעד
חבאתכם וזכור רחם ברוגזו דרשו יי' וענו בקשו פני תמיד
עולת בני עבדיך היום למקדש יתנו צועקים

על חבאותם ולעונם יבין זוכרים צדקות אבותם יי' עליהם יחיו
אותם תזכור והיו נגד יי' תמיד עולת ואומר בש קורן הזמירות

אחר שגמלים כל התרת נדרים ככתוב למעלה מעבר לך עומר ש' ואומר זה
יהי רצון מלפניך יי' אלהינו ואלי אבותינו שכל הקללות והחרמים והשמות והשמות
שקילנו או שחיררנו או שגבענו או שנינו או שהרמנו או ששמתנו או

עצמנו או את אחרים אשר מעדע ישראל המה או אחרים שקללו או חיררו או שהחרימנו
או ששמתו אותנו או את נשינו או את זרעינו או את בני בתינו יהי רצון מלפניך יי' אלהינו
ואלי אבותינו שגמלים ובארץ של שלטנו בנו ואל יעשו דושם וכל הקללות יתקנו
עלנו לברכה כדכתיב ויהפוך יי' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יי' אלהיך
והעדה הקדושה יאמרו זה הלשון

כולם מותרים לכם כולם מחולים לכם כולם שרויים לכם כשם שאנחנו ומתירים
לכם בעדה קדושה של מטה כך יהיו מותרין בבית דין של מעלה וכל הקללות יתקנו
לברכה כדכתיב ויהפוך יי' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יי' אלהיך וכד אומר ב' ג' וכו'
ואומרים שיד העולות וכו'

על מדותיך ותרחס על בעך והפוך להם גם על ידי תקיעות אלו מדת הדין החזק והרפה
למדת החסד ולמדת הרחמים וזכור לנו זכות אבותינו ויהיו היום מקוקים בכסאך
אברהם בראש יעקב כנגדו יצחק בנתים ותכנס לנו לפנים משורת הדין ופתוס
וחתום פי שטן ואל יטוין עלינו ובבוא תוכחה נגדיך שמינו מספרך אל תמנח וכתוב
לחיים טובים כל בני בריתך אמן כן יהי רצון יהיו לרצון אמרי פי והבין לבי לפעך ייג
צורי וגואלי ואם אחוז השם השופר בידו ואומר העני שתקיעת שופר וכו' והוא לטון המעבם
זל פתק ה' מה' תשובה ותבלתי לבמות השופר בטליתו עד עת הברכה והבית חדש כתב
לבמותו בשעת הברכה ובין כל פיומן ופיומן וכשיגיע אל ומחשבתו אשר לא טובה אמר
במקום לא פיומן קרע שפון על פי הסוד

קול שומעת אל תעלם אונך לרוחתי לשועתי ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדיק
עווב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים שש אנכי על אמרתך כמנצח שלל רב
טוב טעם ודעת למדני כי במצותך האמנותי נדבות פי דנה נא ייג ומשפטך למדני
יהי רצון מלפניך אלהי המלך אלהי המשפט שתקדע כל המעבים המבדילים בינך ובין
עמך ישראל וגם כל המטטינים והמקטרגים על עמך בית ישראל ארומעך אלהי
המלך אלהי המשפט שומע קול תרועת עמו ישראל היום ברחמים ומברך

ואחר שמשלים התקיעה אמר כמא דשמעתון קל שופר הדין וכו' ואז אמר תפלת מוסר
והי קלה יקור ה' הושיעה המלך וכו' אשרי יושבי ביתך עד ואחכנו
נברך יה ועומד ש' ואומר קדיש לעילה ומתפלל בקול רם ומנצח חובת היוצא כמי שאינו יודע
לני שתכלה לו ברכותיה ארובות ואין רוב היוצא יבולין לבון דעתם בהם לא הכל עומדין ומבוננין
וטומעין הברכות ומטהות כודע כל העם כודעין ועוננין אמן אחר כל ברכה וברכה זהו לשון התכליל
ואחר שגמרים התפלה תוקע תרועה גדולה ואומר קדיש תתקבל ויש נודגין למען קדיש תחלה
והוא תוקע תרועה ואומר קדיש כל ישראל וכו' ופיטום הקטורת וקדיש ע' ועלנו לשבח
ונמרים לבתיהם

סדר ערב כפורים

מצוה לטבול במקוה בערב מערבנן והוא ע"פ המנהג שנהגו וקורס הטבילה רוחץ כל גופו עד
זיהא גדי תיגלח שערן וצברנו והולך לבהב ומתבטל תבילת מנהג עם הצבור ונהגו שיתפלל ש' בנול
ואומר הודני אחר שים שלום בלש בתבילת ערבית ופוסע' כנהג וקדיש תתקבל ונפטרין למעור מעודה המנפיקת
והוא מלובש בגדי לבן ומנסיכן מחול על הקדש כמנהג שבת והולכין לבהב ואומרין פקדת העקידה ועומדין ש' צ
ואומר לך אל תשונתי וכו' לצאת יח לדעת המעבן זל שפוד שדיך להתודות אחר אכילה וזה נוסחן

סדר ליל כפורים

לך אלהי תשוקתי	בך חשקי ואהבתי
לך לבי וכליותי	לך רוחי ונשמת
לך ידי לך רגלי	ומעך היא תכונתי
לך עצמי לך רומי	ועורי עם גוייתי
לך עיני ורעיוני	וצורתי ותבנית
לך רוחי לך כחי	ומבטחי ותקוותי
	לך
לך לבי חלבי	כשה אקריב ועולתי
לך יחיד בלי שני	לך תודה יחידתי
לך מלכות לך גאות	לך תאות תהלות
לך עזרה בעת צרה	היה עזרי בערתי
לך אחיכל בעת אחיל	כיוצא בחנחתי
לך סברי רנא סברי	ואת צדי ומעתי

שורו לאמי כי שוגה פנה הבן אשר ילדה לתשעים שנה היה לחם ולמאכלת
ונה אנה אבקס לה ונחמתי אנה צד לי לחם תבכה ותתנח " עני'
ומאכלת יהיה מידברי נא חרדה אבי ואת מחפרי חוק ועת יקר יקוד בבשר
הא עמך הנשאר ומאפרי ואמור לשדה זה לצחק ריה " עני'
ויהיו כל מלאכי מרכבה אופן ושרם שוטים בנדבה מתחננים לחל בעדשר צבא
אנה תנה פדיוס וכופר הבה אל נח יהי עולם בלי ירח " עני'
אמר לאברהם ארין שמים אל תשלח יד אל שלש אנרים שובו לשלום ומלאכי
מחנים יום זה זכות לבני ירושלם בו חטא בעי יעקב אני פולח " עני'
לבריתך שוכן זבול ושבוטה " זכרה לעדה פוערה ונמועה ושמוע תקיעה תקיעה
ותרועה ואמור בא זמן הישועה ינון ואליה אני פולח " עני'

ואומר כזאת אחר והו המלך יי וגו' כמש' למנצ
עד ניגלה קץ ישועה " ואח' אומר הפסוקים עלה אלים בתרועה וגו' עד וכתקוע שבר
תשמעו ואח' אומר תבלה זו " דע כי עתה שהופיע עלינו אור וזוהר הרב חמי' והול
תקן נוסח תפלה לתקוע לאמרה קודם תקיעה ובבר נהנו כל השצ לאמרה להתחנן בה
ולהשמיע במידום קולם בגועס שיח פוד שרבי קודם לשון הזהב והאדרת " וזה נוסחה

רבנו של עולם בניך בני רחומיך שמו פניהם לנגידך ובטחו על רוב חסדיך
ושמוע שליח לתקוע שופר למנצ כדי שתזכור להם זכות אברהם אבינו ותפלי
בהר המוריה וזכות יעקב אבינו עליו השלום ותמימותו אשר התהלך למנצ באמת
ובליבב שלם " וזכות יצחק אבינו עליו השלום ועקידתו שנעקר על גבי המזבח
ותעמוד מבקא דין ותשב על כסא רחמים עליהם כדבר שנאמר עלה אלהים בתרועה
יי בקול שופר " ואני יודע בעצמי שאני בדאי לבקש על עצמי וכל שכן על אחי
וכל שכן כי אין בי לא דעת ולא תבונה לבוין כוונת התקיעות וצירוף שמורתיך
הקדושים וכל הייחודים וזווגי מידות העליונות ומיתוק הדינים קשים ורכים הראויים
לבוא על ידיהם " אבל בטחתי ברחמיך הרבים וידעתי כי לא תבישני כי לתקן שלחנות
ולא לעוות ואתה בטובך תעורר רחמיך ויהי גועס יי להיגו עלינו ומעטה ידינו
כוננה עלינו ומעטה ידינו כוננהו ותצדק מחשבתי הטובה דרך כלל למעשה כאילו
אתכוין בכל צירופי שמות הקדושים העולים מתוכם ובכל הייחודים וזווגי מידות
העליונות ומיתוק הדינים הראויים לכל תקיעה ותקיעה ויעלו למנצ עם שאר תפלות
ותקיעות בנצח היודעים והמכוונים כל הכוונות הראויות המעלים ייחוד וזווגי מידות
העליונות ומעוררים את הרחמים " ובכך יבבשו רחמיך את בעמך ויגלו רחמיך

על

לך אהמה ולא אדמה "
 לך נצח בק אבטח "
 לך אזהרה בק אדבק "
 לך אני בעודי חי "
 לך אודה ואתודה "
 לך ישעי סלח רשעי "
 לך אכפ ואכרוש כח "
 לך אכבה בלב נדבה "
 לך חסד לך חמלה "
 וגדול מנשוא חכמי "
 ולכן גדלו צירי "
 ואני עלי אהה לי "
 ויצרי צוררי תמיד "
 יעצני ופתני "
 ועליו לא עלי בלתו "
 ועת יעלו עלי לבי "
 ומאד אפחד וגם אדעך "
 ואדגז עת אהי זוכר "
 ואעמוד נגדך ערום "
 ביום בי יענה כחשי "
 ויבואו ימי שלום "
 ושמעך עת שמעתיהו "
 ומי יעמוד לפניך "
 ואי חשבון לך אתן "
 ואשמתי וארבותי "
 וגזלתי וגנבתי "
 וגם זרתי וחונפתי "
 וכזבתי וכפרתי "
 ולוצצתי וגם לצתי "
 וניאצתי והכעמתי "
 ורשעתי ושיחתי "
 וסרתי מדרכיך "
 והגדלתי עשות רשעי "
 וכיחשתי ומעלתי "
 וחטאתי בראשיתי "
 ואסותי בילדותי "
 ובחלתי בתורתך "

עדי תחיר אכילתי "
 ואתה הוא אילותי "
 עדי שובי לאדמותי "
 ואם כי אחרי מותי "
 עלי חטאי ורשעתי "
 ואת פשעי ואשמותי "
 שמוע נא את תחנוני "
 ברוב שיחי ותונתי "
 חמול על כל תלחותי "
 וגדלה יד משובתי "
 וקצרתי זריעתי "
 אם תדינני כרשעתי "
 כמו שטן לעומתי "
 כמו עצות לרעתי "
 חמפי עם תלונתי "
 עונותי במחבתי "
 ומאד תגדל מהומתי "
 לפניך משוגתי "
 ומה תהיה תשובתי "
 ואוכל מפרי דתי "
 ותקרב עת תתורתי "
 ומאד זעתי ויראתי "
 ומי יהיה תעורתי "
 ואיך אצריך בטענותי "
 ובגדתי ובזיתי "
 הריעותי והרשעתי "
 וחטאתי והחטאתי "
 וטעיתי והטעיתי "
 ומרדתי ומרייתי "
 הריעותי והעויותי "
 ותיעבתי ותעיתי "
 וכפתי כליותי "
 והחזקתי ברשעתי "
 ועסקתי ורצותי "
 ורשעתי באחריתי "
 ובגדתי בזקנותי "
 ובחרתי בתורתך "

ועזבתי

ועזבתי רשותי "
 והשלמותי רצון יצרי "
 וקדבתי להופיף חטאי "
 ולפון כפתה כני "
 ואין לי בלתך מנוח "
 ומחול בלתך אין "
 ואם תביא במשפטך "
 ומה אני ומה חיי "
 כהן נדח ומאד נהדח "
 וגלמותי ונבלמותי "
 רצונך אשלה תמיד "
 והרב בפשעי "
 והבט רוב תלחותי "
 ואל נא תעלם אונן "
 ערוב עבדך לטובה "
 יהראע תשועתך "
 ויום נפלי בכח מוקשי "
 ולענה שבעה נפשי "
 עשה עמי לטובה אות "
 הכי אתה מנת חלקי "
 וגורלי ומהללי "
 שאון לבי ואור עיני "
 ומרגועי ושעשועי "
 הבינני עבודתך "
 השיבני ואשובה "
 והורני דרכיך "
 ותשמוע את תפילתי "
 ככל לבי דרשתיך "
 אנסך את דמעי לך "
 ונפשי אמרה חלתי "
 אסוף נא את עונותי "
 ויום לבתי לפניך "
 ועם עושי רצונך "
 ותשלח את מלאכי רח "
 ושלום בואך יאמרו "
 יביאוני לגן עדןך "
 ואת ערן באורך "
 ואור גנון לפניך "
 ותחת על כנפך "

שלים

ואחר שמשלים ש"ז תפלת מנחה חומר פיר עבודה שתיקן ר' יוסף הכהן זלה"ה וזה נוסחה

סדר עבודה

ארומחך חזקי וחלקי בבואי צדקי ודרכי גס בשנכי זעקי וזעקי בקראי ברוב ענני אלהי צדקי

והעבר נא יוקשי ומוקשי שובה י"ל חלצה נפשי זרה נא עון אורכי ועוקבי

עמרי בלפי ופטי כבוד יה קסי ערפי ואככי לך אפרוט כפי ואפי ושפתי רננות יהללטי

מיום שחות ברכי ברכי נשבת תמיד ערפי ונסכי שברתי בחלטי למלכי וי"ל

יגיה חשכי עגמתי בלחצי ומחצי מרוך ביד קורצי ופורצי צפיתי לאומצי

ועולצי כי הוא יוציא קוצץ חוט שביצי וציצי רחוק עפיתי ורס רפיתי שברתי

מגיפי ופר בסיפי אמרתי אתה מחפי תתי שפת לקחי כרחמי שתי ערוך

שבחי כזבחי שרי שעה שועי כפחיי בידך אפקיד רוחי למעני צור מצודותי

מצות עבודתי ודתי הכן תעודתי לעדתי י"ל נגיד כל תאותי גחה תמוך

רגלי ורגלי בצלעי פמוך כשלי וחשלי יה קומם נפלי וטפלי פלעי ומצודותי

ומכללי לי רומם בהור מעיפי פחיתי והשב צנכי לראש מעיפי ולערע ערוך

צבצופי וצופי יהיו לרצון אמרי פי ככתוב יהיו לרצון אמרי פי והבין לבי לפתך

י"ל צורי וגולי י"ל צורי וגולי

אערוך מדברי דתי אכונן סדר עבודתי אקריב מרי אדמותי אולי

יקרה י"ל לקראתי נבולתי רשיון עם נגוהים נפשי בעד כולהם

תהים גידתי ורעיוני רוהים אולי י"ל בעיני הלהים ידי משמרותם

ציבו ויושר אמריהם יקריבו יוכיחו פתאיהם ויריבו אולי ישמעו וישונו

מחטוא מעננו חבינו מדמעות זרקנו נסכינו מאל שאלנו להאיר

חשכינו אולי יגיד לנו את דרכינו טובו בנפשות נכחות שוועו בזעקה

וקריאות שלחו לפני שיר ומשאות אולי יחנן י"ל צבאות הקיצו מעפים

לנו העירו ישיעם לא בנו הריעו לבבות אכלו ואנו אולי יתעשת הלהים

לנו קטונתי מאד מכולכם קמתי להתפלל בערכם קראתי להוכיח

אתכם אולי אכפרה בעד חטאתכם טהורים השמרו ברוחכם טהורו

ושבו בכל לבבכם טהור קראו בעד ירכם אולי יקל ידו מעליכם

נקלותי לפניך קונו גבעתי מכובד עונו נפלו פני שאול מענה לשוני

אולי יראה י"ל בעיני חלבי הריעותי על זרועי חשבותי נסכי תימי

יט נהגו לומר כיוצא זה בתפלת הנעילה
קודם שאומרים והוא רחום

אל נורא עזילה המציא לנו מחילה בשעת הנעילה " אל
קדושים לך עין נושאים ומפלדין בחילה בשעת הנעילה " אל
שופכים לך נפש ומה פשעם וכחשם והמציאם מחילה בשעת הנעילה
אל/ היה להם לסתירה וחלצם ממחירה וחתמם להוד ולגילה
בשעת הנעילה " אל חן אותם ורחם וכל לוחץ ולוחס עשה בה
פלילה בשעת הנעילה " זכור צדקת אביהם וחדש את ימי
כקדם ותחלה בשעת הנעילה " אל קרא נא שנת רצון והשב שאר
הצאן לאהל ובה ואהלה בשעת הנעילה " אל מיכאל שר ישראל
אליהו וגבריאל בשירו נא הגאולה בשעת הנעילה " אל

מכל שמואלו לו שמואל יסבלו צד ועינות הוא פורש ובוכה על שחשדוהו ויהי
פורשים ובוכים שחשדו למי שנעשין פתומים שמואל אין בלבו כלום ואומרים לו
ראה לפני מי אתה נכנס למקום אסור להבת שלהבת קהל עדתנו עליך ימנעו
ועל ידך תהא פליחתנו צוהו ולמדוהו עד בוא יום העשור וערב יום הכפרים
שחרית היו מעמידין אותו בשער המזרח ומעבירין לפניו כדים ואלים וכבשים כדי
שיהא מכיר ומורגל במדר עבודה כרסו לו פדיון של עבודה באימה ויראה ובדק
בזך בהגיע עת שחיטת כבש התמיד לעשות מחיצה בינו ובין העם עושה מצוה
באימה ויראה ובדק עצמו מחוצצי טבילה שש על מצוה לקיים דתו (ופטבגדי חל) וירד
וטבל (ועלה ונסתפג) כמו שהזכיר נתנו לו בגדי זהב ולבש וקידש ידיו (מקיתן
של זהב) ועוד יקבל את כבש התמיד ושוחט רוב שנים ומניח בהן אחר לגמור
השחיטה ומקבל הדם וזורקו על המזבח כמצותו לפנים להיכל יכנס להטיב
חמט נרות ולהקטיר את קמרת הבקר ולהיטיב את שתי הנרות הנשארות ויצא
והקריב את הראש ואת האיברים כמצותן (ומקטיר מעטת התמיד כמצותה) בכל
יום יעשה (מנחת הסלת ומנחת) החבתין וינמך את היין בכל כלי יוטר ואחר
התמיד מקריב פר העולה ושבעת הכבשים של מוסף היום (כשחל בשבת
אומר וביום השבת מקריב קורס מוסף היום שני כבשים של מוסף השבת)
יבוא מעיר לבית הפרוה ובקודש היתה ויפרפו לו פדיון (בינו לבין העם) ו
כדראשונה טרם יפסולו בגדי זהב מקדש בנקיות ידיו ורגליו חל ופסל
בגדי זהב וירד וטבל (כמו שזכר ועלה ונסתפג) זהבים מעביר ולבשים
לובש שעבודת היום בבגדי לבן ומיידר וקידש ידיו ורגליו ובא לו תחלה
אצל פרו היה עומד בצפון בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב
ועומד באימה לפני נחל עליון ואומר עליו דברי ודוי ופמך שתי ידיו
עליו והתודה וכך היה אומר אנא השם יהוה חטאתי עויתי פשעתי אני ובתי
אנא בשם יהוה כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ושעויתי ופשעתי
לנערך אני וביתי בכתוב בתורת משה עבדיך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה והכהנים והעם העומדים בעזרה
כשהיו שומעים את שם המפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים
ומשתחווים וגופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ואם הוא
היה מתכוין לגמור את השם בנגד המזבחים ואומר להם תטהרו (ואתה בטובך
מעורר רחמך ופולה לחש חפידך) דרך ובא לו (לשער טהור והוא) למזרח העזרה
לצמן המזבח הפגן מעליו וראש בית אב משמאלו ושם שני שעירים (פניהם

עֲבֹדָה כְּהִנִּי לְהִיטֵב עִם כִּי וְרַעֲיוֹנִי אֹל יִשָּׂא כִּי זַעֲתִי מִפֶּחַד
דִּינִי זְכַרְתִּי זְכוּת הוֹרִי לִפְנֵי זִמְרַת מִנְחַתִּי הַבָּחֲתִי לִפְנֵי אֹלִי אֲכַמְרָה
כִּי קִרְאתִי הַמַּוְנִי חֲנוּתִי קִוִּיתִי גִדּוּדִי פְּלִיחוּתִי קִרְבִּיתִי בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה
מִדּוּתִי אֹלִי יַעֲשֶׂה יְיָ אֶתְנוּ כָּל־כָּל מַלְאוֹתֵינוּ בְּכִתּוּב לְאִדָּם מַעֲרֹכִי לִב
וּמַיִץ מַעֲנֶה לְשׁוֹן וְנֶאֱמַר יְיָ שָׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלִיחֶךָ

אתה כּוֹנֵנֶת עוֹלָם מֵרָאשׁ יִסְדַּת תִּבְבֵּל וְהַכֵּל פְּעֻלָּת וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִצְרַת
בְּשׁוֹרֵךְ עוֹלָם תּוֹהוּ וּבִוְהוֹ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם גִּרְשַׁת אֹפֶל וְהַצְבַּח
נֹגֶה בּוֹלֵם תִּבְנִית מִן הָאֵדֻמָּה יִצְרַת וְעַל עֵץ הַדַּעַת אוֹתוֹ פָּקַדְתְּ דְּבַרְךָ זָנַח
וְנִזְנַח מִעֵדֶן וְלֹא כָלִיתוֹ לְמַעַן אֶרֶץ אֲפִיק הַגְדֵּלְתְּ כִּדְיוֹ וּבִרְכַּת זֶרְעוֹ וְהַפְרִיתִי
בְּכֹוֹכֶךָ וְהוֹטַבְתָּם שָׁקֵט וַיִּפְדְּקוּ עוֹלָם וַיִּאֲמָרוּ לֹחֵל סוּר מִמֶּנּוּ וְהַפִּידוֹת יָד
כִּרְגֵעַ אוֹמַלְלוֹ כַּחֲצִיר זְכַרְתְּ בְּרִית לְתַמִּים בְּדוֹרוֹ וּבְזָכוֹתָו שְׁמַת לְעוֹלָם
שֶׁאֵרִית חוֹק בְּרִית קִשָּׁת לְמַעַנּוֹ בְּרַת וּבִאֲהַבַת נִיחּוּחוֹ אוֹתוֹ בְּרַכַּת טָעוּ
בְּעֶשְׂרִים וּבְנֵי מִגְדֹל וַיִּאֲמָרוּ לָכֵן וְנַעֲלָה וְנִבְקִיעַ הִרְקִיעַ לְהִלָּחֵם בּוֹ יַחֲיד אֲב
הַמֵּין כְּכֹוֹכֵם בְּתַאֲוֹס זָרַח מֵאִוִּיר בְּשָׁדִים לְהֵאִיר בְּחֹשֶׁךְ כַּעֲמָךְ הַפְרַת בְּשׁוֹרֵךְ
פְּעֻלָּו וְלַעֲתֵי שִׁיבָתוֹ לִבְבוֹ חֲקַרְתְּ לוֹיִת חֵן וְחֶסֶד מִמֶּנּוּ הוֹצֵאת טָלָה מִהוֹר
מִכְמָק נִבְחַר מִגִּזְעוֹ אִישׁ תָּם הוֹצֵאת חוֹתֶם בְּבְרִיתְךָ מֵרַחֵם לוֹקַח נִתַּח
לוֹ שֶׁנֶּעֱשָׂה שְׁבָטִים אֲהוּבֵי עֲלִיּוֹן עֲמוּסִים מַבְטָן נִקְרָאוּ שְׁמַת עַל לִוִּי לוֹיִת
חֵן וְחֶסֶד וּמִכָּל אַחִיו כִּתֵּר לוֹ עֲטֹרַת עֲמֶרֶס נִבְחַר מִזֶּרַע לִוִּי אֲהֵרֹן קִדּוּשׁ יְיָ
מִשְׁרָטֵי קִדְשָׁת גִּאֲדָתוֹ בְּבִגְדֵי טָרָד וּבְקִרְבָּנֵי הַפָּר כַּעֲסִיךְ צִיץ וּמַעֲרִיר

כִּתּוּנָת וּמַכְנָפֵי בִד חָשָׁן וְאֶפֶסֶד מַעֲנֶנֶת וְאֶבְנֵט קִרְבָּנוֹת פְּרִים וְעוֹלוֹת כִּבְשִׁים
וְשִׁחִיבֹת עֲתוּדִים וְעִיתוּחַ אֲלִים רִיחַ קְטוֹרֶת דּוֹקָח מַעֲרִקָּח וּבִיעוֹר גִּחְלִים וְזָרִיקוֹ
דָּם וּמִפִּירַת יוֹסֵר שׁוֹעֵת קְטֹרֶת וְתַפְלֵת אֲמֹת וְהִדּוּשָׁתוֹ מַכְפֶּרֶת עֲוֹנוֹתָיו
תּוֹכֵן בּוֹץ וְעִרְיָבֶת אֶבֶן חֲגוֹר בְּכוֹלָם כְּמַלְאֲךָ מַעֲשֵׂר

תכנת כָּל אֱלֹהִים לְכַבּוֹד אֲהֵרֹן כָּל־כְּהֵנָה לְיִשְׂרָאֵל שְׁמַתוֹ וְעַל־יָדוֹ מְלִיחַת הָעֵין
נָתַתְּ תַּחַת אֲהֵרֹן מִגִּזְעוֹ יַעֲמֹד לְשֶׁרֶת לִפְנֵיךְ בְּיוֹם הַמִּלְחָמָה תוֹרִית
מַעֲשֵׂה וְעִבּוֹדֵת הַיּוֹם שֶׁבַע יָמִים בְּזָכוֹלֵינוּ לְמֹדֵד וּמִזִּין עַל־יָדוֹ שְׁבִיעִי וְשִׁבְעִי
שְׁלֹמִי זִקְנִי עִם וְחִבּוּמֵי אַחִיו הַכֹּהֲנִים תִּמְעִיד יִסּוּבְבוּהוּ עַד בּוֹא יוֹם הָעֲשׂוֹר
וְעַרְב יוֹם הַכְּפִירִים מִשְׁבִּיעִין אוֹתוֹ בְּמַעַן שִׁכֵּן שְׁמוֹ בְּבֵית הַזֶּה שְׁלֹא יִשְׁנֶה דְּבַר

אחת ושש אחת ושבע יצא מקדשי הקדשים והניחו על כן הזהב שהיה בהיכל כחמשי
הביאנו לו שעיר חטאת שחמו (ב' ה'ד' ו'מירק אחר שחיטה) והיכל דמו במזבח נהור
לכנים יכנס להזות ועדונו בין שני בדי הארון כפוד דם הפר אחת למעלה ושבע למטה
ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא למטה לא במעלות וכך היה מונה אחת
אחת ואחת אחת ושתיים אחת ושלוש אחת וארבע אחת וחמש אחת ושש אחת
ושבע יצא והניחו על כן הזהב השני שהיה בהיכל מיהר ונטל דם הפר (כחן הכן
שהניחו עליו וטובל אתבועו על כל הזייה) והזה מענו על הפרוכת כנגד הארון מברוח
אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא למטה לא במעלות
וכך היה מונה אחת אחת ואחת אחת ושתיים אחת ושלוש אחת וארבע אחת וחמש
אחת ושש אחת ושבע עיחץ והניח דם הפר ונטל דם השעיר ועשה לידו כאשר עשה
לדם הפר והזה מענו על הפרוכת כנגד הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע למטה ולא היה
מתכוין להזות לא למעלה ולא למטה לא במעלות וכך היה מונה אחת אחת ואחת
אחת ושתיים אחת ושלוש אחת וארבע אחת וחמש אחת ושש אחת ושבע עש
יס הכר לתוך (המזרח שבו) דם השעיר ונתן את המלא בריקן (כדי שיתערבו זה בזה) ובא
ועמד לכנים ומזבח הזהב בין המזבח והמזבח ומתחיל להזות מדם התערובת על ארבע
קרנותיו יתן כפודין מתחיל מקדן מזרחית צפונית לצפונית מערבית למערבית דרומית
לדרומית מזרחית וחזרה הגחלים והאפר שבמזבח הזהב היכל והיכל עד שמוגלה זהבו
ומזה מדים התערובת על טהרו של מזבח לצד דרום שבע פעמים פסע ויצא לצד דרום
חוץ לאולם ושפך את השיירים על יסוד מערבי של מזבח החיצון צעד ובא לו אצל השעיר
המשתלח לעזאזל והתורה עליו אשמת קהל ופועך שתי ידיו עליו והתורה וכך היה אומו
אנח השם יהוה חטאו עיו פסעו לכעך עומך בית ישראל אנח בשם יהוה כפר נא לחפואים
ולעונות ולפגמים שחטאו וסעו ושפסעו לכעך עומך בית ישראל ככתוב בתורה ושה
עמדיך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה והכהנים
ועם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את שם המפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה
בטהרה היו בורעים ומשתחווים וגופלים על כניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
עד אפ הוא היה מתכוין לגמור את השם כנגד המברכים ואומר להם תטהרו ואתה
בטובך מעורר רחמך וסולח לעדת ישורון קרא לאחר מן הכהנים המזומן מאתמו
להוליכו ומסרו לו והוליכו לארץ גזירה למדבר שומם וכשהגיע לצוק חולק לשון זהרירית
שקדניו מציון קוטר חצי קוטר בסלע וחציו בין קרני דחפו בשתי ידיו לאחוריו והוא היה
מתגלגל ויורד ולא היה מגיע לחצי הקר עד שגעשה איברים איברים ואומר כך יתחו
עונות בית ישראל עמדיך רץ לו אצל הפר ואצל השעיר הנשרפים וקרען והוציא את
איומיהן ונתנם במגם להקטירם על גבי המזבח ובשרן קלען במקלעות ומשלחן ביד
אחרים להוציאן לבית השריפה שב לעזרת הנשים אחר שהגיע שעיר למדבר ומכרד לפניה

למעורב (אחוריהם למעורב אחד למענו ואחר לשמאלו כדקלם והעלה) שני גורלות גורל ימין כשהוא
של שם יתנהו על השעיר ואומר ליהוה חטאת (והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים
את שם המכרים יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם ואומר
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) בשעיר עזחול לשון של זהורית (משקל שנים לעים) בין קרניו
יקטור ויעמידהו (בשעיר המזרחי) כנגד בית שילוחו אף בשעיר שהוא של שם יקטור לשון שר
זהורית כנגד בית שחיטתו בצוארו ובא לו שנייה אצל גרו ואומר עליו ודוי ביתו ודוי אחיו
הכהנים ופומך שתי ידיו עליו והתודה וכך היה אומר אגא השם חטאתי עויתי כשעיתי
לפניך אתי וביתי ובני אהרן עם קדושיך ככתוב בתורת משה עבדיך כי ביום הזה יכפר
עליכם לטהר אתכם ומכל חטאתיכם לפני יהוה והכהנים והעם העומדים בעזרה נשאו
שומעים את שם המכרים יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחווים
ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד אף הוא היה מתכוין
למטור את השם כנגד המברכים ואומר להם תטהרו ואתה בטובך תעורר רחמיך וסולח
לשבט משרתיך

אחר וידוי שקד בעזרה לעשות חטאתו וחטאת העם בזה מין וטחן פרו רוב שנים
ומירה אחר שחיטה (לא תחתיו וכן גזרת חמ"ב פיר עבודה) וקיבל דמיו במזרח
טהור " גם לחברו יתנהו מיד למזבח בדמיו שלח יקדש דם זה העח ביד מי שמעורב בו
על הרוב הרביעי של היכל ומבחוץ ונפול מחתה של זהב קלה מחזקת שלשה קבין
ועלה לראש המזבח ופינה גחלים שמחציתן גחלת ומחציתן שלהבת אילך ואילך וחשה
מן הלוחשות מעד מערב המזבח הורידה מליאה גחלים אף לוחשות והניחה על הרוב
הרביעי שבעזרה וחוציאו לו כף ריקן ומחתה מליאה קטורת דקה מן הדקה וחפץ ממנה
מלא חפניו לא מחוקות ולא גדושות אלא טפופות וגותן לתוך הכף וגותן בימיו
המחתה של גחלים ובשמאלו הכף של קטורת גידו עצמו ונכנס לקדש הקדשים עד
שמוציא לארון והניח המחתה בין בדי הארון ובבית שני מעחה על אבן שתיה חפץ
כל הקטרת שבכף בחפניו ונתן על הגחלים לצד מערב ומותן שם עד שנתמלאת
הבית כולו עשן טהור לב מסע (נח כומנס עיניו) ושם לחוריו פניו לקדש ואחריו
להיכל עד שיצא מן הפתח ומתפלל בהיכל תפלה קצרה פומך למרוכת

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא שנה זו הבאה עלינו ונגל כל עומך
בית ישראל בכל מקום שהם אם שחונה גשומה ואל תבגם לפניך תפלת עובדי
ירכים לעני הגשם בלבד בעת שהעולם צריך לו ואל תצטרכו עומך בית ישראל
בפרנסה זה לזה ולא לעם אחר שנה שלא תפיל אשה את פרי בטנה ושייתנו עצי השדה
את תרובתם ולא יעדי עבד שולטן וערבית יהודה " יצא ונפול דם הפר ממי שמעורב
בו ונגם למקום שנכנס ועמד במקום שעמד והיה מועד על הכתרת בין בדי הארון
אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא למטה לא במעלה
וכך היה מונה אחת אחת אחת אחת אחת ושלש אחת וארבע אחת וחמש

אחר

ובכץ מה נהדר כהן גדול בצאתו בשלום מן הקדש כחלמה קבועה בעמדתו
כחודס השנה בכותרת כנופך באור מודעת כיהלום בחושן נודעת כישפה
זוהרת כעיש כשוקם כעמודי שיש כפוחרת ממולכה במכתם ככנדה משובצת
בחותם כבדקת זיו הוד בדקת כראמה ער מאד חבדקת כירח בהלו בחבורתו כצאת
השמש בגבורתו כחמה בכוכבי מעונו כקדוש כמלאך יין ככתוב כי שפתי כהן ישמעו
דעת ותורה יבקשו ומכירו כי מלאך יין צבאות הוא

אשרי עין ראתה כל אלה הלא למשמע און ואבה נפשינו אשרי עין ראתה שושנת
השרין והכבוד מחופף כסור ענק על גרון והבהן שבוצ בהוד אבני זכרון
את כנדי הקדש אשר לאהרן אשרי עין ראתה לוויים ועם נזדרו והכבוד מחופף
כלבת אור יזדרו והבהן לזהג לעם אליו יזדרו מכל חטאתיכם לכני יין תגדורו
אשרי עין ראתה מלא מקדש ורצפתו והכבוד מחופף והכבוד מחופף כחתן תוך חופתו
והבהן מרבר שם המכורש בשפתו והעם אומרים ברוך שם כבוד מלכותו
אשרי עין ראתה הוד היכל והדרתו והכבוד מחופף כמלך בתוך מירתו והבהן מביא
כף ומחתה ביקרתו ואחרי כן יצא כצאת השמש בגבורתו אשרי עין ראתה
קיר היכל החביב והכבוד מחופף כקדן נוגה וטביב והבהן קורא בלקח זל כרביב
והכהנים והעם כשתילי זתים פביב אשרי עין ראתה מירת יקרת מלך והכבוד
מחופף כמכפ על ראש מלך והבהן טונפ ובה וכה מתהלך והפגנים אחריו ברב
עם ידית מלך אשרי עין ראתה נוגה חוט כנגהים והכבוד מחופף כנגד
זמים וצהים והבהן נואם פליחת שופן גבוהים ומראהו כמראה מלאך האלהים

אשרי עין ראתה כל אלה הלא למשמע און ואבה נפשינו אשרי עין ראתה
כהן בהוד ועטרת מלא מאור נוצ עוטף באדרת עולה לבית מקדשו
לעמוד על משמרת לבוש שמונה בגדים לכבוד ולתפארת אשרי עין
ראתה יפיו בפנים קלקל מלא מאור נוצ ואורח לפניו ממוקל עולה לבית מקדשו
נעם נכבד לא נקל לבוש חשן לכפר על כל משגט מעוקל אשרי עין ראתה
ידר בואו לכפרה מלא מאור נוצ כצאת השמש בגבורה עולה לבית מקדשו
אפירת תפארה לבוש אגוד לכפר על כל עבודה זרה אשרי עין ראתה והוא
פוד המון רבה מלא מאור נוצ כלמיד או כמזו לבה עולה לבית מקדש באוס
יוות מרבה לבוש כתונת לכפר על דם אשר שופך בה אשרי עין ראתה דגול
ווד הרוח מלא מאור נוצ כאור שמש זרוח עולה לבית מקדשו ועליו הוד פרוח
וש מצנפת לכפר על גפות הרוח אשרי עין ראתה הדר אבנט בחגורו מלא

לקרוא בפרשת כהנים בפרשת אחרימות ובאך בעשור וגולל ספר תורה ומכחו בחיקו ואומר
 יותר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן ובעשור שבחומש הפקודים קורא אותו על כה ז
 ומברך עליהם שמונה ברכות על התורה ועל העבודה ועל ההודאה ועל מליחת העין
 ועל הקודש ועל ישראל ועל הכהנים ועל שאר התפלה תכן צעדין לבית המבילה וקידש
 ידיו ורגליו ופסטה בגדי לבן וירד וטבל ועלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקידש
 ידיו ורגליו ועסה שעיר הנעשה בחוץ שהוא ממוספ היום (אם חל בשבת חנוכה וכו' ובשבת
 עורכין לרחם הפנים ומקטיר הבזבזין ועושה מנחת המוספין ונסכיהן כמשפטן) ואחר כך
 מקריב את אילו העם ואחר כך מקריב את איתורי החטאות ועושה מנחת
 המוספין ונסכה ואחר כך מקריב תמיד של בין הערבים ומנחתו והנסכים ומותר
 מנחת החבתין ועושה אותן בהלכתן

אחר כלותו מעשות כל אלה עוד בא לו לבית המבילה ומקריב וקידש ידיו ורגליו ז
 ופסטה בגדי זהב וירד וטבל ועלה ונסתפג הביאו לו בגדי לבן ולבש וקידש ידיו ז
 ורגליו נכנס לבית קדש הקדשים להוציא את הכסף ואת המנחה שהכניס בשחרית ועוד בא
 לו לבית המבילה וקידש ידיו ורגליו ופסטה בגדי לבן וירד וטבל ועלה ונסתפג הביאו לו בגדי
 זהב ולבש וקידש ידיו ורגליו נכנס להיכל להקטיר את הקטרת של בין הערבים ולהדליק את
 הנרות של בין הערבים כשאר הימים וקידש ידיו ורגליו ופסטה בגדי זהב והביאו לו בגדי עצמו
 ולבש ועלוין אותו עד ביתו ויום טוב היה עושה לאוהביו בצאתו בשלום מן הקדש אשרי
 העם שכבה לו אשרי העם שיש אלהיו

ובכך כמו שזמנתי תפלת כהן גדול בהיכל כמו בן מפינו תשמע ותשיע יהי רצון ז
 מלפניך יי אלהינו ואלה אבותינו שתהא שנה זו הבאה עלינו ועל כל

עומך בית ישראל בכל מקום שהם שנת אורה שנת ברכה שנת גילה שנת ריצה שנת הוד
 שנת ועד טוב שנת זמרה שנת חידה שנת טובה שנת ישועה שנת כלכלה שנת צדקה
 שנת מנוחה שנת מחילה שנת נחמה שנת שמן שנת עלצון שנת פדות שנת צהלה שנת
 קוממיות שנת קיבול תפלות שנת רצון שנת שלום שנה טלולה וגשומה שנת שבע שנה
 שתולכנו בה קוממיות לארצנו שנה שתדבר בה עמים תחתינו שנת שתבתנו בה ז
 לחיים טובים שנה שלא יצטרכו עומך בית ישראל בפרנסה זה לזה ולא לעם אחר שנה
 שתעזור בה המגפה והמשחית מעלינו ויעל עומך בית ישראל שנה שלא תפיל אשה ארץ
 ברי בטנה ועתה יי אלהינו על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל חסדיך אנו נשענים
 ולפליחתך אנו מקוים כי אתה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ומרבה ליהנות
 ומנהיג את העולם כולו במדת חסד ובמדת הרחמים בכתוב בתורת משה עבדיך ואמי
 אני אעבד כל טובי על כנך וקראתי בשם יי לכנך וחסותי את אשר אחן ורחמתי את
 אשר ארחם

זאת תפלת
 גדליה

ט"ס שפתינו " חרב מקום שבת " ושמו בית תכארת " אבק עין קטרת
 ומזבח אין את " לא נשאר בלתי תפלת בגשתי " שאמר " כמות ביד איש
 עמי " תשוב תרחמינו " תכבוש עונותינו " עם גרמק ונדלח " דעה אל טוב
 ופלה " ושועתם תצלה בקטורת ומזולה " ורב כוכר תשלה " לכל עין נאלח " ומחמם
 תפלה " פעל שער ומזולה " בעת דצן עינו " ואל תבזה עונותינו "
 אלהינו ואלה אבותינו " תאיר אורינו " תבנה היכלינו " תטהר טוהחותינו " תחנן
 חטאותינו " תשוע תפלתנו " ואח"כ גופלים על כעדים לפעך אטיבוע
 וכו' א"ל וק"ש תתקבל ופיכוס הקטרת וק"ש דרבנן ועלינו לשבח ואח"כ קנ"ץ מע' יורג"ל

כתר מלכות

בתפלותי ימכן גבר " כי בה ילמד יוסר וזכות פפרתי בה כלאי אל חי וקדאתה
 כתר מלכות " נפלאים מעשיך " יל וגמשי יודעת מאד " לך
 יל גדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד " לך יל " המעלכה והמתנשא לכל
 לראש והעושר והכבוד " לך ברוחי מעלה ומטה " עיניו " כי הנה יאבדו ואתה
 תעמוד " לך הגבורה אשר בסודה נלאו רעיונינו לעמוד " כי עצמות ומענו " ז
 מאד " לך חביון העוז הפור והיסוד " לך השם הנעלם ומתי חפזה " והכוח
 הסובל העולם על בליטה " והיכולת להוציא לחור כל תעלומה " לך חסד אשר
 גבר על ברואיך " והטוב הצפון ליריחך " לך הסודות אשר לא יכילם שם ורעין
 והחיים אשר לא יכלו עליהם כליון " לך המציאות אשר מעל ומחורו נהיה
 כל הויה " אשר אמרנו בעלנו נהיה " לך שני העולמים אשר נתת ביניהם גבול
 הראשון למעשים והשני לגמול " לך הגמול אשר גמול לצדיקים ותעלומהו
 ותרא אותו כי טוב הוא ותצננהו " אתה אחד ראש כל מעין ויפוד כל בנין
 אתה אחד ובסוד אחדותך חכמי לב יתמהו " כי לא ידעו מה הוא " אתה
 אחד ואחדותך לא יגרע ולא יופים " לא יאמר ולא יעדיף " אתה אחד
 ולא כאחד הקנוי והמעני " כי לא ישיגך דיבוי ופינוי לא תואר ולא פינוי " אתה
 יחיד ולשום לך חוק וגבול נלאה הגיוע " על כן אמרתו אשמה דרכי מחטוא
 בלשוני " אתה אחד גברת ונעלית משכיל ומגבול " ואי לו האחד שיכול
 אתה נמצא ולא ישיגך שמוע חזן ולא ראות עין " ולא יכלו בק איך ולמה
 ואין " אתה נמצא אבל לעצמך ואין לאחר עומך " אתה נמצא ובטורס
 היות כל זמן היית " ובלי מקום חנית " אתה נמצא " וסודך נעלם ומי ישיגנו
 עמוק עמוק מי ימצאנו " אתה חי ולא מזמן קבוע ולא מעת ידוע " אתה
 חי ולא בנפם וגשמה " כי אתה גשמה לנשמה " אתה חי ולא כחי אדם להכל
 דמה וסופו עש ודמה " אתה חי והעגיע לסודך ימצא תענוג עולם ואכל
 וחי לעולם " אתה גדול ועול גדולתך כל גדולה נכנעת וכל יתרון
 ומגיעת אתה גדול מכל מה שבה " וגאה מכל מרכבה " אתה

ומאור נוצץ ופודש כאחד אורו עולה לבית מקדשו לכפר על עון יצרו ועל העריות
לכפר מכנסי בד על בשרו אשר עין ראתה פביב מעילו פגמונים ולא
ומאור נוצץ ומשיב אערים כפונים עולה לבית מקדשו כפיץ ומעיל באמונים מעיל
על לשון ימייה וציץ על עזי פנים לרבי אברהם בן עזרא זללה

אשרי עין ראתה כל אלה הלא למשמע און ראבה נפשינו אשרי עין ראתה
אדף צבי וגוי אחד ובהן גדול אזור בשמלת זהב אחד אנחנו בגלותינו
אצנו יוס אחד לדרוש אל אלהינו ולעבדו שכם אחד אשרי עין ראתה פעמונו
פגנים שנים ובהן גדול בהשליך פור על שעירים שנים אנחנו בגלותינו בארצות גוים
שנים ובאנו ליחד שם אל בלבבות שנים אשרי עין ראתה האוהקרב שלשה
ופהן גדול רוח ודוים שלשה אנחנו בגלותינו רצנו בעלים שלשה רצון יוצרנו לבקש
ושמו להקדש שלשה אשרי עין ראתה הדר עבודות ארבע ובהן גדול הדור
בשמלות ארבע אנחנו בגלותינו נפוצים בכל ארבע השם לא חללנו בפסלנו עול
ארבע אשרי עין ראתה עבודות טבילות חמש ובהן גדול מעשרת בכלים דתים
חמש אנחנו בגלותינו מתענים בחמש ומתפללים היום לאח תפלות חמש

ובכן היה לאין כל מחמד עין עונותינו ועונות אבותינו החריבו נוינו ונפשינו
האריבו קצינו אבל זכרון דברים תהא כפרתינו ושינוי נפשינו תהא פליחתינו
ועתה יי אלהינו חרב מקדש ובעלה עבודה גלוי וידוע לפנך שאין לנו לא שם
ולא אשים לא בדים ולא כלולה לא גודל ולא גחל אש לא דביר ולא דקה לא
היכל ולא הר המור לא ועד ולא ודוי לא גבח ולא זריקה לא חטאת ולא חלבים
לא טהרה ולא טבילה לא ירוטלם ולא יער קלבנון לא כפורת ולא כדובים לא לדונה
ולא לחם הפנים לא מזבח ולא מענדה לא נתיחה ולא נפכים לא פלת ולא פנים לא
עולה ולא עזאזל לא פרובת ולא כר חטאת לא ציץ ולא עיץ נזר הקדש לא קידה ולא
קנחון לא ריח פנים ולא ריח ניחוח לא ש ולא שלמים לא תורה ולא תעירים
אבר נתת לנו יי אלהינו ואת יום המנוח הזה את יום הכפורים הזה את יום פליחת
העון הזה את יום מקרא קדש הזה יום שהוא אמור באכילה ובשתיה
וברחיצה ובפיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה יום אדיר בימי שנה יום
שתמחול בו את כל חטאתינו ותכפר לנו על כל עונותינו ותעביר על כל פשענו
ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתי
לפני יי תבחרו וכתוב קחו עמכם דברים ושובו אל יי ואמרו אליו כל תשד
עין וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו

שכחם הר ציץ בעונות אבותינו לא מקדש ולא כהן לכפר על עונותינו ונשלמה

מזי יזכיר תהלותיך בעשותך הירח ראש לחשבון ומעדים ומעשים ותקופות ואותות ליעים ושנים
ובלילה ממשלתו עד בוא עתו ותחשך יבנהו ויתכסה מעטה קדרותו כי ממאור השמש
אורו וידעך נרו למען דעת כל עמי הארץ כי הם ברוחי מעלה ואם הם יקרים עליהם שופט
להשפיל ולהרים אך יהיה אחרי נגלו ויאיר אחרי אפלו ובהדבקו בסוף החדש עם החמה
אם יהיה תלבי ביניהם ועל קו אחד יעמדו שניהם אז יעמוד הירח לפני השמש כעב שחורה
ויסתיר מעין כל רוחיה ומאורה למען ידעו כל רוחיה כי אין המלכות לעבא השמים
וחיילים אבל יש אדון עליהם ומחשיך ומאירם כי גבור מעל גבור שלום וגבורים
עליהם והחושבים כי השמש אלהים בעת הזאת יבושו ומחשבותיהם ויבחנו דבריהם
וידעו כי יי עשתה זאת ואין לשמש יכולת והמחשיך אורה לו לבדו הממשלת והוא
השולח אליה עבד מעבדיה גמול חסדיה לבדות מפלצתה ולהקטיר אורה ויפיריה
ומגבירה **מזי יספר צדקותיך בהקיפך על דקיע הירח גלגל שני באין יוצאת ופרץ**
ובו כוכב והוא הנקרא כוכב ומדתו בחלק השנים ועשרים לפי מן הארץ ומקיף
הגלגל בעשרה ימים ^(כל השנים) במדך והוא מעורר בעולם ריבות ומדנים ואיבות ורננים
ונותן כח לעשות חיל ולצבור הון ולכנוק עושר ומזון במצות הבורא אותו לשדרתו בעבד
לפני אדון **יהוא השפל והחכמה נותן לפתאים ערמה לנער דעת ומזימה**
מזי יבין סודותיך בהקיפך על גלגל השני גלגל השלישי ובו נוגה כגברת בין חיליה וכפלה
תעיה כליה ובעשתי תפוז ^{שם חזק} גליליה ונוכה בחלק משבעה ושלישים מן הארץ ליודעי
סודה ומשכיליה והיא מחדשת בעולם ברצון בוראה השקט ושלוה ודיצה וחדוה ושירות
ורננים ומצהלות חובות חתנים והיא מקשרת כרי תנובות ושאר הצמחים וממגד
תבואות שמש וממגד גרש ירחים **מזי ישכיל סודיך בהקיפך על גלגל נוגה גלגל**
רביעי ובו החמה ופובבת כל הגלגל בשנה תמימה ונוכה גדול מגוף הארץ ונחה
ושבעים פעם במזמתי שכל ומזמה והיא חולקת אור לכל כוכבי שמים ונותנת
תשועה למלכים והוד ומלכות ואימה ומחדשת נפלאות בעולם אם לשלום ואם
למלחמה ועוקרת מלכיות ותחתם אחרות מקימה ומדימה ולה יכולת להשפיר
ולהרים ביד רמה והכל ברצון הבורא אותה בחכמה ובכל יום ויום תשתחוה למעלה
ובית נתיבות נצבה ובשחר תרים ראש ותקוד לערב במערבה בערב היא באה ובבקר
היא שבה **מזי יכיל גדולתיך בעשותך אותה למנות בה ימים ושנים ועתים ומזמנים**
ולמעשה בה עץ עושה כרי ומעידנות בימה ומושכות כסיל דשנים ורעננים וששה
חדשים הולכת לכאן צפון לחמש האויר והמים והעצים והחבנים וכפי קרבתה לצפון
גדלו הימים ואריכו הזמנים עד ימצא מקום אשר יגדל יומיו עד היותו ששה חדשים
במזמתיים נאמנים וששה חדשים הולכת לכאן דרום במעגלים נתונים עד ימצא מקום
אשר יגדל לילו עד ששה חדשים לפי מבחן הבוחנים ומענה יודעו קצת דרכי בוראה

גדול על כל גדולה ותרומם על כל ברכה ותהלה אתה גבור ואין בכל יצירותיך
ופריותיך אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך אתה גבור ולך הגבורה הגמורה
אשר אין לה שינוי ותמורה אתה גבור וערוב גאותיך תמחול בעת זעם אפך
ותאריך לחנאים זעפך אתה גבור ורחמיך על כל ברואיך כולם המה הגבורים
אשר מעולם אתה אור ועיני כל נפש זכה יראוך וענני עונים מעיניך
יעלימוך אתה אור נעלם בעולם הזה ונגלה בעולם הנראה בהרי"ן יראה
אתה עליון ועיני השכל לך תכפוף ותשתחה אפס קצתו תראה וכולו לא תראה
אתה לוי החללים וכל הברואים עדיך ובכבוד זה השם נתחייב כל נברא לעבדיך
אתה אלוה וכל היצורים עבדיך ועובדיך ולא יחפר כבודיך בגלל עובדי
בלעדיך כי כוונת כולם להגיע עדיך אבל הם כעוירים מגמת פניהם דרך
המלך ותעו מן הדרך זה טבע בכאר שחת וזה נפל אל פחת וכולם חשבו
כי לחכמם נגעו והם לדיק יגעו אך עבדיך הם בנקחים יהולכים דרך נפוחה
לא פרו יתין ושמל יגן הדרך עד בואם לחצר בית המלך אתה לוי פועל היצורים
באלהותיך ופועל הברואים באחדותיך אתה לוי ואין הפרט בין אלהותיך
ואחדותיך וקדמותיך ועצמותיך כי הכל פור אחד ואם יסתנה שם כל אחד הבר
הולך אל מקום אחד אתה חכם והחכמה מקור חיים ויומך נובעת ובחכמתך
נבער כל אדם מגיעת אתה חכם קדמון לכל קדמון והחכמה היתה אצלך אמון
אתה חכם ולא למדת מבלעדיך ולא קנית חכמה מזולתך אתה חכם ומחכמתך
אצלת חכך מזומן כפועל ואומן למשוך משך היש מן האין בהמשך האור היוצא
מן העין ושואב ממקור האור ומכלי דלי ופועל הכל בכלי כלי וחצב וחקה וטוהר
וזיקה וקרא אל האין ונבקע ואל היש ונתקעה ואל העולם ונרקע ותכן מחבקים
בזרת וידו אהל הגלגלים מחברת וכלולאות היכולת יגיעות הבריאות קושרת
וכוחה גוגעת על שפת הדיעה הבריאה החיצונה הקיצונה במחברת
כזי יחלל גבורותיך בעשותך כדור הארץ נחלק לשנים חציו יבשה וחציו מים
והקפת על המים גלגל הרוח סובב הולך הרוח ועל פביבותיו ינוח והקפת על
הרוח גלגל האש והיסודות הארבעתם להם יסוד אחד ומזגאם אחד ומזגו
יוצאים ומתחברים ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים כזי יחזה גדולתך בהקינך
על גלגל האש גלגל הדקיע ובו היריח ומזיו השמש
ועשרים יום יסוב גלגלו ויעלה דרך גבולו ופודיה מהם מסופים ומהם עתוקים
מזגו כחות מזג הארץ כחלק מתשעה ושלשים חלקים והוא מעורר מזי חרש
בחדשו חידוש עולם וקדמותו וטובותיו ודעותיו ברצן כפורה אותו להודיע לבני
האדם גבורותיו

שמים וגלגלים ומזרח למערב לתוקם מהלכו . המשתחוה פעם בכל לפאת מערב
 למלכו וממלכו . וכל בראי מעלה בתוכו כגרגיר חרדל בים הגדול לתוקם גדרו
 וערכו . והוא גדולתו נחשב וכחפץ לבדולת כוראו ומלכו . וכל מעלותיו וגדלו ומאמץ
 ותוהו נחשבו לו . כיון פירות נוראותיו בהרימך על גלגל התשיעי גלגל
 השכל הוא ההיכל לפני העשירי יהיה קדש ליו . והוא הגלגל הגעלה על כל עליון
 אשר לא ישיגו רעיון . ושם החביון אשר הוא לכבודך לאפריון . מבסס האמות יצקת
 אותו . ומזהב השכל עשיתו רפירתו . ועל עמודי צדק שמת ומפבתו . ומכחך מציאותו
 וממך ועדיך ומגמותו . ואליך תשוקתו . יי . מי יעמית למחשבותיך בעשותך ומיו
 השביעה זוהר הנשמות והנפשות הרמות . הם מלאכי רצונך משרתי פניך . הם
 אדירי כח וגבורי ממלכת בירם להם החרב המתהפכת . ועומי מלאכת אל אשר יהיה
 שמה הרוח ללכת כולם גזרות פניניות . וחיות עליות חיצוניות ופנימיות . הליכותיך
 ציניות . וממקום קדוש יהלכו . וממקור האור ימטכו . נחלקים לבתות ועל דגלים
 איתות בענן פוקר מנהיר חרותות . מהם נפיבות ומהם משרתות . מהם צבאות
 רצות ובאות . לא עייפות ולא נלאות . רואות ולא נראות . מהם חצוני להבות ומהם
 ווחות נושבות . מהם מאז וממים ומורכבות . מהם שרבים ומהם רשפים . מהם זיקים
 ומהם בריקים . וכל כח מהם ומשתחוה לרובב ערבות . וברום עולם נצבים לאזנים
 ולדבבות . נחלקים למשמרות ביום ובלילה לראש אשמורות . לערוך תהלות ושירות
 לנאמר בגבורות . כולם בחרדה ורעדה כורעים ומשתחווים לך . ואומרים ומודים
 אנחנו לך . שאתה אלהינו . אתה עשיתנו ולא אנחנו . ומעשה ידך כולנו . ופי
 אתה אדונינו ואנחנו עבדיך . ואתה בוראינו ואנחנו עדיך . יי . מי יבוא עד
 תפונתיך . בהגביהך למעלה מגלגל השכל כפא הכבוד אשר שם נוח החביון וההוד
 ושם המור והיסוד . ועדין יגיע השכל ושם יעמוד . ומלמעלה גאית ועלית על כל
 תעומתך ואיש לא יעלה עמך . בקשה זו על דרך הקבלה נכללת בכתר מלכות
 חבייה ותקנה החכם השלם כמנהל זכריה בן פעדיה **טעמא דהרי**

(א) מי יגיע עד תכלית חכמתך וממד עומקי מחשבותיך . גאית ולגאון גלך תשית על
 כפא כבודיך ראשית לכל ראשית . נקודה אצולה מת האור הקדמון היתה אצלך אמן
 עונה ומפלות לשמותיך . לבעולות אדם בדבר שפתיך . והראש . עבדיך מפירות
 יין למאורות סובלים את העולם הנגלה והנעלם . מהם רחמים נשוכים כללים ופרטים .
 והם דין לשפוט כל הנבראים בצדק לחוק כל בדרך . שוחבים זה מזה . ומודיעים לכל נביא
 וזה ממלאים לכל שואל ומשאל . בשלהבת קמורה בגחלת . וכל באי עולם מהם נחמד
 כס פני בדרש היוזע ומתבונת ביחד . לעולם לא יפחד . לחבר את האהל והיק אחד .
 ולתם כתר . ושמנו אהיה אשר אמרנו בצלנו נחיה . והשנית מעיני כל מי נעלמה . הם
 את יי . היא חכמה . ועלה אמר העשורר הללויה . כי כל רואיה יאמרו איה .

שחץ מעבודותיו ועזונו ונפלאותיו כי מגדולת העבדים גדולת האדון נודעת לכל יודעי
דעת ועל העבד יגלה תוקף האדון וכבודו וכל טוב אדונו בידו " כמי יכיל אותותיך
בהקיפק אותה להעניק אור לכוכבי מעלה ומטה גם ללבנה וכפי אשר ירחק ומענה
הירח מעיוה לוקח כי ברחקו יקרב לעמוד נבחה ויקבל זרחה עי ימלא אורו בעמודו
לכנה והאיר אל עבר פניה וכל אשר יקרב אחר חצי החדש אליה הוא נוטה מעלה וירחק
מעמוד נגדה וילך לצדה ועל כן תחקר אדרתו עד כלות חדשו ותקופתו ויבא בגבור
שפתו ובהדבקן עמה יפתר בעפתרים כפי יוס וחצי וחצי שעה ורגעים ספורים ואחריו
יתחדש וישוב לקדמותו והוא כחתן יוצא מחופתו " כמי ידע פלאותיך בהקיפק על גלגל
העל גלגל חמישי ובו מאדים כמלך בהיכלו ובשמונה עשר חדש ישוב גלגלו ומדתו כמין
הארץ כעס וחצי ושמינית כעס וזה תכלית גדלו והוא בגבור עריץ ומגן גבורהו ומאדם
ומעורר מלחמות והרג ואבדן ומוכי חרב ולהטוי רשע נהפך לחרב לשדס ושנת בצורת
ושריפת אש ורעמים ואבני אלגביש ומדוקרים ושלטון חרב כנגדם כי רגליהם לרע ירצו
וימהרו לשפך דם " כמי יביע נוראותיך בהקיפק על גלגל מאדים גלגל ששי גלגל
ומסיבה עצומה ורבה צדק ילין בה וגופו גדול מגופ הארץ חמשה ושבעים כעס
במדת רחבה ופובב הגלגל בשמים עשרה שנה והוא כוכב הרצון והאהבה ומעורר יראת
השם ויושר ותשובה וכל מידה טובה ומרבה כל תבואה ותנובה ומשפית מלחמות ואיבה
ומריבה ודתו לחוק בישרו כל בדה והוא שמוט תכל בצדק " כמי יסוח גדולתיך בהקיפק
על גלגל צדק גלגל שביעי ובו שבתאי בתקופתו וגופו גדול מגופ הארץ אחד ותשעים
כעס במדתו ומקבב הגלגל שלשים שנה במרוצתו ומעורר מלחמות ובוה ושבי ורעב
כי כן דתו ומחריב ארצות ועוקר מלכיות ברצון המפקיד אותו לעבד עבודתו נבדיה עבודתו
כמי יגיע לריומוותיך בהקיפק על גלגל שבתאי גלגל שמיני במסבתו והוא סובל שמים
עשרה מעלות על קו חשב אפודתו וכל כוכבי שחק העליונים יצויקתו
וכל כוכב מהם יקיף הגלגל בששה ושלשים אלפ שנים מערב גבהותו וגוף כל כוכב
מהם מזה ושבעים כעמים כגוף הארץ וזאת תכלית גדולתו ומכח המעלות ההם
נאצל כח כל ברואי מטה למיניהם ברצון בוראם ומפקידם עליהם וכל אחד מהם
על מתכונתו בראו ובשם קראו איש איש על עבודתו ועל משאו " כמי ידע הליכותיך
בעשותך לשבעה כוכבי לכת היכלות בשמים עשרה מעלות ועל גלגל ושור
אצלת כחק בהתיחרס והשלישי תאומים כשני אחים בהתיחרס ודמות פניהם כפי
אדם ולרביעי והוא סרטן גס לאריה נתת מהודך עליו ולאחותו הבתולה הקדושה
אליו וכן למאזנים ולעקרב אשר בצדו הוסת והתשיעי הנברא בצורת גבור כחו
לא נסת ויהי הובה קשת וכן נברא גדי ודלי בכחק הגדול ולצדו המזל האחרון
ויתן יל דג גדול ואלה המעלות הגבוהים ונשאים במעלותם שנים עשר נשאים לאמותם
י"ט מי יחקור תעלומותיך בהאצילך על גלגל המעלות גלגל תשיעי במערכו
המקיף על כל הגלגלים וברואיהם והם סגורים בתוכו המנהיג כל כוכבי

[illegible]

אל מעלה רעה · שעתו בעולתך פגור · ואתה מחוץ תבין מעשיו ותראנו · וכל אשר תעשה
יעשונו · מבית ומחוץ תצננו · כלי יודע פור מעלולותיך · בעשותך לגונם צדק · בעולותי
ונתת לנו עינים לראות אותותיך · ואזעם לשמוע נוראותיך · ורעין להבין תהת פחדותיך ·
ופה לספר תהלתך · ולשון להגיד לכל יבוא גבורותיך · כמוני היום אני עבדך בן אמה ·
המסגר כפי קוצר לשוני מעט מעט מדומותיך · והם אלה קצות דרכיך · ומזה עינינו
ראיהם · כי חיים הם לעוצאיהם · בהם יוכלו כל שומעיהם להכיריך · ואם לא ראו בני
יקריך · וכל אשר לא ישמע גבורותיך · איך יפיר אלהותיך · ואיך תבוא בלבם אמתותיך ·
ויכין רעיוניו לעבודותיך על כן מצא עבדך את לבו לזכור לנג אליו מעט מעט מדומותיך
תהלותיו · אולי בס מעונו · שיה · ופמה יתראה זה אל אדוני · הלא בראש ·

אלהי בוסתי ונכלמותי לעמוד לפניך לדעתי · כי כפי עצמות גדולתך בן תבלית רבתי
ושפלותי · וכפי תוקפי יכלתיך בן חולסת יכלתי · וכפי שלימותיך בן חסדתי · כי
אתה אחד נאמתי ואתה גבור ואתה קיים ואתה גדול ואתה חכם ואתה אלוה · ואני גוסס
ורמה · עפר מן האדמה · כלי מלא כלמה · אבן דומה · על עובר · רוח קולך ולא · שוב
חמת עכשוב · עקוב הלב · ערל לב · גדל חמה · חורש און ומדמה · גבה עינים קצר אפים ·
טמא שפתים · נעקש דרכים · ואין ברגלים · מלא אפי · ומה חיי · מה גבורתי · ומה צדקתי · נחשב
לחץ כל ימי הייתי · ואף כי אחרי מותי · ואין מובא · ובאין מוצאי · והנה באתי לפניך אשר
לא כדתי · בעזות מצא · ופומצת רעיונים · ויצר זונה לגלוליו פונה · ותאזה ומתגברה · ונפס
לא מנארה · ולב טמא אובד · נדמה · וזוף נבון מלא חספסוף · יבסיף ולא יסוף ·
אלהי ידעתי כי עונותי עצמו ומסכר · ואשמותי עצמו ולזכור אך אזכור נעם כטנה
מן הים ואתורה בהם אולי אטביח שאן גליהם ודכים ואתה תטמע השמים ומלחת ·
חמתי בתורתך · בזיתי במצותיך · געלתי בלב · ובמו כי · דברתי דוני · העויתי והרשעתי
זדתי · חמסתי · טבלתי סקר · יעצתי רע לחץ חקר · כזבתי · לצתי · מרדתי · נאצתי ·
פרדתי · עניתי · כסעתי · ועורפתי קסיתי · צידדתי · קצתי בתוכחותיך · רשעתי · שיחתי
דרכי · תעיתי מעלה · עבדתי מעצותיך ופדתי · ואתה צדיק על כל הבא עלי · כי
אמת עשית ואני הרשעתי ·

אלהי נכלו פני בזכרי כל אשר הכעסתיך · כי על כל טובות שגמלתני · וינא
גמלתיך · כי בראתני לא לצורך רק נרבה · ולא בהכרח כי אם ברצון ואהבה ·
וערס הייתי בחסדיך קדמתי · ונכחת רוח בי ונחיתתני · ואחר צאתי לחויר העולם
לא עזבתני · אבל כאב חומל גדלתי · וכאומן את היונק אומגתי · ועל שר ·
אומי הבטחתי · ומנעימותיך הסבעתני · ובבואי לעמור על עמדי חזקתי וקחתני
על זרועותיך ותרגלתני · וחקמה ומוסר לימדתי · ומכל צרה וצוקה חלצתני ·
ובעת עבד זעם אפך בעל ירך הסתרתני · ופמה צרות נעלמו מעיני ומערי
גאתני · ובטח בוח התלחה הקדמת רחמיך למחתי ולא הודעתני ובעת לא נשמתי

והשלשית יאשרוה בקול רנה ויאמרו אשה מקום **ביתך** ושמעו נעלם בעקוד להם לרחבו
וארכו ודבר גבורות וחן ערכו והדביעית גדולה **לנורא ואיוס חסד אל כל היום**
והחמישית גבורה ידועה לנברים כי **אלהים שופט זה יפיל** וזה ידים והששית
תפארת **תקרא מדיכלך** הסלך על יי יהבך והוא יכללך והשביעית נצח בה
יגמרו ללחי הצבאות בקול צח **נעמיות בימינו לעבדיו מרחם** וגם נצח
לא יסגר ולא ינחס והשמינית הוד באהים צבאות דבר דבור על אופניו הוד והדר לפניו
והתשיעית יסוד באל חי נעלם וצדיק יסוד עולם והעשירית מלכות בלע דלת מהוללה
ומלכותו **בכל משלך** והוא צניח מלכות על האסינו **כפא כבור מרים**
מראשן **יום מקדשנו** אלה הכתרים **בפי המקובלים** ומפודרים **מחין שפן בחבין העון**
נפתרים בתושיה נצבנה **לשרים** ועליהם **חמר המסורר** במקדשו פור יי לריאיו

כלי יעשה כמעשיך בעשותך תחת כפא כבוריך **מעמדי לנפשות חסידך** ושם נוח הנשמות
הטהורות אשר בצדק החיים צדורות ואשר יגעו ויטפנו שם יחלפוכה ושם ינחו יגיעי
כה וזה בני נח ובו נועם בלי תכלית וקצבה והוא העולם הבא ושם מעמדות ומראות
לנפשות העומדות במראות הצובאות את כני הארון לראות ולהיראות שוכנות בהיכל
מלך ועומדות על שולחן המלך ומתעודנות במתק כרי השכל והוא יתן מעדני מלך זאת
המנוחה והנחלה אשר אין תכלית לבובה ויפיה וגם זאת חלב ודבש היא וזה כריה
כרי יגלה צבונותיך בעשותך במרום חדרים ואוצרות מהם נוראות סכורות ודבר גבורות
מהם אוצרות חיים לזכרים ונקיים ומהם אוצרות ישע לשבי פשע ומהם אוצרות אש ונחל
גפרית לעובדי ברית ואוצרות שוחות עמלקות לא יכבה אשם געוס יי פל שם ואוצרות
סוכות וסערות וקפאן וקירות ואוצרות ברד וקרח וציה ושלג גס חום ונוזל פלג וקיפור
וכפור וענן וערפל ועלמה ואומל **הכל הפצות בעתו אם לשבט אם לארצו אם לחסד**
חשבת אותו וקדשתו כלי יכיל עצמותיך **במאך ועזו כבורך** יפנה כהורה **מצור**
הצור נגזרה ומעקבת בור **ניקרה ואצלת עליה רוח חכמה** והואת אותה נשמה **עשיתה**
אש השכל הצובה ונשמתו כחש בוערה בה **שלחתה אל הגופ** לעבדו ולשמרהו והוא כחש
בתוכו ולא תשרפה כי מהש הנשמה נברא הגופ ויצא מחין לים **מעני אשר ירד עליו באש**
כרי יגיע לחכמותיך בתתך לנפש כח היעת אשר בה תקועה **ויהי המדע יפודה וזה ענינה**
ופודה ועל פן לא יכלו עליו כלין ותתקיים כפי קיום יפודה **וזה ענינה ופודה**
והנפש החכמה לא תראה מות אך תקבל על עונה עונש מר וממות ואם פהרה תפיק רצון
ותשחק ליום אחרון ואם נמנמה תגוד בשכפ קצף וחרון וכל ימי פוממאתה בדר תשכ גולה
ופודה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבוא עד מלאת ימי פהרה **כרי יגמול על**
טובותיך בשומך הנשמה לגופ להחיותו ואורה להורותו ולהראותו להעיל לו מרעותיו
קורצתו ומאדמה ונסחת לו נשמה ואצלת עליו רוח חכמה אשר בה יבדל מבהמה ויעלה

וישכח המות והוא אחרינו בעת המצר ירב אמריו ויחליק דבריו וירבה נדריו ובצאתו
למרחב יחל דבריו וישכח נדריו ויחזק בריחי שעריו והמות בחדריו וירבה סומריס
מכל עבר והאורב יושב לו בחדר והוא לא יעצרונו בדר מבוא אל העדר בא ולא ידע
למה וישמח ולא ידע כמה ויחי ולא ידע כמה בילדותו הולך בשרירותו וכאשר תחר
רוח יל לפעמו ותעורר לחסוף כ חיל והן ויפע מוחקומו לרכוב אניות ולדרוך
בציות ולהביא נכסו במעונות אריות והיא מתהלכת בין החיות ובחטבו כירב הודו
וכי בביר מעצה ידו בשלום סודר יבואנו ועיניו פקח ואינו ובכל עת הוא מזומן
לתלאות חולפות ובאות ובכל שעות מחורעות בכל הרגעים לנגעים ובכל הימים
עליו איתים אם דגע יעמוד בשלום כמע תבואהו הוה או בעלמה יבוא וחרב
תנכהו או קשת נחושה תחלפהו או יקיפוהו יגונים או ישכחוהו עים זיונים או
ימנחורו חלאים רעים ונאמנים עד יהיה למשא לנפשו וימנח מעדרת כתנים בדבשו
ובעת כאבו יגדל שכלו ידל ונערים יתקלפו בו ותעלולים ימשלו בו ויהיה לכורח
על יוצאי מעיו ויתגברו לו כל יוצאי ובבוא עתו יצא וחדריו לחצר מות ומעל
חדריו לצלמות ויפשיט רקמה ותולע וילבש רמה ותולע ולעמר יסב וישוב
אל העפר יפודו אשר מומנו חוצב ולאיש אשר אלה לו מעתי ימנח עת תשובה
לחוצ חלאת משובה והיום קצר והמלחמה ערובה והגושים אצים חשים ורצים
והזמן מומנו סוחר ובעל הבית דוחק לכן נח אלהי זכור אלה התלאות אשר ער
אדם באות ואם אני הרעותי אתה תיטיב ואל תגמול עדה במדה לאיש אשר עונותיו
גלי מדה ובמותו ילך בלי חמדה

אלהי אם עוני ומנשא גדול מה תעשה לשומך הגדול ואם לא אחיל לרחמיך
מי יחוס עלי חוץ ממך לכן אם תקטלני לך איחל ואם תבקש לעוני אברח
ואתפסה ומחמתך בצלף ובשולי רחמיך אחזיק עד אם ריחמתי ולא אטלחך כי אם
צרכתי זכור נח כי בחומר עשיתי ובחלה התלאות נפיתי על כן לא תפקוד עלי
המעללי ואל תחילני כרי מעלי והדרך לי אפך ואל תקריב ימי עד אטון צדק לשוב
אל מקומי ואל תחזק עלי למחר לשלחני מן הדרך ומסחרות אשמי צדקות על שכמי
בהעלותך במשקל עונותי שים לך בכף שנייה תלחותי ובצכרך רשעי וערדתי זכור
עני ומרודי ושים אלה נוכח אלה וזכור נח אלהי כי זה כמה לדרך נוד צנכתי ובבור
גלות בחנתני ומרוב רשעי צנכתי ולא שרנתי וידעתי כי לטובתי נפיתי ואמונה
עניתני ולהיטיב לי באחריתי במבחן התלאות הביאותני לכן אלהי יהוה רחמיך
עלי ואל תכלה עלי זעמיך ואל תגמלני כמעבדי ואמור למלאך המשחית
ומה מעלתי ויתרני כי תבקש לעוני ותשים עלי משמך ותצודני כתוא מבטרי
הלוא ימי חלכו רובם והנשחרים אל יתקו בעונם ואם היום למניך הנני ימחר עיניך בי

(אמנים וגלגלים מונחים למעשה לתוקם מכלבם המשתחוו נעם בכל יום למחרת)
 מכל נזק אתה מעריתני ובבואי בין שיני אריות שברת מעלעלות כפירים ומשם הוצאתני
 ובחול על כל חללים רעים ונחמנים חנם דפאתני ובבוא שפטיך הרעים על העולם מחדש
 הצלתני ומדבר מלכותני ופרעב זנתני ובשבע כלכלתני ובהכעיתי אותך כאשר
 יפר איש את בנו יסרתני ובקראי מערתי נפשי יקרה בעיניך וריקם לא השיבותני
 ועור הגדלת והופפתני על כל זה בתתך לי אמננה שלימה להאמין כי אתה אל אמת
 ותורתך אמת ונביאיך אמת ולא נתת לי חלק עש מורדך וקמניך ועם נבר
 נאצו שמניך אשר בתורתי ילפניו ובעובדיך ירצו ונביאיך יכזבו ומראים
 תומה ותחתיה ערמה ומראים נפש זכה ונאדרת ותחתיה תעמור הבהרת ככל
 מלח כלמה רחוק מרחוק בועי ערמה וכל אשר בתוכו יטמא
 קטנתי מכל החמדים ומכל האמת אשר עשית את עבדיך אמנם יי אלהי
 אודך כי נתת בי נפש קדושה ובמעשי הרעים כמחאתי וביצרי הרע
 חללתי וגאלתי ^(נעמה יסנה) אך ידעתי כי אם קדשתי לא כך רק לעצמי
 הריעותי אבל יצרי האכזרי נצב על ימיני לטמני לא יתעני השב רחי
 ולהבין מעונותי וזה כמה פעם להביאו בכפל רצוני חשבתי וחתרתי להשיבו מים
 התלאות אל היבשה ולא יכולתי הניא מחשבותי וחלל מוצא שפתי חני מחשבותי
 תומה והוא חורש אק ומרעה אני לשלום והוא למלחמה עד שמני לרגליו היום
 ישם דמי מלחמה בשלום וכמה פעמים יצאתי להלחם עמו וערבותי מחנה עבדתי
 ותשובתי ושמעתי מחנה רחמיך לעונותי לעזרתי כי אמרתי אם יבוא יצרי אל המחנה
 האחת והבדו והיה המחנה הנשאר לכלימה וכאשר חשבתי בן היה גבר עלי והפיץ
 חילי ולא נשאר לי כי אם מחנה רחמיך אך אדע כי בס אתקנו ויהיו לי מעור
 לעזר אולי אוכל נכה בו ואגרסנו

יהי רצון מלפניך יי אלהי לבית את יצרי האכזרי והסתר פניך מחפצי ומאשמי ואל
 תעלני בחצימי עדי אפין צרה לדרכי וצדתי ליום נפיעתי כי אצא מעולותיך
 כאשר באתי ואשוב ערום למקומי כאשר יצאתי למה נבראתי ולראות עמל נקדתי
 טוב לי עור אני שם מעצתי להגדיל פסע ולהרבות אשם אנא האלים במדת
 רחמיך שפטני אל באפק מן תעשיטני כי מה האדם כי תדיננו והבר
 נדף איך במשקל תביאנו ובעלותו במאונע משקל לא יכבד ולא ייקל ומה ימנך לך
 לעשות לרוח משקל יגיוס היותו הוא נגש וענה נגוע מופה אלהים ומעונה ראשיתו
 מוצ נהדף ואחריתו קש נדף ובחיי כעשב נהדף והאלים יבקש את נדף מיום צאתו
 מרחם אמו יגן לילו ואנחה יומנו אם היום ירום מחר תולעים ירום המוצ ירפנו
 והקוצ יגבנו אם יטע ירשע ואם ירעב על פת לחם יפסע לריופ העושר קלו נשריו

בישיבה של מעלה ובישיבה של מטה על דעת המקום ברוך הוא ועל דעת
 אנשי ירושלים ועל דעת כל הקהל הקדוש הזה חנו מתירין להתפלל עם העבדייך
 כל כדרי וחסרי ושבוני וחרמי וקונמי וקונחי וקונזי ויכדנא
 ודיחלמנא ודי אשתבענא ודי אפרנא על כפשתנא מיום הכמורים שעבר עד יום
 הכמורים הזה הבא עלינו לשלום כדנא לא כדרי וחרמנא לא חרמי ושבוני
 לא שבוני ואפרנא לא אפררי כלהון ויחלטנא בהון יהי רעוא ויהון שבידין
 ושיקין לא שריין ולא קיימין וזוהי כל כדרי ג פעמא וזוהי חסרי וזוהי
 בני ישראל ולגד הגד בתוכם כי לכל העם בשגרה וזוהי חסרי וזוהי חסרי
 זהב ועל לשמן הזה ומכרך למאך ולקהל וזוהי חסרי

הנותן תשובה

למלכים וממשלה לנסיכים ומלכות ומלכות כל
 עולמים המורה את דוד עבדו מחלב רעה הנותן בים דרך ובמים עזים כתיבה
 הוא יברך וישמור וינצור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה למעלה לאדוננו
 המלך מלך מלכי המלכים ברחמיך ישמריהו ויחיהו ומכל צרה ונזק יצילהו
 מלך מלכי המלכים ברחמיך יחם ויגביה כוכב מערכתו ויחריך ימים על ממלכתו
 מלך מלכי המלכים ברחמיך יתן בלבם כל יועציו ושריו רחמנות לעשות טובה
 עמנו ועם כל ישראל אחינו בימיו ובימינו תושע יהודה וישראל ישכון לבטח וזוהי חסרי
 גוש וכן יהי רצון ונאמר חמן

מי שבידך

יחזק ויעקב ומשה נאמר ודוד
 קדושות והטוהרות הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה גדולים וקטנים חס
 בניהם ונשיהם ותלמידיהם מלכא רעלמא הוא יברך יתכון ויזכה יתפן
 ישמע בקל ילותכון תתפוקון ותשתעבון מכל צרה ועקתא ויהי מימררא
 יגי בסעודתם ויגן בעדכם ויפחש סוכת שלומם עליכם ויטע ביניכם אהבה
 אחוה שלום וריעות ויפלק שנאת חנם מביניכם וישבור עול אויב מעל צוואריכם
 יקיים בכם מקרא שכתוב ופכית אליכם והפכית אתכם והרביית אתכם והקימת
 את ברית אתכם יגי חללי אבותיכם יוסף עליכם כלם לא פעמים וידך אתכם
 וזוהי חסרי וזוהי חסרי ונאמר חמן

ומחזיר הספרים ומחזיר ש"ע התגלה

וזמור שיר ליום השבת וזשורי האיש והללו א בקדשו ומסדיר ש"ע התגלה
 ברינו לחיים חתה גבור ומי כמוך חתה קדוש ובכך יתקדש ובכך תן פחדך
 ותה בחרתנו אי עלינו קדושת
 וזש הזה את יום הכמורים הזה למחילה ולסליחה ולכפר בו על כל עונותינו
 וזהב מקרא קדש שכל ליציאת מצרים אהי וא חבו יעלה ויבוא וזוהי חסרי

ואינני ועתה למה חמות כי תאכלני האש הגדולה הזאת אלהי שים עיניך עלי לטובה
לשחרית ימי הערבים ואל תרדוף השרידים והפליטים והפליטה הנשארת מברד
מהומותי אל יחלנה ילק אשמותי כי יציר כפיך אני ומה יסכן לך כי רעה תקחני
לאוכל יגיע כפיך כי תאכל

יהי רצון מלפני יי אלהי לשוב עלי ברחמים ולהשיבני בתשובה שלימה לפניך
ולתחנותי תפן לפני תקטיב אונך ותכתח לפני בתורתך ותטע ברעיוני
יראתך ותגזור עלי גזירות טובות ותכסול מעלי גזירות רעות ואל תביאני לידי שט
נפיון ולא לידי בוז ואל תכחש מעשי רעים הצילני ועד עבור הוות בצלך תסתירני והיה
עם פי בהגיוני ושמור דרכי מחטוא בלשוני וזכרני בזכרון ורצן עמך ובכנין אולמך
לראות בטובת בחירך וזכני לשחר דבירך השמים והארץ ולרצות אבעו ועפרותיו ורגבי
חרבותיו ותבנה שוממותיו אלהי ידעתי כי המתחננים לפניך יליצו עליהם מעשים טובים
אשר הקדימו או צדקותיהם אשר הקדימו ואני אין בי לא צדק ולא כושר לא חסד
ולא יושר לא תחנה ולא מודה טובה לא עבודה ולא תשובה רבן אל תסתר פניך ממני
ומלפניך אל תסליכני ובעת מן העולם תוציאני לחיי העולם הבא בשלום תביאני ועם
החפידים הנפיקים והעלבים בכבוד תוסיבני ועם המנוסים בחלד חלקם בחיים תמנני ולחור
באור פניך תזכני ותשוב תחייני ומתקומות הארץ תשוב תעליני ואומר אורך יי כי אנכי
ישוב אפך ותנחמני ולך יי חסד על כל הטובה אשר גמלתני ואשר עוד יום מותי תגמלני
וביראתך הטויה אל אחי תחזקני ובתורתך התמימה תאמנני ועל כל זה אני חייב להודות
לתלל לשבח לפאר ולרועם ולברך ולקדש וליוחד את שמך הגדול הגבור והנורא בפני ישראל
תברך ובלשון חפידים תתקדש ובקרב קדושים תתהלל ובלהקת ארצות תתבאר ותתהדר
תשתבח בפני חומיך תתקדש בפני קדושיך תתרום בפני מלאכך תתיחד בפני מייחדך תתנשא
בפני מנצחך כי אין כעוד באלהים יי ואין כמעשיך ובמחנות חיות ואופנים ופרוכים ועירין
קייסין תתנשא ותתעלה בשמים ומעל ותתיחד בפני מייחדך במעורא ופחד עמך ישראל גוי
אחד בשמים ומעל ועל הארץ ותתחת אין עוד יהיו לדון אמרי פי והגין לפני לפניך יי צור
וגואלי

בְּכָר הַמָּרְכֹס לַמֶּנֶךְ יֵי אֱהִינוּ וְשִׁחִינָן גְּלוּיִין לָנוּ חֲטָאנוּ עַל כּוֹלָם וְחַתָּה יוֹרֵעַ
 כָּל הַנְּסִתָּרוֹת כְּלִתּוֹב הַנְּסִתָּרוֹת לֵינִי חֲלֵהִינוּ וְהַנְּבִלָת לָנוּ וְלִבְנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת
 חֵת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי חֲתָה סוֹכֵחֵן לִישָׁרָא מִן הָעוֹלָם וּמוֹחֵל לְשִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל וּמִבְּלִעֲדֵיךָ חֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלָה אֱלֹהֵי עַד שְׁלַח כּוֹעֲרֵתִי
 חֵינִי כִּדְמִי וְעַבְשִׁין שְׂנוֹעֲרֵתִי כִּחְלוֹ לֹא כּוֹעֲרֵתִי עֶפֶר חֵינִי בְּחֵי קָל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי
 הָרִי חֵינִי לַמֶּנֶךְ יֵי אֱהִי וְאֵהִי חֲבוּתִי כִּכְלִי מִלֵּא בּוֹשָׁה וְכִלְמָה לִק וְחֶסֶד יֵהִי
 לְרִצּוֹן וְרַחֲמִים מִלִּפְנֵיךָ יֵי אֱהִי וְאֵהִי חֲבוּתִי שְׁלַח חֲחָטָא וְמָה שְׁחָטָתִי מְרוֹק
 בְּרַח מִיךָ הָרָבִים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִינִי יֵהִיו לְרִצּוֹן וְגו' תָּם יִבְאָרֵךְ
 בְּרָכוֹת קִרִּית שִׁמְעַ עַד סוֹסֵן וְחֹמֶר קָדִישׁ וְעוֹמְדִין וּמִתְפַּלְלִין כִּמּוֹ שֶׁהַסְדִּיר
 תָּם יִתְחַבְּרוֹן אִי וְרַחֲמֵם גְּבִטָּא וְחֹמֶר קָדִישׁ תִּתְקַבֵּל וְאִם חֵל
 בְּשַׁבָּת חֹמֶר יוֹם הַשֶּׁשִּׁי וַיִּכְלוּ וְגו' אִי לַעֲשׂוֹת וּבְרַכָּה מַעֲיֵן ז' וְחֹמֶר בַּה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ שֶׁחֵין וְגו'
 וְחֹתֶם בַּה מִקְדָּשׁ הַשְּׁבִעִת בְּלִבָּא וְחֹמֶר קָדִישׁ תִּתְקַבֵּל וְחֹמֶר חֹמֶר מִזְמוֹר יֵי חֲדוֹנָנוּ
 וּמִמַּעֲמָקִים קִרְאֵתִיךָ הִנֵּה בְּרָכוּ וְקָדִישׁ עַל יִשְׂרָאֵל וּבְרָכוּ וְעַלֵינוּ לְשַׁבַּח
 תָּם יִקְוֹלֹן מִן אֶסְלִיחוֹת מֵאָה שָׁחַ כִּמִּי נִבִּיין בַּעַד בַּעֲוֹן אֵלֶּה בָּה
 חֵין כּוֹפֵלִין עַל פְּנֵיהֶם בְּיוֹם הַכֶּזֶן מִכֵּי עוֹמְדִים כִּמְלַחֲכִים וְעוֹד שִׁמְאָה יִקְטֹלֵג עֲלֵיהֶם הַשֶּׁטֶךְ
 בְּשַׁעֲה שְׂרֹוּחָה חֹתֶם כּוֹפֵלִים עַל פְּנֵיהֶם

תפלת שחרית

שלוש הכפול

מְבָרְכִין הַבְּרָכוֹת וְקוֹרִין הַזְמִירוֹת
 וּמִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת וְחֹמֶר לֵךְ אִי תְּשׁוּבָתִי קוֹדֶם
 נִשְׁמָת וַיִּשְׁתַּבַּח וְעוֹמֵד שֶׁעַ וְסוֹדֶם עַל שִׁמְעַ כְּיוֹם טוֹב וְעוֹמְדִין וּמִתְפַּלְלִין בְּלִחַשׁ
 כְּדֶרֶךְ שֶׁהַתְּפִלָּה עֲרֵבִית וְחוֹזֵר שֶׁעַ וּמִתְפַּלְל בְּקוֹל רֹם בְּזִיחָדָה אֶקְדוּשָׁה וּבְרַכָּה כְּהֵנִים
 וְחֹמֶר הוֹדִי אַחֲרֵי יַעֲלָה וְהוּא שׁוּחָה וְכָל הָעַם שׁוֹחִין עִמּוֹ וְחֹמֶר ז' וְאֵהִי חֲבוּתִיכֵן
 מִחוּל ז' וְאֵהִי מִלּוֹךְ וְגו' אִי יֵי יוֹרֵי וְגו' וְחֵינֵינוּ חֹמֶר קָדִישׁ אִי חֹמֶר סְלִיחוֹת
 וְטוֹב לִקְדֹר בְּפִיּוֹטִים וּבְסְלִיחוֹת שְׁלֹשׁ שַׁחֲרִית כְּדִי שִׁיתְפַּלְלוּ תְּפִלַּת מוֹסֵף קוֹדֶם ז' שְׁעוֹת
 וְיִקְוֹל שׁוֹמַע תְּפִלָּה וְיִקְוֹל מִן אֲמִדּוֹת מֵאָה שִׁחַ וְקָדִישׁ תִּתְקַבֵּל וְמוֹדֵי סֶפֶר תּוֹרָה
 וְקוֹרִין כּוֹ שֶׁהַבְּנֵי אָדָם אַחֲרֵי מוֹת עַד וַיַּעַשׂ כֹּהֵשֶׁר יָצָה יֵי אֱתָה מִשְׁהָ וּבְשַׁבָּת סְלִיחָה קוֹרִין ז'
 וְהַמִּפְטִיר קָדִישׁ בְּסֶפֶר שְׁנִי וְכַעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי וַיִּפְטִיר וְחֹמֶר סָלוֹן סָלוֹ
 וּמִזְכִּיר עֵינֵן הַיּוֹם בְּבִרְכַּת הַהַפְטָרָה בַּזָּה עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיִּים
 וְעַל יוֹם הַמִּנּוּחַ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה וְעַל יוֹם מִקְדָּא קָדִישׁ הַזֶּה יוֹם הַכְּמוּרִים הַזֶּה שְׁנִתָּת לָנוּ יֵי אֱהִינוּ
 לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ בְּחַהֲבָה זָכַר לִיִּיחוֹת מִצִּדִּים וְדִבְרֵךְ חֲמַת
 אֶקִּיִּים לַעֲדָ בְּחֵי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מוֹחֵל וְסוֹלָה לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְלַעֲבִיד חֲשִׁמְעֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִקְדָּשׁ הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁרָא יוֹם הַכְּמוּרִים

ישע מר
שם מר

ביום מקרא קדש הזה ביום הכפורים הזה לרחם בו וגו' אי רחום וחנון אתה
אלהינו ואלהי חבותינו מחול לעונותינו ביום יום הכפורים הזה מחה וסלח
פשעינו מנגד עיניך כחמור חנני חנני הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא
אזכור וכתוב מחיתי בעב פשעיך ובענן חטאתיך שובה אלי כי גאיתי וכתוב
כי ביום הזה יספר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם למען יטהרו כי אתה
מוחלן לישראל מן העולם ומוחלן לשכטי ישרון ומכל עדיך איך לנו מלך מוחל וסולח
אלינו ואלהי חבותינו מלךך על כל העולם כולו וגו' אי ויברך חמת וקיים
לעד באי מלךך על כל הארץ מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו כל בית ישראל
ומעביר חטאותינו בכל שנה ושנה מקדש ישראל יום הכפורים רצה מוידים
זכור חמיק' שים שלום ואתם הדבקים ובספר חיים תם יחנני
ויקול אורני והוהי
אבא אלהינו ואלהי חבותינו תבוא לפניך תפלתנו
ואתת עלם מלכינו מתחנתנו
שחין חנו עני פנים וקני עורק
שחמך למכך יי' אלהינו ואלהי חבותינו צדיקים אכחנו ולא חטאנו אכל חטאנו
אכחנו וחבותינו אשמונו בגדנו בגדנו וברנו דמי העונו אהשענו שדנו
טפלנו שחר יעצנו רע כעצנו לענו מרדנו ניהחנו סדרנו עונו פשענו
קשינו עורק רשענו שיחתנו תעינו תיעבנו תעתענו סדנו ממנו ואת
אממסטיך הטובים ולא שנה לנו ואתה צדיק על כל הבח עלינו כי חמת עשית
אכחנו הרשענו
מזה אמר לפניך יושב מדום מה נספר למכך שוכן
שחקים הלא הכסתרות והכבלות אתה יודע אתה יודע רצי עולם ותעלומות סתרי
כל חי אתה חופש כל חדי בטן ורוח כליות ולב ואין כל דבר נעלם ממך ואין
נסתר מנגד עיניך יהי רצון ורחמים מלפניך יי' אלהינו ואלהי חבותינו שתמחול
לנו על כל חטאתינו ונתכפר לנו על כל פונותינו ותמחול ותסלח לכל פשעינו
ועל חטא שחטאנו לפניך בשגגה ועל חטא שחטאנו לפניך בזדון
ועל חטא שחטאנו לפניך בסתר ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי
ועל חטא שחטאנו לפניך באונס ועל חטאים שחנו חייבין עליהן עשה
ועל חטאים שחנו חייבין עליהן לא תעשה
ועל חטאים שחנו חייבין עליהן קרבן ועל חטאים שחנו חייבין עליהן מלקות
אדבעים ועל חטאים שחנו חייבין עליהן מיתה בידי שמים ועל חטאים
שחנו חייבין עליהן כרת ועל חטאים שחנו חייבין עליהן חרבע מיתות בית דין
חנק הרג שרפה וסקלה על הגלויין לנו ועל שחינך גלויין לנו הגלויין לנו

אִישׁ כֹּהֵן גָּדוֹל עֲמוּד וְהִפָּג אֶחָת עַל הָרֵצֶפֶה וּמַעֲשִׂיקִין אוֹתוֹ עַד שִׁבְעַת זְמַן הַשְּׁחִיטָה
 ח כָּל יוֹם תּוֹרְמִין אֶת הַמִּזְבֵּחַ בְּקִרְיָתוֹ הַגָּבֹר אוֹסְמוֹךְ לוֹ בֵּין לַפְּנִי
 בֵּין לְאַחֲרָיו וּבְיוֹם הַכֹּסֹ' מַחֲצוֹת וּבְרִגְלִים מִמַּשְׁמֹרֶה הַרְחָשׁוֹנָה וְלֹא הִיָּתָה קִרְיָתוֹ
 הַגָּבֹר מִגֵּעַת עַד שֶׁהִיָּתָה הַעֲזָרָה מִלֵּאָה מִיִּשְׂרָאֵל

פֶּרֶק שִׁבְעִי בְּרַחֲשׁוֹנָה כָּל מִי שְׂדוּיָה לְתֵרוֹם אֶת הַמִּזְבֵּחַ תּוֹרֵם

בְּזִמָּן שֶׁהֵן מִרְבִּין רִצִּין וְעוֹלִין בְּכַבֵּשׁ וְכָל הַקּוֹדֵם אֶת חֲבִירוֹ

לְתוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת זָכָה אִם הֵיוּ שְׂכִים שׁוֹיֵן הַמִּמּוֹנָה חוֹמָה לֵהֶם הַעֲבִיעוּ וְהַהֵן מוֹצֵאִין

אֶחָת אוֹ שְׁתֵּים וְאֵין מוֹצֵאִין הַגּוֹדֵל בְּמִקְדָּשׁ ז' מַעֲשֶׂה שֶׁהֵיוּ שְׂכִים

שׁוֹיֵן וְעוֹלִין בְּכַבֵּשׁ וְדַחֵף אֶחָד מֵהֶן אֶת חֲבִירוֹ וְנִפְלָ וְנִשְׁבְּרָה רִגְלוֹ וְכִיּוֹן שֶׁרָחוּ בֵּית דִּין

שֶׁבְּאֵין לִידֵי סָכָנָה הִתְקִינוּ שֶׁלֹּא יִהְיוּ תּוֹרְמִין אֶת הַמִּזְבֵּחַ אֶל בְּמִיָּס' אַרְבַּעַת פִּיּוֹת

הֵיוּ שֶׁם וְזֶה הַמִּיָּס הַרְחָשׁוֹן ג' הַמִּיָּס הַשְּׂנִי מִי שֹׁחֵט מִי זֹרֵק מִי מִדֹּשֵׁן

מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי וּמִי מִדֹּשֵׁן אֶת הַמִּזְבֵּחַ וּמִי מַעֲלָה אֵיבָרִים לְכַבֵּשׁ הָרִאשׁוֹן וְהָרִגְלִי

וְשְׁתֵּי הַיָּדִים הָעוֹקֵץ וְהָרִגְלִי הַחֲזָה וְהַגְּדָה וְשְׁתֵּי הַדְּמָנוֹת וְהַקְּרָבִים וְהַסֵּלֶת וְהַחֲבָתִין

וְהֵיין שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה כְּהִנִּים זֹכִיין בּוֹ אָמַר בֶּן עֲזַאי לְפָנֶיךָ עֲקִיבָה דֶּרֶךְ הִלּוּכוֹ הִיָּה קָרֵב

ד' הַמִּיָּס הַשְּׁלִישִׁי חֲדָשִׁים לְקִטְרֶת בָּאוּ וְהַמִּיָּס וְהַרְבִּיעִי חֲדָשִׁים עִם

יִשְׂכִּים מִי מַעֲלָה אֵיבָרִים מִן הַכַּבֵּשׁ לְמִזְבֵּחַ ה' תָּמִיד הִיָּה קָרֵב בְּתַשְׁעָה

בַּעֲזָרָה בְּאַחַד עֶשְׂרִי בְּשָׁנִים עֶשְׂרִי לְאַמְחוֹת וְלֹא יוֹתֵר כִּי עֲדָה עֲצֻמוֹת שְׁעָה בְּחָג

בִּיד אֶחָד עֲלֻחִית שְׁלָמִים הָרִי כֹחֶן עֲשָׂה בֵּין הָעֲרָבִים בְּאַחַד עֶשְׂרִי הוּא עֲצֻמוֹ

בְּתַשְׁעָה וְשָׁנִים בִּידִים שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים בְּשֶׁבֶת בְּאַחַד עֶשְׂרִי הוּא עֲצֻמוֹ בְּתַשְׁעָה

וְשָׁנִים בִּידִים שְׁנֵי בְּזָכִי לְבֹנָה שְׁלָלֶחֶם הַכְּנִים וּבְשֶׁבֶת שְׁבִתוֹךְ הַחֵג בִּיד אֶחָד עֲלֻחִית

שְׁלָמִים ו' אֵיל קָרֵב בְּאַחַד עֶשְׂרִי הַבֶּשֶׁל בַּחֲמִשָּׁה הַקְּרָבִים

וְהַסֵּלֶת וְהֵיין בְּשָׁנִים שְׁנִים ז' כֹּד קָרֵב בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַת הָרִאשׁוֹן

וְהָרִגְלִי הָרִאשׁוֹן בְּאַחַד וְהָרִגְלִי בְּשָׁנִים הָעוֹקֵץ וְהָרִגְלִי הָעוֹקֵץ בְּשָׁנִים וְהָרִגְלִי

בְּשָׁנִים הַחֲזָה וְהַגְּדָה הַחֲזָה בְּאַחַד וְהַגְּדָה בְּשָׁנִים שְׁתֵּי הַיָּדִים בְּשָׁנִים

וְשְׁתֵּי דְמָנוֹת בְּשָׁנִים הַקְּרָבִים וְהַסֵּלֶת וְהֵיין בְּשֶׁלֶשָׁה שְׁלֹשָׁה בִּידֵי בְּקִרְבָּנוֹת

עָבוֹר אֲבָל בְּקִרְבָּנוֹת הַיָּחִיד אִם רָצָה לְהַקְרִיב מִקְרִיב הַפְּשִׁיטָן וְכִיתוּחֶן שֶׁלֹּא

וְאֵין שׁוֹיֵן **פֶּרֶק שִׁבְעִי שְׂדוּיָה**

אָמַר לֵהֶם הַמִּמּוֹנָה עָחוּ וְרָחוּ אִם הִגִּיעַ זְמַן הַשְּׁחִיטָה

אִם הִגִּיעַ הָרֹחַ אֲמַר בְּוִרְקָא מֵתִיד בֶּן שְׁמוּאֵל חוֹמָה הָאִיר פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ עַד

שֶׁבְּחִבְרוֹן וְהוּא חוֹמָה הֵיין ז' וְלָמָּה הוֹצִיָּנוּ לָכֵךְ שֶׁפֶעַם אֶחָת

עָלָה מֵאוֹר הַלְּבָנָה וְדִימוֹ שֶׁהָאִיר הַמִּזְבֵּחַ וְשֶׁחֲטוּ אֶת הַתָּמִיד וְהוֹצִיָּאוּהוּ לְבֵית

תפלת מוסף

עומר ש"ע ומסדיר התפלה זכרנו לחיים

אתה גביר ומי כמוך אתה קדוש ובכך יתקדש
 ובכך תזן פחדך אתה בחתנו לי זכר ליציאת מצרים
 חטאינו גלינו מארצינו ונתרחק מעל ארמנו ואין חנו יכולין לעשות חובתינו
 לפניך בבית בחירתך וגו' ואת מוסף יום מקרא קדש הזה יום הכבוד הזה
 לעשה ונקדיב וגו' לי על ידי משה עבדיך עלינו לשבח לי מתחת אין עוד
 אלי מחול אלי מלך קדשנו ואומי הודוי בקוף התפלה ואומי אשרי יושבי
 תהלה ליוז' וקדיש ועומדין ומתפללין כמו שהסדיר ומתורין חנא אלינו
 וחוזר ש"ע ואומי כתר וברכת כהנים ואומי הודוי אחר עלינו לשבח קודם
 מחול וכשבגמ התפלה אומי קדיש תתקבל עושה שלום ויתם כפבילה
 ואומי קדר עבודה ואחכ

כשחל
 בשבת חנו
 וזאת מוספי
 יום המנוח
 לשביע
 הזה יום
 מקרא

מסכת יומא

שבעת ימים קודם יום הכבוד ממרישין

כהן גדול מביתו ללשכת פלגדין ומתקנין לו כהן אחד תחתיו שמא יאריע בו
 פיסול ר' יהודה אומי חק אשה אחרת מתקנין לו שמא תמות חשתו שכ' וכפר בעדו
 ובעד ביתו ביתו זו חשתו חמרו לו אם כן אין לדבר סוף ב כל
 שבעת הימים הוא זורק את הדם ומקטיל את הקטרת ומטיב את הנרות ומקריב
 את הראש ואת הדגל ושאר כל הימים אם רצה להקריב מקריב שבהן גדול מקריב
 חלה בראש ונוטל חלק בראש ג מסרו לו זקנים מזקני בית דין וקורין
 לפניו בסדר היום ואומדין לו אישי כהן גדול קרא אתה בסך שמא שכתתו שמו
 לא למדת ערב יום הכבוד שחרית מעמידין אותו בשער המזרח ומעבדין לפני פרים
 זאים וכבשים כדי שיהיה מכיר ורגיל בעבודה 4 כל שבעת הימים לא
 מונעים ממנו מאכל ומשתה ערב יום הכבוד עם חשיכה לא היו מניחין אותו לאכול
 הדבה מפני שהמאכל מביא את השינה ה מסדרו זקני בית דין
 לזקני כהונה והעלהו לעליית בית אבטינס השביעוהו ונפטרו והלכו להם ואומדין לו
 אישי כהן גדול חנו שלוחי בית דין ואתה שלוחי בית דין משביעין חנו עליך
 במי ששיכן את שמו בבית הזה שלא תשנה דבר מכל מה שאמרנו לך הוא פורש
 ובוכה והן מרשין ובוכין ו אם היה חכם ודרש ואם לאו תלמיד
 חכם ודרשין לפניו אם רגיל לקרות קורא ואם לאו קורין לפניו ובמה קורין בחיוב
 ובעזרה ובדברי הימים זכריה בן קבוטל אומי פעמים הרבה קראתי לפניו בדיני
 ביקש להתנמנם פרחי כהונה מכין לפניו באצבע צדידה ואומדין לו

אישי כהן

בשיר ולא רצה ללמד בן קמיער לא רצה ללמד על מעשה הכתב על הדאשונים
נאמ' זכר צדיק לברכה ועל א' נאמ' ושם דשעים ירקב'

פרק רביעי

טורף בקלפי' והעלה שכי גדולות אחר

כתוב עליו לשם' ואחר כתוב עליו לעזאזל' הסגן מימינו

וראש בית אב משמאל' אם שלשם עלה בימינו' הסגן אומ' לו אישי כהן גדול הגבה
ימין' ואם עלה בשמאל' ראש בית אב אומ' לו אישי כהן גדול הגבה שמאל' וכל

נתנן על שני השעירים ואומ' ליצי חטאת' ו' ישמעאל אומ' לא היה צריך לומר חטאת
לא ליצי' והן עונין אחריו בדרך שם כבוד מלכותו לעולם ועד' ב' קשר

לשון שלזהורית בדאש שעיר המשתלח' והעמידו כנגד בית שלוחו ולנשחט' וכל
כנגד בית שחיטתו' בא לו אצל פרו שניה וסומך שתי ידיו עליו ומתודה שניה וכך

היה אומ' אנא השם עויתי פשעתי חטאתי לפנך חני וביתי ובני אהרן עם
קדושיך' אנא השם כפר נח לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ופשעתי ושחטאתי

לפנך חני וביתי ובני אהרן עם קדושיך ככתוב בתורת משה עבדיך לאמר כי ביום
הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי' תטהרו' והם עונים אחריו

בדרך שם כבוד מלכותו לעולם ועד' ג' שחטו וקיבל במזרק את דמו'
מתנו למי שהוא ממדס בו על הדובד' הרביעי שבהיכל כדי שלא יקרוש' נטל את המחתה

ועלה לראש המזבח ופינה גחלים אילך ואילך וחותרה מן המעוכלות הפנימיות וירד'
והניחה על הדובד' הרביעי שבעזרה' ג' בכל יום היה חותרה בשלכבף ומערה

בתוך שלזהב' והיום חותרה בשלזהב ובה היה מבנים בכל יום היה חותרה בשלזהב
קבין ומערה בשלשלת קבין' והיום חותרה בשלשלת קבין ובה היה מבנים' ו' יוסי

אומ' בכל יום חותרה בשלסחה ומערה בתוך שלשלת קבין' והיום חותרה בשלשלת
קבין ובה היה מבנים' בכל יום היתה כבירה והיום קלה' בכל יום היתה ידה קצרה והיום

אדומה' בכל יום היה זהבה ירוק והיום אדום' דברי' ל' מנחם' בכל יום מקריב פרוס'
בשחרית ופרסבין הערבים' והיום מוסף מלא חפניו' בכל יום היתה דקה והיום דקה

מז' הדקה' ה' בכל יום כהנים עולים במזרחו שלכבש ויורדים במערבו'
והיום כהן גדול עולה באמצע ויורד באמצע' בכל יום כהן גדול מקדש ידיו ורגליו מן

הכור' והיום מן הקיטון שלזהב' ו' יהודה אומ' בכל יום שמים והיום שלש'
פרק חמישי

הוציאו לו את הכף ואת המחתה וחפן מלא

חפניו ונתן לתוך הכף' הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטבו'

וכך היתה מדתה נטל את המחתה בימינו ואת הכף בשמאל' היה מהלך בהיכל עד

השריפה הורידו כהן גדול לבית הטבילה זה הכלל היה במקדש כל המיסק רבלין
טעון טבילה וכל המטיל מים טעון קידוש ידים ורגלים ג חץ אדם
נכנס לעזרה לעבודה אכלו טהור עד שיטבול חמש טבילות ועשרה קידושין
טובל כהן גדול ומקדש בוביום וכולן בקדש על בית הפרוה חוץ מזו בלבד

ד פרשו סדין שלבוש בינו לבין העם פשט ידיו וטבול עלה ונסתפג הביא
לו בגדי זהב ולבש וקידש ידיו ורגליו הביא לו את התמיד וקדשו ומירק אחר
שחיטה על ידו קיבל את הדם וזרקו נכנס להקטיר קטרת שלשחר ולהטיב את
הנרות ומקריב את הראש ואת החיצרים ואת החבתין ואת היין ה

קטרת שלשחר היתה קריבה בין דם לחיצרים ושלבין הערבים בין חיצרים לנפכים
אם היה כהן גדול זקן או אסתנים מחימין לו חמין ומטילין לתוך הצונן כדי שתפוג
צנתן ו הביאוו לבית הפרוה ומקדש היתה פרשו סדין שלבוש

בינו לבין העם קידש ידיו ורגליו ופשט ידיו מאיד חומ פשט קידש ידיו ורגליו ידיו
וטבול עלה ונסתפג הביא לו בגדי לבן ולבש וקידש ידיו ורגליו ז

בשחר היה לובש מלואים שלשנים עשר מלה ובין הערבים הנדוין שלשמונה
מאות זוז דברי ר' מאיר וחכמי חומרים בשחר היה לובש שלשמונה עשר מלה
ובין הערבים שלשנים עשר מלה הכל שלשים מנה או משלציבור ואם רצה
להוסיף מוסיף משלו ח בא לו אצל פרו ופרו היה עומד בין

החולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב וסומך שתי ידיו עליו ומתודה וכך היה
חומר אנה השם עויתי פשעתי חטאתי לפניך אני וביתי אנה השם כפר נח
לעונות ולפשעים שעויתי ושפשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי בפתוב בתורת משה
עבדיך לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יד
תטהרו והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ט

בא לו למזרח העזרה לעמון המזבח הסגן מימיו וראש בית אב משמאלו
ושם שני שעירים וקלפי היתה שם ובה שני גורלות שלחש כרויע ועשאן בן גמלא
שלזהב והיו מזכירין אותו לשבח ו בן קטין עשה שנים עשר
יד לכיור שלח הז לו אר שנים ואף הוא עשה מוכני לכיור שלח יהו מימיו נפסלין
בלינה מוכבז המלך עשה כל ידות הכלים שלום הכפו שלזהב הילני אמו עשתה
נדרשת שלזהב על מתחו שלהיכל ואף היא עשתה טבלא שלזהב שפרשת פוטה
כתובה עליה כי קנור נעשו נסים לילתותיו והיו מזכירין אותו לשבח

יא ואן לגנאי שלבית גרמו לא רצו ללמד על מעשה לחם הפנים
שלבית אבטינס לא רצו ללמד על מעשה הקטרת הגרוס בן לוי היה יודע פרק

עצמן ל' לעזר ול' שמעון חומרים ממקום שפקק משם הוא מתחיל.

פרק ששי

שני שעירי זם הכפו מצותן שיהיו שניהן

שוין במראה ובקומה ובדמים ולקחתן כאחת ואעפ שאיבן

שוין כשרים ימת אחד מהם חס עד שלא הגדיל מת יקח זוג לשני ואם משהגדיל מת

יביא זוג אחד וגדיל עליהם בתולה ויאמר חס שלשם מות זה שעלה עליו הגדיל לשם

יתקיים תחתיו ואם שלעזאזל מת זה שעלה עליו הגדיל לעזאזל יתקיים תחתיו והשני ידעה

עד שימתאב וימכר ויפלו דמיו לזבה שאין חטאת כיבוד מוזה ל' יהודה חומ תמות ועוד

אמ' ל' יהודה כשפק הדם ימות המשתלח מות המשתלח ישפק הדם ב' ב' ב' ב'

אצל שעיר המשתלח וסומך שתי ידיו עליו ומתודה וכך היה חומ אכא השם עוו ופסעו וחטאו

לפניך עמך בית ישראל אכא השם כמר נח לעונות ולפשעים ולחטאים שעוו ופסעו ושחטאו

לפניך עמך בית ישראל ככתוב בתורת משה עבדיך לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר

אתכם מכל חטאתיכם לפני יי' תטהרו והכהנים והעם שהעומדים בעזרה כשהיו שומעים

את שם המפורש שהוא יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו כורעין ומשתחוין ונופלין

על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ג' מסדולמי שהיה

מוליכו הכל כשרים להוליכו אף שעשו הכהנים גדולים קבע ולא היו מניחין את ישר להוליכו

אף יוסי מעשה והוליכו ערסלא מצפורי וישראל היה ו' וכבש עשולו מפני

הבבליים שהיו מתלשין בשערן ואומרים לו טולוצא טולוצא מייקדי יחשלים היו

מלויין חותו עד סוכה הראשונה עשר סוכות מירושלם ועד צוק תשעים רים שבעה

ומחצה לכל מיל' ה' על כל סוכה וסוכה אומרים לו הרי מזון והרי מים

ומלויין חותו מסוכה לסוכה חוץ מאחרונה שבהן שאינו מגיע לצוק אף עומד מרחוק

ורואה את מעשיו ו' מה היה עושה חולק לשון שלזהורית חצי קושר

בסלע וחציו קושר בין קרניו ודוחפו לאחוריו והוא מתגלגל ויורד ולא היה מגיע לחצי

ההר עד שבעשה חיברים חיברים בא וישב לו תחת סוכה אחרונה עד שתחשך ומחימות

מטמא בגדים משיצא חוץ לחומת ירושלם ו' שמעון חומ משעת דחייתו לצוק ז'

בא לאצל פר ושעיר הנשרפין קרען והוציאו את חיבוריהן נתנן במגס

והקטירם על גבי המזבח קלעם במקלעים והוציאו לבית השדיפה ומחימות מטמאים

בגדים משיצאו חוץ לחומת העזרה ו' שמעון חומ משיצאת האגר ברובץ ח

אמר לו לכה גדול הגיע שעיר למדבר ומנין היו יודעין שהגיע שעיר

למדבר דרכיות היו עושין ומניפין בסודרין ויודעין שהגיע שעיר למדבר אף יהודה

והלוא סימן גדול היה להם מירושלם ועד בית חורו שלטת מילין הולכין מיל וחזרין

מיל ושוהין כרי מיל ויודעין שהגיע שעיר למדבר

שם מגיע לבין שתי הפרוכות המבדילות בין הקדש ובין קדש הקדשים וביניהן אמה ר'
יוסי חומ' לא היתה שם לא פרכת אחת בלבד שכ' והבדילה הפרכת לבס' בין הקדש ובין קדש
הקדשים' החיצונה היתה פרוכה מן הדרום והפנימית מן הצפון מהלך ביניהן עד שמגיע
לצמון הגיע לצמון הופך פניו לדרום מהלך לשמאל עם הפרוכת עד שהוא מגיע לארון
הגיע לארון נותן את המחתה בין שני הבדים' צבר את הקטרת על גבי גחלים ונתמלא כל
הבית כולו עשן יצא ובא לו בדדך בית כניסתו ומתפלל תפלה קצרה בבית החיצון ולא היה
מאריך בתפלתו שלא להבעית את ישראל' ב משניטל הארון חבן היתה
שם מימות נביאים הראשונים ושתייה היתה נקראת גבוהה מן הארץ שלש חצבעות ועליה
היה נותן' ג נטל את הדם ממי שהיה ממדס בו ככנס למקום שנכנס ועמד
במקום שעמד והזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה
ולא למטה לא כמצליף וכך היה מונה' אחת' אחת' אחת' אחת' ושתיים' אחת' ושלוש'
אחת' וארבע' אחת' וחמש' אחת' ושש' אחת' ושבע' יצא והניחו על כן הזהב שבהיכל'
4 הביאו לו את השעיר' שחטו וקיבל במזרק את דמו כנס למקום שנכנס ועמד
במקום שעמד והזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה
ולא למטה לא כמצליף וכך היה מונה' אחת' אחת' אחת' אחת' ושתיים' אחת' ושלוש'
וארבע' אחת' וחמש' אחת' ושש' אחת' ושבע' יצא והניחו על כן השני שבהיכל' ר' יהודה אומר
לא היה שם אלא כן אחד בלבד' נטל דם הפר והניח דם השעיר והזה ממנו על הפרוכת שכנגד
הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא למטה אלא
כמצליף וכך היה מונה' אחת' אחת' אחת' ואחת' וגו' נטל דם השעיר והניח דם הפר והזה ממנו על
הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא
למטה אלא כמצליף וכך היה מונה' אחת' אחת' אחת' ואחת' וגו' עידי דם הפר לתוך דם השעיר וכתב
את המלא בדיקן' ה ויצא אל המזבח אשר לפני יי' זה מזבח הזהב' התחיל מחטא
ויורד' מח' כן הוא מתחיל מקרן מזרחית צפונית מערבית מערבית דרומית דרומית
מזרחית מקום שהוא מתחיל בחטאת על מזבח החיצון שם היה גומר על מזבח הפנימי ר' אעזר
אומר במקומו היה עומד ומחטא ועל כולן היה נותן מלמטה למעלה חוץ מזו שהיתה לפניו שעליה
היה נותן מלמעלה' ו הזה על טהרו של מזבח שבעה פעם ושיירי הדם היה שופך
על יסוד מערבי של מזבח החיצון ושל מזבח החיצון היה שופך אל יסוד דרומי' או לא מתערבין
באמה ויצאין לטהל קדיחן וכמכרין לגננין לזבל' ומועלין בהן' ז כל מעשה יום
הכמו האמור על הקדר חם הקדים מעשה להבירו לא עשה פלס' הקדים דם השעיר לדם הפר
יחזור ויזה מדם השעיר לאחר דם הפר ואם עד שלא גמר את המתנות שבפנים נשפך דם
הפר' יצא דם אחר ויחזור ויזה בתחלה מבפנים וכן בהיכל' וכן במזבח הזהב שכולן כפרה בפני

4 או מריק פטור
 לפני שנה ולפני שנתים שיהיו רגילין במצות ה' עובדה שהריחה
 מאחילין אותה עד שתשוב נפשה חולה מאחילין אותו עלפי עצמו עד שיאמר י'
 מי שאחזו בולמוס מאחילין אותו חפלו דברים טמאים עד שייאודו
 עיניו מי שנשכו כלב שוטה חין מאחילין אותו מחצר כבד שלו ול' מתיא בן חדש
 מתיר ח' מתיא בן חדש החושש בגדונו מטיילין לו סם בתוך פיו בשבת מפני שהוא
 ספק נפשות וכל ספק נפשות דוחה את השבת ז' מי שנפלה עליו
 מפולת ספק הוא שם ספק אינו שם ספק חי ספק מות ספק כבד ספק ישראל מפקחין
 עליו את הגל מצאוהו חי מפקחין עליו ואם מת יביחוהו ח' חטאת
 ואשם ודאי מכפרין מיתה ויום הכפון מכפרין עם התשובה תשובה מכפרת על עבירות
 קלות על עשה ועל לא תעשה ועל החמורות היא תולה עד שיבוא יום הכפון ויכפר ט'
 האומה אחטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה אחטא ויום הכפון
 מכפר אין יום הכפון מכפר עבירות שבין אדם למקום יום הכפון מכפר עבירות שבין
 אדם לחברו אין יום הכפון מכפר עד שיירצה את חברו את זה ודרש' לעזר בן עזריה
 מכל חטאתיכם לפני יי' תטהרו עבירות שבין אדם למקום יום הכפון מכפר עבירות
 שבין אדם לחברו אין יום הכפון מכפר עד שיירצה את חברו אמר רבי עקיבה
 אשריכם ישראל לפני מי אתם מיטהרין מי מטהר אתכם אביכם שבשמים שנ' וזרקתי
 עליכם מים טהורים וטהרתם ואומ' מקא ישראל יי' מה מטהר את הטהורים
 אף ה' מטהר את ישראל בלד בהוש בילאו יחליצ יתו

תפלת מנחה שלום הכפון

אומ' אשרי יושבי תהלה לרוד וסוד
 היום ומזמור שיר ליום השבת ומזמור אותו היום אין קדוש אין בלהינו וקדיש
 ואומ' לפני ההיכל א' ארך חיים ואפלו חם חלב שבת ומוציא סת' וקורין בוג בני אדם
 כמעשה ארך מ' עד סוף הפרשה והשלישי הוא שמפליד ב' זנה ב' אמת ומברך
 על הנביא תחלה וסוף כמו בשחרית ומחזיר סת' ואומ' קדיש ועומדין ומתפללין כתפלת
 שחרית בשנה ומתורין וחוזר ש' ומתפלל בקול רם בז' איה לקדושה פקט ואומ'
 הירדי אחרי יעלה קודם מחול ואין נשיאת כפים במנחה ואומ' קדיש תתקבל
 עושה שלום

תפלת נעילה

זמן נעילה כד' שישלימו אותה
 עומד ש' ומסדיר התפלה יקול
 פמוך לשקיעת החמה
 זכרנו לחיים א' מלך חפץ בחיים חתמינו בספר חיים למענך וגו' אתה גבור ומי כמורך

אתה קדוש

בריתא

ד' ישמעאל חזק והלח סימן חזק היה להם לשון שלזהודית
היה קשור על פתחו של היכל וכשהגיע שער למדבר היה הלשון

פרק שביעי

מלבין שחאם יהיו חטאיהם כשנים כשלה ילביצו

בא לוכהן גדול לקרות אם רצה לקרות בבגדי

בין קורא ואם לאו קורא באצטלות לבן משלו חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לחזן
הכנסת וראש הכנסת כותבו לסגן והסגן כותבו לכהן גדול וכהן גדול עומד ומקבל

וקורא אחרי מות ואך בעשור וגולל ספר תורה ומניחו בחיקו וחזק יותר ממה שקראתי
לפניהם כתוב כאן ובעשור שבחומש הפקודים קורא אותו על פה ומברך עליה שמונה

ברכות על התורה ועל העבודה ועל ההוראה ועל מחילת העון ועל המקדש ועל
ישראל ועל הכהנים ועל שאר התפלה ב

הרואה בהן גדול כשהוא קורא
אינו רואה פר ושעיר הנשרפין והרואה פר ושעיר הנשרפין אינו רואה בהן גדול כשהוא
קורא לא מפני שאינו רשאי לא שהיתה דרך רחוקה ומלאכת שניה כאחת ג

אם בבגדי בין קורא קידש ידיו ורגליו פשט ידיו וטבל עליה ונסתפג הביא לו בגדי זהב
ולבש וקידש ידיו ורגליו ויצא ועשה את חילן ואת חיל העם ואת שמע כבשים תמימים

דבילי אינזר ו עקיבה חזק עם תמיד שלשחר היו קריבין ופר העולה ושעיר העשה
בחזק היו קריבין עם תמיד שלבין הערבים ו קידש ידיו ורגליו ופשט

וירד וטבל ועלה ונסתפג הביא לו בגדי לבן ולבש וקידש ידיו ורגליו נכנס להוציא את
הכף ואת המחתה קידש ידיו ורגליו ופשט וירד וטבל ועלה ונסתפג הביא לו בגדי

זהב ולבש וקידש ידיו ורגליו ונכנס להקטיר קטרת שלבין הערבים ולהטיב את הנרות
הביא לו בגדי עצמו ולבש ומלויין אותו עד ביתו ויום טוב היה עושה לאוהביו בשעה

שיצא בשלום מן המקדש ה בהן גדול משמש בשמונה כלים וההדיוט
בחדר בעה בפתונות ומכנסים ומצנפת ואבנט מוסף עליו בהן גדול חשן ואפוד ומעיל

ועיצ' באל נשאל בחורים ותומים ואין נשאלין בהן להדיוט לא למלך ולבית דין ולמי
שהצבור צורך בו

פרק שמיני

יום הכפר אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנעילה
הסנדל ובתשמיש המטה המלך והכלה ירחצו את פניהם והחיה תכעור את

הסנדל דברי ר' אינזר וחכמי חוסרים ה האוכל כמותבת הגסה כמוה
וכברעינה והשותה מלוא לוגמיו חייב כל האוכלין מצטרפין לכמותבת וכל המשקין

מצטרפין למלוא לוגמיו האוכל ושותה אין מצטרפין ה אכל ושתי
בהעלם אחד אינו חייב לא חטאת אחת אכל ועשה מלאכה חייב שתי חטאות

אכל אוכלין שאינן ראויין לאכילה ושתי משקין שאינן ראויין לשתיה ושתי ציר
או מדיס פטור

תפלת חג הסוכות

אחול יאך יעלה אליל חומ למנצח
 משכיל לבני קרח כחיל תערג וגו' שפטי ז' וריבה ריבי וגו' אשרי החיש הללויה
 הללו א בקדשן חתה בחרתנו אי עלינו קדחת ונתת לנו יי אהינו בזהב מועדים
 לשמחה חגים וזמנים לששון את יום טוב מקרא קדש הזה את יום חג הסוכות הזה
 זמן שמחתנו בזהב מקרא קדש זכר ליציאת מצרים ז' ואבנו יעלה ויבוא
 ביום טוב מקרא קדש הזה ביום חג הסוכות הזה לרחם וגו' והשיחנו קדשינו
 וחותם מקדש ישראל והזמנים רצה מודים שים שלום תם יבדך ברכות קרית
 שמע עד סופן וחומ קדיש ועומדין ומתפללין כמו שהסדיר ש"ע וחומ קדיש תתקבל
 וחומרים מזמור יי חזונו ש"ה לאוי שלחתי ש"ה הנה ברכו וקדיש על ישי וברכו ועלינו
 לישבח והולכין לבתייהם תם יבדך כל ואחד אי אפוכה ויקדש על הכוס מעומד
 בפ הגפן ואשר קדשנו מכל עם עד סופה ואח"כ מברך ברכה זו ב"ח"מ"ה אשר קדשנו
 במצותיו וצונו לישב בסוכה ויושב ואח"כ מברך שהחיינו ויעלה אעבוד
 אברכות ואזמירות ואיני מיל מח ביינא פי יעלה אפסח ויקומו יעלו כלפי מיל עלה אברחה
 ויעיד ש"ע אעלה בציורה אקדשה וברכת כהנים ומברך על ההלל וגומדין אותו ומברך אחריו
 וקדיש תתקבל ומוציא סוף וקורין בו הציאדם שור או כשב ומחזיר סוף וחומ קדיש
 ומוציא ספר שני וקורא בו המפטר ובחמשה עשר ויפטר זהבאתי את השלישית
 ומזכיר ענין היום בברכת הפטרה כדרך שמזכיר בתפלה ואח"כ מסדיר ש"ע התפלה
 חומ חתה בחרתנו ומפני חטאינו ואת מוסף יום טוב מקרא קדש הזה יום חג הסוכות הזה
 נעשה וקדיש וגו' מלך רחמן והשיחנו קדשינו אי מקדש ישראל והזמנים רצה מודים
 שים שלום וחומ אשרי תהלה לאוי וקדיש ועומדין ומתפללין כמו שהסדיר וחוזר
 ש"ע התפלה בקול רם וחומ כתר וברכת כהנים ואח"כ חומ קדיש תתקבל ויתם כאסביל

תפלת מנחה

חומ אשרי תהלה לאוי וסדר היום ומזמור אותו היום
 חין קדוש חין כשהינו וקדיש ועומדין ומתפללין כתפלת
 שחרית וחוזר ש"ע התפלה בקול רם בציורה אקדשה וחין כשיחת כפים במנחה וחומ
 קדיש תתקבל וחומ כל ישר ופסם הקטרת וקדיש על ישר ונפטריין ונתפלות זס ש"ע בתפלות יום
 ראשון בערב ושחרית ומוסף

תפלת חול המועד שרסכות

כתפלת החול אה שהוא מוסף
 יעלה בעבודה וחומ ביום מקרא
 ותפלת שחרית כתפלת החול
 וחוזר ש"ע התפלה בקול רם ומברך על ההלל ואם יש לו לולב
 קדש הזה ביום מועד חג הסוכות הזה לרחם בו וגו'
 ומוסף יעלה בעבודה וחוזר ש"ע התפלה בקול רם ומברך על ההלל ואם יש לו לולב

מברך

והנחה וקדיש
 בשר ומפטר
 ותפלות כל המלאכה
 ובקדוש היום
 מברך שהחיינו
 ואח"כ על הסוכה
 ואם חל במעמד
 שבת הפיג
 יקנה - ואח"כ
 על הסוכה

אתה קדוש ובכך יתקדש ובכך תזכור אתה בחרתנו' ז' וז' חבן יעלה ויבוא' ז' מחול'
מלך' רצה' מורים' זכור רחמך' וחתום לחיים' שים שלום' ואתם הדבקים' היום
תחתמינו לחיים טובים' ובספר חיים' כלל ונחתם' ואומ' אכא' להינו וגו' ז'
ואתחנו הרשענו' מה נאמר למען יושב מרום מה נאמר למען יושב
שמים כי עונותינו רבו מלמנות וחסותינו עזמו מלפני' מה אנו מה חיינו מה
חסדינו מה צדיקינו מה מעשינו מה נאמר למען יי' אלהינו הלא הגבורים כחין לפענך
ואנשי השם כלל היו' וחסמים ככלי מדע ונבונים ככלי השכל כי רוב מעשינו תוהו
וימי חיינו הכל לפענך כמו שכתוב בברי' קדשך ומותר האדם מן הבהמה חין כי הכל
הכל' אכל אתה הבדלת חנוש מראש ותכיריהו לעמוד לפענך כימי יאמר לך
מה תעשה ואם יצדק מה יתן לך' ותתן לנו יי' אלהינו בזהב זהב וזהב חסודים הזה
קץ מחילה וסליחה לכל חסותינו למען נחלל מעושך ידינו ונשוב לעשות חוקי
דצוריך בליבב שלם כדבר שני דרשו יי' בהמצאו קראוהו בהיותו קדוש יעזוב
רשע דרכו ואיש חזן מחשבותיו וישוב לא יי' וירחמנו ואל' אלהינו כי ירצה לסלוח
ואתה חלוקה הסליחות טוב ומטיב חזון ורחום חרף חפים ורחב חסד מרבה להשיב
רציה בתשובתן של רשעים ואין אתה חסן במיתתן כלתובחי' חני נאם יי' אלהים אם
אחמין במוות הרשע כי אם בשוב רשע מדרך ואלה שובו מדרך רעים הרעים
ולמה תמותו בית ישראל' השיבו וקבלו ומהול' לנו וסלח כגודל חסדיך' אלהי עד
שלח נוצרת וגו' יהיו לרצון' ואומ' קדיש' ועומדין ומתפללין כמו שהסדיר
ואומדין הירוי הזה בסוף התפלה' וחוזר ש' התפלה בקול רם ואומ' בשר'
ואומ' הוידי הזה אחר יעלה קודם מחול' רצה' מורים' זכור רחמך' וברכת כהנים'
שים שלום' ואתם הדבקים' ובספר חיים' ואומ' קדיש' תתקבל' ואחכ' אומ'
סליחות שסנעילה כמו שנבאר בעה' בסוף הסליחות' ויגדל באשופר
דנצור' מלה ואחרה ליחל לאנאס אסטאר' ואומ' יי' הוא ה' ג' פעם' אתה
סתר לי מצר תצוני רני פלט תפוצצני סלה' סלה' תפוצצני פלט רני תצוני מצר לי סתר
אתה' ג' פעם' כל כלי יצר עליך וגו' ג' פעם' ואומ' לך חלל בשמחה וגו'
ועליו מדרג לכבוד כסביל אהל ומבדילין באתה חונן ועל הכוס' ומברכין על
הלבנה במוצאי כמור' וזן אתפק אכמור יום אסבת פלישרך דכר אסבת פי
אצלוחת' יקול פי אתה בחרתנו' ותתן לנו יי' אלהי באהבה את יום המנוח השביעי הזה
את יום מק קדש הזה את יום הכמורים הזה למח' ולסליחה וגו' ופי' אמוסף יקול
את מוספי' יום המנוח השביעי הזה יום מק קדש הזה יום הכנו הזה בעשה וגו' ופי' יעלה
ביום המנוח הזה ביום מק ק' הזה ביום הכנו הזה לחם' וחותם מקדש השבת וישראל ויום הכנו'
וכדאל' בכל התפלות שלכמור שחל בשבת'

קהלת

וחס חל
בשבת
חיינו חסד
חתי יום
המנוח
הזה כשאר
התפלות
לא חסד
את יום המנוח
תהי ק'
מחילה
וירצה

גמלי' כ
פ
ה'

תפלת חג חסד

וגמרו ומכרד לאחדיו יהללך ואומ קדיש תתקבל ומוציא סתוקורין בו ה בני אדם כל
הזכור ואם חל בשבת מתחילין עשר תעשר והמפטיר קורא בספר שני ביום

ותפלת מוסף

השמיני עשרת ומפטירין יהי ככלות שלמה
מסדיר שני התפלה ב מגן אברהם אתה גבור לעולם יי
אתה לב להושיע משיב הרוח ומוריד הגשם מכלכל חיים בחסד וגו' ב מחיה המתים
ב הלא הקדוש ואתה בחרתנו ומפני חטאינו מלך רחמן והשיאנו קדשנו רצה מורידים
שים שלום ועומדין ומתפללין ואומריין מוריד הגשם ממוסף זה עד מוסף וס טובחשון

תיקון הגשם

מתחיל ואומ ארצי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך
באי אהי וגו' אהי אברהם וגו' א למען שמו באתה ואומ שופעת רביבים
יוריד משבלין לחיות שרע ולתת פרי יבולין מטר יורד ומלקוש יוריד עם אגליו היות דשן
אשמן כל פרי עץ ועליו חיש ושלא עופר טרם ינוסון יבולין שבור יזכור לי נוטע השליו
קומם גן לעול ופרדס רמון שתיילין קרית חנה דוד ומגדל עוז חייילין סובב לצדוד השן
מלוחי הוד כליילין בכוו לתלפיות וזהו כל הגוים חליו חלק המגן תלוי עליו
שמים בעבים ומלבישם ומחליף שמנים עלי חוק ורשם חוירך הטוב
פתח נא להחיות בו כל נפוחי נשם משיב הרוח ומוריד הגשם

מזמרה

אלריך ישיביו מקצות הארץ ועד קצות ארם ובהמה וכל יצורי ארצות משיב הרוח
לענות קצות וסולח מים על פני חוצות חוירך
תשלא רוחך יהיו כגן לטוב ארם ובהמה אשר החשו מטוב תפתח ירך ישיבעון טוב
תלמי יציה אשר נותרה ערומה מתנובת דשא חציר וקמה תפריח זרעה
ותלבישה לקמה ותאדש פני האדמה חב האדמך נושא חובת לב עקוש
פיה נפש תוריק מיד יקוש השלימה נח דברך ואם אין בנו מתקושש וקוש אנתתי מטר
אריצכם בעתו יורה ומלקוש חוירך

כרוג לשוני

אתבחר בשירים ששמת בפי טוב ממסחר אנגדך
אלי גדון תתה בקרמי לאי נחר ויצר הלבנת כמו ימור יחר ולכן לא שתה לצבי סחרחר
הה סתרי עתה כחתמול וכמחר מגני אתה חלה א תחר מלך עוזר ומושיע ומגן בחי
מגן אברהם אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה

ישבעון

ידיך מחוצות שמים ושבע אדמה לא שבעה מים פירות
תשלא לשחויים פעמים יחיו מומים אהי יפתח חוצות שמם
בשמי ריבון תברך עדה בפחי יקון לצפור לכורה
שכ רוחו יזלו מים ישיב
לעדת אבהמון הכין סעודה ואמר יקח נח מעט מים

מברך על הולכת חלה ואח"כ על ההלל וגומ' את ההלל בתשעת ימי החג ומברך אחר-
יהללך ואח"כ חומ' הושענא ואח"כ קדיש' תתקבל' ומוציא ס'ת וקורין ב"ד ב' צ'
אדם בקרבנות החג ראשון קורא ובי"ז השני קורא ובי"ח השלישי' שלישי חוז'
וקורא ובי"ט השלישי' והרביעי קורא ובי"ז השני ובי"ט השלישי' ומחזיר ס'ת ואח"כ
קדיש' ומסדיר ש"צ תפלת מוסף כמו שהזכירו בתפלת מוסף שלחול המועד שלמס'
ואח"כ ואת מוסף יום מקרא ק"ש ה"ה יום מועד חג הסוכות ה"ה נעשה וגו' ונתפלת
ותפלת מנחה בתפלת החול י"ט ברכות ואח"כ יעלה בעבודה' ואח"כ ט"פ עלפניו
בחולו שלמועד' וכזה מתפללין בחולו שלמועד' ובכל יום ויום נוטלין את הל' ו
ומברכין עליו וקורין בכל יום שתי פרשיות ומחלקין אותה ל' על דרך שביחדנו
וביום הושענא דבה אומ' כשמתקוראם ישתב'ח ולידע כיום טוב'
ואם חלה שבת בחולו שלמועד מוציאין שני ספרים באחד קורין ל' בני אדם ד"ה ד"ה
אמר אל' ובשני קורא המפטיר קרבן חותו היום שתי פרשיות ומפטירין גוג ומגוג
וכהגו שלח להזכיר בברכת ההפטר' שלחול המועד וד"ה שחל בשבת' ואם הזכיר
מחזירין אותו' אבל החתימה אינו חותם בהן אלא מקדיש השבת בלבד' והתפכ'
כשאר השבתות בערבית ושחרית ומנחה ומוסף יעלה בעבודה' אבל תפלת מוס'
כיום טוב עצמו' וחותם מקדיש השבת ד"ש ד"ה וזה מנחם' ואח"כ נוטלין לולב בשב'
ואם חל יום טוב להיות בשבת או שמיני עצרת' אומ' ונתן לנו יי' אלהינו ב"ה
שבתות למנוחה ומועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום המנוח השביעי ה"ה
יום טוב מקרא ק"ש ה"ה את יום חג וגו' וחותם מקדיש השבת ד"ש ד"ה וזה מנחם
וכך הוא מזכיר השבת ביעלה ובמוסף וכן בקידוש היום' ומבדיל במוציא יום
לחולו שלמועד כמו שבי' בתפלת הפסח'

תפלת שמיני עצרת

בערבית אומ' למנוחה על השמ'

מזמור לדוד הושיעה יי' כי גמר וגו' כה"ל תעב' שפ"ט ז' הש"י ה"ש והללו א' בק"י
ומסדיר ש"צ התפלה בתפלת חג הסוכות ל"ח פחות ול"ח יותר אלא שהוא חומ' את יום טוב
מקרא ק"ש ה"ה את יום חג שמיני עשרת ה"ה זמן שמחתנו וגו' והשאר בתפלת ל'
הסוכה' ובשגומרין להתפלל הולכין לבתי'הן ומקדישין קידוש היום ושהח"נו לפי שו'
דגל בפני עצמו' ואינו מברך על הסוכה' ואם חל ליל שני שלשמיני עי'
להיות במוציא שבת צריך על היין תחלה ואח"כ מקדיש קידוש היום ומברך על ה'
ומבדיל' ומברך שהח"נו' הקימן יקב"ה' כמו שבי' בקידוש הפסח'
ותפלת שחרית בתפלת ערבית' ובשגומ' ש"צ להתפלל בקול רם מברך על ההו'

קבצות ולא חכמה מן עשרין דרא עא' ויבב אן יכון טעאמנא ושדכנא וקרחנא
 ונמנא פי אסוכה ולא נענע שי מן דאך כחדגא' וחי וקת דכלנא ליהא נבחדך הכדא
 ב'י'מ' אקבו' לי שבכסול' ולו דכלנא ליהא כמסין מרה פי כל יום

צפה חבר אלול

בחג הסכות פריצה לחזמה תגב עלינא חזנשתרי
 חרבעה חשיא והן תרגב וחם מתלת וקלב נכל' ושי
 מן אגרב' והן אפי' ויגמער'אך בחקה וישא אבאקה מח כלל אלתרג' ותכון אלתרג'ה
 מעתדלה פי צורתהא נק'יה מן עמוס אגרב' ולא יכון פיהא תנקין שי' וחזן חנקטעות אאיוה
 אתי לעודהא פג'ר באיזה' ולא תכון גחמה' ולא צגירה חקל מן מקראר ביצה'
 וצפה אים אן יכון פי טבקה מן טבקהתה ג' ורק מנצומה' פאן לם יוגד עור כל' עכל'
 הדה פליקנע פי ג' טבקהת פי דחמה' בל אן כחנה' פי וצלה פיקטעמן פוקהא חתי תציר פי
 אים' ומח זח' עלי ג' פצארה' חרבעה חו כמס פגאז' וצפה מסכת לחזמה פי אימנא
 ואתרג'ה פי איסרה' ויבב אן יכון וגה אלולב אאחמר' לי אמ'צ'ר' לי אקבלה'
 ואח' אן יזח' עלי לעודין אגרב' ועלי שלשה בדי הדס מח שא מן אים' ליס' או מתלת
 חתי תתם חזמה' ויש לו לאגור חותה בחוט חו במשיחה ובכל דבר הוחיל וחיז אבידותו
 מעכבת' וקת אן יעמלו' אלולב לים יבב אן יבחדך' ואנמא יבא פי וקת חמלה' ב'י'מ'א
 אקבו' על כטילת לולב' והי' מח כצה' זל' פי דאך' קא נטל את הלולב מברך על נטילת לולב
 שכיון שהגביו יצא ידי חובתו' אבל חס בירך קודם שיטול מברך ליטול את הלולב כמו
 לישב בסוכה' ומכאן אתה למד שהמברך אחר שעשה בלא ברכה מברך על העשייה'
 אבל נטי' ידים ושחי' הוחיל וכדברי הרשות הן אמלו שחט לעצמו מברך על השחי' ועל כסוי
 הדם ועל נטי' ידים' ואוקת' א'י' לח' ב' מן חמל' אלולב פיה פאו וקת קדחה' אהלל מן חוולה'
 לי חברה' וואגב א'י' קא אג' אפואסיק יעבע אלולב פי חל קולה' הודין ל'י' כי טוב כל'ה'
 אהול' וכדאך' אחר' ואנא י'י' הושיעה' וצפה אכענוע באן יולך וביא'
 יעלה ויריד' וינענע רחש הלולב ג' פעם לכל רוח' ויקץ כנענעו מזרח דחם מערב
 צפון' ותכון אחרכה' לי אגהחת פי חל' הן הודין' ואנא' והודין' ואתי לי פוק פי חל' קן ל'י'
 י'י' ולי'י' ואתי לי אספל' אחר' אפינול' אתלחמה' ואי' פרג' מן קדחה' אהלל ואתם יהלל' לך
 יקול' למען שמך הגדול והקדוש וגו' וחיני' יקול' מן הוושענות אפ'ל' א'י' ל'י'אך' איום'
 ואסתעבנו אכחם אן יבעלו תיבה' פי ונטל אכניסה' וינענו סת פוקהא ויטופון חו'לי' אתיבה'
 כל יום טובה ואחיה' ופי' איום' אסאבע סבע מדח' תם יתאכר' ש'י' אן ודחה' ויקול'
 הושעבא ג' מדח' והחזן מוציא סת ויקול' ש'י' אכח' י'י' הושיעה' כח' ג' מדח' א'י' והוא
 הושיעה' כח' ג' מדח' והקהל עוכין אחריו על כל דבר ודבר' ומעמיד סת על התיבה'
 וחזן ש'י' הושעבא' ויקרא אפ'ל' א'י' ל'י'אך' איום' ומקייים את התבה' בפזמונ' תצ'ה' ציון'
 פעם אחת' והפ'י' יפעל כל יום ואיום' אסאבע מקייים את התבה' ג' פעם' וזהו נוסח הוושענות
 וההקפות

בשם כדבות משמי עליה תוריד כיציה לב העלילה כיציקת כעקף בהר המריה ושוב
זכר כדורות המים

כיציקת חישתם מקלות כציל כרהטם בשקתות המים
על עם לבשוועו כלבד ועל כן חיחר ישעו כיציקת ענן כס מפדעה וישב על כאר
המים חשדת מים על יבשה תגיל ותציא חפץ הדחשה כיציקת לקח
עלוחית הדשה ועל ידו כדמחו המים
רצוני חזק ואמצי בגשמי כדבות למען מוציא מהלמיש מעיני מים

ארהינו

ואהי חבותינו בגשמי חורה תחיר הדמה בגשמי ברכה תכרך
הדמה בגשמי גילה תגיל הדמה בגשמי יציה תדשג הדמה
בגשמי הור תהדר הדמה בגשמי דער טוב תועד הדמה בגשמי זמרה תשמר הדמה
בגשמי חיים תחיה הדמה בגשמי טובה תטיב הדמה בגשמי ישועה תושיע הדמה
בגשמי כלכלה תכלכל הדמה כמון שחורה הוא יצי חלהינו משיב הרוח ומוריד
הבשם לברכה הדמה הורידהו לחורה לברכה לגילה לייציה להורד לוועד טוב לזמרה
לחיים טובים לטובה לישועה לפרנסה ולכלכלה מכלכל חיים בחסד מחיה מעתה ברחמים
לבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים חמוכתי וגו' בואי בעתה המותים
וחונן כתר יתנו לך וגו' התמלה וחונן קדיש תתקבל ויתם כסבילה

ותפלת מנחה כותגלת מנחה שלחג הסכות אז שהוא חונן את יום חג שמעיעצות
ותפלת יום טוב שני תתפלת יום טוב ראשון בערבית ושחרית ומוסף ומנחה
הזה וחונן שהחיו בקידוש היום וקורין בספר ראשון וזאת הברכה ובספר שני בראשית
ובספר ג' ביום השמיני עזרת ומפטירין יהי אחרי מות משה וטהרו לקרות אחר ספר
א חשך בגלל חבות כמי נביץ אחר ההושעבות ווחגב אן יבדיל פי מדרג כל עיר
בהתה חונן ועל הכוס כמי בייכא וחן חתפק לעיד לילה אחרי ישיד תתוריענו כמי בייכא

צפה עמר אסוכה

חמא אסוכה פיגבאן כעלח לנא סוכה פי מוצעמן
מנחז לנא תחת אסמא חו עלי סוחת אדאר ונגעל להא חואגז
מן אתלחז אגהחת חתי לח יכון מכלל איהא לח מן גהה וואחדה והיה לחואגז תכון כמ
חו חצרחף ומח שאכל ואלך לחן כל מחינה שחינה יכולה לעמוד ברוח מיניה שליבשה
חינה מחינה ויכון כפס לעלל מן כבחת כמתל אחס חו סעם אנכל חו קינב חו חותב ובא
גמלה בכל דבר שבחגלו מן החריך מח כלל דבר שמקבל טומאה מתל לחוחני וגיר דאך
וכאלך לישמן אסותחסן אסיכך בדבר שריחו רע ולא בדבר שנושר ונובל תמידי
ויכון לעלל תכין חתי יכון חגזח אשמש חקל מן חגזח לעלל וחם היתה מעובה כמין בית
כשרה וחקל מח יכון ערניהא וטולהא סבע קביצות וסמכהא לח יכון חקל מן עשר
קביצות

קביצות
ח

הושענא

הושענא

אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ וְשִׁמּוֹ אֵלֹהֵינוּ וְשִׁמּוֹ אֵלֹהֵינוּ
 בְּאֵלֵינוּ קָרָא שְׁמִים וְחָרָץ וַיַּעֲמֵדוּ יְהוָה הוֹשִׁיעֵנו בְּחַגְבִּית
 תַּבְּנָה צִיּוֹן בְּרָנָה וְהַעֲלִינוּ לְתוֹכָהּ בְּשִׁמְחָה יִרְאוּ גוֹיִם
 וַיָּבוֹשׁוּ וַיִּכְלְמוּ זָרִים לָדִים בְּהָדָר בְּחִדְבֵּי מִצְוֹת וְנִמְלִיכְךָ בְּיוֹם זֶה סוֹכָה
 אֲכָךְ נִחְמָה בְּהַגְלוֹתֶךָ מִלְּבִינוּ אֵלֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו וְהוֹשִׁיעֵנו
 אֵלֵינוּ זָכוֹר אֲבִי־יִשְׂרָאֵל הָאֵל הָאֵלֵינוּ הָאֵל הָאֵלֵינוּ לְבִי־נוֹרָא וְהָאֵלֵינוּ
 אֵלֵינוּ לְקַחֵנוּ כוֹלֵם בְּשֵׁם יְיָ וְלַעֲבֹדוֹ שְׂכָם אֵלֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו בְּחַגְבִּית יוֹם אֵלֵינוּ
 תַּבְּנָה צִיּוֹן וְגוֹ
 שְׂנִיָּהִם בְּנִסְיָן הִלְכוּ בְּאֵלֵינוּ נִתְּנָה כּוֹפֵר תַּחֲתֵינוּ חֵיל אֵלֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו בְּחַגְבִּית יוֹם אֵלֵינוּ
 תַּבְּנָה
 אֵלֵינוּ זָכוֹר מוֹסִיף חֵלֶק שְׂכָם אֵלֵינוּ קוֹה לְהַסְלִיט הַמַּחֲלָה
 הָאֵלֵינוּ אֶסְפָּה בְּנוֹ לְקַבֵּל מַלְכוּת שְׁמִים כֹּה אֵלֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו בְּחַגְבִּית יוֹם אֵלֵינוּ
 תַּבְּנָה
 אֵלֵינוּ הַמַּשְׁמִיעֵנו שְׁתִּים בְּקוֹלוֹ בְּרִיכָה אֵלֵינוּ הַמַּכְחִילֵנו
 תּוֹרָה אֶחָת וּמִשְׁפָּט אֶחָד וְאֵלֵינוּ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֵלֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו בְּחַגְבִּית יוֹם אֵלֵינוּ
 תַּבְּנָה
 וְהָיָה אֶקְוֶה לְתַקַּל בְּעַד פִּעַל כָּל יוֹם וְהָיָה יִקְוֶה

וְצִיּוֹן
 הוֹשִׁיעֵנו
 דְּבַר יִקְוֶה
 הוֹשִׁיעֵנו
 יוֹם שְׂכָם
 וּבְהַקְפָּת
 פִּעַם אֶחָת
 תַּבְּנָה
 צִיּוֹן וְגוֹ
 וְנִמְלִיכְךָ
 בְּיוֹם זֶה
 עֲרֵבָה נָוֶה
 כְּדֹלֶף עַל
 כָּל קוֹל
 תַּבְּנָה צִיּוֹן

הוֹשִׁיעֵנו
 תַּתְּפַּרְקוּן אֶת־שְׁתֵּי־דָבָר מִן חֲרִבָּא מִן לִפְטָא מִן בִּזְזָא מִן שְׂבִיא
 מִן מוֹתָא וּמִן מוֹתָא מִכָּל מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פוֹרְעָנוֹת הַמַּתְלַבְּשׁוֹת
 לְבוֹא בְּעוֹלָם וַיִּחַדֵּץ עֵינֵינוּ בְּכִיָּה וַיִּמְקֹדֶשׁא וּבִשְׁכַּל לִילֵיהּ וַיִּכְלָא וּבְחַמְסַת קִרְיָא
 יְרוּשָׁלַם וַיִּרְקֹץ רַגְלֵינוּ בְּעֶזְרֵתָא דִּיקְדָּשָׁא וַיְדוּשֶׁשׁ רַגְלֵינוּ עַל פְּרָקֵי יְרוּשָׁלַם סְכָאֵינוּ
 וְתַסְקוּן כּוֹלָנוּ בְּרִישׁ גְּלִי וְתַסְבּוֹן לָבוֹן בְּיוֹמָא קָדְמָה פִּירֵי אֵילָנָא אֶתְלוגִין לְתַלְבִּין וְהָיָסִין
 אֶתְלוגִין וְנַחֲלָא וְתַחֲדוֹן קָדָם יְיָ אֵלֵינוּ וְתַעֲנוֹן וְתִימְלוֹן הוֹשִׁיעֵנו הוֹשִׁיעֵנו
 וְהוֹשִׁיעֵנו אֵלֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו אֶת־עַמִּי וְבָרַךְ אֶת־כָּל־תִּיךְ וְלַעֲמֵם אֶנְשָׁם עַד הָעוֹלָם
 וַיִּרְדֵּא אֶסְפֵּר אֵי מוֹעֵדָה וַיִּקְוֶה קָדִישׁ תַּתְּקַבֵּל וּמוֹתָא סִתָּה

וְהָיָה אֶתְקַבֵּל אֶת־תַּקַּל בְּיוֹם הוֹשִׁיעֵנו רַבָּה בְּעַד פִּעַל כָּל יוֹם וְהָיָה נִעְמָה
 אֶתְקַבֵּל אֶתְקַבֵּל מִעֵי אֶתְקַבֵּל אֶתְקַבֵּל וְהָיָה אֶתְקַבֵּל אֶתְקַבֵּל אֶתְקַבֵּל
 אֶתְקַבֵּל וְהָיָה מִעֵי פִּעַל כָּל יוֹם פִּעַם רַבָּה לְתַקַּל אֶתְקַבֵּל שְׁלִים רַחֲשׁוֹן

הקפה ראשונה אברהם

יִקְוֶה בְּעַד אֶתְקַבֵּל הָיָה

יְיָ אֵינוֹם זָכוֹר הַיּוֹם בְּרִית שְׂבַעַת תְּמִימִיךָ בְּרִית אֶתְקַבֵּל אֶתְקַבֵּל
 אֶתְקַבֵּל בְּחִקּוֹת נִיאוֹמִיךָ אֶתְקַבֵּל קִדְּשָׁנוּ בְּרִיתֵינוּ זְכָרֵינוּ בְּרִיתֵנוּ
 עַמִּיךָ זְכָרֵינוּ
 מִחֻלָּל כָּל וְכָל יְכוֹל הָיָה נִדְרֵשׁ לְדוֹרֵשִׁיךָ וְהַמַּעֲמָא
 אֶתְקַבֵּל לַעֲמֵם וּפְקִי דְלִתִּיךָ בְּהַזְכִּירֵם זְכוֹת אֲבָרָם וְנִדְרָת כָּל חֲסִידֵיךָ

פְּסוּקָה
 זְכָרֵינוּ
 זְכָרֵינוּ

ליום ראשון

מחיי פדג ש"צ ברכת יהללך שלהלל חומ

למען שמך הגדול והקדוש שיתגדל איתך ש

שמך בעולם כדבר שנ' והתגדלתי והתקדשתי וזוהי לעיני גוים רבים וידעו כי אני

י' הושיעה את עמך וברך את כל הילדך ורעם אנשם עד העולם ויקול

הושענא ג' זמני' אבא י' הושיעה נא ג' זמני' אני והוא הושיעה נא ג' זמני'

ועונן חורין על כל יבד ויבד ויחל חומ

הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

למענך בוראינו הושענא

ענה ביהושענא

ענה אתוים בשמך רעים הלאים

ענה גשים במורביות

ענה המון חוגג שבעה הוהיקים

ענה זוקקי זמני חגים החשובים כגנה ערובים

ענה טועמי מיני הלילות היחידים לך יושבתה לות

ענה כוללים להקים מזבח הלוקחים לך להשתבח

ענה פוררי הדר בשרי

ענה פוררי הלל בכפרות

ענה קחי עץ הדר

ענה שוקי שמחת בית

ענה שוקי שמחת בית

ענה שוקי שמחת בית

ענה שוקי שמחת בית

ענה שוקי שמחת בית

ענה שוקי שמחת בית

ענה שוקי שמחת בית

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

ענה ביהושענא

למען ואח לכהונה זכה ^{הוש} למען זכה ואחז חילק ^{הוש} למען חילק
שומרות ומלכים טבח ^{הוש} למען טבח טלה וקור יי ידע ^{הוש} למ ידע
נגן שבת על כסא יי ^{הוש} למ כסא יי ישב עליו למלך ^{הוש} למען
למלך עבדים משלח ^{הוש} למ משלח יי בשמלה וקרעים נתן ^{הוש}
למ נתן חדרתו על חורש שדה ^{הוש} למ שדה עזב ולשרת עמו ^{הוש}
למ עמו ראיתי את יי פץ ^{הוש} למ פץ בני א תשלן כי צדיק
למ צדיק וכמהו לא קם ^{הוש} למ קם וחזק שלש בעד רחומים
למ רחומים ראו לכבשן חש על קדושת שם ^{הוש} למ שם ודת
זנון ותלפיות ^{הוש} למען תלפיות ושחרית הפליטה ^{הוש}

ענה בהושענא

ענה תואבי ישעך שוכן שחקים
שחקים סתח לקולנו וא תשיבנו רקים ^{עב} ענה
רקים ממעש והרוגים קום תקים קום תקים ישעך כי הלנו חלף יועקים ^{עב} ענה
יועקים למטרות עוז בראשי המרים מרים חרבע היכנת לדון דין עשוקים ^{עב}
ע עשוקים מלעגמן שורקים שורקים צמאים ועליהם חנו נוחקים ^{עב} ע נוחקים
מלכותם וקוראים ממעמקים תדלינו כי להסדך חנו להוקים ^{עב} ע
להוקים לנחול דתך כלמיים וכברקים כברקים ירוניינו יהיו צמלות ונקים ^{עב}
ע ונקים ועוללים שם טוב הקים טוב הקים ותקיע בש כראי חזקים ^{עב} ע חזקים
במופתך חקך זוקים זוקים לוית חן לרחשם וענקים ^{עב} ע וענקים הככע
מכרולינו הרקים הרקים שש ומשי לעם בך רבקים ^{עב} ע רבקים בך ותסמכלם
גם תקים גם תקים מעפר פזורים ברחובות ובשווקים ^{עב} ע בשווקים וחוצות
תנו חוק בכל ארקים חרקים ומועזות ישמחו בישעך והרברים עתיקים ^{עב}

הושענא

הושענא חל אחד ומבייש חומרים שנים בלחצי השם
ברא עולמו בחותות שנים יצר הכל בעבור חס ועזרו שנים
הושיענו בלחגיגת ימים שנים ^{הושענא בלחגיגת ימים שבעה ובהקפת כעמים שנים}

תבנה

תבנה זכור חב בנה בבית א מזבחות שנים בנסיון הרך
גם נערים שנים וקראתו מן השמים פעמים שנים הושיענו בלחגיגת ימים שנים
תבנה זכור בן הכמיר רחמי חב בלחמיות שנים חכברנו
ובשרתו בגוים שנים ולחמים שנים ויברך גביר פעמים שנים הושי בלחגי ימ שנים
תבנה זכור היה יחיד וירש פ שנים ועשה מטעמים גדיים
שנים עבר במקלו והיה למחנות שנים הושי בלחגי ימ שנים

תבנה
אנא המושיענו

ליום שרשי

והקטנה שלשית שלן שלום הושענא רבה

למען שמך הגדול והקדוש שיתגדל ויתקדש שמך בעולם כבוד
שם והתגדלת והתקדשתי וכודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יידי הושיעה את עמי וברך את מלכותך ולעם ונשחם עד העולם
הושענא ג' פעם חסד יי הושיעה כח ג' פעם חסד ויהוה הושיעה נח ג' פעם

הושענא

למענך הלהינו הוש' למענך בולחנו הוש' למענך
גואלנו הוש' למענך יורשנו הוש' מארזי דהר צד
אחרי ואלוהיהם הוש' מבבל ובל ואלוהיהם הוש' מגומל ומגוג וגתר
אגרויהם הוש' מדרך ויורנה ויורנים ויבניהם הוש' מהם והימם והומם
המוניהם הוש' מועת חיות וישמעאלים ואלוהיהם הוש' מזמלן וזעון
זעקן וזניהם הוש' מחתי וחוי וחמתי וחייהם הוש' מטלללני חטללני
הפרסלני וטפסריהם הוש' מיון ויתלן ויליהם הוש' מבוש וכות
אוב ופניהם הוש' מלוב ולוי ולהקיהם הוש' ממשח ומישח ומשך
אמש ומיניהם הוש' מצביות וקדר דהר צד וניניהם הוש' מסבא ופבתא
אפבתלני וסגניהם הוש' מעלים ועלוי ועלון ועמניהם הוש' מפוט
אפוטאפול ופליטיהם הוש' מצור וציון וצמרי וצבניהם הוש' מקני
מקני וקנזי וקדמוני וקהליהם הוש' מרחמיה ורעמיה ורומה ורהביהם
משבעים חומות ומשפחותיהם הוש' מתובל ותירס ותוגרמיה
תולדותיהם הוש' תבנית מינים תבנית

ענה בהושענא

ענה ביימים אתרוג ומיון לב' שהוא מכפר על הרפור הלב' ענה
ענה גוית שזרתם כלול לב' רועי צדק יכפר הלוכלב' ענה ומיון עינים
ה' קריית עינים יכפר ההדס' ענה והדומין בשפתים לערבה יכפר
שפתים תכפר הערבה' ענה ע ומשולים בארבעתם פיוש ארבעה יכפר
ע זכים במעש ודת נועם עמוסים כחתרוג בריח ובטעם
ע חכונים כללך אלא במעש ריח' פגולים כחמר בטעם ולא ריח' ענה
ע טובים במעש וחין כס חמרי נועם נדמו להדס בריח ולא טעם ענה
ע ירורים במעש ומהגין ריח' משולים בערבה לא טעם ולא ריח' ענה
ע חללים זה עם זה להשוותם זה לזה' לכן נמשלו כס עם זה להגן זה על זה ענה

הושענא

אנח אל הנקדש בקדושות שלשה בלל
בלחשית בכל יום שלשה ובששית לו ולשביעי שלשה
הושענא הושיענו בחגיגת ימים שלשה

ובחוש רבה חסד הוש' בחג' יי שבעה ובהקפת כעמים שלשה

וְהָיָה כִּי תִפְדָּקוֹן וְתִשְׁתַּבֵּחַ וְהָיָה כִּי תִפְדָּקוֹן וְתִשְׁתַּבֵּחַ וְהָיָה כִּי תִפְדָּקוֹן וְתִשְׁתַּבֵּחַ

ਚੰਦਰਮਾ

הנה : חשבה נח ג' פנ' חנ' והוא חשבה

של יום שמיני

תבנה ^ש אֵלֶּה זָכוֹר אֲבֵי מַלְאָכִים שְׁלֹשָׁה יָמִים לְהַסְעֵיהֶם קָמַח פָּחִים
 שְׁלֹשָׁה הָלְכוּ אִתּוֹ בְּעַלְיָתוֹ שְׁלֹשָׁה הוֹשִׁיעֵנו בְּחַגִּגַּת יָמִים שְׁלֹשָׁה תבנה ^ש
 אֵלֶּה זָכוֹר בֶּן הַכֹּחַ לְעֵקֶדָה לַיָּמִים שְׁלֹשָׁה כָּלֵת בְּרִית עִם מֶלֶךְ וּמַרְעָהוּ וְשֵׁר
 יִצְחָק שְׁלֹשָׁה בְּזָכוֹתוֹ בָּחֳלוֹ בָּכִין כְּתָרִים שְׁלֹשָׁה הוֹשִׁי בַּחֲגֵי יָמִים שְׁלֹשָׁה
 תבנה ^ש אֵלֶּה זָכוֹר חָזַק סוֹלֵם בְּעוֹלָם וַיִּוְרְדִים מִשְׁלֹשָׁה הַמַּפְעֵל בְּרֵה־טִים
 פְּעֻלֹת שְׁלֹשָׁה דִּישָׁלַח כָּכִין לִיְצוּעֵן מוֹנִים שְׁלֹשָׁה הוֹשִׁיעֵנו בַּחֲגֵי יָמִים שְׁלֹשָׁה
 תבנה ^ש אֵלֶּה הַגּוֹחַלִּין עַל יְדֵי אֲחִים שְׁלֹשָׁה הָשֵׁם בָּכִין מַעֲלֹת כְּהֻנִּים וְלוֹיִים
 וַיִּשְׁרָאֵל שְׁלֹשָׁה הַמַּנְחִילִין תּוֹרָה כְּבִיאִים וּכְתוּבִים שְׁלֹשָׁה הוֹשִׁי בַּחֲגֵי יָמִים שְׁלֹשָׁה
 תבנה ^ש תַּתְּפַּדְקוֹן וְתַשְׁתִּיזְבוֹן וְגוֹ' וְהוֹמֵן קָדִישׁ תִּתְקַבֵּל וּמִוִּידֵי סֵת לְקִדּוּת בּוֹ

הקפה שרישית יעקב

לַמּוֹדֵד וְגַם יְדִידֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ
 מִקּוֹרָאֵי אֲשֶׁר חָלַם וְהֵן סוֹלֵם בְּמָרוֹם לֹא מוֹרָא אֵל אֶחָד לֵךְ פֶּחָד וַיִּחַמֹּד מִהַזְכּוֹרָא
 רִצָּה שׁוֹעֵן וְחֹזֵן זָרְעוֹ לִשְׁאֲרִית נִשְׁאָרָה כִּהְלָאָה אֲשֶׁר קָשָׁה שָׁה כָּמָה אִימִךְ
 זָכוֹר אֶחָד וְגַם שְׂבוּץ אֲתוֹם בְּמִדַּת תַּפְחָלָת מִדַּת חֶמֶת בְּחֶמֶת
 יְרוּשָׁה לֹא וְכִתְלֵת תַּפְחָרְתוֹ בְּתוֹמָתוֹ תַּמִּיד בּוֹכֵךְ שְׁלֵת וְדַמּוֹתוֹ וְצוּרָתוֹ חֲקוּקָה בְּעֵלְמֵת
 הוּא חֵישָׁתִם בְּשִׁמְךָ נְחֶתֶם שְׁמָתוֹ עַל כָּס רַחֲמֶיךָ
 אִיכָל לֵךְ קִימִיָּה דִּיעֲקֹב שְׁלִימָא בְּיָל וְיַעֲבֹר גְּלִי גְבוּרֶתְךָ
 בְּיָל וְיַעֲבֹר חֲתָמִינְךָ בְּסַפְרָא דְּחֵי בּוֹ חֲתָמִינְךָ בְּסַפְרָא דְּחֵימִי בּוֹ
 חֲתָמִינְךָ בְּסַפְרָא דְּיִצְחָק וְחֵסִידִי בּוֹ חֲתָמִינְךָ בְּסַפְרָא דְּיִשְׂרָאֵל וְחֵימִי בּוֹ
 חֲתָמִינְךָ בְּסַפְרָא דְּפִרְכּוּסִי וּמַזוֹנִי בּוֹ פֶתַח שְׁמִיָּא לִיעֲלֹתֵךְ בּוֹ אֵלֶּה נְהַדֵּר
 רִיקָן מִן קָמָךְ בּוֹ אֵלֶּיךָ וְיִקְרָא יֵי אֵלֶּיךָ חֵי אֵלֶּיךָ וְחֵי אֵלֶּיךָ
 חֲדָךְ חֵי אֵלֶּיךָ וְחֵי אֵלֶּיךָ וְחֵי אֵלֶּיךָ חֲדָךְ חֵי אֵלֶּיךָ וְחֵי אֵלֶּיךָ
 וְאֵעֲבֹר יֵי שְׁכִינְתִּיהָ עַל אֶפְרַיִם וְקָרָא יֵי אֵלֶּיךָ רַחֲמִיָּא וְחֵי אֵלֶּיךָ
 מִדְּרַחֵיךְ רַבִּי וּמִסְגֵּי לְמַעַבְדֵּךְ טַבִּיחַ וְקִשּׁוּט כֶּסֶף טַבִּיחַ לִשְׁמִי דְּרִיגָה שְׁבִיבִיךָ לְעוֹיִן וְלַמְרוֹד
 וְלַחֲבוּבִין סָלַח יֵי אֵלֶּיךָ וְחֵי אֵלֶּיךָ יֵי אֵלֶּיךָ וְחֵי אֵלֶּיךָ יֵי אֵלֶּיךָ וְחֵי אֵלֶּיךָ
 יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ
 אֵלֶּיךָ וְעוֹלָם וְעוֹלָם יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ
 עֲלִינוּ מִהֲרָה יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ
 בְּסַפְרָא דְּיִצְחָק וְחֵסִידִי יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ
 בְּסַפְרָא מַזוֹנוֹת וּפְרִנְסָה טוֹבָה יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ
 בְּעֵת רִיעוֹן עֵה עוֹנָה בְּעֵת רַחֲמִים יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ יֵי הוּא הָאֵלֶּיךָ

חיים זכרונם

ענה פוסליה פמרוש עליה סדין יל ימינך סוכך יודעי את זיגן עב ע קושרי
צמחי מים וסופכי עצי מים רבו מליציהם על שחילת מטרי מים עב ע שוקרי
הלל שבעה ושמונה תחיש לנו רועים שבעה ונסיכים שמונה עב

הושענא

אנא השם בכסאו חיות הרבע ומניהם הרבע היוצר
בעולמו יסודות הרבע המניב פנות הרבע ותקומות הרבע
הושיענו בחגיגת ימים הרבע ובהושענא רבה חומה הושיענו בחגיגת ימים שבעה ובהקפת פעמים הרבע

תבנה / אנא זכור חב העיר ממזלח כאור לימים הרבע להק ויחלק
על מלכים הרבע בשירתו שוב זרעו לדורות הרבע הושיענו בחגיגת ימים
הרבע תבנה יצוין ברנה

אנא זכור בן הוגש על קרנות הרבע והמר במלשת בארות
הרבע יעתק להברון קרית הרבע הושיענו בחגי ימים הרבע תבנה
אנא זכור תם נער באמהות הרבע חנין להעיל משפטים הרבע
בתפלתו כלכלת בניו בצורים הרבע הושי בחגי ימי הרבע תבנה
אנא המוליכנו במדבר דגלים הרבע למלאותינו בחשן טורים הרבע
המנינו להלל בחב במינים הרבע הושי בחגי ימי הרבע תבנה
ותתפדקון ותשתי שבון וגו' ואומ קדיש ותתקבל

הקפה רביעית משה

זכות משה אל הנשה חתום במדת
בזכותו וענותו אויבנו תרצה ובהר המור שיר מזמור נשיר ולמנצח אנ
נצח לנצח לחם עם רוממך זכרינו
עניו בהר סיני עם אל איום הרבעים יום ישב שם עם יי לקבל תורה זכה
וברא משמי מעוני אל אמת תורת אמת הנחיל לעם באמני צדקתו ותורתו
זכור נח משמך זכרינו
בניא בריל ויעבדי יינך חפיק
בספרא דחיי בן חתמין בספרא דרחמי בן חתמין בספרא דעדיקי
חסידי בן חתמין בספרא דישרי ותמימי בן חתמין בספרא
דפרנסי ומזוני בן פתח שמיא לעלותן בן אלא כההדר ליקן מן
קמך בן יענבר יי על פניו ויקרא יי א רחום ואנון ארך חפים
ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה
ואעבד יי שכינתיה על אפיה וקרא יי אלה רחמנא וחננא
מרחיק

ענה גנת נטעך העלתה כפורחת יופאה ובורחת אנרתה בלחת עב עהדר
שכינתך רחתה כולחת וענן גדול לעחת זחש מתלקחת עב עזלפת בושם
לפחת חן וכבוד נמשחת אלמלאכה נעלחת עב עטהוריק בשובה וכלחת
יקובצו מכל פחת ועלה ומנחת עב עכורה בשמך נוטחת לברכתך
נספחת בחסוך וענחת עב עמשוליק מושל כרום ותחת נאת לבאר שחת
צר עוזב תולחת עב עסגולה זה ערה ממלתחת עם כין ממלא חמתחת וגם
כוביא מטפחת עב עפרוייק ממשובה נעחת צחנתם נמלחת וחסאתם
נעלחת עב עקוטר רוקח מלקחת חש ניב מלקחת הגיג בוער כקלחת
עב עשרשי גפן חדרת פורחת תבוהתה צומחת ממעל ומתחת

הושענא

אלה המיחד לכבודו שמות חמשה הקונה
בעולמו קנינים חמשה היוצר בברייתו גבורים חמשה

הושיענו בחגיגת ימים חמשה הושיענו בחגיגת ימים שבעה ובהקפת פעמים חמשה
תבנה חסא זכור חס כלתה לזבבתרים חמשה והשיב רכוש
למלכים חמשה ודין על הפילת ערים חמשה הושי בחגי ימים חמשה
תבנה חסא זכור בן עקב בחר שער חמשה ירש מהורו ברכות
חמשה זה שלים נפש נקונה בשמות חמשה הושי בחגי ימים חמשה
תבנה חסא זכור תם נעשו לו נסים חמשה ויעג מבכיו אחרים
חמשה ושת לנזיר המחליק חמשה הושי בחגי ימים חמשה
חסא המכחיל לנזיר ספרים חמשה המשמיענו בברותיו בקולות חמשה
הכותב על הלוחות חמשה חמשה הושי בחגי ימים חמשה
ויקול תתפרקון ותשתיצבון וגו' ויהי אומר לי מנועלה ויקול קדיש תתקבל

הקפה חמישית אהרן

כזמון

בזכות אהרן רון ירון עמך
באמר הושענא נחתם בהור במצבת כבוד נחה לשמש בכהונה בגדי פאר
לפאר שמך לבש בהמונה הורו הרהר לעם נחה רם שוכן במעונה ובזכותו
ותפלתו תושיע לעומיק זכרונות
לפני לפני ולבשם בבאו שם כקדוש כמלאך יי בקרבנותיו ועולותיו יהיה מלפך
על עוני תפלותיו ותחנותיו זכור היום לעם חמוכי ותטעם ותרגיעם במקדש הדומך
רחמנא חסדך לך קימיה חסדך להנא ביילוי עני
הדרך שוי עלון בו חתמינן בספרא דחייבו חתמינן
בספרא דרחמי בו חתמינן בספרא דעייקי וחסידי בו חתמינן

בספרא

לְמַעַן שִׁירָה וְזִמְרָה שֶׁר לִפְנֵי אֵל הַמּוֹכֵר יְהוֹשֻׁעַ

עֵנֶה בְּהוֹשִׁיעָא

בצל רפת עוֹלָם

מִתְמַיִמִּים עַבְדִּי

לֹאֲרַע קְדוֹשִׁים חֲבֵרִים לְשִׁמּוֹךְ מִקְדָּשֵׁינוּ עַבְדֵּי

עֲנֵנוּ בְּיֵצֶיךָ זִוְרָאוֹת עֲנֵנוּ

בְּכָל חֶלְמָה' נִשְׁחָיוּלוּ בִּימֵינוּ רוֹמְמָה' ע"ב

51

בַּיְדֵי הַחַיִּימוֹת רִיגֵם בְּעֵלֶם עַל עֲבוֹתָי

צמח'ים' עץ

הוועטער

הוֹשִׁיעֵנו בְּחַג־יָמֵי שָׁשָׁה' הוֹשִׁיעֵנו בְּחַג־יָמֵי שָׁשָׁה' וְהַקִּפְתָּ פַעֲמֵיהֶם שֶׁשָׁה'

תלכדה"ש

בָּנִים שֶׁהָרֶגֶט הָעֵלְזָה בָּקָע בְּלִמְעַד שְׁנֵים שָׁה' הוֹשִׁי בָּחֳגֵי יָמִים שֶׁהָ

תבנה ש

וּמִלֵּטְמוֹ מֵעֲדָרוֹ שֶׁשֶׁר' לִרְבֵּה מִכֹּחַ לְלוֹקֵשׁ בָּם מַעֲלֹת הוֹשִׁי' בְּחֶבֱ יִמ' שֶׁשֶׁה

תבכ"ה

מִנְחָה מִיָּמִים שֶׁשָּׁה אֶהְיֶה בִּירְאֵי שֶׁשָּׁה הַמְּבַרְכִּים בּוֹ שֶׁשָּׁה הוּא בְּחַג יָמִים שֶׁשָּׁה

תעבדה

בַּעֲדֵי מִקְלָטִי שָׁהָה' הִמְנוּרֵי שְׁנוֹת הַכְּמוֹת עָרֵי שָׁהָה' הוֹשִׁי בָּהֶן יָמִים שָׁהָה'

תכלה

אחרי ההקפה חזרה פזמון

לְבוֹת פִּיכֶחֱס' הַמְיוֹחֶס' לְמִדָּה

תְּעָרִיק יִסּוּר עוֹלָם לְבָרִית בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְכִּם לוֹנֵד תִּמְצִיחַ תַּמְשַׁח עַל כָּל דָּעֵל

[illegible]

וְעִלְמָם לַכְּהֹנֵה מֹנֵלָם וּבְצִוּוֹתָיו לֹא עָשׂוּ כִּלְכֵּל לֹא יִמְיָדֵי׃

[illegible]

[Illegible handwritten text]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

אשר לא ידענו שיש לנו חובות כלפיך

1. 11/11/1994

זְכוּר הַסֶּגֶן הַשֵּׁנִי עַל עֲשׂוֹר וְגַם כִּיבֹל לָךְ

١٢٥

אֵיךְ לִלְבֹּשׁ קִימָה וְיִיזְכֹּר מְשִׁיחָא

ש'ב'ט

אלהינו שבשמים

עֲנֵנוּ מֶלֶךְנוּ

יְהִי עֲשֹׂה

לעני לעצמי קי וחסידי ותמימי

(Signature)

עֲנֵה בְּהוֹשִׁיעַנָּה

עֲנֵה חַיִּימָה קוֹרְאָה בְּתַחֲנוּנֶיהָ בִּצְרָר לִי
אֶקְרָא יְיָ עֲנֵה לִמְדֵי עֵץ הָיִר בָּחִים
עַד לִקְוִים לִסְבָּב אֶדְנִי הוֹשִׁיעֵנו וְקַבְּצֵנו
עַד זֶה מוֹן רַחֲמֶיךָ יִתְגַּדֵּל עַל בְּנֵי זְכוֹר רַחֲמֶיךָ בְּרִית חַיִּיתִלִּי
עַד אֶלְעִינוּ מִזֶּעַם לִסְגוּלֵי יְיָ טָפִים וְזִקְנִים יִחַסְפוּ לְבֵית מַעוֹלֵי
עַד יִדָּע כִּי נִקְרָא בָהֶם שֵׁם יְיָ כָּל רַחֲמֵיהֶם יִכְרֹם כִּי הֵם זָרַע בְּרֶךְ יְיָ עֲנֵה
לִקְרוֹא לַהֶם עֲדֹת יְיָ מִכֶּכֶף הָאֵלֶּךְ דְּמִירוֹת לַהֲשִׁמִּיעַ לִי יְיָ עַד כְּמוֹצוֹת
יְהוָה יִקְבֹּץ מִכָּל דּוֹמְנֵי שָׁחִי סָבִיב עֵינֶיךָ יִשְׁמִיעַ בָּחֲזֵנִי עַד עֲזִי אֲזַמְרֹת
יְהוָה יְיָ מוֹעֵלִי צִדִּיק בָּחוּ וְנִלְוֹ לִי יְיָ עַד צֹא נֹחַ לִישֵׁעַ עַמֶּךָ יְיָ קָשׁוּב
שׁוֹעֵת עֲנִיךָ יְיָ עַד רַחֲמֶיךָ תַעֲדִיר לָנוּ יְיָ שְׁמַע תַּפִּלַּת עַמֶּיךָ יְיָ
עַד תִּקְוֶה תֵּן לְאַחֲרֵיתָנוּ יְיָ תַעֲן וְתִאמַר בְּרוּךְ הָבֹא בְשֵׁם יְיָ עַד

הוֹשִׁיעַנָּה

הַסּוֹדֵר בְּרֵאשִׁית לַיָּמִים שְׁבַע הַנוֹטָה שְׁמִים
שְׁבַע אֲהַרְקִיעַ אֲרִצוֹת שְׁבַע הוֹשִׁיעֵנו בַּחֲגִיגַת יָמִים שְׁבַע וּבַהֲקָפַת
פְּעָמִים שְׁבַע
בַּחֲרֻבֵּי מִצְרַיִם וְכַמֶּלֶךְ בְּיוֹם זֶה עֲבַר בָּהּ וְכַךְ נִחְמַד בַּהֲגִלוֹתֶיךָ מִלִּכְנוֹת חֲמָא מִלִּי הוֹשִׁיעֵנָּה וְהוֹשִׁיעֵנָּה כֹּהֵן
אֲנִי זְכוֹר אֶבְרָהָם לְרֵשֶׁת אֶרֶץ עַמִּים שְׁבַע וְאַבְרָהָם בֵּית לַחֲכַמִּתֶּיךָ וְחָצֵב
עַמּוּדֵי שְׁבַע וְזִכְרֹת בְּרִית לִנְגִיד בְּכַשְׁמֹת שְׁבַע הוֹשִׁיעֵנו בַּחֲגִיגַת יָמִים שְׁבַע
וּבַהֲקָפַת פְּעָמִים שְׁבַע תִּבְכֶּה אֲנִי זְכוֹר יְהוֹיָד בְּשִׁרְתָּהּ לִקְוֶה
נָפִים שְׁבַע וְהוֹעֵלָה עַל הָרַי שְׁבִיעִי לַהֲרִים שְׁבַע שְׁמֹחַ בְּמִצְחוֹ מִים וְיִקְרָא
אֹתָהּ שְׁבַע הוֹשִׁי בַּחֲגִי יָמִים שְׁבַע וּבַהֲקָפַת פְּעָמִים שְׁבַע תִּבְכֶּה
אֲנִי זְכוֹר תָּם הַמִּשְׁתַּחֲוֶה אֶפְרַיִם אֲרִצָּה שְׁבַע עַל שֵׁם יְהוֹיָד יִקְרָא
אֶת שְׁבַע יִרְמְיָהּ שְׁבַע אֲרֵעַב שְׁבַע הוֹשִׁי בַּחֲגִי יָמִים שְׁבַע וּבַהֲקָפַת פְּעָמִים
שְׁבַע הַמִּלִּיכָנוּ בְּמִדְבָּרוֹת שְׁבַע הַמִּסּוֹכְכִינוּ בְּעֶצְבִּים שְׁבַע הוֹשִׁי בַּחֲגִי
יָמִים שְׁבַע וּבַהֲקָפַת פְּעָמִים שְׁבַע תִּבְכֶּה אֲנִי
הַמִּנְחִילָנוּ שְׁבַת לַיָּמִים שְׁבַע וְשַׁלַּת הַשְׁמִטָּה לְשָׁנִים שְׁבַע וְשַׁלַּת הַיּוֹבֵל
לְשָׁנִים שְׁבַע הוֹשִׁי בַּחֲגִי יָמִים שְׁבַע וּבַהֲקָפַת פְּעָמִים שְׁבַע
אֲנִי הֶחֱקַק עֲמָן חִידוֹתֵינוּ יָמִים שְׁבַע וּבְכֹרֵינוּ
לַיָּמִים שְׁבֻעִים שְׁבַע הוֹשִׁי בַּחֲגִי יָמִים שְׁבַע וּבַהֲקָפַת פְּעָמִים שְׁבַע
הוֹשִׁי בַּחֲגִי יָמִים שְׁבַע וּבַהֲקָפַת פְּעָמִים שְׁבַע תִּבְכֶּה יִצְחָק בָּרְנָה
בְּזִמּוֹן זְכוֹר הַסֶּגֶן אֲשֶׁר כִּינֵן

טו וְהָא
בְּכָל יָמֵינוּ

גִּמְזָה וְתַחֲכָה וְרִמּוֹן הוֹשֵׁעַ נָח וְהוֹשִׁיעַ נָח
אֶת־מֵר וְתַפְּחִים הוֹשֵׁעַ נָח
בְּטָנִים וְשִׁקְרִים וְרִמּוֹנִים הוֹשֵׁעַ נָח
חֶרֶב וְקֶדְוֶסְטֶמֶל וְהַפְּרֶסֶק הוֹשֵׁעַ נָח
תַּחֲרוֹג וְכֶדֶךְ הַתּוֹת וְהַחֲגוֹז וְהַחֲתוֹד הוֹשֵׁעַ נָח
בְּמִטְרוֹת רִקִּיעִים וְכֶדֶךְ כָּל מִינֵי יִרְקוֹת וְזִלְעִים הוֹשֵׁעַ נָח

אֵלֶּה אֵלֶּה נָח הוֹשֵׁעַ נָח וְהוֹשִׁיעַ נָח

גִּמְזָה מִמִּצְרִים תִּסְיֶעַ הוֹשֵׁעַ נָח
לְמִוְרֵי עֲרֻעֵיהָ תִּבְרַשׁ גּוֹיִם וְתִטְעֶיהָ הוֹשֵׁעַ נָח
הַיִּצְוֹת בְּמִלֵּךְ וְכִנִּית לִמְנֶה שְׂבַעֲהָ גּוֹיִם בְּמִלֵּךְ וְתִשְׁרַשׁ עֲרֻשֶׁיהָ וְתִמְלִא חֶרֶץ הוֹשֵׁעַ נָח
אֵלֶּה מִצְוֹת הַפְּרִיחֵת פְּרִיִם וְכֶטוֹב הַשְׂבַּעֲת עֲדִים תִּשְׁלַח הוֹשֵׁעַ נָח
כְּעִירֶיהָ עַד יָם הוֹשֵׁעַ נָח
כְּעִירֶיהָ וְתִשְׁמְרֶיהָ לְמֶה פְּרִצַת גְּדִירֶיהָ הוֹשֵׁעַ נָח
עֲדוּזוֹת הַכֶּט מִשְׁמִים לְחִזּוֹת וְכֶקוֹר גִּמְזָה זֹאת הוֹשֵׁעַ נָח
לְעֲמֹסִי מִעִים יִשְׁבְּעוּ טוֹבֶךְ כּוֹחֵי דֵת יוֹמִים וּמִמִּעֵינִי הִישׁוּעָה יִשְׁחַבּוֹן מִים הוֹשֵׁעַ נָח

אֵלֶּה אֵלֶּה נָח הוֹשֵׁעַ נָח וְהוֹשִׁיעַ נָח

עֲלִילָה עַל מִים בְּעֶלֶךְ גּוֹנְנָתוֹ וְהַעֲלָתוֹ מִשְׁטִיפֶת מִים בְּגִלְלוֹ נִשְׁבַּעֲת שְׁלֹא לִהְיוֹת מִבּוֹל מִים בְּעֶבְרוֹ לֹא תִמְנַע מִים הוֹשֵׁעַ נָח
נֵם יִקַּח נָח מִעֵט מִים בּוֹגְרִים הַמִּשִּׁיךְ חֶלֶךְ חֶלֶךְ מוֹדֵד בְּשִׁעְלוֹ מִים בְּתֶקֶד עֲלֵיָם הוֹשֵׁעַ נָח
עוֹבְרֵי חֹשׁ וְמִים בְּעֶבְרוֹ לֹא תִמְנַע מִים הוֹשֵׁעַ נָח
בֶּן הַנֶּעֱקָר וְחֶמֶד בְּחֵר מִים גֶּר בְּגֶרֶר וְרָבּוּ עַל הַמִּים בְּשִׁירוֹהוּ עֲבָדָיו מִיָּחוּד מִים הוֹשֵׁעַ נָח
בְּעֶבְרוֹ לֹא תִמְנַע מִים הוֹשֵׁעַ נָח
בְּחֵר מִים דָּלָה וְהַשְׁקָה יָחַן לִבֶּן מִים וְהַעֲיֵב מִקְלוֹת בְּשִׁי קוֹתוֹת מִים בְּעֶבְרוֹ לֹא תִמְנַע מִים הוֹשֵׁעַ נָח
אֵלֶּה לְמַעַן דָּגוֹל מִשׁוּי מִמִּים הַעֲבִיר הוֹשֵׁעַ נָח
חֶבְלֶךְ בְּתוֹךְ גְּלִי מִים פֶּתַח יָצוֹר וְיִזְכּוּ מִים בְּעֶבְרוֹ לֹא תִמְנַע מִים הוֹשֵׁעַ נָח

אֵלֶּה אֵלֶּה נָח לְפָא נָח סִלַּח נָח הוֹשֵׁעַ נָח וְהוֹשִׁיעַ נָח

לְמַעַן חֶבֶד נִפְקָד וְיִבְחֵן כִּכְלוֹת יָצוֹר צוֹחֵן הוֹשֵׁעַ נָח
וְנָח מִיָּחוּד בְּעֶבְרוֹ תִּלְכִּישׁ תִּהְלֶה לְעוֹרֵכֵי לֶךְ תִּפְלֶה הוֹשֵׁעַ נָח
לְמַעַן כֹּחֵן חֶמֶן בְּלִי חֶשֶׁל וְיִצְלֶה מִכֶּשֶׁל וְיִטַּע חֶשֶׁל בְּעֶבְרוֹ הַיּוֹם הוֹשֵׁעַ נָח

תִּכְלֹל גּוֹמֵי לֶךְ הַלֵּל

הושיענא

אנא הושיעה נא

אנא הושיעה נא

סיג
יוסף
בר
ג
יעקב

אנא יסר עם בך הושיענא

לבה לסלסלך בחבה חלמושיע

אחיש נא פדיוס לא נורא זחיוס ובידו שלם כהיום כהללך ביום שביעי הושיעה נא

אנא הושיעה נא

וארון עלי חלילי בחג שעשועי פדותי ראה וגם גאה בראה

אנא הושיעה נא

ובירושלם לשנה הבאה כהללך ביום שביעי הושיעה נא

בנה שער השיר ושם לך חשיר וגם שי לך חתשיר חל מדגועי בקבצך חנוקים

אנא הושיעה נא

ממרחקים וסוכתך תקים כהללך ביום שביעי הושיעה נא

נא וקומם הר השמים ומגדלך תרומם ובלה קץ ישעי רוממותך הראה לעם

אנא הושיעה נא

הנבחה ומולך יראה כהללך ביום שביעי הושיעה נא

ידיים בטובך רוח והודך עליו תשנה וטובך אחזה בדרך עם נושעי ציון מלא

אנא הושיעה נא

מעם חלה ושם לך נחלה כהללך ביום שביעי הושיעה נא

חילך הנחלי חומות וחילי והצמח ישעי קהלי כונן וטובך חשכן ולשמך חרכן

אנא הושיעה נא

כהללך ביום שביעי הושיעה נא

אני זהו הושיעה נא

אנא הושיעה נא

כהושעת ידיים מכה מעבדים

סיג
יוסף

ותמחן לדים אעים להכניעי עלובי עולב המהללים בכל לב באתרוב הדומה

אנא הושיעה נא

ללב כהללך ביום שביעי כן הושיענא

אנושי מזור ותאזור אזור לשפוט מרשיעי יתר פדורה טובבי תורה בלולב

אנא הושיעה נא

הדומה לשדדה כהללך ביום שביעי כן הושיענא

סגודי צדוק נוחקים חנוק ותעניק ענוק והשקעת משקיעי פובכים במחכים

במזל מחזלים בהרס הדומה לעינים כהללך ביום שביעי כן הושיענא

כהושעת פאיי עם זה ביד חוזה ומזה ותשת כמבזה חושק

להטביעי פותח יללים לעליל במעלותם בערבה האמה לשפתים כהללך

אנא הושיעה נא

ביום שביעי כן הושיענא

אנא אל נא הושיענא

הטוב פתח

אל נא נטפי נדבות ירו דשא

אל נא יבול הארץ לברך

אל נא יום זה חתום נא חותמת

אל נא וגשם נדבות תחולל צמון

אל נא ספק ספק בכל חרש וחרש

אל נא פעה לו משמיר אשית

אל נא במט רוח חרבוני ישימון וברך

אל נא במט רוח חרבוני ישימון וברך

אל נא במט רוח חרבוני ישימון וברך

אל נא במט רוח חרבוני ישימון וברך

אל נא במט רוח חרבוני ישימון וברך

אל נא במט רוח חרבוני ישימון וברך

אל נא במט רוח חרבוני ישימון וברך

אל נא במט רוח חרבוני ישימון וברך

אל נא במט רוח חרבוני ישימון וברך

אל נא במט רוח חרבוני ישימון וברך

פכח מה נאוו על ההרים לגלי מנשר משמיע שלום
יטועה אומר לעיון מלך חלה"ך ונחמר קול
נפיק לשאר קול יחיו ירננו כי עין בעין יראנו בטוב יי ציון ונאמ כנחו רכבו
יחיו חרבות יושלם כי נחם יי עמו גל יושלם ונאמ כי נחם יי ציון נחם
כל חרבותיה וישם מדברה כעין ועד ברה כגן יי ששון ושמחה ימצא בה
תודה וקול זמרה ונאמ רנו שמים וגלי ארץ ופנחו הרים רנה כי נחם יי עמו
ועניו ילחם ונאמ זהלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה א הר יי א בית חלה
יעקב ויורנו מדלכיו ונלכה באורחתיו כי מצוץ תצא תורה ודבר יי מיושלים
ונאמ ופרו יי יי שובין ונחו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון
ושמחה ישיגו ונפו יגון ואנחה ונאמ חשף יי את צרוע קדשו לעיני כל
הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת חלה"ך ונאמ ויהי דברי אלה אשר
התחלתי לפני יי קדשים א יי אהינו וזמם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
עמו ישראל דבר יום ביומו למען דעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים
אך עוד יאמנו קדש ותקבל שושרש

וזם תאני שמיני עשרת חתפנו לנחם אן גיבו היה לחקחיל בעד קריאה בספר תורה רחשון

ברוך אשר בגלל אבות בנים גור

ובעבורם תורה נתן בגלגלי רוח יי נראה ומלאכי יצא באלפי שנאן גבור
גאים אלה חריר קרא למשה לקבל לוחות דברי חלחי שמעה הארץ
ועמוהיה יתפלצון הטה שמים וירד בכרוב וילא על כנפי רוח ויצאו
דברים מתוך האש ויתחוקקו על לוחות האבן דמירות קדמו כל בני אלים
שופר תקעו משמי מרום ארדה לבשו כל בני עשו כי משעיר יי זרח
טפשו כולם בני ישמעאל כי מפחרן יי הופיע ימין יי טפחים בלוחות
וימין משה טפחים בלוחות כי אורך הלוחות ששה טפחים וטפחים
מפורש בין יד ליד לך משה שפח בגדולתך כי חין כמוך בכל הנביאים
מי עלה לתוך הענן ומי ראה תמונת חלה"ך משה עלה לתוך הענן והוא
ראה תמונת אלהים נשיא נשיאים היה משה רבינו אב לחכמים וראש
לנביאים כגר הים בתפלתו ועל יד שלוחו חרון אף השיב ענה יי
ואמר לעמו חנני יי חלה"ך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים
היום פתחו כולם ואמרו יי ימלוך לעולם ועד יעקב משה יעקב
יה בעת שאמר לו המקום עלה מת בהר קרע בגדו והרים קולו

תכלול גומלי לך הלא ^{הוש והושיעה נח אבינו ומה} למען יחיד מקוראי בירכו אל רואי

בבחר להי רוחי בעבורו היום יוכסף יוספי לך מוסף ^{הוש והוש} למען ישן

בטבור עולם וסוד נעלם חלם ויחלום והנה סולם בעבורו תבדך רובע קובצי שבע ^{הוש והוש}

למען ותיק קרץ עור כניו ולא כהת חור עיניו והאיש משה עניו ^{הוש והוש}

בעבורו תבדך שנה ליועקי הושענא ^{הוש והוש} למען פועלי רע הלא

ושלום לו הושלם ברית כהונת עולם עבדו גחון עריץ תחסר ותשמיע משר ^{הוש והוש}

הושיענו מושיענו כי לך עינינו ולכה לישועתנו ^{הוש והוש}

יושב קדם חיוס אנורא יוסף תחמץ ^{הוש והוש}

סובבי תורה ושנה זו תהא חולה כי לך עינינו ולכה לישועתנו

סובבים שבעה היום כסוכה ושנה זו תהא בלכה כי לך עינינו ולכה לישועתנו

מחלה ושיטה בשומא רשונה וטלולה ושנה זו תהא שנת גילה כי לך עינינו ולכה לישועתנו

פתחך הרחב לאום יפה כתר יפה מתהננת לפנך בהגיון מליצה ושנה זו תהא שבת ^{הוש והוש}

הארל למושעות עם כושע בידי הושע כל ^{הוש והוש}

בהסדך מיחלים לידי כי לישועתך ^{הוש והוש}

תפתח חרץ ויסרו ישע לעם אשר בכמורם פדיתם מפשע ^{הוש והוש}

תחת ענוים שמעת יי כי לישועתך וגו

יצאת לישע עמיך יום אשר נחמר בו ויושע יי כי לישועתך וגו

צור עולה ביער פדותי קרב כי ידך לא תקצר ראה כי תחבתי ישועתך יי כי לישועתך וגו

הושיעה אפיר צועק מבית כלא לשוענו המצא צור עושה פלא פתח ^{הוש והוש}

פלא מלא ישבעו עיני יי כי לישועתך

הטרזחות במחריכי תחלה שפתותם תבענה ישועתה לידי כי לישועתך

רצה שועת אמלים ישועתך מיחלים ומזונם שוחלים ביום לולב נוטרים ^{הוש והוש}

גשמים וטללים תזיל מזבולים ואיש ילכו גחולים ופדויי יי כי לישועתך וגו

קול מבשר מבשר ואומר ^{הוש והוש}

ישמח הר ציון תגללה בנות יהודה ^{הוש והוש}

ואחר חב גבולך כי יי יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי חבלך ^{הוש והוש}

סובו ציון והקיפוה ספרז מגדליה שישו אתה משוש כל המתחבלים עליה ^{הוש והוש}

פתע אשליך חרבי על העמים פצחו רכנו חרבות ירושלים ^{הוש והוש}

קץ ישועתי חשתי ממעון שחק קרבותי צדקתי לא תרחק ^{הוש והוש}

התעוררי ממחרת ובוחי ממערב הר ציון ירבותי יפון קרית מלך רב ^{הוש והוש}

ככתוב מה נא

עבדו חכמים כחות כחות קדושים עימך חסד
ואחריו כל מי יבא בחרב ובקשתתא עימך חסד
גלה וזאויבים עשה כלה ונתן חרצם לנחלה עימך חסד
מעונה אתגלי ורצח למשה גלי וחולק טוב יהב לי עימך חסד
להם חקים טובים מדבש מתוקים גל עוללים וינקים עימך חסד
בתקפיה וזיקריה וטליל עליהן זיו חפיה ושלח מלאכיה ושרפיה עימך חסד
ענדם בלכוד והדר וזיו אויביהם קדר ונתן תורה בעוז והדר עימך חסד
פאר וכלוד פארם ובעטלת להב עיטלם וענק הרביד על צואלם עימך חסד
ענדם במעיל כלוד ומשך אליהם טוב כלוד ואת אויביהם איבד חסד
עימך חסד קלחם כולם קדושים זה שיב ענפים שרשים עצי הגוים
שמים כתושים עימך חסד רבות ותקפא ויקרא יהב לעמיה כל בני
טהרה ואנהר להן כנפורה עימך חסד שתלינון בפרדס בכתא
ורבלינון בימם ובאורתא בעמודא דעננא ואישתא עימך חסד תמכם
בטובו ובעזוזו ולהם גלה רצון והדר אויבים כלזו על ידי משה רחימא חסד
תם יקור

שמחו בשמחת תורה כי היא אורה כי מציון
שמחו אהובים שמחו ברוכים בשמחת תורה
שמחו גבורים שמחו רגולים בשמחת תורה כיהא
שמחו הדורים שמחו ועורים בשמחת תורה כי היא אורה
שמחו זכים שמחו חסידים בשמחת תורה כי היא אורה
שמחו טהורים שמחו ידידים בשמחת תורה כי היא אורה
כלולים שמחו למודים בשמחת תורה כי היא אורה
שמחו נגידים בשמחת תורה כי היא אורה
עזורים בשמחת תורה כיהא אורה
בשמחת תורה כיהא אורה
תורה כיהא אורה
כי היא אורה
אורה כי מציון נמצא שמחה

תורה תמימה חסד
בני ביתא ושכליל היכלא חסד
דינין דקשוט דאין לעמיה חסד
אחי חרו רבנן בשמחת
אחי משיחא מרק לעמיה חסד
גבורתיה מעצמא כולי עלמא חסד

הוא שליח שהימן

יהושוע בן בון שמר נח צאני ראה משה מלאש הפסגה קהלות השבטים
עומדים לפניו שם מות משה עבד יי מול בית פעור חספו אלהינו תפלת
משה קרעה הרקיע ונמצא לעמו בעת צרתם יהושוע קם אחרי משה
תורה ואקים ומשפטים את ישראל לימך וגורל נעים בישראל בנחלתם כתג
ברוך כותן התורה ובוחר בנביאים

תם יקור

שמחו בשמחת תורת משה כי נתנה

אלהים למשה על הר סיני ירד ודבר עם משה על הר סיני וכן שמחו בשמחת

תורת חריד כי נתנה ברוך למשה על הר סיני שמחו בשמחת תורת גבור

כי נתנה לגול למשה על הר סיני שמחו בשמחת תורת חריד כי נתנה לעבד

למשה על הר סיני שמחו בשמחת תורת עזי כי נתנה חנון למשה על הר סיני

שמחו בשמחת תורת טהור כי נתנה יחיד למשה על הר סיני שמחו בשמחת

תורת כביר כי נתנה לובש למשה על הר סיני שמחו בשמחת תורת מלך כי

נתנה כורא למשה על הר סיני שמחו בשמחת תורת פומך כי נתנה עוזר

למשה על הר סיני שמחו בשמחת תורת פודה כי נתנה צדיק למשה על הר סיני

שמחו בשמחת תורת קדוש כי נתנה רחום למשה על הר סיני שמחו

בשמחת תורת שדי כי נתנה תקיף למשה על הר סיני שמחו בשמחת תורת

תומך כי נתנה תמים למשה על הר סיני תם יקור

אנא משה רחימא ספרא רמלא רמא

רמלא וכליל חכמה תורה אורה תמימה אנא משה רחימא ספרא רמלא רמא דכח וקבל חכמה ונורה תמימה

בשעיר שתליה בפחדן שכליל היכליה בפיני גנא קטר ליה על ידי משה

רחימא חכמי ארון בחכמה על הר סיני באימה ואחית

לוחי קימא על ידי משה רחימא חכמי ארון בראים וקולות הרעים

כאלים רקין פלעים כנתן דת שעשועים על ידי משה רחימא חכמי ארון

גלי עמיקתא ומסתרתא ופרק לעמיה מעברותא בנסין ובפרישותא על ידי

משה רחימא חכמי ארון לגול נגלה מסיני ובריתו אחיר עיני והשפיל

הרעיש את עולמו ועל אויביו שפך זעמו

ויתב ומרעי ליה ורמא מגלי ליה

עשו כל מלכא אומיא ולישניא

חסידים מצחו רנה לפני שופך מעונה

טוביה לעמיה בחילא רמא וכליל תורה

יספוק ראו ישישים ובתוכו

עבדו חמושים

חכו ממתקים וכלו מחמרים
טוב יי ומטיב לכל
כולך יפה לעיני ומום אין בך
לצבתי אחותי כלה
מהיכו פעמך בנעלים
נפת תפארתך שפתותיך כלה
שמאלן תחת לראשי
עורי צפון ובוחי תימן
פתחתי אחי לדורי
צחיטה ורחינה בנות ציון כמלך שלמה
קול צפיר נשא וקול
לכנו פרחו חרבות ירושלים
שיר השירים אשר לשלמה
תורי זהב נעשה לך

חומה אני ושדי כמגדלות
ישקני מנשיקות פיהו
כשושנה בין החוחים
לחייך כערובת הבושם
מי זאת הנשקפה כמו שחר
נאו לחייך בתורים
כמכוני בחשישות
ענה דודי ואמר לי
פריז מתוק לחבי
ערור המור דודי לי
קול דודי הנה זה בא
ראשו נתם פז קווצותין תלתלים
שרדך חגן הסהר
תחת הצחשת חביא זהב

תם יקור

כי בשמחה תצאון
לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף
כי בשם אדיר תצאון ובשם ברוך תובלון
ובשם גדול תובלון
כי בשם דלי תצאון ובשם חזון תובלון
ובשם יחיד תובלון
כי בשם מלך תצאון ובשם נורא תובלון
ובשם עוזר תובלון
כי בשם קדוש תצאון ובשם רחום תובלון
ובשם תקיף תובלון
ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף
בואו נשתחוו ונכרעה נכרעה לפני יי עושיו
נבואה למשכנותיו נשתחוו להיום רגלין
קדשו כי קדוש יי אהינו באהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה
באהים אהלל דבר יי אהלל דבר באהים בטחתי לא חילא מהיעשה אדם
לא שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי זה מלך

אחימתי ודחלתיה תתדמי עלי מלכותא	הוא שליח מהימן שדריה מריה
חפידין ומלכין מקנין ליה	זיויה מבהיק כנהור שמשא
טורין ורמין חפץ לקבליה	בימין רמח מסעדה ליה
לעמיה יכניש מארבע זוית עלמא	כלילין תלתא קטר לעמיה
ניהור יקריה ישלח קדם עמיה	מלאכיה ישלח ויפדוק לעמיה
עלמא מדדעזע מאימתי	סעיד להון בהדריה וביקריה
עלותהון שמע מכרסי יקריה	פרישן רבבין עבד לעמיה
רגבין חנון למלי נבואתיה	קריבנון לפתגמי חוריתיה
תבר ניר סנאה ובעיל רבבא	שלמהון חסגי בתוקפא וביקרא

תם יקור

הללוייה והללוייה	אשמה ברורי אמרה חיומה על זאת
בחר בי מכל אומות על זאת	גאלני מפרך לוחמים על זאת
ויבר עמי פנים בפנים על זאת	הור והדר העטני על זאת
ויעד אותי מכל אומות על זאת	זכר לי חסד נעודי על זאת
חן וחסד הלבישני על זאת	טיהר אותי מכל טומאות על זאת
ימינו מרש עלי על זאת	כליל הור בילדני על זאת
לויית חן העניקני על זאת	מניך הור המניכני על זאת
נצח נצחים ערלני על זאת	שמחה גדולה שמחני על זאת
עלין על כל האומות נתנני על זאת	סוד צדקה פיהלני על זאת
צניפת תפארה עיטלני על זאת	קדושת עולם קידשני על זאת
רעיתי בחרב קרלני על זאת	שולמית מכל מוס נתנני על זאת
תורה תמימה הנחילני על זאת	

תם יקור

סימן טוב יהיה לכל	סימן טוב יהיה לכל
אשכל הכופר יודי לי	אחתי מלבנון כלה
בטנך ערמת חטים	באחי לגני אחותי כלה
גל נעול מעין התום	גן נעול אחותי כלה
יודי יצח ואדום	יודי לי ואבי לון
הביאני אל בית היין	הנך יפה לעיני
זחכך כייך הטוב	ודגלן עלי אהבה
זה אלי ואנוהו	זאת קומתך דמתה לתמר

עליכם מקרא שכתוב ואתם הרבקים בידי אלהיכם חיים כלכם היום יי אלהיכם הוציא אתכם
 והנכם היום כפוכי השמים לרב יי אלהי אבותיכם יוסף עליכם כלם אלה פעמים
 ויברך אתכם כאשר ובר לכם ויקיים עליכם מקרא שכתוב ביום ההוא יבך
 יי בער יושב יושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדור ובית דור כאלהים כמלאך יי
 לפניהם הנה ימים באים כאם יי והקמות לדור צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה
 משפט וצדקה בארץ בימי תושע יהודה וישלם ישכון לבטח וזה שמו אשר יקראו
 יי צדיקו וכן קרא בריך הוא כמא דמלך יתכון משעבור מצרא
 ואמיק יתכון בחילה תקיפא כין הוא יפרוק יתכון מגזירת מלכא לבא די לבא שלטניה
 בכל ארעא וישיזיב יתכון מיך כל רבבנוהי ובנוהי וסרכוהי ופחווהי ויתפרע מכל
 דיחשיב עליכון מחשבך בישן ויעפיר ידוהן מלחנצקא לכון ויער די דיהון מכל
 צוריון ויבטיל מנכון כל גזירותיו ויכח לכון משעבורהון ויתין לכון חנא וחסדא
 ורחמין בעיניהון ויתין לכון ביניהון שלמא יהי לכון שלמא בשלמהון כמא דכתיב
 בפתגמי ציוהי ודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו עליה כי
 בשלמה יהיה לכם שלום והיה כאשר היתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן
 אושיע אתכם והייתם ברכה ל תיראו תחזקנה ייכם ויקיים עליכם מקרא
 שכתוב לא הכיח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים ועתה מלכים השכילו אוסרו שפטי
 ארץ עבדו את יי ביראה וגילו ברעיה נשקו בר פן יאנק ותאבדו דרך כי יבער
 כמעט אפן אשרי כל חוסי בו וכן קרא בריך הוא יתעב במימריה לאיטבא
 לכון ויעלה כל אורחתכון ויברך לכון בכל אושטות ידכון ויתין לכל חד וחד מנכון
 ואנא עמכון מסת חסרניה דחסיר ליה וימליק כנאית מגנא מביניכון וימליק דוחקא
 דבירלתא מחלעכון ויפתח לכון אוצרות טוביה ולא תיעטרכון לבד אנש ביומיון ויהי
 לכון טלא ומטרא דברכתא בעיניה כמא דכתיב בפתגמי אוריתיה יפתח יי לך חרב
 אוצרות טוב את השמים לתת מטרא ארעך בעתו ולברך את כל מעשה ידך
 והלויים גוים רבים ואתה לא תלוא ונתתי מטרא ארעכם בעתו יודה ומלכוש
 ואספת דגנך ותירשך ויעהך ויער מנכון כמא דמרידא
 דמועיק לכון ומרעין בישין דעמכון וישויון בכל סנאיכון כדכתיב והסיר יי ממך
 כל חלי וכל מרזה מירדים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנה יך
 והיה אם שמע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעינו תעשה והחזנת למצותיו
 אשמדת כל חקיו כל המהלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יי
 דפאך ויער מנכון גדי חרצא וגרי כפלא וגרי מותא וגרי שביא
 ויער מנכון כמא דכתיב על ידי עבדו יבא ואת הצפוני ארחיק מעליכם

זכריה ח

הַכָּבוֹד יְיָ עֲשׂוֹת גִּבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה שֶׁאֵין שְׂעָרִים לְאֲשִׁיכָם וְשֶׁאֵין מִתְחִי עוֹלָם
וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכָּבוֹד מִיְּהוּדָה זֶה מֶלֶךְ אֱלֹהִים יְיָ יִצְחָק הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד כָּלָה

ברכה לרבים

ואמר

יְהוָה מְרַקֵּעַ מִן שָׁמַיָּא וְחַנּוּחַ וְחֶסֶד וְחַיִּין חֲדָיִין
וְשֶׁנִּי נְפִישָׁתָא וְגוֹפֵא בְרִיָּא וְנַחֲשָׁא בְּחוּרָא יְהִיָּא וְזָרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא זָרְעָא וְיִלְא
פְּסִיק וְיִלְא פְּטָר מִכְתָּבֵי אֲוִרִיתָא לְכָל־קָהֳלָא קָדְשָׁא הָדִין מִדְּבַר־בִּיהוֹן וְעַד זְעִיר־הוֹן
קוֹדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא יוֹסִיף לְכוֹן חַיִּין עַל־חַיִּיכוֹן וְשֶׁנִּי עַל־שְׂנִיכוֹן וּמַזְנוּנִין עַל־מַזְנוּיָכוֹן
וְתַתְּכִילִם עַל־יָכוֹן מִטְּלָתָא וְשֶׁלֹּמָא דְּחַתְּפִרְסָתָא עַל־חֲבֵה־תָנָא בְּמִדְּבָרָא

וְכִין קוֹדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא דְּחַמֵּר לְשַׁכְּלָלָא הִיכְלִיָּה וּלְמַבְנֵי־קִרְתִּיָּה יְרֻחִים עַל־יָכוֹן בְּרַחֲמֵתֶיהָ
וַיִּפְרוֹק יִתְכוֹן בְּגִבּוֹרִתֶיהָ וַיַּכְנִישׁ גְּלוּתִיכוֹן כְּמֹא דְּכַתִּיב בְּפִתְגָמֵי אֲוִרִיתֶיהָ וְשֶׁנִּי אֱלֹהֵיךְ
חַת שְׂבוּתֶךָ וְדַחֲמֶךָ וְשֶׁב אֶקְבָּצֶךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיעַךְ יְיָ אֱלֹהֵיךְ שְׂמֹה אִם
יְהִיָּה נִדְּחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצֶךָ יְיָ אֱלֹהֵיךְ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ וַיְקַיֵּם כָּל־מִקְרָא
שְׂכָתוֹב הַבְּטוּחִים בְּיְיָ כִּהְרִי צִיּוֹן לֹא יִמוּט לְעוֹלָם יִשָּׁב יְרוּשָׁלַם הַיִּם סָבִיב לָהּ וַיְבִי
סָבִיב לְעַמּוֹ מִנְּעִתָהּ וְעַד עוֹלָם וְעוֹד יִקְיָם עַל־כָּם וְעַמּוֹיִם יִרְשׁוּ אֶרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ לְעוֹד
עַל־הָ וְתִשׁוּעָתָא דְּיִקְיָם מִיָּד מְעוֹדָם בְּעֵת צָרָה וַיַּעֲשֶׂה־לֵּם יְיָ וַיִּפְרָס־לֵם יִפְרָס־לֵם
מִדְּשָׁעִים וַיִּנְשִׁיעֵם בִּי חֲסֹד בּוֹ וַיִּצְרִיקֵם יִשְׁבָּחוּ וְעַל־כֵּן לִפְנֵי אֱלֹהִים וַיִּשְׁיֹ בְּשִׁמְחָה
שְׂמִחוּ בְּיְיָ וְגִילוּ יִצְרִיקֵם וְהִדְּנִיכוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב חוֹנָה מִלֵּאךְ יְיָ סָבִיב לִידָאִין וַיַּחֲלִצֵם
עֵינֵי יְיָ אֶל־יִצְרִיקֵם וְהִזְכִּירוֹ שְׁוַעֲתָם פֹּדָה יְיָ כָּפֹשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל־הַחוֹשִׁים בּוֹ
וַיְקַיֵּם עַל־כָּם מִקְרָא שְׂכָתוֹב אֲתִידָא תוֹלַעַת יַעֲקֹב מִתִּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי

עֲזָרְתִּיךָ נָא יְיָ וְגִחֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שְׂמַתִּיךָ לְמוֹדֵג חֲדָשׁ בְּעַל פִּיפּוֹת
תְּדוּשׁ הַיִּם וְתִרְדּוֹק וּבְצֻעַת כְּמִין תְּנִישִׁים כָּל־כָּלִי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יִנָּלֵחַ וְכָל־לָשׁוֹן תִּקְוֹם
חֲתִיךָ לְמִשְׁפָּט תִּרְשִׁיעִי זֹאת נִחַלֵת עֲבָדֵי יְיָ וַיִּצְרִקֵתָם מִמֶּתִי נָא יְיָ כִּי הִגְדִּירִים
יָמוּשׁוּ וְהִבְבְּעוּת תְּמוּסִינָה וְחֶסֶד־י מִחֲתִיךָ לֹא יָמוּשׁ וּבְרִית־שְׁלֹמִי לֹא תִמוּט אֲכֹר
מִדְּחִמֶךָ יְיָ וַיְקַיֵּם עַל־כָּם מִקְרָא שְׂכָתוֹב וְעֵתָה שְׂמַע יַעֲקֹב עֲבָדֵי וַיִּשְׁלֵא

בְּחִרְתִּי בּוֹ כִּי אֶצְקֶה מִים עַל־צִמָּא אֲנֹדָלִים עַל־יָבֵשׁ אֶצְקֶה רוּחִי עַל־זָדִיעֶיךָ וּבְרִיתִי
עַל־צִחֲעִיךָ וַיִּצְמַח צֶבֶן חֲסִיר כְּעֶרְבִים עַל־יְבֵלֵי מַיִם זֶה יִחְמַד לִיגִי אֲנִי וְזֶה יִקְרָא
בְּשֵׁם יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתּוּב יְרוּלִיגִי וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְתּוּב וַיְקַיֵּם עַל־כָּם מִקְרָא שְׂכָתוֹב
וּפְנִיתִי אֲחִילִים וְהִפְרִיתִי אֲחִתְּכֶם וְהִרְבִּיתִי אֲחִתְּכֶם וְהִקִּימִתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲחִתְּכֶם וְהִתְהַלְכִיתִי
בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי יְיָ תִקְרְאוּ מִשְׁרָדֵי
אֱלֹהִינוּ יִחְמַד לָכֶם חֵיל גּוֹיִם תִּאֲכִלוּ וּבְכֻבּוֹדֵם תִּתְּמָדוּ תִּחַת בְּשִׁתְּכֶם מִשְׁנֶה וּכְלָמָה
יִרְדּוּ חֲלָקֵם לִכְן בְּחִירָתָם מִשְׁנֶה יִרְשׁוּ וְשְׂמַחַת עוֹלָם תִּהְיֶה לָהֶם וַיְקַיֵּם

עליהם

מקרא שכתוב

ולא ימיש מעשות פרי גבור בחרץ יהיה זרעו ויורשלים יבורך הון ועושר בביתו ויצדקתו עומדת לעד
ועל בחרים יתקיים מקרא שכתוב תפחלת באורים כוחם והדד עקנים שיהי כי בי ירבו
ימך ויוסימו לך שנות חיים כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יופיו לך אז יבדת בחרון לחם ידך
ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי באור מעם כי תלך כמו חס לא תכזה ולהבה לא תבער בך
ועל בעריכם יתקיים מקרא שכתוב המלאך הגאל אתי מכל רע בדרך את הנערים ויקרא בהם
שמי ושם חבתי אברהם ויצחק ויגו לרב בקרב החרץ כי נער ישרא ואהבהו וממציאם קראתי
לכני ועל בניכם יתקיים מקרא שכתוב בנים אתם ליצי אלהיכם הבן יקיר לי חפצים חסילי
שעשועים כי מדי דברי בו זכור חזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם חרחמו כחם יי
ועל ילדיכם יתקיים מקרא שכתוב ילדים אשר אין בהם כל מום וטובי מראה ומשכילים בכל
חכמה ויורעי דעת ומביני מדע ודשך כח בהם לעמוד בהיכל המלך וללמדם ספר
ולשון כשרים כי ילד יולד לכו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא ויען אל
גבור אבי ער שר שלום ועל קטניכם יתקיים מקרא שכתוב הקטן יהיה לאלק והנער
לגוי עצום חזי יי בעתה חחישנה והיה רחשיתך מצער ואחריתך ישיבה מאד וכו' ע
בגוים זרעם ויבא צאהם בתוך העמים כל ראייהם כיורם כי הם זרע ברח יי
כל חר ואחר מבון ואחא עמכון יתקיים מקרא שכתוב יקומך יי לו לעם קיוש כחשך נשבע
לך כי תשמר את מצות יי אלהיך והלכת בדרכיו וראו כל עמי החרץ כי שם יי בקרא
עליך ויראו ממך כי אל ראם יי אלהיך לא ירפק ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך
אשר נשבע להם והיה שדי בעריך וכסף תועפות לך כי חז על שדי תתענג ותשג
אחלה פניך תעתיר חליו ושמעיה וברךך תשלים ותגדל חומר ויקם לך ועל דרכיך
גה חור כי תעבר במים חתך חני וצנהלות לא יטפון כי תלך כמו חס לא תכזה ולהבה
לא תבער בך לא יתן למוט רבליך לא ינום שומריך המה לא ינום ולא יישן שומר ישראל
יי שומריך יי ענף על ידי מיכך יומם השמש לא יכפה וירח בלילה יי שמרך מכל
רע ישמר את כפשיך יי ישמר צחתך ובוחך מעתה ועד עולם יברכך יי וישמרך
יחר יי פניו אליך ויחבך ישא יי פניו אליך וישם לך שלום יברכך יי מציון עושה
שמים וחרץ יברכך יי מציון ורחה בטוב ירושלים כל ימי חייך וראה בנים
לבניך שלום על ישראל בלל הברכות האמורות בתורה ובמקרא
ובמשנה ובתלמוד ובהלכות ובהגדות ובפי כל זקני חבורה יתקיימו בכון ובזדעכון
ובזרע זרעכון ואנא עמכון בעח סלה ועד כין תהי רעוא מן שמיא ואמרו אמן
ויקוללם חמר יי רבול עקב שמחה וצלה בראש הגוים השמיניו הלא ואמרו הושע יי את עמך
את שחרית ישראל וחוס יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו הודו על חרץ ושמים וירם קול לעמו
תהלה לכל חפידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה וירד אספר לי מוצעה ויקול עט בחד אהיכל יי הוא האלים
יהוא האלים בשמים ממעל ועל החרץ מתחת חין כמחך באהים יי ודן כמעשיך שובה למעונך ושכון בבית
מחוך כי כלסה וכל לשון יתנו הודו והודר למלכותך ויגע אספר ויקול ובטחה וגו' ויקול קייש ויכרה יקדויה
ביחשית וגו' אשר ברח לעשות וירדה ויקול קייש ויכרה אספר יקדויה אמטיל ביום השמיני עתה

אספר שמותי מי חנוכה

והדחתיו לא הרץ יביה ושמומה את פניו לא הים הקדמוני וסופו לא הים האחרון ועלה
באשו ותעל יחזקו כי הגדיל לעשות והושעת אתכם מכל טמאותיכם וקדאתי אל
הדגן והרבית אתו ולא אתן עליכם רעב והרבית את פלי העץ ותגדלת השדה
למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים ויקים לבון אלה כון
בחייו וביומיו כון מלכותיה לבתא על ידי משיחא בדידי כמא דכתיב בפתגמי
קדשוהי וביומיהו די מלכיה האכון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתכל
ומלכותא לעם אחך לא תשתציק תדיק ותסיף כל חלין מלכוותא והיא תקום
לעלמא ויקים קדשא בריך הוא על אדעא דקדך מא דגדל עליהו
באדין מן קל מלכא דברבא די קרנא ממלכא חזה הוית עד די קטילת חיזתא
והוצא בשמה ויהי צת ליקיית השא ומן קדמוהי משתלח מלאך מותא וצפיק
בשלהובית אישתא מממריה ואחיד קשתא מנהון לא יקום ויקליל ברבואה לא
ישתלב ורביב סוסא לא ישיגב כפשיה ויתקיק לביה בגיבריא ערטלאה דלא זין
יערוק בעדנא ההוא אמר יי וידבר לבון קדשא בריך הוא בגלות כון
קדמוהי דכתיב בפתגמי אוריתיה ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתם
ולא גמלתם לכלתם להפר ברית אתם כי אני יי אלהיהם ויעמח פורקניה
בקרוב בחייו וביומיו כון כמא דכתיב בפתגמי כביוהי ביום ההוא יהיה ימח יי לעבי
ולכבוד ופרי הארץ לכבוד ולתפארת לפליטת ישראל כי כל העמים ילכו איש
בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יי אלהינו לעולם ועד ישרא נושע ביה תשועות
עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד בירבובכם מבית יי ברוכים אתם
ליי עושה שמים וארץ ועל דק יתכם יתקיים מקרא שכתוב ואברהם
דקן בא בימים ויי בלך את אברהם בכל ואברהם היו יהיה לגו גדול ועצום ודברכו
בו כל גוי הארץ כי ידעתיו למען אשר יצא את בניו ואת ביתו אחרי ושמרו דרך
יי לעשות צדקה ומשפט למען הביא יי על אברהם את אשר דבר עליו עטרת
דקנים בני בניו ותפארת בניו אבותם עוד ינבון בשיבה רשנים ורעננים יהיו
לאביי בישר יי יורי ולא עולתהו ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני חסדל אני
עשיתי וחי חשדא ואני חסדל ואמלט ועל ישישכם יתקיים מקרא שכתוב
בישישים חכמה ואורך ימים תבונה אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תעמח
זהלך לפנך צדק כבוד יי יאספך ונהך יי תמיד והשביע צחצחות נפשך ועצמתך
יחלין והיית כגן דה וכמוצא מים אשר לא יבזבו מימיו ועל גבדיכם יתקיים
מקרא שכתוב ברוך הגבר אשר יבטח ביי ויהי יי מבטחו ויהי כעץ שתול על מים
ועל יבלי ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חם ויהי עלהו רענן ובסנת צחצחות לא יראג

ולא ימא

תלואותה ואישראלי יעיד אפניה כלהא והכרי יפעל כל יום אי איום זה ויתם פי איום אה אי
 כן עשה את המכרה מן פרש בה עלותך פאן חתפך אטבת פי אכנוכה פידידי פי
 לעלוה על הנסים ואמפטי יקרא קרבן דאך איום פי ספר שני ויפטיד רני אשמחי
 ואן כאנת אטבת ראש חדש מוציאין ג ספרים בא קורין הפרשה והשני ענין ראש חדש
 והשלישי קורא בו ענין חנוכה ויפטיד רני אשמחי ואן כאנח סבתן פיפטיד
 פי אטבת אהולי רני אשמחי ופי אתחניה דיעש חידום

מגלת בני חשמונאי

זהוה ביאמי אנטיוכס מלכא דיון מלך רב
 ותקיף הוה דחסינ בשלטנותיה וכל מלכיא ישתמעון ליה הוא כבש מדינן סגיאן ומלכין
 תקיפין אסר ואצרי בירצותהון והיליהון חוקיך כנורא וגבליהון באיסור חסר הוא בנא
 מדינתא רבא על ספר ימא למיהו ליה לבית מלכו וקרא לה אנטוכיא על שמה דאח
 בגרים תגידה בנא ליה מדינתא אחרתא לקבלה וקרא לה מדינת בגרים וכין שמחתהון
 ער דלה בשנת עשרין ותלת שנין לממלכיה בשנת מאתן ותלת עשר שנין לבנין בית לאה
 דין שני חנפיה למיסק לירושלם עני ואמר לה דמדינה דללא דעתון עמא יהודא ביעתנ
 לאהבא לא פלחין ונמוסנא לא עבדין דתי מלכא שבין למעבר דתהון דאח חנון מספרין
 ליוסתר מלכיא ושלטנא דאמרין אמת ימלך עלנא מלכא ונשלט בימא וביבשתא
 וכל עלמא יתמסר בימא לית רבות מלכותא למשבך חלין על אפי חרעא כען איתו
 וניסק עליהון ונבטיל מנחון קימא דגזיר עליהון שבתא וירחא ומהולתא ושפר סתגמא
 דנח בעיני דברכנא ובעיני כל חילותיה בה שעתא קם אנטיוכס מלכא ושלח בניקנור
 תגידה באיל רב ועם סגן דאתא למדינת ירושלם וקטל לה קטול סגן וכרב ירמא
 בביתא דמקדשא באתלא דאמר חלה ישראל לעבדוהי נבייא תמן אשרי שכינת
 לעלמא ביה זמנא כלסא חזירא ואובילו מדמיה לעזרתא דקדשא וכדי שמע
 יוחנן בר מתתיה ית פתגמיה האלין אתמלי רבא וחמתא ונלים חנפיה אשתני ואתמליך
 בלביה מא למעבר על דנא באדין יוחנן בר מתתיה עבר ליה חרבא תחתין דרבינ
 חרבה ופניה דרתא חרד ותחות לבושה עטפה ולירושלם אתא וקם בתרע קרתא
 ואמר לתרעיה ונטליא אכא יוחנן בר מתתיה כהנא דיהודא אתית למיעל קדם ניקנור
 אדין עלין נטליא ותרעיה ואמר לניקנור כהנא לבא דיהודא קמים על תרעא ואמר
 להון עול ועול אדין הועל יוחנן קדם ניקנור ואמר ליה אנת הוא חד מן מרודיא דיי
 מחדו במלכא ולא בען שלם מלכותיה עני יוחנן קדם ניקנור הא אתית קדמך
 למעבר מא את בעי עני ניקנור ואמר ליוחנן הא כמעבי את עבדי סב חזירא
 ונכסיה לעלמא אלא שניך לבושה דמלכותא ואד כיבנך על סוסיא דמלכא וכחך מן

תפלת שבועות ימי חנוכה

מצוה מדברי סופרים חז

תסרג אסרג לילה כה במסליו ואסימן כה תברכו ויבחרך קבל אן ישעל באימנה
אקבו להדליק נר של חנוכה באימנה שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה
ואי יצטרך נר חנוכה שעשה נסים ושהחיו והכרי יבא כל לילה כלא שהחיו

מן לילה תחני וישעל אסרג פי הדיה אה אליא עלי שמא דאכל לבית

ואעלה פי הדיה אה אחיאם מתל גלות פאיר אחיאם אחול יט ברכות בל אנה יזיד הדיה

אזיחאחא פי מוריס ענד חז יצלי אי שבכל עת ועת ערב אבקר וצהרים יקול

על הנסים ועל הפורקן ועל הגבורות ועל חת שועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית

לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי מותיה בן יוחנן כהן גדול השמואל אבנו כשעמד

עליהם מלכות ין על עמך ישראל לשפחם מתורתך ולהעבירם מחקי דצוריך ואתה

ברחמיך הוצים עמדת להם בעת צרתם ורבת את ריבם ודנת את דינם ונקמת חת נקמתם

אמסדת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים

ודדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית

תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה ואחר כך באו בניך לביר ביתך ופנו את היצחק

וטיהרו את המקדש והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימים אלו בהלל

ובהוראה כשם שעשית עמדם גם וכלא כן עשה עמנו יי אהינו נסים ונפלאות בעת

אבעוזה הזאת וכוהיה לשמך הגדול סלה ועל כולם יי אהינו אנו מוריס לך ה טוב

כי לא כלוה חמך וגו' ויתם כסבילה וענד חז יפדג ש"ע מן גלות אעבה

יבא עלי אהלל ויקרוה כאמלא ויבחרך בעדת ויבדג אספר יקרו פיה ג נפר בסדש לש

מן כה תברכו וגו' איזה קרבן כחשון בן עמנדב ויקול קדיש והוא רחום ובח לעו

ומתמור דאך איום ובעדה מזמור שחנכה וזהו

הבית לאור ארומומך יי כי דליתני ולא סמחת אויבי לא יי אהלה

שפתי אליך ותדפאני יי העלית מן שאל נפשי חיייתני מירי בור שמרו ליי

חפציו והורו לזכר קדשו כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין כפי אלבקר דנה ואכ

אמלתי בשלוי כל אמוט לעולם יי ברצונך העמדת להדרי עד הסתרת פנך היית

נבהל אליך יי אהרא ולי אתחנן מה צרע בדימי ברדתי אשחת היוך עמר הידי

אמתך שבע יי וחנני יי היה עזר לי הפכת מספרי למחול לי פתחת שק

ותאשרני שמחה למען יזמרך כבוד ולא ידום יי אהי לעולם אהייך

ויתם כסבילה וכדאך יעלה באקי אה אחיאם ויקרון אהלל כאמלא ויעמר

כל יום פנה מן קרבות הנשיאים ודאך חז יקרא אבהן מן תלך אפנה ג פוחסיק ואלו

תלחתה

קטלא סגי קטלו בהון וערקו די אשתילבו לאפרכי ימא ארי חתלה יצו על לא שמיא
באדין יתבבגדס חייבא בספיכתא וערק לות מלכא חנטיוכס ועמיה גברין די אשתילבו
מן חרבא ענבגדס ואמר לאנטיוכס אנת מלכא שמת טעים לטלא מן יהודאי
שבתא דהא ומהולתא ואשתדור רבבגדא ואלו חתו עליהון כל עממא אומיא
ולישכיא לא כהלין לחמשה בני מתתיה די חנון מן חריון תקיפין ומן נשרין קלי ריין
ומן רובין חציפין בעז מלכא מלכי שפלי עלך הן תגיה קרבא במשריתא הארין
תתבהית באנפי מלכא לכין שלח חיבתא לכל מדינת מלכותך וייתון רברבי
חילותא ועמיהון כל עממא ואקס פיליא מלובשי שדי ימא תבילות קסבגדס חייבא
ואתא לירושלם תרענה תלת עשר תרעין וסגר כהלא דמדינתא ושלד חבנה עד דהיה
כעפרא חשיב כלביה ואמר בזמנא הדין לא כהלין לי ארי רב חילי ותקיף ירי ואלה
שמיא לא חשיבכדין וכדי שמעו חמשה בני מתתיה קמו ואזלו למצפא דגלעד
בחתרא דהיה להון שיצבא ביומי שמואל לבניא צומא רבא גזרו ויתבו על קטמא
למבעי רחמין מן קדם אלה שמיא באדין כמל בליבהון מלכא טבא זהו שמהתהון
יהודה בוכרא שמעון תניצא יוחנן תליתאה יוחנן רביעאה חלעזר חמישאה
ברוך יתהון חבנהון קדם די שלח יתהון לקרבא ואמר להון יהודה ברי חווי עובדך
כיהודה ברי יעקב דמתיל באריא ואת שמעון ברי חווי עובדך כשמעון ברי יעקב
דקטלי יתבי שכם דחבו על דינה אחתיה ואת יוחנן ברי חווי עובדך כאבדר
בר בר לב חילא דישרשא ואת יוחנן ברי חווי עובדך כיונתן בר שחול דקטלי ית
פלשתאי ואת לעזר ברי חווי עובדך כפנחס בר לעזר דקני קדם לאהיה ושיעב
ית בני ישראל על דנה קמו חמשה בני מתתיה ביומא ההוא ואגיוו קרבא בעממא
החון וקטלו מנהון קטלא סגי ואתקטיל מנהון יהודה בנה שעתא ההיא כו
הו די אתקטיל יהודה תבו ואתו לות חבנהון ואמר להון למא תביתון ענו ואמרין
יהודה אחונא אתקטיל די הוה מתח שיב לות כוללכא ענה מתתיה ואמר להון
חכא חפוק עמכון ונגיח קרבא בעממא האלין דלמא יהוודין בני ישראל וארתון
תבחמון על אחוכון ונפק מתתיה ביומא ההוא עם בנהו ואגיוו קרבא בעממא
ואלה שמיא מסר ביהון כל גברי עממא האלין וקטלו מנהון קטלא סגי כל שליד
חרבא וכל אחי קשתא ורברבי פחזתא ולא אשתחר מנהון משיעב וערק מן די
חשתחר מנהון לאפרכי ימא ואלעזר הוה נצח בקטלא דפיליא וטבע בפרתא דפילא
ובנו אחוהי יתיה בין חייא ובין מיתא ולא אשכחו וכתר בין אשכחו יתיה דהוה טביע
בפרתא דפילא אחיו בני ישראל חדו רבא חרי אתמסרו סכאיהון ביהון מנהון
קלו בנורא ומנהון כלבו על אילנא ובגדס חייבא מטעי עמיה קלואי בנורא עמא בית ישראל

והיה

רחמי מלכא וחסדי וכו' וכו' פתגמא שמת חתיכיה יוחנן וזמר מרי אבא דחיל מן בני
 ישראל ואלמא דשון בי דירגמונני בחצא כען יפקון כל אנש מן קדמך ואלמא יחוז -
 בית ישראל ארין נילגור הנפיק כל אנש מן קדמוהי ביה זמנא דקף יוחנן בר מתתיה
 עיניה לשמא וסדר עלותיה קדם לבון עלמא וזמר חלה ואלהא דאבהתי אברהם
 יצחק וישראל וכן אמר לא תמסרני בידי ערלא ארין ואלמא יקטליני ויהי
 וישתבח בבית דגון טעותיה ויימר טעותי מסרתיה בידי בה שעתא פסעלותיה תלת
 פסעין ודקר חרצא כלביה ורמא יתיה קטילא בעלדיתא דקדשא ענין יוחנן קדם חלה
 שמא וזמר מרי לא תשוי עלי חובין דקטלתי לך ערלא ארין בבית מקדשך כען תמסר
 כל עממא דא חתך למטעי בני ישראל ויבדושלם ארין נפק יוחנן ביומא ההוא וזגרי
 קרצא בעממא דא חתך וקטל בהון קטלא פגי וערקו וי אשתו לבו מן חרצא בספינתא
 לות מלכא אנטיוכס ומנן קטילא וקטל ביומא ההוא שבעין ותריין ספין ושבע
 מאה דא חתך קטלין גבר בחדיה במוותבותיה בנא מכלתא וקרא לה מקבי קטלי
 תקיפין וכדי שמת אנטיוכס מלכא דא אתקטיל ניקדור תנניה עקת ליה לחדא
 ושלח וקרא לבגדס חיצא מטעמיה עני אנטיוכס מלכא וזמר לבגדס חלה
 ידעתא חס לא שמתא מא דעברו לי בני ישראל קטלו חילי ובלו משריתי ורברבני
 כען על גבס ישא חתון דחיצין חו על צתיכון וילכון כען חיתו ונסק עליהון ונכטיד
 מכהון קדמא דגזיר עליהון שבתא וזרחא ומהולתא ארין קס לבגדס חיצא וכל
 משריתי וזרחא לירושלם קטל בה קטלא פגי וגזר בה גזית גמירא על שבתא
 וזרחא ומהולתא כל קטיל דנא וי מלת מלכא מהח עמא כל דא יגזר בריה חיתו
 גברא וזרחתיה וכלבונין לקביל יכסא וזרחא וזרחא חדא ילדת בר בתר דמית בעלה
 וגזרתיה לתמכא יומין וסליקת על שורא דמדינתא ובלה דגזרתיה ביה ענת
 ואמלת לך אמרין לבגדס חיצא קדמא דאבהתא לא יפסוק מנצח ולא מנכני בלבא
 ואפילית ברה לתחנת שורא ונפלת ברתיה וסגיאין מן בני ישראל חו עברין כין ולא
 משכון קדמא דאבהתיה ביה זמנא חמא בני ישראל גבר לחבריה חיתו ונשבות
 סעערתא ואלמא נחלי אבא דשבתא וזרחא קרנייהו קדם לבגדס ארין שרה
 לבגדס בגברא מרי זינא וזרחא למס מערתא וזרחא בני ישראל פוקן לותטא וזרחא מן
 לחמכא ועבדו יתגובדנא ענו וזרחא בני ישראל חד לחבריה דכירין חתנא מא
 דחתמקדנא על טורא ופוני שיה יומין תעבדון עבדיתכון וביומא שביעאה תנורחון
 כען טבלנא דנמות מדינה לילית וזרחא דשבתא כל קביל דנא בלא קביל להום
 חיתו חעין קטלי וזרחא דא על פוס מערתא וזרחא קטיל כלא גבר וזרחא בתר
 דנא נפון חמשה בני מתתיה יוחנן וזרחא חחיה וזרחא קרצא בעממא דא חתך

סג

קטלא סג
 שג

וכח לציון ומחמור חותו היום' ובערה ה'י' אממור
אלהים לא ימי לך לא תחלש ולא תשקוט חל' כי הנה חו'י'יך
יהמיון ומשנח'יך נסאן ראש' על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך' אמרו לכו
ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד' כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו אלהי אדום
ישמעאלים מואב והגרים' גבל ועמון ועמלק פלשת עם יושבי צור' גם חשוד כלוא עמם
היו שלוע לבבי לט סלה' עשה להם כמדין כסיקרא כצין כנחל קישון' נשמדו בעין יאר
היו רומן לארמה' שיתמו נביבמו כעורב וכזאב וכזלף וכצלמנע כל נסיכמו' אשר
אמרו כירשה לנו את כחות אלהים' אלהי שיתמו כגלגל כלש לפני רוח' כאש תבער יער
וכלהבה תלהט הרים' כן תרדפם בסערך ובפוטתך תבהלם' מלא פניהם קלון ויבקשו
שמך יי' יבשו ויבחרו עיני עך ויחפרו ויאביו וידעו כי אתה שמך יי' לבדיך עליון על
כל גויי הארץ' ויתם עלי סבילה' תם יקרא אמגלה מרה תאניה ויבא קבלהא
על מקרא מגלה' ושעשה נסים' ואמא שהחיו פליס יחתאב יעירה באנהאר' וענר
חן במרהא יבא הרב את דיבנו' ויכלוה אמגלה כסביל אחיאם ויזיר על הנסים
פי מורים' ואחיד חיצא יעלי מתל יללה אגמחעה ויזיר על הנסים מתל מאדכר
פוק ויקרא אמגלה ויבא קבלהא ובערהא

מגלת אסתר

חקרי יי' אזכיר תהלות יי' כעל כל אשר גמלנו יי' ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו' ויאמר אך עמי
המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע' בכל יצרתם לא יר ומלאך פנו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וישלם וינשאם
כל ימי עולם' חקרי יי' כי לא תמו כי לא כלו רחמיו' ובמלכות אחשוורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על יושבי יהודה וירושלם
זרע עמלק הרשע חשבעל היהודים להשמידם והפיל פור הוא הגורל להאבידם ולהשבות זכרם' דאח אלהים את אשר זמם
ידע בעיניו' הפך עליו את גורלו הפר עצתו וישב גמולו בדאשן' העיל עמו מיד אויביהם מיד לשעים מדה אותם' לא הניח אדם
לעשקם ויפח עליהם מלכים' כי לא יטוש יי' את עמו בעמד שמו הגדול כי הוא ילי לעשות אתכם לו לעם' איך אתנך אפרים אמגנך
ישראל איך אתנך באדמה אשימך בעבואים נהפך על לב יחד נכמדו כחומי' לא מעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפדיה כי אר
אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אכזא בעיר' הנה עיני יי' אלהים בממלכה החטאה והשמדתי אותה מעל פני האדמה אפס כי לא
השמד אשמה את בית יעקב כחם יי' ברחם אב על פנים רחם יי' על יראיו' גברו חסדיו עלינו ולא כלו רחמיו ממנו' וזכר ברייתו אתנו על ידי
צדקאמן הצטיחנו ככתוב על יי' משה נביאנו ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתם ולא געלתם להמיר בריית אתם כי אנוי אלהים
לעולם אזכור להם חסדי ובריתי כאמכת להם ולא אשקר באמונתי' ומברך על מקרא מגלה' ושעשה נסים' ושהחנה

יהי בימי אחשוורוש

הוא אחשוורוש המלך מהדין ועד בוש
שבע ועשרים ומאה מדינה' בימים ההם
כשבת המלך אחשוורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה' בשנת שלש למלכו
עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות ולפניו' בהראתו
את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום'
ובמלאות הימים האלה עשת המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגור
ועד קטן משתה ששנה ימים בחצר גנת בית המלך' ודוד פרס ותכלית אחוז
בחדר צוק וארצות שגלילי כסף ועמורי שש מטות זהב וכסף על רגליהם ויש

והכס וזכר מלכא כר שמוע די חתקטיל בצגדס תנניה וכל לבדבדוהי די עמיה יתיב
בפנינתא ועדק לאמרבי ימא וכל חתר דייתי מרדין ביה ואמרין ליה עריקא עריקא ורמא
בכפשיה לימא בחר דנא עלו בני ישראל למקדשא ובנו תרעיא וזכראו בית מקדשא מן
קטיליא ומן קחובתא ובעו משחא דזיתא רכא לאדלקא בויצילא ולא חשכחו להיך
עלוחית חרא דהות חתימא בעזקת להנא רכא מיומי שמואל כביא וידעו דהיא רכיא
באר לקות ומא חרא הוהבה וחלה שמיא די שכיך שמה תמן יהב בה ברפתא ואילקו מנה
תמניא ומין על כין קיימו בני חשמונאי היין קיימא ואסרו היין חסלא חזון וכל בני ישראל
להודעא לכל בית ישראל למעבד היין תמניא ומין חרא ויקר כיומי מועדיא דכתיבין באורייתא
ולאדלקא בהון בויצילא על תרע בתיהון כרייל דיטון דריא דייטון בתייהון חרי עבד די לאהון
להון נצחא ופרקנא מן שמיא בהון לא למספד ולא למגדל צומא וכל מן דייה עלוהי נדרא
ישלמניה ילד לאח ולתנם שושדש

תפלת פורים

אעלוא פיה כסביל חיאם אחול יט ברפות בל חנה

ישיר מודים ענד חן יעל אי ערב זכר וצדקים יקול
על הנסים ועל הפורקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל החמיות שעשית לאבותינו בימים
ההם וצמח הזה בימי מרדכי וחסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע וביקש
להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנעם ועד עקן טף אנשים ביום אחד בשלשה עשר
לאחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוג ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצותיו
אקלקלת את מחשבותיה שבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ בשם
שעשית עמם גם אפלא כן עשה עמנו יי אלהינו נסים אנפלאות בעת אכעוזה האת
אנודה לשמך הגדול סלה ועל כולם יי אלהי חנו מודים לך הטוב כי לא כלו רחמיך וגו'
ותם עלי סבילה וענד פראגהם מן עמלה אליל יקול מזמור יי אדוננו ושיר

המעלות לאדון לולי יי שיהיה לנו ושה הנה ברכו ועלינו לשבח ויקום שיע יקרא
אמגלה ויבא באימה אקב וענו על מקרא מגלה ושעשה נסים ושהחיו
תם יקרא אמגלה מן חוליהן אי אברהם וענד חן יכמל קרחתהא גוללה מסופה
לתחלתה ומבדך באימה הרב את ריבנו והדך את דיננו והנוקם את נקמתנו
והמשלם גמול לכל אחבי נפשינו והנפרע לנו מתרינו באי הנפרע לעמו ישראל
מכל צרייהם האל המושיע ועלוא לעבדא כסביל יט ברפות וישיר

על הנסים ולים פורים קריאת ההלל שקריאת המגלה הוא ההלל ואין נוסלים על
מנהם בפורים ולא בטו באדר וכן באדר ראשון אין נוס על פניהם לא בידי ולא בטו
בו ואין נוס על פניהם במנחת ערב פורים וענד חן יפרג שיע אעלוא מוציא סת
וקורין בו ג בני אדם ויבא עמלק וירד סת ויקול קדיש ויקול והוא לחוס תהלה לאדון

ובח לעזון

איש יהודי היה כשושן הפירה ושמו מרדכי בן-איר בן-שמעי בן-
 קיש איש ימיני אשר הגלה מירושלים עם הגולה אשר הגלתה עם יכניה מלך-
 יהודה אשר הגלה נבוכד-נצר מלך בבל ויהי אמץ את הדסה היא אסתר בת-דון כי
 אין לה אב ואם והנערה יפת-תואר וטובת-מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לן
 לבתו ויהי בה שבע דברי המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל
 יר-הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל-יר-הגי שמר הנשים ותיטב הנערה
 בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את המרקייה ואת מנותיה לתת לה ואת שבע
 הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישבה ואת נערותיה לטוב בית הנשים
 לאהגידה אסתר את עמה ואת מורדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד ובכל
 יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה
 בה ובהגיע תר-נערה ונערה לבוא אל המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת
 הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרדכיין ששה חדשים בשמן המזר
 וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים ובלזה הנערה באה אל המלך את
 בראשך תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך בערב היא
 באה ובעקר היא שבה אל בית הנשים שכי אל-יר-הגי ששגז סרים המלך שמר
 הפילגשים לאתבוא עור אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם ובהגיע
 תר אסתר בת-אבייח אל מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה
 וברכי אם את אשר יאמר הגיסים המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני
 מלדאיה ותלקח אסתר אל המלך אחשוורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי
 הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא
 חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימלכה תחת ושתי
 ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות
 עשה ויתן משאת ביד המלך ובהקבץ בתולות שניות ומרדכי ישב בשער
 המלך אין אסתר מגדת מורדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת
 מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו

בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתן ותרש שני
 סרים המלך משומרי הפק ויבקשו לשלח יר-הגי אל אחשוורוש ויודע הדבר
 למרדכי ויגר לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ויבקש
 הדבר וימצאו חתלו שניהם על-עץ ויכתב בספר דברי תימים לפני המלך
 אחר הדברים האלה גבר המלך אחשוורוש את-
 המן בן-המדתא האגגי ויבשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו

וידר וסחרת והשקות ככלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך
והשתיה בדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל דבריו לעשות כרצון איש ואיש גם
ושת המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשוורוש

ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא
חרבנא כגתא ואכגתא אתר וכרפס שבעת הפרסים המשרתים את פני המלך
אחשוורוש להביא אתו שתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים
והשרים את יפיה כי טובת מראה היא ותמאן המלכה ושתו לבוא בפני המלך
אשר ביד הפרסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו

ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי
דת ודין והקרב אליו פרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסבא ממוכן
שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות בדת מה
לעשות במלכה ושתו על אשר לא עשתה אתמאמר המלך אחשוורוש ביד
הפרסים ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא

על המלך לבדו עותה ושתו המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר
בכל מדינות המלך אחשוורוש כייצא דבר המלכה על כל הנשים להפדות
בעליהן בעניהן באמלם המלך אחשוורוש אמר להביא אתו שתי המלכה
לפניו ולא באה והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר
המלכה לכל שרי המלך וכדי כדיון וקצף אם על המלך טוב יצא דבר
מלכות מלפניו ויפתכ בדת פרס ומדי ולא יעבור אשר לאתבוא ושתו לפני
המלך אחשוורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה ונשבע
פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רפה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן
למגדור ועד קטן ויטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר
מומוכן וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה בכתב
וארעם ועם כל שונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר פרשון עמו

אחר הדברים האלה כשך חמת המלך
אחשוורוש זכר אתו שתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה ויאמרו
בערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה ויפכו
המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה
אל שושן הבירה אל בית הנשים אל ידי הגא סרים המלך שמר הנשים ונתן
תמרוק להן והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתו
ויטב הדבר בעיני המלך ויעש כן

מומוכן
5

ואת פרשת הפסח אשר אמר המן לשקול על בני המלך ביהודיים לאבדם
ואת פתשגן כתב־הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר
ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמו
ויבא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי
כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל
המלך אלה חיצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט
לו המלך את שרביט הזהב ויהי ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים
יום ויגידו למרדכי את דברי אסתר ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל
תדמי בפנשוך להמלט בית המלך מכל היהודים כי אם החרש תחרישי בעת
הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת נבית אביך תאבדו ובמי
יודע אם לעת כזאת הבעת למלכות ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי
לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי וארל תאכלו ואל תשתו
שלושת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר
לאבדת וכאשר אבדתי אבדתי ויעבד מרדכי ויעש ככל אשר צוה עליו
אסתר ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמוד בחצר בית המלך
הפנימית כנח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח
הבית ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר נשאה חן בעיניו
וישיט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותבקע
בראש השרביט ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה פקשיתך
על חצי המלכות וינתן לה ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך
והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו ויאמר המלך מהו אתה המן לעשות
את דבר אסתר ויבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר ויאמר
המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לה ומה פקשיתך על חצי המלכות
ותעש ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי אם מצאתי חן בעיני המלך
ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן
אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך ויצא המן ביום
ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולאקם ולא זע
ממנו וימלא המן על מרדכי חמה ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח
ויבא את אהביו ואת זרש אשתו ויספר להם המן את כבודו עשרו ורב
בנו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך
ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה

כאמרם
ל

וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחיים להמן כי כן צוה לו המלך
ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי
מדוע אתה עבר את מצות המלך ויהי באמלם אליו יום ויום ולא שמע אליהם
ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כיהגיד להם אשר הוא יהודי ויבא
המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה ויצב בעיניו לשרוף
במרדכי לבדו כיהגידו לו את עם מרדכי ויצקש המן להשמיד את כל היהודים
אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי בחשך הראשון הוא חשך ניסן בשנת
שתיים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מי יום ומחש
לחשך שנים עשר הוא חשך אדר ויאמר המן
למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפוזר בין העמים בכל מדינות מלכותך
ודתיהם שונות מכל עם ואת דת המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם אם
על המלך טוב יתב לאברם ועשרת ארמים כבר כסף אשקול עליהם עשי המלאכה
להביא ארגזי המלך ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדינה
האגגי צרר היהודים ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות כו פטוב
בעיניך ויקראו סגלי המלך בחשך הראשון בשלושה עשר יום בן ויתב ככל
אשר צוה המן אלא אחשורוש פני המלך ואלה הפחות אשר על מדינה ומדינה ואר
שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כרשנו בשם המלך אחשורוש
נכתב ונחתם בטבעת המלך ונשלח ספרים בין הרצים אל כל מדינות
המלך לחשמיד להרג ולאבר את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד
בשלושה עשר לחשך שנים עשר הוא חשך אדר ושלחם לבזז פת שבן
הכתב להפתח דלת כל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה
הרצים יצאו ורחופים ברבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישובו
לשתות והעיר שושן נבוכה ומרדכי ירע
את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואמר ויצא בתוך העיר
וידעק זעקה גדולה ומרה ויצא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער
המלך בלבוש שק ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל
גדול ליהודים יצום ובלי ובספר שק ואמר יצע לרבים ויתבואינה בעלויות
אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את
מרדכי ולהסיר שכן מעליו ולא קבל ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר
העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לפעם מה זה ועל מה זה ויצאה התך אל מרדכי
אל הרוב העיר אשר לפני שער המלך ויגיד לו מרדכי את כל אשר קרהו

עניינים
ל

יחיד

וזאת פרשת

הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן. ותאמר אסתר איש צד ואויב
 המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה. והמלך קם בחמתו וממשה
 היין ארבעה הביתן והמן עמו לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי בלתה
 אליו הרעה מאת המלך. והמלך שב מגנת הביתן אל בית משה היין והמן
 נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבד את המלכה עמי
 בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חכו. ויאמר חרבונה אחי מן הסריסים
 לפני המלך גם הנה העין אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על
 המלך עמו בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלכו עליו ויתלו
 את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה.

ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית
 המן צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה.
 ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את
 מרדכי על בית המן. ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו
 ותבקד ותתחנן לו להעביר את דעת המן האגלי ואת מחשבתו אשר חשב על
 היהודים. וישט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמוד לפני
 המלך. ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני
 המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בזה המדה
 האגלי אשר כתב לאכר את היהודים אשר ככל מדינות המלך. כי איכבה
 אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיכבה אוכל וראיתי באכדן מורדת
 ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי

היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר עשה ידיו
 ביהודיים. ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו
 בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך וחתום בטבעת המלך אין
 להשיב. ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחש השלישי הואחד שיון
 בשלושה ועשרים בו וכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל
 האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים
 ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם
 וכלשונם. וכתב בשם המלך אחשורוש וחתום בטבעת המלך
 וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הלכש האחשדרפנים בני הרמכים
 אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמוד על נפשם

שם
חזק
למנוח

למנוח

כי אסאותי וגם למחר אני קראלה עם המלך וכל זה איננו שוה לי בכל עת
אשר אכר את מרדכי היהודי יושב בשער המלך ותאמר לו זרש אשתו
וכל אלהיו עשו עין גבוה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי
עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח ויטב הדבר לפני המן ויעש העין
בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר
להביא את ספר הזכרות דברי הימים ויהיו בקראים לפני המלך וימצא כתוב
אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו
לשרח יד במלך אחשוורוש ויאמר המלך מה בעשה יקר וגדולה למרדכי
על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא בעשה עמו דבר ויאמר המלך
מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי
על העץ אשר הכין לו ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמו בחצר ויאמר
המלך יבוא ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ
ביקרו ויאמר המן כלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני ויאמר המן
אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו יביאו לבוש מלכות אשר לבשו המלך
ופוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתף מלכות בראשו ונתון הלבוש והפוס
על יד איש משד המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו
והרכיבו על הפוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ
ביקרו ויאמר המלך להמן צוהר קח את הלבוש ואת הפוס באשר דברת
ועשה בן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אלתפל דבר מכל אשר דברת
ויקח המן את הלבוש ואת הפוס וילבשו את מרדכי וירכיבו ברחוב העיר ויקרא
לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו וישב מרדכי אל שער המלך
והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש ויספר המן לזרש אשתו ולכל אלהיו את
כל אשר קרהו ויאמרו לו חבמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר
החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו עורם מדברים עמו וסריסי
המלך הגיעו ויבהלו את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר ויבא
המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני
במשתה היין מה שארתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך ער חצי המלכות
ותעש ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם ער
המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי כי נמפרבו אני ועמי
להשמיד להרוג ולאבד ואולי לעבדים ולשפחות נמפרנו החרשתי כי אין הער
שוה בנדק המלך ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי

הוא זה

מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעשׂ ותאמר אסתר אם על המלך
טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו
על העץ ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו

וַיִּקְהָלוּ הַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׂוֹשָׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֶרֶץ וַיִּהְיוּ בְּשׂוֹשָׁן שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אִישׁ וּבִצְנָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם וְשֹׂאֵר הַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וַעֲמָד
עַל־כִּמְשֹׁם וְנוֹחַ מֵאַיֲבִיהֶם וְהָרוּג בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אֱלֹף וּבִצְנָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם
בַּיּוֹם שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֶרֶץ וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֵׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֵּה וּשְׂמֻחָה
וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׂוֹשָׁן נִקְהָלוּ וַיִּשְׁלֹשְׁמוּ וַיִּשְׂמְחוּ

לשנת ה'תש"ח

וַיִּשְׁלַח סַפְּרִים אֶל כָּל הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר שָׁבּוּ עוֹשֵׁרִים וּמִנְהָ מְדִינָה מְלָכוֹת אַחֲשָׁדּוּשׁ דָּבָר
שְׁלוֹם וָאֵמֶת לִקְרֹא אֶת יְמֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כֹּאשֶׁר קִים עֲלֵיהֶם מֶרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי
וְאַחֲרֵי הַמִּלָּכָה וּכְאֲשֶׁר קִימוּ עַל כַּמֶּשֶׁם וְעַל זֶרַעַם דָּבָר הַצִּוּמוֹת וְזַעֲקָתָם וּבְמִאֲמָר
אֶסְתֵּר קִים דָּבָר הַפְּרִים הָאֵלֶּה וּכְכַתְּבָם בְּמֶמְרָא

וַיִּשַׁם הַמֶּלֶךְ אֶחָשׁוּרְשׁ

וְכָדָמַעֲשֶׂה תִקְפוּ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרִשֵׁת גְּדֻלַּת מַרְדְּכָי אֲשֶׁר גִּדְּלוּ הַמֶּלֶךְ
וְהָיָה כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבַר הַיָּמִים לַמֶּלֶךְ מִדִּי וּפְרָס כִּי מַרְדְּכָי הִיהוּדִי מִשְׁנֵה לַמֶּלֶךְ
אֲחֵשׁוּרֹשׁ וְגִדּוּל לַיהוּדִים וְרָצִי לְרוֹב אֲחָיו דִּדְשׁ טוֹב לַעֲמֹו וּפְרָ שְׁלוֹם לְכָל זֶרְעוֹ
מִכּוֹם כְּסוּקִי מִגְּבֻלַת אֲסֵתֶה מִיָּד שׁוֹמְרֵי

ביום פסוקי כובלת אסתר כח ושישים ושישה סיני קסו וטעמא שלם לקיומה מביד ונחש חונן אמר המן חיה בקום לאסתר
ביום מרדכי היהודי ג' כג ארורה דהאשת מפחיה ג' פ' ברכה אסתר בעד ג' כג אחרים ארבים ג' כג בחרים יטל ג' כג ודוה

אחשורש

— ۱۷۷ —

— ۱۰۰ —

מספר

אצבה ואקונן קינה חדשה ואכה כף על כף כאבי קשה על אסיפת
חחינו פל האבק הראשה נבקש עליו רחמים מלפני אהוב מלפני גבור
הנאדר בקדושה שישם חלקו עם הנמשה ועם אבות שלשה ועם צדיקים בעלי מורשה היות
אצבה ואקונן קינה אחר קינה ואכה כף על כף בצבי ואנינה
על ההרים אשא צבי ונהי ועל נאות מדבר קינה על אסיפת אחינו פל

מספר

הנטמן במשמנה נבקש עליו רחמים וחמלה ואנינה מלפני אהוב מלפני גבור
שוכן מעונה שישם חלקו ומחצתו עם רועים שבעה ועם נסיכים שמונה ועם צדיקים בעלי
חמולה היות

מספר

מקהל עזרתך ועמוך אל יאריע
עזרתך ומבקשים עליך רחמים ושלום לפדותך מלפני אהוב מלפני גבור שלקח
נשמתך שישם חלקך ומחצתך עם צדיקים ועם החסידים יסוה מכתך היות

מספר

אהוב ירחמו מרעיק מטרים בוחן כליות וחופש חזרים בורא
ירחמו גבור ירחמו וימחול לו כל עונות נסתרים וייקל מעלין כובד העמדים ויקדים
לו מחילה וקליחה וכפורים ומלאכים אומרים בוא בשלום פל עם ישעיה וקופרים היות

מספר

בצבאי יום הדין לא נשאר בי כוח וכשלא בדלי ולא
אוכלה לבדוה אקוד ואשתחווה ואלכה שחוח אהוב ירחם הכאסף
ורבה לסלוח בורא ירחם הכאסף וגו' גבור ירחם ויעלה זכרוננו כדיוח נחוח לבן
עדין יבוא וימצא מנוח אשר שם ינוחו יגיעי כוח היות

מספר

נצדיק דיין אהוב אשר דר בצבולו שאמר והיה העולם כולו
נצדיק דיין בורא אשר דר וגו' נצדיק דיין גבור ומה יעשה אדם ומות מוכן לו והנה
הקבר אזה למושב לו לכך דום לי והתחולל לו ותן הפקדון לאשר הוא לו עד בוא השמש
תשיבנו לו היות

מספר

שדינו דיין אמת וגזירותיו גזירות אמת וכל מעשהו באמת בורא הוא יי' וגו' גבור הוא
יי' אלהים לכך יענו זרע האמת פה אחי ויאמרו ברוך דיין האמת היות

מספר

אהוב הוא יי' אלהים וגו' בורא הוא יי' אלהים
אחי ויאמרו נצדיק יי' בכל דרכיו וחסידי במעשיו היות

מספר

גזירות מות גזר על הכל והכל חייבין להורות לו לכך יענו כל הקהל כולו פה
אחי ויאמרו היות תמים פעלו היות

מספר

שמי שפיר ויקדים לו מחילה וכפיה בורא ירחמו גבור
ושדה ועם צדיקים שוכני מערה היות

מספר

שמים ויקדים לו מחילה כטל מים בורא גבור
ועם שהעלו עימותין ממזרים היות

מספר

גבור מי שצוה במחצית השקל שישם חלקו עם איש כסף לעפרון שקל ועם אהוב ונחמד
למנות אלהיו קיבל ועם איש תם עבד ירדן במקל היות

מספר

נעימה בנשים בחייה ומותה אהוב יחנה ויכתוב זכותה נעימה
בחייה ומותה בורא יחנה ויכתוב זכותה נעימה בנשים בחייה ומותה גבור יחנה ויכתוב זכותה
ויכתוב לחיים סוף אחריתיה ועם החסידים יסוה מכתה היות

לסדר קליחות לליל אשערות

והיה צלוח אביית חזיונותו עשרה לדמן מיית פבער כדחגלהם יקום אחדותם

ויקח לה קהל קדוש. אלה חמשה חמשה וחתה גזרת וגזירת מות על כל
החיים גזרת חמשה מכלה ולא בולה מוריד שחול ומעלה ובחכמתך שמת המות כוס מזוג לכל. כן בהמה
לשחיטה וכן חדם למות נוטה. הכל למות והכל למות מי. גבר יחיה ולא יראה מות ימלט כפשו מי שחול קלה
אח לא פיה יפה חיש לא יתן לאלהים כפרו ויש לנו להתחנן ולהתפלל על זאת ככתוב על זאת יתפלל כל חסיד אליך
לעת מצוא דק לשטף מים חלו לא גיעו. והי קדוש יא במשנה בחב ועלהמת יתגדל ויתקדש
שמה רבא ויעניו לחדותא עלמא ולאחיה מיתא ולמפרק חייא ולמבני קדחא ירושלם ולשפר לא
היכלא קדשא ויקרא ולמעקר מלחמא נוכחא מן ארעא ולאנבא פולחנא די שמה לחתריה בהדיה בזויה
וביקריה ויבע משיחא ויפרק עמיה בחייכון ובחייכון וכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב וחמרו חמין
יהא שמה לבא מדרך לעלם לעלמי עלמא יתבדך. ישתבח ויתפאח ויתרומם ויתכשא ויתגדר ויתעלה
ויתהלל שמה ויקדשא בריך הוא. לעילא מכל ברכתא שרתא ותשבחתא ונחמא די חמירין בעלמא וחמרו
חמין. תתבני קדחא ירושלם ויתוב פולחנא די שמה לחתריה בחייכון ובחייכון וכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב וחמרו חמין. יתכלי מעגא ומנכון ומן חנפנא ומן חנפנא ומכל חפא וכל בית ישראל
חטא חרבא שביח כפנא מותא מותנא גלותא מעיקא מחת יא דסנא ובעיל ויבבא ויתב קדשא בריך
הוא חרין חפיה מנח ומנכון ומכל חנפנא ומכל חנפנא ומכל חפא וכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב
וחמרו חמין. יעלה ג מרחי מן יתכלי מנח וחמין בשלישת לחיים ולשלום וחמרו חמין. עושה שלם וגו'
ובעל ידיו אפחוס עלי אבליס וינעלו. וינעלו ואלך חן אבליס יכמרו בשורה והעם נשמיטין
אחד אחד וחמרין תבוחמו מן השמים והאבליס עונין חמין. והיה ברכת אבליס בעשרה שמיטין

יָקוֹל כְּדָרָךְ אֵלֵינוּ מִנְחָם חֲבָלִים שֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלֵנוּ וַיָּגִיבוּ בִדְרוֹךְ אֵלֵינוּ מִנְחָם חֲבָלִים שֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלֵנוּ וּפְטוּבוֹ חֵייוֹ
 וַיַּעֲד יָקוֹל בִּדְרוֹךְ אֵלֵינוּ מִנְחָם חֲבָלִים שֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלֵנוּ וּפְטוּבוֹ חֵייוֹ בְּחַיֵּי זְמַנָּה הַזֶּה חֲתָה הַעוֹלָם כּוֹלָו בְּטָעַב וְגוֹמַל
 תַּחֲזִירָה לִמְקוֹמָהּ בִּימֵינוּ וַיָּקוֹל וְנָחַם יֵד אֵלֵינוּ חֲתָה חֲבָלִי יִצְחָק וְחֲתָה חֲבָלִי יְהוֹשֻׁעַל וְחֲתָה חֲבָלִים הַמֵּת חֲבָלִים בְּחֲבָב
 הַזֶּה נִחָם מִחֲבָלִים וְשִׁמְחָם מִיָּבוֹנָם כִּתְּבוֹב כֹּחַ אִשֵּׁר חֲמֹת תַּנְחַמְנוּ כֹּחַ חֲנָי חֲנַחְמָלָם וּבִירֹשָׁלַם תְּגוּחָמוּ בְּחַיֵּי
 מִנְחָם עָלֵינוּ הַבְּקָרָה בְּמִחְמָיו חֲתָה יְהוֹשֻׁעַל חֲמֵן בְּחַיֵּי זְמַנָּה תַּתְּבָרָךְ לִשֵּׁר הָאֵל חֲבָיִנוּ מִלְכֵינוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ
 גּוֹמְלֵנוּ טוֹב קְדוֹשֵׁינוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב לְעוֹנֵנוּ לְעוֹהַ יִשְׂרָאֵל הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַחַי הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לָנוּ חֲמֵת דִּיין חֲמֵת שׁוֹפֵט בִּצְדָק
 שְׁלֵיט בַּעֲוֹנוֹנוּ לַעֲשׂוֹת כּוֹ כְּרִינוֹנוּ שֶׁאֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְעַבְדֵינוּ וּבְכָל חֲכָמָיו לְהוֹדוֹת לּוֹ וּלְבָרְכּוֹ תַּכְלֵה הַרְעָה הַזֹּת
 מִן הַבַּיִת הַזֶּה וּמִבְּתֵי עַמּוֹ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל גּוֹדֵר מִרְצוֹת בֵּי שָׂדֵה הוּא יִגְדוֹל בְּשֵׁי הַמִּדְיָה הַזֹּת וּבְשֵׁי מִרְצוֹת עַמּוֹ כָּל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל וְחֲמֵנוּ חֲמֵן בְּחַיֵּי זְמַנָּה הָאֵל הַגְּדוֹל הַרּוֹב גְּדֻלּוֹ אֲדִיר וְחֲזָק בְּרֹב נִוְרָאוֹ מִחִיָּה מִתֵּיט בְּמִחְמָמוֹ בְּחַיֵּי
 אֲחֵינוּ הַמִּדְּכָאִים הַמִּיּוֹגְעִים בְּחֲבָל הַזֶּה תְּגוּ לְבַבְכֶם לְחַקֹּר חֲתָה זֹת הִיא עוֹמֶת
 לְעַד כְּתִיבָה הִיא מִשְׁשֶׁת יָמֵי בְּרָאשִׁית דְּבִים שֶׁתּוֹ כַּמִּשְׁתֵּה לְחַשׁוֹנִים אֲחֵינוּ בַּעַל כַּחֲמוֹת יִנְחָם חֲתָם בְּחַיֵּי
 מִנְחָם חֲבָלִים אֲחֵינוּ גּוֹמְלֵי חֲסָדִים בְּכִי גּוֹמְלֵי חֲסָדִים הַמִּחְזִיקִים בְּכַרְיָתוֹ שֶׁלֹּא חֲבָרָהֻם אֲבָיִנוּ שֶׁנֶּכְנוּ
 בִּי יִדְעָנוּ לְמַעַן חֲשֵׁה חֲתָה בְּכִי וְחֲתָה בֵּיתוֹ אֲחֵרִי וְשִׁמְרֵנוּ דְּרָךְ יֵד לַעֲשׂוֹת חֲזָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הַבִּיחַ
 עַל אֲבֵרָהֻם חֲתָה אִשֵּׁר דְּבָר עָלֵינוּ אֲחֵינוּ בַּעַל הַגְּמוּלָה יִשְׁלַם גְּמוּלָכֶם לְטוֹבָה בְּחַיֵּי מִשְׁלָם הַגְּמוּלָה

חנא ברחמיך הדיב' שאתה הו' רבון כל העולמים כד' והצל עמך כל בית ישראל מן הדבר ומן
 הדעב ומן השב' ומן הבזה ומן הטל' ומכל מיני משחית ומכל מיני כדעיות המטרבשות לבוא בעולם' טרם
 נקרא ואתה תענה ב'א' עויר המגפה מכללתו הרחמן ב' יחם אכלים הרחמן ב' ישתבח עלבסו
 כבודו הרחמן ב' ישתבח בשמים ובארץ ויחם כפיל' ואם יש שם יין מבדך עלו ב' יטמן לאכלים
 ומבדך אחיו על הגפן והולח' **מסתובב** על המ' שומרי' חם בשר בראו' לו חר'

על אדם חשוב הוא חובתו להלכה
היצור תמים פעלו כי כל ירבו ממש לאמונה ואין עול צדיק וישר הוא
אשח בלי ונהי ואקונן ואספודה ואצעק במרידות ודמעות אורידה ולבי חם עלי ככני
 אש יקידה על חסיפת אחינו כלי אביר התעודה אשר היה כשר לישא ויהודה וקדוש ומהוו ר
 בתוך קהל ועדה נבקש עליו רחמים מלפני חזק מלפני בורא מלפני גבור דועה עבודה שישם
 חלקו בגן עדן האמונה וימחול עונותיו ואיגמול מדה במדה היצור וגו' צדיק היצור ועל
 זכר חנוך טהור יחד כובש עונות לזיח נשמות צדיק מוחל נורא סולח פשעים עונה פודה
 צדיקת קיים לחוס שופט צדיקת תקוף תומך תמים היצור

490

מחזק ומותר האדם מן הבהמה חזק רק לרחוק עוד בבורם ראות לב לא ראות עין
ומצא מעני פודם הטובים מייך כי בן צער ודם תמצא את חלהיך פז
יה אהיה אשר אהיה אשר כל חפצו פעל הממית והמחיה מוריד שאול
ועל עמוד למשפטו וחיה ועזוב מרד ומעל לאמר מתי ואניה מה למטה ומה
למעל ואולי תמים תהיה עם יי חלהיך

אל מרדך

בן אדם בן אדם מה לך נרדם קום וקרא
בתחנונים שפוך שיחה דרוש סליחה מאדיון
האדונים רחץ וטהר ואל תתחר בטרם ימים פונים ומהרה רון לעזרה לפני שוכן
מעונים ומפשע וגם רשע ברח ופחד מחסונים אטא שעה שמך יורעי שדאל
במנים לך יי העדקה זלנו בשת הפנים בן יי עמוד כגבר והתגבר להתודות
על חטאים יה אל דרוש בבורא דאש לכפר על חטאים כי לעולם לא נעלם ממנו
נפלאים וכל מאמר אשר יאמר לעצמו הם נקראים המרחם הוא ירחם כל על זנים

תחנה

זנים שובבים גשון אל בדרים ערבים דרשוני וחיו ימים רבים הלא דבריך
לעולם נצבים וזם אכחו נשענים ונקרבים זכרנו לחיים טובים אננו בחסדיך הרבים
טוב אתה לרבים ולטובים ימיך משוטה לכלל שבים כי לא תחמוץ במיתת חייבים לכך
אכחו משכימים ומעריבים מלך מהולל במחנות ברובים נקנו מחטא ומכל חיובים
מלך לנו כי פשענו מרובים ענו למען צורים החצובים פתחי תשובה כל יהוא משוללים
צעקו וזינו לפניך יחיו נקרבים קרבונו אליך חוצב להבים דעינו בעולות פדים וכשבים
שבנו אליך בערים אשבים תמוכים בטוחים על לחמך הרבים וחזק תפלה

לדוד שמעה יי צדק הקשיבה רנתי תפילתי בלא נשפתי מרמה מלפניך
משפטי יצא עניך תחזינה מישרים בחנת לבי פקדתי לילה ידפתני בל תמצא זמורי בל
יעבר מי לפעולות אדם בדר שפתיך חני שמדתי חרחות פריץ תמוך חשורי במעלותיך בל
נמוט ופעמי חני קדחתך כי תעניני א הטאזך לי שמע חמדותי הכלה חסדיך מושיע חוסים
ממתקוממים בימיך שמדני באישון בתעין בעל פניך תסתירני מפני רשעים זו שדוכי
חזי בנפש יקינו עלי חלבמו סגרו פימו דבולו בגאותי אשורנו עתה סבבונו עיניהם ישיתו
לעלות בארץ דמיונו באריה כסוף לטרוף וכבמר יושב במסתרים קומה יי קדמה פני
הברעה בלטה נמשי מדשע חרבך ממתיים ידך יי ממותים מחלד חלקם בחיים וצפונך תמלא
מלג יי שבעו בניסוה לחו יתרם לעוללרים חני בעדק חתזה פניך אשבעה בהקיץ תמוכותיך

וחזק ליוז משביל חסדי נשוו רננו ידויקים ביצי צבוא חלונותיך הנבוא לך וזמיה
והכל רציתי יי חרצך תמלה לעני כי יעטף והוא רחום תמלה לאד וקדוש יי חמירן בעלמא וחמא חמק

סדר סליחות ליל אשמורות

אמרנו חכמים על בראש חודש אלול עליה משה רבי ע"ה להרשיני לקבל לוחות אחרונות וישב שם ארבעים יום ונתפלל על ישראל ונתקבלה תפלתו וביום הכמרים נחמר לו סליחות בדבריך וניתנו לו הלוחות וידד ונקבע אורנו היום יום מחילה וסליחה לזאת לפיכך נהגו המון העם להשכים בבקר קודם השחר מרחש חודש אלול עד יום הכפורים ומתפללין סליחות ותחנונים כל אחד כפי כוחו להיות מוכן ליום הסליחה וכדי להעיר רוח חיניש ואיש מיחידי הסגולה לקום משנתו ולהתחנן לפני יוצרם וזהו נוסחך
 ימים ואחר מברך שלש ברכות של תורה והן באיגמה חזקו על דברי תורה והעריב נח וחסדבחר בנו וקורא כדשת כה תברכו עד סופה וזוהי

יעירוני יעירוני וסוד לבי ומשאלו הגות דברי תחנוני בזמרת אל ומהללו ולא אתן שנת לעיני חיות ליל בגלגל

לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו **לחזות** הקינותי ואחשב מי זה אשר הקינתי והנה קדוש יושב תהלותיו האייני ואתן בחזני קשב וחדקני ואימני כי עוד רוח יחשב אברך אשר יעני צור אשר הנשמה לו והגויה מפעלו

ואתנפל לפניו ובתפלה אתענג וברקעו דמעי ענני ומתקן מינוף ופנה וגבה לבי בעיני בעת נמס כדונג כעבר לפני חזוני מפתח יתמוגג וזי יזכור **לחזות** יגשה את כל עמלו

ותיעה עבר בתחנוני אלי רבו וישכון דם לב ולבדי ויגיד נבעי לזכו ויתרחק **לחזות** עם מלך במסכו וישיר וישא משלו לשם רגלו ומגדלו

הנה שפד שפדים לפני מלך מלכים עומד וידיו כבדים ודמעיני כהלכים לך יתרון לעבדים בעור חיו נמשכים וכל קרבי לך מורים ומתורים ומכרבים סלח לדוע מעללי חסד סחול משקלו **לחזות** אתה אליהי הרחק רכבי חרם

צוהדים כרוץ כוכבי גבוהיך מהלך נרדם קום קרא אל **לחזות** לחזות שמיו ואת מעשה איצעותיו והבט אלי מרומיך ואל תזעזעונו וכוונתיהם חותמו פתוחי פתעותיו ופחד מפני חיימו ויהל חת שותותיו פגזמן גבוהיך ורם לבבך בגבוהיך **לחזות** וצא בחיני הלילות בעקבי חנשי שמות חסד גלשונם

גהלות ואין תוכלם תוך ומרמות לילותיהם תפלות וימותיהם צומות לא בלגם מסלות ולהם בכסאו מקומות דרכם סולם לעלות אל יי אליהיך **לחזות** תזיל עיניך ואתה ארט על פשעים ואתחנן למול קונך ואל תתחר במרעים והשפר מאד את גחונך דקח הטוב כי נעים כבד אמהונך לעת עולא מושיעים וישאו קורא המוניך הכון לקראת אליהיך **לחזות** הרים אשר עפר יסודם החכמה

מחין

כי לא על יד קוּתִינוּ חֲנֻכָּנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנוֹ לִפְנֵיךָ בִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יְיָ שְׁמַעַה יְיָ
סְלִיחָה יְיָ הַקְשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֶת־חֲדָשׁ לַמַּעֲנֶךָ אֱלֹהֵי בִי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ הַסִּיבֻט
יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יִמְיָנו כְּקִדְמָה

אֲרִיֶּב יְיָ וְחִקְרָא מִשְׁבָּב לַעֲתוֹת
גִּבּוֹרֵי אֱלֹהִים עַל־רַחֲמֵי
שׁוֹבָה יְיָ חֲלִיצָה נַפְשִׁי וְיִצְרֵי שִׁקָּר בְּלִשׁוֹנִים תִּנְהַ עֵזֶךָ עַל עוֹנֵם הַכּוֹזִי פִּעְעוֹזִי בְּעַל־
זֶדוֹן אִישׁ חֲמָה יִגְדֶּה מִדּוֹן וְאִתְּךָ גַּם זֶה־תִּבְהִי־וֹתִי בַּעֲרֵה אֱלֹהֵי הַיִּתְלִי לַעֲשֶׂה זֶכֶר
עֲנִי אֲעֲמִילִי כִּי חֲשַׁבְּתָה שֶׁךְ יְיָ חוֹרֵלִי חֲמוּל עַל גּוֹלֵת אֲרִיחֵל שֶׁהַ פְּזוּרָה יִשְׁרָחֵל
טָרִם יִכְלוּנִי חֲדָשִׁי דָמִים עוֹבֵדִי חֲלִילִים אֲלָמִים יִשְׁמִנו יְיָ עַל פֶּה וְחֲזִי בַּיִי אֲרֵכָה
כִּי עֲלִיךָ הוֹרֵגֵנוּ כָּל הַיּוֹם אֲנִי נֹרָא וְחַיִּים לִקְיָנוּ בַּעֲוֹל גְּלוּת וְשִׁבְיָה עַל אֱלֹהֵי אֲנִי בּוֹכִיה
מִכְרַתָּנוּ בִּי עֲרִלִים אֱלֹהֵי אֲדוֹם וְיִשְׁמַעְחֵלִים כַּחֲשַׁבְנוּ כִּצְחָן טַבָּחֵה הַשְׁמִיעֵנוּ שִׁשׁוֹן
אֲשִׁמָּחֵה פִּדְיוֹן טַמָּח קִרְאוּ לָנוּ וְנִהְיָ כְּטַמָּח כֻּלָּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֲסִיד לַטּוֹבָה אֱלֹהֵי תַחֲחֵק
מִמָּנוּ כִּי יִצְרָה קְרוֹבָה פִּשְׁעֵינוּ תִּכְסֶּה שׁוֹכֵן מַעֲוֹנִים רַחֵם עָלֵינוּ כְּרַחֵם אֲבֹתֶיךָ בָּנִים
צִדִּיקֵינוּ בּוֹסֵסוֹ אֵת מִקְדָּשֵׁינוּ הֵלֵא לַמַּשְׁמַע חוֹשֶׁן דָּאֲבָה נִפְשֵׁינוּ קִנָּה לֵשֶׁם קָדֵשׁ וְתַנְקוּם
נָקִים יִבְשׁוּ הַבּוֹגֵדִים רִיקִים רֹכֵב עֵזֶךָ וְעֵרְפֵל הַשְׁמָלָה הַגְּבִיָּה וְהַגְּבוּהַ הַשְׁפִּיל שְׂמָחֵינוּ
בְּבִינֶךָ אֲפִרְיֶנָּה אֵתֵה תִקְוָם תִּרְחֹם צִיּוֹן תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ תִשְׁלַם גְּמוּלָה לְכָל
אֲוִיבֵי נַפְשֵׁינוּ יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְכָנוּ

שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל

בְּדוֹחֶךָ וּבְעֵרֶךָ הַיִּשְׁחָק אֲרִיחֵה בַּעֲרֵה מִקְוִים יִשְׁמַעְתֶּךָ חֲבוֹת
וּבָנִים הַעֲבִים וְהַחֲבוֹנִים עֲמוּדֵי כְּפָרֶךְ בְּלִנְהִיָּה לַשְׁחָק לֵמָּה יְיָ תַעֲמוּד בְּרַחֲמֶיךָ
יִנְתֶּנָּךְ עַל שְׁעֵרֵי צוֹת הַגִּיעָה וְשִׁבְּתָהּ בְּרֹכִים הוֹפִיעָה הַבִּהֵלֵנוּ עֲזָרָת מִצֵּר הַיָּד יְיָ
תִקְצֶר־ חֲדָשׁ יִמְיָנוּ בְּגִלּוֹת יֵשֶׁךְ עוֹרָה לֵמָּה תִישֶׁן זְכוּר בְּכִיךָ בְּחִלְתֶּךָ לֹא לָהֶם וְזֶר
לֹא יִקְרָב אֱלֹהֵים קֵץ הַכֹּחֲתִים גְּלוּת לְגַלְמוּדָה יִשְׁמַח הָרַר צִיּוֹן תִּגְלֶנָּה בְּנוֹת יְהוָה
שׁוֹעֲתֵינוּ תִעֲלֶה לִשְׁמֵי מַרְוָמִים אֱלֹהֵי מֶלֶךְ יִשְׁבַּע עַל כַּפֵּי רַחֲמִים

אֵל מֶלֶךְ

כִּסֵּי בִשְׁחָלֵתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי
אֲדוֹמִים וְיִשְׁמַעְחֵלִים עֲמֻלָּקִים וְגַם גְּבִלִים אֲשֶׁר שׁוֹנָאִים יַחֲדוּתִי
מִחֲסָנוּ בְּמַלְכוּתֶךָ וְנִמְשִׁיחַ קִהְלֶתֶךָ וּבִמְקָדָשׁ בְּחִילֶתֶךָ מִחֲדָה גְּדִלָה מַעֲלִילָה
שֶׁלֹּטָתֶךָ עֵתֶךָ בְּקִשְׁתֵּנוּ וְחֵתֶךָ חֵל תַּחֲנוּנוֹ וְרִיקֵם אֶת־שִׁבְנוֹ וְמֵהָרַב
הַבֵּט מִשְׁמִיךְ וְרוֹמָה וְרַחֵם עָלֵינוּ עוֹמָה וְכַחֵם עֲנִיָּה
שׁוֹמָמָה וְחֵי־כֹחַ לֵן קִימָה דְּחִימָה אֲבִהֲמוֹן קִהְלֶתֶךָ

רַחֲמוּנָא

אֲדוֹמִים לֵן קִימָה דְּחִימָה בְּרִיל וְיַעֲבֹר
אֲדוֹמִים לֵן קִימָה דְּחִימָה עֲקִידָה בְּרִיל וְיַעֲבֹר
אֲדוֹמִים לֵן קִימָה דְּחִימָה עֲקִידָה בְּרִיל וְיַעֲבֹר

רעות לשׁע ללילי אשמורות בהשכמה
כפרה שוחל בעדי ובעד ביתי ובעד כל קהלי
במותי אתה שנת להיות

יהודה וישראל אליך צור מוריס חטאתם הי כינחי תמים פעליך משביח פעולתם
ועתה הם באים אליך עם זכות חבותם יהללך עונותם התרעה והחל
הן חני והם עברנו תורה ומצוותיה רשענו ולא שמרנו דיניה וחקותיה

ובעזות מצח הפרנו סג משמרותיה על כן כל קללותיה כדין שמה כיואל
זאתה חל חבותינו טובך עלינו תגמור ולכל עם קהלותינו חיים
ורכואה חמור וברך את שנותינו וחקות תבואה לנו שמור אנשיר לך מזמור על

על שיר חב למוסר קמתי
צור ישעינו כל נגעינו ושמח נפש ערובה החיש וקרב ישעינו יה בנחת ושובה
אקיים נבואה ובא ליצון גוחל קמתי
את רוחינו הרב את רצנו בטובך ישעינו אקבץ במהרה כל נדחינו אהיה אשר

מהיה מית עמך תהיה ובנה מקדש אחריהל
אלנו בששת הענים מה נתאונן ומה נאמר
לוי ויניח בן מה נדבר ומה נצטוהק נחפשה דרכינו ונחקורה

אשובה אליך כי ימנך פשוטה לקבל שבים כי ימנך
תקבל צדק מיד ברחמיך הרבים באנו לפניך כדלים וכדשים דפקנו דלתות דלתות
דפקנו רחום אהנו א תשיבנו ריקם מלכנוך מלכנו ריקם א תשיבנו כי אתה

שומע תפלה שומע תפלה עדיך כל אשר יבאו שומע תחנה אליך כל
הרוחות יבאו יבואו אליך הרוחות וכל הנשמה הנשמה לך והגוף פעלך יי עשה
למען שמך הנשמה לך והגוף פעלך צור אשר אין דומה לך חוסה על עמלך

על שמך יי עשה למען שמך בעבור שמך כי את
מלך רחום אהנו שמך שמך נקרא עלינו יי אלהינו שמך
נקרא בקרבנו א תגחנו יי אלהינו חלה ינו בשנו במעשינו אנכללמנו בעונותינו

אין לנו מה להשיב ולא מצח להרים ראש כי רבו משונותינו לך חטאנו חטאנו עם
חבותינו העונו והרשענו מה נאמר לפניך יי אלהינו מה נדבר ומה נצטוהק
מה נאמר לפניך ושב מרום מה נספר לפניך שופט א קיים הלא הנסתרות והגלויות

אתה יודע אתה יודע רצי עולם ותעלומות פתרי כל חס אתה חופש כל חרי בטן
ארחא כליות ולב ואין כל דבר בעלם ממך ואין נסתר מפניך
חס עונינו ענו באנו יי עשה למען שמך יי עונות תשמר יי

מזמור כי עמך חסמה למען תורה כי עמך מקור חיים באורך נראה אור
כי לא על

ש יא

וידע לעיני הכל טובך ואספדך עמנו חתום פי שטן ואישטין עלינו דעום בו
ידום ויעמוד מלין טוב לעדקינו הוא יגיד ישרינו דרפדך דחום ואנון גליד
לנאמן בית בבקשו חז מלפניך חמוכתך הודעת לו

אל מלך

על
הענין
הזה
נראה
שזה
הוא
המקור
לשם
המלך

אלהינו ואלהי חבותינו חל תעש עמנו בלה תחז
דך במשפט בבוא תוכחה נגדיך שמינו מספרך לא תמח גשתך לחקור מוסר
דחמך יקמו רגליך דלות מעשים בשורף קרב צדק מחליך הורינו בזה עקינו
לך צו ישועתינו במפגיע ותשיב שבות אלהי תם פתחיו ראה כי שממו דבור
נמת עדות לח תשכח מפי דענו הותם תעודה תתיר פורך שים בלימודך
טבור חגן הסהר כאחל יחסר המעג יהדע חת חשר ידעוך מבר חת הגוי חשר
לא ידעוך כי תשיב לב צדקן לבוים חסידי התקוה

אל מלך

חנא אלהינו ואלהי חבותינו תבוא לפניך
תפלתנו דא תתעלה מלכינו מתחנתינו שחין חנו עדי
ננים וקשי עורף שנאמר לפניך יי אלהינו ואלהי חבותינו צדיקים חנחנו ולא חטאנו
חכל חטאנו חנחנו ואחבותינו חשמונו בגדנו וגו' מנו שמונו בוידינו יום הכפר לא חנחנו הרשענו
אשמונו מכל עם בושנו מכל גוי גלה ממנו משוש דיה לבנו בחטאנו
החכל חיינו ונמרע פחיינו עבול מקדשינו חרב בעונותינו טירתנו היתה לשמה
ימי חרמותינו לערים בוחינו לכבדים אעדין לא שבנו מתעיתנו והיחך נעיד פנינו
אנקשה ערפינו לומר לפניך יי אלהינו ואלהי חבותינו צדיקים חנחנו ולא חטאנו חבס
חטאנו חנחנו ואחבותינו לעינינו עשקו עמלינו ממושך ומורט ממנו
נתנו עולם עלינו סבלנו על שבמינו עצבים משלו בנו פרק חין מיידם צרות רבות
פכבונו קרחנו יי אלהינו דחקת ממנו בעונותינו שבנו מחחליך תענו כעין ואחבנו
אעדין לא שבנו מתעיתנו והיחך נעיד פנינו אנקשה ערפינו לומר לפניך יי אלהי ואלהי
חנו צדי חנחנו ולא חטאנו חכל חטאנו חנחנו ואחבותינו

אבר חטאנו

אנו ונפשנו חנחנו ואחבותינו חבדנו בפשענו ונמר
בחלנו בדין ברשענו בדות תורתך פדנו בדי נביאך
ניחננו וניח חטאנו בשנים והיינו לחחור ולא לפנים עמנו כליו בהכל חיינו
תמו פשענו חכל טמנו עוננו באובינו יזמנו חזן בלבינו פשונה חעזנו מצח לא
נבלמו בלשון משכנו העין בחבל השוא נשחם חת שמך לשוא שמנו בצב מחסנו
עזבו אלה עשינו פנינו מה לבדי רוח צמנו בעין פרוח יזמנו לעד בלשון רצון
לשקר בלשון שובנו משובה פורחת תיעבנו כל חיש תוכחת תועבות גדולות מחלה
עשינו ואחיה צדיק על כל הבא עלינו כי חמת עשית וחנחנו הרשענו

241.

ועדת פריצים' מרדנו ועודינו מורדים' על פני שמים עדים' ניהחנו בכל התועבות האלה
את קדוש ישראל' סרדנו וכל אחר ממנו סרה' כי דבר סרה' עונו והנה אכחנו רועים
רוח עושים' פשענו הלכנו אחרי הדשעים' על כל פשעים' צילדנו ואנחנו צורדים' הדשים
לבקרים' קשינו ערף' ומצחנו כנחושה אמונה' מציח חשה זונה' רשענו תועים תועים
כי כן דרך הדשעים' שיחתנו דרך מוסר' השחית כל בשר' תיעבנו עבדנו דת כתובה
לא תבא תועבה' תיעבנו ומעשינו ידועים' הכל הנה מעשה תעתועים' וסרנו
ממצותיך וממשפטך הטובים ולא שנה לנו' דחתה צדיק על כל הברך עלינו כי חמת
עשית ואנחנו הרשענו

רבונו שר עולם

עבירות קלות ואמורות בלילה לראש
עלילות ברשע גלה תעולל' שומר מה מלילה שומר מה מלילה' לבי דעלי לאטוא
אוננו יום ולילה לא ישובנו' ושר אצרי לעשות הדע בעיניך' יתלחשן כל היום
וכל הלילה תמיד לא יחשו' ויען אשר עברתי על מצות עשה ועל מצות לא תעשה
אשחה בכל לילה מטתי בלמעתי ערשי חמסה' אונלי ישמע קול בבי כורא עלי לילה
יום צעקתי בלילה' חקרא יומם ואחרים קולי' על פשעי ומעלי דלילה ולא דומיה עלי
את חטאי אני מזכיר לפני יצופה עתידות' לילה חקום להודות' דאודה עלי פשעי
וצוני הלילה הזה ליי' ישיבה

לך חטאנו' חטאנו ועונו זהרשענו ומרדנו' לא נח תשט עלינו חטאת אשר נשאלנו
אשר חטאנו' וחומרים כולם חטאנו צורדנו סלח לנו יוצרינו
שומע ישראל יי' אלהינו יי' אחר' וחומרי בלחש בשכמל יי' הוא האלהים
יי' הוא האלהים' יעיבה אראלי מעלה חומרים' יי' אדוננו

כחירי סגלה עונים וחומרים' יי' הוא האלהים גלגלי מעלה חומרים' יי' אדוננו
גבולי סגלה עונים וחומרים' יי' הוא האלהים

יי' מלך

יי' מלך יי' מלך לעולם ועד' יי' מלך יי' מלך לעולם ועד
בטרים שחקים וחדקים כמלח' יי' מלך ועד לא מחודות דלחן
זה ארץ כבד תבלה ושמנים כעשן כמלח' יי' מלך לעולם ועד
ועד לא עשה חרץ ואונות' יי' מלך ובה פינו יצורים עלי חרצות
ועת יקבץ כפונים מארבע כפונות' יי' מלך לעולם ועד
בא היה אשר היה הוא היה והוא היה והוא היה' הוא ממית ומחיה
לפניו לא מוצא ואחריו לא יהיה' אחר אלהים גדול אוננו קדוש אדורא
שמו לעולם פי גדול מעל שמם חסדיך ועד שחקים חמתך כי גדול חתה

על
לפני
ביתך

אשמונו

באומר ובפועל בלינו חוק למעול מעל געלנו משפט
אצחק דרבינו כמשובת חזק הדרנו ברית חוק זהרבינו פשע
לכלי חוק גנחנו טוב הורית חרשנו דע שנתת טפלנו שפר ומרמה יעצנו חזן ואשמה
כלינו שנינו בהכלי העולם לא גדרנו כי תביאנו במשפט על כל געלים מחסנו מוסר
הדעת נוחלנו מחכמה ומדעת סדרנו ממשפט צדקך יעצנו ארחות חזקך פנינו
כל חמדתנו יללנו במעלות תאותינו קפצנו כי חכמים רחב פינו בנב עולה יצריח
שוכנו משובה נחתת תיעבנו כל איש תוכחת תועבות גדולות מחלה עשינו וחתה
צדיק על כל הבא עלינו כי חמת עשית ואנחנו הרשענו

מהות
דחב

על
לפני

אשמונו

אנחנו נרשם וכל איש ממנו חשום חשם בגדנו ובגדים לנו
נצמדו ובגד בגדים בגדו געלנו גבר וציתו עשקנו איש את עמיתו דברנו
דופי אשמה אהבנו מוחן ומצה העוין והלמך נתביתנו עזה ודרבינו עזה אהרשענו
אדשענו ידענו אמועול מעלנו דרנו ועל כן הלידנו זדים דרשנו לעבדים חמסנו
אחרבינו שור אחרם אהעבידנו בעול חס זה יינו חרפה למרמם טפלנו שפר ועולה וכל
פה דובר נלה יעצנו דע ומחשבותינו תמיד להלע ולבכינו כולם למדע כי עבנו
אכיל שמו כחש ויהי לנחש לענו ולנים הליצנו ובגדנות נהצנו מלדנו מרד
חמין משל לנו רשע עריץ נהצנו נחמות גדולות נהצנו חרבים בתחבולות
סלנו כפרה סודרה דברנו עלינו סרה עוין אהלע בעיך עשינו חטאנו עם חבולתנו
הענו אהרשענו פשענו פשעים גדולים על כן משלו לנו ערלים נהצנו אצרות
הקיפנו יצרות רבות צדדנו קשינו עורף ומצח אהעבידנו לנחש רשענו
אנחנו רשע אצדנו רוח זרענו וסופתה קצדנו שיחתנו נהיינו משחיתים
צמחים ומסיתים תענו זה יינו תועי רוח תעה לבבנו לכל רוח תיעבנו יחד בנים
אחבות שתנו בגוים תועבות תענו אלסנו יצדנו לא כנענו אדשענו ידענו
דעין לא שבנו מתעיתינו והיך נעז פנינו דבקשה ערפנו לאמר לפניך יי חלה ינו
ולא חבו יצא חנחנו ולא חטאנו הכל חטאנו חנחנו ואנחנו

על
לפני

אשמונו

הכל חשמים אנחנו בקרב העמים בגדנו ולבדור
הנו מעמים זה להם הבגדים געלנו אמהל צין שנינו הבשר
עורנו אברנו באלהים ובמשה כל הדבר הקשה העוין שמו עזה עזה התורה
אחמיוה אהרשענו אהסמנו רשע על כל צד פשע חמסנו שמונו משפט
למרמם כי מלאה הארץ חמם גאנו ואשר לא יראה דעלים מעיני העדה
טפלנו שפר ערב אבק גדולות ער חזן חקר יעצנו עצה יעוזה הן לריב הן
למחלל כלבנו אשר אכלנו בנפשה כידנו מאדבה לאנו ישבנו במושב לנים

ועדת פדעים

שית שמה בחר מנותיו ^{אש} תן חיים ושלום למלך הדוננו ^{אש} תן בלבן ובלב
כל יעציו ושליו רחמנות להטיב אלינו ^{אש} תן שלום בארץ ^{אש} תן שובע
בעולם ^{אש} תן שלום במלכות ^{אש} תן טל ומטר לבדלה בעתם לארץ
^{אש} תן גרע לגורע ולחם לחוכל ^{אש} תן לחם לפי הטף ^{אש} תבון תפלתיו
קטרת למזב ^{אש} עשה עמנו חות לטובה ^{אש} עשה עמנו חות לבדלה
^{אש} עשה עמנו חות לישועה ^{אש} עשה עמנו חות לרחמים ^{אש}
יראן שונאיו ויבשו יחזו אויבנו ויכלמו כי חתה יי עדתנו וניחמתנו ברגז
רחם תזכור ברגז חתה תזכור ברגז עקיפה תזכור ברגז תמימות תזכור
ברגז רחמיך הרבים זכור הבט לבדית דל תמר בדיתך חתנו ענו בעת ובעונה
הזאת אלהים חתה ידעת לאחלתי ואשמותי ממך לא ככחדי רוב
דונותי בהעלותי על לבבי גורל משובותי כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי
רחום ברגז תזכור לדומק שערי חמלתך העומד כדל שול מבקש פליחתיך
קדמו עיני אשמורות לספר גדולתיך אביד דרועך לדור לכל יבוא גדולתיך גל עיני
ואביטה מתורתך נפלאות יצמרו לשמך מהלך קץ פלאות תשוב כלנו יהם פזורים
בכל פיות כי חתה יי אלהים עצמותי חלהים עצמות השיבנו נוראות בצדק
תענינו הבט פני משיחך ורחם מגנינו ישמחו כל חוספיך לעולם ידנו
עננו אבינו ^ע בוראנו ^ע גואלנו ^ע דורשינו
^ע דור ודור ^ע זתיק בנחמות ^ע זך וישר ^ע
חי וקיים ^ע טהור עינים ^ע יושב שמים ^ע כביר כח
^ע לא אל הפך בדשע ^ע מלך מלכי המלכים ^ע נורא ונשגב
^ע סומך נופלים ^ע עוזר דלים ^ע מודה ומעיל ^ע צדיק ומצדיק
^ע קרוב לכל קוראיו באמת ^ע רם אנשא ^ע שוכן שחקים ^ע תומך
תמימים ^ע חלהי אברהם ^ע פחד יצחק ^ע אביר יעקב ^ע מגן
דוד ^ע חלהי המרבה ^ע העונה בעת צרה ^ע העונה בעת רצון
^ע העונה בעת רחמים ^ע רחום וחנון
רחום וחנון ^{אש} חסדו הפליחות בוחן ^{אש} חסדו
לצבות גולה עמקות דובר צדקות ^{אש} חסדו ^{אש} חסדו
זוכר ברית אבות חוקר כליות ^{אש} חסדו ^{אש} חסדו
נפתרות כובש עונות לובש צדקות ^{אש} חסדו ^{אש} חסדו
מולח עונות עונה בעת צרות ^{אש} חסדו ^{אש} חסדו
הדורות רוכב ערבות שומע תפלות תמים דעות ^{אש} חסדו ^{אש} חסדו

ועושה נמלאות חתה אלהים לבדך שפוך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות
אשר בשמך לא קראו **לְבָדְךָ שֵׁם** עשה ולא לנו לא לנו יי לא
לנו כי לשמך תג כבוד על חסדך על חמתך למה יאמרו הגוים

חיה נא חללהם ואלהינו בשמים אחד אלהינו בשמים עידותינו בכל יום פעמים חי
וקיים הוא מלא חמים הוא מלא עזות הוא כל אשר חפץ עשה בשמים ובארץ
במים וכל תהומות חץ מי יאמר לו מה תעשה וחץ מי יאמר לו מה תעל כי הכל
מעשה ידי **אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַע שָׁמַיִם** שבע קולינו וקבר
תמלתינו אלהינו שבע שמים

אשר כל הקמים עלינו לדעה אשר בדיתך עזוב ואל תשכחינו אשר בטל
מחשבות שוכחינו אשר בטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות אשר בדרך חת
לחמינו ואת מימינו אשר גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה אשר גלגל עלינו
המוץ רחמך אשר גזר עלינו גזרות טובות אשר דרשנוך המצא לנו אשר

ידוע דמינו מיד ידענו אשר העתר לנו היום ובכל יום ויום בתמלתינו אשר היה
נא קרוב לשועינו אשר זכרנו ואתה תענינו אשר ואל תשיבנו דיקם מלפניך
אשר ואל תביטנו משבדינו אשר זכרנו בזכרון טוב מלפניך אשר עזר לנו ברית
חבולתנו אשר חמול עלינו ועל טפינו ועל עוללנו אשר חס ורחם עלינו אשר

טחנינו מעונותינו אשר טהרינו מטמאתינו אשר טרם נקרא ואתה תענינו
טרם נדבר ואתה תשמע שועתינו אשר יחד את לבבנו ליראה את שמך
יבשר רחמך את בעשך אשר יגדלו רחמך על מרותך אשר יהמוני
רחמך הרבים עלינו אשר ומרחש השנה וחילך מוסף זה כתבינו בספר חיים טובים אשר
כלה לא תעש לשאריהנו אשר כבוש את כובשינו כתבינו בספר יציקים וחסידיים אשר
לחץ את לוחינו אשר לחם את לחם חת כתבינו בספר ישרים ותמימים אשר
לוחמינו אשר מלא משאלות לבנו לטובה אשר כתבינו בספר מצונות ומדכסה טובה אשר על כל

מחול וסלח זכר חסדתינו אשר נחמינו
מחבלינו אשר נקום את נקמתינו אשר פמוך את נפילתנו אשר פלח נא
לעונותינו אשר ענה את עתידתנו אשר עשה למענך ולא למענינו אשר

קדונו מידי חובינו אשר פתח לבנו בתורתך אשר קוה אתנו ברשותך אשר
קוה ואתנו ישועותיך אשר קדקינו במשפטך אשר קרב לנו קץ הגאולה אשר
קרב לנו ים הישועה אשר קרבינו לעבודתך אשר ריבה ריבנו
וגחלינו אשר ראה בעוני עמך ישראל אשר רפא חולי עמך ישראל אשר
רחה צדוקה השעה אשר שעה את שועתינו אשר שים שלום בינינו אשר

שית שלום

קראת אותם מי יצאות קרנות הוד מתחת כסא הכבוד ומכריזות ואומרות
אשר לכם מלמדי דעות על בני שבח לכם משלשלי דעות אבות כי כל צבא השמים
ואהרן כבוד וגדולה יתנו לכם עשה למעבד ולא למענינו עשה למעבדך
והושיענו הושיענו וענו היום ובכל יום ויום בתפלתנו כי תהלתנו אלה

דעני דעני ענין דעני לעשיקי ענין דעני להשיכי
ענין דעני לתבירי לבא ע דעני למכירי רוחא ע דעני
לשפלי דעתא ע דעני להצדדים אבינו בהר המרה ע דעני ליוסף בבית חסירי
על גבי מרחא ע דעני ליעקב בביתא ע דעני ליוסף בבית חסירי
ע דעני למשה ואהרן על ים סוף ע דעני לההרן במהתה ע דעני
למינחם בשטים ע דעני ליהושוע בגלגל ע דעני לעלי ברמה
ע דעני לשמואל במערה ע דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלים ע
דעני לחליהו בהר הכרמל ע דעני לחלישע ביריחו ע דעני לחזקיהו
בחלותו ע דעני ליונה במעי הדגה ע דעני לחנניה מישאל ועזריה
בגואתון נורא יקידתא ע דעני לדניאל בגובא דאריותא ע דעני למרדכי
ואסתר בשושן הבירה ע דעני לעזרא בגולה ע דעני לחוני במעגל
ע דעני לעריקי וחסידים ותמימי די בכל דור ודור ענין דעני
ענין לפרוק לשיעב ליתמלי דחמין דחיים עלנא ועל כל אנשי
בתנא ועל כל ישראל אחנא ומחשוכא לנהורא חקיקין בייל שמך רבא בריל
די עבר ר וזכור די עבר ר וזכור די עבר ר וזכור די עבר ר

אם אנם רובע הקן אהל שכן אם קן א נח נחבדה כי על כן
יש לנו אב קן פז פנים לו תפיר דענין
לכניך תזכיר קח נחבן יקיר אנמנא דמו על קיר פז דק א הער
להקדשו אנמנו קשורה בנמנו עיטרו בעצים ואשו נזר חלהו על ראשו
פז יחיד הוקל לנבי ענה ואמר חבי הנה האש והעצים נביח ותשורה
חין להביא פז מלים השיבו מלהבא לו ויען ויחמר לו בני חללים
יראה לו ויוע יי חת אשר לו פז במצותיך שניהם נזהרים
ואחר כך לא מהרהרים חשו והלכו במהרים על אחד ההרים פז ראו
אח תלולה מיהרו עני עולה יחא בההנה כלולה ישרו בערבה מסלה
פז ראה יחיד כי הוא השנה גם להורו המנוסה אבי חותי כבש תעשה
לא תחמל ולא תכסה פז בי חפץ אנכסוף לבבי לא לחשוק חם
תמנעני סוף רוחי אנשמת אליו יחסוף פז ידיו ורגליו עקד

והבנו עליו פקד

סיני
חפלים
בר לב
יחזק
זה

אל רחום שמיך

שמיך אל חנוך שמיך אל חנוך חפץ שמיך מלא רחמים
בחנו נקרא שמיך יי עשה למען שמיך

וחילך מוסיף זה וחונן

יי חכמו והקדמונו ובספר חיים
שכדרכו וסגולתו ובספר חיים
ישועתה בשדינו ונחמנו ובספר
יי גבל עלינו המון רחמים ובספר
יי חסדיך יקדמונו ורחמנו ובספר
יי יהמו כח רחמיך עלינו ובספר
יי כחותם על לב היום שימנו ובספר
יי ריבה ריבנו ולחם לחמנו ובספר
יי בריך לחמנו ומימינו ובספר
נחונן יי על שמיך וחונן

יי עשה למען שמיך וחונן על ישראל עמיך וחונן
יי עשה למען חזרח תמימיך ועיני עשה למען
נעקד באורלמיך ועיני עשה למען נענה
בסולם ממרומיך ועיני על זכות יוסף
חסידים ועיני על משי ממימיך ועיני

יי על מכהן באוריך ותמיך ועיני עשה למען
מקנא לכבוד שמיך ועיני על נעים דמירוריך
משורר בנעים יי על מלך בנה בית לשמיך ועיני על

הרובים ושרפים על ייחוד קדושת שמיך ועיני עשה למען שמיך
על חמדתך על ברייתך על גדלך על דתך על הדרך על
ויעודך על זכרך על חסדך על טובך על ישרך על
כבודך על למודך על מלכותך על נצחך על פודך על עוזך
על פחדך על צדקתך על קדושתך על רחמנותך על שכינתך
על תורתך על חבדכם יצחק יעקב על משה ואהרן על דוד
אשלמה על ירושלם עיר הקדש על ציון משכן כבודך על הרבן
ביתך על שממות היכלך על ישראל העניים על ישראל הדיקים
על ישראל השירים בצרות על יתומים ואלמנות על ינקי שדים
על גמולי חלב עותקי משדים על תינוקות של בית רבן שלא חטאו

עשה למעןך חם בארץ ענינו עשה למען מלאכיך המשרתים
את ככך המבקשים רחמים על ישראל עמיך כתיב למעלה נקראים משרתי גזרה
מפירי שבעה מעבירי קנאה משיבי חמה מזכירי אהבה ההבנתו שלאברהם חביבו
לפני בוראם כשהם רואים שהוא בלעם על בניו משתטחים לפניו כסא
כבודו ומתחננים ואומרים הוה הוה יציר בראשית מחול מחול חביר יעקב
פלא סלח קדוש ישראל כי חביר מלכים אתה אתה מלך ארץ
מלך ברוך מלך גבור מלך רגול מ הדור מ ותיק מ עך מ חי מ חנוך
מ טהור מ ישר מ צדיק מ לעד מ מרחם מ נורא מ סומך מ עוזר
מ מודה מ צדיק מ יצח מ קרוב מ רם מ רחום מ שומר מ תם
לפניך חנה עם שרע אברהם אברהם למה לך קנאה עם שרע
יצחק עקיף למה לך תחרות עם שרע יעקב תמימיך כי קנין שמים וארץ

קראת

אשר גמלם כרחמי' חומר בדבות גוני' חפלה נא בידי יי' כידים רחמי' לזכרו
יחלנו והתנחמנו חסדי' יי' כי לא תמנו כי לא כלו רחמי' ^{שוב מחרון}

סימ
היה

יי' יבואונו רחמי' ומרום הקשיבה העתר והרש לנו ועשה
עמנו חנות לטובה וחון אלהי' ואלהי' ברצון וברצון הטיבה רחה עון
אשמה' החמת והשלים הקריבה השיבנו יי' אליך ונטובה ^{שוב מחרון}

סימ
בחי

יי' ברוב שרעפי עוני' בשתי להרים מני' חפלה נא בידי יי' כידים
רבים רחמי' חנון נורש לכל שואל ונמצא בעתות כאל' השלח חנות אל' חס
קפץ באף רחמי' יחיש ביות הגואל וישוב בני' אל' ורש טוב לבית ישראל אשר
גמלם כרחמי' יום צרים רשת טמנו המה נפלו והכחכו קמנו חסדי' יי' כי לא תמנו
כי לא כלו רחמי' ^{שוב מחרון} ^{ליום אחד ולא ה' ש}

סימ
שמואל

תחנה ליום ראשון

יי' שועת עמך הקשיבה
ועשה עמם חנות לטובה ומי בעמך ישראל גוי' אחר מבין שני' חרות תחלצם ומחדבע
רוחות תקבצם וקרב אותם אחר' אחר' ואת חבילי' יצון תנחם ואת חללי' הגדולה
תרחם לחבר את האלהי' להיות אחר' אחר' ומואב צמתו בבור חיי' בחרפה הכו לחיי'
מזה אחר' ומזה אחר' לדגלי' טמנו פח אפח' ויתלחשו עלי' יח' חין עשה טוב חין גם
אחר' חזק עמך שוכן שמי' ערץ ואיביך יהיו לכלה וחרץ והיה יי' למלך על כל
הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחר' ושמו אחר' ^{שוב מחרון}

סימ
היה

ליום שני

יי' יחיי' לכות כל בני' אדם חוקר עושה
גדולות עדי' חין חקר יהי' ערב יהי' בקר יום שני' הקשב שיחת
עבדך וזחמו' סובל גלות על שכמו יום נפלו הקימו יי' אחר' ואיך שני' וזכור
ברית יי' יי' לעם יועקים כגדי' בני' יעקב עבדיך ייצו גם את השני' יורי
הקשב תחנות וחשוב תמלותם כמנות בזכות מקריב קרבנות כתנחל בן צוער
ביום השני' הכן לבי מלכי' ומהר להאיר חסדי' חס נסתרה דרכי' הצידיה
לעבדיך ביום השני' ^{שוב מחרון} ^{תוצה}

סימ
סר
דח

ליום שרשני

יי' פלח נא לעון העם הזה ומי
פליחה עליו הזה ביום השלישי ביהות הבקר רחום שעה שירות נשואות
ולתהרשם בדימי' חיות חכינו עד חוד הבקר רצה עבדיך שרע חיתנים לפניך
נשחר מרדנים ברך יח' כוסי' בקר יכופר עונכם תמימים ואל' שרי' יתן
לכם רחמים בבקר בבקר חזקו אמוני' אמונים נצור יי' כי לא גלותכם
בני' חמר שומר אתה בקר ^{שוב מחרון חפץ והנחם}

יְקַדְמוּ עֲנִיִּים נָח אֶת שִׁבְנוֹ נָח אֶת שִׁבְנוֹ רִיקָם מִלִּפְנֵיךְ כָּל־לֵוֹ וְשִׁלַּח לָנוּ רַחֲמִים

ממנו ענייך

אתאנו לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ כָּפֹלָה אִיוֹם אֲנוֹרָא מְשַׁבֵּב לְעֵתוֹת

בצלה תחיינו תחיינו

וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא כָּל־לֵוֹ וְשִׁלַּח לָנוּ רַחֲמִים

ממנו ענייך

ברבא וּבְשִׁמְךָ לֵךְ מִתְחַנֵּן חֲכָן כְּעֶבְדָּא דְּמִתְחַנֵּן

למריה

לְתַיִבְתָּא זֵלָא כְּהִיר רִיקָן מִקָּמֶךָ

מג

וּבְשִׁמְךָ קָדְמֶךָ מִתְחַנֵּן חֲכָן כְּעֶבְדָּא דְּמִתְחַנֵּן

למריה כולהון

בְּנֵי שְׂבִיא כְּכַפֵּא מִתְפָּרְקִין זַעֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בִּצְלוֹתֶיךָ

מג

וּבִתְחַנֵּן חֲרִים יִמִּינְךָ וְהִצַּמַּח כִּדְקָךְ סְבִירָא דְּחִיָּא וּמִיתָא

לעם עני ומדולדל

מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפָּיִס בְּתַחֲנוּנִים הִתְרַצֶּה וְהִתְפָּיִס

עקב מאד עדיקא ואסיק עדיקא מאד עדיקא

לְעַם עֲנִי וּמִדּוּלְדִּל כִּדְקָךְ סְבִירָא דְּחִיָּא וּמִיתָא

שומר ישראל

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׁחֲרִית יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִחַדּוּ יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים

בכל יום שמע ישראל

כָּל־יוֹם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׁחֲרִית גּוֹי אֶחָד

האומרים בכל יום

יִחַדּוּ יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר גּוֹי קָדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׁחֲרִית גּוֹי קָדוֹשׁ

יחיד גוי קדוש האומרים בכל יום קדוש קדוש

שְׁמוֹר גּוֹי קָדוֹשׁ שְׁמוֹר גּוֹי קָדוֹשׁ שְׁמוֹר גּוֹי קָדוֹשׁ

שחרית גוי לבא ואל יחיד גוי לבא האומרים בכל יום

שְׁמוֹר גּוֹי קָדוֹשׁ שְׁמוֹר גּוֹי קָדוֹשׁ שְׁמוֹר גּוֹי קָדוֹשׁ

מחי ומסי ממת ומחי ומסיק מן שאול לחי עלמא ברא

מג

מִחֵי וּמְסִי מִמֵּית וּמְחֵי וּמְסִי מִן שְׁאוּל לַחֵי עֵלְמָא בְּרָא

כד חטי

אֲבוּהִי לְקִיָּה אֲבוּהִי חַיִּים וּמְסִי לְכִיָּה עֲבָדָא דְּמִרְדּוּ וּנְכָרָא

בקולר מדיה למריה תחייב אתכר קולריה

בְּקוֹלָר מַדִּיָּה לְמַרְיָה תַּחֲיִיב אֶתְכֶר קוֹלְרִיָּה

נפשי בגדין ומרדין

נַפְשִׁי בְּגָדִין וּמִרְדִּין הָא עֲבָדָךְ אֲכָן וּמִרְדִּין קָמֶךָ הָא בְּבִשְׂתָא וְשִׁבְיָא וְהָא

במלקיותא בבטו מנך כמטא מנך דרחמך נפשי

בְּמַלְקִיּוּתָא בְּבִטּוֹ מִנְךָ כְּמֵטָא מִנְךָ דְּרַחֲמֶךָ נַפְשִׁי לְכִיָּבָן דְּחִתְקִיָּו עֲלִין עֵד

דלא כהוי גמירא בשביא

מג

דְּלֹא כְּהוּי גְמִירָא בְּשִׁבְיָא וְהָא לָן

ממך כי רבים רחמים עמך

מִמֶּךָ כִּי רַבִּים רַחֲמִים עִמָּךְ עֲדִיקָה עֲשֵׂה עֲמָנוּ לְמַעַן

ומבתינו ומבתי עמך כל בית ישראל בכל מקום שהם

וּמִבְתֵּינוּ וּמִבְתֵּי עַמָּךְ כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מָקוֹם שֶׁהֵם דָּבָר וְחֵלֶב זָרַע וְעֵב וְשִׁבְיָא

ומשחית ומגפה ושטן ויצר רע וחללים רעים וגזרות קשות ויצר מעמך

וּמִשְׁחִית וּמַגְפָּה וְשֵׁטָן וַיְצַר רָע וְחֲלָלִים רָעִים וּגְזֵרוֹת קָשׁוֹת וַיְצַר מִעֲמֶיךָ חַיִּים

שחלנו ממך כי מקור חיים עמך

שְׁחָלְנוּ מִמֶּךָ כִּי מִקּוֹר חַיִּים עִמָּךְ עֲדִיקָה עֲשֵׂה עֲמָנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ אֲבָא הָסֵר

ממנו ומבתינו ומבתי עמך כל בית ישראל בכל מקום שהם

מִמָּנוּ וּמִבְתֵּינוּ וּמִבְתֵּי עַמָּךְ כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מָקוֹם שֶׁהֵם דָּבָר וְחֵלֶב זָרַע וְעֵב וְשִׁבְיָא

ובזה ומשחית ומגפה ושטן ויצר רע וחללים רעים וגזרות קשות ויצר מעמך

וּבִזְהָ וּמִשְׁחִית וּמַגְפָּה וְשֵׁטָן וַיְצַר רָע וְחֲלָלִים רָעִים וּגְזֵרוֹת קָשׁוֹת וַיְצַר מִעֲמֶיךָ

והב לך

חֲסִידֶיךָ בְּךָ בְּטַחְתִּי וְכִפִּי שְׁטַחְתִּי בְּיָדֶיךָ לְקַחְתִּי וּבִצְלוֹתֶיךָ עֲלִיךָ גְבֻרָתִי

גומתי ויכלו שבותי כי כל עונותי שתה לנגדיך

גוֹמַתִּי וַיְכַלּוּ שְׁבוּתֵי כִּי כָל־עֲוֹנוֹתַי שְׁתָּה לְנִגְדֶיךָ וְלִפְנֵי מַתְנַה נְפִשִׁי הָעֲנוּבָה

וחלף מחמא

ואם לא עלה
עמוד השדר
ורצה לומר
כללנות חוג
סוף וחס
חוג רחמים

בג
לפ
ביא

ספר
דברים
פרק
ד

תחנה

ליום רביעי

י' אס גדל עוני מנשוא זהם כלתי עשו

א תבוא במשפט

את עבדיך נגעי לבבי הבר' וחסות נעורי העבר
גם מזרים חשוד עבדיך יגונותי גברו וחסותי לבי שברו שמח נפש עבדיך יורשי
רעתי עלי הגדילו להוותי גלו' א תסתור פניך מעבדיך ועד חן השוע ואיך משפט
מתי תעשה בודדי משפט כמה ימי עבדיך ישב חסך לנחמני יהי נח חסך לנחמני
כח מרתך לעבדיך ידריך פקדתי ועליך מבטן נסמכותי האירה פניך על עבדיך
קטנתי מכל החסדים צור מושיב יחידים אשר עשית את עבדיך טהרני מחטאותי
הט חסך לרעותי לשועתי אנה יי כי אני עבדיך נפלאות הדאני א תסתור פניך ממני
א תט בך עבדיך שוב מחרון

ליום חמישי

תחנה

י' שעה כווד מקנו וזורר שנת עינו ויקם בחצי
מפני בשת חשמתו היתה לו דמעות לחם יומם וגם לילה ויהי בשבין נהדף ומהר
לגבעה נדף לחורב ביום ולקרח כלילה אויבים חותי לחצו ועלי יתעצו ויתחילו
כל הלילה למניך תבוא תפילתי יי חלה ישועתי יום צעקתי כלילה שוב מחרון

ליום ששי

תחנה

י' מושיב יחידים שעה נח לעומדים
בך בטחתי ושמך זכרתי על משכבי כלילות לחם
על הולך ובכה איש חרבו עלי רבו מכחד כלילות הנני הולך שחוח לא חמצא
מנוח ימים גם לילות מלט צועק נגדיך להגיד בבקר חסדיך ואמונתך כלילות

שוב מחרון בשלמו התחנות בעזרת סולח עונות ואחר התחנה חזון

אל תתקצף

י' עד מאד ולא לעד עון תזכור הן הפט נא עמך כלנו אכל
תנחם למען שמך א תנחם כפא כבודיך זכור א תפה ברייתך חתנו

אם עונינו ענו בנו יי עשה למען שמך כי רבו משובותינו לך חטאנו חזון סלח
לנו לך חטאנו אם חשמונו כחלע האדים יי את חמוץ רחמיך תקדים למען
אב מויל מכשדים גברתו בעמך השדים אהבתו זכור היום לנו כי רבו משובותינו
אם חטאנו אהרבינו לצון יי גלה עת רצון למען גול הנעקב כצאן
ואיל הושט כפרן לרצון עשייתו זכור היום לנו כי רבו משובותינו לוחם
הרבינו פשע ועבירה יי התרצה בעתירה למען תם חז פולס ויירא ולן במקום מה
נורא תומתו זכור היום לנו כי רבו משובותינו לוחם
כמלים יי עכנו משמים למען אב משיב פנים וקבל קדומת יומים פנד ותנות
זכור היום לנו כי רבו משובותינו לוחם
יענינו ברוב שלומנו וישלח לנו רעה פמז איבנה מקדש הדומו יד קתו זכור היום
לנו כי רבו משובותינו לוחם

אתאבן

יקדמו

וְחָלַץ מִדַּחֲהָ נֶפֶשׁ עַבְדֶּיךָ הָעֶבֶר הַשְׁחָתִי חֵלֶה יִשְׁוּעָתִי וְגַם חַת וּמַעֲתִי שִׁימָה
 בְּנִחְדֶּיךָ וְכִרְגָז רַחֵם עֲלֵיהֶם וְהַנָּחֵם וְשִׁמְחָה וְנַחֵם נֶפֶשׁ עַבְדֶּיךָ עֹדֵר עֲבִי וּמְרוֹדִי
 לַעֲנֵה מַעֲוִי עַד מָתִי לִנְגִי תַחֲדָשׁ עֲבִיךָ חִירָפוֹנִי צוּרִי חֹוֹצִי וּמִשְׁוֹרִי הַקֶּשֶׁב
 כַּח אֲמָרִי בְּבוֹאִי בְּמַחְדֶּיךָ טַמְנוֹ לִי זָדִים פָּחִים וּמַעֲוִיִּים וְבָהֶם נִלְכְּדִים פַּעַמִּי
 יִיִּיִיִּי יִשְׁמֹון לִי מַעֲוִיִּים וְשִׁכָּר בִּי מַעֲוִיִּים בְּעֵלּוֹנִי זָדִים צוּר בִּלְעֲדֶיךָ כְּבוֹדֶךָ
 גְּלוּהָ צוּר לַעֲם עֲזוּב וְעֵצוֹר וְטוֹבֶךָ הַכִּצּוֹר תִּגְדֵּה לִשְׂרִיֶיךָ יִלְחוּקִים בְּרַב דּוּחֶךָ מִהֶם
 לְאַרְחֶק עֲזוּר לֹא בִרְהֵם לִי צַחֶק וְלִישָׁא עַבְדֶּיךָ מִרוֹם מַמְרוֹמִים רַחֵם עַל עֲגוֹמִים
 וְעַל שְׂדֵה חוֹמִים יִלְיִי יִיִּיִי בּוֹאִים כְּבוֹד גְּלוּת בְּךָ שְׁמוֹ חֵילוֹת וְהָרִם מִשְׁפָּלוֹת
 גִּדְעָה חֲסִידֶיךָ כּוֹכְלִי עוֹל תִּצְהַל וְחֵיבִיהֶם תִּבְהַל וְכִתְּבֵם תִּכְהַל וְגַלִּי הַמוֹכִיךְ עֲנֵה חַת
 עֲתִידֶתָם סִמּוֹךְ חַת כְּפִי לָתֵם וְהַשֵּׁב חַת שְׁבוּתָם מִחֶפְסִי חֲלִידֶיךָ פָּדֵה עַם לֶךְ הוֹמָרִי
 וְכִיִּלֵּם דּוֹמָה בְּגִלוֹת זֶה כְּמָה שֶׁבָּעוֹ נְדוּדֶיךָ צִיִּיק בְּמַפְעָלוֹת לֶךְ נִתְכַּנּוּ עֲלִילוֹת וְלִיכּוֹ
 מַמְעוּלוֹת לִמְעַן חֲסִידֶיךָ קִבֵּץ מִפְּעוּדִים בְּכַפְלִי צִיר סְגוּרִים בְּלַעֲוִם חֲכָדָרִים שֶׁרֶכּוֹ
 מוֹעֲדֶיךָ רַחֵם הִיָּה לַמַּשְׁעָן לַעֲם רוֹה לָעֵץ וְעֵשָׂה נָח לַמַּעַן שְׁלֹשֶׁת עַבְדֶּיךָ שִׁדְיִי
 נִשְׁגָּבֶת בְּכָל אֲשֶׁר פָּעַלְתָּ כִּי צִיִּיק חַתָּה וְצִיִּיק מִדֶּיךָ תִּכְמַר עוֹנִי כִּי שֶׁבִרִי בְּךָ מֶלֶכִּי
 וְכֹכֵן חַת דְּרִי חֵלֶה לַעֲבָדֶיךָ תִּשְׁעָה תִּפְלֹתִי וְשִׁיחַ רִנְתִּי כִּי חַתָּה תִּקְוֹתִי וּמִיִּיעִיִּיךָ
 זֶה בְּלֶךְ אֲרִאֲךָ מַדּוּמִים בְּשִׁיר וְשִׁבְחָ קָמִים גְּדוּדִים אֵיךְ מִסְפָּר
 יִשְׁעוֹת מַחֲוֹכָמִים הַמּוֹלֵת לִקְיִישִׁים וְעִירִים לֹא כָמִים זִיעָתָם כֹּהֵר דִּיכּוֹר
 חֲשִׁמְלִים דּוֹמָמִים טְהוּרִים וְנִקְיִים יִחַד מִאֲשָׁמִים כְּמִלִּיעִי עֲמִידוֹ כֹּחַ לִבְקֶשׁ הָרַחֲמִים
 מִלִּאֲכִים לְוַחֲמִים כְּבָרִים מַמְרוֹמִים סְלִיחָה וְרִשּׁוֹ נָח בָּעִיר עַם כְּבָלָמִים פִּצְחוֹ וְהַזְכִּירוֹ
 צִדִּיקָתָם בָּאֵימִים קִרְבָּתָם הַנֶּעֱקָר רִנְתָּ חֵישׁ תָּמִים שְׁוֹעַת צִיר שִׁבָּה תוֹרָה מַמְרוֹמִים
 שֶׁתִּמְחַתֵּל רִצּוֹן יוֹם הַקֵּטֶר שְׁלֵמִים כּוֹסֵר הַמִּצּוֹחַ כֹּחַ לִנְבָחָר מַעֲמִים הִלִּיצוֹ כֹּחַ
 לִכְנִי בְּעַל הָרַחֲמִים אֲבִיכּוֹ חֵב הַחֲמִץ הוֹשִׁי עֲנוֹ לַמַּעַן שְׁמִיךְ
 חֲבוּתִיכּוֹ אֵלֶיכּוֹ וְחֵלֶה יִשְׁוּעָתִי וְגַם חַת וּמַעֲתִי שִׁימָה בְּנִחְדֶּיךָ
 גְּלִלְגָז עֲלִינוֹ הַמּוֹן דְּחִמֶיךָ הַלֵּשׁ הַרְשֵׁנוֹךְ הַמִּצּוֹחַ לָנוּ הַלֵּשׁ הַעֲתָר
 לָנוּ הָיִים וּבְכָל יוֹם בְּתַפְלִיתִינוּ הַלֵּשׁ וְלֹא תִשְׁיַבְנוּ רִיקֶם מִלִּפְנֵיךָ הַלֵּשׁ
 זְכַרְנוּ בַּזְכָּרוֹן טוֹב מִלִּפְנֵיךָ הַלֵּשׁ חֲמוּל עֲלִינוּ וְעַל טַפְנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ הַלֵּשׁ
 פָּהֲרִינוּ מִטַּמְאֻתִינוּ הַלֵּשׁ הֵמוֹ נֹא רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עֲלִינוּ הַלֵּשׁ חֲמוּל עַל
 עֲמֶךָ וְהָרִם עַל כְּחֹלֶתֶךָ חוֹסֶה נֹא כְּדוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל חֲנּוּ מִלִּכְנוּ וְעֲנֵנוּ
 אֲבִיכּוֹ מִלִּכְנוּ אֲבִיכּוֹ חַתָּה חֲבִיכּוֹ מִלִּכְנוּ חֵץ לָנוּ חֵלֶה חַתָּה חֲבִיכּוֹ מִלִּכְנוּ
 רַחֵם עֲלִינוּ אֲבִי מֶלֶךְ רַחֵם עֲלֵנוּ אֲבִי מֶלֶךְ רַחֵם עֲלֵנוּ אֲבִי מֶלֶךְ רַחֵם עֲלֵנוּ
 חֵם הַטְּבָנוּ כּוֹסֵל חֲבִיכּוֹ חַתָּה וְהָרִם חֵם הַטְּבָנוּ
 חֵם הַרְבִּינוּ חוֹמֵר חֲבִיכּוֹ חַתָּה שְׁבוּרֵי חֲחֻנָּה

אל מלך

תם יקולק

עמו מסיר

יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עון
חטאת יראי מעביר ראשון ראשון מרבה כליחה
לאחטאים ומחילה למושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח ולא כדעתם להם
גומלי אל הוריתנו לאמר למען שלש עשרה בעבור שלש עשרה זכור לנו
היום ובכל יום יום ברית שלש עשרה מדות של רחמים שהודעת לענו מקדם זמן
כתוב בתורתך יי' בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי' ושם נאמר ויעבר
יי' על פניו ויקרא יי' אל רחום וחנון ארך חפים ורוב חסד ואמת נצח חסד
לאלים נשא עון ופשע וחסאה וצלה ופלות לענו ולחטאתנו ונחלתנו
תם יקול

שרומי

סיני
ישע
הר

מה לכם לחשות מהרבות תפלה
אל רמי לכם בני שוכן גולה ער ימהר ויחיש פדות פורה וגולה ער יכונן וער
ישם את ירושלים תהלה ער ימהר ויחיש פדות פורה וגולה ער יכונן וער
סודם הוללתה לה צילה מהפכה צה צהיך מרו בחמה שפוכה מחימת מות
ומקשת רדוזה חל נח פני אל להמציחם חרובה נורא עליה
עקור הבחנן במלאך משחקים עתלת הרבית זרע לך להקים והנח
עדי חובד כי בקקום בוקקים פכו מתלאות ותגלות המציקים חל נח פני אל
לקבצם ממרחקים תחזן הפילה ונשחת תפלה פס תם א תתעלים
מלכוא כמורם פי הם בניך ואתה הוא יולדים זעת צרה היא ליעקב זעתה מה לך
נדרים בני קדר ושעיר הקשו שעבודים הגיעום לעפר וידל כבודם חל נח פני אל
צורם ומעוררים אעליך הרבר כי הם לך פגלה פס דאה יי' והביטה
כי חזן לי מפיר חברהם לא ידע וישרץ לא יכיר חושה לעזרתו ומני חייבי תעכיר
נקום את נקמת יחציק תשכיר כי חתה הגואל ולך משפט הגבילה

אל מלך

סיני
הר

בבני צאן כל בני חרץ ותחת
פליץ רין שובלה ורין שבה בעמק חרוץ יחרץ למני יי' כי בא לשפט את החרץ
היום פקדות נקדחות ותכל לרין נצבת ובו החל העור
להרחות גבורות ימין מחצבת ובו כונן כס נדחות המגביה לשבת המשפיל
לדחות בשמים ובחרץ פס ומוסדי עולם נוסדו ועמודי חוג
עמודי ושלש פקדות נמקדו חמוני שורון ילדו וחסד בפתרוס העבדו
ובצוענים נסעדו ואלה בפקודי להעלותם מן החרץ פס
דיושה כיום המליכי מלכך וימלך עליך תקעי זהריעי ער כי

עלה זרחן קדש

לאר אלהי הרוחות הרחמים והסליחות

מתחיל וחומר לו הפסוקים קוראם

ואני ברוב חסדיך חבוא ביתיך חשתחזה להיכל קדשך ביראתיך ואני בחסדיך
 ברחמי יגל לבי בישועתיך חשייה ליני כי גמל עלי ואני תפלתי לך יי עת רצון
 חללים ברב חסדיך ענני בחמתי ישעיך ואני תמיד חייל והוספתי על כל תהלתך
 ואני עני זכוכי ישועתך חללים תשגבני שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו
 שמע קול תחלוצי בשוועי אלך בנשחי ידי לא ביר קדשיך כי שומע לא חבוזים
 יי ואת חסיריו לא בשה כי לא בשה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו
 ובשועו חלין שמע שמע יי קולי חקרא וחקני וענני בחללים חלל דבר
 ביי חלל דבר בחללים חללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה בחללים
 נעשה חיל והוא יבוס ירינו בחללים נעשה חיל והוא יבוס קמינו בואו
 נשתחזה ונכרעה נכרעה לפני יי עושינו נבואה למשכנותיו נשתחזה
 להיום לגליו בואו שעריו בתורה חירותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו

תם יבדדי בהדי לקור

בשם אלהי אברהם אמתחה ובפחד יצחק אשוחחה אביר יעקובכן
 אבטחה כי לו הרחמים והסליחה פז אליו בערוב כחיד
 וקומתיו נשוחחה בגאותו ידעיש הים ומשכרין ירתיחה גולה עמוקות מני
 חשך ומלפניו חן לבדחה ייך חלמנות ויתמים וסחך לא יקחה פז
 ה' יושב כשמים ועניו צופות נכוחה והוא בחחך ומי ישיבנו ויבלין נשמים
 בהנחה זכור יזכור זיגא חום מר לה מכל משפחה חנון ישעה לקוליו ככם
 אהמה ואשיחה פז טובו וחסדו מעולם על העיר ממזרחיה
 יבואו ורחמיך בחמלה ויפרונו מיד בני השפחה כחב רחמיך מחה משענו ועוננו
 סלחה לבית קדשך קבץ בני חב יעא לשוחה פז מהר נא עבדו כי
 נמשחו שחה בירינו החד וחוננו לא תופחה פומך נופלים יי שמעה יי סלחה עבדו
 כי טוב חסדיך וישענו היעמיחה פז פניך האר בעבדיך כי אין להם
 מנוחה צור קץ ישענו קרב ואל תשכחה קבץ בריך ועור כל תדיחה רם מזה
 תוכיח לאדם נוער מטפה סרוחה פז שלום עם שטון ושמחה
 ימצא בעירך ונסו יגון ואנחה תבכה עיר קדשך בימינו אנמצא רווחה

תם יקולון א מלך

ש

לעשות במלכא ד' ויענה יצחק לאביו ככה חבי ראה אש דעני מערלה חיה חרובי
שה אשר כהלכה החת ביום זה דתך שוכח פז דיענה חביו בל ח
נחמה כי הוא אשר ראה לעולה השם דעני כל אשר יחמוץ אלים יעשה נבנה בני
היום למנו כסח אז יחמיר עבדוהזבח פז דפקו בשערי רחמים
להפתח האב לזבח ובן ליצחק קוים לא ולרחמיו לבטוח דמיו יי יחליפו כח דרשו
נחלת לא להסתפק פז הכין עני עולה באון ובחיל דיעקב יצחק
בעקרו חיל דהמוך דמעות נזלות כחיל ויהי מאור יומם בעינם ליל עיך במר
נמכה ולב שמח פז שורי לאמי כי ששונה שנה כי בן אשר ילדה לתשעים
שנה היה לאש ולמחללת מנה חנה חבקש לה מנחמים חנה יר לי לאם תנכח ותליפח
ממחללת יהמה מרברי נח חנה חבי וחת מאשרי חשק ועת יקר
יקור בבשרי קח עמך הנשאר מעפרי וחמור לשמה זה לויצחק ריה פז
יהמו כל מלחכי מרבה חופן ושרף שואלים בנרבה מתחננים לא בעד שר
צבא חנה תנה פדיון וכופר הבה לא נח יהי עולם בלי ירח פז חמר
לאברהם חרון שמים א תשלחה ידא שלישי אורים שובו לשלום מלחכי מחכים
יום זה זכות לבני ירושלים בן חטא בני יעקב חני פולח פז לבדיתך
שוכן צבול ברית ושבועה צמרה לעדה פוערה ונגועה ושבע תקיעה תוקעה
ותרועה וחמור לציון בא עמן הישועה ינון ואליה חני שולח

פי תב"ד
מק חני יי
שביח
ליל הנוח
עש ומדברך
נחור

אל מרד

מנומם בעת קומם להמליכך בני רחומים שעה
שועם היה ישעם וכתלם לחיים ורחמים חמול חבי כי תביא במשפט על כל
עלומים שלח פדותך מלכותך כל עולמים פז ביום
חקדא היה נורא עינך עלי לפובה וכלאט כחה דל ומחה עון וחטאת כתובה
שא משע וחיש ישע בהשקט אכחת ושובה ולך חשיר יי תישיר משובת בנת
שובבה ולא העלים כי חבלים כמלו לי בנעימים פז זה
היום אשר חזם יצר ראש פעולתו דעוהו והורהו ולא שמר מצותו ובו
נשפט כי למשפט נבדא מתחלתו זה לאידו וזה לצידו וזה לחייו וזה
למותו גרוד פריצי לאור הוציא דיני כשמש בשמים שבעתים כחור
שבעת הימים פז חני עבדך כרוב חסדך עשה עמי לטובה
אות וזימי צות באין וצות הרחני נמלחות ושח חנס צור לכנס
הפזרים בכל פחות המאורים המאורים חור להם ולא יאות במא מלכי
בושו כי מלך יי צבחות רעה נשפי אנדות פי כמו עולות ושמים

א מלך

יִעָלֶה זְכוּרָן קִהְלִיךְ לַגְּחֹל מִשְׁחַת חֵיכִי וַיֵּאָר פָּנָיו חֲלִיךְ לַחֲדָשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרֵיכִי
וּכְמִלְקוּשׁ יוֹדֶה אֲרִיךְ פֶּה הָעֵלִי יוֹנֵת אֵלֶם רְחוּקִים קוֹל מֵאֲרִיךְ
מִרְחָקִים הִקְוִדָה מִמַּעַמְקִים הִגְבִּיהַ שִׁיר עַד שְׁחָקִים אֲוִלִי יִקְדֹּב עֵת לַהֲקִים
דָּבָרוֹ לְשׁוֹשְׁנֵת עַמְּקִים אַעֲמֹךְ כּוֹלֶם צִיִּיקִים לְעוֹלָם יִדְשׁוּ אֲרִיךְ

אחות קטנה ככתבה בתמלת ראש השנה

אל מלך

בְּלִיל זֶה בָּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִדְּדָנוּ שְׁנֵיתֵנוּ כְּתַבְנוּ בֵּה לַחֲיִים אֲתֵיטִיב
אֲחֵרֵיתֵנוּ שְׁמִיעָה תַּמְלִיתֵנוּ אֲלֵהִי יִשׁוּעֵתֵנוּ פֶּה שָׁנָה זוֹ הִבָּאָה
תִּהְיֶה שְׁנַת אֲוִדָה כְּתַבְנוּ בֵּה לַחֲיִים אֲלֵהִי שְׁמִיעָה תַּמְלִיתֵנוּ אֲלֵהִי שְׁמִיעָה תַּמְלִיתֵנוּ
פְּזוּרָה יִגְלֶה גְבוּרָתְךָ אֲלֵהִי אִיּוֹם וְנוֹרָא יִחַלֵּךְ כָּל יִשְׂרָאֵל מִיּוֹם עֲבָרָה יִצְרָה וְרָאָה אֶת
עֲבוֹתֵנוּ וְקָבַל שְׁוֹעֵתֵנוּ פֶּה שָׁנָה זוֹ הִבָּאָה תִּהְיֶה שְׁנַת יִשׁוּעָה כְּתַבְנוּ
בֵּה לַחֲיִים אֲלֵהִי רֹכֵב שְׁבִיעָה יִתְשַׁלַּח בֵּה מִבְּשָׁר לַחֲסוּף הַיְּנוֹלָעָה יִשׁוּב מִחֲרוֹן אֲפִיךָ
וְהִנֵּחַם עַל הָרָעָה יִקְבַּל שְׁוֹעֵתֵנוּ וְשִׁטָּר הַחֹב קִרְעָה וְרָאָה גְלוּתֵנוּ וְחוּשָׁה לְעֲזָרָתֵנוּ
פֶּה שָׁנָה זוֹ הִבָּאָה תִּהְיֶה שְׁנַת גְּאוּלָּה כְּתַבְנוּ בֵּה לַחֲיִים אֲלֵהִי שְׁוֹכֵךְ
מִעֲלָה יִסְלַח לָנוּ לְעוֹנֵינוּ וְהִמְצִיאוּנוּ סְלִיחָה וּמַחֲלָה בְּרִגְז רָחֵם תִּזְכּוֹר עִם
נִקְרָאִים סְגֻלָּה וּמִהֵר יִשְׁוֹעֵתֵנוּ אֲלֵהִי יַעֲקֹב סְלָה וְנִקְוֶם נִקְמֵתֵנוּ מִיָּד בְּנֵי עוֹלָה
וּמְרוֹק אֶת עֲלֵינוּ וְהִתֵּר אֶת מַחֲסָרֵתֵנוּ פֶּה שָׁנָה זוֹ הִבָּאָה
תִּהְיֶה שְׁנַת רוֹוָחָה כְּתַבְנוּ בֵּה לַחֲיִים אֲלֵהִי וְתֵן לָנוּ מְנוּחָה וְהָעֵלִינוּ לֵאמֹר צִיִּינוּ
בְּהַשְׁקָט וּבְבִטָּחָה וּמִמַּעַיִן הַיִּשׁוּעָה נִשְׁאָב בְּשִׁשׁוֹן וּבְשִׁמְחָה יִחַלֵּךְ אֲוִיבֵנוּ תִרְפֹּא
אֲנֵנוּ יִגְוֹן וְחִנָּה יֵי שְׁמִיעָה יֵי סְלָחָה וְרָאָה גְלוּתֵנוּ וְזָכַר חֲטָאתֵנוּ

אם חפץ רובע הקן ככתבה בחשמונות

אל מלך

עֵת שְׁעָרֵי רַחֲמִים לַהֲפֹתָה לִיל אֶהֱי כִפִּי
לֹא שׁוֹטָה וְאֶקְרָבָה קִרְבָּן לִפְנֵי רִיחַ אֲוִמָר זְכוּר לִי אֲיוֹם הַזֶּכֶר
עוֹקֵד וְהַנְעִקָד וְהַמְזַבֵּחַ פֶּה בְּאַחֲרִית נֹסֶה בְּסוֹף הָעֲשָׂרָה הַבֵּן
אֲשֶׁר נֹוֵל לֶךְ מִשְׁרָה אִם נִמְשָׁךְ בּוֹ עַד מֵאֵד נִקְשָׁרָה קוֹם הָעֲלִיחֵ לִי לְעוֹלָה בְּרָה
עַל הָדָר אֲשֶׁר כָּבוֹד לֶךְ זוֹרָח פֶּה אֲמַר לְשָׁרָה בִּי חֲמוּדִי יַעֲחֹק גִּדְּלָה
וְלֹא לֵאמֹר עֲבוּדֵת שְׁחָק אֲלֵךְ וְאֲוִדָהוּ אֲשֶׁר לִי אֲחֵק אֲמַלָה לִבִּי אֲדוֹן אֲבַל לֹא
תִרְחֹק עֲנֶה יְהִי לְבָךְ בֹּא מִטָּחָה פֶּה סָחָר וְהַשְׁכִּים לַהֲלוֹךְ בְּבִקְרָה
וְשִׁנִּי נִעְרִיו מִמֹּת הַשְׁקָר יוֹם הַשְׁלִישִׁי נִגְעוּ אֲחֵק וְיִרָא דְמוּת כְּבוֹד וְהוֹד וְיִקְרָה
יִרָד וְהַכּוֹנֵן לַחֲמִשָּׁה פֶּה יִדְעֵנָהוּ כִּי קָדָם לֵאמֹר חוֹר
הִרְחִיתָם צִץ בְּרֵאשׁ הָדָר הַמּוֹר וְיִחַמְדוּ לֹא נִחַחָה לֶךְ הַמּוֹר עֲנָם שָׁבוּ מֶה עִם
בְּעוֹלָם בְּחַמּוֹר וְאֲנִי וְהַנְעִר לַהֲשִׁיבָה פֶּה הִלְכוּ שְׂכִיחֵם

עבדך
חזקיהו
שמואל

לעשות

כֹּה חֲרָדִים מִדִּיכָךְ אֵלֵי עוֹלָם זְכוֹת חַבּוֹת תִּזְכּוֹר אֲשֶׁר מֵעוֹלָם קָרַבְתָּ
וּגְאֻלָּת גְּאֻלַּת עוֹלָם דִּיכָדְעוּ הַפְּשָׁעִים אֶשְׁלֹו עוֹלָם כִּי אֲתָה מִפְּרַח מַחֲשָׁבוֹת עֲדוֹמִים
אֵל מֶלֶךְ רֹאמָה אֵלֵהִם שִׁמְךָ לִקְדָּשׁ וְכִימִי עוֹלָם

מִקְדָּשְׁךָ תִּתְחַדֵּשׁ
וּמִקְדָּשְׁךָ כֹּה
וְחֹן תִּוָּקַעִי שׁוֹפֵר בְּחֶחֶד לֵאמֹר בְּיוֹם זְכוֹן רַחֲמוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר־תָּ יוֹם זֶה שׁוֹכֵן מֵעוֹנִים בּוֹ תִּבְיֹא בְּמִשְׁפָּט קָדְמוֹנִים
וְחֶחֶד לֹנִים גַּם הוּא נִחְשָׁב בְּרֹאשׁ חֲרָבָה חֲרָשִׁי שְׂנִים לִכְלֹל שְׁנָה מֵהֶם חֲדָשׁ
וְלִפְתֵּי חֲרָבָה פְּרָקִים לִדּוֹן עֲלֵמִיךְ הֵן בְּחֶחֶד אֲחָבִיב עַל תְּבוּאֹת
הַדּוֹמִיךְ וְבַעֲצֻרָת עַל הַחֵילֶן וְכֹהֵג עַל מִימִיךְ בְּיוֹם נִרְאָה לִפְנֵיךְ בְּמִקְדָּשְׁךָ וְקוֹדֶשׁ
עֲקֵפֶת יוֹם זֶה לִכְלֹל בְּחֵי עוֹלָם חֲתוּלִים כְּבִנִי מִדּוֹן לִפְנֵיךְ כּוֹלָם
הַיּוֹנֵךְ יֵחֶד לִבָּם הַמִּבְּיֵן אֶל כָּל מַפְעֵלֶם לִטּוֹבִים תִּיטִיב וְלָרָעִים עוֹנֶשׁ
כּוֹלָם יוֹם זֶה לִפְתִּיחֹת שְׁלֹשָׁה סְפָרִים יִשְׂרָאֵל וְכִינּוֹנִים וְרִשְׁעִים גְּמוּרִים
מֶלֶךְ לִמּוֹלֶךְ עוֹבְדִים יוֹנֵד הָרִים אֶל עֶרְץ בָּקוֹר שְׂדֵפִי קָדֶשׁ

אֵל מֶלֶךְ

הַחֲרָשִׁים שֶׁמֵּעוֹ מִפִּי נִוְרָאוֹת וְתָנוּ לִבִּי לַחֲשׁוֹת עֲלֵי תִבְרָא
פְּלִיאוֹת וְהַעֲוִרִים הַבִּיטוֹ לִרְאוֹת
הַחֲרָשִׁים אֲקָרָא לְהַשְׁמִיעַ הַמוֹנֶס
אֲשֶׁר כִּיחֲשׁוּ בְּקוֹנָם וּבִטְחוֹ בְּקִנְיָנָם וְכַסְלֵיהֶם בְּהוֹנָם וְהוּא מַכְשׁוֹל עוֹנָם וְחֵץ יִשְׁמָעוּ
וְהִנֵּה עֲרֵלָה אֲזַנָּם וְחֲזָנִים מִלִּיאוֹת הַחֲזִינוּ קִרְיָאוֹת וְהַעֲוִרִים וְתָנוּ לִבִּי כֹחֲלֵי
גִילָה יִמִּי עֲרֵבָה מִדְּמִים כִּי לַעֲדָה לֹא נִהְיָה יִשְׁנָה שׁוֹכְחִים יִמִּי דַעַה וּיִמִּי שִׁיבָה וְזִקְנָה
לֹא יִתָּנוּ לִלְבָּם רָשָׁת וְלֹא תִבְוֹנָה תִמְדִּי־הֶם חֲטָאוֹת וְעִדְקָתָם שְׁבִיאוֹת וְהַעֲוִרִים
וְהַעֲוִרִים יִתְנוּ בַתְּכַל דַּעְיוֹנִים כִּי לַעֲדָה יִהְיוּ בַתּוֹכָה דַּעְיוֹנִים וְחֵצִי שֶׁמֶן לִיחוֹת
בְּכַסְלֵיהֶם שְׂנוֹנִים וְחֵץ לוֹחָה וּמִקִּיץ כִּי כּוֹלָם יִשְׂנִים וְמֵה בִּצְעַת בְּרֹאוֹת לֹא יִחָזוּ בְּאוֹת
הַחֲרָשִׁים מִקְּשׁוֹב אֶל מוֹסֵר לַעֲדָה וְכָל צוּפוֹ עוֹרִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ
בַּעֲיֵינֵיהֶם שְׂנוֹנִים וְהֵמָּה יִשְׁעוּ אֲזַנָּם לֵהֵם וְלֹא יִשְׁמָעוּ צֶאֱן לְמַדְבָּר תִּשְׁאוֹת
מִבְּמוֹת טְלוֹאוֹת וְהַעֲוִרִים וְתָנוּ לִבִּי שְׂבָעִים מִפֶּת פִּתְיוֹתָם שְׂכוֹרִים

וְחֵץ מִיֵּין תִּחְוֹתָם אֲתָה לַחֲטָאִים הֵחֵלָה בְּכַפְשׁוֹתָם טַח מִרְאוֹת עֵינֵיהֶם
מִהַשְׁכִּיר לְבוֹתָם כִּי תִבְלֹ שׁוֹאוֹת וְגִילָה תִלְאוֹת וְהַעֲוִרִים
הִטְבְּעוּ בְּיוֹן מַעֲשֵׂיהֶם וְלֹא רָאוּ מוֹת אֶל כּוֹכַח פְּנֵיהֶם חֵץ בָּם לְהוֹרֵאֵם מִבֵּית
מִגְדֵּיהֶם כִּי תִרְדֵּמָת יָדֵי בְּכַלָּה עֲלֵיהֶם וְטִי־דָתָם לְהַשְׁאוֹת לְכּוֹס מִדְּבַר וְקִאוֹת
הַחֲרָשִׁים הֵחֵזוּ כֶּנֶס יוֹדֵעַת וְהִמִּיתוּ תִחְוֹה עֲרוֹמָה
מִדַּעַת וְהִשְׁהִיוּ מִקְרֹב לַתְּכַל וּמִגְעַת וְחֵשְׁרֵי הַמִּדְבָּר עַל חוֹזֵן שׁוֹמְעֵת
וּמִחֲשָׁבוֹת בְּמִרְאוֹת הַעֲתִידוֹת בְּאוֹת

כֹּה

וְתָנוּ

אל מר

ט למר ור
זכריה
בר
סעדיא
לזכריה
דעל
עב
לפח
ביקח

בואי שנת חנה וצאי שנת חנה

למחלים קצבה גדל שמיא רבא

בואי שנת בנים וצאי שנת חנוכה לקראתך עונים מהר והקריבה
בואי שנת גוהל וצאי שנת גוהל עשו וישמעאל יכלו פנר בבה
בואי שנת דופק וצאי שנת חורק שניו ומתחזק ישלכ למעצבה
בואי שנת השם וצאי שנת השם לאין והקרישם נעלוז ברוב טובה
בואי שנת אער וצאי שנת רער חוב שבור המער ושבות במרהבה
בואי שנת גוהר וצאי שנת פוהר חרצה לך גהר הצר בתוך לבנה
בואי שנת חירות וצאי שנת גירות צר יהיה ברות כידון ברוב חובה
בואי שנת פהרה וצאי שנת מרה אשיר בקול אמרה שיהיה לך ערהבה
בואי שנת ישע וצאי שנת פשע נשמע ונשע בציון והטיבה
בואי שנת כבוד וצאי שנת חבור הצר למסיעבור לו כחשר גבה
בואי שנת ליקוח וצאי שנת פיקוח חקטיך לך ריקוח כפר לכל חובה
בואי שנת מלכות וצאי שנת מכות לכלה ברית וזכות מי על שמך נכח
בואי שנת נפש וצאי שנת רפש תיקר לך נפש עובר במחשבה
בואי שנת סיפור וצאי שנת שיפור חפץ בפור עיבור כלסוד להדחיבה
בואי שנת עצמה וצאי שנת חימה טירות בני חמה מהר והחריבה
בואי שנת פדיון וצאי שנת רפיון על הדרי ציון תשכון והטיבה
בואי שנת צדק וצאי שנת חרף צור חזקה בדיק בנך חשר נשבה
בואי שנת קיום וצאי שנת כוונה על צר שלח חימה שמעה והקטיבה
בואי שנת רצון וצאי שנת רצון אטשה הצון עובדים לאין צבא
בואי שנת שילה וצאי שנת שח לו ינון לעת משלו יעלה למרבה
בואי שנת תקוה וצאי שנת עוה לעם חשר חוה שמך בעוז נחבא

יום לריב תעמוד ולרין עמים לבי

אל מר

ט סיני
זכריה
סעדיא

זכריה חיים בלחמים שפטני חוקר עלומים מלכותך
מלכות כל עולמים להשיב אין לי פה כי נכלמתי ותמיר
בשרירות לבי הלכתי ובעני כמעט קט חכדתי לזאת יחם ללבי כגחלי דתמים
זכריה חיים חפיד חנה חני בא כי פשעי עומדים נבדי בצבא ואם
יחזי למשפט נקרה בכלי יקומו בלפי רבבה ומכמודות פדשו לי וחרמים
זכריה חיים חפיד חנה חני בא כי פשעי עומדים נבדי בצבא ואם
יחזי למשפט נקרה בכלי יקומו בלפי רבבה ומכמודות פדשו לי וחרמים

פז חרדים

תוכחה - כוללת לגמרי העובדים על האדם בשעת מיתתו - וכל האומרה בכל יום מובטח

לשאל יחס חותמים וזכיה

4:

שבו נח אחים ורעים שובו שובו מדרכיהם

על
הנה
בית

הרעים פ' אלכס חביעה אישים בלא דעה יום ליום מרגעה זכרו

עת נסיעה כי היא פתע פתאום בלי עת ידועה רק כאשר יגזור א' תמים ויעים

פ' בהגיע תר כל לעדה ללכת מול מלכה היא תידון בחמה נלכת

ישא איש את עינו ויראה מערכות אנשים נעלים על ערש יצועים פ'

גליון בידם כותבים בכתב חמת כל מעשה ידיו וגם פיו נואמת והוא

מורה בכל ידיו חותמת כי המון פשעיו סביבו נסיעים פ' פ' פ'

לא יכח מכל אשר עשה כי כולם קיימים עד עונו ישא ומתלויים עמו לאחר פה

ובושה הם בנים משחיתים שרע מרעים פ' הולכים בחברותו

אחשבים מצפונין שלשה כלום משמיעים עוניו שנים בעד ידיו ואחא לפניו

בקול רם מפרק הרים ומשבר סלעים פ' ויאמר בקראם הנה

זה האיש אשר מרד בקונו ואת רוחו הכושט טובח אשר לא נברא מהיותו בק

מביש לאביו ולאמו ולא כן לרעים פ' ע' יהיר לך שמו

אז ישבע בחרפה כי ישמע באזניו אשר היה נחפה ובעין כל קרוביו יהיה

דומן חשפה וישם את רמי הקומה גדועים פ' חרדה

אז לו בשים בשחונן על כי אוי לרשע וגם אוי לשכנו עד אשר יקבר אעמו

על כנו אנמסר לדומה בו קנאים פוגעים פ' טורפים אז

נפשו במלכה אשר בשלשה שבטי אס מבנים מכל עבר גוף וכפס יחא הם

חובטים בקבר ואחרמה על ראשו ומדיו קרועים פ' יום עברה

יום ההוא יום הדין נורא יום ידחה האדם בכותל נהרה היא מאש המלאך

כברק מאירה הן מהז יבהיר ימצא מרגועים פ' כמעט

דבע הנו על רגליו יתראה וחרבו שלופה בידי מתגאה הוא מלא עינים והאיש

משתאה וגם כל איבריו ממנו נרתעים פ' להתחבא ידמה

ממנו בדעתו אבל הוא על כרחו יביט תמונתו יטף לו בחרבו טיפת דם

בגשתו וימצה וישתה שלשה גביעים פ' מהז לב ורור

עור גם לא ישקטו ורוח איבריו זה מזה נשמטו ויפול גם דיעה ורוחם יפשיטו

אשם מרוב פחדו הם נדים אנעים פ' נפשו אשר מהבוקר

כפשה לא תצא עד אשר בשכינה מביטה חזי היא תעופף בעמור נמלטה

בדאות מחזה הוי יפה חף נעים פ' סמוכה בהורו תדמה

בלי פחד אם היא לא נטמאה בפחש ופחד אך אם טמאה היא כל גיוני

יחא לשחול

ונתנו לב קבורים בתכל הדיעה ועל מאבוסיה כבהמה שסועה ספלא כי לא
 שחת היא המרגעה ואין מורה דעה ואין מבין שמועה לבד נפשות כלואות צבור
 גחון וגחאות פז זהעורים טורפי תכל ובית כמותה בוערים כי נסעה
 רומה לחנותה לענה צוק וראש פתן שפתה ואם תתקף אתער נזמה וחרליה
 שפתיה חמחות חמת תנין מקיאות פז החרשים נכונ לבו
 יתלכו כל טיטר למות כי יצורנו יום שמשו יערב מי זה ישיבנו קרוב יום ייר
 ומי זה יכילנו יום כל הבריות לחשבון קרואות פז ונתנו לב
 חושבי חיות עם בנימו כי בגוש העפר לעולם בתימו יכבדו ואם יעערו לא
 יבינו למו מן גו יגורשו יריעו עלימו שם יכלו שנאות ויסופו קנאות
 פז זהעורים זחלו יחד בהתחסף כי תכל יחד והמות ישסף
 ובלעת צפירה כל קור יחסף אלו גבר יצבור כעפר כסף אין לו בו רפואות
 והוא עליו למשאות פז החרשים קשובו כי תכל שצברה
 כי קשתה דרובה ומלחמתה ערובה ופי יומה קציר ורבה המלאכה לכך
 קומו צאו מתוך ההפכה להתעופף כדאות ולרוץ כצבאות פז
 ונתנו לב פומבים כל איש ביד הכל להוסיף על צידו חוק ימו וכליו
 לא יק כל יגיעו בעולם והוא לא לו לא יעשר ולא ירבה ולא יקום חילו שמן
 ידן להפאות חותו בכל פאות פז זהעורים לספוק
 כל איש על ירך חושו ומעבדות תואנה שאו ופרך וכלב תנו פחד ליום מות
 ומורך הכינו צדה כי לב הדרך כשיות כהלאות תגעו כה צמאות פז
 פז החרשים הטו היום את חזניכם בטרם בוא פחדכם לטוב
 מעשעכם והלך בניכם למשכב חבותיכם קרעו לבבכם ואל כל בא בגדיכם
 וכפשות כפאות שאו עליו ומשאות פז ונתנו לב לשאוב
 כא כיום מים ולשפכם לפני שוכן שמים בעד דור אשר נדד מקן מעמים
 והוא יבע ורפה ימים ולא יוכל לראות כי ירך פלאות פז
 זהעורים עמדו דרוש האל פדיון ללבוש לנקמה צדקה כשריון
 ואז כחזה ישועת אלהינו בעיון איש ואיש יולר בה והוא יכולנה עליון
 לאלפים ומאות יהיו בה ודבואות פז ייניכו האר
 האר את פניך וקום מכסא יין ומושב חרונך ושב ככסא לחמים כיום
 זה לבניך לאט האף על זה פקחת עיניך עשה יי צבאות לטוב
 עשה יי צבאות לטוב עמלו חות

כל המנוחה
 כי חורב
 כי יופי

לל הבגדה
 מן בזה
 העפירה ל

כי לעוף
 כנשר
 וכדחה

כי עינות

ט מלך שבוטח

אל מלך

ק

דוד

הלא-לה לאשבי חטא הוטריו

כחלקת בספרים אשר בחמת נסדרו לא תבשו עמי ולא פניכם יחורו מכל חטאתיכם לפני יצי תטהרו
משמך ועלי שדי שובה יציון לא עליון ברצונך הטיבה זכר עבדך
ואשמה ואשונה ממשובה ואם להארים מיהרו כצמר יצהרו
יה שועי נגדיך כקרבן שי ומנחה ולשבים עדיך נין ישי שלחה
אקבץ אחד מעיר ושבים ממשפחה זכמים אשר גזו בעוז אהר ינהרו

רוח כח דלותיכו אהר את פניך ולהרים שפלותיכו שלח
היום ימיניך ומחה עונותיכו מנגד עיניך ואם על ראש עברו במעמקים יגהרו
מדמי הלבבות והלבי הכליות שלחו מנחות
לא ומנחות היותם לו עריבות ולפניו רצויות כימי עולם

אל מלך

ובשנים קדמוניות
בגבי מזבח נסכים וזכרון מהמרים אשר זוכרים וזוכים יכפר בעד חובים עבדי
עצמם ערובים ויתעשת לזנים בגלותם נבוכים עניהם תלויות נמשותם להחיות
החסד תחמוץ ולא שבה לעלות וזעית האלהים תרצה מעולות והצנע
לכת ממנחות בלילות בא עוד נתכנו לא לבדו העלילות קרא ישע לאדני ציון האבלות
אשר כמה שנים נחלקו נחלות בין גורי אריות ופריצי חיות

אל מלך

יונה דמיריך הרבי ושריך למקבץ פזוריך אל
מבצריך אולי חלליך יקרא בחזקתך זכרתי לך חסד נעורריך
מדלג ומקפץ כמונינו יקריב כי יש לכל חסד עת שלוח אעתי ריב
ולאיום חצי חסד יצא חצי אחרים גאון שוהיך וחסד ימי גיליך חקריב ולסלע
חנפן את עורריך
ומעפפים רמעתכם השילו ומחין עולותם בדעה גילו ולמחולת המהכים
שלומים תשאילו ירושלם ישראלי אהבך
משמיע שמחה כליל זה לכזה אשר באש כפחה כי ספה מגנה והיתה הרחבה
וכבראשונה אשיבה שפטיך

אל מלך

החכמי דומעך ציון כספי כי בנך לשבדונך
תשכח ימיני ציון חס אשכחתי תאבק לשוכי
הנה חטאי גירשוני מבית חדר הודיעי
אכלתה חלי הדעה מעם חכי כחטאתי ואחי עם בני חמתי לקחו להם בבור רבי
נמשי עלי זאת לפני עוד בתחונים השתכחי

ירושלם

ותני לחי

יחד לטחול שמהם משמי רחמים
 שים מענין קוים אשר ישיתם
 בקרבן רוח עושים
 יבטע לב מחד גאה אדם ויבחר דרכי תום חללים לבדם ויהגה יום זליל בתורת
 שעשועים
 מאשמנים עדים ודין חבוט הקבר במשפטים עדים ודין אשר יבאש וירום תולעים
 לא פח ואולי כי תחת חלול הוא יסופח עד כי ישלים עונש מעשה תעוועים
 על כן להמלט על נפשך חושה כי תחת גערה ממלקות ארבעים
 שמו תם שור ישרבי אחרית איש שלום אם יצרו כפשי
 וכלמות יהלום רצון יצרו ימקיהיה לעילום בגן עדן מושב צדיקים נושעים
 יכפר חשמתו ופשע ועולה כיהוא בהמלתו סוכה פשעים
 יטהר מעשה גלגל עיון שפתי הוא יפתח ויפון לשוני רצון
 אלה מרץ

המלך יצחק וסדר התקנה נכתבה בעמלת ליה
 ונחמיל בסליחות שסלקר בסוף

משפחות
 להדית קדש תהאריאל ולפנת יקרת מוסר
 ההדית התקדשו למחלת וחלו נח פני אל הכון
 לקדחת חלליך ישרא
 וממשפחות גוים הצילו באורים והייתם נקיים ביום הכמורים מכל חטא
 פדוים ומעון שמורים לא ליל שמורים לכל בני ישראל
 אקדעו הלבבות והשפילו גבהם ושאו עבות חצות והתהלכו בנגהם
 אקראו מול ערבות בקול בים ינהם גבור בקרבות לא נס ולא נדהם חללי
 חבדלים יצחק וישרא
 ורבות תעלה העלה למחליהם ופני חן זחמלה האירה אליהם וספר
 מן לה תטות מחבליהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל
 המצא ליעד ערדף חנכיה ומנחתו תישע אם מעט אדם
 אלה בארבה פשע פדות לעמך הדבה ולשבי פשע גלה אור
 אלה בארבה תכבה אלה נר ישראל

אמלך

צור להגן לך למגן יהו כמור מרע יצא ותצחק פלג דואך בשם שרף לא אמונה
בך צחק ולא אחר לגלות בדעה צמורה ציר בשלחו לך ברוחו חין בפיהו לך נפוצה
אם ענך על עונך ברייתו לך צמורה לא תירא כי מהרה קל יבואוך ימי עונתו וההפכה
כטל בדבב כרחשונה כהחמה בן יחמר צור שמר ברית לאיתנים כחונה בזי
אחר לא תפחד כי חזי מושיעך

אל מלך

שופר

באיר עלין לבש שריון כסוס

במלחמה וקח קשת מפישת כמנין ימות החמה ידה חצים במלחמים
אויבי יי המה והפיון לאיש מיון בחרם וצמורה והלומח שפה ורמח
זלמו ודושלימה והקלע לאיש בלע ביום כסור לפתחמה וגם בעל וגם
בעל ונישק את שמת עלמה אפך ורחץ במי שחק במזיד לא כהעלמה ולא
הבין כמו צר בין בני ערן ומירימה וגם שבער דקריית ער מקום ליפת ותוגרמה
ובספר יחודה לך ותרפת ושבעים אומה צדין אחר לא אחר בתורת יי תמימה
ושמרת את חקיה הלאת למועדה מימים ימימה

שמור חביב עמן חביב עשות פסח בחרנו ויספת לך חתה חדר דחשון ביתרונן
גנח חרצט לשבור יט לנשיא וברצונו איב שיעל אשר הוצל בפי
משה ובית דינו ודח תתעו הקבעו לפשוטות צחצונו הפלא תקפט חוס
ומשפט מעובדות צחצונו תשע פשרה ושיולי ציון קצת דחסרונן ואם
תאסוף ליט ערסן וכל גזן בא חל מינו יהוא שנים לחמנים ולא תפדה
להפנינו והוא יחסר ודרכי סגא תפדה הוא ענינו וזה גזור לכל מחזור
שגורינו שני חמה

אם חרבע נמלות חלות ואיו בסלדן למשפחות ומעובדות וגם בטריד
תפדה לפשוטות מחזרות בטותקפט תשפט למוצאי מעובדות ימי
בגהז יחז חוז מלש קורות ומרחשן אפסיון בעשו בשלש קורות
צחצונו דתחמם ופעמים מסודות ורפשוטות כגד הם טיית דברה
למעובדות וזין בעויה לשכיה וימי קבוצה זרות שני ימים וזא
ימם שני חמים יהא חסדות ושלשה חמשה יהא שנים כסודות
וארבעה ושיש צבא ליוס חזר יהא יתדות שלש מדות למולדות
תדשו וצאח צמורה

אל מלך

באיר עלין לבש שריון כסוס
באיר עלין לבש שריון כסוס
באיר עלין לבש שריון כסוס

אשמימה

ותני להי למורטנים דא תמכרנהו **מכור** אורי בהרבות גוונים יקלו העוננים והי
אחות לתנים דרעה לבנות יענים **מכור** ענין אקדחת לבשי דאט לבי
דומיגא חים כי לא לנצח ישכח אביון כי לא ימנה רק לחסדו לבנותי
עשות כליון עד בוא גויל לשרא וישלח ישעם מנין **מכור** גלות בעבורתור
ההכה תמשכי **מכ** הלא תתקנה עלי עד מאד דא לעד עון תשכור
דקנח לניון דא תוסף שחרית עד דך עור למכור דא בר על לב כלתיך דא יוסף יצר
בה לעבור ותהיה לבקר ונה אלעזר ילין **מכ**

אור מורק

ידי עלין שמע הגיון כחשר חשמיעין
בית תפלין בתורת ששועין דא רבעה לחמש קבעה דנדרים להגעין דשליח יהי
אחר ילי שמהליך בקבעין כחותם על לבך כחותם על גרועין **מכ**
הדר תפלין היות אצולין ממותתא פקדושים ותעמידים ותפרידים היור
לחרכעה ראשים דראשי שין מפורשין מרובעין משולשים ודלמוד דאלא תחיל
דיון מירא יחשים עשם לשמן ענין מן ומצותן לאנשים הדי מהם פטורים הם
קטנים ועבדים אנשים וחתנים ומתאונכים אחר למצות חמושים ולא ניתן לעשות
לשבעה הם מפורשים חותות על חותות בתבין כתבנית גרישים קציעיהם
לכא פניהם לכל חמיהם ראשים ואין להקם בהתפסקם לכל לעשות חרשים
תתגלה דא תכבה דכחול יהי גרעין **מכ** דההצונות

הצונות שחורות כלשה הלכה רצועת ידי שורה עד לחצבע ערניה ארובה
ורצועה לראש ידועה ענין טבור ממושכה וחיתורתא ומעברתא זהות בשער
כרובה קשור קשרן ותן סהרן כחשר יצו חותכה שמע דהיה תנס כחליה לפחת
ימיניך סמוכה ותן ממול לפחת שמא קדש לי ופי יבאך דא תמר זהות בנר
מלהחליה ולהפכה ואם תדרוש ליי ולראש אחת היא הברכה ובינם הם לא

החמים ברכה להחזיר יריכה כך כחמר וכך כחמר וכך חני מורי עין
דבש מנח חנוש דנה בלחת אל כהלכתם דחוק עליה היות תפלין
עלי קלף כתיבתם דית דין תמר בגדין ואין שרטוט בתורתם דחוב להיות לחותיות
חור מכל כתיבתם דא תורד מראש ליי לכל תקל קדושתם ומעשר עני עשר
דא רבין תפירתם דעת שומם בעת ואם חנוש חייב כבד כתיב יי יקום בעת יעדים
לחיותם חסד חותם דגאת בגות לא חותמות ולא מעבדות חותם ותנפליהם
לחיותם חסד לקבוע תמונתם תנה דעתך ומחשבתך וכם שים שעשועין

היה עהיר כחור כהיר יצו דחין עלי עכבה יד
למנה כהד מור גבעת לבונה דת תפלים דא תעלים מן תעבור בשמוכה

עור להגן

אנשים ואנשים משכחים אנשים ומפחדים ומקרישים לבוא
כל חיון הכל תולדה חלק על כל מה

ושמדות חת החקק השחת וגו

כח כח סימ יהודה

אר מרד

ידי קלים נחשלים מלהשיג כחי כפרם חבל
ברוחם ומר שיחם יקדמו חת פני יצרים עם נבדל הולך ודל יחו הולך זרם
בהערים בבית מועדים ובגדונם לוממות לא להקדיש את קדוש יעקב אחת לאישי
פז הלוא חם סף רביר וסוף ואין חמור ותלפים ופדלת ומערכת ותמימים
אמוספים ואין קטרת וכפרת לכפר על נגפים קדושת לא בישר חלי להקמות
לשרפים ומעבים בבית שבים להורות לא נחספים ומחיל לא חיל לבו בני ישראל
פז לא נחש וצור מחסה חלי הית להם על כרובים אכזבים הרימות
אבלהם ובשמך ממרוםך גוננת יה עליהם ומלאכים נהלים שמת נחשאי בליהם
דחה עתה כי עתה ידי מלכם דהיליהם וזר ירשם והורישם הבנים חין לישראל

פז דדור יקושה דדור דרשה מנצחונים ומחזונים חילותה משוך אותה
ממים עיונים דלא יקל בעת משקל שכות חבות דחשונים ויפקד דל שוקר לבצר
לך תחנונים דור חבותיו וכל מתיו חיה בשרב שנים כמו נמת והבטחת לזרע בני
ישראל פז המבורך בכל מערך בין למטה ביקלמעה חש ומים
אשמים והחלק חשך תלה יעידון על חשך פעל כי מהרם ומה נפלא ונבטיין
אין ידיו לאינו עומדים סלה ביום פקדו בני חלדון תקפץ פיה עולה וכו יצדקו
ויתחשקו כל ערע ישראל

פז אר מרד כח כח סימ יהודה
ישראל בחידי חל עבדיך
מחכים שם כדוריך מתחיים ומחיים תהלתך זהודיך גלית מחור חתה הוא יגי
לצדיק פז חייך וכל חשך שכל לחוות חת הדדיך ונעלית
אנפלית ועין לא תשוריך ושרפים מקיפים חת עמך יקדיך ובבורה אתפחה מכלכל
חת יצוריך לך הכל כך הכל ועל הכל חסדיך פז אחם חני חנוש עכי
אנציה ושלל רוח בלי חכמה ואין עצמה ואין חונים ואין נח חל ישר מעט כושר
חכל נמך וכל חל להורות לך כרוב גלך ערוב שיחי כניחה חל אחי בלי כחך
ברוך שם כבודיך פז דדודיך וחסיך הבנים חתה אודתי
עמי מות ומעפר תרימני שור חכה מחר רבה חשך מחר חתה
לך חקרא רעה שיחי וערבני והטיבה זהשיבה לעיון נע עתה
הפוני הלמוני בני עשו ושמעני יזה טורף וזה מחרר וזה מנער
השפילים והפילים כמספרא ביד יעל והטיבה זהשיבה וזה ערני
אשימני לראש

א מלך

וְשִׁמְיָמָה דְּרוּשׁ חוֹתוֹת אֲנִי לְחַתּוֹת יִשְׂרָאֵל וּבְמִנְיָמָה הָלָא פְּרָה פְּגוּלָתוֹ
אֲהוּ צִיָּא בְּיָד רָמָה וְהוּלִיכָם בְּתוֹךְ הָיִם וְמִים נִשְׁחָדוּ חוֹמָה וְהוּלִי פְּרָעָה וּפְרָעָה
וְשִׁלְיָ שׁוֹ בְּיָד רָמָה לְחַתּוֹת נְפִישׁ אֲשֶׁר נִעְשׂוּ עָלֵי יָם פֶּסֶק וּמִלְחָמָה יִהְיוּ צִיָּא לִיבְשָׁה
וְהֵן בָּאוּ לְאִלְיָמָה וְשִׁמְדוֹת חַתּוֹת הָחֻקָּה הָעֵצָה לְכַוּשׁ מִיָּמִים יְמִימָה
פֶּה הִיָּה מִבֵּין בְּפוּר צִפּוֹן עֵשָׂה פֶּסֶק בְּמַלְלוֹ וְקָח פִּי מִן
יְהוָה שְׁמוֹר דָּלָא תִּצְדֵּךְ לְמַשְׁחָלוֹ לְרַחֵם חָדָשׁ אֵיב תִּשְׁעֵג וְשִׁנִּי גִחַתְקוֹ
אֲהוּ צִלְיָ שִׁי יִידִי רִיט קָח וּבְתִתְּרִיב אֲדָם וְגָלוֹ שְׁטוֹ תִּשְׁכַּח לְחַמִּישִׁי
בְּדִ תִּלְחֵחַ הִיָּה חֵצִי כוֹלוֹ וְלִשְׁבִיעִי גִיז קִנְאָה הִיָּה תִתְקַמֵּד שְׁמִיכִי לוֹ
וְיִחַ תִּלְכֵּז לְאִשְׁשִׁיעִי אֵשׁ שֶׁעַ בָּא בְּגָלְלוֹ וְקָח בְּכַפֵּי חַתּוֹת עֵשָׂה
וְיִחַ תִּתְעוֹתָהּ מוֹלוֹ שְׁלֹשׁ עֵשָׂה הִכָּא תִקְפֹּט וְהֵן עֵינִן בְּמַלְלוֹ
וְהִקְשִׁיבָה וְהִשְׁיבָה בְּפוּר עֵיבֹר וְהִחֲזִימָה
פֶּה אֲלִישָׁנִים עֵשָׂה פִימָן לְכָל מִבֵּין תּוֹרִיעָה וְיִחַ תִּתְעוֹתָהּ בְּרַחֵם
לְרַחֵם מִחֲזוֹר נִקְבְּעָה אֵיז תִּרְעֵב שְׁטוֹ קִפָּא וְכַבֵּי תִתְרַנֵּז אֲרִבְעָה
בָּח תִּתְלַג אֵן שִׁסָּב עִם הִטּוֹ קִנְאָה הִוָּח שְׁכַעָה יִיב תִּשְׁמַז חִכָּא
תִּתְקַמֵּג וְוֹ שְׁלִט תּוֹךְ מִמּוֹצֵעָה הִיָּה תִתְקַכַּח בִּיב תִּשְׁכַּד וְכִדָּה
תִּתְקַבֵּד מוֹרִיעָה הִיָּט כִּט גִּב תִּתְקַה עִם זִיב תִּשְׁא וְתוֹפִיעָה דְּרוּשׁ
וְיִיב שְׁכַע עֵשָׂה גִיטוֹ אֲחִירָה נִסְעָה וְהִחֲחִיזוֹן בִּיז תִּקְצִיעָה לְמוֹד
בִּיבָה גִמְרִי יִיעָה וְזִה מִשְׁחָל לְכָל מִחֲזוֹר שְׁנוֹתֵי שְׁנוֹת הָחֻמָּה
פֶּה אֲעִיז חֵיוֹת הַמִּבְּרִיּוֹת וְהִם אֲרִבְעֵי נִסְפָּרִים
יְמִי חָדָו וְיִחַ שְׁנוֹת יְהוָה בִּימֵים הַכְּשִׁלִּים וְכִפְשׁוֹת דְּרָחָה גִטְרָד אֲהוּ צִיָּה
בְּמִנְיָמָה בָּטוֹ וְתִקְפֹּט תִּתְחַהֵב בְּמוֹצֵא מִעוֹבְרִים וְלִחֲדָשִׁים בְּרָדָה
אֲרִבְעֵי חֵיוֹת מִבְּרִיּוֹת בָּדוֹ נִיסָן וְיִג תִּרְמַז בְּכִשְׁרִים מִכּוֹעֲרִים
וְיִיב תִּתְמוֹ הִיָּה בְּשָׁנָה אֲשֶׁר אֲחִירָה פְּשׁוּטָה תִרִים וְיִיב יִתְּ זִיא קִנְאָה
מִעוֹבְרִיּוֹת נִבְחָרִים בְּלִחַתּוֹת תִּתְעַדָּם כְּסֻדְדָן אִם שְׁלָמִים אֲחִירָה תִרִים הִגָּה
וְיִיב שְׁכַע וְכִסֵּי בְּמַלְלוֹ פֶּסֶק כְּסִיל אֲכִימָה
פֶּה הִיָּה בְּקִבְעֵת הַשְּׁטֵם וְהִחֲדָשִׁים וְכִמְלָא וְכִחֲסֵי שְׁנִי יְמִים
מִקּוֹדִישִׁים וְהַמִּמְדָּה עַל חֲשִׁבּוֹן בְּיִצְחָק הַמִּקְוִי שִׁיבִים הִקְוִישִׁים
עֵשָׂה מוֹעֲדוֹת כֹּהֲלִיכָן אֲשֶׁר הִמָּה מִפּוֹרִשִׁים וְכָל צִיָּה הַבִּינָה
וְהַשְּׁטֵם וְהִחֲדָשִׁים שְׁמָח וְשְׁמָח בְּיִצְחָק בְּתוֹרָה לְבִיבִישִׁים
כִּי מִשְׁלִים וּמִחֲלָשִׁים מוֹעֲדִי אֵל נִעְשִׂים בִּיּוֹם הַקָּהֵל חֵיבִין פֶּסֶק

ונשים

אביוני אדם יהללוך במועדים ובחגים ויום טוב ומועד ויום
במועדים ומועדים טובים טוב לחסות ביום טוב טוב
ביום טוב טוב לחסות ביום טוב טוב לחסות ביום טוב טוב
תנחם דבקיף חוקרי טובותיך גדלו ער שחקיך טובך גדל נא למחלה
צדקיך טוב חסדך ומטיב למדיני חקיך טובה
מפריכים חסדך בבוהותיך טובה גדלה ביעונוי לעת חסדך שאונימו כה חסדך
בהגיוני טוב ויחיל ודומם לתשועת ימי טובה
לא תבישנו כזה הקדש כמחז תחשכו שוטני עמך יהגו עת תחפשו טוב יד
לקו לנפש תדרשנו טובה
בעת צרכינו בעת קצרה צורחים צורחים באשם מצרה טובי למענך ביום
צרה טובה קהלות עמך יהללוך במועדים וחגים ויום טובך חסדך
שעה תחזק עמך והמציאם פדיון טוב להגדות לוי ולשומר לשמך עולין טובה
אך מרך חסדך יסד חרקים ותרם על בלימה
זהרקי עשקים זהמתיחם באכמה זהוא צוה זהקים גבר
חסדי חסדך שמע פי קול עשוקים בכל לשון ואומה מהנלל באפיקים בפי
כל הגשמה חסדך הגדל בחסדו בלחם לא לעורר ואין
שני לגדו ולא רמיון אעך זהוא האל לבדו וכל פה לו יבדך יראה לחץ חוקים אשר
נפשו עמוה חסדך עשה ופעל זהוא לחשון ואחרון ותחת
לא ומעל וממשל עז ויתרון בלחשון תשא למעל קוראים בך בגדון יראים הם
אנועקים לפניך בחימה חסדך עשה גדולות לחן מספר
זהקרי ותאות התהלות לך ערב ובקר וזאת לך גדולות יצור יתהלל ויהל ותת
עושה בדיקים ועש וכסיל אכימה חסדך תקשור בתלם עבותות
יום לעבדך פיה נפש וגולל אשר המה בידך ואל תמיר ותמליט בחשמתם לגדך
פאזים הם ודיקים ואין עצם מאומה חסדך לך המלואה
ותבארת ונח אדם על כל בדיקה מרומם את במדת קבץ חוסים בשמך אשר
זורו בדיקה זהשליך לעמקים עוף חסדך שמה חסדך צדה
לעורב תביטנו ומזון תשועת עם תלוי ותניח מפדיון כה נרת בחורב עלי
יד איש בחזון זהו צאת באוקים ביד רמה ועצמה חסדך הסליחות
זהרומם סלה ואלתי החיות לפכחו פתחה ונהל על מנחות קהלנו בשמחה
זהשע ממעוקים לחם עם בלמה חסדך עני תיחל בעין טובה

באשמו

פרשת מטות

ושימני לראש גוים אהודיך

כח סנה
בלנס
חשך

בזכרי על משכבי ערוך לך
 ואלה שמיו ואלה שמיו ואלה שמיו
 לביית אלהי ואלה שמיו ואלה שמיו
 רחמיו פה לך חלי עור חלי מכותי בצדתי
 ואלותי חליך כל משמלות לבי ועדיך כל תאזתי פדה פדה לך צועק מידי רודיו
 אלהי פה ענני יי ענני בקרתי מן המצור דא תבזה ענות עני צועק
 מתגדלת צר יודיע בעמים כי ידך לא תקצר וישך העוה מודה ומתודה על עלומיו
 פה מה יתאונן ויהמר מה ידבר ויטרוק יציר חומר אשר תשוב
 גותו כחשך דק אמה יתן לך חדים חס ירשע ואם יצדק הלא מליו ומפעליו כחשים
 במספר ימיו פה חיות ליל לך קמו עבדיך במה ללם עבות חבורת
 שבור להם דא תמן למעלה לם ואם חובם ענה כם עשה למענך לא כמפעלים קדוש
 יעקב ראה ענים ואוסה עליהם וגהלים והנשא לא עושה שלום במרומו

אך מרך

רחמך שאלתי וכלא לישעך עיני דאחלתי וחרדתי
 ואלא רעיוני בזכרי אשר נואחתי וחסתי וזרני דעלכין התנפלותי ודקרבתי
 בתחלותי דיום רצון הוחלתי חלי ישימ פה הגה נח הוחלתי לך צר לא חלי
 פה נפשי חיותיך ורוחי לך שואפת וזגרי שויתך למורא עיני
 שואפת דיום צר קויתך צעק לך וולפת לעומתי מצחתיך דרוע עוד חושפת
 חושה כי קלחתיך כנפש לך בכפפת משיב שיתחנני המושב ליי
 פה דשעשועי בבית שביי בחלה ישועתי מעלה תעלה לחלי ואמרש
 לישועתי מעביר קשיי ומרדי ומוחה חת רשעתי ישים בנחור בכי דא יחלש לא מעתי
 ואלה ואלה כעני דא חרחה כרעתי ויגן כרחמים וימחה דמעה מעל פני
 פה דרשתיך במחשבי מצחתיך בשעפי ושיחתיך ערבי לילי שחרי
 אנשי מעיב רצון לבי וכל אחשוך חמדי כי אמקריב ימי וחלבי אפורש לך חת
 כפי כל עור נשמותי כי דאח חלוה בחפי וחישה ממת רוחי עבר רוח יי
 פה דל על פתחך שוה במבקש דחמים וכוה איכבה ידא ובחטחתינו מגוחל
 דבדתי שם אחלי וכל משחליו שאל יחמר ידקי מחל היש בלתיך גואל ומי עה
 חותנו שאל חו מי בלתיך יגל למי משפט הגאולה בלתי ליי

אך מרך

ישמעני אלהים בקראי לצבא
 וסליחה יבשר לגלע ידיו פועלי תהלות ליהוי
 כבודו הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו

אבינו חיים

לאבון אנשי בני תכור עלי פשעיהם בן שבעה ימים תשמוט ותדוק
אתקם מעקיקים אשר היו להמה

יבתי עמורים בחבני מן מוכנים
הם מעמדות

חמורים ועמורים רננים בם משתחיים ומורים העבדים לארונים לך יני
העדה וללו בשת הפנים

לא מחתב שיר העתי וארניו העבתי ואחבני תהלותי העתי ויסורין יסדתי הם
בניני תחננים בניתים והיו כלונים

לך בנה בנית ומשכן עמדות מכלל יופי לך הכיות בם חקרהך מהורלל
ותעניני רעיתי מכון לשבתי שנים ואורות חחרונים

חמדות עולם שרתי ובהם חסר ויתר יורחתך חפשתי והנה כולה הותר ובלתך
כל ידעתי ברכה מה יעתי ומתדעה בקל הונים בתורים ובני יונים

מל הונים שרית כחלים ובני בקר ומשניהם חיות לב טהור ויתר
נפש חוק צוית אלב מכל הון יקר לך לצדך מזמנים ובמתנה כחונים

מרך

יחמי יתן לבם רחמים
יה שוכבה בנך כחז לגבולו ופרה

חשדך אשר חסרתו במעלו יתנו בבור גלות מנת גורלו ראה כי חסרו לו שם הימים
מאן מדעיתך לביתך פגות בליל זהה כחשמורות לשפון תחנות ענים

ועמם ראה לא חממות יתן למנות אחי יתומים
לשם ידם חין לא ומקדש עוז תכונן ומזבח חריץ וקח פתום תגלה לבוא הגואל

לא ישרא חבה תמים
קרב הרשום יה בכתב חמתי היות מלך ובחך
שניהם להמת אפלא כל יפלא ושעיר להעמת נא ואלה ומת חין לו דמים

כלה נא מחדום יצא והמון יקם שבת מנוחלי דת חמוך
אח על משפטו ישב חרמוך נא בערקות חבהמוך בים ימים
נא בשוב עמך לא יקח בושנה ופדאו שנית כחז מגשנה הסיבו כקדם לשער
השנה לחוג בשנה שלש רגלים

מרך

קול מבשר מחת פני היכלו עינים עמו ואחבלו יבא שילן ולו יקרת עמים
יה בית שמת לביתך כחז בראש הדים יהיה נשוא אנכונן וכו
חיש עמך שמו בטח יסמן ומלכותו תכונן לאורך ימים
חפתח שפתי בגנותי לא תוך ביתך כי מבשר
חלה יורי חחזה גבורותיך חת חל זעלה עושה פלא
בגדלך

בְּעֵת יִשְׁלַח אֶת תַּמְקוֹר עָלָיו הָיָה שָׁמַיָא בְּעֵת זְמַרְחָא לְכַן
חֲמוּל אֶלְמָר נָח וְלֹא לֹא לְשׁוֹכֵנִי בְּנֵי הָאֱלֹהִים

יְיָ מֶה אֲדָרִים אֲהוּא בְּעֵין זִקְסָא בְּחַוְלָתָא בְּעֵינוּ יְיָ כְּמוֹ קֵשׁ מִחוּסָא יִיבְכָה
מִחֲשַׁד שִׁשׁ יוֹם יִרְקַב כְּמוֹ סָם אֶת תַּמְקוֹר עָלָיו עוֹנֵן הַנְּכֻסָּם כְּמוֹ שֶׁצִּלְלוּ יְהִי לֹךְ
וְהָיָה נִמְלֵס לְכַן חֲמוּל וְגִמּוּל וְלֹא תִּקְרֶה בְּעֵינֵים יְיָ מֶה אֲדָרִים
לְכַן נִדְּרָא בְּעֵלְיָא בְּמִאֲחֲזֵי לְעֵלּוֹת לְהַבִּיר יְסוּלָה בְּכִלְוֹב מִלֵּא עוֹר בֶּן מִרְמָה מִלֵּא
אֶת תַּמְקוֹר עָלָיו וְעַל לְכַן יַעֲלֶה כְּמוֹ עֵשֶׂן יִבְלֶה אֶת לְכַן חֲמוּל וְגִמּוּל
כְּחֻסָּדָא וְלֹא כְּחֻסָּדָא

אך מרד

אֲדָרִי סָרְסָם מִשְׁנֵה יִשׁוּבָא יוֹנָה
לֹא שׁוֹנָה נִשְׁרָא גְדוּלָה חֲלָה גַם פִּעִם אֲחֵלּוֹנָה חֲזִיר יַעֲרָה הִבֵּה לֵּה וְלֹא מִצֵּאָה הִי יוֹנָה
מִנְּחָא לְכַן רָגֵלָה בֶּן שְׁפָתִים תַּחַת הָאֲמָר נִרְמָסָה וְכִשׁוּב
מִרְמָה מִשְׁחַת לְכַן עֵין נִמְלֵסָה וְכִעֲבָרִי פִי פִתָּח לְהַמְלִיט קֵן עוֹשֶׂה הִיא יִרְמָה לְשִׁחַת
אֶת עוֹר לֹא שׁוֹנָה וְאִמְקוֹל צִמּוֹר תַּחַת יַעֲרָה יוֹם נִתְפָּשָׁה כְּמוֹ נִעֲרָה מִחוּרְסָה
וְאִין מוֹשִׁיעַ לֵּה לֵּה גִזְרוּ בְּשִׁחָקִים וְהִנֵּה בָּחָה כוֹלָה לִיּוֹנָת
אֲלֵם רְחוּקִים וְאֵם מִמְלָה בְּעֵלְיָא וְאִמְלֵיָה שֶׁן חוֹרָקִים כִּי יִכּוֹל נֹכַח לֵּה וְלֵי לֵּה יוֹם
חוֹרָקִים אֲמִירוּחֵיָה לְמִוּלָה הִיא תִּקְוֹן זֶהֱם מִשְׁחָקִים וְאִם תִּשְׁמִיעַ קוֹלָה אִין אֲוֹמֵר
הִדְפָה לֵּה כִי נִפְשָׁה מִרְמָה לֵּה הָעוֹן הוֹשִׁיעָה שׁוֹמְמָה
כְּבִישִׁימוֹן וְקוֹלָה כְּחוּב כְּכֹחַ וְקוֹלָה כְּקוֹלָה מוֹן וְתַעֲלֶה עַל לְכַבָּה יִמְיָ
שְׁבִתָה בְּחֵד מוֹן כְּחֵדָה בְּכֻסָּף וְשׁוֹכָה לְגַע עָרִי הִר חֲרָמוֹן וְאִם בְּפִרְשִׁי שֶׁיָּבֵה מִלְכִּים
תִּשְׁלַח בְּחֵד מוֹן וְלִשְׁכּוֹב אֶת קֶן מִי יִתֵּן חֲבֵרָה לֵּה
שְׁכִינָה כְּנִפְיָה בְּיַעֲרָה גַם יִרְקַב פְּנֵיָה יְיָ שֶׁם הִיא לֹא תִּחְוֶה יָעוֹר כִּי בֶן
כְּסִיָּה מוֹיָה אִין תִּתְּנֶה עָרִי מוֹתָה בְּשִׁבְיָה אִם הִיא בְּשִׁפְחָה קְנִיָה וְאִם בֵּית הִיא
אֲחִיָּה וְזִכּוֹר נִבְרָחַת יִשְׁעֵיהָ חֲתֻמָּה אֲשֶׁר עוֹלָה וְשׁוֹכָה לְגִבְרָה וְחֹמֶת חֲשֵׁ
תִּהְיֶה לֵּה

אך מרד

וְאִמְרָתִי מִטָּה רָגֵלָה אֲלֵהִי חֲבֵרָה
בִּינֹתִי בְּמִרְיָנִים חֲבֵרָה יִשְׁעֵיהָ בְּמִכְתָּבוֹ יְיָ לְכַן נִקְרָאִים כִּי קְרוּבָה
יִשְׁוֹנָה לְכַן הִנֵּה וְחֹדֶת עוֹבְרִים וְכִיָּם וְשֶׁם הִיא עוֹמֵד בְּמִכְתָּבוֹ כִּי חֲלָק שְׁנֵים עָלָם יִרְדָּ
וְכִמְרִי חֹדֶת לְכַן יִמְרָר אֶת תְּגֵלָה גֵּלָה וְאִם לֹא תִּתְּנֶה לֵּה
רִאִיתִי יְחֻקֵּי מִרְמָה וְעֵלִי נִשְׁחַת מִשְׁלִים הִבְחֶשֶׁת דְּבָרִי לִרְחוּת הַשְׁחָלָה לְכַן חֲלָקִים
עַד מִתְּתִיקֵן הַמְלָאוֹת כִּי לֹא בָּחָה שְׁחַת גְּאוּלִּים הִשְׁיִיבִי עַל פִּי נִבְרָחַת וְאִם יִשְׁ
הַמְשִׁכִּים לְעֵשׂוֹת יְיָ הָעֵלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לֵּה

סיד
יהודה

עַתָּה תַעֲבֹדֶנִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אֵלֶיךָ יִשְׁמְעוּ מִהַמּוֹן חֹגְגֶיךָ
 שְׁלֹם מִכָּל עֲבָדֶיךָ אֲגִיד וְהִתְחַלֵּיתִי שִׁיר מִלִּי כִּי יִשְׁמְעוּ
 לְבַבְהֶלֶם וְאֶחָד מֵעַבְדֶּיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 הֵיוּ יָמֶיךָ הַחֲמִלָלִים חֲשֵׁךְ מִחֶהְבֶּתֶךָ חֹלִים מִתַּחַבְלֶיךָ וְכֹלֵךְ הַחֹנְכִים חֶת עֲפָדֶיךָ
 אֶחָד מֵעַבְדֶּיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא כִּסְיִי וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא כִּסְיִי וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא
 אֶחָד מֵעַבְדֶּיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 נָעֹלֵךְ עַל פְּנֵי הַמָּוֶה וְכֵן חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 מִיָּמֶיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 הָעוֹן נִדְּחָה וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא כִּסְיִי וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא
 דָּחָה אֶחָד מֵעַבְדֶּיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים

אֵל מֶלֶךְ

שִׁיר מִלִּי כִּי יִשְׁמְעוּ מִהַמּוֹן חֹגְגֶיךָ
 חֲמִלָלִים חֲשֵׁךְ מִחֶהְבֶּתֶךָ חֹלִים מִתַּחַבְלֶיךָ וְכֹלֵךְ הַחֹנְכִים
 כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא כִּסְיִי וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא
 אֶחָד מֵעַבְדֶּיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 נָעֹלֵךְ עַל פְּנֵי הַמָּוֶה וְכֵן חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 מִיָּמֶיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 הָעוֹן נִדְּחָה וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא כִּסְיִי וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא
 דָּחָה אֶחָד מֵעַבְדֶּיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא כִּסְיִי וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא
 אֶחָד מֵעַבְדֶּיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 נָעֹלֵךְ עַל פְּנֵי הַמָּוֶה וְכֵן חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 מִיָּמֶיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 הָעוֹן נִדְּחָה וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא כִּסְיִי וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא
 דָּחָה אֶחָד מֵעַבְדֶּיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים

אֵל מֶלֶךְ

שִׁיר מִלִּי כִּי יִשְׁמְעוּ מִהַמּוֹן חֹגְגֶיךָ
 חֲמִלָלִים חֲשֵׁךְ מִחֶהְבֶּתֶךָ חֹלִים מִתַּחַבְלֶיךָ וְכֹלֵךְ הַחֹנְכִים
 כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא כִּסְיִי וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא
 אֶחָד מֵעַבְדֶּיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 נָעֹלֵךְ עַל פְּנֵי הַמָּוֶה וְכֵן חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 מִיָּמֶיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים
 הָעוֹן נִדְּחָה וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא כִּסְיִי וְהָיָה לְעֵשׂוֹת יִפְלֹא
 דָּחָה אֶחָד מֵעַבְדֶּיךָ כִּי עָוָה חָרַצְתָּ בְּלִי יְבוֹאוֹךָ בְּשֵׁלֶשׁ רַבְלִים

מַעֲשֵׂיוֹ לִבְנֵי הַנִּזְכָּרִים וְעַתָּה עֲשֵׂה לָנוּ כְּכָל הַשְּׂפָתַי
זָכוֹר נַעֲקֹד אֶשְׁדֵּךְ נִסְתָּדֵךְ לְקִרְבֵּן זָבָח שְׁלָמִים כֵּן עֲקֹנִים יַעֲרִי שְׂכִים חֲכָדָתוֹ
לְעֵקֶן יָמִים אֲשֶׁר הוּא עֹלָה כְּמֹד עֹלָה לְיָהּ קִטְרֶת סָמִים בָּעֵת עֲקָדוֹ אֲשֶׁר יִלְוֶה אֹתָם לֵאמֹר
בְּיָוָמִים עֲקֹד זָבָח כְּמֹד בְּזָבָח לְבָלִית זָבָח חֲשָׁמִים יִזְבָּח וְזָבָח מִכֹּוֹנִים לְזִדְיוֹ
אֲמִים בְּלִבֵּי שְׁלָמִים לְחַל עוֹלָם שֶׁנִּהְיָ כְּחֹדֶם שְׁלָמִים לְזָבָח וְלִטְבֹּחַ כְּשֶׁלֶחֹ יֵי אִישׁ
תָּמִים אֲשֶׁר חֲנֻוֹ אֲשֶׁר כָּתְנוֹ וְלִקְרוֹא לוֹ מִמְרוֹמִים עָשׂוֹר זָכְרוֹ וְאֶת־סִפְרוֹ וְיִחַדְּךָ יְהוֹיָתָמִים
כְּהוֹדָעַת אֲנִשְׁכַּעַת וְכָל־תִּשְׁכַּח לְעוֹלָמִים עָשׂוֹר שְׂבוּעָה הִקְבֹּעָה לִבְנֵי הַנִּזְכָּרִים
אֲעֲתֶה בָם צִדִּיקוֹתָ הֵיזֶה תָּמִיד לְעֵינֶיךָ כֵּן עָשׂוֹר אִישׁ תָּם אֲשֶׁר
זָחַתָם בְּכִסְחֶךָ שׁוֹכֵן עֲבֹלִים עָבִי כְּחֹמֶר אֲשֶׁר לֹא־מֵי יוֹשֵׁב חוֹהֲלִים וְבִשְׁרָתוֹ
אֲהַבְטַחְתוּ כְּחֵיוֹן יוֹרָאִים אֲעוֹלִים לְהַזְרִיחַ לְהַפְרִיחַ פְּרִי־קֹדֶשׁ הַלֵּלִים בְּמִאֲדֹתָיו וְיוֹנִקוֹתָיו
כְּטִינִים הַמְגֹדֵלִים אֲשֶׁר נִסְגְּלוּ וְגַם נִסְגְּלוּ בְּשָׁנִים עָשָׂר יָגֵלִים וְהָדַעְתָם אֲהַרְיֵם כְּתוֹךְ
יִשְׂרָאֵל מִפְּעֻלִּים עָשׂוֹר חֹקֵן וְאֶת־צִדִּיקוֹ לִבְנֵי הַחֲמִלָלִים וְעֲתֶה בָם צִדִּיקוֹ עָבֹר
הַפִּיק לְעוֹנֶיךָ כֵּן עָשׂוֹר חֹמֶן אֲשֶׁר חֲמֵן כְּחֹב הַמְגֹדֵלִים בְּנִים
בְּרִית עֲבֹדוֹתָיו וְחֵיוֹן כְּחֵיוֹן הַנִּזְכָּרִים יִקְוֶה בְּחֵיר הָאֵל מִשִּׁיב אֶת־חֲרוֹנוֹם אֲשֶׁר הוֹרֵא
וְגַם הַמִּצִּיחַ פְּדוֹת לִבְנֵי אֵיתָנִים הוּא הוֹדִיד לִבְנֵי שְׂרָיָה שְׁנֵי לִחוֹת הַחֲכָנִים לְהַזְכִּירָם
לְהַזְכִּירָם הֵיזֶה בְּךָ מִחֲמִינִים וְהָעֵינִים וְגַם לִימָדָם יֵתֵהֶם כְּחֵיוֹנִים עָשׂוֹר בְּרִיתוֹ
לְעַבְדָּיו הָעֲבִידִים וְהַחֲכָנִים וְעֲתֶה בָם צִדִּיקוֹ לְעַם קָדְמוֹ פְּלִיךָ כֵּן
עָשׂוֹר בְּזָבָח אֲשֶׁר כִּי־חֵן בְּמִכְלֹל עוֹד הַסְּמִלֶת־לֶךְ לְשִׁרָתֶךָ לֶךְ בְּהַיָּלֶךְ בִּי
בְּרִי כְּפָדִית בָּעֵת־זֹאת וְגַם מִיָּהֵר כְּגִלְיָה אֲשֶׁר וְקִטְרֶת עָבֹר מִשְׁחִית אֲשֶׁר הַשְׁחִית
לְהוֹתָה מִכְּפָדִית אֲעוֹד נִצְמֹד בְּיוֹם מַעֲמָד וְהַמְּכַלֵּעַ יִכְרֹת בָּעֵת שְׁמֵר בְּרִית מִחֲמֵר פְּקֻדֹת
הַמִּשְׁפָּחָת עָשׂוֹר חֲסֹד וְחֵיוֹן לְבָת נִקְדָּחַת שְׁחִיחֶלֶת וְעֲתֶה בָם צִדִּיקוֹ וְהַשְׁמַע
מִמְעוֹלֶיךָ עָשׂוֹר מִשׁוֹרֵר הַמְּעוֹרֵר שְׁלָתוֹ בְּחֵיוֹת לְהַלֵּה
לְהוֹרֹת לֶךְ בְּזָבָח אֲשֶׁר הָעוֹד אֲהַמְּשִׁלָּה בְּתוֹשְׁכָחוֹת מִשְׁכָּחוֹת לְשִׁמְךָ נִזְכָּר עֲלֵי־לֵב
בְּלִבְנוֹ וְנִזְכָּר בְּמַעֲשֵׂיךָ וְנִזְכָּר אֲשֶׁר הָאֵל וְגַם הַשְׁפִּיל אֶת־כִּנֹּר עוֹלָה בְּיוֹם
הַצִּמְחָת וְגַם חֲמֵת מִגֹּדֶם בְּחֵיוֹן עָלָה עָשׂוֹר עָלָה לְעֵתוֹ עֲנִיָּה טַעֲמָה וְגוֹלָה וְעֲתֶה
בָם צִדִּיקוֹ בְּמִשְׁכָּח אֲבִיךָ כֵּן עָשׂוֹר מִקְנֵה אֲשֶׁר קָנָה לְשִׁמְךָ
עוֹשֶׂה פְּלָאִים יִטְוֶה הַמִּצִּיחַ וְגַם תִּרְצֶה נֶפֶשׁ מִתּוֹךְ לְבָאִים וְבִשְׁרָתוֹ בְּמִשְׁכָּחָה
עַל־כָּל־גֹּאֲזִים בְּרִית גְּדוּלָּה שְׁלֹם חֵיוֹתָם שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים בְּרִית כְּחֹנֶה בְּקוֹלֶה דוֹהֵי
נִקְרָאִים בְּבִית מַעֲבָד אֲשֶׁר כְּחֵיוֹן וְכֵיוֹן פְּלָאִים בְּמִהַר מִמּוֹךְ כְּמִי חֲתִמּוֹךְ בְּיוֹם מַעֲשֵׂי
כְּמִצִּיחִים וְחֵיוֹן בְּהַיָּלֶךְ יִכְחֵן לְכַפֵּר עַל־הַטְּחִים וְחֵיוֹן מִכְּחֵה וְחֵיוֹן עֲבִיחָה וְחֵיוֹן לְשִׁכָּת
הַטְּחִים עֲשֵׂה לְמַעַן וְלִמְעוֹךְ לְבָנִים הַנִּזְכָּרִים מִחֵה עוֹלָם לְהַזְכִּירָם לְהַעֲבִיד בְּגִיִּים

באתם אשנה זוררתם ורון חתונתם וזאת חתונתכם בליל
אזכרתם לפני יי
מכרם חנם וזכרם גאלתם למענך ולא למענכם עשה ולצרותם וידעו כי אות
עצמי יי המון חסד וטובו בליל זה יענינו וכן מאז אהב
אנחנו ידענו למחות את חובו ורצון יעטרונו ומוי ידברי בו עזר חזק
רחם ארחמנו נאם יי

אך מרד

אדוני האדונים השקיפה ממעונים
אב על בנים וזכור ברית אמונים שבעה חיתנים וזאת זכר לנו עונות רחשונים
עזר ברית אלהיך הדין בין חוחים פרח ומפחת המזרח
כנוגה השמש ערר ומחרצו ברח אעריך אלהי ולשמך ערר והוא בן שלש שני
עזר ברית אמונו אשר לפניך עקרו ושלח את ידו במחללת ליחיו
פדיון שמת בעדו חיל עולה במעמדו ידעו יוד הודו פדה היום מעדונים
עזר ברית חיש תמים ברח מאיש ימים בסולם ממדומים בשרת
ניחומים ושרה ערומים ומצא חסד ורחמים העבר נח בזכותו כתמים והלל
כשכל שנים עזר ברית אמונו וזאת תורת הגיונו נורא בעדיו
כחך ראו עינו ולקחלת המוני הנחיל לך חזינו עזר זאת אדוני ידעו פני
בפנים עזר ברית שלחך יגדל נח כחך למען משיחך מבור
במוחך ויש ניחוחך וכליל על מזבחך והביע שפתיך בצוחו לפני לפני
עזר ברית אתם בלבבו נגיד בחרתו אשר מכל פניו הניחות
מחזיו ארוחך חל שגבו בעמודי וזאת וזכור יקדמוך בנינו כמה שרים אנוגנים
עזר ברית המה נח לרוד עקש מתחנה להעלותו ממורה למבשר
ומפנה ללחות גוי משונה אשר לוחץ ומענה ופדה עמך מבורה בשמך בחרב שנינו
עזר אשר נביא שוא הכרית והסתרתו בנחל ברית אעלה הכרי
אשר כרתה לחתרת לטור שחרית במין כתר אבותי נוחלי דת עברתי
ברחמך נשענים

אך מרד

ישראל בחר יי אלהי
אזכרה ברית אמוניך אענתה עם יד קתם ביום בוחם לפניך ביום מחר כי תבוא ע
שברי לפניך עזר איתן אשר נתן לנו יחידו לזבחים ילוד
תרח אשר פלח כשושן בין החוחים שמך הזכיר וגם הכיר תחלת כל אלהים
ברית הגביר וגם העביר משאות שוא ומדוחים השדה חליל והחליל כליל וזל
שמך ברית אמונים יומך לך במהלך לעבדך נצח בעמים עזר נסיו וארת

הַעֲמִידִים הַחַלְלִים' מִיָּד הַיְּהוּדִים

יְקִירִים חֲדָדִים מִשְׁרָתִי אֶל־כְּהֹנָמוֹ
 לְקַבֵּל־דָּת נִאֻמוֹ וְשִׁלְפִים מְקִיפִים סֹכְלִי כִסְ תַעֲצוּמוֹ יוֹבָדִים רוּחַ כְּקוֹל בְּרוּךְ
 לֹא כְחָדָר בְּמִלּוֹמוֹ הוּד וְהָדָר לִפְנֵי עוֹז וְחִדְוָה בְּמִקְוָמוֹ
 הִדְרָתָם וַיִּפְעֻתָם כַּעֲזֵן קָדָח הַכּוֹדָא וַיַּצְחֻתָם כְּמִרְחֻתָם כְּלֹהֵב אֵשׁ בּוֹעֵרָה וְאִמְרֵיהֶם
 וְרַגְלֵיהֶם כְּעַמָּדִים רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֻמָּיִם וְלֹא לָזִים חֵשׁ אֵשׁ מִמִּקְוָמוֹ
 וּמִיכָל וּגְבִירָא מִימִינוֹ וּמִשְׁמָאלֵהוּ כְּדִלְכָּאֵשׁ וְאִסּוֹ אֵשׁ נִצְבִים לְהַגִּיד לֵהוּ וְאִמְגֵּעַט כְּקוֹל רַעֲשׁ
 חֲמָרִים שִׁיר בְּהִילָלוֹ וְזֶה מִזֶּה וְזֶה לָזֶה שְׁשִׁיִּים חֵיהָ מִקְוָמוֹ
 וְהִלְחֻתָם וּמַחֲנוּתָם כְּקוֹל רַעֲשׁ הַמּוֹן מִים וְזֹרֵא וְרִפְאָ וְכָל־יַצְבָּא הַשְּׁמַיִם לְמֹנֹל פְּרָגוֹר
 אֵז יִסְגּוֹר וְנִמְלִים פְּלִחָפִים לֹא רוּחָהּ וְלֹא בְרָחָהּ וְלֹא טֹרֵעַ חֵיהָ מִקְוָמוֹ
 הוּד עוֹרָכִים וּמַבְרִכִּים לֹא כְחָדָר בְּגִבּוֹרָה בְּרִיךְ יַחַד כְּפֶה אַחֶר וְכַשְׁמָה בְּרוּחָהּ מִקְוָיִשִּׁים וּמִשְׁלֵשִׁים
 קִקְקֵן קָדוּשָׁה כְּטֹהֵרָה יִשְׁמְרוּ וְיִחַדְמוּ בְּרוּךְ כְּבוֹד יֵצֵ מִמִּקְוָמוֹ

מן יומן שלמה הייטן חיה שלמה פסל

שְׂכָנִים שְׂכָנִים כְּכִי יִגְדִּים יִלְכְּבוּ לְחַטֵּי הָאֱלֹהִים
וְעַתָּה הֵם בְּעֵינֵי קָדְשִׁי יִלְכְּבוּ מוֹל כְּסֵף מִתְּנֵשָׁה בְּקוֹל רָעֵשׁ יִתְחַבְּבוּ יִהְיוּ בְּמַחֲזָה זֶה לָזֶה
לְהַכְרִיט אֶל יִתְחַבְּבוּ הִבְלִיט בְּנֵי חַלִּים הָבֹוּ פֶּה
כְּתֻחֹת כֶּסֶף הַנִּכְבָּע יִחַרְחֲלִים וְחֹשֶׁשׁ מַלְאִים חֲזָרִי זִיו הַנִּנְבָּע תִּהְלֹךְ וְהִלְתֹךְ יִהְיוּ וְ
מַעֲנֹת אֲרָבֶעַ יִזְהַרְיִן וְזֶה יִמְרִיץ לֵךְ לְמַר וְשִׁיר יִבְעַ בְּנֵי חַלִּי יוֹם וְלַיִל בְּמִשְׁמְרוֹתָם
נִצְבֹו פֶּה מִכּוֹן מִשְׁמֵר הִפָּאֵמֵר בְּרֵאשׁ מַחֲכֹות הַמּוֹכֵךְ
הֵלֵךְ כְּמִקְרַ בִּיד הַשֵּׁר מִיִּכְאֵל גְּאוֹכֵךְ בְּמַרְכָּבוֹת לְחַבְּבוֹת יַעֲמוּוּ עַל יַמִּיכֵךְ יוֹקֵרוֹ
יִלְלוּ דְרוֹשׁ חֲיָה מִעוֹכֵךְ וְשֵׁם סְגוּר כְּמֹל פְּדָגוּר לֵךְ יִסְגְּדוּ וְיִמְלְכוּ
הַמּוֹן מַחֲכֶה הַמְשַׁנֶּה עַל יֶדֶךְ שְׂמֵא כְּזֶקֶךְ וְעַל יַצְבֵּאוֹ אֲנִי
פֶּה

גבולות הנשקף:

סיני
יהודה

באשמולות אלההבן
לא עבדת ד' עבדך ומוסלות פניו ופניו ופניו ופניו
הן בעיניך כל מעיניך
מגדל עוז אשר מיתר עולם תלויים עליו ולחרי ולחרי מה טובו ומה ליו ואין פגע ואין
מקרא לשוכנים בצלליו עזרה בערות אשרי אדם עוז לו בך פז היטבות
לי חסדים והיטבותי לך הודות רעיון לך חרדים ופני לך מועדות כל גוים לך מורים
ולי בך עשר ידות והם מבית עבדים ביני ובינך ידיות כן משירי כגירים
נכבדות מלכך בך יצרי ראשית

סיד
הודות

אך מרד

לדברי דברי עונות לזכור יהי
תגל מסתרי וחיתי לא תעבור חטאת דעורי ופשעי לא תזכור פז
הלבן מות יתרון בהגישו פרי שפתיו והם דברי זכרון מזכירים עונותיו ואין חרדן
ואין חרדן לכפר על עונותיו וזמנה ישיב חרון וישכח עונותיו אשר שכלו ימי
הכלו ביד תחנותו ימכור פז
אלה ממנו כופר ואין ידה משגת חוקק מגלת פפר הוגה ומתמוגגת וניחום
אמרי שפר וזכרה ומתענגת פנים בפתח תקוה ופעם בעמק עכור פז
דבקה נפשי בעצבי ותלך שוכנה ועולה כהנה כלם הקימותיו למענה
אלה מזכור פנים טובי יום אשר שב למענה יום רוח תעבר בי ואין חנה ואין
חיבה ואין דבקה בי שיבה ורחייתה לזכור פז הסחיתני עובדי
ואסרך יבטיחני ונחמות חזיוני בהקייני תשיחני והאמינו רעיוני כי רוחך
תנחני שים נחלבי ועיני בראך חמת אנחי וביום תוכיחני ברגל רחם תזכור

עונות
הודות

אך מרד

עוד מתי מאנת להשקט שחון קמך עוד מתי
השכנת עלי עמך דעמך עוד מתי עשנת בתפלת עמך פז
התאשבו מחשבותי פניך לראות כי חזרו עונותי וכל העתות באות לקול
מר יצלו שפתי לך חלה העבדות יני עוד מתי חזיון קץ הפלאות במוס
באסמך וחתום באותמך פז ובן שמת מושבו מעל כוכבי נגוהים חיד
אפל כוכב ומאורות כהים ומתוך דוה משכנו נכסף לביתך והים מתי צורי אבוא אלה פני
אליהם לשקוד באותמך ולחלות במעמך פז ולותי איך חכמה אחר אשר נגלית
ומלכות אדום תתעלא ותשפל מלכותי ונעיר חיל עושה ויתגבר בך חמת מתי צורי אשר עשה גם
אנכי לבית בית היום למעמך ואחוז במדומך פז הן טומרי לא יטם ואני לא אשכחך
באטא העצום כדוב שכול אטשנו מתי ראשי ירם ועת רצון אדיר שנו מתי צורי אקום חוסים

עוד חבקטנו

והתלצה ובעל תשובה ובעל תשובה ובעל תשובה
חטאות פניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו
שמות ועל פני קני' ערפי פניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו
ועל פני קני' מאפי ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו
אנדבות פניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו
הינדק יום ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו
מאנדק במה ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו
יום זכרך מתי ישרך בפניו ופניו ופניו ופניו ופניו ופניו

אל מרדך

סיני
שלמה
הטוב

שחר קמתי להודות לך הלה תהלתי
ואורי עך חטאתי יצתן לי בזה שחר למעולתי נפשי בשאלתי ועמי בצקשתי
לפנים זאת בישר לי למקריבי קרבן אם חטאת בשני כולו הכך לבן
דאדא כל שנותי אני תמיד על הדבן ואין לי לבד מלתי ועולתי תפילתי
מזבח בהיותו וקדשים לזבחה והלוי איש את זבחו וזכור בכלייה הפסמני
כהן ואין זבחה ואין מנחה תורת זבחת ושיחת מנחת
העבודה וכהן על משמרת הלא חטאת משרת והעולה מבשרת ואין חטאת ואין
עולה ולא חלב ודוולת ואשפור את רבתי ואפיל את תחבתי
במקדש פקום פריזים באשפורת טהורים נצלו להפסם החפשים לקטרת ואין לבונה
ואין קטרת ונשאתי שחררת בזה תורת חטאתי יהי לי כפרתי

אל מרדך

סיני
שלמה

שופט כל הארץ וזאתה במשפט יעמיד נא
חיים וחסד על עם עמי תעמיד זאת תפלת השחר במקום
עלת תמיד עולת הבקר אשר לעולת התמיד
אשר עניו בוכה וזאתה מחטאתו לפני רב עלי ליה גמול עליו וזהו כל עניו צופיה
כתוב תו חיים וזהו על מצחו תמיד
היתרון להעביר ראשון ראשון להכריע הכשרון ואם אין בנו מעשים זכרה ישנו
חברון והם יעלו לזבחין לפני ימי תמיד
קדושי בני ציון הקרים וזו כל מלכים שי ונתת ואשם בבייתך למקדשי עריכת
זר לבן ישי להעלות זר תמיד

אל מרדך

סיני
שלמה

שחורה וזאתה כהה לי קדרי לבונה
מתי לגנה תלד בחר והדר הגפן פרח ופוח הסמך והנץ האמון דימרח פרחיו וקווי
יניח לי פוח
השחכס תשחת ותגמע ועיניה בלילה נגדך תדמע הטה יי אהבך ושמצע פקח
עניך וקלא שנת פקח קוח

張

הַמְּוֹרֹת יוֹסֵף וְיָחִי וְיִצְחָק לְמַעַן יִהְיֶה לָּנוּ לְחֻמֹּת כִּי לֹא
תִּלְוִינָם עֵינֵינוּ וְלֹא יִשְׁכַּח לֵב הָאֱלֹהִים אֶת הַכְּמוּדִים יוֹם הַקָּרֵב שֶׁנִּי
שְׂעִירִים אֲחֵימֹר שֶׁנִּי שְׂעִירִים לֹא כִּלְכִּיל צִוְּתָהֶם בְּהַם מִפְּרֵי תַמְרוֹת וְלִשְׁתֵּיהֶם מִלֵּא
לִבְמִין כִּי כֵן הִנָּרוּ מוֹרֵם שֶׁנִּי עֵינֵינוּ מִטֹּבֶךָ וְשָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ

[illegible]

זה הפזמון
חינוכי
הפזמון

[illegible]

עֵינַי וְקָרָא שְׁנַת פֶּקַח קוֹחַ
תִּחְתָּז וְזָלַל תִּקְוָםס' תִּתֵּן לִירֵאָה
מִעֵינַי יִלְכוּ שְׁחֹחַ
כִּי לֹא חָסֵד נִצַּחִי וְאוֹלָם עֲדוֹנִי הִדְחִיק קֶץ מִשִּׁיחִי וְאִמְרוּב מִשְׁעִי בָרַח בְּרוּחַ

ס' פ' ל' הו' ה' ש'

לָכֵם בְּנֵי צִיּוֹן הַכּוֹאֲבִים לָכֵם דְּמָעוֹת עֵינַי
יִקְרַע קִבְרוֹ לִבִּי חֶסֶד מוֹחֲלִי עֵד כִּי מָלָה חוֹבִי אִף לֹאֲחֵי
מִדְּדָךְ חֲשׂוֹגִי לִמְחֲחֵי כָּל יוֹם מַרְוֹת עָלַי בִּתְלִים לִבִּי יִגְעִי יִחַד עָלַי פּוֹבְבִים
הֵלֶךְ בְּלֹא חֲמֹדָה כָּל מַחֲמָד עֵינַי הִוָּחֲחָה חֲדָב שְׁמִי עָלַי וְהִין נִגְדָה

לִי מִגְמָד בֵּין לֹאֲחֵי גִּוְלָי שׁוֹבְבִים וְבְנֵי חֲמָתָם בָּהֶם רֹוֹהִים
אִתְּנוּ עָלַי קוֹל כְּחָרִי מִכָּל נְעִים אֵלַי אֶפְלֹה פְּרִי יְדִי שְׁפֹ שׁוֹלִי לִקְשׁוֹר מִרִי
וְלִהְעִבִּיר תַּמִּיד חוֹשֵׁבִים לִכְנֹךְ בְּקִרְבִּי קִבְּלִי חוֹתֵנִים
בִּיתִי אֲגַם יִשְׁכּוּ יִשְׁכּוּ מִגִּוְלָתִי אֲגַם קָרְבֹו כִּי הֵם לֹהֲכֵרֵי מִי מִיָּד אֶחָדוּ בִּיהֶם לִחְרָחוֹת
יִשָּׁר עוֹדֵבִים לִלְכֹּת בְּדָרִי חֲשֹךְ תוֹאֲבִים

שָׁמַי שְׁמִי עוֹד אֶחָד לָכֵם בְּדִית חוֹהֲבִי אֶשׁוֹב לִהְנַחֲלָם אֶלֶץ עֲבִי וְבִלְחַת
בְּחִנּוּלָם בֵּין חוֹתֵנִים לִרְחוֹתָם אִם יִשְׁכֹּם חוֹהֲבִים
יִוָּעִי הִפִּיאוֹנִי יְמִי עוֹנִי לִגְלוּת בְּבִית עֶקֶב אֶעֱמֹנִי

ס' פ' ל' הו' ה' ש'

בְּבִית שְׁכִי הֲנִי הִתְאַשְׁה דְּבַשִּׁי עֲלוֹת שְׁחָר קוֹה לִמְחָר
אֶחָד מִחָר בִּי חוֹהֲבִי מִה אִוְמָדָה אֶחָר הִיָּה אִיוֹם אֶזְרַח בְּחִדְמוֹתִי וְיִי עֲרֹב שְׁלֹטוֹ
בְּחִדְמוֹתִי יִירָד בִּי גַם בְּלִבִּי יִצְחָנִי וְשִׁמְיִי אֶשָּׁר הִיָּה לִהְגִּיּוֹן כֹּהֶךְ
בִּי יִרְיִם לִבְצִיחַ מִתַּחֲרִים עָלַי בְּחִלּוֹן הֲגִרִי וְמוֹחֲבִי אֶעֱמֹנִי בְּדִי קָדְשִׁי וְכִלְמוֹנִי

אֶלְבָּבִי אֶשְׁקֹר יִטּוֹנִי וְיִוִּי לִכֹּה נִסּוֹב עָלַי גִּלְמִי לִלְחָט צִרְדִּים בָּם
כִּמְהָ תִהְיֶה עֲלֵי בְּבִית תִּנְבִּים הֶקֶץ לִכְלוּדִי אֶעֱמֹנִי וְכִסּוֹף לִי קִרְחִי וְרִמּוֹנִי וְהַעֲבִי
תִשְׁוֹבֵב לִמְעוֹנִי הִתְעַתְּרִי לִקֶּץ וְאִם אֶחָר כִּי לֹא הִמְלִיחוֹתִיךְ
בָּעֵם אֶחָר בְּחִדְמוֹתָם אֶנִּי בְךָ בּוֹחֵר מִיָּגוֹן בְּתִימָנִי וְבַעֲטוֹנִי כִנְצִי עֶקֶד וְכִחִי וְרֹאשׁ

ס' פ' ל' הו' ה' ש'

חֹנִי וְאִי אֶל כְּמוֹנִי
בְּעֲשׂוֹר לִחְדָּשִׁים בְּיוֹם כֹּו
אֶשׁוֹב וְיִי יוֹם יִרְדּוּ הַלְחָחוֹת הַשְּׁנִיּוֹת מִסִּינִי קָרָאתִי בְּכָל לֵב עֲנֵנִי יִי
בְּעֲשׂוֹר לִחְדָּשׁ יוֹם חֲמִשָּׁת עֲשָׂרִים בְּשָׁר מִתְעַנִּיָּהם לִמְחָלֵל בְּחִיִּים יִצְאוּ

ס' פ' ל' הו' ה' ש'

מִשְׁכִּי פֶשַׁעִים אֶשְׁהִי יוֹם בְּשָׁבוּיִים כִּי חֲמָתִי עַל גִּוִּים וְאִתָּם תִּהְיֶה נְקִיִּים אֶזְחָשׁ
אֶת דִּמְיוֹנִי וְיִכּוֹסֶנּוּ כָּל יְגוֹנִי
כֹּהֶרֶת מִטְמָאוֹת הַגִּוִּיּוֹת וְאִמְרָעוֹת הַחֲסִיּוֹת יוֹם מִחִילֵת אֶזְדַּוְכוֹת יוֹם כִּפּוֹר

הַחֲמוּדוֹת

ואלו הסר ידך וידך

בְּקִרְאוֹ נִחַר יַעֲקֹב אֶת־גִּמְלוֹתָיו כִּשְׂכִיר יִקְוָה בְּעִלְיוֹתָיו
 בְּצַעֲקָתָם וַיִּגְעִים בְּחִנְתָּם אֲוִלִי יְהוָה גִּמְלוֹתָיו שֹׁכֵר טוֹב בְּעִמְלָם
 שׁוֹכֵבִים בֵּין שְׂפָתַי וְלֹא מֵצְאוּ יָדַי אֲנִי יִכְבֹּד עָלֵיכֶם כִּי שֹׁכֵר הוּא לָכֵן
 הוֹפֵה מִבּוֹר גְּלוּת וּמִבֵּית כְּלָא וְיִלְלוּת כִּמְיָ גֹדֵל מִשְׁכָּרְתּוֹ תְּהִי שְׂלִימָה
 מִשְׁכָּרְתּוֹ כִּי קָרַב יֵלֶד נִבְזָה בְּדַגְבֵּי יִגְוִיו חוֹדֶה וְטָרִם יָבוֹא אֹרֶךְ
 בְּיוֹמָהּ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ כִּי טָרִם נְעִילָת שַׁעַר כִּימִי עֲלֹמָיו תִּנְעֹר וְתִכְשַׁע
 בְּלִכְתּוֹ הִנֵּה שְׂכָרוֹ חָתוּ כִּי חָתְמוּ לוֹ לַחֲיִים עִם כְּבָדִים וְיִצְוִיו
 אֲנִי חֲשִׁייה בְּחִמְרֵי כֶּתֶן אֱלֹהִים שְׂכָרִי כִּי לָכֵן אֲכַלֵּן בְּשִׂמְחָה
 וְשִׁתּוֹ בְּגִיל וְרוֹחָהּ כִּי כֶּתֶן אֱלֹהִים שְׂכָרִי לִפְעוֹלָתָם
 אֶרֶץ בּוֹרֵךְ כִּי כֶּתֶן אֱלֹהִים שְׂכָרִי לִפְעוֹלָתָם
 שְׁעָה שְׁעָה עֹמֵךְ וְתַעֲבִיתָם תַּחֲשֶׁה לִבְנֵי שָׂר וְנִבְזָה אֱלֹהִים
 יִדְּחִים מִמֶּךָ כִּי שְׂחֵי תַפְלָה יִי אֱלֹהֵי שֹׁךְ מִמֶּךָ תַּחֲלֹל
 לְשִׁמְךָ אֶלְיוֹן כִּי הוּא תַהֲלֵה חֵישׁ יִשְׁעֵי לִצִּיּוֹן וְעֵין בְּעֵין כִּי הוּא
 שֶׁחַח מִשְׁעָרָם נִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ בְּחֻתָם מִחֲהֲבָה עַל לֵב שְׂמִיךְ חֲתָם לַחֲיִים הִי
 בְּחֻתָּמֶיךָ כִּי מְרֹב עֲוֹנוֹ הִיָּה בְּעֵינֵי נִבְזָה כִּי פְלִיט שְׂפָתַי
 שְׂלִמְכוּ הַיּוֹם אֶת־נִבְזָה עֲוֹנוֹתֵינוּ אֶל כּוֹרֵא אֱלֹהִים זֶלְשָׁחַר עֲבָדְתֵנוּ הִמְצֵא נָחַם
 לַמֶּעַן חֲיוֹתֵנוּ כִּהְיוֹם הַזֶּה
 אֶרֶץ בּוֹרֵךְ תִּיעֲבֹה וְתִיעֲתָרוּ מִן הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁר נָח לְעֹמֶךָ
 שְׂרֹוִיִם כְּפָר נָח כִּי עֲוֹנוֹת וְחַטָּאוֹת כְּפָר נָח לְעַם הָאֱלֹהִים בְּשֵׁר נָח
 לְעַם מִבְּקֵשׁ תַּחֲנֶה כְּפָר נָח וְכִי עֵין בְּרִנָּה בְּשֵׁר נָח
 יִהְיֶה חַטָּאת יְהוּדָה כְּפָר נָח וְהִיָּיתָם לְעֹבֵה בְּשֵׁר נָח עֲוֹנוֹת שְׂבָעֵנָה כִּי
 נָח בְּיָחִית הִישׁוּעָה בְּשֵׁר נָח עֵין יִשְׁן וְחֵץ שְׂכָר נָח בְּצִנְקָה הִמְקִי
 בְּשֵׁר נָח לְעַם מִעֲוֹנוֹ כְּפָר נָח בְּתִקְיַעַת הַשּׁוֹפָר בְּשֵׁר נָח
 עֲוֹנוֹת פְּרִיָּה כְּפָר נָח בְּיָחִית חֲלִיָּה בְּשֵׁר נָח לְעַם שׁוֹפָר שִׁי
 כְּפָר נָח בְּיָחִית מִשְׁחָה בְּשֵׁר נָח לְעַם חַטָּאוֹת מוֹדָה כְּפָר נָח עֵין בְּמִשְׁפָּ
 וְנִבְזָה בְּשֵׁר נָח יָמֹר שׁוֹכֵן שָׁמַיִם כְּפָר נָח לְשִׁנָּה הַבָּיִת בִּירוּשָׁלַיִם
 בְּשֵׁר נָח אֶל כּוֹרֵא עֲלִילָה הִמְצֵא לָבוֹ מִחֲלִילָה בְּשֵׁר
 מִתִּי מִסְפָּר קְרוֹחִים לֵךְ עֵין כִּי שְׂחֵי וּמִסְפָּרֵינוּ
 שׁוֹפְכִים לֵךְ נִפְשָׁם מִחֲה פִשְׁעֵם
 וּבְחֻשָּׁם
 שִׁי

כח
סוף

כח
סוף
כח

אמר ~~היה נשאלך הכל ונמחה וזרחה לכם~~ ~~אורה ומלאך יי בשמחה יען חתכם יזכרו בשליחה ומחילה זכרה~~

השמיים עם מערכות עם לטובה תזכרו מושפי להבות ביום חשבון תסתרו זכור נזכור עמך נזכור בו היום תזכרו לטוב רבות תיענו ותיעטרו תכלו ימיכם בשמחה בששון ויקר אורה פה

שמחו באהבת עונכם הושר עולו והשכמתם כחמלי בנעים האל וזכורו תזכו לשמחת רגע בה כל כבוד כולו לחזות בנעים יזכור בה כולו בהנחה ומנוחה בחיק אולם ועזרה פה עמי חונן ונבי השר משה דמעיך כי משיחי אנשיי חשלה להושיעיך ישרך מלאכי לחזק חזרועיך לאמר כי חנני העברתי פשעיך ועונך כי נמחה וחסדך לא חזרה פה בשאו עמי להעלות נר שליחה במושבותי מי בפרה לרלות ממעני ישועתם הם פשעם ער לללות נמחקו עונותם והשליתי במצולות ים כל חטאתם ומצרה לרועה יצאו בקול למרה

והלא יפליחו רגב קבל שומעת פלה

אמר מרדכי

סיני יהודה

פתוחות המון שיחו במר רוחו לל פתוחות הרוחות אשר יקרא בעת ירא משפטים ותוכחות ליי חליו הרחמים והשליחות פה

הימצאין בעין בוחן כליות איש מלח מרמה אשר חולל והתגולל בדם עון ומי חשמה אסוף שפתי בבית קברו יצאנוש אסוף רמה יתגבר ללא דבר ישמח וכל ידעמה וכי יסוף יקר לחסוף אלא ידע למי ולמה יושלח ום בלי פדיום יהי קדר בלי חמה ים פגלות נפתחות ויזכרו נשכחות פה ואיך יגבר

אשר חסד בלי יסוף וים נדה אשר חשך לגד תושב וילך בלא חמדה ומטעמיו אדם מימיו יקץ ימיו בלא מדה ויחך רגע בלי רגע ולא פגע אלא חרדה ואין תמים בלי דמים ואין חשך משאול נטה אכל נרעה ואין מצא אשר חטא והתורה וקידם שיר ותושבות צדקם חרון ומזכרות פה ויורד עוד אשר

יעוד במעלות ומרדכו וישם כסלו ימי הבול בשמחה וזכה בו וזכור דמך יעבור הדר גבהו ומלכו ואיך ישלח אשר הוכח במחוז על משכבו בעד ידאב ועת יכח ואין מרפא למבאבו ועת ימש מאור שמש ואין הדר לבוכבו וסעכו בשוק חננות משפחות משפחות פה הדר תכל כניס

זוכר ואחר יתה באר שחת גלגל לבתם ללא חתם ואחא מפני שמו ניהר ועור יסלל ולא יבול ולא יקץ בנשלות וממוקשו תהא נפשו כמו שפחה בורחת

אל מלך

ק"ס
במסכת

וּמִלִּיכָה קוֹדֶשׁ וְאַתָּה מִלִּיכָה קוֹדֶשׁ עֲרֹב נִלְבָּבוּתִי

אֲכַלְתִּי אֶמְלִים לֹא שָׁתִיתִי פ"ה
כִּי יִחַד הִלְבֵּתִי כְּמִיָּהם אֲסוּךְ לֹא פָכִיתִי וְאִמָּשָׁה נִשְׁמָרְתִּי כְּדַבְרֵיהֶם אֲנִי הִלְבֵּתִי בְּכָל לִזְמָנִי
הַתְּלַבֵּבוּתִי וְדָבָר אֶל הַקִּימוֹתִי פ"ה
כִּי לֹא חִבֵּי מִי עֵל פֶּחָא יֵעָטוּ נִשְׁפָּךְ דְּמִי וְחִלְבִּי כִּי בִצְרוּמִי מִיֵּעָטוּ אֲחִס לֹא כוֹל פְּכוּרִי סִתָּה
חֲטָא חֲשֵׁר חֲפִיתִי פ"ה
יִדְתְּמִלֵּת חֲמִשָּׁה אֲהִיוּ יָדָיו אֲמוֹנָה עֵד בָּא הַשְׁמַשׁ עֵנָה לִקְלוֹ שְׁעִיתִי דְּעֵל עוֹנֵנוּ כְּסִיתִי

אל מלך

ק"ס
במסכת

חֲטָאֲתָם לִךְ אֶת דְּמַשְׁם מְכָרִי עֵנָה אֲחִתָּם בְּרַחֲמֶיךָ חֲשֵׁר מַעֲוֹלָם
גְּבָרִי תִזְכּוּ לִשְׁנִים רַבּוֹת תִּיעָבֹדוּ וְתִיעָתְרוּ פ"ה
יִשְׁרָאֵל קִדְּשׁוּ תִתֵּן לִשְׁכִּיר לִמַּעַלְיוֹ לֹא יָדִים אֶת לִחְשׁוֹ שְׁפָר כְּפֹר כִּי אֵלֶּיךָ הוֹא נִשְׁאָה אֶת
דְּמַשְׁם סִלַּח לִירֵאִים חֲשֵׁר נִבְצָא בְּזֶה הַיּוֹם חֲשֵׁר שִׁבְרִי פ"ה
לְהוֹדוֹת מִמֶּהֱדַר עַל סִבְלֵי חֲשֵׁר סִבְלֵי אֵל טוֹבָךְ יְהִי נִזְהָר עַל מַשְׁתֵּה אֲעֵל מֵאֲכָלִי וְבָא
הַשְׁמַשׁ אֲטָהֵר וְאַחֲרָיִךְ יֵאָכֵל וְהַשְׁלֵךְ עוֹנֵנוּת גְּבָרִי בְּמַעֲבָדוֹת תְּהוֹם אִיסְכָּרוּ פ"ה
דְּלִינֵנוּ מִחֲטָאֵה יוֹשֵׁב בְּשִׁמְיִם כְּבֹא הַשְׁמַשׁ קִדְּשָׁה לְבָאִי בָּאֵשׁ וְבִמְיִם
לִשְׁנֵה הַבָּאֵה תִהְיוּ בִּירֵי שִׁלְכִי וְדָרִים בְּכֶסֶם גְּעָרִי מִחֲרָם יִבְעָרוּ פ"ה
הַגְּעָרִי נָח אֲרִינָה לִקְרוֹא לְעַמּוּסֶיךָ לֵךְ אֲכוֹל וְשִׁתֵּה בְּיָמֶיךָ לִחְמֶיךָ וְעַמּוּסֶיךָ וְשִׁמְחָה
כִּי כִבְרִינָה הֵאֱלֵהִם אֶת מַעֲשֶׂיךָ דָּהֵא חֲסִים חֲשֵׁר שְׁמָרוּ אֲמָרוּב לֹא יִסְכָּרוּ
קִדְּשָׁה נָח שׁוֹב לִלְלָה מוֹעֵד אֲשׁוּרִי מִצִּדֵּיכֶם נָח מִחֲטָאִים לוֹעֵד אֲמָרוּעַ
כְּכֶסֶם כְּבֹא הַשְׁמַשׁ מוֹעֵד אֲחִתְךָ מִמִּצִּדֵּיכֶם חֲדָה כִּי אֲחִתְךָ חֲשֵׁרִי אֲבָרִים לִפְנֵי כְּשִׁרִי
לְהַגְּמִל מִעֲבָדוֹת לִחֵיבִים טוֹבוֹת בְּשִׁרְ עַמְךָ פ"ה
נִבְרָאוֹת תִּזְכּוּ לִשְׁנִים רַבּוֹת פ"ה
נִבְרָאוֹת שׁוֹב כֹּחַ וְאֵל הַהוֹדוֹת תִּבְעָנָה שְׁפִלִי תִהְיֶנָּה אֲחִינִיךְ קְשׁוּבוֹת פ"ה
הַנִּבְרָאוֹת לִישְׁעֵךָ לִישְׁעֵךָ וְלִישְׁעֵךָ וְלִישְׁעֵךָ וְלִישְׁעֵךָ וְלִישְׁעֵךָ וְלִישְׁעֵךָ וְלִישְׁעֵךָ וְלִישְׁעֵךָ וְלִישְׁעֵךָ
הַשְׁוֹחֲבוֹת פ"ה
יֵעָן וְהוֹא יָקוּם עַל כְּרִיבוֹת פ"ה
כִּלְתִּי יָמִשׁ בְּקָר יִדְּחַ שְׁמִשׁ בְּקָר לֹא עֲבוֹת פ"ה
נִעֲלִית שְׁעֵר סוּרֵר אֲקוּרֵא לֵךְ גּוֹרֵר פֶּרֶץ מִשׁוֹבֵב כְּתִיבוֹת פ"ה
לֵךְ תִּשְׁחַטֵּה קוֹרֵךְ אֲחִתְךָ חֲשֵׁי מִהֲלִכִים בֵּין שְׁשִׁים עוֹמָדִים בֵּין הַהֲחִסִּים חֲמִירֵי עֲבָרָה
עֵץ עֲבוֹת פ"ה
לְהוֹדוֹת לֵךְ תִּשְׁחַטֵּה קוֹרֵךְ וְעַתְּ בּוֹאֵנָה עֵד כְּעַבְתְּ עוֹפִינָה וְכֹלֵסִי אֲחִיבוֹת

ל מלך

בשם עמך נבדלות תזכרו לשנים רבות

וה'י בנחמנו מן חסדו ורחמי

ימי תשובה

שומע תפלה עדיך כל צער נפשו לא כחש ואלו צמעים טובים באנו לך כדלים
 וברשים דפקנו דלתיך שמע יי מוליכו נקראו וזכרו וענינו שמע קול תהנונו
 בשוענו חליך בנשחיו ידיו אל רכיר קדשיך שמעה תפלתנו יי ושווענו
 החזירה לא דמעתנו לא תחשש כי גרים חנחנו עמך ותושבים בכל חבותינו שמע
 יי וזכרו יי ה'ה עוזר לנו החזירה יי תפלתנו ואל תתעלם מלכינו מתחנתנו
 פתח שערי שמים לתפלתנו ודלתי מרום לענוותינו בקראנו ענו לא יציקנו
 בצר הרחבת לנו חננו ושמע תפלתנו כי שומע אל חביונים יי ואת אסיריו לא
 בזה פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ורוא
 הקטיר פניו ממנו ובשוועו חלין שמע חננו יי חננו כי רב שבענו בזה חננו יי כי לך
 נקרא כל היום קומה עזרתה לנו ופדיונו למען חסדיך עזרנו בשם יי עשה שמים
 וחקך עזרנו מעם יי עשה שמים וחקך הבה עזרתם מיצר ושוא תשועת חיים
 מה חיים ותדעו בך חנוש ותחשבהו מה חיים ומה כוחו מה חיים ומה גבורתו מה
 חיים ומה צדקו מה חיים ומה ישועתו מה חנוש כי יזכה וכי יצדק ילוי אשה
 החנוש מה לוי יצדק חם מעושהו וטהר גבר חק כי חנוש רמה ובך חיים תולעה
 והוא לקברות וכל ועל גויש ישרו חיים ילוי אשה קצרי ימים ושבע לגש כי
 לוח עברה בזה וזכרו וזכרו עזר מקומו מה צדע בדמינו בודתנו אל שחת
 היוך עפר היגרי חמתך הלאמתים תעשה פלא חם רפאים יקומו יוון קלה היספר
 בקבר חסדיך חמונתך בחביון היוך עכשך פלחך יצדקתך בארץ נשיה כי
 לא שחול תוך מות יהלליך לא יסברו יורדי בור אל חמתך היי חיי הוא יוון
 כמני היום חב לבנים יוון אל חמתך וחננו כבדך יה מעתה ועד עולם ה' ללוי יה
 וחננו עמך וזמן מדעיך בזה לך לעולם לדור ודור כספר תהלתיך מה נחמד
 לפניך יושב מרום מה נספר לפניך שוכן שחקים מה נחמד לפניך יי לאינו כי
 בשנו צמעים ומה נספר לפניך מלכינו כי נבאמנו בעונותינו מה נחמד לפניך
 יי חלנו מה נספר ומה נספר לך ליי אלהינו ה' חמים והסליחות כי מרדנו
 בך יי העדקה ולנו בשת הפנים כהיום ה'ה
 לא ישרה ולין שבי יושלם ולכל ישראל הקרובים והרחוקים בכל
 החד צות אשר ה'חכם שם כמעלם אשר מעל בך יי לנו בשת הפנים
 למלכינו לשדנו ולחבותינו אשר חטאנו לך

לך יי ה'ה ואלנו בשת הפנים לך יי ה'ה ואלנו בשת הפנים

ברוב חשמתנו

וְתַתְּנָהּ עָדִי כִפָּא וְתַסּוּר מִשְׁחָר מִשְׁחָר וְתַסּוּר מִשְׁחָר וְתַסּוּר מִשְׁחָר
תְּמוּכָת תִּתְּלוּ נִמְחִית וְהִם עַל כָּס בְּמִתְחַת אֶל מֶלֶךְ
לְשִׁעְרֵי חֲסִידֶיךָ יַעֲרִי הַצֶּמֶחַ צֶמַח

סימן
במנעור

הַיּוֹם אֶעֱדֶיךָ פֶּה חָחֵד כְּצִבְחוֹ עֲנִים כִּי הִם עֲבָדֶיךָ בָּטוּב שִׁמְךָ יִקְרְאוּ שׁוֹמְעֵ
תִּמְלֹה עֲדֶיךָ כָּל כֶּשֶׁר יִצְאוּ מִן הַמֶּלֶךְ מִקְבֵּל לְשָׁבִים תְּשׁוּבָה נִצְחָת כְּרוֹק
עִם נִכְחָלִים כְּשׁוּבָה וְנִצְחָת כְּדִם מִיִּד חֲוִיבִים בְּשִׁמְהָ וְנִצְחָת עֲזָבוֹם נְעִצְנִים לְמִטָּה
נִדְכָּחוּ כְּמוֹצֵי עִם כְּפֹלֵן בִּיָּדִי קָדֵד אֶעֱנֶה מִעוֹל דִּין עֵה נִשְׁפָּרֵךְ
אֶלֶּה בְּגִדֵי עֲדִים שֶׁנָּה רָעִם כִּי מֵאֲרָעִם גָּלוּ וְיִצְוּ אֶל קִרְיַת חֵנֶה וְאֶת חֲנוּכִים יִעֲלוּ
חִם כְּכִי יִצְאוּ מִן הַמֶּלֶךְ עוֹר עַד מֵתִי עֲבָדֶיךָ בְּמוֹט יוֹשְׁבוֹ אֶסֶר
מֵהֶם הוֹדִיךְ אֶל עַמְּךָ נִחְשָׁבוּ מֵתִי יִצְאוּ אֶעֱדֶיךָ אֶלֶּה בְּיָדֶיךָ יוֹשְׁבוֹ אֶמֶתִי בְּמוֹעֲדֶיךָ
לִפְנֶיךָ יִצְאוּ מִן הַמֶּלֶךְ אֶעֱלֵה עֲמִים קִצְמֶיךָ שֶׁפֶן נֶאֱדָח מֵתֶיךָ כִּי
רָדְפוּ אֶתְּךָ אֶשְׁרֵי שׁוֹכְחֵי לִתֶּיךָ קָדוֹב יִרְאוּם יוֹפִיךָ יִשְׁמִיעוּ תִּהְיֶה לִתֶּיךָ וְאֶת מִזְבְּחֶיךָ
סִפֶּיךָ עֵהב וְלִבְנֵה יִשְׁאוּ מִן הַמֶּלֶךְ דּוֹכָב עָבוֹל אֶעֱרָבוּ הַשֶּׁבַע בְּכִיךָ
וְנִסִּיכֶם אֶל מִקְדָּשֶׁיךָ וְכִרְוָבוּ יִשְׁרָאֵל אֶת דְּרָכֶם יִסְתַּוְּפֶן אֶל קִרְבּוֹ
וְהַנְּשִׂא בְּתוֹכֶם בְּבֹאֵם יִצְאוּ וְנִצְאֵתֶם יִצְאוּ

אֶל מֶלֶךְ שְׂבַעָה רוּעִים עָבוֹר לָעַם שְׂנִידֵכָאוּ
כִּי כָּלֹ בְּנִגְעִים אֶעֱדֵי שְׂעָרֵי מֹות צֶמַח פֶּלֶח נֶאֱלֵעוֹת וְלִפְשָׁעִים שְׂעָו
אֶשְׁחַטָּאוּ שׁוֹמְעֵ תִּמְלֹה עֲדֶיךָ כָּל כֶּשֶׁר יִצְאוּ מִן הַמֶּלֶךְ
נִקְמֹות מֵהֶם הִסֵּר וְהוֹפֵעַ מִמֶּלֶךְ מִיךְ כִּמָּה פֶּעַמִּים תִּסֵּר כִּחְלָתֶךָ
וְעִמֶּיךָ שׁוֹבֹת מֵהֶם חָל תִּחְסֵר כִּי הֵם קָרוֹאִים כִּרְמִיךָ וְהַשְׁמִיעֵם קוֹל
מִבְּשֶׁר שְׁלֹם לָכֶם חָל תִּתְּלוּ מִן הַמֶּלֶךְ יִשְׁחַדְּלוּ עֲבָדֶיךָ
אֶל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מֵהֶם יִהְיוּ כִּמֶּיךָ כִּגְדֶיךָ כָּל עֲוֹנוֹת שְׁלֹהֶם כִּי הִמָּה
יִיִּדֶיךָ וְשׁוֹדֶךָ הַגִּדִת לָהֶם וְלִשְׁבִּים עֲדֶיךָ עֲנִים כָּלֹ עֵת יִקְרְאוּ
אֶמְרָנָה אֶלֶּיכָה וְשִׁמְעֵ קוֹל תִּחְנוּכִים יִיִּי הַגִּבּוֹר
בִּינָה דְּבָרֵי שִׁיר וְדִלּוּכִים פִּתְחוּ שְׂעָרִים כִּרְגָה וְיִצְאוּ גוֹי עֲדִיךָ שׁוֹמֵר
אֶמּוֹנִים נִהְיִים מִזִּין הַשְׁכִּיכָה לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִצְמָאוּ
לִמָּה לִכְנֹחַ תִּשְׁכַּחֲיוּ תִּעֲזָבוּ לֹא וְרֶךְ יָמִים
רִיבָה אֱלֹהִים לִיבְכוּ מִיִּד עוֹדִים וְקָמִים הַחַיִּשׁ קֶץ בִּימֵינוּ וְקָבֵץ
פְּזוּרֵינוּ מִבֶּן הָעַמִּים לְמִקְדָּשׁ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַמִּים הִרָּה יִקְרְאוּ

אֶל מֶלֶךְ שְׂבַעָה רוּעִים עָבוֹר לָעַם שְׂנִידֵכָאוּ
וְהַנְּשִׂא בְּתוֹכֶם בְּבֹאֵם יִצְאוּ וְנִצְאֵתֶם יִצְאוּ

[illegible]

בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה	בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה
בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה	בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה
בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה	בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה
בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה	בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה
בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה	בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה
בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה	בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה
בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה	בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה
בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה	בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה
בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה	בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה
בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה	בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ	לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה

בְּרֹב חַסְמוֹתֵינוּ לְךָ יְיָ הַיְדוּקָה וְלִכְבוֹשֵׁת הַכְּנִסִּים

לְהַרְיֵם כְּנִסֵּנוּ חֲלִיף אֱלֹהֵינוּ כִּי עֲזָרוּתֵנוּ רָצוּ לְמַעַלְלֵי דָאֵשׁ וְחַסְמוֹתֵינוּ גָּדְלוּ עַד לְשָׁמַיִם

כִּי עֲזָרוּתֵנוּ רָצוּ מִלְּמִנּוֹת אֲחֵי אֲחֵינוּ עֲצָמוֹ מִכִּסְמֵי דָךְ לְבָדָךְ חֲטָאנוּ וְהָרַע בְּעֵינֵינוּ

עָשִׂינוּ לְמַעַן תַּעֲדֶק בְּרִיךְ תַּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶיךָ אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲזָרוֹת רַחֲמוֹנֵינוּ מֵהָ

יְהוָה מִוֹנוֹ דְּחַמֵּיךְ כִּי רָצוּ מֵאֵל אֵל תִּנְחָץ לְמַעַן שִׁמְךָ אֵל תִּכְבֹּל כְּפֹה בְּבוֹיֶיךָ עֲבָר

תִּכְרַב בְּרִיתְךָ חֲתָנוּ אֵל תִּרְחֹק מִמֶּנּוּ כִּי יִצְחָק קָרוֹבָה כִּי חֵין עֲזָרֵי לְמַעַן יִחַלְעֲזֹן יְיָ

הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ אֲעֲזָנוּ לְמַעַן יִדְמֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדּוּס יְיָ חֲלֵה לְעוֹלָם חוֹדֵיךָ

אֲתֵאכּוּ עַל שִׁמְךָ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ בְּעֶבֶד שִׁמְךָ כִּי אֲחֲזֹן וְדָחוּם שִׁמְךָ

אֲתֵאכּוּ לְפָנֶיךָ בְּשֵׁת פָּנִים אֵל תְּכַלִּימֵנוּ שׁוֹכֵן מַעֲוֹנִים אֲתֵאכּוּ לְפָנֶיךָ מִלְּאֵל

עֲזֹן אֵל תְּכַלִּימֵנוּ נוֹשָׁא עֲזֹן אֲתֵאכּוּ לְפָנֶיךָ עֲמוּסִים כְּלָדִשׁ עֵל תְּכַלִּימֵנוּ נוֹשָׁא

אֲעֲבָר עַל כְּשָׁעִי כִּי לֹא עָלִי צָרוֹתֵינוּ חֲנֻחֵנוּ מִפִּילִים תִּחֲנוּנוֹנוּ לְפָנֶיךָ כִּי עָלִי דָחוּם

הָרָבִים וְכִרְחֵמֶיךָ הָרַבִּים אֵל תַּעֲשִׂינוּ כֹּלָה אֵל תַּעֲזָבוּנוּ כִּי אֲדָחוּם וְחֲנוּן חֲתָה

שִׁמְעָה יְיָ קִלְחָה יְיָ הַקְשִׁיעָה וְעֲשֵׂה אֵל תִּתְחַלֵּךְ לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי יִשְׁמַךְ נִקְרָא עַל עֵינֶיךָ

עֲמִיךָ וְיִשְׁמַךְ עַל פָּנֵינוּ וְיִקְרָא וְיִשְׁמַךְ עַל פָּנֵינוּ וְיִקְרָא וְיִשְׁמַךְ עַל פָּנֵינוּ וְיִקְרָא

רַחוּם וְחֲנוּן אֲדָךְ חֲפִים וְרַב חֶסֶד וְחֲמִת נִעֲר חֶסֶד לֹא מִלִּים נִשְׁא

וּפְשַׁע וְחֲטָאָה וְנִקְהָ וְכֹכְלִים וְחֲזֵן שִׁמּוֹת וְאֲעֲבָר יְיָ שִׁכִּינְתִּיהָ עַל אֲפֹהֵי וְקִרְאָה

יְיָ אֱלֹהֵי רַחֲמָנָא וְחֲנֻחַ מִדְּחִיק רַגְזֵנוּ וּמִסְגִּי לְמַעַבְדֵּי טַבּוֹן וְקִשּׁוֹט נִטְר טַיִבוֹ לִי

וְדִין עֲבוּרֵי לַעֲוִיָּה וְלִמְרוֹד וְלִחֻבִּים לֹא רַחֲמָנָא רַחֲמִים עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ

אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ

גְּלִי גְּלוּתְךָ עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ

הוֹי עָלֶינוּ אֲמַרְכָּנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ

אֲחִישׁ לָנוּ בּוֹ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ

יִתְגַּדְּלוּ רַחֲמֶיךָ עָלֶינוּ בּוֹ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ

חֲזִי בּוֹ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ אֵל חֲרִיעֵי עָלֶינוּ בְּקָל וְיִעֲזָנוּ

מַעֲיָד

[illegible]

רחמנא רחם על עמך ישראל

מִן שְׁמַעְתָּן וּבַעֲוֹתֵי וְלֹא כִהְדַּר יִיָּקֵן מִקִּמּוֹדִי

וְיִי הָלָהָא מִלֵּךְ כָּל עַלְמֵי אֲחִתְּכֵל בְּזַעֲרִין מִכָּל עַמְמַיָּא אֲדִי לִקְלָנָא הֵו
 בִּינִי אֲמַיָּא מִדְּתַקָּה עֲלֵיהֶון סְגִיּוֹת חֻבְרֵי אֲבַשְׂנָא דְזַקִּין עֵינֵיהֶון לִשְׁמַיָּא חֹס
 אֲרָחִים עֲלֵיהֶון כְּחָבָא עַל כִּנְיָא וְהַב לֵן שִׁחִי לִתָּן וּבְעוֹתָן
 עַל מִין דְּגִלְגְלוּהִי שְׂבִיבִין דִּי נֹרִיין כְּטָר קִימָא וְחִסְדָּא לִדְחִמוּהִי
 יִהְיֶה לִדְחִמְתָּךְ מְרוּקִיכֵן אֲלֵא נְהִי תְבִירִין וְמוֹרִישׁ סְנָהּ וּבְעִיל דְּכָבָא אֲעִי כְּתִירִין
 דְּעִי יִתְנָא בְּדִחְמְתָּךְ כְּדַעִיָּא דְּרַעִי לְעִירִין וְיִהְיֶין מִלֵּי סְפֹתֵנָא מִתְקַבְּלֵן קִדְמָךְ הֵא כְּתוּרִין
 וְהַב לֵן
 יִי הָלָהָא מִלֵּךְ כָּל עַלְמֵי אֲחִתְּכֵל בְּזַעֲרִין מִכָּל עַמְמַיָּא אֲדִי לִקְלָנָא הֵו

בְּעֶמֶךָ וְקִדְשְׁתָּהוּ לַיהוָה
חֹבֵלֵי יָדָם קָלְהוּן בְּלִחְמֶתְךָ חֵלֶה כָּל עַלְמֵי יָד וְלֹא תִתְקַדֵּי חֲסִנְיֶיךָ חֲסִנְתָּ עַמְּמֵי יִשְׂרָאֵל

וּפְתַח לַעֲלֹתָן תִּרְעִי שְׂמִי' וְהָב לִי
 מִחֲתָא יִיְהִיב לְבַדְּךָ שְׁחִי וְנִשְׁמָתָא גְמִיל
 דְּחִיבִיתָה עֲקָתָא וְקִדְמָךְ קָרִיבָה לְשׁוֹת דְּעֵתָא פְּעֻלָּהּ מִסְכִּינָה חֵן פְּחָדָה מִן חֵיזְתָּא
 לְמִכְבְּעִי מִכָּךְ דְּחִמְכוּתָא אֵת הוּא חֵלְהָא שְׂבִיב לַעֲוִיתָא וְהָב לִי

[illegible][illegible]

פרידלסדאט פויליש

פ"ח
 ע"א
 ב"ח
 ק"ח
 ב"ח
 נ"ח
 ח"ח

להמנה

רָחִים עַל אֶתְנֵי הַיָּם וְעַל אֶתְנֵי הַיָּם וְעַל אֶתְנֵי הַיָּם
וְעַל אֶתְנֵי הַיָּם וְעַל אֶתְנֵי הַיָּם וְעַל אֶתְנֵי הַיָּם

וְיָמֵינוּ מִתְחַשֵּׁד לְעוֹפְרָא דְחַשְׁיָא
וְיָדְיוֹיָא חֲמֵרִין קִמֵּץ כְּכֹל כְּתוּב כְּדֵשׁ
וְחֻבֵּיהוֹן וְחֻטְיָהוֹן פִּינֵי וּמַשְׁמַשׁ
וְיִתְבִּין בְּעִפְרָא חֶלֶף מְרִגְשֵׁי
וְלֶךְ מַלְכֵּינָן עֲבִיד פְּרִישֵׁי
וְנִכְסֵיהוֹן מִתְבַּשְׁבְּשֵׁי וְכִתְיָהוֹן מִתְבַּלְשֵׁי
וְעַל פְּרִקְתָּ יִצְוֵיהוֹן פְּנֵי הוֹן וְיֵשׁ
וְיִצְוֵיהוֹן כְּחִפּוּי וְכִפְּלֵי חֲבִישֵׁי
וְדִקְטוֹנִין פְּנֵינִין וְכִזְזוֹנִין כְּכֹל כְּבִישֵׁי
וְיִתְבִּין וְבָעֵן וּמִתְלֵן בְּלֻחֵשׁ
וְהֵיכְלָהוֹן חֲטָאֵי וְכִפְּיָלֵת נִבְשָׁת קִדְשֵׁי
וְבַעֲפֻתָהוֹן מִלְּפִין חֲוִיתָךְ בּוֹחֵשׁ
וְנִמְכּוֹ וְנִמְכּוֹ וּמִתְקַפֵּחַ חֲלָשֵׁי
וְמִכְרֵיהוֹן חֲזָקָה חֶלֶף דְּהוֹן פִּינֵי
וְהִדְרוּ לְחֵי עֵךְ בְּכַתְתָּא וְכִיּוֹשֵׁי
וְעֵרְשֵׁינָן סָגִי וְעֵרִי כְּדֵשׁ
וְקִימָא וְעֵקֶרֶת לֹא תִתְּנֵי

רחמנא

[illegible]

545

בִּירָה וּמִגִּי עוֹלָה הָיָה נִחָא קִימָא בְּיָמֵי חֲזָקָתָא דְּרַבִּי יוֹנָתָן בְּרֵי רַבִּי חֵלְשִׁי
וְיִמְרוֹן בְּעַלְיָא דְּבַבְחָא פְּרִיקָא לִיתָא לְיָמֵי חֲזָקָתָא דְּרַבִּי יוֹנָתָן
אֲלֵהּ אִישׁ רָא וְאִמְרֵי כְּהוּרִיָּה בְּגִבּוֹרָתָא דְּרַבִּי יוֹנָתָן
גְּבוּרָתָא עַל מַאֲדָא דִּילָיָה וְכֹרֵה בְּמִימְרֵיהּ וְכֹרֵה כּוֹכְבֵּיָא וְכֹרֵה דְּרִיָּא וְלֹא מִתְעַכְבֵּב
חַד מִקְדָּרֵיהּ הוּא אֵלֶּה אֵלֶּה וְאִמְרֵי מַלְכֵּיהּ בְּהַדְרֵיהּ וְעַבְדֵּי חַזְזִין וְמַחֲזִית מִטְרֵיהּ
דְּעִירֵיהּ וְלִכְרֵבֵיהּ יִשְׁבְּחוּן לִשְׁמִיהּ כָּל חַד וְחַד מִמַּחְזֵיהּ חוּס יֵי עַל עַמְךָ וְדָחִים עַל
שְׁחָרִיָּה טָבֹת אֲבָרָהֶם אִידְכָּר לְזִרְעֵיהּ בְּתֵרֵיהּ יִצְחָק דְּחַת עֲקָרָא קָמָךְ לִדְחָלָת
שְׁמָךְ מִחֲדָיָה כְּעֵן אִידְכָּר בְּרַחֲמֶיךָ וּפְרוּקִינֵן בְּחֲגִרֵּיהּ לֵךְ מִיָּהֱבֵת לִיָּה אֲפִרְיִשׁ
מִעֲסָרֵיהּ מִסִּיפֵי אֲרַעֲךָ כְּנִשְׁיָה לְחֲרָע בֵּית מִשְׁרָה נְבִיא דְּלֹא קָם כּוֹתֵה בְּתֵרֵיהּ סָפְרָא
רַבָּא דִּישְׁרָא בְּזַעֲתָא יִמָּא בְּחִטְרֵיהּ עַמְךָ פְּרוּק בְּרִי לִיָּה מִחֲרָע בִּידְרֵיהּ פְּרוּק יִתְהוֹן
בְּרַחֲמֶיךָ וְסִנְחֵיהּ תִּבְרֵיהּ יֵי בְּרִי בְּהוֹן כְּחָבָא עַל בְּרִיָּה קָיִישׁא דִּישְׁרָא דְּחַת גְּבִי
בִּיקְרֵיהּ רֹחוּי מִיָּתִיָּא אֲתִנֵּב וְיַעֲרָעוֹן גְּבִיר בְּחֲבֵרֵיהּ שְׁלֵמָא נִשְׁמַע בְּיוֹמָא דְּבִעַ
אֲנִשְׁמַע בִּישׁוּרֵיהּ תִּקַּע בְּשׁוֹפָרָא לְמַמְדִּיק יֵת שְׁחָרָא וְכִטִּיל אִישְׁרֵיהּ מִעֵיקְרֵיהּ וְהָבִי לָן

על
לפני
ביתא

מדר

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְשִׁכְנֵתָה בְּשִׁמְךָ מְרוֹמֵי בְּרִי כִּיהוּר אֲחִישׁוֹךְ אֲדוֹתֵינוּ
עִם יִמְמוֹי בְּרִי שְׁמִיָּא אֲחֲרָעֵךְ וְכִי כָּל נִשְׁמֵי דְּחִים עַל דְּדָמֵן בְּרִיָּא
הָיִין אֵלֶּה בִּיתָמֵי דְּמִסְגֵּן לְמַכְּבֵּי מִבְּדָךְ וְאִמְרֵיהּ דְּעִימֵי גְּלִי וְיֵי עֲקָמָךְ מִאֲבָרָהֶם תְּהוֹמֵי
בְּעִירָךְ עַמְךָ סְגִיָּן עַל אֲפִיחוֹן אֲקִימֵי וְאִמְרֵימִין דִּיהוֹן עִם לְבָבוֹן לֵךְ אֵלֶּה בְּשִׁמְךָ אֲחֵלָּה
לְהוֹן מִן קָדְמָךְ פְּרִיקָא וְלִחְמֵי וְהָבִי לָן
אֲמַרְתָּ לְכֻנְשֵׁתָא דִּישְׁרָא עֲתִידָא אֲנָחַ לְכֻחֵי מוֹתִיךְ
אֲדוֹתִיךְ וְכִטְבֹּת עֲלֵם דְּלֹא פְּסִיק אֲרָחִים גְּלוּתִיךְ מִיָּין אֲתִתְּחִיר דְּחֵלְמֵי אֲחֵלְכֵי
גְּלוּתִיךְ וְאִתְּחִיר בְּכֹךְ וְכִטְבֹּתִיךְ וְלֹא תִכְחֹתִין וְלֹא תִכְרִיךְ עוֹד חֲסוּדֵי אֲחֵלְכֵי מוֹתִיךְ
חֲזִי כְּנִשְׁחָרָא דִּישְׁרָא דְּבִרְגֵּל עֵינֵיךְ דְּחֵי מוֹתִיךְ וְכִטְבֹּתִיךְ סְגִיָּין אֲחֵלְכֵי גְּלוּתִיךְ וְהָבִי לָן

מדר

מדר

אֲכֹן אֲתִתָּה לְמַסְתֵּר וְגָלִי רִגְזִין בְּנִהוּרָא אֲתֵי שְׂרִי כְּמַחְמֵר
וְיֵי עֲקָמָךְ דְּחֵלְכֵי בְּרִיָּין דְּמִן בְּלִמְדָּא חֲדָא בְּרִי שְׁבַעִין וְכִי
מִרְגָּזִין אֲחֵלְכֵי וְתִבְרִיךְ בְּשִׁעְבוֹר בְּרִיָּין וְהָא חֲזוֹן עַלְוִן מִלְּעֵגִין וְאִתְּעֵגִין שִׁיבִי
אֲרִישִׁינִי נִכְסֵן וְחֵלְוִן בְּרִיָּין אֲחֵלְכֵי בְּרִיָּין לֵן בְּסִגְרֵי דְּרִגְזִין טָפִי אֲפִי מִקְטֵלִין וְחֵמָהוֹן
מִכְתָּלִין יִקְרִי אֲחֵלְכֵי אֲחֵלְכֵי בְּרִיָּין כְּכֹהוֹן כְּחֵדָא אֲתִתְּחִיר לְבִרְגֵּלִין לִיקְרָהוֹן מִיקְלִין
אֲחֵלְכֵי מִכְתָּלִין מִכְתָּלִין מִכְתָּלִין מִכְתָּלִין כִּיחָא חֲזִיחָלִין מִסְגֵּרֵי אֲדוֹתִיךְ רִגְזִין
סְמִיכִין בְּרַחֲמֶיךָ עַבְדֵּי חַזְזִין עַבְדֵּי גְּבִיר עַד קֵדָא וְכִי כֹךְ בְּעִזְזִין פְּרוּס עַלְוִן
מִטְלָתָא וְשְׁלֵמָא וְכִי כֹךְ בְּעִזְזִין יִשְׁחָקִיָּא וְשִׁתּוֹל כְּשִׁתְּלָא דְּחֵדְרִין קָנִישִׁיט
הִיכָלְךָ כְּקִישׁוֹט גְּבִירִין רַחֲמֵיךָ פְּרוּק חֵי וְחֵי מִיָּתִי וְגִנְזִין שְׁלֵחָךְ שְׁלֵחָךְ

על
לפני
ביתא

לממדיק

תשמע יי	ענה אהרן
לא תשפח יי	קומו ונאמרו
עפר בא יי	תשקור להשיעה
שובה יי	דגול בפתרה
וא תשחת יי	בניך ועמיך
מפני יי	יוונו נפלאותיך

סימ
שועה

והב לך **מורן** ונתת אלם קץ ישעה כי משך
 חויה לי כי גרתי משך גם כי שכנתי עם
 שמים מנידך רציתי שנים בו על אפרוחי בכלי עצבונים בא וטרפתי
 נסתם ומלואי בגדי וכריסו מלא מכל מעדני וידיחני לפני
 השבית מעל רוצני ועבודתי כהני במקום מהנהדי עובד האליל בית
 מקדשי ידש ומלכי מעל בסחוקתם גידש צוה על ציון שדה תחדש ומקום היכרי
 המעדר בעדר הפלה מושיע חופים לי חסדי ופקוד משיח בן דוד עבדי קנא לי
 כי חין עור מכל עדי ואחר חתה בזבולי הדי והב לך **מורן**

סימ
דביאס
בדב
הימי

דרכך הטיבי אשמעי את נביי אהלך הרחיבי יומם ולילה
 נפשי א תחשי וצור א תטושי ודעת א נפשי הציני פלה יום יהיה חורך
 לדעת צורך הלא יעורך בשמחה גם גילה א שימי כסלך וגורלך חבלך וגם
 יהיה לך חבל גם כלה למה תרדופי אחרי הרופי שמעי חמדי פי הוהלך ועלה
 ברחי מזונה תוך ביתך חונה כי רבים הנה חללים הפלה רבים מלאכים
 אחרך נמשכים בם יהיו זוכים כלם וסגלה בראש ופיך תפלים וציעות כנגדים
 מזודה בפתחים ושמע ותפלה יסודי התורה ודעת מזכירה ושתת המורה
 כנגד כל שקולה פני א סודי השר הוא דעת א וגם הוא לך גויל במשפט
 הגאולה יעלה לך שיחך בדעת צור בורחך ואם בא שיחך שמה ופולה
 אתבונן למדש ונתתי מעלה ראש תשופי צור בראש בהביטך מעלה
 מעשה א אחרי אשר יחיר עלי ואהא מחסי צורי הלא תבוא עולה יצרך חל
 פלעי מלת כופי וישעי ולא לריק תיגעני ולא לבהלה והב לך

מורן יום ישיבתי להוריות כחשי אפא שעה כי י ורחשי אד
 אמרתי לצור קדושי שובה יי חלצה נפשי יום ערפתי שיר זמירתי
 אצור קראתי מצרתי הט אדכך לי שמע חמדותי מגן בעדי מלכי וקדושי יום את עיני
 לך נשחתי יום יומם לך ועצב צחתי רפחה נפשי כי חטאתי העבר עוני מחה חתכחשי
 חמלתך א אשר נפלאותה איהל במעוק ובערתי בראש רבים חין ישועתה חלוקי יי
 חמדה נפשי והב לך

אֲדַבֵּר יַעֲרִיחַ לִי מִיָּמַי
 לְחַמִּים בְּקִרְחִי אֶלֶף שְׁמֵשׁ
 אֶתְעַלִּים עֵינֶךָ וְנִקּוּם בִּי מִיָּנֶכְךָ
 הַיָּצִיב מִעֲוֹנוֹת אֲחֵרִים
 יִרְדּוּ לִחֲרָפוֹת אֲנִי לְשִׁרְפוֹת
 וּבְזָיוִים וְאִשְׁלֵל בְּגוֹיִם
 יִתְלַחֲשׁוּ לִילּוֹת עִם יָמַי
 רַחֲמִים וְהֵב לִי

אֲדַרְשׁ בּוֹטְחִי
 יִרְשָׁתִי אֶלֶף
 עֲשִׂקוֹתִי סֶלֶח כֹּחַ
 יִשְׁעֶךָ אֲשַׁבֵּר
 מוֹשִׁיעַ יְהוּדִים
 עוֹנֶה עֲתִידוֹת
 קָבֵץ עַמֶּךָ
 תִּקְבֹּץ סְחוּפִים

מִרְיָם
 גִּלְיָה אֶלֶף
 אֲשַׁחֲתִי אֶלֶף לִי
 פֹּה אֲחַלֵּה עֵצָה
 לִמְעַנְךָ מִכֶּסֶד
 פּוֹמֵךְ יְהוּדִים
 עוֹפֶה כְּסִיתוֹת
 שֶׁבֶט הַדּוֹמֵךְ
 יִעֲלֶה הַצּוֹפִים

מִרְיָם
 שִׁיבֹת צִיּוֹן
 יוֹשֵׁב צִיּוֹן
 בְּמִצְוֹת צִיּוֹן
 תִּרְחֹם צִיּוֹן
 סוֹכֵת צִיּוֹן
 שֶׁבֶל צִיּוֹן
 בְּשׁוֹבֵךְ צִיּוֹן
 בְּשַׁעֲרֵי צִיּוֹן

אֲזַמְרִךְ עֲלִיּוֹן
 יִרְשָׁתִי עֲנִי
 עֲבָדֶי טוֹבֵה
 יִשְׁעֶךָ חֲסִים
 מִלֵּא שִׁחֲלוֹת
 עוֹכֶה עֲתִידוֹת
 קָבֵץ כְּסִיתוֹת
 תִּקְבֹּץ סְחוּפִים

מִרְיָם
 גִּלְיָה אֶלֶף
 אֲדַרְשׁ בּוֹטְחִי
 יִרְשָׁתִי אֶלֶף
 עֲשִׂקוֹתִי סֶלֶח כֹּחַ
 יִשְׁעֶךָ אֲשַׁבֵּר
 מוֹשִׁיעַ יְהוּדִים
 עוֹנֶה עֲתִידוֹת
 קָבֵץ עַמֶּךָ
 תִּקְבֹּץ סְחוּפִים

מִרְיָם
 שִׁיבֹת צִיּוֹן
 יוֹשֵׁב צִיּוֹן
 בְּמִצְוֹת צִיּוֹן
 תִּרְחֹם צִיּוֹן
 סוֹכֵת צִיּוֹן
 שֶׁבֶל צִיּוֹן
 בְּשׁוֹבֵךְ צִיּוֹן
 בְּשַׁעֲרֵי צִיּוֹן

אֲנוֹסָה לְעִזָּה
 יוֹמָמֹתִי נִפְשִׁי
 עֲבָדֶי פִּצְתִּי
 יִעֲלֶה שְׁוֹעִי
 מִהֵרָה כֹּחַ עֲנִי

מִרְיָם
 גִּלְיָה אֶלֶף
 אֲדַרְשׁ בּוֹטְחִי
 יִרְשָׁתִי אֶלֶף
 עֲשִׂקוֹתִי סֶלֶח כֹּחַ
 יִשְׁעֶךָ אֲשַׁבֵּר
 מוֹשִׁיעַ יְהוּדִים
 עוֹנֶה עֲתִידוֹת
 קָבֵץ עַמֶּךָ
 תִּקְבֹּץ סְחוּפִים

מִרְיָם
 שִׁיבֹת צִיּוֹן
 יוֹשֵׁב צִיּוֹן
 בְּמִצְוֹת צִיּוֹן
 תִּרְחֹם צִיּוֹן
 סוֹכֵת צִיּוֹן
 שֶׁבֶל צִיּוֹן
 בְּשׁוֹבֵךְ צִיּוֹן
 בְּשַׁעֲרֵי צִיּוֹן

עֵנָה וְחֻקִּים
 שֶׁ

אֶלְדֵּר אֲפִים חַתָּה' שֶׁעַל הַלְחָמִים בְּקֻחָת' גְּדוּלָּת

אחד חפים ולב חסד

טאהור

פקודי ייחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם
 מלשונם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם
 מלשונם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם
 ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם ויחוסם

חָנָה הָשֵׁם חָטְאֵתִי וְעֻיִּיתִי וְעַשְׂתִּי כְּכֹחַ חַיִּיתִי אֲנִי הַשֵּׁשׁ נִמְצָא לֹא חָטָאִים אֲלֵעֲזֻזֹת וְלִפְשָׁעִים
 שֶׁחָטְאֵתִי וְשֶׁעֻיִּיתִי וְשֶׁעַשְׂתִּי כְּכֹחַ חַיִּיתִי כִּכְלוֹכֵי כְּתוּרֹת מִשֶּׁה עֲבָדֶיךָ לֹא מֵרָא פִי בַּיּוֹם הַזֶּה
 יִכְפֹּר עָלֵיכֶם לִטְהַר אֶתְכֶם מִכָּל חָטְאֵתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרִי וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְאִים בְּעֶזְרָה כְּשֶׁהָיוּ
 שׁוֹמְעִין אֶת שֵׁם הַמְּפֹרָשׁ שֶׁהוּא יֵצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל לְבָקָאוֹשָׁה וּבִטְהָרָה הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים
 אֲנֹכִים עַל פְּנֵיהֶם וְהוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד וְחָוָה מִתְכוּן לְגִמּוּר אֶת הָשֵׁם
 כְּגֹדֵר הַמְּבַרְכִּים וְאַחֵר כֹּךְ חוֹמֵר לֵהֶם תִּטְהָרוּ וְהֵן חוֹמְרִין לוֹ יְהִי רַצוֹן שִׁיתְקַבֵּל קִרְבְּנְךָ בְּרַצוֹן
 וְאַתָּה כְּטוֹבֵךְ תַּעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסִלֵּחַ לְאִישׁ חַסִּידֶיךָ

פֶּנֶה לַמִּזְרָח הָעֶזְרָה לְגִלּוֹת הַפָּתוּחַ וְקִשְׁטוֹ
 פָּקִיד חָב מִשְׁמָלוֹ לַחֹת וְכִימִינוֹ סֶבֶן קִרְוָיו
 יִצְנֹף כְּבוֹד בְּאֵל מִצְמָה כִּי הוּא מִנֵּת חֶלְקוֹ וְחֶבֶל
 יִדְּקוּ יְדָהָה לַמַּחֲמִין וְלַעֲלוֹת בְּיָמִין שֶׁם בְּעֶמְמָה
 צוּר אֶלְחָשׁ בֵּית אֲבִי גִמּוּל טוֹב בְּעֲלוֹת שֶׁם בְּשִׁמְלוֹ

עֲוִיָּה הַגְּבוּהָ שֶׁמֵּאֵל כִּי מֵאֵת יְיָ הִיטָה לָּוִי
 קָשֶׁר לִשְׁוֹן דָּלוּרֵי תְבוּרָא שׁ עֵיר מִכְּמֶר עַל עֹנִי
 קָדוֹשׁ אֵל וְקָדוֹשׁ מִשִּׁיחוֹ שׁ עֵיר מִכְּמֶר עַל עֹנִי
 קִידָם שׁ עֵיר הַשֵּׁם כְּבִגְדִי שֶׁחִיטָה יַעֲמִידָנוּ
 רִצְוִי מִלֵּיץ עַל חֲסִידָיו אֲמַר וְדָוִד בָּעַד בְּהַכִּי
 אֲסֻמָּךְ שֶׁתִּי יִדְּיוֹ עָלָיו וּמִתּוֹדָה יִכְפֹּךְ הוּא חֹמֶר

אָמַר הָשֵׁם חַטָּאתִי אֶעֱוִיתִי וּפְשָׁעִי לִפְנֵיךָ חָנִּי וְנִחָאֲהֶלֶךְ עִם קְדוֹשֶׁיךָ אֲנִי הָשֵׁם כְּכֹדֶן נָח לַחַטָּאִים
וְלַעֲזוֹת וּלְפְשָׁעִים שְׁחָטֹתִי וְשִׁעוּיִי אֶשְׁפָּעֵתִי לִפְנֵיךָ חָנִּי וְנִחָאֲהֶלֶךְ עִם קְדוֹשֶׁיךָ כְּכֹתוֹב
בַּתּוֹרָת מֹשֶׁה עַבְדְּךָ לֵאמֹר כִּי יוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עָלֵיכֶם לִטְהָר חַטֹּאתֶם מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ
וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בַּעֲדָהּ כָּשֶׁהוּ שׁוֹמְעִין חֲתָשָׁם הַמִּפְגֵּשׁ יוֹצֵא מִפִּי בֶהֱגֵל גְּדוֹל בִּקְדוֹשָׁה
וּבִטְהָרָה הֵיוּ כוֹרְעִים וְנִשְׁתַּחֲוִים אֶל פְּנֵיהֶם וְהוֹמְדִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד
וְאַתָּה בָּטוֹבךָ תַּעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסַלַּח לְשִׁבְטֵי מִשְׁרָתֶיךָ

דמה קרן תפארתו כשחטו פדוה כל דמו
 רץ ונטל מחתה ועלה לא ראש מזבח קרבני
 שם כף ומחתה הוציאו לו ובמלא חמנו לב הודו
 רץ הממסכו לקחתו יצי חלהי עמו
 רץ חחר חרות מלא ויבח למני יצי
 שם כף הקטרת בשמלו ועובד בדרך שם כלווי
 שם מחתה

טוהר קם חיל תחת כנך נה עילוי
טובי מקוים לא אבישם אנגיה ואהב נטה
טובה וצדקה עשה וצדקה תם בל עשה

כָּל מִזְבְּחֵי כֹהֵן לֵעֲנֹי וְתַח לִדְחֵי יִי לִפְעָמָו
כְּבוֹדוֹ לֹא תִכַּן עֲנֵה שְׁלַח מִפְּדֹךְ שְׂבוּיָהּ
כְּבִיר לִפְנֵי הַתַּחֲמֹד יוֹסֵף לַעֲנוֹת חֲמוּנֵי

מִסְעֵי כְּמִנִּיךְ שֶׁכֵּטִים לָסֵעוּ עִיר בְּאֵר לֹא יֵי
מִקֵּדֶשׁ שֶׁם עָשׂוּ לְעוֹשֵׁם לִשְׂכּוֹן בְּתוֹכָם תִּהְיֶה
מֵהַשֵּׁלֶשׁ מִשְׁפָּחוֹת בְּחֹרֶף הָהָרָה וְהַבִּיָּלָה
כִּכּוֹן לְלִבּוֹשׁ שֶׁמֹּנֶה תְּמִימִים מִלְּפָנֶיךָ תִּעֲנֵת עוֹנֵי

פגני כהונה ישביעוהו וערב יום כבוד לה' כולו
 כבדוהו פרחי ליה' בחדש בעשרי יום יבן נגדו
 מור זמן השחיטה ינעם ויפרסו לגדל פונשלו
 עת קדשו יי' ורגלו ופשו יי' וטבל לעבדו
 סעודה רבה ימנעוהו ויזרשי' לא יחסרו כל
 פורים ספרי פלי ליה' יי'ו ליי' חסדו
 סדין כוזב ינו וזין העם כי י' מחסרו
 עלה אנסתם וזו מעללי' שימו ליה' כבוד

וְכִי־יִשְׁכַּח־יְיָ אֶת־עַמּוּדֵי־הָאָרֶץ
וְיִשְׁכַּח־יְיָ אֶת־עַמּוּדֵי־הָאָרֶץ
וְיִשְׁכַּח־יְיָ אֶת־עַמּוּדֵי־הָאָרֶץ

וְיִשְׁכַּח־יְיָ אֶת־עַמּוּדֵי־הָאָרֶץ
וְיִשְׁכַּח־יְיָ אֶת־עַמּוּדֵי־הָאָרֶץ

אֵילָן וְאֵילֵי־הָעֵץ הַשְׂדֵּה
חֲזִיתוֹת וְאֲמַעֲשִׂים הַמִּגְדָּלִים
קִיָּץ וְאֶשְׁטֹאֶה שְׁלִים טַבִּילָה
קִיָּץ יִדְּיוֹ וְהַגְלִין תַּחֲלֶה וְיָשׁוּב אֶרֶץ יִי

טַעֲמֵי כֶּךָ אֶמְחֶה הַבִּיאִם
טָהוֹר יִמְלֹא לְהוֹצִיאִם

בָּטָר דָּת קִיָּדוֹשׁ בְּמַשְׁטוֹ וְפָדָר טַבִּילָה תַּחֲלֶה
בְּאִזָּר שׁוֹתֵה־בִּיעָטוֹ כְּהֹנֶת יִי כַּחֲרָתוֹ

חֵיל גִּבּוֹר בְּחֵישׁ גְּבוּרוֹת
חֵשׁ לְהִיטִיב אֶת־הַדְּרוֹת

זֶה־יִדְּיוֹ וְאֶשְׁטֹאֶה זֶה־בִּין אֶזְיִלֶּשׁ בְּגֵדֵי עֵצִים
זֶה יוֹם טוֹב עוֹשֶׂה לְאוֹהֲבָיו כִּי הָיָה יִי עֲבָדוֹ

קוֹל נִשְׁאֹן שְׂרִי אֲבָבָה
קוֹל חֲמוּדִים הוֹדוּ לַיִּי לְעוֹלָם כִּי טוֹב

כִּמְלָא קוֹל לְמַחֲלָף אֲבָרָהִים אֲבָן בְּעַר עֲלִיה לְמַלְחָם חֲמִין

תָּם יְקוֹל הָיָה אֶבְרָהָם

אֶשְׂרֵי עֵין רָחֶמֶת כָּל־חַיָּה הִלָּח לְמַשְׁמַע חֲנֻנָּךְ דְּפָשִׁינוּ
אֶשְׂרֵי עֵין רָחֶמֶת קִיָּץ הַקָּדָשִׁים וְהַכְּרוּבִים צוּרוֹת מַרְכָּבוֹת
קָדוֹשִׁים תְּבִנִית חֵישִׁים גְּבוּרִים אֲשֶׁלִּישִׁים
אֶשְׂרֵי עֵין חֲכָמָה שִׁתִּיה וְעֲלִיָּה
אֶשְׂרֵי עֵין רָחֶמֶת צְנִיעוּת הָמָן אֲשֶׁלֶּמֶךְ
אֶשְׂרֵי עֵין רָחֶמֶת וְהַעֲמִיחָה
אֶשְׂרֵי עֵין רָחֶמֶת וְהַעֲמִיחָה
אֶשְׂרֵי עֵין רָחֶמֶת חוֹלֶם אֲשֶׁר
אֶשְׂרֵי עֵין רָחֶמֶת טוֹרֵי הַבָּיִת הַמִּיֻּקָּר וְיָיִם
אֶשְׂרֵי עֵין רָחֶמֶת הַעֲזָרָה וְהַמְּזִבָּח הָעוֹלָה

ועמוד העשן

ועמוד העשן הניח להם לנחיה
 כהן מוהים
 וישרף על עמיתם
 בלהדריץ הקבועה לאי התעורר
 לשבת הגזית המשוועה
 ראתה שער ניקנור אש ער הניצוץ אש ער מור
 ובו על הבית
 אש הניצוץ ראתה שילוח השפיר למדבר והלבנת שני כעמר
 יני יתן חומר המכשרות צבא רב
 אלהינו

אבותינו גלוי וידוע לפני כסא כבודך שחן לנו בעת
 לא חשם ולא חשם לא בדים ולא בלולה לא גורל ולא גחלי אש לא דביר ולא
 דקה לא היכל ולא הר הבית לא אצור ולא ודוי לא עבד ולא עריקה לא חטאת ולא
 חלבים לא טהרה ולא טורי אבן לא ירושלים ולא יער לבנון לא כפרת ולא כרובים
 לא לבונה ולא לחם הפנים לא מנחה ולא מנורה לא נדרים ולא נדבות לא פלות
 ולא פמים לא עולה ולא עשרון לא פרוכת ולא פדוה לא ציון ולא ציץ גזר הקדש
 לא עטרת ולא קרבן לא ריחן ולא ריח ניחח לא שי ולא שלמים לא תודה ולא
 תמימים

על
לפני
ביתך

על
לפני
ביתך

אבותינו גלוי וידוע לפני כסא כבודך שחן לנו בעת
 חיינו גם קצירת העומר
 נשכחה בימינו דמים כבוד משיחת היכלינו היכל
 הקדש נשכחה כחש כעסינו ואבול ההדר געשה לתנים לעינינו עבד ומנחה פסקו
 בימינו חלבי השלמים ותמידים נפסקו מבית קדשינו פסקו בכורינו לא בא
 במעמינו ימי חגיגנו שבתו ועולת דאיתנו כהן חזן לנו לכפר בעמינו להטיל
 שלום בינינו לבין אחינו משבח קדשך נהרס גאון עמינו ניחח ומנחה לא נקראו
 בבית תפארתינו שער נמנע מארץ גזרה מכפר עונותינו עבודת יום הכפורים
 עברנו והמנחלים פאחינו כגדע אצל קרנינו ציון דעשית מצת שועלים בגלילינו
 מולבדים ונחם בעצור רוחינו רכנו ידיו אבשל כוחינו שלמים בטל מבית מרחייו
 תורה ונבואה נעלמו אנחנו מפרנינו על גדה יהודה לבנו על אלה חשבו עינינו

אבותינו גלוי וידוע לפני כסא כבודך שחן לנו בעת
 בענינו תקרב
 חיינו אלהינו תעלינו בקרב לארצינו תסמוך נפלות סוכתינו תנהל עלמי מנוחות
 קהלנו תמחה ומעה מעל פנינו תלבין כשרג אחים חטאנו תכפר על כל עונותינו
 תישר ארץ לבנו תטע שלום בינותינו תאגש עבודת בית קדשינו ותפארתינו

על מרחוק
תשחין

~~והוא יתן לנו חסד ורחמים ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו~~
~~והוא יתן לנו חסד ורחמים ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו~~
~~והוא יתן לנו חסד ורחמים ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו~~

ובגן והן החטים ושעורים ודגנים ופירות
יהיו ויברך על כל יום יום ויום יום ויום יום
מן החרץ ויחלל

ברכת המזון

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן
העולם כולו בטוב בחן בחסד וברחמים ופירות
העולם כי הוא עץ ומזין ומפרנס לכל בשר
ומפין מזון לכל בשר בשר בשר בשר בשר בשר

ברכה שניה
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן
העולם כולו בטוב בחן בחסד וברחמים ופירות
העולם כי הוא עץ ומזין ומפרנס לכל בשר
ומפין מזון לכל בשר בשר בשר בשר בשר בשר

ברכה שלישית
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן
העולם כולו בטוב בחן בחסד וברחמים ופירות
העולם כי הוא עץ ומזין ומפרנס לכל בשר
ומפין מזון לכל בשר בשר בשר בשר בשר בשר

ברכה רביעית
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן
העולם כולו בטוב בחן בחסד וברחמים ופירות
העולם כי הוא עץ ומזין ומפרנס לכל בשר
ומפין מזון לכל בשר בשר בשר בשר בשר בשר

ברכה חמישית
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן
העולם כולו בטוב בחן בחסד וברחמים ופירות
העולם כי הוא עץ ומזין ומפרנס לכל בשר
ומפין מזון לכל בשר בשר בשר בשר בשר בשר

ברכה ששית
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן
העולם כולו בטוב בחן בחסד וברחמים ופירות
העולם כי הוא עץ ומזין ומפרנס לכל בשר
ומפין מזון לכל בשר בשר בשר בשר בשר בשר

ברכה שביעית
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן
העולם כולו בטוב בחן בחסד וברחמים ופירות
העולם כי הוא עץ ומזין ומפרנס לכל בשר
ומפין מזון לכל בשר בשר בשר בשר בשר בשר

ברכה שמינית
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן
העולם כולו בטוב בחן בחסד וברחמים ופירות
העולם כי הוא עץ ומזין ומפרנס לכל בשר
ומפין מזון לכל בשר בשר בשר בשר בשר בשר

והוא יתן לנו חסד ורחמים ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו
והוא יתן לנו חסד ורחמים ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו
והוא יתן לנו חסד ורחמים ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו

[illegible][illegible]

והי' אגב'יה

אברהם

[illegible]

ברכת אירוסין

והעולם חזן כל מן הדור חזן יתלוצץ בממראה פלא בד חזן יקדש אותה קבל אשואב
 ויצפה אקידוש חזן יעטיהא פרוטה כסף חזן מא יסוא פרוטה ויקול להא בפני שני עדים
 הרי את מקודשת לי בפרוטה זו והרי אקידוש מצות עשה של תורה פלדאך יברך
 קבל עמלה מתל באקי אמצות וסוא קדשה הוא חזן שלוחו לח בד מן אברכה והיה לה
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו והביילנו מן
העציות ואמר לנו את הארונות והתיר לנו את הנשואות לנו
 על ידי חופה וקידושין ברוך אתה יי מקדש ישראל על ידי חופה וקידושין
 ואסתנו אכוס חזן יגבו הלה אברכה על כוס שלי יברך עליה חולא ביי אש
 בורא פלי הגפן ובעד אשך יברך ברכת אירוסין ויעריך לבדך ברכת אירוסין בעשדה
 לכתחלה ואח"כ מקדש חזן במקודשת לי ומאורסת לי אלא ארתא
 פלוגי בן פל ואנתי כלתא בתולתא פלוגית בנת פלוגי בחרמא אבכסא הדין אבכסא
 הדין אבהון תיעליך לרשות לאידי בדת מנשה דישראל ויסקיהא מן הדי
 אכוס של ברכה ויעטיהא אפיה במחצר שני עדים ויקול הרי את מקודשת לי
 בזה הכסף פאן כאנה גרושה חזן אמה פיקול גרושתא חזן אמה
 כאנה אמה וגרושה פיקול כלתא אדמלתא גרושתא ואי בכל

וקת לשואה

והיה להם תהלתו
בביתם וזהקנים
אבל חיה אשר בכו
שתי חס' ויהי ביתך
בבית פריץ
זיקח בעד חס' ויהי
לא השכחות שש
קחו נשים אהוליה
אתלדנה בנים וזכות ורבו שם
שם יי' לך שרע מן השנה הזאת
וער נעו ביתך
במלך אשור לא יחמר
ומשתיים אתעש בחפץ כפיה
אתכם בעור לילה ואתן טרף לביתה
מפרי כפיה לטעה כרם
טעמה כי טוב פחיה לא יכבה
תמבו פלך כפה פרה לעני ויהי
מזעלג כי כל ביתה לבוש שנים
נורע בשערים בעלה בשבתו עם
נתנה לבצעני עוד והיה לבושה
כחכמה אתורת חס' על לשונה
תאכל קמו כנה ויאשמה בעלה
עלית על כנה שקר חזן זהב להיפי
מפרי ידיה ויהיה בוש בשערים מעשיה
מבורך וזוללים מתוך בארץ
לך לבשרך ואין לזרים אתך
אילת אהבים ויעלת חן דיה ידון
כגפן פוריה בירכתי ביתך כשתי
כה לחי ואתה שלום וביתך שלום
לא תכלם ולא תבוש זהלך ליה
ויהי אכיל אכוס

וקת לאחיה ית
 ויקול להא
 להשותף לר' יי כדת
 ברכת רות

הכוס ונמצא מברך ל ברכות
 להביא הדם ומברך עליו אחריה יין ואחרי כן
 ברכת חתנים לא בעשרה גדולים ובני חורין וזהו כוסה ב"ח
 ב"ח זמנה בורח פרי הגפן ב"ח זמנה בורח עצי בשמים ב"ח זמנה שפפג
 ב"ח לכוונן ב"ח זמנה יוצר האדם ב"ח זמנה אשר יצר את האדם
 ב"ח זמנה יוצר תבניתו והתקין לו ממנו בנן ע"י ע"י ב"ח יוצר האדם
 שוש תשיש ותגל עקרה ב"ח זמנה לתוכה בשמחה ב"ח זמנה ע"י
 ב"ח זמנה שמוח תשמוח לעים האובים בשמחה יצירך מקדם בגן ע"י
 ב"ח זמנה אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה ג"ל
 זרעה ויצה וחרוה אהבה אחוה שלום ודעות מהרה יי אלהינו ישמע בעלי יהודה
 וכוונות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול מצה לזות חתנים
 מחולקים ונפרים ממשלה נבינתם ב"ח זמנה חתן עם הכלה ומעלה חודו ליצ
 כי טוב בלעולם חסדן ואסתכלו חן יביבו הרה אהבה ויל ואפוא ס' יק
 עלי ואך אקדח משום ברכה ואוהן

דא מכתא

היא מכתא מימרא יי שמיא ישי תתנה
 בחוריהא הדיא יהי תעלה וסימנא מעליה בחוריהא הדיא ירכו שמחות בישרא כיוון
 השה יהיו ששים ושמים אטובי לב אליהו הנביא ומשיח בן דוד במהרה יבוא אלינו
 וישמחו יי שמוח חתן כללה וכלה תשמוח בחתן יפרו וירבו גם שניהם בלבים
 וכללות אב הרחמן יעלה להתן השה וכללה השה וכללות ששון וכללות ואמר
 חתן

הר ליה והר ליה

בשור ישרים וערה
 לכל חמיהם
 זכר עשה לנפלאותיו חנוך ורחום יי
 בלילות
 מעשה יי ומושפס נאמנים כל פקודי
 עשויים בחמת ישר
 פדות שלח לעמו צוה לעולם בדינתו קדוש

דברות המידה

מזל טוב...
לכתוב...
תם ידגדע ויקשר
לחם אטורה תם ימץ
תם ירמי עליה קליל
והכרי יכרך אחי פתן
אבן צחבה...
למול את הבן...
בא' אמה אשר קדשנו במצותנו וצונו להכניסו בכריתו של אברהם אבינו
ואחאנרין יגבו אמן כשם שהכנסתו לבית כך תכניסו לתורה ולחופה ולמעשים
טובים ולא יבחרך הרה אברהם אבי אברהם אבינו אברהם אבינו
וקורא לו שם ואן ולד אבן מכתון מן בטן אמה פלא בר אן ישראל פיה שרטה ויכרה
מנה דם ברית ולחם ברכה אצלך תם יקום ויחד מן אגמאעה יכרך הרה

אברהם מביאין מוסטלין ומכרך עליו בורא פרי הגפן ויש נוהגים לטול הדם בידו ומכרך עליו אחרת
ונוהגים שבשטביע לבדמך חיי נותן מה"ק באמצעו בפ חתונת
בח' אמה אשר קדשנו בכריתו של אברהם אבינו
וחוק בשארן שם וצאצאיו אתם באות ברית קדש אבותינו בראשונה קיימנו את ראשונה למעלה
המלאכה מגשים לשטונה בן שמונת ימים בברית חתמים בששון להתמים בהיותו תמים
כתמים גשים בטהרה להסיר ערלה ימים בגילה באותם מילה הילך המוגש למעלה
הוגש מילתו תפגש קרוב נגש ונמשך מחמו אלה עמו לטתו ממומו בן ירצה יור
ממרומו שפיתתם מילה מדמו עבות וצדקה היות לו חקוקה ערלתו בהרמקה היות בו
דבוקה חתך ממנו חרפה ובמילה יתירה תעלה לו רפואה להתרפא במעשה הזה הטוב
והיפה טידת משושים בראשו לראש כבמנוסה בנשים בן ירצה לפנך הראוי במעשים
ילדיהם עומקים ובריוכך ששים ימים עמוקים ברחמי עמיסים כופר נמשם תשלח קדושים
בעבור מרית מילה להורישם יעבור פניהם ויצי ברחמים להציבם ולהעמידם בן תשקור
דודם לרחותך חותם מתבוסקים בדם קדש שנ אהעבר עליך ואחך מתבוססת בדם מייך
אחמר לך בדם מייך חיי ואמר לך בדם מייך חיי בדם מייך חיי הפסח בדם מייך חיי זה דם
המילה מילת הילד הזה תשית שדי לרפואה ותחשה בדם שיעל המעבב משה בן ירצה
לפנך דם הנמול הזה בער זה הנמול יוצא עליו יחמול מורתו בשמחה חותנו תגמול יגמול
ויפחץ ימץ ושמש ששים קהלו בשמחה מילתו יחיו וישכו לשמחת חופתו אביו ישמח
בתורתו ותגל לעד יולדתו ערלת ירבו מל בשמחה בן גמל בויגדל ויגמול וכן יעלה מקור
ישל בכל עמלי פדות תשלח לו ומכאב תנילו בשמחה בהמלו בחתול תנילו יצדקה

באן
מטעים
התבונן
מה"ק

פ עש
והחמל לא
חובל מל
ובחשין
לא חתמה
לו תחשב

וְשֵׁלֶךְ וְכִי מִמֶּנּוּ הָכֵל
וְשֵׁה חֵלוֹ
תְּכַתִּיב וְכִי יִתְּנוּ חֻתּוֹ כִּד
בְּפֶשֶׁט בְּעֵינֶיךָ כִּי תִקַּר בְּפֶשֶׁט
יִקְרָא בְּעֵינֶיךָ בְּכַדֻּת וְאֵלֶּם
כַּמֶּדֶךְ מֵעַלְיָם כּוֹשׁ וְכִי בֹא
תִּחְתִּיב וְעוֹד יִקְרָא כִּי בְּלִים הָיוּ עֲמֹדֵי מוֹדָה יֵי בְּפֶשֶׁט
וְכִי וְלֹא יִשְׁמָו כְּלָמֶם

הפרשת חרה

כָּל מִן עֵגֶן עֲגִנָה מִן דִּקִּיק אֲדָגָן מִחֲבֹב חֵן יִכְרָג
וּבְשִׁיטָה חֵן יִעֲבֹן כְּאִמְקָדָר וְהוּ קִדְר עֲשֵׁרוֹן וְהוּ מִקְדָּרָר אֲעוֹמֵר וְהוּ קִדְר מִגְּ בִיעָה וְכִמֶּס בִיעָה
כְּגוֹף הַבִּיעָה הַבִּיעוֹנִית לֹא כְּמִשְׁקָלָהּ וְהוּ וְזֶן מִן אֲדִיקָה אֲמִעֲרִי תִקַּב קִפְלָה מִן קִפְלָנָה אֲחֵן
וּמִקְדָּרָר אֲחֵלָה מִן אֲתוּרָה חֲנִיחָאב אֲבִוֹת גִּשׁוּ מִן כִּד מִן אֲעֻגָה וְאֲבִיחָדֵעִן גִּשׁוּ מִן מִחָ וְכִי הָיִ
אֲזַמְקֵן אֲיִ אֲחֵלָה מִדְּבִי סוֹף פִּתְכָדָג גִּשׁוּ מִן מִחָ מִי כְּלִמְעֵעֵ וְכִל מִן עֲזֵל חֵלָה יִכְרָד בְּיִלְמָה
חֲקִבֹּ לִהְמָרִישׁ חֵלָה וְכִל כִּהֵן חֲדִי חֲכֵל חֵלָה וְהוּ כִהֵן קִטֵּן שְׁחִין טוֹמָחָה יִנְחָה עֲכִיו מִגִּטֵּן חו
שְׁטוֹבֵל לִקִּירִיוִן יִכְרָד בְּתַחֲלָה בִּי הַמוֹעִיָּא לֶחֶם מִן הָאֲדִיקָ וְכִעֵד בִּי חֲשֵׁר קִדְשָׁנוּ בְּקִדְשָׁנוּ
שְׁלֵחָהֲרִין וְיִנְחָנוּ לֶחֶם חֵלָה

עשיית מעקה

מִן הָהוּ חֵן יַעֲמֹל דְּרַחֲבִין עֲלֵה אֲחִסְטָחָה וְשִׁדָּג
וְלִכְנָחֲדִיק וְתַזָּל אֲמַעֲחָר גְּמִיעָהָ לִקֵּן תַּעֵ וְעִשִׁית מַעֲקָה לַגֶּגֶךְ וְלֹא תִשִּׁים דְּמִים וְכִל מִן עֲמֹל
שִׁי מִן דִּלֵּךְ יִכְרָד וְקֵת אֲעֻמֵּל בְּיִלְמָה חֲשֵׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִעוֹתֵינוּ וְיִנְחָנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲקָה
וְלֹא יִכּוֹן אֲמַעֲקָה אֲחֵל מִן עֲשֵׁר קִבְצָחָת
פְּרִיעָה לִחֲזָמָה מִן הָהוּ חֵן כָּל מִן כִּכֵּן פִּי בֵּית יִעֲלָה

קביעת מזוזה

יִרְכָּב מִיָּה מַזוּזָה וְעִשִׁית מַעֲקָה לִחֲזָמָה חֵן תִּכּוֹן פִּי אֲבִית וְחִינִי יִסְתַּגֵּב בְּאֲמַזוּזָה
וְחֵן בְּקֵץ וְחֵן חֲדָה מִטָּלָן מִלֵּא מַזוּזָה וְהוֹלֵחֵי הֵן חֵן יִכּוֹן פִּי נֶפֶס אֲבִית וְ
חֵן יִכּוֹן לֵה כְּדוֹר חוּ דְּרַסְרָבֵן וְחֵן יִכּוֹן לֵה אֲרֵבָה אֲדִרְעֵי לִי וְחֵן יִכּוֹן לֵה אֲרֵבָה פּוֹקִיָּה
לֵה חֲבוּחַב וְגִבֵּק וְחֵן יִכּוֹן רַמֵּע אֲבִיחָב לֹא אֲחֵל מִן עֲשֵׁר קִבְצָחָת וְחֵן יִכּוֹן בֵּית
חוֹל לִים הוּ כְּלִסָּה חוּ מוֹדָסָה וְחֵן יִכּוֹן מַעֲמוֹל לִסְכָן אֲחִנְסָח לִים הוּ מִכְּזָחֵן חוּ
זְרִיבָה וְחֵן יִכּוֹן מַעֲמוֹל לִסְכָן כְּרֻחָמָה וְחִשְׁמָה לִים הוּ בֵּית הַכְּסָח וְכִי הַמִּדְחָן וְחֵן
יִסְתַּגֵּב מַעֲמוֹל לִסְכָן דְּחִים חֲמָא אֲבִלְאִיב אֲיִ מִי אֲמַרְכָב וְאֲסוֹכָה מִלֵּא יִלְשָׁמָה לֹא לִים הוּ לִסְכָן
דְּחִים כִּל לִפְחָעָה מִחָ פִּקֵּט פִּחֲדִי חֲדָל לִלְבִּית הָדָה אֲעִשֵׁר אֲסוֹדָהִים כְּלָחָא מִחִיכִיד
יִסְתַּגֵּב בְּאֲמַזוּזָה וְכִכָּה אֲמַזוּזָה חֵן תִּכְתֵּב אֲשֵׁתִי אֲפִרְשִׁית שֶׁהֵן שְׂבוּעֵי

[illegible]

משש שעות
באליה וחור
בטל והרי הוא כעמר
שוגיע שעה ששית שמשוגיע שעה ששית נחמד וחין בידו לבטלו בביטול היום יחמרה
כל חמירא דחיתיה ברשותי דחיתיה ודלא חיתיה דביערתיה ודלא ביערתיה לבטיל ולהרי
כעפרא ומאברי סוף חן יפתש עלא אחמין אחמין ואמכאבי ואבית גמיעה ויכרזה
ויחקה או ידמיה בלחור ויבארך קבל חן יפתש בייצמה חקבו על ביעור חמין
ויפתש ויערם גמיע מאו וגד ובפר דאך יבטלה על מא דכר פוק

עירובי תבשילין

חמלם חן מאו יחל ישתגל ביום לעיד אף מאו יכל
בדאך לנהאר פקט חמלם חן ישתגל ביום לעיד ללחול פדאך
חרמם פלדאך חרי חתפק לעיד לכמים ואגמעה ובערה לסבת חן כחן אגמעה ואסבת
פלא יכלא חן ישתגל בלעיד מאו יכלא באסבת אי חן יעמל עירוב וישתבט פיה חן יגוז לה
חן ישתגל מאו יכלא באסבת והרי לעירוב עושין חתו כפת ותבשיל וחם לא עשה לא
מתבשיל לכר מותר ותבשיל זה שחמרו חמלו עלי חמלו שלוק חמלו כבוש חן מעושין
ושיעורו כזית בין לאחד בין לאפים יתנחול דאך ויבדך בייצמה חקבו על מינות עירוב
ויקול בעירוב זה יותר לנו לחמית ולבשיל ולהטמין ולהדליק חתה כר ולעשות כר צרכיכו
מיום טוב שלמחר כשצט לנו ולכל הפומכים עלינו ותבדק תלך לקטעה ואקדך מדפועין
אי חן יסדרו יום אגמעה וחאצמעה קבל חן ישתגלו חומיג אסבת פלא עמא ישתגלו
וחן קד חבתו באטגל פלא יכווחו בלי תמו דאך אשגל וכדאך חרי חתה ישתגלו
ועלי חכרין חן עלי חהל אכלא גמיעהם פלה דאך בשדט חן יזכה להם בתלך לקטעה קבל
חן יבארך שגהא ויפמה אצכו חן יכחול תלך לקטעה לגידה ויקול חזכה בהיה
לפל ומל חן ישתגל אכלא וכו חנה נחולה למדתה חן לחבנה וחבנה אכבאר וקל להם חזכו
בהיה לחהל אכלא תבת וירגע ויחכיהא מנהא יבדך עליה על מינות עירוב וחן בעירוב
זה יותר לנו ולכל בני המדינה לחמות וגו

עירובי חצירות

כל ביתין מסבוכין לגיד אחלהיה וכחן ביניהם טחקה חן
חן יתעלו מנחא לבעיהם בעין פלא יחל להם למלחא חן בית אבית יום אסבת אי חן יערבו
יום אגמעה

והיה אם שמעו' פי אלהי
מן ברא' פי קטח אמוזה
מרג'מן כותבתהא טוההא
יבדך ב"ח' אמה' ח' שר קר' ש' כ'
אכ"ר הי אמוזה לא כותבתהא פק'ט'
חעני פי מתח כוא אבאב תכון פי אקבעה אמסנר לל'
ימין אדאכל' א' אבית'

הנחת תפריץ

[illegible]

חזן ירכב פיה
 לא יצית חתא ירכב פיה יציות ולא יבטל מן הדין מצוה ומכאיל לעוף ולבתאן
 הם לאי חייבין מן התורה
 באי יציות מוצרי ספרים
 יחבד חרבעה ביוט ירכבם פי טרף אלוז פי חקל מן תלחב חרבעה מן חרבעה אלוז
 וילויים צאלו תמחנה ויבון פיהם ואחד טויל יעקד בה עלי אבנה א עקדות כל
 עקדה לויחא ג לויחא תם יעקד והכרי יעמל פי אחרבעה אחרחא ופרייט
 לעינות באחרחא לויחא ליל ממנה לבסחא באחרחא פיבחרך בחי' אמה אשר קייטנו
 במינות אחרחא לויחא ליל במינות

בית וולף יסלג
באחיהאן

[illegible]

וְרֹאיתָ אֶת אֲנֹכִי לְךָ הֵנָּה אֶמְתִּלֶּה בְּיַעֲרֵי הַחַיִּים וְהַשְׂמִימָה
לִיכֹז תִּדְבַּח לְלִמְבֹתַי וּבִשְׁלֵה אֶתֹפֶיק וְאִן הֵן

שארית החדשים שארית חדש אחד איבדנו

שארית שני חדשים ג' א תתק"ו
שארית שלשה חדשים ד' י' ד"ט
שארית ארבעה חדשים ז' א תתק"ז
שארית חמשה חדשים ט' טו שעות תשכ"ה חלקים
תל"ח שארית שבעה חדשים ג' י"ז קנ"א שארית שמונה חדשים ה"ה
תתקמ"ד שארית תשעה חדשים ו' י"ח תרנ"ג שארית עשרה חדשים
א"ז ש"ע שארית עשר חדש ב' כ"ג שארית שנים עשר חדש
י' ח תתע"ו

שארית שני המחזור על סדרת

שאלות שנה לחסונה

[illegible]

[illegible]

מִרְדָּזוֹר לִפְנֵי

יום א' בשבוע שעות 4 בתערי	יום א' ראשון בעשר ומחצה ז' בטבת	ליל שני בשבוע שעות 4 בניסן	יום שני בשעה ומחצה י"ח בתמוז
יום שני בתערי שעות 4 במער	ליל שלישי בארבע ומחצה י"ט בטבת	יום שלישי בשעה ראשונה כ' בניסן	יום שלישי בשבוע ומחצה לב בתמוז
ליל רביעי בג' שעות כ"ז בתערי	ליל רביעי בעשר ומחצה כ"ח בטבת	יום רביעי בשש שעות ז' בניסן	ליל חמישי בשעה ומחצה ה' בתמוז
ליל חמישי בט' שעות ח' בתערי	יום חמישי בארבע ומחצה ז' בטבת	ליל ששי בשעה א' י"ד בניסן	ליל ששי בג' ומחצה י"ו בתמוז
יום ששי בשלוש שעות י"ט בתערי	יום ששי בעשר ומחצה כ' בטבת	ליל שבת בשש שעות כ"ד בניסן	יום שבת בשעה ומחצה כ"ז בתמוז
יום שבת בתשע שעות כ"ט בתערי	ליל ראשון בג' ומחצה א' בשבט	יום ראשון בשעה א' ז' בניסן	יום ראשון בג' ומחצה ח' בתמוז
ליל שני בשלוש שעות ט' בתערי	ליל שני בעשר ומחצה י"ב בטבת	יום שני בשש שעות י"ג בניסן	ליל שלישי בשעה ומחצה י"ו בתמוז

גכמח / צ"ב התקח ✓

0196115
0196115
0196115
0196115
0196115

ג' כ"ה ה'תק"ה ש"ס	ז' כ"ה ה'תק"ה ש"ס	ח' כ"ה ה'תק"ה ש"ס	ט' כ"ה ה'תק"ה ש"ס	י' כ"ה ה'תק"ה ש"ס
י"א כ"ה ה'תק"ה ש"ס	י"ב כ"ה ה'תק"ה ש"ס	י"ג כ"ה ה'תק"ה ש"ס	י"ד כ"ה ה'תק"ה ש"ס	י"ה כ"ה ה'תק"ה ש"ס
י"ו כ"ה ה'תק"ה ש"ס	י"ז כ"ה ה'תק"ה ש"ס	י"ח כ"ה ה'תק"ה ש"ס	י"ט כ"ה ה'תק"ה ש"ס	כ' כ"ה ה'תק"ה ש"ס
כ"א כ"ה ה'תק"ה ש"ס	כ"ב כ"ה ה'תק"ה ש"ס	כ"ג כ"ה ה'תק"ה ש"ס	כ"ד כ"ה ה'תק"ה ש"ס	כ"ה כ"ה ה'תק"ה ש"ס

מחזור ל"ז

[illegible]

התקב

25

~~SECRET~~

[illegible]

יום ד' ש' וחסד כד בתמוז	ל' ד' ו' ש' כב	יום ו' ח' וחסד כד	יום ש' ג' קב	ה' התקמב	ה' כז	ג' קב
יום ח' וחסד כד	ל' ח' ו' ש' כב	יום י' ח' וחסד כד	יום ט' ש' כב	ה' התקמג	ה' כח	ז' קב
ליל ג' ש' וחסד כז	ל' ג' ו' ש' כב	ל' ג' ח' ו' ש' כב	ל' ג' ש' ח' כב	ה' התקמד	ה' כט	ח' קב
ל' ד' ו' ש' כב	ל' ד' ח' ו' ש' כב	יום ט' ו' ש' כב	ל' ד' ש' ח' כב	ה' התקמה	ה' ל'	ט' קב
יום ה' ו' ש' כב	ל' ה' ו' ש' כב	יום ו' ח' ו' ש' כב	יום ז' ח' ו' ש' כב	ה' התקמו	ה' ל'	י' קב
יום ו' ש' כב	יום ז' ח' ו' ש' כב	ל' ו' ח' ו' ש' כב	יום ח' ו' ש' כב	ה' התקמז	ה' ל'	יא' קב
ליל א' ו' ש' כב	יום ז' ח' ו' ש' כב	ל' ז' ח' ו' ש' כב	ל' ז' ח' ו' ש' כב	ה' התקמח	ה' ל'	יב' קב

זהו תחילת
מחזור
קצט
של תקופת
סיון
ועומר

מחזור רצג

				ה' התקמט	ה' כז	ג' קב
				ה' התקנ	ה' כח	ז' קב
				ה' התקנא	ה' כט	ח' קב
				ה' התקנב	ה' ל'	ט' קב

סעוד

ה' התקנב

125

3. 2. 1.
 4. 3. 2.
 5. 4. 3.

252 251 250

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

ו'ז תתקס"ט	זשג	ב'ק"ט	התקס"ד	ז"ח
ה'ז תשס"ה	החמ"א	ב'ק"ט	התקס"ה	ז"ח
ה'ז ע"ד	גכ"ה	ב'ק"ט	התקס"ו	ז"ח
ה'ז ט"ב	ששמה	ב'ק"ט	התקס"ז	ז"ח

מחזור רצ"ד

ו'ז תתקס"ט	זשג	ב'ק"ט	התקס"ח	ז"ח
ה'ז תשס"ה	הכ"ז	ב'ק"ט	התקס"ט	ז"ח
ה'ז ט"ב	בחמ"ה	ב'ק"ט	התק"ע	ז"ח
ו'ז תתקס"ט	זשג	ב'ק"ט	התקע"א	ז"ח
ה'ז תשס"ה	הכ"ז	ב'ק"ט	התקע"ב	ז"ח
ה'ז ט"ב	בחמ"ה	ב'ק"ט	התקע"ג	ז"ח

זשג

ב'ק"ט

התקס"ד

ראש השנה וסוכה ושמיני עצרת ג' צום גדליה ה' ו' תשרי וילך י"ב בתשרי
 החזינו כפור ה' כו' בתשרי בראשית מרחשון וזהו חסר ומקודש שבשני
 ימים ג' מרחשון כח י"ב לך לך י"ג בו וירח כ"ד בו חיישנה כסלו ו' והו'
 מלא ומקודש ביום אחד ב' כסלו תולדות יצחק מנחם וזהו ג' כסלו ו' וזהו
 סתיו שנות
 וכשהשנה ארבע

[illegible]

כִּסְיָא

וַיֵּץ לֶרֶף	זַחֲמָה	בְּדָלָה	הַתְקַפָּה
לֹא תִתְחַטֵּט	הַשָּׂא	בְּדָלָה	הַתְקַפָּה
בְּאֵת תְּדַבֵּר	בְּכַחַז	בְּדָלָה	הַתְקַפָּה

	יום שני יום שני
	יום שלישי יום שלישי
	יום רביעי יום רביעי
	יום חמישי יום חמישי

כמל מחזור יעד

4611 - 4612
4613 - 4614

חיי תצלת ה'ה אמתחזיר אמתחזמה לא תגר פיהא ג'ר י' סימן לאסנין סבע
 פשוטות והם בשה גרה זחא השא זשג בחג הכז יסבע
 ללמעוברות והם זשמה בחמה השמב זחמב בשמב בכמב החמב
 וחמב תמרחד ותכלר בי אמתחזיר בחסב לקביעה ואמולד וח' ואסימנות
 י' פקט פחרה חז' ח' י' כל סימן מנהא מתח י' כון רוס שהור תכל' אסכה
 זחעיהדהא וזחמא תהא ותקסים אפרשיות מיהא ונכתרי חולא באסבע אפשוטות
 והולאי הם כשהשנה בשנה

לחש השנה • וסוכה ושמיני עצרת ב' • צום גדליה

וְיִשְׂרָאֵל יִלְכֶּךָ בַּיּוֹם הַהוּא יִבְרַח הָאָדָם מִלִּפְנֵי יְיָ וְיִהְיֶה מֵלֵךְ וּמִקֹּדֶשׁ בְּשֵׁן יָמִים וְיִחְזַק מִלִּפְנֵי יְיָ וְיִהְיֶה כֹהֵן חַי שְׂבָבִים כְּסֹלֹה הוּא וְהוּא מֵלֵךְ וּמִקֹּדֶשׁ בְּשֵׁן יָמִים בְּכָסֶל תּוֹלְדוֹת יִצְחָק

ט בו וינח יעקב יו בו וישלח יעקב ל'ג בו וישב יעקב חנוכה ב' לבכסלו
מוצאי חג ספרים הראשון קורין כז ויהי מקץ והשני קורין בו עבד ל'ח והג' קורין ב'ח
עבד חנוכה ומפטידין ל'ט ושמיני טבת ז' והו' חסד ומקודש בשני ימים ז'

טבת ויגש יגום יטבת ג יט בו ויחי כ"א בו ושה שמות כ"ח בו וארא שבת
 וזהו מלא ומקודש ביום אחד ו שבת פ"אני הכבדתי יג בו בשלח כ"ב יתרו
 ע"ב בו המשכילים וסקלים אדר ג' והו חסד ומקודש בשני ימים ג אדר ויק

י' תמוז: ה' הפסקה ואסימט' י' תמוז: ה' הפסקה ואסימט' י' תמוז: ה' הפסקה ואסימט'
 י' תמוז: ה' הפסקה ואסימט' י' תמוז: ה' הפסקה ואסימט' י' תמוז: ה' הפסקה ואסימט'
 י' תמוז: ה' הפסקה ואסימט' י' תמוז: ה' הפסקה ואסימט' י' תמוז: ה' הפסקה ואסימט'
 י' תמוז: ה' הפסקה ואסימט' י' תמוז: ה' הפסקה ואסימט' י' תמוז: ה' הפסקה ואסימט'

100

מכאן
ולהלך
בחג
וע"ה
שנות

५॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ובס'השנה ה'ת"ף

מכאן
ולבן
זחא
והשח
שוות

כִּסֵּן א' וְהוּא מֵלֵךְ וּמִן
פֶּסַח אָב' כֹּחַ בְּכִסֵּן
הָבֹא בִּיתְלֵי'ע וְזִחְתֵּתִיה' אֲשֶׁר
סִיבִי וְאִם בַּחֲזִיתִי סִיבִי וְהוּא מֵלֵךְ
עִירָהּ בֶּגֶד כִּסֵּן כֶּשֶׁם יֵה סוֹבֵה עֲלֵהּ
חֶסֶד וּמִקּוֹדֶשׁ בְּשֵׁנֵי יָמִים ב' בּוֹ וִיקָה יֶדְהָ
אִם יֵלֶךְ בְּמִנְחָה א' כֹּחַ בּוֹ רֹאשׁ הַמִּנְחָה וְיִדְבֹּק
בְּיוֹם אֶחָד מוֹעִידֵינוּ שְׁנֵי סְפָרִים בֶּחָ קוֹרֵין בָּן
יִשְׁעִיהוּ ה' אֲבֵה הַדְּבָרִים ג' בֶּחָ א' טוֹ בֶּחָ וְאֶתְחַנֵּן
רִאשׁוֹ לִלְחָץ וְהוּא חֶסֶד וּמִקּוֹדֶשׁ בְּשֵׁנֵי יָמִים ו' בּוֹ
כִּי תִבּוֹא בֶּגֶד בּוֹ חֶסֶד נִעְבִּים וְכָל תִּשְׁרֵי אֶל
וְאִסְמִין קוֹמֵן וְתִקֵּשׁ

ומפסידין
ענין
מפסיד
ופסיד
ויחזק
לן
יחזק
בלבד

כִּשְׁהַשְׁנָה הַשְּׁנִי

רֹאשׁ הַשָּׁנָה וּפּוֹסֵף וְשְׁמִינִי עֵצֶרֶת הוּא
ג' בּוֹ הַחֲזִינוּ צוּם גְּדִלְיָה א' וְהוּא רִחּוּי
כְּפֹר ז' כֹּחַ בְּתִשְׁרֵי בְּרַחֲשִׁית
מִרְחֲשׁוֹן וְז' וְהוּא מֵלֵךְ וּמִקּוֹדֶשׁ בְּשֵׁנֵי יָמִים
וּבְשֵׁנֵי עֵינֵי רֹחַ וּמִפְּטִידֵי הַשָּׁמַיִם כְּסֹד
שְׂרָה כֹּחַ בּוֹ תוֹלָדוֹת יִצְחָק וְאַחֲרֵי מוֹדֵשׁ
יָמִים ו' בּוֹ וִיעַץ יַעֲקֹב יִגְבֹּ וְיִשְׁלַח יַעֲקֹב לָבוֹ וְיִשְׁכַּח יַעֲקֹב
בְּכֶסֶל מִקֵּץ מוֹעִידֵינוּ שְׁנֵי סְפָרִים בֶּחָ קוֹרֵין בּוֹ הַפְּרָשָׁה
רִנִּי וְשִׁמְחִי טִבְתָּ ג' וְהוּא חֶסֶד וּמִקּוֹדֶשׁ בְּשֵׁנֵי יָמִים ו' טִבְתָּ וִיגֵשׁ
בְּטִבְתָּ ו' א' בּוֹ וִיחִי יַעֲקֹב יֵה בּוֹ וְזֵה שְׁמוֹת כֹּחַ בּוֹ וְאֶרְאָה
מֵלֵךְ וּמִקּוֹדֶשׁ בְּיוֹם אֶחָד ג' שְׁבֹט כִּי אִנִּי הַכְּבֹדֶתִי יֵה בּוֹ
לִי צוּם הַמִּשְׁפָּטִים אֲדָר וְז' וְהוּא חֶסֶד וּמִקּוֹדֶשׁ בְּשֵׁנֵי יָמִים
בֶּחָ קוֹרֵין בּוֹ תְּרוּמָה וּבְשֵׁנֵי עֵינֵי רֹחַ וּבֶגֶד עֵינֵי שְׁקָלִים
צוּם פּוֹרִים ה' פּוֹרִים ו' טוֹ בֶּחָ אֲדָר כִּי תִשָּׂא וְהִי הַפְּקָה
סִיבִי זִטּוֹ כֹּחַ בּוֹ וְקָהֵל זִמְרָה כֹּחַ בּוֹ אֵל פְּהֻי וְהַחֲדָשׁ
כִּסֵּן א' וְהוּא מֵלֵךְ וּמִן פֶּסַח אָב' כֹּחַ בְּכִסֵּן
מִכָּאן וְלִבְלֵן הַשָּׁנָה וְזִחְתֵּתִיה' שְׁוֹת

כִּשְׁהַשְׁנָה הַשְּׁנִי

רֹאשׁ הַשָּׁנָה וּפּוֹסֵף וְשְׁמִינִי עֵצֶרֶת ז' צוּם
גְּדִלְיָה ב' ח' תִּשְׁרֵי הַחֲזִינוּ כְּפֹר ז' כֹּחַ בְּתִשְׁרֵי
תְּבָרִיכָה כֹּחַ בְּתִשְׁרֵי בְּרַחֲשִׁית וְאַחֲרֵי מוֹדֵשׁ
מִרְחֲשׁוֹן א' וְהוּא מֵלֵךְ וּמִקּוֹדֶשׁ
יִשְׁעִיהוּ ה' אֲבֵה הַדְּבָרִים כ' ב' בּוֹ וִיקָה יֶדְהָ
וְהוּא מֵלֵךְ

יד ושם יזכור ויחיה

תהי

אגל חב והו חסר אגל חב בשני ימים יג בו כי תצח כ בו כי תבוא
כל בו אתם נצבים וכל תשרי שלמות ושלום בך המלך פתוי לך

כשהשנה העצמה

ג תשרי חזינו עוס גדליה יא והנ דחוי כפור ג כד בתשרי
בדחשית מרחשון וז' מוציחך שני ספרים בא קדין גח והשני ענין לח ומפטידין
השמים כפא' ה מרחשון לך לך טו בו וירח כב בו חיי שרה כט בו תולדות יצחק
ומחר חדש כסלו חב והו מלח ומקודש בשני ימים ו כסלו ויצא יעקב יג בו
וישלח יעקב כ בו וישב יעקב חנוכה ה כל כסלו מוציחך שני ספרים בא קורין
בו מקץ ובשני ענין חנוכה ומפטידין דני ושמה טבת ג' והו חסר ומקודש בשני
ימים ג טבת ויגש עוס יטבת ו' יא בטפת ויחי יח בו ואלה שמות כה בו וארא
שבת ה והו מלח ומקודש ביום אחד ג שבת בח למרעה י בו בשלח יז בו
וישמע יתרו כד בו ואלה המשפטים חדר ראשון ז' והו מלח ומקודש בשני
ימים מוציחך שני ספרים ראשון קורין בדתרומה זהשני ענין לח ומפטידין השמים
כסלו ח חדר ראשון תצוה טו בו כי תשא כב בו ויקהל כט בו אה מקודש וסקלם
חדר שני חב והו חסר ומקודש בשני ימים ו חדר שני ויקרח והי המסקה אלת כו
יג בו צו ודבור בשני ספרים עוס מורים ה מורים א כ בו ביום השמיני ומדה כל
בו תזריע והחדש הזה ניסן ג והו מלח ומקודש ביום אחד ה ניסן זאת תהיה
יב בו אחר מות ואלימ כפרו פסחו פסח ג' כו בניסן קאנשים וידי ויהו
חסר ומקודש בשני ימים ג בו אמר י בו בהר סיני יא חס בחקת כד בו במדבר
סיני סיון ו והו מלח ומקודש ביום אחד ב סיון בשח ואלימ חכבו ועצבו עזרה
דה ט סיון בהעלתך י בו שלח לך כג בו קרח ל בסיון זאת חקת ועגן רח בשני
ספרים ומפטידין השמים כפא' תמוז ד' והו חסר ומקודש בשני ימים ג תמוז
כלק י' בו פינחס עוס יז בתמוז ג בא בתמוז ראשי המטות נדברי ירמיהו
כח בתמוז אה מסעי וחזון ישעיהו חב ב' והו מלח ומקודש ביום אחד ו חב
אה הדברים ט בחב ג יג בחב וחתחנן כ בו והיה עקב כל בו ראה
אל ג' והו חסר ומקודש בשני ימים ג אל שפטים יא בו כי תצח יח בו והיה
כי תבוא כה בו אתם נצבים כולה וכל תשרי לכמים

כשהשנה לחבג

ראש בשני ימים עזרת לא
עוס ג בתשרי חזינו עוס גדליה יא והנ דחוי כפור ג כד בתשרי
בדחשית מרחשון וז' מוציחך שני ספרים בא קדין גח והשני ענין לח ומפטידין
השמים כפא' ה מרחשון לך לך טו בו וירח כב בו חיי שרה כט בו תולדות יצחק
ומחר חדש כסלו חב והו מלח ומקודש בשני ימים ו כסלו ויצא יעקב יג בו
וישלח יעקב כ בו וישב יעקב חנוכה ה כל כסלו מוציחך שני ספרים בא קורין
בו מקץ ובשני ענין חנוכה ומפטידין דני ושמה טבת ג' והו חסר ומקודש בשני
ימים ג טבת ויגש עוס יטבת ו' יא בטפת ויחי יח בו ואלה שמות כה בו וארא
שבת ה והו מלח ומקודש ביום אחד ג שבת בח למרעה י בו בשלח יז בו
וישמע יתרו כד בו ואלה המשפטים חדר ראשון ז' והו מלח ומקודש בשני
ימים מוציחך שני ספרים ראשון קורין בדתרומה זהשני ענין לח ומפטידין השמים
כסלו ח חדר ראשון תצוה טו בו כי תשא כב בו ויקהל כט בו אה מקודש וסקלם
חדר שני חב והו חסר ומקודש בשני ימים ו חדר שני ויקרח והי המסקה אלת כו
יג בו צו ודבור בשני ספרים עוס מורים ה מורים א כ בו ביום השמיני ומדה כל
בו תזריע והחדש הזה ניסן ג והו מלח ומקודש ביום אחד ה ניסן זאת תהיה
יב בו אחר מות ואלימ כפרו פסחו פסח ג' כו בניסן קאנשים וידי ויהו
חסר ומקודש בשני ימים ג בו אמר י בו בהר סיני יא חס בחקת כד בו במדבר
סיני סיון ו והו מלח ומקודש ביום אחד ב סיון בשח ואלימ חכבו ועצבו עזרה
דה ט סיון בהעלתך י בו שלח לך כג בו קרח ל בסיון זאת חקת ועגן רח בשני
ספרים ומפטידין השמים כפא' תמוז ד' והו חסר ומקודש בשני ימים ג תמוז
כלק י' בו פינחס עוס יז בתמוז ג בא בתמוז ראשי המטות נדברי ירמיהו
כח בתמוז אה מסעי וחזון ישעיהו חב ב' והו מלח ומקודש ביום אחד ו חב
אה הדברים ט בחב ג יג בחב וחתחנן כ בו והיה עקב כל בו ראה
אל ג' והו חסר ומקודש בשני ימים ג אל שפטים יא בו כי תצח יח בו והיה
כי תבוא כה בו אתם נצבים כולה וכל תשרי לכמים

ט כסלו ויציא יעקב י"ז בו וישלח יעקב את יוסף ויבשרו חנוכה ב' י"ל בכסלו
מוציאין ג סמרים בא קורין מקץ ובשני עכ"ל ר"ח ובשלישי ענין חנוכה ומפטי' ר"ח רבי
ושמחי' טבת לא זהו חסר ומקודש בשני ימים' ל' טבת ויגש יוס' בטבת ג'
י' בו ויחי' כ"ח בו ואלה שמות' ר"ח בו וחרח' ש"ט בו ואלו מלא ומקודש ביום אחד
ו' ש"ט בא לפרעה י"ג בו בשלח כ' בו יתרו' כ"ז בו המספטים' אחד רחשון ג'
והו מלא ומקודש בשני ימים' י' אחד רחשון תבונה' י"א בו תצוה י"ח בו כי תשא
כ"ה בו ויקהל ושלל' אחד שני ה' והו חסר ומקודש בשני ימים' ב' אחד שני
ל' מקודי זה הפסקה' ט' בו ויקרח וזכור' יום פורים י' פורים ה' י"ו בו יצו זה
הפסקה ולסימ' וב' י"ז כ"ג בו ביום השמיני ופרה' ניסן ל' מוציאין ג סמרים בא
קורין תצריע ובשני ענין ר"ח ובשלישי החדש הזה ומפטי' ר"ח רב לפס' ח' ניסן
זאת תהיה' ולסימ' טהרו פסחו' פסח לא' ב"ט בניסן אחרי מות ומחר חדש'
אחד א"ב זהו חסר ומקודש בשני ימים' י' אחד קדושים' י"ג בו חמור' כ' בו בהר
סיני' כ"ז בו אם נחשתי' סיון ג' והו מלא ומקודש ביום אחד י' סיון במעבר
סיני' עיזרה א"ב י"ב בו נשא' י"ט בו בהעלותך כ"ו בו שלח לך' תמוז וזה
והו חסר ומקודש בשני ימים' ג' תמוז קרח' תמוז' זאת דחת ובעק' י"ז בו מנחם
יוס' י"ז בתמוז א' זהו דתו' כ"ד בו רחש' המלות ודבר דמיהו' אב' זהו מלא
ומקודש ביום אחד' ב' ח' אה' מעד ודח' יעמ' ט' ח' אה' ב' ימים יוס' י"ט
באב' ה' זהו דתו' י' בו ואתחנן' כ"ג בו עקב' ל' בו דחה יעקב ר"ח בשני ימים' כ"ה
ומפטי' ר"ח שנה סערה' א"ב לא זהו חסר ומקודש בשני ימים' י"ז אול' שפטים י'
בו תצא' כ"ח בו תבוא' כ"ח בו אתם נעלים' ד' כל תשרי אהתנין'

כמל שרח אסימאנות ונכס אפרשיות

והיה על אמות איהם ט"ו לא יתקן פיהא לא רחש שהר ולא עי' פיה' אהסאב לא תכתל
אבדא לא אדון תשרי וסוכה ושמיני עשרת ואייר' לא אגו יום גדליה וכפור ומחשון ויום
פורים' לא ל' כסלו' לא ג' חנוכה' לא ה' סבת' לא ב' עשרה בטבת' לא ח' ש"ט לא אגה
אדר שני ואב' לא זבדי פורים ותמוז' לא ב' עין עין ופסח וי' בתמוז וט' באב' לא ג' ה' ע
עקרת נאול'
כל חדש הסמוך למועדות חסר וחדשי המועדות שלימים
ניסן שלם לעולם' אייר חסר' סיון שלם' תמוז חסר' אב' שלם' חלול חסר' תשרי שלם'
מרחשון וכסלו זמן שלימים וזמן חסרים וזמן כסדרן' טבת חסר לעולם' שבט שלם' אדר
רחשון שלם' ואדר הסמוך לניסן חסר לעולם' החדש החסר יצא ביום שיכנס בו' והשלם
בשני בוי' סוף רחשון שבו פורים שני לו ביעורים' שלישי' לנחילת מצה ומרורים'
רביעי' לו הקרבת ביכורים' חמישי' לו תקיעת שופרים' ששי' לו ערב יום הכפורים וטבילה בו
לטהורים' שביעי' לו הוצא יום הכפורים' יום פורים ערב כפורים' ומקצת השנים כפורים ערב
פורים'
ואעלם חק כל סבת יקרא פיה' סבת' פ' שנת פ' חן אהפס' פ' חן אהפס' פ' חן אהפס'
אתחנן יקרנא והיה ס' ממת' אעלם יאן' פ' חן אהפס' פ' חן אהפס' פ' חן אהפס'
יחלץ יתו' ספרא טלשא ומכניט סעדיה בזה גלמא אק' י' ל' ה'

חידוש כתובה

בזמן דין אמה לנא חנן שהדי וחתומין לשתא כל בן פלוני
 חתון ידעתון דאנא נסיבנא למלוגית בתא פל בתולתא חו גרושתא חו חרמלתא חתנא
 בכתובה וקידושין ויתבית בהדיא כמה שנין וימין חסם ש'לו זרע ממנה כותב וחית
 לי זרעא ממנה וכתובתה אידכפא לה וחממא רבנא חסרלו לאדם שישהה עם אשתו חסרלו
 שעה אחת בלא כתובה והשתא בעיתי למכתב לה כתובה קמייטא דאידכפא
 ודין קומא בזמא דכן בזכות אברהם אבונא וגו'

כתובת יבמה

י'קול בעד אחר דין
 חתן פל בן פל דמאחר
 פל חתא לקדמנא ואמר לנא דפלוני בן פל אחי דמא חבא
 שכיב וחיי לכון ולכל ישראל שבך ושבך הדיא חתנא די שמה פלונית בת פל וחאזי לי
 מן חוריתא ליבומי יתה כדכתיב בספר חוריתא דמשה יבמה יבוא עליה ולקחה לו
 לאשה ויבמה יצביאח פלונית דא וחתיבמת לכל בן פל יבמה במא דבעי יתה בדיא
 לאוקמא לאחיה שמה בישראל דכתיב והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת
 ולא ימחה שמו מישראל וכתב פל דין למלונית דא יבמתיה כסף זוזי מחתן חו
 מאה דאיון מזוזי כספא טבא עשרין זוזין וחמשה זוזי וגו' חו תרי סר זוזין ופלג
 זוזא דחאזן לה דהו כתיבין בכתובתה דכתב לה בעלה אחיה קדמא חו ודא
 טיובא דתעילת ליה כך וכך ודי זהב לה בעלה כך וכך ויתם עלי סביל לכתובה

נוסח הבט

אסביל פי כתובה אגט חן יחלך למט'לק בין ידי
 אכחתא ואשאהדין תם יקנא מנה בתבטיל אמודע הכדי
 כל מודעי ותנאי ומודעי דמודעי ותנאי דתנאי בט' לית בחנפיון עד סוף כל
 מודעי ותנאי ויהבית רשותא לספרא למכתב וגסרהיא למחתם ואית ליה רשותא
 למכתב מהדין גיטא ועד כמה גיט' עד דימטי גיטא שלמא לידה תם בש' וכתב
 אכחתא אגט עליהי אגטאם

עדי מסירה

י'קול בעד אחר דין
 בזמא דין גרש באמנא חנן שהדי
 דחתומין לשתא פל בן פל ית חתניה פל
 בת פל ויהב רשותא לספרא למכתב ולספרא
 למחתם וכתב ספרא גיטא וחתימו סהדיא
 עלוהי וחמטי פל בן פל דין באמנא חנן
 שהדי דחתומין לשתא לידא דחתניה פל
 דא גיטא שלמא מעליא כתיב כדן
 וכמשפט וכהלכה בכל עניניה ובכל
 חתונתיה נטיד מכל מדיעס דמיפסיר
 בהון גיטא וקבילת יתיה מניה באמנא חנן
 בתר דאקרינא ית פל דין פסוקא דגיטא
 ובטיל כל מודעי ומודעי דמודעי דנפקין
 מגו מודעי עד סוף כל מודעי ותכא
 כתיקון חלל וקנינא מניה קנין שלם חמור

כדור משה וישראל

פלוני בן פלוני נש
 פלוני בן פלוני נש
 וחתימין המדיים כזה מלמטה
 וי'קול בעד אחר דין
 וי'קול בעד אחר דין

נוסח הכתובות **היא** והשיטות

בשם רחמן בשם חשה לו הגדולה ומרומם על כל ברכה ותהלה
בשעה מעולה ועונה מהוללה ודיצה ונהלה וחן וחסד וחמלה ויד ושם ותהלה
ומלוי כל שאלה לחתן ולכלה ולכל הקהלה הנקהלה זרע ישראל הקבולה
ית' פליטת הגולה ישישו וישמחו וכשושן יפדיחו וכתמר יצמיחו וכבושם
יחזו וכשמש יזריחו ויבנו ויצליחו בויבנו ויצליחו מצא אשה מצא טוב
וינק רצון מיני בית והון נחלת אבות ומיני אשה משכר

[illegible]

וְחָסְרָהִיטָה לְמַנָּה כּוֹתֵב מְלוֹךְ כְּלָתָא אַרְמִילָתָא " וְחָסְרָהִיטָה גְרוּשָׁה כּוֹתֵב מְלוֹךְ כְּלָתָא
גְרוּשָׁתָא כְּדִי שְׂבִי יִטְעֶה בָּהֶן מֶהֱן " הִיטָה לְמַנָּה וּגְרוּשָׁה כּוֹתֵב שְׂתִיחָן

ויפתח ויגלה לי כי כסף דמי עוה ידעתי מזו כי ספא טבא תרי סד זוזין ופלג דזוזא
דחמשי לית וג' עלי מא דנעכא פוק' יקול בעד אחרתך

[illegible]

וזהו ארבעה עשר כתובה —

מתגלס ותחל אסור ולא תדני בקדמה תם תבדל אנעל בידהא מן גהת אכעב מתלשהא
ותרמי בהא ובעד דאך תסתקיס ותבדק בין ידיה ויכדון איהא אחכאס חתי יתביין להם
אבזאק יצהרמן מהא על אחרך ויכדוה בין ידיהם והו קאים תם ימלון עליהא
אן תקול ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה חת בית אחיו ונקרא שמו בישראל בית
חלון הנעל והמא כלאהמא על חל אקיאם ויגבו אחאצריין חלון הנעל חלון
הנעל חלון הנעל תלחת מרחר ובעד דאך גוז לליבמה חן תתזווג במן שות
תם יכתבו להא אכמסה חן ג מנהם מא וצפנט והו יפמא גט חליצה

והיה נסכתה

ביום מל בירח מל שנת כך וכך לשטרי במחתא פלוג דעט

בירח דמיא פלו מותבה בימא דנ חכנא דייני דמקצתנא חתא

לתתא במותב תלתא כחאח הוינא יתבין בדי דינא וסליקת לקדמנא לבי דינא פלוגיתבת פלוג
חמלת מל בן כל וכן חמדת לכא חו ידעי רבנן דאנא נסבכא לפל בן בעל מית וחי
לרבנן ולכל ישראל שבק ובר וברת ירית ומחסינ ומוקים שמא בישראל לא שבק והדין מל בן
פל אחוהי מחבוהי וזהווא מל בעל מותנא חווא ועליה אמר מן חוריתא ליכמותי כען חתון
רבנן חמרו ליה חיי צבי ליבמא ית יבם ואי לא יטלע לי קדמיכון רגליה דימינא ווא שרי
סינה מעל רגליה וארוק באנפואי וחשתמודענוהי להדין פל דהוא אחוהי דפל מן אבוהי
ואמרנא ליה חיי צבי ליבמא ית יבם ואי לא יטלע לי קדמיכון רגליה דימינא ותשרי קצד
מעל רגליה ותירוק באנפך ועני ואמר לית חנא צבי ליבמא יתה ומרחמר בין קדמינא
חקרינא ותפלוגת דא מאן יבמי להקיס לחאן שם בישראל דא אבה יבמי וכן רית
לא אבה בנשימה אחת כהיכין דאמר דאריין לטב ותום דארינא יתה לא חממו לקחתה
ואטלע לה קדמינא רגליה דימינא ושרת סינה מעל רגליה ורית באנפואי רוקא
דחתא לנא מפומה על ארעא ותוב אקרינא לפלוגית דא ככה יעשה לאיש אשר
לא יבנה חת בית אחיו ונקרא שמו בישראל בית חלון הנעל בבי דינא חתא דייני
וכל סבין דהו יתבין עמכא עכנא בתרה ואמרנא חלון הנעל חלון הנעל חלון
הנעל תלתא זמנין ומרחמא עובדא דנ קדמינא שרינא גפלונית דא למהך
להתנסבא לכל מאן דתצבי ואנש לא ימחא בידה מן יומא דנן ולעלס זבעת מצנא
פלוגית דא גיטא חליצה דא וכתבכא וחתמא דהבכא לה לזלו ולדאיה בעלמא
כדית מערה וישראל

ואחמה בסחיר אלתב פיאקשט ושאחק לים כאלגט ועריך לעשות שרטוט
תחת כל פסוק מן הפסוקים שבתוכו ולס הי תחתא חן תמתין ג חדשים
אחר שהלכה לא מותרת להנשא מיד לפי שאינה חלוצת לא אחר י יום גמורים

נוסח גט מיאון

בהגו כל בית ישראל לכתוב גט מיאון

כנוסח זה

בכך בשבא ויהוה כך וכך גיטא מל שנת כך וכך

לשטרי במחתא מל דעל בירח דמיא פל מותבה בימא דנ חכנא דייני דמקצתנא חתא
סהדי וחתמין סגתא ואמרנא לנא שחמי חן אחי הטעוני והשיוני חתא דייני שובי לפל
בן פל ואני קטנה והשתא גלית דעתא קדמיכון רגליה דימינא ושרת סינה מעל רגליה
ובדקנא פלוגי דא ואתברר לנא דעדין זוטרתא היא וכתבנא וחתמנא שטריא דבן

לפלוגית

גמור מעבשו בכלי הכשר לקנות בו כסף מזהב וזהב יקר
קדמוני חפץ פהדי כתבנא והתמלא ויהבנא למלוכות דא למהוי בידיה לעכו ולרעה בעלמא
והכללים וישערו לשאר

גט שכותבין לחשה צריך הכותב שיהיה בקי ולא יכתוב למהך ב"ד שמה יקרא
הקורא לי מהך כלום לי שחוק וצריך שיכתוב וו דוכדון ארוך שמה יקרא הקורא
וכדי כלום בתנאי זה חפסור חותך ולא יכתוב דיתיהויין דיתיעביין בשני ודין
שמה יקרא הקורא דיתיהויין דיתיעביין כלום שהוא מדבר עם שתי נשים ונמצא
שח"נו מגרש לזו לא לשתיים אחרות ולא יכתוב ודין ב"ד שמה יקרא הקורא
ודין כלום משפט יהיה ביני ובינך ולא יכתוב ואגרת ב"ד שמה יקרא הקורא
ואי גדת כלום חם דינת ובן יחריך ויין דתירוכין ומיטורין ושיבוקין שמח תדמה
ל"ד ויהיה משמעו תריכין ומיטורין ושיבוקין כלום שהיא שבה ושלחה וגדסה חתנו
הכי שכתב בנוסח זה ולא האריך ויין לו ולא כתב היודין היתירות או כתב
היודין שאמרנו שלא יכתבו הרי הגט פסול ובין כל כיוצא בזה בכל לשון פסול

שְׁלִיחַ קָבֵלָה יָקוּם בְּעַד אֲתָחָדִיךְ בְּיוֹמָא דְּנִתְחַמְדַּת פְּלִנִי

בַּת מֶלֶךְ קָדְמָנָה חֲנָן סְהַדֵּי דַחְתִּימִין לַתְּתִיחַ לִמְלֶכֶּךָ בֶּן מֶלֶךְ הוּי לִי
 שְׁלִיחָה וְקָבִיל לִי גִיטָה שֶׁלִּמְנוּ מִעֲלֵיהָ מִן יַד גְּרוּשֵׁי מֶלֶכְךָ בֶּן מֶלֶךְ וְחֵית לְךָ רְשׁוּתָהּ לִקְבֹּל
 מִן חֹד גִּיטָה וְשֵׁי כְּמֵה גִיטָה עַד דְּיִמְטִי גִיטָה שֶׁלִּמְנוּ מִעֲלֵיהָ לִידָהּ וְהָאֵת בַּחֲתָנָהּ
 וְיֹדֵךְ כִּידָהּ וְמֵה דְהָא קָדְמָנָה פִּתְבִּנָּה וְחֲתָמְנָה וְיִהְיֶה לִּמְלֶכֶךָ דָּח לִזְכוּ וְלִדְחִיהָ בְּעַלְמָהּ
 וּבְעַדְחָן יִחַדְךָ אֲבָט עַלִּי הָיָה אֵצְמָה מִן אֲבַעַל אִי יִד אֲרִסְוֹל לֹחַ יִמְכֵּן אֲבַעַל
 חֲבִטָּלָה בְּעַד דְּאֶרְכֵּן בְּלֹג אִי יִד אֲחִמְרָתָה לִחֵן מֵהֵמָּה קָדְמָנָה אֲבָט אֲרִסְוֹל עַלִּי הָיָה
 אֵצְמָה חֲנִנְהֵם אֲטָלְחָה יְשׁוּרִיחַ הוֹלְכָה יִקְוֹל בְּעַד אֲתָהֲרִיךְ

מטה ואמר כלבן כל' לפלוניבן
כל' הוי לי שליחא וקביל לה גיטא לפלונית בת כל' מן שמי ואמטי יתיה לה אתאן שליחך

אית לך רשותא לשוואה מן חד שליחא עד כמה שליחא עד דימטי גיטא שלמא מעליא
לידה ופלונית דא דתשנתי ביה לכל גבר ומה דהוה קדמנא חנן סהדי כתבנא וחתמנא
יהבנא ליה מל' דנן למהוי בידה לזכו ולרחיה בעלמא והכל שרי ובריה נקיי

נוסח גט חליצה
כבילה חן יחיר למחיר כמסה סוף
איבם ומליפתה וואל ביום לחבילה וילבם איבם

וְעָלָה לָהֶם סִיּוֹר כִּי הִגְלָה אֱמִי וַיִּסְתַּקֵּים קִדְמָהּ הִוּוּ וּסְלִיפָתָהּ וַיִּמְלֹךְ עָלֶיהָ סְלִיפָתָהּ חֶזֶק
נִקְוָל כְּלִמָּה כְּלִמָּה מִחֶזֶק יִבְמִי לֵהָרִים כְּלִחֲיוֹ שֶׁם בִּישְׂרָאֵל לֹא אָבָה יִבְמִי וְתִגְמֹעַ
חֲדָתָהּ אֶלְכֵּמָתָהּ אֶלְכֵּמָתָהּ כִּי נִכְסָא אַחֲרָי לֹא אָבָה וּבְעֵד רֵאשִׁי תִקְוָל יִבְמִי וַיִּמְלֹךְ
נִלְיָהּ הִוּוּ חֶזֶק חֲפִצָּתִי לִקְחָתָהּ וַיִּקְוָלוּ לָהֶם חֲגָלִם וְאֶכְלְעִי נִעְלָה

פתגם

לא באסמכתא ולא כטופס דשטרי ומה דהוה קדמנא חנן בדינא כתבנא זרות מוכר
 ויהבנא לפלונית דא למהוי בידה לזכו ולדאיה בעלמא ודכל קייס
 שטור מי שרצה למחול לאשתו שבועת האמנה יקול בעד אתחדיק
 ביומא דנזאמר לנא כל בן פל חנן סהדי דחתימין לתתא
 הוועלתי סהדי וקנו ממני קנין שלם מעכשו וכתובו וחתמו עלאי בכל לישאני וזכוותא
 דבינאי נפשי וזרעות לבי כד לא באונס ולא בשגון ולא במרע אף בלינא שלימא
 ודעתא גריעותא דקא שויתי מעכשו יתאכסתי פלונית בת פל זכאה ונקאה ממורתא
 דמיחייבא ליתמי מחמתא בתר מפטרי לבית עלמאי היא חביזא דא מנה ולית להון
 עלה לא חדס ולא שבועתא ולא כל דיית מחמתה בין בשתם בין במפרש ולית להון עלה
 טענה בעולם ואית לה למגבי שטר כתובתה בלא שבועה ממה דא שבוך ממקדק
 וממטכטלי ובטילית משטרא דנן כל מורעי ותנאי ומורעי דמוועי ותנאי ודעא
 עד סופהון ושטרא דנן לא באסמכתא ולא כטופס דשטרי אף כחומר חזק בעד אכך
 סהדי קנינא מן גל דנן לפלונית דא קנן שלם חמור גמור מעכשו בכלי הכשר להקנות
 בו על כל מאי דכתיב ומפרש לעיל זה כל שריד ובהיר וקייס

נוסח שטור מכירת החצר או הקרקע

בכך בשבא דהוא כך וכך לירח פל שנת כך וכך לשטרי במחאתא כך וכך דעלבידא
 דמיא פל מותבה ביומא דנן אתא לקדמנא חנן סהדי דחתימין לתתא פל חנן פלחן
 וחניי נטקא וקא אשהדו עליה מן און וקנו ממני בלפך מעכשו ברעות נפשי לא באונס
 ולא בטעו לא בלימא ודעתא תריעותא זילך בחני מחר ומעתדך ומיצאדך
 מעכשו באניא ביעת ותסלמת ויצאך בידי מן פלחן חבן פלחן מא מכלגהו כלי זכאי
 ודאחם לאי עד דהא כלי זכאי פנה גיידה גחיה פי אביע ואשדא פי מדינה יצא
 ואעמאהא פלמן קבעתהא מנה אבעת איהבא איעל גמלה לבית חו למדעה חו
 מא כחן אף ביעה פלחן מן אוטאן פלחן פי מכחן פלחן אף יחיה בגמלה עכלא
 חתעלה מן אשרקי מלך פל ומן אקבלי מלך פל ומן אגדכי מלך פל ומן אעדי מלך פל
 ואיה מפתח באכה ומסלך אטריק חף קף אבעת איה גמלה אמוצע לפלחני חו לבית
 לפלחני אמדכור פוק אמחצור בין הרה אחאוד למביינה ילך ביעא תחבתא חבידא
 לאזמא שרע"א מנגזא גחמעה לאשרא"ט איעה בתקבתא נאפדא קטעי"א לאשרט
 פה יפסדת ולא ביאד יבטלה ולא עלי פכיל דהן ולא שדה ולא תלמא בלביעא תאמא
 מפסמא לאולמא יקום מקחמה מן בעדה אי חנתהא לעלם עד יצא דדי למביע אמדכור
 פוק ותריבה ותגדלה וגדראתה וחבלותה וחשגדלה ואפכאטה ואעמאדה וחלתה וזרעה
 ומזדעה

לפלונית בת כל דא למהו בידה לזכו ולדאיה בעלמא דזכור
וינר יבין העדים שיהיו מכירין אותה ואת בעלה שנתחנה בו
בראה אאמראה לבעלהא יקול בש אנתהרין

ביומא דבן אמרת לנח חנן סהדי דחתימין לתת
פלונית בת כל הוו עלאי סהדי וקבו ממני בלמך מעכשו וכתובו וחתומו עלאי בכל לישאני
דזבואתא והבו לפל בן כל כד לא בחזקס ולא בטעו אה בליבא שלימא ודעתה תרי צתא
דבעכו נפשי שויתי ית פל בן פל דהוה בעלמא לקדמת דנא שויתי יתיה אבי צאדא
מכל מוהר ונדוניא ומתנתא קמיייתא ודרתא ותוספתא ומזוני וכל דא יתלי בשטר
כתובתי עליה שויתי יתיה אבי צאדא ופציתי ונקיתי יתיה וית ידויה בתדיה משום
דא שתלי מית ית כל מה דהוה לי מכל תנדי כתובה וכתובה גופה ולא אשתייר לי עלוהי
ולא פל ידוהי בתרוהי ולא לכל דייתא מחמתא מארבע רוחי עלמא לא דין ולא מימר
ולא משמע ולא פיקר ולא שעבוד ולא דברים ולא טענתא ולא תביעותא ולא עדותא
ולא שבעתא ולא הנעלות בית דין לא צדיני ישראל ולא בדיני חומי עלמא ושטרא דנך
לא באסמכתא ולא בטאכסי דשטרי בתר דבטילת פלוני דא משטרא דנך כל מודיני
ותנאי כען חנן סהדי אמרנא לפלונית דא הנקני מנך על כל מאי דכתב ומפדש לעיל
ואמרתהין קנו מני וקנינא מנה קנין שלם חמור גמור מעכשו בכלי הכשר לקנות בו
והכל שדיך וברך וקיים

לא ל
ולא
לידא
בתרא
ולא
לכל

שטר גבית הכתובה

יקול בעה אנתהרין ביומא דנך
עבד לקדמנא חנן בדינא דחתימין לתתא הדיא חתמא די שמה פלונית בת כל
חד מלתיה דמי כל בן כל וזמרת לנח הו ידעי דבנך דפל בן בעלי שכיב ורזי
לדבנך ולכל ישאל שבך ואית לי עלוהי כתובה והא חנא בעיא דתפרעון יתה לי
מעכשוהי דפדק כלמא דהא בתיב בשטר כתובתי כען חנן בדינא קמנא על
כתובתא דפלונית דא ואשכחנא בתיב בה כך וכך דינרין דידיעין ממטבע פל
וכין דאתקיים שטר כתובה דא קדמנא בדקנא על נכסוהי בפלוני ושמןא לה
מנכסוהי בדינרין איך דכתיבין בכתובתה חתר פל במערניה חו לבושין חו
מטלטלין מכל דא שתעבד מנכסוהי בשטר כתובתה וקבילת שומא דנך בדינרין
איך די מפדשין לעיל בתר דמטא מהדוריה שומא דלא יתיר ולא חסיד ואחריותיה
אסתמי וכל כך בתר דאתקטנא לה חפצא בידה דהוא חמשה חומשי תורה ואשבענא
יתיה ביה צדי אמרו דבנך אבא שטר ע מתכסי יתומים לא פרע לא בשכונא וכל
מחלה כתובתה לבעלה לא זכינת יתה ליה בטובת הנאה וכלא אשתלית מנה כלום
ודלא בפייתא ולא חפצת שום מדי מדי שבך בעלה פל דנך כתיקון חזל ושטרא דנך

לא באסמכתא

חומי עלמא ולא לי חן חסדא ודא חסדא נחת חסדא עשית לבעלי כל דנן פדאך ובטילין כל
דנן וזוגתא פלונית דא משטרא דנן כל מודעי ותנאי עד סופהון כתיבון חסדא ושטרא
דנן לא כחם מפתח ולא כטופס דשטרי לא בחומה חוזק כל שטרי מכירה דמוחזקי
בבי דינא כען קנינא חנן סהדי מן פלונ' דא בדישא ומן כל בעלה דנן בתרביין לפלונ'
דנן על כל מאי דכתב ומפרש לעיל חנן שלם חסדא גמור בכלי הכשר לקנות בו
והכל שריד ובדיר וקיים

וחן כחן ארגל אג' הסכים לדגולה פליכתב ענוח מא יצל מהכחא ענוח עלמא

דאך בעד חן חסדא לי חסדא חנן סהדי דחתימין לתתא פלחן
חבין כל בעלה דפלונית דא וחיכין נטק וקל חסדא דא עליוח מן און וקנו ממני בלפין
מעבשן ברעות נפשי כד לא בחונס ולא בטעו לא בליבא שלימא ודעתא תריעתא
ודאך פאלי הסכמתי לזוגתי פלונית דא פי הדי אמביע אמדכור פוק וסילחתי עמי מעבשו
מן גמיע דאך ומא בקי לו פי דאך זכות אבתא וחפלו משווה פרוטה עד למעלה ולא פירות
ולא בירי פירות עד סוף העולם לא בדיני ישראל ולא בדיני חומי עלמא ולא לי חן חסדא
וחסדא נחת דוח עשיתי לחשתי פלונ' דא פי דאך בלתיך הסכמה וסילוח עלא אגדה
אשרעי ובטילין פלונ' דא ובטלה כל דנן משטרא דנן כל מודעי ותנאי עד סופהון כתיבון
חסדא ושטרא דנן לא כחם מפתח ולא כטופס דשטרי לא בחומה חוזק כל שטרי מכירה
דמוחזקי בבי דינא כען קנינא חנן סהדי מן פלונ' דא בדישא ומן כל בעלה דנן בתרביין
לפלונ' דנן על כל מאי דכתב ומפרש לעיל חנן שלם חסדא גמור בכלי הכשר לקנות בו
והכל שריד ובדיר וקיים

וחן כחן ארגל אג' הסכים לדגולה פליכתב ענוח מא יצל מהכחא ענוח עלמא

תם חן כחן דנן מעבשן בחסדא חנן סהדי דחתימין לתתא פלחן
אמדכור פוק אעמדך איהו מל ומלך כל חנן כל אמנא חן לפלונ' אמנסוב אג
בניסת כלל פל' וחוץ אומן אמדכור פוק חן מן עיניו כל הדי ארגל אמחכל חן מן עיניו
מא הדי אקורס וחן פלחן דנן מא יסתחן מן דאך שי והכל קיים

כתאב אבוקולה יקול בעד אתחריך

ביומא דנן חתא לקדמנא חנן סהדי דחתימין לתתא
פל חבין פל' וחיכין נטק וקל חסדא דא עליוח מן און וקנו ממני בלפין מעבשן ברעות
נפשי כד לא בחונס ולא בטעו לא בליבא שלימא ודעתא תריעתא ודאך פאלי
מדיעתי ובדיעונגעלית אמקולה וארגוץ לפלחן חבין כל ודאך פלחן אקידה אמלחניה
חו אבית אפלחני חן אמניע אפלחני אג' חסדא אג' אג' חסדא פל' חן
קד בעלית לא אמקולה וארגוץ פי הדי אמניע אפלחני וחן אג' חסדא גמולת אג'
אג' חסדא אמדכורא ג' חסדא גמולת פי אג' חסדא פי מדיעתי אמניע חסדא חסדא

וְחָזַן כְּחֵן דְּמֵלֶךְ פִּלְאִיקוֹלִי : מִי־סֵד הָיָה אֲמִי־עַל אֲמִי־כֹחַ מִקֵּץ יִתְרֵבָה וְחִבָּאֲרָה וְגַדְרָאֲתָה

כלום מעבדו להפיץ חן יביע ויהיה ההבטית ידך ויבני ויהדום ויגדום ויכלע וישרך

וְיָכֹחַ
וְיַעֲרֵךְ
וְיִתְמַוּן
וְיִקְחֶם

[illegible]

פְּחוּסָה עַד לַמַּעֲלָה וְלֹא דַעוּחַ מִתַּמְלָחָה וְחִפְלוּ שְׂבוּעָה חֵין לִי עֲלִי וְחִפְלוּ עֲלֵי גִבּוֹרִים

לחצותי שאלוהי יעזרני על מרחב כל קר יצאד ידי למביע פי מלכה מאד עינת

גברת חקיה פאני אמת גפסי מעבדו פלדמה וזאלך מן גמיעאנאס פזר ואנאול

[illegible]

על מצו וזכרת ופד' רשוד מן ארץ צר' ואשכנז ואחיתר' ואמר צור' מן אשכנז

וְהָיָה לְכָל אֶחָד מֵעַמְּךָ יוֹדֵעַ מִקְדָּשְׁךָ מִן הַבְּרִיָּה וְכָל הָעָם יֵדְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד

יָבוֹס מִקֶּדֶם לְמִנְיָן בְּעֵדָה וְלֹאֵךְ מִהֶכָּח וְעַד עֲלֵמָה

דכן באהם מכתא וראו כטובם דשטרי אה באומד חושך כל שטרי מביה דמוחזק
בדי דיום בעני מניא אה פריי אה אה דני לאלו דני ויל כל אה דכתיב ומפרש

לפי שיהיה שלם חמור מזהב ופז כסף פשוט לקנות בו והכל שליח ובדיר וקיים

[illegible]

סל דין וחינוך בלתי תפוסת ויש להאריך עליו סק לא יזקנו ממנו בלפי מעבדן ברעות נפשי בל

לא ביהם ולא בנפשם ולא שום דבר שיהיה להם חלק בהם ויהיה להם חלק בהם

וְהָיָה כִּי יֵשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצָם וְאָמְרוּ לַיהוָה אֲנִי עָשִׂיתִי כְּכָל
דְּבַר אֲשֶׁר צֻוֵּיתִי לֵאמֹר

חומר עברי

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

השטר בחתונה לשהוד ארבע בנות
למקיימין פיהתאגון ארבע בנות כל ילדיהם והי פיהתאגון
שהודי על מנת שהודי ארבע בנות פיהתאגון ארבע בנות
יהי ענין שהודי ארבע בנות כל ילדיהם והי פיהתאגון
וכאן ארבע בנות ארבע בנות ארבע בנות ארבע בנות
יערבו פיהתאגון ארבע בנות ארבע בנות ארבע בנות
עדים כשרים והן עדים ארבע בנות ארבע בנות
כטוהם פיהתאגון ארבע בנות ארבע בנות ארבע בנות
והי כשרים ארבע בנות

במותב תלתא כחדא הוינא יתביין ארבע בנות
דטוהי ושהודי כשרים ארבע בנות ארבע בנות
והעידו על פיהתאגון ארבע בנות ארבע בנות
וארבע בנות ארבע בנות ארבע בנות
בתרבותו תריין פיהתאגון ארבע בנות ארבע בנות

מדרך ארבע

בתמלה יום ראש חודש יקריב ארבע בנות
והי ארבע בנות ארבע בנות ארבע בנות
יזהר ארבע בנות ארבע בנות ארבע בנות
ארבע בנות ארבע בנות ארבע בנות
ובער ארבע בנות ארבע בנות ארבע בנות
מכל ארבע בנות ארבע בנות ארבע בנות
גוזב ארבע בנות ארבע בנות ארבע בנות

תחנה אחר התפלה

יהי רצון מלפניך יהי
וארבע בנות ארבע בנות ארבע בנות
הרבים ותפתח לי שער דחמים שער תורה שער תשובה
שלימה לפניך תשובה שחתה חסד בה תשובה שחתה חסד
ותפלה לכל חסדי ולכל טוהי בשבילי
לפניך שרצון לבי לעשות רצון כלב שער רצון העולמים יהי רצון מלפניך
שתלכיני ושהודי כשרים ארבע בנות ארבע בנות

לְהַגִּיד לָהֶם הַדָּבָר

כְּמַעֲשֵׂה לָהֶם וְהָיָה לָמוֹ

וְתוֹרָה

וְלִהְיוּ לָהֶם צִוִּים הַחֲמוּמִים

תּוֹחֵל לֵךְ נֹחַל גְּדוּלָה וּמִלֵּחַ

וְלֵךְ לֵךְ חֹר וְכִשׁוֹר

לְיוֹר יַעֲמֹד נִצָּדִים לֹא יַעֲבֹר

חֲבִיר הַחֲמִים כִּי יַעֲלֶה בְּכִתְּךָ כֶּסֶף

תִּהְיֶה הַדְּמוּת

עֲלֵי חֲכָמִים בָּנִים יִשְׁכְּנוּ בְּכִנִּי לֹא בִּתְּךָ

וּבְסֵן יִשְׁפָּחוּהוּ לְחִמִּים עַד מִדְּבַר אֲחֵיהֶם

וְלִכְרִי וְלֹא הַבְּנוּת

וּמַלְכוּת תַּחֲוָה וְכִדְּהָ תִּשְׁכַּח לְמַדְּשׁ לֹא כֹה

אֲחֵרִית

יֵי נִקְרָא עֲלֶיךָ

שְׂמִיךְ לֵיטֵי לְכָרִי הַחֲמִים הַחֲמִים

רִיבָה לְשִׁכּוֹן כְּבוֹד צִיּוֹן אֲשֶׁר מִדְּבַר

דָּר כֶּסֶף וְדָר הַכֶּסֶף עֲלֶיךָ

עֲבוֹת מִנְּבִיאוֹתֶיךָ לְמִי כָל חֲמִידָה לֵךְ לְחִבּוּתֶיךָ יִקָּח

יִקָּח שְׂרִיגֵי גֶפֶן טוֹרִיהָ עֵינֵי לְעֶבְדֵי יִמְחֶה

הָרִי הַמִּזְרֵה מִטֶּעַ קֹדֶשׁ מִטֶּעַ שְׁתִּיכָרֶיךָ

יִשְׁחָרוּ וְלֹא יִלְוֶךְ בְּדִדְכֶךָ יִשְׁמֹחַ אֲמִיחֹר פְּנֵי הַדְּרֹתֶיךָ יִתְּנֶה

לְיָדֶיךָ

חֲמַת חֵתֶה חֲתָנִיו כְּמוֹ סֶהַד בְּתוֹכֵינוּ אֲמִיךָ חֵת לִפְנֵי

בְּלִכְתֶּיךָ מֵאֵד תִּשְׁמַח בְּרוֹב מִמּוֹן וְרוֹב

כִּי יִשְׁאֵל קֹדֶשׁ יִבְיָחוּ

אֲטוּבֵנוּ לְכָל מִשְׁלָל וְסִימָן טוֹב לְכָל לֵב

יִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים

יִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים

יִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים

יִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים וְיִחַיִּים

וְכָל מַדְרֵג טוֹבוֹת וְכָל זְכוּת שְׂמִינִת
בְּמִדְרֵג טוֹבוֹת שֶׁהָיָה בְּיָדָהּ שֶׁתִּרְעָה בִּי וְכַמְעָשִׂי כִּי חָתָה
הָיָה הַבֵּן הַזֶּה לְאִשׁוֹ שֶׁהָיָה עִירֹם עַל הָאָדָם מִשְׁלֵל בְּכָל לַיְלָה עֲדָה
בְּחִמּוֹת הַבָּיִת שֶׁהָיָה בְּיָדָהּ חֲדָרִית תִּקְוָה חֲדָרִית שְׁלֹם
חֲדָרִית מִלְּבָבוֹ חֲנֻנוֹ וְשֶׁהָיָה בְּיָדָהּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עֲמָנוּ יִרְדָּה
לְבָנִי שֶׁמֶךְ הַבֵּן וְהָיָה שֶׁהָיָה עִירֹם עַל הָאָדָם שֶׁמֶךְ

יְהוָה יִרְדָּה חֲדָרִית חֲדָרִית כְּאִילוֹת וְכִי יִרְדָּה לְמִנְחָה בְּגִינֹת

לְבָנִי שֶׁמֶךְ הַבֵּן לְהַעֲלִימוֹ הָיָה יִעֲרָנִי עַל מַעֲשֵׂה רִמּוֹנוֹ

בְּחֵן וְאֵי בְּחֵן בְּהוֹשֵׁן שׁוֹשֶׁרֶשׁ

וְכָל מַדְרֵג טוֹבוֹת שֶׁהָיָה בְּיָדָהּ שֶׁתִּרְעָה בִּי וְכַמְעָשִׂי כִּי חָתָה
הָיָה הַבֵּן הַזֶּה לְאִשׁוֹ שֶׁהָיָה עִירֹם עַל הָאָדָם מִשְׁלֵל בְּכָל לַיְלָה עֲדָה
בְּחִמּוֹת הַבָּיִת שֶׁהָיָה בְּיָדָהּ חֲדָרִית תִּקְוָה חֲדָרִית שְׁלֹם
חֲדָרִית מִלְּבָבוֹ חֲנֻנוֹ וְשֶׁהָיָה בְּיָדָהּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עֲמָנוּ יִרְדָּה
לְבָנִי שֶׁמֶךְ הַבֵּן וְהָיָה שֶׁהָיָה עִירֹם עַל הָאָדָם שֶׁמֶךְ
יְהוָה יִרְדָּה חֲדָרִית חֲדָרִית כְּאִילוֹת וְכִי יִרְדָּה לְמִנְחָה בְּגִינֹת
לְבָנִי שֶׁמֶךְ הַבֵּן לְהַעֲלִימוֹ הָיָה יִעֲרָנִי עַל מַעֲשֵׂה רִמּוֹנוֹ

וְהָיָה

כִּי יִרְדָּה חֲדָרִית חֲדָרִית כְּאִילוֹת וְכִי יִרְדָּה לְמִנְחָה בְּגִינֹת
לְבָנִי שֶׁמֶךְ הַבֵּן לְהַעֲלִימוֹ הָיָה יִעֲרָנִי עַל מַעֲשֵׂה רִמּוֹנוֹ
וְכָל מַדְרֵג טוֹבוֹת שֶׁהָיָה בְּיָדָהּ שֶׁתִּרְעָה בִּי וְכַמְעָשִׂי כִּי חָתָה
הָיָה הַבֵּן הַזֶּה לְאִשׁוֹ שֶׁהָיָה עִירֹם עַל הָאָדָם מִשְׁלֵל בְּכָל לַיְלָה עֲדָה
בְּחִמּוֹת הַבָּיִת שֶׁהָיָה בְּיָדָהּ חֲדָרִית תִּקְוָה חֲדָרִית שְׁלֹם
חֲדָרִית מִלְּבָבוֹ חֲנֻנוֹ וְשֶׁהָיָה בְּיָדָהּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עֲמָנוּ יִרְדָּה
לְבָנִי שֶׁמֶךְ הַבֵּן וְהָיָה שֶׁהָיָה עִירֹם עַל הָאָדָם שֶׁמֶךְ
יְהוָה יִרְדָּה חֲדָרִית חֲדָרִית כְּאִילוֹת וְכִי יִרְדָּה לְמִנְחָה בְּגִינֹת
לְבָנִי שֶׁמֶךְ הַבֵּן לְהַעֲלִימוֹ הָיָה יִעֲרָנִי עַל מַעֲשֵׂה רִמּוֹנוֹ

מזרנו
ויבנה את זבולינו
ויבנינו בעינינו בעת יבוא

סיני חלוצי

אשר בארצות עברית
הם בראש כגלה להעלות

את יחיהו
כוא זכנו בישאל והראו יקריהו
הקביל את פני יוסף ופירושם בנוס
לכנות שוררו בני
אשר יתנו עלי פרעה אחי ליהו

זיט חברה

תו הריב זכרה כל מחלתו ובהלום היו ימי גלותו
בואו מכל עבר בני אשובו בקרם

אשר בארץ עמי הפעם חורה את יי
באחי אל מלעז ירי הכיא זכר דבר טוב על לבבי ושבת
הוציאני אל לחפשי ירום ראשי והגל

מה ללכה מקדשי כי עתה יחיה בני חיישי
מה לאהם על שמיר וחושיה לגחול את עמיר

לח חיה לחטוב לל סיני

אחרית

מפרי עין גדי מעשים הרמון חשמה בך דודי
עם זמירות ורון קל אחור

קצרי חננים תוחי ללאה אגבאר לעשי
האר וצט בחר אקלזם גרין אכפאר

תהה היכני בו מעצתי עלמה נחמנת היא לי קול
יה לי חם נשאתי קולי נשקפה מחלון

באחי בסתאנה מה חלוא לי מתלה מן גמיע חקרהנה
ואחנה וחמאן חסר אלה וגניטא אזההאר

ללכת אחרי מחממי להזיק בחלת העלה ארוצה
חייצון חן רקס מרסומה

חנא לם אזהר ונכזת חימאנה ושלעהוד
ואמשהי

על
מקום
השער
שומר
הבית
ישבו
בית

AUTHOR _____

NO. 4826

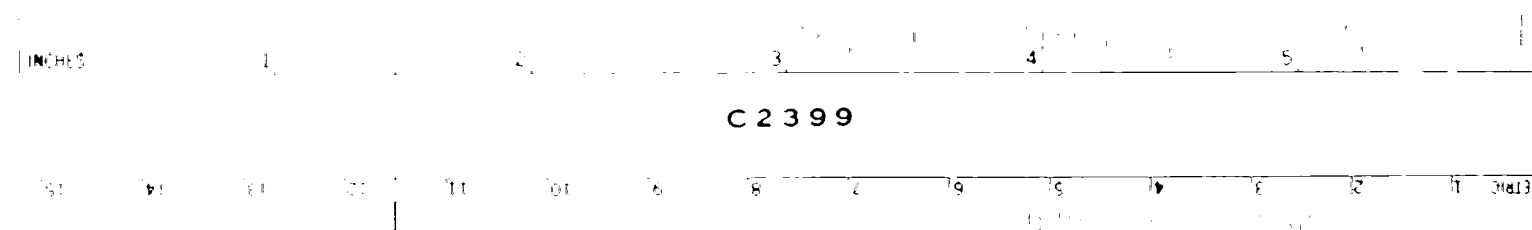
TITLE MAHZOR

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1796

DATE MICROFILMED _____

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
ANN ARBOR, MICHIGAN, U.S.A.

וְיִתֵּן לָנוּ שְׁלֹשׁ סִבּוֹת

בבדי

הדרה

שְׂמִיךְ הַסִּיד לְעֵצוֹתֶיךָ כְּבוֹדֶיךָ הַקָּדוֹשׁ
הַיִּשְׁבֵּעַ עַל כְּסֵא הַכְּבוֹדִי שֶׁ
עָמַד בְּהַר מֹרִי עֵינֶיךָ בְּלִי לִישׁוֹן וְנִמְצָא תְּהִלָּה
בְּפִי יִשְׂרָאֵל הַתְּהִלָּה וְכִכְרֵי עֲדִיקִים הַתְּכַבֵּד

וְהַלְשׁוֹן הַסִּידִים הַקְּדוֹשִׁים וְכִכְרֵי קְדִישׁוֹת הַתְּכַבֵּד
וְכִכְרֵי עֲבָדֶיךָ כִּי יִשְׁמְרוּ
וְכִכְרֵי הַלֵּל

כִּי יִשְׁמְרוּ הַתְּכַבֵּד שְׂמִיךְ
כִּי יִשְׁמְרוּ כָּל הַדָּר הַדָּר שֶׁכֵּן הַיִּשְׁבֵּעַ כָּל הַיִּשְׁבֵּעַ לְכָל
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲנִיכֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהִלָּל לְשַׁבֵּחַ לְכָל
לְהַרְבֵּי לְהוֹדוֹת לְכָל לְעֵלֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ עַל כָּל דְּבָרֵי עֲדִיקוֹת
הַתְּכַבֵּד הַדָּר בְּיָשׁוּ עֲבָדֶיךָ בִּישְׁמִיךְ

יְשׁוּבָה שְׂמִיךְ לְעֵצוֹתֶיךָ הַקָּדוֹשׁ
הַיִּשְׁבֵּעַ וְהַקְּדוֹשׁ בְּשִׁמְכֵךְ וְכִכְרֵי

כִּי יִשְׁמְרוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲנִיכֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהִלָּל
לְשַׁבֵּחַ לְכָל הַדָּר הַדָּר שֶׁכֵּן הַיִּשְׁבֵּעַ כָּל הַיִּשְׁבֵּעַ לְכָל
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲנִיכֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהִלָּל לְשַׁבֵּחַ לְכָל
לְהַרְבֵּי לְהוֹדוֹת לְכָל לְעֵלֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ עַל כָּל דְּבָרֵי עֲדִיקוֹת
הַתְּכַבֵּד הַדָּר בְּיָשׁוּ עֲבָדֶיךָ בִּישְׁמִיךְ

אֲלֵהוּ הַדָּרִים אֲדוֹן הַתְּכַבֵּד הַדָּר בְּשִׁמְכֵךְ וְכִכְרֵי
מִלֵּךְ אֱלֹהֵי

הַתְּכַבֵּד

בפתח ילד יפה לבן חמש שנים
ישבתי בלחצותי עליו ונאמר
מיפני שיש לו שני אחים
אשר הם גם כן יפים

וְהָיָה כִּי יִצְרָךְ בְּיָדְךָ שֵׁשׁ כִּסֵּי
 כִּי יִצְרָךְ אֶת הַמִּלִּיכִים
 אֶתְּנֶה לְךָ אֶת הַמִּלִּיכִים
 וְהָיָה כִּי יִצְרָךְ אֶת הַמִּלִּיכִים
 וְהָיָה כִּי יִצְרָךְ אֶת הַמִּלִּיכִים
 וְהָיָה כִּי יִצְרָךְ אֶת הַמִּלִּיכִים
 וְהָיָה כִּי יִצְרָךְ אֶת הַמִּלִּיכִים
 וְהָיָה כִּי יִצְרָךְ אֶת הַמִּלִּיכִים

שיר

אלים שבע
למית כיה רח
ציה שיה ש
לוע במה
יהי אלה
התגלות
ויטועה
בד בשק

[illegible]

הגדה והקדש

שמי יבא בעלמא רבא כרעהיה וימליד
 כלכניה בחייכו ויביו י' וכו' וכלבית
 ושרא בעלמא וקיסין קריב ואמרי אכא
 ידא ופיד רבא מביד לערב ולעומי ד
 עמיא

הבדל ושתכח

יבסא ויהרסא ויבסא ויהרסא ויהרסא
 ויהרסא ויבסא ויהרסא ויבסא ויהרסא
 ויהרסא ויבסא ויהרסא ויבסא ויהרסא
 ויהרסא ויבסא ויהרסא ויבסא ויהרסא

ברכו אתי המכור

והקדש ענא

המכור לעולם

בדל

בדל

ותחיל אחיה בילד העדים

ויהי אור בבורא חשך עשה

שלא יבורא אה רבא אה יבורא אה רבא

אמר יהי

אורא ביאפל

טוֹטוֹ וְשֵׁפֶלָה בְּמִן שְׂהִידָה בִּתְּבוּעִיהָ

חשיבותה של חשיבות

חבר עיתונים וכתבים

י. יצחק שטיינשניידער

ישיבה על סף מלחמה

מסיבה בשני ימים

דליה מיסכניס על חלוצים

עַל אֲשֶׁר עָבַד אֶת אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו

רוח יסדתי צר בימים

ד"ר אהרן רמתי

שנת ה'תש"ח

התאחדות העובדים

נודע הדיקטאטור עד חסידיש

ספר יצחק בן אברהם

ביתנו בשבת ויום אהל

77-17729-1033-10 17531

SECRET

על מנת שיהיה

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible]

ב' יחד מ' צ'ת ס'ס'ט ב' צ'ת

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[illegible]

[The page contains approximately 20 lines of handwritten text in a cursive script, likely from a 19th-century manuscript. The ink is dark and the paper shows signs of age and wear.]

אלה

הענין

בְּרִי שְׂמַח בְּלִיד קוֹ בְּקוֹ לְמִסְכָּה
 וְעִמִּיד וְגוֹ וְנִסְכָּח בְּעֶרֶם לְסִכְכָּה
 לְכִיתוּעִים לְפִיר הָעֵלֶב מִסְכָּה
 וְנִמְאָס רִחְבִּי גִיטָה עֲבִידוֹ יִסְכָּה
 בַּח בְּכוֹ אֶעֱזֹר שְׁלֹל וְהָנְסִיכָה
 בְּרִחַח הַקֶּדֶשׁ שְׂסִכּוֹת בְּמִן הָחֵדֶם סִכָּה
 וְלִגְבִיר אֲחִים יִסְעֵם מִעַמִּים סִכּוֹתָה
 מִיֵּאֲרִי וּמִשְׁעִיר בְּעֵדֵי סִכּוֹת
 בּוֹ חֲצִיטָה סֵעִי רֵאשִׁית סִכּוֹתָה
 וְשִׁבְעָה חֲזִיזִי מִשִּׁי עֲלֵיהֶם סִכְכָּה
 רֵאשִׁי חֲרֵבָה עֲרִים מִקְשָׁרִים
 עֲנִיִּים כְּצִיכִים כְּעַל כְּנָמִי נִשְׁרִים
 גֶּשׁ שְׁנֵאֲנֵהוּ מִאֲשָׁרִים

והוא שיהיה כבודו של הקדוש ברוך הוא
ועל ידי זה יתקבל חסדו ורחמינו
ועל ידי זה יתקבל חסדו ורחמינו
ועל ידי זה יתקבל חסדו ורחמינו